ΘΗΣΑΥΡΟΣ

ΛΑΟΥΡΑ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΡΟΥΤΑΝΟΣ

Από την πρώτη επαφή, αισθάνθηκαν ελεί ο ενας για τον άλλον...

Από αντίθετους ΔΡΟΜΟΥΣ

ΤΕΛΕΙΩΣΕ τις σπουδές του στο Πολυτεχνείο. Πολιτικός μηχανικός ο κλάδος που διάλεξε. Κουραστική η φοίτησι. Δύσκολα μπαίνεις, δύσκολα βγαίνεις. Μελετηρός και έξυπνος καθώς είναι, τα κατάφερε νά διανύση τό σπουδαστικό δρόμο του χωρίς καθυστερήσεις. Στό διάστημα δέ αύτό, δέν ήταν ό σχολαστικός πού έκλεινε τά μάτια στή ζωή καί έξαντλοΰσε τή μέρα του μεταξύ παραδόσεων καί μελέτης. Τό γλεντοΰσε καί λίγο. "Οξω νοΰ, όταν τοΰ δινόταν εύκαιρία. Καμμιά έκδρομή, κανένα νάϊτ κλάμπ, γιά ν' άλλάξη έπιπλώσεις, νά ξεχουράζεται καί ν' άποκτά καινούργιες δυνάμεις.

Τερπνά διαλείμματα άπό τή βαριά προσπάθεια. "Ωσπου κάποτε την πάτησε... "Ω, δέν είναι κακό, αύτό πού τοΰ συνέβη. Καλό θά πήτε τον Έρωτα; Μιά κοπέλλα πού γνώριζε σέ έκδρομή. Τής ήλικίας του. Φοιτήτρια κι' αύτή. Σπουδάζει άρχαιολογία.

Άπό τήν πρώτη έπαφή, αίσθάνθηκαν έλξι ό ένας γιά τον άλλον. Δέν ήταν ό κεραυνοβόλος Έρωτας. Ποτέ δέν είναι. Πορεία με βήμα βραδύ, άλλά καί σταθερό. Νά τα προσέχετε έκείνα τά «φερεγγυοβόλα». Ή συνέχειά τους δέν είναι πάντα άνάλογη σέ όρμητικότητα μέ τήν άρχή. Φυσικό, άλλωστε. Αύτό γίνεται κατά κανόνα. "Οταν ρίχνης όλη σου τή ζωηρότητα στήν άφετηρία τοΰ Μαραθωνίου, λαχανιάζεις άπό τά πρώτα χιλιόμετρα. Ύπάρχουν—ποΰ δέν ύπάρχουν! —καί οί έξαιρέσεις. Δρομείς στό Μαραθώνιο τοΰ Έρωτα, πού διατηροΰν τό ψυχικό καί σωματικό ένδιαφέρον, χωρίς νά παρουσιάσουν συμφέρον, χωρίς νά παρουσιάσουν συμφέρον, χωρίς νά παρουσιάσουν συμ

Οἱ μεγαλοπρεπεῖς γάμοι

ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ

ΣΤΕΦΕΤΑΙ ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ Κωνσταντῖνος, τὴν δούλη τοῦ Θεοῦ "Ανναν-Μαρίαν, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ 'Αγίου Πνεύματος, 'Αμήν. Στέφεται ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ "Αννα-Μαρία, τὸν δοῦλον τοῦ Θεοῦ Κωνσταντῖνον, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ 'Αγίου Πνεύματος, 'Αμήν.

'Ο 'Αρχιεπίσκοπος 'Αθηνῶν δὲ σηκώνει σήμερα μόνο τὸ βάρος τεσσάρων πέμπτων τοῦ αἰῶνος. Σηκώνει ἐπίσης ὁλόκληρη τὴ χρυσοΰφαντη ἀρχιερατικὴ στολὴ καὶ φορεῖ τὴ βαρύτατη ἀρχιερατικὴ μίτρα. Κι' εἶναι ἡ ὥρα 10.30' τὸ πρωΐ. Κάνει ἀφόρητη ζέστη καί, μέσα στὴ Μητρόπολι, ὑπάρχουν 1200 προσκεκλημένοι. 18 ἐστεμμένοι, 124 πρίγκηπες καὶ πριγκήπισσες, 58 ἀντιπρόσωποι ἰσαρίθμων χωρῶν. Χρυσάφι, τουαλέττα, διαδήματα καὶ μεγαλοπρεπεῖς ὁλόλαμπρες στολές. Τὰ βαρύτιμα κοσμήματα, ἱστορικὰ οἰκογενειακὰ κειμήλια, βγαλμένα ἀπὸ τὰ θησαυροφυλάκια τῶν Τραπεζῶν διαφόρων χωρῶν, ὅλο διαμάντια καὶ ἄλλους πολυτίμους λίθους, ἰριδίζουν στὸ φῶς τῶν πολυελαίων. 'Αντίκρυ στὸ ζευγάρι τῶν μελλονύμφων, μπροστὰ στὴν 'Ωραία Πύλη, ντυμένοι μὲ τὶς βαρύτιμες ἀρχιερατικὲς στολές τους, οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, οἱ Πατριάρχαι 'Αντιοχείας, 'Ιεροσολύμων, Ρωσίας, Σερβίας κι' οἱ ἀρχηγοὶ κι' οἱ ἐκπρόσωποι ὅλων τῶν αὐτοκεφάλων 'Ορθοδόξων 'Εκκλησιῶν, τῆς 'Ιερᾶς Συνόδου καὶ τῆς 'Ιεραρχίας τῆς 'Εκκλησίας.

'Η τελετὴ βρίσκεται ἀκόμη στὴν πιὸ ἐνδιαφέρουσα στιγμή της. Πρίν, εἶχε προηγηθῆ ἡ παραπομπὴ ἀπὸ τοὺς δρόμους, τοὺς καθωρισμένους μὲ τὸ αὐλικὸ πρόγραμμα. Μά, ἂς σᾶς τὰ ποῦμε ὅλα αὐτὰ μὲ κάποια τάξι, ὅπως τὰ ζήσαμε:

Στὶς 8 τὸ πρωΐ, 21 κανονιοβολισμοὶ ἀνήγγειλαν σ' ὁλόκληρη τὴν 'Αθήνα ἀπὸ τὸ πυροβολεῖο τοῦ Λυκαβηττοῦ τὸ ἱστορικὸ γεγονός, ὅτι, στὶς 18 Σεπτεμβρίου 1964, ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος παντρεύτηκε καὶ ἔκαμε Βασίλισσα τῆς 'Ελλάδος τὴν ἀγαπημένη του καὶ γοητευτικὴ πριγκήπισσα τῆς Δανίας "Αννα-Μαρία.

'Απὸ ἐνωρίς, εἶχε σχηματισθῆ στοὺς δρόμους Βασ. Σοφίας, Γεωργίου Β', Πλατεῖα Συντάγματος, 'Ερμοῦ, Εὐαγγελιστρίας καὶ σ' ὅλη τὴ διαδρομή, ποὺ θ' ἀκολουθοῦσε μετὰ τοὺς γάμους τὸ βασιλικὸ ζεῦγος, πλήρης καὶ ἀξιοθαύμαστη στρατιωτικὴ παράταξις. Στὶς 9.45', ἔφθασε ὁ Πρωθυπουργὸς καὶ τὸ 'Υπουργικὸν Συμβούλιον. 'Ο Πρόεδρος τῆς Βουλῆς κι' οἱ βουλευταί, οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων. Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν 'Ενόπλων Δυνάμεων. Στὶς 10.00 τὰ μέλη τοῦ Διπλωματικοῦ Σώματος.

Λίγα λεπτὰ ἀργότερα, ἀκολουθοῦσε ἡ Βασιλικὴ πομπή. Προηγεῖτο τὸ αὐτοκίνητο τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν κομμάτων. Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν 'Ενόπλων Δυνάμεων. Στὶς 10.00 τὰ μέλη τοῦ Διπλωματικοῦ Σώματος.

Λίγα λεπτὰ ἀργότερα, ἀκολουθοῦσε ἡ Βασιλικὴ πομπή. Προηγεῖτο τὸ αὐτοκίνητο τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων. Εἰς ἀπόστασιν 30 μέτρων, τέσσερις μοτοσυκλετίστες τῆς Ε.Σ.Α. Σὲ ἀπόστασι 25 μέτρων, τὸ αὐτοκίνητο τοῦ πρίγκηπος τῶν 'Αστουριῶν καὶ τῆς 'Ελληνίδος πριγκηπίσσης Σοφίας. Στὸ δεύτερο αὐτοκίνητο ἡ βασίλισσα-μήτηρ 'Ελένη τῆς Ρουμανίας κι' ὁ δοὺξ τοῦ 'Εδιμβούργου. Στὸ τρίτο αὐτοκίνητο ὁ πρίγκηψ τοῦ Λουξεμβούργου κι' ἡ μεγάλη δούκισσα. Στὸ τέταρτο ὁ πρίγκηψ τοῦ Μονακὸ καὶ ἡ πριγκήπισσα Γκρέις. Στὸ πέμπτο ὁ πρίγκηψ καὶ ἡ πριγκήπισσα τοῦ Λίχτενσταΐν. Στὸ ἕκτο ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Βασίλισσα τοῦ Βελγίου. Στὸ ἕβδομο ἡ Βασίλισσα τῆς 'Ολλανδίας κι' ὁ σύζυγός της πρίγκηψ Βερνάρδος. Στὸ ὄγδοο ὁ Βασιλεὺς τῆς Ταϊλάνδης μὲ τὴ γοητευτικὴ πριγκήπισσα Σιρικίτ. 'Ακολουθοῦσε ἕνα κενὸ 25 μέτρων. Κι' ὕστερα τ' αὐτοκίνητα τῶν ἀνακτόρων μὲ τὴν ἀκόλουθη σειρά: "Εννατον ἡ πριγκήπισσα Κλάρισσα καὶ ἡ πριγκήπισσα Τατιάνα Ράτζιβιλ, ἀδελφὴ τῆς χήρας Κένεντυ. Δέκατον ἡ πριγκήπισσα Χριστίνα τῆς Σουηδίας καὶ ἡ πριγκήπισσα Μαργαρίτα τῆς Ρουμανίας. Ἐνδέκατον ἡ πριγκήπισσα Διάδοχος κι' ἡ πριγκήπισσα "Αννα τῆς 'Αγγλίας, ποὺ ἀποτελοῦσαν τὶς πριγκήπισσες ἐπὶ τῶν τιμῶν.

"Επειτα ἀπὸ δεύτερο κενὸ 25 μέτρων, ἀκολουθοῦσε τὸ αὐτοκίνητο Μεγάλου Αὐλάρχου κ. Παπαθανασιάδη. 'Ερχόταν κατόπιν τὸ βασιλικὸ αὐτοκίνητο, μὲ τὸ Βασιλέα Κωνσταντῖνο καὶ τὴ Βασίλισσα-μητέρα Φρειδερίκη, ποὺ ἡ ἀναχώρησίς του ἀπὸ τ' 'Ανάκτορα χαιρετίσθηκε μὲ 21 κανονιοβολισμούς, ἔφθασε δὲ στὴ Μητρόπολι στὶς 10.10'. Τὸ Βασιλικὸ αὐτοκίνητο πλαισίωνε ἡ Βασιλικὴ ἵλη ἱππικοῦ. 'Ακολουθοῦσε τὸ αὐτοκίνητο τοῦ Βασιλέως τῆς Δανίας μὲ τὴν "Αννα Μαρία καὶ, σὲ συνέχεια, τὰ αὐτοκίνητα τῶν ἄλλων βασιλέων καὶ πριγκήπων.

Οἱ εὐτυχισμένοι Βασιλεῖς Κωνσταντῖνος καὶ "Αννα Μαρία τῆς 'Ελλάδος, μέσα στὴν χρυσὴ ἅμαξα, διασχίζουν τοὺς δρόμους τῶν 'Αθηνῶν, γιὰ νὰ τοὺς ἰδῆ καὶ νὰ τοὺς εὐχηθῆ ὁ λαὸς τῆς πρωτευούσης. 'Αλλόφρονα τὰ πλήθη, τοὺς χειροκροτοῦν καὶ τοὺς ζητωκραυγάζουν «Νὰ ζήσουν καὶ νὰ χαροῦν ἀνέφελη τὴν ἀγάπη τους».

Χαρακτηριστικὲς σκηνὲς ἀπὸ τὴν τελετή

ΑΝΝΑΣ-ΜΑΡΙΑΣ

Στὴν εἴσοδο τῆς Μητροπόλεως ὑποδέχθηκε τὸ Βασιλέα ὁ 'Αρχιεπίσκοπος, συνοδευόμενος ἀπὸ ὁλόκληρο τὸν Κλῆρο, καὶ τοῦ ἔδωσε νὰ προσκυνήση τὸ βαρύτιμο 'Ιερὸ Εὐαγγέλιο, ποὺ ἀνῆκε στὴν προμάμμη του, τὴ Βασίλισσα "Ολγα. Προηγουμένου τοῦ 'Αρχιεπισκόπου καὶ τοῦ Κλήρου καὶ ἀκολουθοῦντος τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς μνηστῆς του καὶ τῶν μελῶν τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας, ἡ ὅλη πομπὴ προχώρησε στὸ κέντρο τοῦ ναοῦ. 'Ογδόντα μέλη τῆς παιδικῆς χορωδίας τῶν 'Ανακτόρων ἔψαλαν τὸν εἰκοστὸ Ψαλμό, σὲ σύνθεσι τοῦ Δ. Στεφάνοβιτς Μπορτνιάνσκη (1781—1821), ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Μιχ. 'Αδάμη.

Στὸ κέντρο τοῦ ναοῦ εἶχε τοποθετηθῆ μιὰ εἰδικὴ τράπεζα, στὴν ὁποία βρίσκονταν τὰ δυὸ στέμματα, μὲ τὰ ὁποῖα ἔχουν στεφθῆ πολλὰ μέλη τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας. Πάνω στὸ τραπέζι ἐπίσης βρίσκονταν τέσσερα μεγάλα ἀργυρὰ κηροπήγια, δῶρο τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς βαπτίσεως τοῦ Στρατηλάτου Κωνσταντίνου, παππού τοῦ σημερινοῦ Βασιλιᾶ. Γύρω ἀπὸ τὸ τραπέζι, πῆραν τὶς θέσεις τους ὁ Κλῆρος κι' οἱ μελλόνυμφοι.

'Ο Βασιλεὺς στεκόταν μπροστὰ στὴν τράπεζα, ἔχοντας ἀριστερὰ τὴ μνηστή του καὶ πίσω του τὴ μητέρα του, ποὺ ἦταν κι' ἡ παράνυμφος. Τὰ λοιπὰ μέλη τῶν Βασιλικῶν οἰκογενειῶν τῆς 'Ελλάδος καὶ Δανίας πῆραν θέσεις στὸ δεξιὸ καὶ ἀριστερὸ μέρος τοῦ ναοῦ, μπροστὰ ἀπὸ τὰ μέλη τῶν Βασιλικῶν οἴκων καὶ τῶν ἡγεμόνων. 'Απέναντι ἀπὸ τὸ Βασιλιά, πῆρε θέσι ὁ 'Αρχιεπίσκοπος, περιστοιχούμενος ἀπὸ τὸν Κλῆρο, καὶ οἱ Πατριάρχαι. "Ετσι ἄρχισε, μετὰ τὸν Ψαλμό, ποὺ ἐξετελέσθη ἀπὸ τὴν παιδικὴ χορωδία, τὸ πρῶτο μέρος τοῦ μυστηρίου.

'Ο 'Αρχιεπίσκοπος ἀπήγγειλε τρεῖς φορὲς τὸ «'Αρραβωνίζεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ...», ἐνῶ συγχρόνως μὲ τὰ δαχτυλίδια σχημάτιζε στὸ μέτωπο τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς "Αννας-Μαρίας τὸ σημεῖο τοῦ Σταυροῦ. Τέλος, τοὺς πέρασε τὶς βέρες καὶ τὶς ἀντήλλαξε τρεῖς φορές, ἐνῶ ἑνώνε τὰ χέρια τους σταυροειδῶς. Τὸ ἴδιο ἐπανέλαβε κι' ἡ Βασίλισσα-μητέρα Φρειδερίκη. "Επειτα, ἡ τεσσαρακονταμελὴς ἀνδρικὴ χορωδία τῆς Μητροπόλεως, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Σπ. Περιστέρη, ἔψαλε τοὺς στίχους τοῦ 128 Ψαλμοῦ, ἐνῶ ὁ 'Αρχιεπίσκοπος σήκωνε τὸ Εὐαγγέλιο καὶ σχημάτιζε στὸν ἀέρα σταυρόν, κηρύσσοντας τὴν ἔναρξι τοῦ μυστηρίου. "Επειτα ὁ ἀρχιμανδρίτης κ. Κοτσώνης πλησίασε τὸ ζεῦγος καὶ ἕνωσε τὰ χέρια τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς πριγκηπίσσης. Κατόπιν, ὁ 'Αρχιεπίσκοπος εὐλόγησε τὰ στέμματα καὶ ὕστερα μὲ τὸ ἕνα σταύρωσε τὸ κεφάλι τοῦ Βασιλιᾶ καὶ ἀπήγγειλε τὸ γνωστὸ «Στέφεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ...». Τὸ ἴδιο ἔκανε καὶ στὴν "Αννα-Μαρία καὶ ἔπειτα ἐτοποθέτησε τὰ στέμματα στὰ κεφάλια τῶν νεονύμφων. 'Η Βασίλισσα-μήτηρ Φρειδερίκη ἀντήλλαξε τρεῖς φορὲς τὰ στέμματα κι' ὕστερα, κατὰ σειράν, τὰ ἐκράτησαν πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι τοῦ Κωνσταντίνου καὶ τῆς "Αννας-Μαρίας οἱ ἐντεταλμένοι πρίγκηπες, ποὺ ἐναλλάσσονταν.

Καὶ τὸ μυστήριον τοῦ γάμου ἀκολούθησε τὴν πορεία του, ἐνῶ τελικὰ ἡ παιδικὴ χορωδία ἔψαλε τὴν ὠδὴ «Κύριος ψυλάξει τὴν εἴσοδόν σου καὶ τὴν ἔξοδόν σου ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος». Τὴν ἴδια στιγμὴ τῆς Στέψεως ἄρχισαν νὰ πέφτουν 101 κανονιοβολισμοί, ἀναγγέλλοντας τὸ χαρμόσυνο γεγονὸς σ' ὁλόκληρο τὸν ἑλληνικὸ λαό, πού, συγκινημένος, παρακολουθοῦσε ἀπὸ τὰ ραδιόφωνα, τοὺς σταθμοὺς τῆς τηλεοράσεως καὶ στριμωγμένος κατὰ μῆκος ὁλόκληρης τῆς διαδρομῆς, τὴν ἱεροτελεστία.

'Απὸ αὐτὴ τὴ στιγμή, οἱ ἐκδηλώσεις δὲν εἶναι εὔκολο νὰ περιγραφοῦν. Κι' ὅταν ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος παρουσιάζεται στὴν ἔξοδο τῆς Μητροπόλεως, γιὰ νὰ ἐπιβιβασθῆ στὴ χρυσὴ ἅμαξα μὲ τὴ Βασίλισσα "Αννα-Μαρία, τὸ πλῆθος συγκλονίζεται:

— Νὰ μᾶς ζήσετε!...

— Εὐτυχισμένοι!

— Καὶ τὸ Διάδοχο...

"Ολες αὐτὲς οἱ χιλιάδες τοῦ κόσμου πάλλονται ἀπὸ τὴ συγκίνησι καὶ τὸν ἐνθουσιασμό. "Ηδη ἄρχισε νὰ σχηματίζεται ἡ πομπή, μὲ ἄλλη ὅμως διάταξι:

'Ο ἀρχηγὸς τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων κ. Καραμπέτσος, Σ' ἑκατὸ μέτρων ἀπόστασι, ἀκολουθεῖ ἡ σημαία τοῦ Βασιλέως. Σὲ 25 μέτρα, ἡ Βασιλικὴ ἵλη ἱππικοῦ, τὸ χρυσὸ ἁμάξι, μέσα στὸ ὁποῖο ἀκτινοβολοῦν ἀπὸ εὐτυχία καὶ χαρὰ οἱ νεόνυμφοι. Σ' ἀπόστασι 25 μέτρων, ὁ Μέγας Αὐλάρχης. Τ' αὐτοκίνητο τοῦ Βασιλέως τῆς Δανίας, μὲ τὴ συμπεθέρα πλέον Βασίλισσα-μητέρα Φρειδερίκη. 'Ακολουθεῖ τ' αὐτοκίνητο τοῦ Βασιλέως τῆς Σουηδίας καὶ τῆς Βασιλίσσης τῆς Δανίας, τοῦ Βασιλέως τῆς Νορβηγίας καὶ τῆς Βασιλίσσης τῆς Σουηδίας. Σὲ 25 μέτρων ἀπόστασι, ἡ Διάδοχος καὶ ἡ πριγκήπισσα "Αννα τῆς 'Αγγλίας, ἡ πριγκήπισσα Χριστίνα τῆς Σουηδίας κι' ἡ πριγκήπισσα Μαργαρίτα τῆς Ρουμανίας. 'Ακολουθεῖ τ' αὐτοκίνητο μὲ τὶς πριγκήπισσες Κλάρισσα καὶ Τατιάνα. Σὲ 25 μέτρα ἀπόστασι, ἀκολουθοῦσε τ' αὐτοκίνητο τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βασιλίσσης τῆς Ταϊλάνδης, τῆς Βασιλίσσης τῆς 'Ολλανδίας καὶ τοῦ πρίγκηπος Βερνάρδου, τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βασιλίσσης τοῦ Βελγίου, τοῦ πρίγκηπος καὶ τῆς πριγκηπίσσης Λιχτενσταΐν, τοῦ πρίγκηπος καὶ τῆς πριγκηπίσσης τοῦ Μονακό, τῶν δουκισσῶν τοῦ Λουξεμβούργου, τῆς βασιλομήτορος 'Ελένης τῆς Ρουμανίας μὲ τὸ Δοῦκα τοῦ 'Εδιμβούργου, τοῦ πρίγκηπος τῶν 'Αστουριῶν καὶ τῆς 'Ελληνίδος πριγκηπίσσης Σοφίας. Τὰ ἄλλα αὐτοκίνητα ἀκολουθοῦν. 'Η πομπὴ ἀνεβαίνει τὴν ὁδὸ 'Ερμοῦ, περνᾶ τὴν πλατεῖα τοῦ Συντάγματος. Στὸ ὕψος τῆς ὁδοῦ Γεωργίου, οἱ ἄλλοι ἐπίσημοι ἀκολουθοῦν τὴν ὁδὸ πρὸς τ' ἀνάκτορα, ἐνῶ τὸ χρυσὸ ἁμάξι κατεβαίνει τὴν ὁδὸ Σταδίου, φέρνει βόλτα τὴν 'Ομόνοια, ἀνεβαίνει τὴν ὁδὸ Πανεπιστημίου, 'Αμαλίας, Βασιλίσσης "Ολγας, 'Ηρώδου 'Αττικοῦ καὶ φθάνει στὰ 'Ανάκτορα.

Δὲν εἶναι εὔκολο νὰ δώσῃ κανείς, σὲ λίγα στιγμιότυπα, ὅ,τι ἀντικρύσαμε στοὺς γάμους τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου καὶ τῆς "Αννας-Μαρίας. Πεντακόσιοι ξένοι δημοσιογράφοι, ἑκατοντάδες ξένοι φωτορεπόρτερς, δέκτες τηλεοράσεως στὰ ἐπίκαιρα σημεῖα, στὴ Μητρόπολι καὶ στοὺς δρόμους, ποὺ πέρασε ἡ πομπή. Καὶ ὁ εἰδικὸς 'Ιταλικὸς Σταθμὸς τῆς Τηλεοράσεως τοῦ ΡΑΥ, ἐγκατεστημένος στὸ Λυκαβηττό, νὰ μεταδίδη συνεχῶς ὅλη τὴν τελετὴ καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸ καὶ τὴν παραφροσύνη χαρᾶς τοῦ κόσμου.

Καὶ μιὰ λεπτομέρεια: Στὶς 12.45' ἀκριβῶς, κατὰ τὴν ἀναμετάδοσι τοῦ φίλμ τῆς τηλεοράσεως τοῦ γάμου τοῦ Βασιλέως, ὁ Κωνσταντῖνος καὶ ἡ "Αννα-Μαρία, εὐτυχεῖς σύζυγοι πιά, καθισμένοι μπροστὰ στὴν τηλεόρασι, ποὺ τοὺς ἐγκατέστησε στ' 'Ανάκτορα ὁ Σταθμὸς τοῦ ΡΑΥ, μπόρεσαν νὰ παρακολουθήσουν πῶς παντρεύθηκαν καὶ πῶς χάρηκε γιὰ τὸ γάμο τους ὁ ἑλληνικὸς λαός.

"Ας ζήσουν εὐτυχισμένοι!

Θ. ΔΡΑΚΟΣ

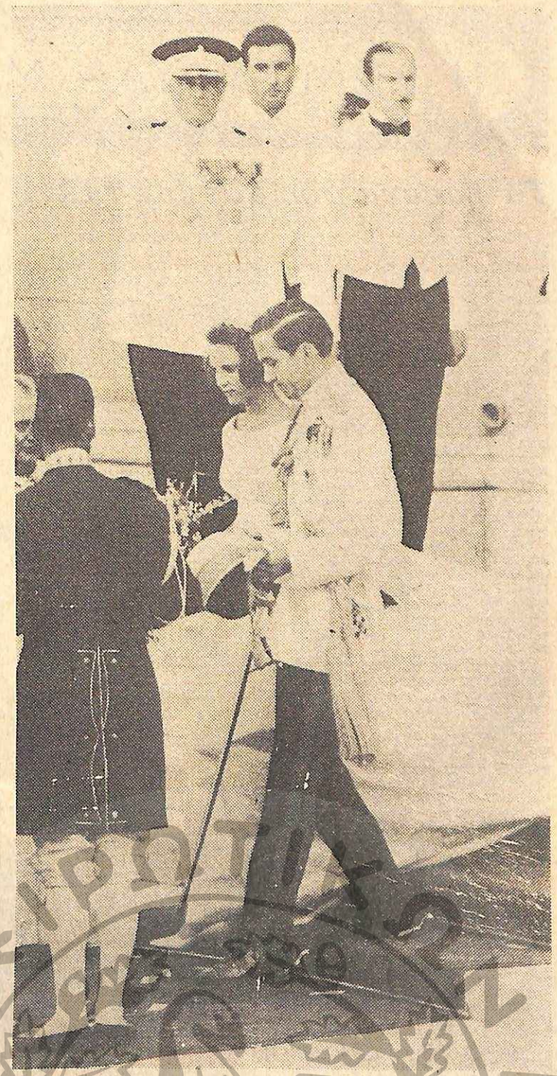

'Ο Κωνσταντῖνος κι' ἡ "Αννα Μαρία, λίγες στιγμὲς μετὰ τὸν γάμο τους, στὴν εἴσοδο τοῦ ναοῦ τῆς Μητροπόλεως. 'Η χαριτωμένη πριγκήπισσα τῆς Δανίας εἶναι πιὰ ἡ γοητευτικὴ Βασίλισσα τῶν 'Ελλήνων

Η ΚΩΜΩΔΙΟΥΛΑ ΜΑΣ

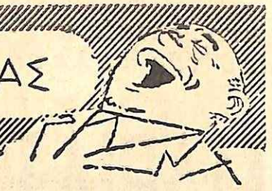

Τὰ βάσανα τοῦ ἀρχισυντάκτη

('Ο ἀρχισυντάκτης τοῦ περιοδικοῦ «Η Μοῦσα» κάθεται στὴν πολυθρόνα του ἔχοντας μπροστά του τὸ ραδιόφωνο, καὶ ξεφυλλίζει τὰ καλὰ καὶ τὰ κακὰ χειρόγραφα τῶν συνεργατῶν. "Ενα ἐλαφρὸ χτύπημα ἀκούγεται στὴν πόρτα, κι' ἡ δεσποινὶς Σαρμὰν μπαίνει, πρὶν τῆς φωνάξουν ἀκόμα «ἐμπρόοοσός»).

Η ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ: Εἶσθε ἀ κ. Ἀλκίδης Πιλάρ, ὁ ἀρχισυντάκτης τῆς «Μούσας»;

ΠΙΛΑΡ: Ὁ ἴδιος, δεσποινίς, στὶς διαταγές σας...

Η ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ: Ὢ, κύριε, πόσο εἶμαι εὐτυχής, ποὺ σὰς γνωρίζω ἐπὶ τέλους καὶ προσωπικῶς!... Δὲν ξέρετε πόσο λαχταροῦμε ἐμεῖς οἱ καϋμένες ἐπαρχιωτοπούλες, νὰ δοῦμε ἀπὸ κοντὰ τοὺς φημισμένους ἀνθρώπους τῆς πέννας, ποὺ θαυμάζουμε καὶ λατρεύουμε ἀπὸ μακριά... Ὢ, ναί... Ἀπὸ μακριά, δυστυχῶς... Ἀπ' τὰ Κάτω Πυρηναῖα, παρακαλῶ... Ὀχτακόσια δέκα χιλιόμετρα καὶ κάτι πόντους... (Μὲ ὁρμητικὴ ἔξαψη). Ἄχ, ἀγαπητέ μου μαῖτρ!...

ΠΙΛΑΡ: Γιὰ τὸ Θεό, δεσποινίς... Καθῆστε νὰ συνέλθετε...Δὲν ἔχουμε κι' αἰθέρα, κι' εἶναι κάπως μακριὰ τὸ κοντινότερο φαρμακεῖο!...

Η ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ (πιὸ ἤσυχη): Θεέ μου, μὲ πόσο ταλέντο εἶσαστε προικισμένος!... Ὅ,τι γράφετε, μὲ θέλγει καὶ μ' ἐνθουσιάζει... Οἱ κριτικές σας μὲ συνεπαίρνουν... Καὶ τὸ βαθὺ αἴσθημα τῶν ἔργων σας νανουρίζει τὴν ψυχὴ καὶ μεθάει τὴν καρδιά...

ΠΙΛΑΡ: Μὰ δὲν ἔχω γράψει πολλά, δεσποινίς. Τοὺς τελευταίους μῆνες μάλιστα, ὅλη ἡ φιλολογικὴ παφαγωγή μου περιορίζεται σ' ἕνα ἄθρο δίστηλο «Ἐπὶ τοῦ ρόλου τῆς κοπριᾶς ὡς χημικοῦ λιπάσματος».

Η ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ (ζωηρὰ καὶ παθητικά): Τὸ διάβασα... Πολλὲς φορὲς μάλιστα... Ἦταν πνευστόλικο... Νοστιμώτατο...

ΠΙΛΑΡ (ἀνήσυχος): Οἰκονομία στὰ ἐπίθετα, δεσποινίς. Ξέρω καλὰ τί ἀξίζουν αὐτά, ποὺ γράφω...

Η ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ (μὲ ἔκστασι): Ὢ, πόσο εἶσαστε μετριόφρων... Τί ταλέντο... Τί γλύκα στὰ χαρακτηριστικά σας... Εἶσθε ὅπως σᾶς ὠνειρευόμουν!...

ΠΙΛΑΡ (μέσα του): Θεέ μου, τὴν ξαναπιάνει πάλι...

Η ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ (μὲ παφαφορά): Ὅλα σας μὲ γοητεύουν... Ἀμὲ τὸ περιοδικό σας;... Τί ἰδανικὴ ἀποθήκη ἰδεωδῶν ἰδεῶν! Τὸ περιμένω κάθε βδομάδα μὲ τρανταχτὴ λαχτάρα... Κι' ὅταν ξεχωρίσω ἀπὸ μακριὰ τὸν ταχυδρομικὸ διανομέα, μοὔρχεται νὰ τὸν γλυκοφιλήσω ἀπ' τὴ χαρά μου!...

ΠΙΛΑΡ (κυττάζοντας τὸ ξερακιανό της μοῦτρο): Δυστυχισμένε ταχυδρόμε! (Δυνατά): Εἶναι τούλάχιστον νέος καὶ ὄμορφος, δεσποινίς;

Η ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ: Μήπως ξέρω;... Μήπως ξέρω;... Μήπως ἔχω μάτια γιὰ ἄλλο τίποτε, ἐξὸν ἀπ' τὰ γλυκύτατο περιοδικό σας;... Εἶσθε ὁ πρῶτος, ποὺ ἐπισκέπτομαι, μόλις ἤρθα στὸ ζηλεμένο Παρίσι... Εἶπα, ἂς πάω νὰ τὸν γνωρίσω καὶ προσωπικῶς καὶ νὰ πληρώσω τὴ συνδρομή μου...

ΠΙΛΑΡ (μὲ ἀνακούφισι καὶ βιαστικά): Τὸ λογιστήριο στὸ βάθος, πρῶτος διάδρομος ἀριστερά, τρίτο τραπέζι δεξιά!...

Η ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ: Εὐχαριστῶ... Μὰ ἤθελα, ξέρετε, προηγουμένως νὰ σᾶς... νὰ μέ... νὰ σᾶς δείξω, δηλαδή, ἕνα μικρὸ καὶ ταπεινὸ πεζογράφημά μου... Νά, κάτι σὰν...

ΠΙΛΑΡ: "Α... Καλά... Καλά... Δείξτε μου ὅ,τι θέλετε... Εὐχαρίστως νὰ σᾶς... νὰ μέ... νὰ σᾶς δώσω τὴ φτωχή μου γνώμη...Ξανακαθῆστε πάλι, σᾶς ἀκούω...

Η ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ: Μερσί, κύριε... Δὲν εἶχα σηκωθῆ... (Σιγὴ λίγων λεπτῶν. Ἡ δεσποινὶς σκαλίζει τὴν τεράστια τσάντα της. Βγάζει ἀπὸ μέσα ἕνα πελώριο ὄγκο χειρογράφων, καὶ τὸν πασάρει στὸν ἄτυχο Πιλάρ, λέγοντάς του): Ὁρίστε καὶ τὸ μικρό μου πεζογραφηματάκι... Εἶναι ὁ ταπεινὸς καρπὸς τῶν παρθενικῶν ὀνείρων μου καὶ τῶν ἀτελεύτητων ρεμβασμῶν μου... Εἶναι τὸ ἀδιόρατο δάκρυ μιᾶς λεπτῆς ψυχῆς, ὀδυνηρῶς πληγείσης ἐκ τῶν ἀπογοητεύσεων τοῦ βίου... (Μὲ πάθος ἀσυγκράτητο): Δὲν ὑποβάλλω εἰς τὴν σοφήν σας κρίσιν τὰ δειλὰ αὐτὰ πρωτόλειά μου, μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ τὰ δῶ στὶς στῆλες τοῦ περιοδικοῦ σας. Οὔτε καὶ φιλοδοξῶ νὰ συγκαταλεχθῆ τὸ ἀγνωστον Ἐγώ μου μεταξὺ τῶν ἐνδόξων, πεφημισμένων καὶ ἀθανάτων ἐκλεκτῶν συνεργατῶν σας... (Ταπεινά). Τὴν πολύτιμη συμβουλή σας ζητῶ μόνον...(Παίρνοντας πάλι φόρα). Κι' ἔχω, μοῦ φαίνεται, κύριέ μου, καὶ κάτι μικροδικαιώματα σ' αὐτὴ τὴν ὀξίωσί μου... Μιλάω σὲ ὅλους γιὰ τὸ περιοδικό σας, κάνω τ' ἀδύνατα δυνατὰ γιὰ νὰ σᾶς γράψω κι' ἄλλους συνδρομητάς, καὶ στὸ χωριό μου, τὸ Ἐσπουγιάκ, γίνεται ξόδεψη ἀρκετή, χάρις στὶς προσπάθειές μου... (Μὲ πάθος ξενά). Λοιπόν; Πῶς σᾶς φαίνεται τὸ πεζογραφηματάκι μου;... Μπαρεῖ, νὰ δημοσιευθῆ στὴ «Μούσα»;

ΠΙΛΑΡ (ψύχραιμα): Πεζογραφηματάκι, εἴπατε; Δὲ λέτε καλύτερα πῶς εἶναι οἱ «Τρεῖς Σωματοφύλακες» σὲ δεκάξη τόμους;

Η ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ (κατάπληκτη): Καὶ τί μ' αὐτό; Σὲ τί βλάπτει τὸ μῆκος καὶ τὸ μέγεθος ἑνὸς λογοτεχνικοῦ προϊόντος, ὅταν οἱ ἰδέες του πηγάζουν αὐθορμήτως ἐκ τῶν ἐννοιῶν του;

ΠΙΛΑΡ (ἀμείλικτος): Οὔτε ἰδέες βλέπω πουθενά, δεσποινίς, οὔτε ἔννοιες νὰ πηγάζουν, ἐδῶ μέσα... Ἀντίθετα, βλέπω νόθα παιδιὰ καὶ κορίτσια, μυστηριώδεις ἀπαγωγές, ληστάς, μοχθηροὺς συμβολαιογράφους, πιστολιές, κουμπουριές, φόνους κι' αὐτοκτονίες... Ποῦ βλέπετε ἐσεῖς, σὲ ὅλη αὐτὴ τὴ σαλάτα, νὰ πηγάζουν ἰδέες κι' ἔννοιες «αὐθορμήτως»;...

Η ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ: Ἴσως νὰ εἶσθε λιγάκι δύσκολος.. Μὰ ἴσως καὶ νἄχετε δίκιο... Ἴσως νὰ μὴν εἶναι καὶ τόσο ἐκλεκτὸ τὸ ἔργο μου, γιατὶ τόγραψα τὴν ἐποχή, ποὺ ἤμουν ἄρρωστη ἀπὸ τῦφο... Ἐπληττα στὸ κρεβάτι μου κι' εἶπα μὲ τὸ νοῦ μου: «Ἂς γράψω ἕνα ἔργο, γιὰ νὰ σκοτώνω τὸν καιρό μου!...».

ΠΙΛΑΡ: Α... Τώρα ἐξηγεῖται κι' ἡ ἐξόντωσι ὅλων τῶν ἡρώων καὶ ἡρωΐδων τοῦ μυθιστορήματός σας!...

Η ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ: Εἶσθε χαριτωμένος κι' ὅταν μὲ εἰρωνεύεσθε ἀκόμη... Ἄχ!... Ἐσεῖς οἱ ἄνδρες τῶν γραμμάτων, εἶσθε σκληροὶ καὶ σαρκασταί... (Ξαναφάχνει τὴν ἀστείρευτη τσάντα της καὶ βγάζει ἕνα ἑκατόφυλλο τετράδιο). Πιστεύω πὼς θάμαι πιὸ τυχερὴ στὰ σονέττα μου... (Παθητικά). Ἐγράφησαν εἰς στιγμὰς ἀΰπνων ὀνειροπολημάτων καὶ μέθης αἰσθήσεων ἐκστατικῆς... Ἐλπίζω πὼς θὰ ἐγκρίνετε τὰ περισσότερα καὶ θὰ τὰ δημοσιεύσετε στὸ περιοδικό σας. Ἀκοῦστε, λοιπόν... ἀκοῦστε:

"Ὢ ρόδα, ὢ τριαντάφυλλα, ὢ γι-
(οὔλι,
εἶν' ἡ καρδιά μου τρυφερή, ἀνά-
(μεσα σὲ βάτα,
εἶν' ἡ καρδιά μου τρυφερὴ σὰν
(τὸ μαρούλι
καὶ μοῦ τὴν ἔκανε ἡ ἀγάπη σου
(σαλάτα!...
"Ὢ ρόδα, ὢ τριαντάφυλλα, ζουμ-
(πούλια,
μέσ' στὴν καρδιά μου τραγου-
(δοῦν λογῆς-λογῆς πουλιὰ
κόκκινος εἶν' ὁ ἔρως μου, σὰν τὰ
(κοκκινογούλια
καὶ καίει με — ὤϊμέ...ὤϊμέ —
(σὰ σκορδαλέα-σκορδαλιά!...

ΠΙΛΑΡ (πνίγοντας στενα) μὸ ἀηδίας): Κι' αὐτὰ δὲ λένε τίποτε, δεσποινίς... Πρῶτα-πρῶτα, δὲν εἶναι σονέττα... "Ολα τους ἔχουν ἀπὸ 70—80 στίχους τὸ καθένα, ἐνῶ τὰ σονέττα πρέπει νάχουν τὴ μορφὴ τῶν δεκατεσσάρων στίχων...

Η ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ: Εἶναι σονέττα ὑπέρμορφα... Τὸ ὑπερεκχειλίζον πάθος, διαχυνόμενον εἰς τὰ περιξ ἀτθόνως, ἐμποδίζει τὴν ἀποκρυστάλλωσί τους εἰς μορφὴν καὶ σχῆμα ὡρισμένον...

ΠΙΛΑΡ (ἀτρόμητος): Τότε μὴν τὰ βαφτίζετε «σονέττα». Οὔτε «ὑπέρμορφα», οὔτε «ὑπόμορφα», οὔτε «ἀνθυπερόμορφα» σονέττα ὑπάρχουν...

Η ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ (θυμωμένη): Ἡ ἀληθινὴ ποίησις εἶναι ἀσύλληπτος... εἶναι ἀχαλίνωτος...

ΠΙΛΑΡ (ἀντιμετωπίζοντας τὴ θύελλα μὲ κουράγιο μαχητοῦ πεπειραμένου): Οὔτε καὶ ἰδέες βλέπω σ' αὐτὰ τὰ δῆθεν «σονέττα» σας, δεσποινίς...

Η ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ (μὲ ξερὴ φωνή): Ἐπιστρέψτε μου τὰ χειρόγραφά μου, κύριε ἀρχισυντάκτα...

ΠΙΛΑΡ: Εὐχαρίστως, δεσποινίς...

Η ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ (θυμωμένη): Φαντάζομαι τί θ' ἄκουγα, ἂν σᾶς ἔδινα καὶ τὸ ἐξάπρακτο δράμα μου...

ΠΙΛΑΡ (ἔντρομος): Γιὰ τὸ Θεό, ἔλεος!... Εἶμαι πνιγμένος στὴ δουλειά!...

Η ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ (καταφουσκισμένη): Μπράβο σας!... Ὡραία ὑποδοχὴ μοῦ κάνατε... Χάνετε ἔτσι μιὰ συνδρομήτρια φανατική. Κι' ὅλ' αὐτά, γιατὶ σᾶς ἀπασχόλησα λίγα λεπτὰ τῆς ὥρας μονάχα!

ΠΙΛΑΡ: Λυποῦμαι, δεσποινίς, ἀλλὰ μπήκατε στὶς ὀχτώμισι καὶ εἶναι τώρα μιάμιση... Τί θ' ἀπογίνω ὁ καϋμένος κι' ἐγὼ καὶ τὸ περιοδικό μου, ἂν μ' ἀπασχολοῦν μονάχα δυὸ σὰν κι' ἐσᾶς κάθε μέρα;

('Η δεσποινὶς φεύγει ἐλεεινολογῶντας κι' ὁ Πιλὰρ ἀερίζεται βρίζοντας).

ΣΑΡΛ ΦΟΛΕΥ

ΕΝΑ ΑΚΟΜΗ ΠΑΙΔΙ ΤΟΥ ΤΟΝΥ ΚΕΡΤΙΣ

Ὁ Τόνυ Κέρτις καὶ ἡ Κριστίνα Κάουφμαν, 39 καὶ 19 χρόνων παντρεύσισαν στοὺς δημοσιογράφους τὴν κόρη τους Ἀλεξάνδρα ποὺ γεννήθηκε τὸν περασμένο Ἰούλιο. Αὐτὸ εἶναι τὸ πρῶτο παιδὶ ποὺ ἀποκτᾶ τὸ ζεῦγος, ποὺ παντρεύτηκε τὸ Φεβρουάριο τοῦ 1963. Ὁ Τόνυ ὅμως ἔχει καὶ δυὸ ἄλλες κόρες, ποὺ ἀπέκτησε κατὰ τὴ σύμφωσί του μὲ τὴν Τζάνετ Λῆ: τὴν Κέλλυ, 8 χρόνων καὶ τὴν Τζέημυ, 5 χρόνων. Ἡ Ἀλεξάνδρα θὰ συνοδεύῃ τοὺς γονεῖς της στὴ Γαλλία, ὅπου ὁ Τόνυ θὰ γυρίσῃ τὸ νέο του φίλμ. Ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ γάμου τους ἡ Κριστίνα ἔχει ἐγκαταλείψει κάθε καλλιτεχνικὴ ἀρασηριότητα, ἂν καὶ εἶχε ἀρχίσει μιὰ καριέρα, ποὺ ὑποσχόταν πολλά.

ΠΟΣΟ ΑΞΙΖΟΥΝ ΔΥΟ ΟΜΟΡΦΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΠΟΔΙΑ

Ἡ ἀπόφασι ἑνὸς "Αγγλου δικαστοῦ

Ποσὸ ἀξίζουν δυὸ ὄμορφα γυναικεῖα πόδια;

Μπροστὰ σ' αὐτὸ τὸ ἐρώτημα βρέθηκε ὁ "Αγγλος δικαστὴς Τζοῦστις Ἐλγουέϊς, ποὺ ἔπρεπε νὰ δώσῃ τὴν ἀπάντησι, ὄχι μὲ λόγια, ἀλλὰ μὲ ἀριθμούς.

Στὴ δύσκολη αὐτὴ θέσι τὸν ἔφερε μιὰ χαριτωμένη Γαλλίδα, ἡ Βιβιὰν Πετί, ποὺ ἦταν πεταστικὴ ἀπὸ τὸ Λονδίνο. "Ενας ἀπρόσεκτος αὐτοκινητιστὴς τὴν εἶχε χτυπήσει στὸ πολιτιμότερο μέρος τοῦ σώματός της: στὶς γάμπες. Ἔμειναν στὴν κλινικὴ δυὸ ἑβδομάδες. Κι' ὅταν βγῆκε, δυὸ μικροσκοπικὲς οὐλὲς διακρίνονταν στὸ ἕνα της πόδι. Ὑπέβαλε ἀμέσως αἴτησι ἀποζημιώσεως.

Στὸ δικαστήριο, ἡ Βιβιαν Πετὶ ἀνασήκωσε τὴ φούστα της, γιὰ νὰ δείξη αὐτὲς τὶς οὐλές. Ἀλλὰ τὸ πιθανότερο εἶναι ὅτι οὔτε ὁ δικαστής, οὔτε κανεὶς ἀπὸ τὸ πυκνὸ ἀκροατήριο, ποὺ γέμιζε τὴν αἴθουσα, τὶς πρόσεξε. "Ολοι, τοὐναντίον, θαύμασαν τὰ πραγματικὰ ἀριστουργηματικὰ πόδια της.

Ἡ μικρὴ Γαλλίδα, παραμερίζοντας τὸ δικηγόρο της, ὑποστήριξε μόνη της, μὲ καταπληκτικὴ εὐγλωττία, τὴν αἴτησί της.

— Τὸ ξέρετε, βέβαια, εἶπε, ὅτι οἱ ἄνδρες κυττάζουν πρῶτα-πρῶτα τὰ πόδια μιᾶς νέας. Σταματοῦν, τὰ καλοξετάζουν καὶ παίρνουν, ξαφνικά, τὴν ἀπόφασι νὰ τὴν παρακολουθήσουν. Ἔτσι, περπατῶντας, μιὰ νέα φθάνει μπροστὰ στὸ δωμὸ τῆς ἐκκλησίας, μαζὶ μὲ τὸ νέο ποὺ τὸν ἐγοήτευσαν τὰ πόδια της.

Καὶ συνέχισε, βέβαιη γιὰ τὸ ἀποτέλεσμα ποὺ θὰ εἶχαν τὰ λόγια της:

— Στὴν ἐποχή μας, μιὰ νέα πρέπει νὰ ἐμφανίζεται μὲ μαγιὸ καὶ κοντὰ ἀνδρικὰ πανταλόνια, νὰ χορεύῃ τουίστ καὶ νὰ παίζῃ τέννις. "Ολα αὐτὰ τὰ πράγματα, δὲ μπορεῖ νὰ τὰ κάνῃ, παρὰ μόνον ὅταν ἔχῃ ὄμορφες γάμπες. Καὶ μιὰ οὐλή, ἀκόμη κι' ἡ πιὸ μικρή, ἐνδέχεται νὰ θέσῃ σὲ σοβαρὸ κίνδυνο τὴν προσωπική της ἐπιτυχία.

Ὁ δικαστὴς τὴν ρώτησε ἂν ἦταν ἠθοποιός.

— "Οχι, ἀπάντησε ἡ Βιβιὰν Πετί. Ἀλλὰ πολλοὶ γνωστοί μου μοῦ λένε ὅτι θὰ μποροῦσα νὰ γίνω.

— "Εχετε ἄλλο ἐπάγγελμα; ἐπέμενε ὁ δικαστής.

— "Οχι, ἀπάντησε καὶ πάλι ἡ χαριτωμένη Γαλλίδα. Εἶμαι μιὰ νέα, ποὺ θέλει ν' ἀνοίξη τὸ δρόμο της στὴ ζωή.

Θὰ μποροῦσε νὰ προσθέση ὅτι τὸ δρόμο αὐτὸ ἦταν βέβαιη ὅτι θὰ τὸν ἄνοιγε μὲ τὰ πόδια της, ἀδιάφορο ἂν θὰ τὴν ὡδηγοῦσε στὴν ὀθόνη, τὴ σκηνὴ ἢ τὸ νυφικὸ θάλαμο. Πόσες ἄλλες νέες στὴν ἐποχή μας δὲν κάνουν τὴν ἴδια σκέψι!

Στὸ τέλος, ὁ δικαστὴς ἔδγαλε τὴν ἀπόφασί του.

— 'Ομολογῶ, εἶπε, ὅτι τὰ γυναικεῖα πόδια ἀξίζουν πολλά, περισσότερο χρυσάφι ἴσως κι' ἀπὸ τὸ βάρος τους. Ἀλλά, στὴν προκειμένη περίπτωσι, ἡ ἐνάγουσα δὲν μπόρεσε νὰ μᾶς ἀποδείξη ὅτι ὑπέστη θετικὴ βλάβη. Ἐνδέχεται, ἀλλωστε, ἐκεῖνο ποὺ νομίζει γιὰ μειονέκτημα, νὰ προσθέτη ἕνα ἀκόμη θέλγητρο στὰ πόδια της. Γι' αὐτό, πιστεύω ὅτι ἕνα ποσὸν 1394 λιρῶν (118.000 περίπου δραχμῶν) ἀποτελεῖ μιὰ δίκαιη καὶ λογικὴ ἀποζημίωσι. "Αν ἡ Βιδιὰν Πετὶ

'Η "Αντζι Ντίκινσον ἔχει ἀσφαλίσει τὰ πόδια της γιὰ 1½ ἑκατομμύριο δολλάρια.

'Η "Ανν Μίλλερ ἀποδίδει τὴν ἐπιτυχία της στὰ πόδια της, ποὺ ἡ ὁμορφιὰ τῶν γραμμῶν τους εἶναι πραγματικὰ ἀνυπέρβλητη.

'Η Σίντ Χάρις δὲν θέλει νὰ βλέπουν μόνον τὰ πόδια της, ἀλλὰ καὶ τὸ κεφάλι της.

ἦταν ἠθοποιός, θάπαιρνε, βέβαια, πολὺ μεγαλύτερη ἀποζημίωσι.

'Από καιρό, ἄλλωστε, οἱ ἀσφαλιστικὲς ἑταιρίες ἀσφαλίζουν τὰ γυναικεῖα πόδια γιὰ πολὺ μεγάλα ποσά. 'Η Μιστεγκὲτ εἶχε ἀσφαλίσει τὶς περίφημες γάμπες της γιὰ 17 ἑκατομμύρια δραχμὲς κι' ἡ Μάρλεν Ντήτριχ γιὰ 14. Τὸ ρεκὸρ ὅμως, τὸ εἶχε ἐπιτύχει στὰ μετὰπολεμικὰ χρόνια ἡ Μπέττυ Γκραίημπλ, ποὺ εἶχε ἀσφαλίσει τὰ πόδια της γιὰ 45 ἑκατομμύρια δραχμές. 'Η διάσημη ἠθοποιὸς, ἔπειτα ἀπὸ ἀπουσία πολλῶν ἐτῶν, ξανάκαμε τελευταία τὴν ἐμφάνισί της στὸ Χόλλυγουντ, ὅπου πρόκειται νὰ γυρίση μιὰ καινούργια ταινία, κι' ἐκεῖνοι ποὺ τὴν εἶδαν βεβαιώνουν ὅτι τὰ πόδια της διατηροῦν πάντοτε τὴν ἀπαράμιλλη γοητεία τους. «Ἐχει πόδια νέας 18 χρόνων», εἶπε ἕνας κριτικός.

Στὶς ἡμέρες μας, δυὸ ἄλλες δεντέττες, ἡ "Ανν Μίλλερ καὶ ἡ "Αντζι Ντίκινσον, ἀσφάλισαν ἐπίσης τὰ πόδια τους γιὰ 45 ἑκατομμύρια δραχμές.

'Η "Ανν Μίλλερ εἶναι ἀπὸ τὶς πιὸ ἀκριβοπληρωμένες ἠθοποιοὺς καὶ χορεύτριες τοῦ Χόλλυγουντ. Περιβάλλει μὲ ἐξαιρετικὲς φροντίδες τὰ πόδια της, καὶ σ' ἐκείνους ποὺ τὴν κατηγοροῦν ὅτι τὸ παρακάνει, ἀπαντάει ὅτι σ' αὐτὰ χρωστάει τὴν ἐπιτυχία της.

— Τὰ πόδια μου εἶναι ἡ φωνή, τὸ χαμόγελό μου, ὅλη ἡ μουσικὴ τῆς προσωπικότητός μου, λέει. Χωρὶς αὐτά, δὲν θἄξιζα τίποτα.

'Η "Αντζι Ντίκινσον, ἐξ ἄλλου, εἶναι γνωστὴ ὡς «ἡ νέα τοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου δολλαρίων». 'Η ἀλήθεια εἶναι, ὡστόσο, ὅτι τὰ πόδια της ἀξίζουν 1½ ἑκατομμύριο δολλάρια.

Μιὰ ἄλλη ἠθοποιός, ποὺ ἀποδίδει τὴν ἐπιτυχία της στὰ πόδια της, εἶναι ἡ Γαλλίδα Ντανὺ Σαβάλ.

— "Αν δὲν ἔκανα τοὺς κινηματογραφικοὺς παραγωγοὺς νὰ προσέξουν τὰ πόδια μου, χορεύοντας τὰ πιὸ τρελλὰ τουίστ, εἶπε τελευταία, ἴσως δὲν θἄ ἤμουν ἐκείνη ποὺ εἶμαι τώρα. Τὸ κοινὸν ἀρχίζει σήμερα νὰ κυττάζῃ μιὰ νέα ἀπὸ κάτω, γιὰ τὴν ἀκρίβεια ἀπὸ τὶς μύτες των ποδιῶν. "Αν δὲν ἱκανοποιηθῇ φθάνοντας ὡς τὰ γόνατα, δὲν προχωρεῖ παρακάτω. Ἐκείνοι ποὺ δὲν θέλουν νὰ τὸ παραδεχθοῦν, ἢ ὑποκρίνονται ἢ βρίσκονται ἔξω ἀπὸ τὴν ἐποχή μας.

"Ενα ἄλλο σύγχρονο ἀστέρι, ἡ διάσημη 'Αμερικανίδα χορεύτρια Σίντ Χάρις, παραπονιέται, ὡστόσο, γιὰ τὴν ἰδιαίτερη προσοχὴ τοῦ κοινοῦ στὰ πόδια.

— Εἶναι ἀπαγορευτικὸ τὸ ὅτι πολλοὶ ἄνθρωποι ἀναγνωρίζουν μὲ τὴν πρώτη ματιὰ τὰ πόδια μου, ἐνῶ δὲν ἐνδιαφέρθηκαν ποτὲ νὰ μάθουν πῶς εἶναι τὸ πρόσωπό μου, εἶπε. Κι' ὡστόσο, πίσω ἀπὸ τὸ πρόσωπό μου βρίσκεται τὸ μυαλό μου. Καὶ χωρὶς τὸ μυαλό μου, δὲν θὰ κατάφερνα ποτὲ νὰ χορεύω ὅμορφα μὲ τὰ πόδια μου.

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΣ

ΜΕΤΑ τὴν ἀπελευθέρωσί του ἀπὸ τὴ βελγικὴ ἀποικιοκρατία, τὸ Κογκὸ δὲν ἔπαψε νὰ κλυδωνίζεται μέσα σ' ἕνα μόνιμο ἐμφύλιο πόλεμο, μὲ τραγικοὺς σταθμοὺς τὴ δολοφονία τοῦ Πατρὶς Λουμούμπα καὶ τὸ θάνατο τοῦ Ντάγε Χάμμαρσκελντ, γενικοῦ γραμματέως τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

Ο ΤΣΟΜΠΕ ΞΑΝΑΡΧΕΤΑΙ

Γιὰ νὰ λύσουν τὴ μόνιμη αὐτὴ κρίσι, οἱ ἡγέτες τοῦ Κογκὸ ἀποφάσισαν νὰ καλέσουν τὸν ἐχθρό τους, τὸ Μοΐζ Τσομπέ, ποὺ, κηρύσσοντας τὴν ἀνεξαρτησία τῆς Κατάγκα, ἦταν ἕνας ἀπὸ τοὺς πρωταγωνιστὰς τοῦ ἐμφυλίου πολέμου. Ἡ Κατάγκα, ἔπειτα ἀπὸ σκληρὲς μάχες, ποὺ ἔδωσαν οἱ δυνάμεις τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, ἔπεσε καὶ ὁ Τσομπὲ τὸ ἔσκασε στὴν Εὐρώπη, ὅπου ἀπελπισμένοι τὸν περίμεναν οἱ ἄνθρωποι τῆς «Μεταλλευτικῆς Ἑταιρείας» μὲ τὸ μυθικὸ πλοῦτο.

Σίγουρα, σὲ ὅλη αὐτὴ τὴν περίοδο, ὁ Τσομπὲ ἦτανε τὸ ὄργανο τῆς ἀποικιοκρατίας, ἀλλὰ θεωρεῖται καὶ «ὁ ἰσχυρὸς ἄντρας» καὶ γι' αὐτὸ ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας τοῦ Κογκό, Κοζαβούμπου, καὶ οἱ ἄλλοι Κογκολέζοι ἡγέτες, τὸν κάλεσαν.

Ἡ ἐπιστροφὴ πάντως τοῦ Μοΐζ Τσομπὲ μπέρδεψε, γιὰ τὴν ὥρα τουλάχιστον, περισσότερο τὴν κατάστασι.

«ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙ»

Μιὰ καινούργια ἐπανάστασι ξέσπασε, μὲ ἀρχηγούς, αὐτὴ τὴ φορά, τοὺς πνευματικοὺς καὶ πολιτικοὺς κληρονόμους τοῦ Πατρὶς Λουμούμπα: τὸν Γκαστὸν Σουμιαλὸ καὶ τὸν Γκιπενυέ.

Ὁ Σουμιαλὸ διευθύνει ὁ ἴδιος τοὺς ἀντάρτες στὸ πεδίο τῆς μάχης. Ἡλικίας 46 ἐτῶν, μόλις φαίνεται τριάντα. Κοντός, λεπτός, νευρικός, ἐπὶ εἴκοσι χρόνια, ἦταν ὑπάλληλος μιᾶς ἑταιρείας εἰσαγωγῶν-ἐξαγωγῶν στὴ Λεοπολντβίλ. Μετά, ἔγινε ὑπουργὸς Δικαιοσύνης στὴν τοπικὴ κυβέρνησι τοῦ

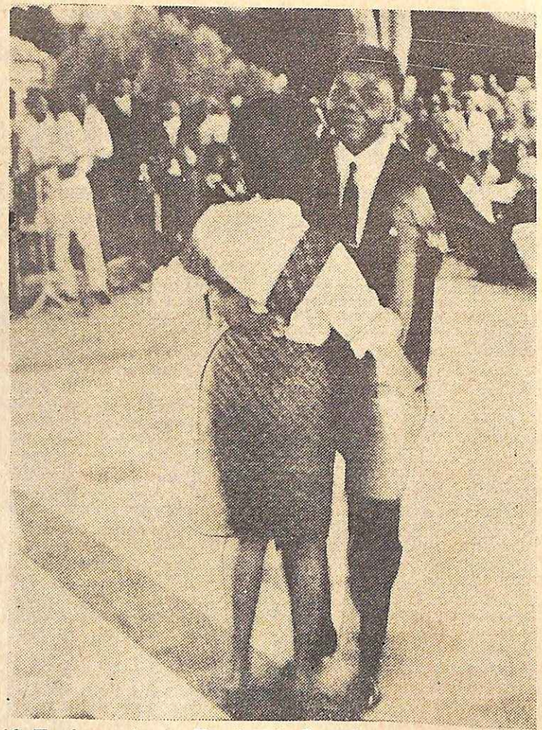

Ὁ Πρωθυπουργὸς τοῦ Κογκὸ Μοΐζ Τσομπέ, γοητεύει μὲ τὴ γυναίκα του: Ἡ κατάστασι ὅμως εἶναι χαώδης.

Κιβοῦ, τὸ 1961. Ἀργότερα, χάθηκαν τὰ ἴχνη του.

Στὴν πραγματικότητα, μετὰ τὴ δολοφονία τοῦ Λουμούμπα, ζοῦσε στὴν παρανομία, γιὰ ν' ἀναλάβη τὴν τελευταία περίοδο σκληρὸ ἀγῶνα ἐναντίον τοῦ Τσομπέ.

Ὁ νέος πρωθυπουργὸς τοῦ Κογκό, ἀφοῦ, γυρίζοντας στὴ Λεοπολντβίλ, κήρυξε τὴν ἐθνικὴ ἑνότητα, γρήγορα εἶδε, ὅτι αὐτὴ ἡ «ἐθνικὴ ἑνότητα» ἦτανε μιὰ κενὴ φράσι, στὴν ἀπέραντη ἀφρικανικὴ χώρα.

Σίγουρα, ἄλλωστε, «ὁ ἰσχυρὸς ἄντρας» τοῦ Κογκὸ δὲν εἶχε πολλὲς αὐταπάτες σχετικὰ μὲ τὸ κήρυγμά του, γιατὶ ἀμέσως φρόντισε νὰ ἰσχυροποιήση τὸ στρατό, δεδομένου, ὅτι καὶ οἱ δυνάμεις τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ἐγκατέλειψαν τὴ χώρα.

ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ ΣΤΑΝΛΕΥΒΙΛ

Οἱ ἀντάρτες σημείωσαν πολὺ γρήγορα ἐντυπωσιακὲς ἐπιτυχίες καὶ σίγουρα ἡ πιὸ σημαντικὴ εἶναι ἡ κατάληψι τῆς Σταινλεϋβίλ, ὅπου ἐγκατέστησαν μιὰ προσωρινὴ κυβέρνησι, ποὺ διαθέτει μάλιστα κι' ἕναν «ὑπουργὸ Ἐξωτερικῶν».

Μπροστὰ σ' αὐτὴ τὴν κατάστασι, ὁ Τσομπὲ ἔσπευσε νὰ καλέση λευκοὺς μισθοφόρους διαφόρων ἐθνικοτήτων, ποὺ μάχονται τώρα πλάϊ στὸν ἐθνικὸ στρατὸ τοῦ Κογκό.

Ἡ παρουσία λευκῶν μισθοφόρων στὸ Κογκό, προκάλεσε πάντως πολλὲς ἀντιδράσεις, ὄχι μόνο στὸ ἐσωτερικὸ τῆς χώρας, ἀλλὰ καὶ στ' ἄλλα κράτη τῆς Ἀφρικῆς.

ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΤΣΟΜΠΕ

Οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς ἡγέτες τῆς Ἀφρικῆς πῆραν θέσι ἐναντίον τοῦ Τσομπέ: ὁ Μπὲν Μπέλλα, ὁ Μομπίντο Κέϊτα, ὁ Σεκοὺ Τουρέ, ὁ Χασσάν.

Οἱ ἀντάρτες τοῦ Γκαστὸν Σουμιαλὸ σημειώνουν στὸ μεταξὺ νέες ἐπιτυχίες.

Φανατισμένοι ἀπὸ τοὺς μάγους, ὡπλισμένοι μὲ ἀκόντια καὶ βέλη, μὲ περίεργα πολύχρωμα καπέλα — ποὺ τοὺς προφυλάσσουν ἀπὸ τὸ κακὸ μάτι τῶν ἐχθρῶν, ὅπως πιστεύουν — οἱ πολεμιστὲς αὐτοὶ τῆς ζούγκλας, προχωροῦν παντοῦ.

Ο ΜΑΡΞ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ;

Τὸ πνεῦμα τοῦ Μὰρξ ἁπλώνεται μέσα στὴ ζούγκλα; Ἡ Μόσχα κινεῖ τὰ νήματα τῆς ἐπαναστάσεως; Οἱ Κινέζοι εἶναι οἱ πραγματικοὶ ἡγέτες τῶν ἐπαναστατῶν τοῦ Κογκό;

Ἡ ἀπάντησι σ' αὐτὰ τὰ ἐρωτήματα «δὲν εἶναι ἁπλή. Τὸ βέβαιο εἶναι, ὅτι, γιὰ τὴ μεγάλη μάζα τῶν πολεμιστῶν τῆς ζούγκλας, ἡ γενειάδα τοῦ Μὰρξ δὲν ἀποτελεῖ τιμὴ τῶν «φυλαχτῶν» τους.

Φυλετικὲς διαφορές, ἡ συγκεχυμένη πίστι στὸ πνεῦμα τοῦ Λουμούμπα, ποὺ «δὲν πέθανε», ὁ πόθος τοῦ πλιάτσικου, ἡ ἐχθρότητα πρὸς τοὺς λευκούς, ἡ περιφρόνησι τῆς κεντρικῆς κυβερνήσεως τῆς Λεοπολντβίλ, ὅλοι αὐτοὶ οἱ παράγοντες παίζουν τὸ ρόλο τους.

Βέβαιο εἶναι, ὅτι οἱ Κινέζοι τοῦ Μάο Τσὲ Τούνγκ παίζουν ἐπίσης ρόλο, ἐνῶ ἡ Μόσχα τηρεῖ στάσι, ἐξαιρετικὰ ἐπιφυλακτική, γιὰ τὴν ὥρα τουλάχιστον.

ΧΑΟΣ

Ἡ ἀντεπίθεσι τῶν δυνάμεων τοῦ Τσομπὲ σημείωσε ὡρισμένες ἐπιτυχίες, ἀλλὰ στὸ σύνολό της ἡ κατάστασι εἶναι χαώδης.

Ὁ τρόμος βασιλεύει σὲ εὐρύτατες περιοχὲς τῆς τεράστιας χώρας.

Ὡρισμένες πόλεις, ἀφοῦ κατελήφθησαν ἀπὸ τοὺς ἀντάρτες καὶ ἀνακατελήφθησαν ἀπὸ τὸ στρατὸ τῆς κυβερνήσεως τῆς Λεοπολντβίλ, μετεβλήθησαν σὲ ἐρείπια, ἐνῶ ἡ φρικτὴ μυρωδιὰ τῆς πτωμαΐνης ἁπλώνεται παντοῦ.

Πολλοὶ Εὐρωπαῖοι ἔμποροι — κυρίως Πορτογάλοι, Ἕλληνες καὶ Ἰταλοί — παρέδωσαν τὶς οἰκονομίες τους στοὺς ἀντάρτες, ἀπ' τοὺς ὁποίους τὶς βούτηξαν κατόπιν — ἀπ' ὅσους δηλαδὴ συνέλαβαν αἰχμαλώτους — οἱ δυνάμεις τοῦ Τσομπέ...

Η ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΣΤΟ ΚΟΓΚΟ

"Οταν οἱ δυνάμεις τῆς Λεοπολντβίλ καταλαμβάνουν μιὰ πόλι, τὸ μόνο, ποὺ τοὺς ἐνδιαφέρει, εἶναι πῶς νὰ ξαναφύγουν ὅσο τὸ δυνατὸ γρηγορώτερα!...

Σ' αὐτὸ τὸν πόλεμο τῆς ζούγκλας, δὲν ὑπάρχει καμμιὰ λογικὴ καὶ κανένα βαθύτερο ἐθνικὸ αἴσθημα.

Οἱ πόλεις καταλαμβάνονται, ἀνακαταλαμβάνονται, καταστρέφονται καὶ ἐγκαταλείπονται.

Ἀπότομα βασιλεύει ἡ σιωπή, τὸ κενό.

Οἱ κάτοικοι, ὅσοι γλύτωσαν τὴ ζωή τους, κατέφυγαν στὴ ζούγκλα καὶ δὲν τολμᾶνε νὰ γυρίσουν.

Ποιὸς εἶναι ὁ νικητής; Κανένας, ἂν καί, βέβαια, ἀπ' τὸ κενό, ποὺ σχηματίζεται, ἐπωφελοῦνται οἱ ἀντάρτες, ἀφοῦ πρῶτα συμβουλευθοῦν τοὺς μάγους τῆς φυλῆς των.

Ἕνας μεγάλος ἀριθμὸς πόλεων καὶ χωριῶν δὲν εἶναι οὔτε ζωντανές, οὔτε νεκρές.

Ἐπίσημα, ἔχουν καταληφθῆ ἢ ἀπὸ τοὺς ἀντάρτες ἢ ἀπὸ τὶς δυνάμεις τῆς κυβερνήσεως τῆς Λεοπολντβίλ. Στὴν πραγματικότητα, ὅμως, δὲν ἀνήκουν σὲ κανένα.

Δευκοὶ μισθοφόροι στὸ στρατὸ τῆς Λεοπολντβίλ: Οἱ μαῦροι τοὺς μισοῦν θανάσιμα.

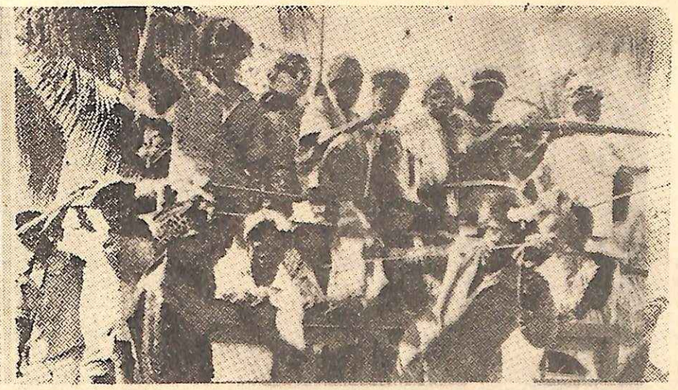

Ἀριστερά: "Ενας ἀπὸ τοὺς ἀοχηγοὺς τῶν ἀνταρτῶν: Ὁ μάγος τῆς φυλῆς του τὸν ἔκανε «ἄτρωτον». Δεξιά: Ἀντάρτες ὡπλισμένοι μὲ ἀκόντια καὶ βέλη: Γνωρίζετε τὸν Κὰρλ Μάρξ;

Ἀκόντια καὶ ὀβίδες

Πόλεμος στὴ Ζούγκλα

ΤΑ ΗΝΩΜΕΝΑ ΕΘΝΗ ΣΕ ΑΔΙΕΞΟΔΟ

Ἡ ἀποστολὴ τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν προσπαθεῖ νὰ βοηθήση τὴν κατάστασι, ἀλλὰ χωρὶς ἐπιτυχία. Σὲ μιὰ κατεστραμμένη πόλι, τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη ἔστειλαν τρόφιμα, φάρμακα, χρήματα καὶ ἐργαλεῖα τῆς δουλειᾶς.

Οἱ ἰθαγενεῖς κράτησαν μὲ χαρά — ἀφοῦ βγῆκαν ἀπὸ τὴ ζούγκλα, ὅπου ἦτανε κρυμμένοι — τὰ τρόφιμα, τὰ φάρμακα καὶ τὰ χρήματα, κι' ἐπέστρεψαν σὰν «ἄχρηστα» τὰ ἐργαλεῖα.

Ἡ κυβέρνησι τῆς Λεοπολντβὶλ γνωρίζει καλὰ τὴν κατάστασι καὶ εἶναι ἀποφασισμένη — ὅπως λέει — νὰ θέση τέρμα στὴν «ἀναρχία».

Ἀλλὰ ἡ στρατηγικὴ τοῦ πολέμου στὸ Κογκὸ εἶναι πολὺ μπερδεμένη καὶ ρευστή. Τίποτα δὲν εἶναι ὡρισμένο, τίποτα δὲν ἐλέγχεται, ἐνῶ οἱ φῆμες καὶ οἱ διαδόσεις ὀργιάζουν παντοῦ.

Τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη, ποὺ θεωροῦσαν τὸν Τσομπέ, ὅταν ἦταν ἀρχηγὸς τοῦ χωριστικοῦ κινήματος τῆς Κατάγκα, σὰν τὸν «ὑπ' ἀριθμὸν 1 ἐχθρό» τους, ἀναγκάζονται τώρα, μὲ κρύα καρδιά, νὰ τὸν ὑποστηρίξουν.

Οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες, ποὺ δὲν ἤθελαν οὔτε νὰ τὸν ξέρουν, ἀρχίζουν κι' αὐτὲς τώρα — μᾶλλον δειλά — νὰ στέκωνται στὸ πλευρό του.

Ἡ Μεγάλη Βρεταννία καὶ ἡ Γαλλία, ποὺ πάντα τὸν ὑπεστήριζαν παρασκηνιακά, παίρνουν τώρα τὴ «ρεβάνς».

Ὅσο γιὰ τοὺς Βέλγους, βλέπουν τὴν εὐκαιρία μιᾶς ἐπεμβάσεως, ἂν καὶ σ' αὐτὸ τὸ ἔδαφος προχωροῦν μὲ πολλὴ προσοχή.

Ὁ φόβος πάντως τοῦ αὔριο παραλύει ὅλη τὴ χώρα, ἐνῶ ἡ «ἐπανάστασι», οὐσιαστικὰ χωρὶς ἐγκέφαλο καὶ χωρὶς ἀρχηγούς, ἀναζητεῖ τὸ δρόμο της.

ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ!

Γιὰ τὴν ὥρα, οἱ ἀντάρτες, τὸ πρῶτο, ποὺ κάνουν, ὅταν καταλάβουν μιὰ πόλι, εἶναι νὰ μαζέψουν τοὺς λευκοὺς καὶ νὰ τοὺς βγάλουν τὰ παπούτσια τους. Ἔτσι, ὅπως πιστεύουν, γίνονται ἴσοι μ' αὐτούς!...

Στὰ παρασκήνια πάντως, ἡ διεθνὴς πολιτικὴ παρακολουθεῖ ἄγρυπνα τὴν κατάστασι, γιατὶ ἕνα «βιετνάμ» στὴν καρδιὰ τῆς Ἀφρικῆς, καὶ μὲ τὸν μεταλλευτικὸ πλοῦτο τοῦ Κογκο, θὰ μποροῦσε ν' ἀνατινάξη στὸν ἀέρα τὴν εἰρήνη τοῦ κόσμου.

ΕΠ. ΜΕΤ.

Ἡ σύλληψι ἑνὸς ἀντάρτη: Θὰ τουφεκιστῇ.

ΑΓΓΛΙΑ, ΤΟ ΝΗΣΙ ΤΩΝ ΕΓΚΑ. ΤΑΛΑΙΠΩΡΗΜΕΝΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Αὐτὲς τὶς μέρες, ἡ Βουλή, ὁ τύπος, ἡ τηλεόρασι, τὸ ραδιόφωνο καὶ οἱ φιλανθρωπικὲς ὀργανώσεις τῆς Ἀγγλίας, ἀντιμετωπίζουν ἕνα σοβαρὸ καὶ βλαβερὸ πρόβλημα. Στὴ Μεγάλη Βρεταννία, γεννιοῦνται κάθε χρόνο 55.000 παράνομα παιδιὰ καὶ στὸ 1963, 4.607 παιδιὰ ἐγκαταλείφτηκαν ἀπὸ τὶς μητέρες τους. Τὸ πρόβλημα τῶν ἐγκαταλελειμμένων παιδιῶν ἀποτελεῖ ἕνα δραματικὸ πρόβλημα. Δὲν εἶναι σπάνιο στὴν Ἀγγλία νὰ βρίσκωνται νεογέννητα, ἐγκαταλελειμμένα ἀπὸ τὶς μητέρες τους σὲ αὐτοκίνητα ἢ στὶς πόρτες τῶν σπιτιῶν. Τὶς περασμένες μέρες, δυὸ δίδυμα βρέθηκαν στὸ κατώφλι μιᾶς ἐκκλησίας, στὸ Λονδίνο. Μιὰ χαριτωμένη ἀγνωστη, κρατώντας ἕνα δέμα στὰ χέρια, πλησίασε ἕναν σπουδαστὴ ἀπὸ τὸ Πακιστὰν καὶ τὸν παρακάλεσε νὰ τῆς κρατήση τὸ δέμα, ὥσπου νὰ κάνη ἕνα τηλεφώνημα. Ἀπομακρύνθηκε ὕστερα καὶ ἐξαφανίστηκε. Σὲ λίγο, ὁ νεαρὸς σπουδαστὴς ἀνακάλυψε πὼς, μέσα στὸ δέμα, βρισκόταν ἕνα μωρό.

—"Ολες μιλᾶτε γιὰ ἕνα νεανικὸ σφάλμα, γιατὶ νομίζετε πως ἔτσι μπορεῖτε νὰ σκεπάσετε ὅλα τὰ ἄλλα!

Χωρὶς ἐξήγησι...

ΑΠΟΨΕ εἶναι μιὰ νύχτα παράξενη, σκοτεινή, χωρὶς ἀστέρια. Μονάχα τὸ φεγγάρι ταξιδεύει στὸ νυχτερινὸ οὐράνιο δρόμο.

Καθισμένος στὴ βεράντα, τὸ κυττάζω καὶ θυμάμαι κάποια ἄλλη βραδυά, ὅμοια μὲ τὴν ἀποψινή... Καὶ οἱ ἀναμνήσεις μου ξυπνοῦν, ἀνακατεμένες μὲ νοσταλγία καὶ τύψεις, μὲ πόνο καὶ μετάνοια. Γιατί, μιὰ τέτοια βραδυά, πρὶν ἀπὸ ἕνα χρόνο, μὲ τὰ ἴδια μου τὰ χέρια σκότωσα τὴν καρδιά μου...

Τὴν ἔλεγαν Νίκη καὶ τὴν εἶχα γνωρίσει μιὰ Κυριακὴ στὸ σπίτι κάποιων κοινῶν φίλων. Ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή, μούκανε ἐντύπωσι ἡ παράξενη ὁμορφιά της. Τὸ κουκλίστικο πρόσωπό της μὲ τὰ τέλεια χαρακτηριστικὰ πλαισιωνόταν ἀπὸ ἀφθονα κατάμαυρα μαλλιὰ καὶ φωτιζόταν ἀπὸ δυὸ μάτια ἀπίστευτα μεγάλα καὶ ἀπίστευτα γαλάζια, ἢ μᾶλλον μπλέ, μπλέ, μενεξεδιά.

Προσπάθησα νὰ τὴν πλησιάσω περισσότερο, μὰ ἐκείνη δὲν μοῦ ἔδωσε θάρρος. Μοῦ ἀπαντοῦσε μὲ μονοσύλλαβα. Φαινόταν ψυχρή, ἀφηρημένη, κλεισμένη στὸν ἑαυτό της.

Ἀπὸ κείνη τὴν ἡμέρα, δὲν ἔπαψα νὰ τὴν σκέπτωμαι. Νόμιζα πὼς τὴν ἀντίκρυζα κάθε στιγμή, σ' ὅλες τὶς γυναῖκες μὲ λεπτὴ σιλουέττα καὶ μαῦρα μαλλιά, ποὺ συναντοῦσα στὸ δρόμο.

Καὶ ἐπιτέλους, κάποιο ἀπόγευμα, ἐνῶ πεποτοῦσα στὴν ὁδὸ Σταδίου, ἡ σκέψι μου φάνηκε νὰ παίρνη ξαφνικὰ τὴν πραγματική της ἐνσάρκωσι. Ἐκείνη ἡ κοπέλλα, ποὺ ἐρχόταν ἀπὸ τὸ ἀντίθετο μέρος... Ναὶ αὐτὴ τὴ φορὰ δὲν ἐκανα λάθος, ἦταν ἐκείνη!

Ἀνίκανος νὰ συγκρατήσω τὸν ἐνθουσιασμό μου, ἔτρεξα κοντά της.

— Δεσποινὶς Νίκη, φώναξα, δὲν φαντάζεστε πόσο εὐτυχισμένο μὲ κάνει αὐτὴ ἡ συνάντησι! Εἴχαμε γνωριθῆ τὴν περασμένη Κυριακή, στὸ σπίτι τοῦ Γιώργου καὶ τῆς Καίτης. Θυμᾶστε;

Ἐκείνη μοῦ χαμογέλασε μ' ἕνα χαμόγελο παιδιάστικο, ποὺ σχημάτισε δυὸ λακκάκια στὰ μάγουλά της.

— Καὶ βέβαια σᾶς θυμάμαι, κύριε Τάκη. Κι' ἐγὼ χαίρομαι ποὺ σᾶς ἐλέπω, μοῦ εἶπε χαμογελώντας πάντα.

Ἐγὼ τὴν κύτταζα καὶ τὴν εὕρισκα ἀκόμα πιὸ ὄμορφη ἀπ' ὅσο τὴν θυμόμουν, ἐνῶ μέσα μου τὰ συνεισθήματα καὶ οἱ ἀμφιβολίες, ποὺ μὲ βασάνιζαν ἀπὸ τόσες μέρες, ἔπαιρναν ξαφνικὰ μιὰ μορφή. Τὴν ἀγαποῦσα, ναί, τὴν ἀγαποῦσα!

Τῆς πρότεινα νὰ μποῦμε στὸ ἀντικρυσὸ μπάρ γιὰ νὰ πιοῦμε κάτι κι' ἐκείνη δὲν ἀρνήθηκε.

— Σᾶς σκέφτηκα πολὺ αὐτὲς τὶς μέρες, τῆς εἶπα σὲ λίγο, ἐνῶ τὴν κύτταζα πάντα ἀπὸ τὸ ποτήρι μου.

— Κι' ἐγὼ σᾶς σκέφτηκα συχνά, μοῦ ἀπάντησε μὲ ἀξιολάτρευτη εἰλικρίνεια.

Τῆς ζήτησα νὰ μοῦ μιλήση λίγο γιὰ τὸν ἑαυτό της. Μοῦ εἶπε πὼς ζοῦσε μόνη στὴν Ἀθήνα καὶ ἐργαζόταν σ' ἕνα τουριστικὸ γραφεῖο. Εἶχε γεννηθῆ καὶ μεγαλώσει σὲ μιὰ μακρυνὴ ἐπαρχιακὴ πόλι, ὅπου ζοῦσαν ἀκόμα οἱ γονεῖς της.

Ἐκεῖνο τὸ ἴδιο βράδυ, πρὶν νὰ τὴν ἀφίσω μπροστὰ στὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ της, τὴν ἐσφιξα στὴν ἀγκαλιά μου καὶ τὴ φίλησα. Τὴν ἔνιωσα νὰ μοῦ ἀνταποδίδη τὸ φιλί μου μὲ τὴν ἴδια τρυφερότητα, μὲ τὸ ἴδιο πάθος.

Ἀπὸ τότε συναντιώμαστε κάθε βράδυ, βγαίναμε ἔξω ἀπὸ τὴν Ἀθήνα μὲ τὸ μικρό μου αὐτοκίνητο, καθόμαστε σὲ ἐξοχικὰ κεντράκια, ζούσαμε σ' ἕναν παράδεισο ἀγάπης.

Ἔτσι κι' ἐκεῖνο τὸ βράδυ... Εἴχαμε βγῆ μὲ τὸ αὐτοκίνητο ἔξω ἀπὸ τὴν πολυθόρυβη πόλι καὶ εἴχαμε σκαρφαλώσει στὸ δρόμο τῆς Πάρνηθος. Σταματήσαμε κοντὰ σ' ἕνα δασάκι καὶ βγήκαμε νὰ περπατήσουμε λίγο.

— Ἀπόψε δὲν ὑπάρχουν ἀστέρια, μοῦ εἶπε σιγανὰ ἡ Νίκη. Γιά κύτταξε, τὸ φεγγάρι ταξιδεύει ὁλομόναχο στὸν οὐρανό, σὰν ὀρφανεμένη ψυχή.

— Τὸ φεγγάρι εἶναι ὁλομόναχο σὰν ὀρφανεμένο, μὰ ἐμεῖς οἱ δυὸ ἤμαστε μαζὶ καὶ θἄμαστε πάντα ἑπτσι, ἑνωμένοι γιὰ ὅλη μας τὴ ζωή, τῆς ψιθύρισα μὲ πάθος ἐνῶ τὴν ἔσφιγγα στὴν ἀγκαλιά μου ζητῶντας τὰ χείλη της.

Τὴν ἔνιωσα νὰ ἀνασκιρτάη, ν' ἀνατριχιάζη. Ἀποτραβήχτηκε ἀπὸ τὴν ἀγκαλιά μου καὶ πῆγε ν' ἀκουμπήση στὸ αὐτοκίνητο, σὰν νἄθελε νὰ στηριχτῆ κάπου.

— Θέλω νὰ σοῦ μιλήσω, Τάκη, μοῦ εἶπε μὲ μιὰ φωνὴ παράξενη, βραχνὴ πρωτογνώριστη.

— Σ' ἀκούω, Νίκη. Τί θέλεις νὰ μοῦ πῆς; ρώτησα ἐκπληκτος.

— Εἶναι μιὰ ὁλόκληρη ἱστορία, Τάκη, μιὰ ἱστορία παλιά, ποὺ θἄθελα νὰ στὴ διηγηθῶ ἀπὸ καιρό, μὰ δὲν εὕρισκα τὸ θάρρος. Ἀπόψε ὅμως πρέπει νὰ μιλήσω...

Μιλοῦσε κρατῶντας τὰ μάτια κλειστά, σὰν νὰ μὴν τολμοῦσε νὰ μὲ κυττάξη.

— Ἔχουν περάσει ἕξη χρόνια σχεδὸν ἀπὸ τότε, συνέχισε. Ἤμουν δεκάξη χρονῶν καὶ πήγαινα στὸ γυμνάσιο, στὴν ἕκτη τάξι. Ὁ Ἀντρέας πήγαινε στὴν ὀγδόη. Ἦταν ἕνα ψηλό, ξανθὸ ἀγόρι, πρωταθλητὴς τοῦ σχολείου μας στὸ τρέξιμο καὶ στὸ ἄλμα, ἀρχηγὸς τῆς ποδοσφαιρικῆς μας ὁμάδας. Ὅλες οἱ κοπέλλες ἦταν λίγο ἐρωτευμένες μαζί του, μὰ ἐκεῖνος κύτταζε μόνον ἐμένα. Τὸν ἀγαποῦσα κι' ἐγὼ... ἢ μᾶλλον νόμιζα πὼς τὸν ἀγαποῦσα. Κάποια μέρα, μὲ τὴν πρόφασι πὼς θὰ μοῦ ἔδινε ἕνα βιβλίο, μία παλιά του μετάφρασι, μὲ κάλεσε στὸ δωμάτιό του κι' ἐκεῖ...

— Φτάνει, φώναξα πνιγμένα φέρνοντας τὰ χέρια στὰ μάτια, φτάνει, δὲν θέλω νὰ ἀκούσω περισσότερα. Δὲν θέλω νὰ πῆς τίποτε ἀκόλο!...

— Κι' ὅμως πρέπει νὰ στὰ πῶ ὅλα, συνέχισε ἐκείνη μὲ τὴν ἴδια πονεμένη φωνή, πρέπει νὰ τὰ μάθης ὅλα πρὶν ν' ἀποφασίσης, πρὶν νὰ μὲ καταδικάσης. Ἀπὸ ἐκείνη τὴ φοβερὴ μέρα, διέκοψα κάθε δεσμὸ μὲ τὸν Ἀντρέα. Τὸν μισοῦσα, γιατὶ δὲν ἔπρεπε νὰ ἐπωφεληθῆ ἀπὸ τὴν ἀθωότητά μου, ἀπὸ τὴν ἀπειρία μου.

»Ἀδικα ἐκεῖνος μοῦ ζητοῦσε συγνώμην, μοῦ ὁρκιζόταν πὼς μ' ἀγαποῦσε εἰλικρινά. Δὲν ἤθελα ν' ἀκούσω τίποτα. Τὸν μισοῦσα καὶ στὸ πρόσωπό του μισοῦσα ὅλους τοὺς ἄντρες. Ὕστερα ἀπὸ λίγους μῆνες, ἔφυγε γιὰ νὰ σπουδάση στὴ Γερμανία. Μοῦ ἔγραψε πολλὲς φορές, μὰ ἐγὼ ἔσκιζα τὰ γράμματά του χωρὶς νὰ τ' ἀνοίγω. Τέλειωσα τὸ γυμνάσιο, ἤλθα στὴν Ἀθήνα, ἄρχισα νὰ ἐργάζωμαι. Μὲ ἐξακολουθοῦσα νὰ ἀποφεύγω τοὺς ἄντρες, νὰ τὴ στιγμὴ ποὺ γνώρισα ἐσένα.

Τινάχτηκα σὰν νὰ μὲ εἶχε δαγκώσει φίδι.

— Πᾶψε, φώναξα. Πᾶψε! "Ολες τὰ ἴδια λέτε! "Ολες μιλᾶτε γιὰ ἕνα νεανικὸ σφάλμα, γιατὶ νομίζετε πὼς ἔτσι μπορεῖτε νὰ σκεπάσετε ὅλα τὰ ἄλλα!

Μέσα στὸ ἀγνὸ φεγγαρόφωτο, τὴν εἶδα νὰ μὲ κυττάζη μὲ μάτια πελώρια, ἐνῶ χοντρὰ δάκρυα κυλοῦσαν στὰ μάγουλά της.

— Δὲν ἔπρεπε νὰ μοῦ πῆς αὐτὰ τὰ λόγια, Τάκη, φιθύρισε ἀπελπισμένα, δὲν ἔπρεπε νὰ μιλήσης ἔτσι. Δὲν ὑπάρχουν ἄλλα σφάλματα στὴ ζωή μου, ἐκτὸς ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ μοναδικό. Καὶ μπορῶ νὰ σοῦ τὸ ἀποδείξω. Ἐκεῖνος, ὁ Ἀντρέας, ξαναγύρισε πρὶν ἀπὸ λίγες μέρες στὴν Ἑλλάδα καὶ ἦλθε νὰ μὲ δῆ. Μοῦ ζήτησε νὰ τὸν παντρευτῶ, γιατὶ ἐξακολουθεῖ νὰ μ' ἀγαπᾶ. Μὰ ἐγὼ... ἐγὼ ἀρνήθηκα γιατὶ ἀγαπῶ ἐσένα!

Ξέσπασε σὲ λυγμούς, κρύβοντας τὸ πρόσωπό της στὰ χέρια της, μὰ ἐγὼ δὲν ἔνιωσα κανένα πόνο, καμμιὰ τρυφερότητα. Ἄκουγα μονάχα τὸν πληγωμένο ἐγωϊσμό μου, ποὺ μούγκριζε μέσα μου σὰν πληγωμένο θηρίο.

— Καλὰ θὰ κάνης νὰ παντρευτῆς ἐκεῖνον, τῆς εἶπα σκληρά. Σ' ἐκεῖνον ἀνήκεις, δὲν τὸ καταλαβαίνεις; Ἐγὼ δὲν θὰ παντρευόμουν ποτὲ μιὰ γυναίκα σὰν κι' ἐσένα. Σὲ φαντάζόμουν διαφορετική ὅταν σ' ἀγάπησα, σὲ νόμιζα ἀγνή, ἀνέγγιχτη. Ἔτσι τὴ θέλω τὴ γυναίκα μου, ἐγώ!...

Κατέβασε ἀπότομα τὰ χέρια ἀπὸ τὸ πρόσωπό της καὶ μὲ κύτταξε μὲ μάτια ἀνέκφραστα.

— Τότε δὲν ἔχουμε παρὰ νὰ ποῦμε ἀντίο, μοῦ εἶπε.

Καὶ ἡ φωνή της ἦταν κι' αὐτὴ ἀνέκφραστη, παγερή.

Ἕνα λεωφορεῖο πλησίαζε ἐκείνη τὴ στιγμὴ καὶ ἡ Νίκη, χωρὶς νὰ πῆ τίποτε ἄλλο ἔτρεξε πρὸς τὴ στάσι, ποὺ βρισκόταν λίγα μέτρα πιὸ κάτω. Ὕστερα ἀπὸ μερικὲς στιγμές, ἔχασα ἀπὸ τὰ μάτια μου. Πέρασα νύχτες καὶ μέρες ἐφιαλτικές, ἑβδομάδα στὴν κόλασι. Ὅμως, σιμένου ἐγωϊσμοῦ μου ἄρχισε νὰ βουβαίνεται μέσα μου. Τὰ αἰσθήματά μου ξεκαθάρισαν. Καὶ ξάφνου, καταλαβα πὼς, παρ' ὅλα αὐτά, ἐξακολουθοῦσα ν' ἀγαπῶ τὴ Νίκη ὅπως πρώτα, περισσότερο ἀπὸ πρώτα...

Ἦταν σούρουπο, ὅταν μιὰ εἰλικρινὴς συζήτησι μὲ τὸν ἑαυτό μου μὲ ὡδήγησε σ' αὐτὴ τὴν ἀποκάλυψι. Ἐκείνη τὴν ὥρα, ἡ Νίκη ἔπρεπε νὰ βρίσκεται στὸ σπίτι της.

Πήδησα στὸ αὐτοκίνητό μου καὶ χτύπησα τὴν πόρτα, κανεὶς δὲν ἤλπιζα.

Στὸ τέλος, μιὰ ἀντικρυνὴ γειτόνισσα βγῆκε στὸ παράθυρο κι' ἔφος εὐθυμο, χαρούμενο!

— Ἡ δεσποινὶς Νίκη ἔφυγε, πῆγε στὴν ἐπαρχία της. Πρόκειται νὰ παντρευτῆ, ξέρετε, μ' ἕναν πολιτικὸ μηχανικό, ποὺ μόλις γύρισε ἀπὸ τὴ Γερμανία.

Ἀπομακρύνθηκα τρεκλίζοντας, χωρὶς νὰ βρῶ τὴ δύναμι νὰ προφέρω λέξι, μπῆκα στὸ αὐτοκίνητό μου καὶ ἔβαλα μπροστά. Τὸ ραδιόφωνο ἦταν ἀνοιχτὸ καὶ μετέδιδε ἐκείνη τὴ στιγμὴ ἕνα τραγούδι, ποὺ τὰ λόγια του ἔφταναν στὴν καρδιά μου καὶ τὴς ἀνοιγαν πληγές:

«Εἴπαμε τὰ λόγια
τὰ λόγια μας τὰ λόγια τὰ πι-
(κρά,
ποὺ μᾶς σκοτῶσαν κάθε μας
(χαρά...
Χωρὶς ἐξήγησι, χωρὶς παράπονο
τὸ δρόμο πῆραμε τὸ σκοτεινὸ
τ' ἀστέρια χάθηκαν, λὲς μᾶς
(λυπήθηκαν
κι' ἀφῆσαν τὸ φεγγάρι ὀρφανό».

Ἔνιωσα τὰ μάτια μου νὰ θολώνουν, ἔνιωσα κάτι ἁλμυρὸ νὰ πάνω στὸ χεῖλη μου καὶ κατάλαβα πὼς ἦταν δάκρυα. Τὸ τραγούδι ἐκεῖνο ἐμοιαζε νὰ διηγήται τὸ θλιμμένο τέλος τῆς μοναδικῆς ἀληθινῆς ἀγάπης τῆς ζωῆς μου.

ΤΑΚΗΣ Γ—ης

(Ἐπιμέλεια Σ. ΜΠΟΡΛΕΣΣΗ)

Ἕνα τραγούδι—Μιὰ ἱστορία

ΠΟΝΕΜΕΝΟ ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΙΩΑΝΝΑΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ ΜΠΟΥΚΟΥΒΑΛΑ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ

Ἡ Χριστίνα Δάρρα ζῆ εὐτυχισμένη μὲ τὸν ἄντρα της καὶ τὰ δυὸ παιδιά της. Ξαφνικά, φτάνει στὸ σπίτι της μιὰ παιδική της φίλη, ἡ Ζέτα, ποὺ εἶχε φύγει στὸ ἐξωτερικὸ καί, ἔπειτα ἀπὸ διάφορες περιπέτειες, εἶχε γίνει τραγουδίστρια. Δηλώνει στὴ φίλη της πὼς σκοπεύει νὰ κάνη καρριέρα, θέλει ὅμως καὶ νὰ παντρευτῆ. Κι' ἡ Χριστίνα ἀγαλαμβάνει νὰ τῆς δρῆ ἄντρα, παρ' ὅλες τὶς ἀντιρρήσεις τοῦ συζύγου της, τοῦ Τάσου, πο' ἔχει αἰσθανθῆ ἀπ' τὴν ἀρχὴ ἀντιπάθεια γιὰ τὴ Ζέτα, καθὼς καὶ τῆς μητέρας της, ποὺ θεωρεῖ τὴ φίλη της ξεμυαλισμένη κι' ἐπικίνδυνη. Ἡ Ζέτα λέει στὴ Χριστίνα πὼς ὁ ἄντρας της εἶναι πολὺ καλός, ἀλλὰ πὼς δὲν τὸν βρίσκει καθόλου τοῦ γούστου της.

Ἡ Χριστίνα, παρ' ὅλες τὶς ἀντιρρήσεις τοῦ Τάσου, προσπαθεῖ νὰ παντρέψη τὴ Ζέτα μὲ ἕνα σοβαρὸ οἰκογενειακό της γνώριμο, τὸ δικαστικὸ Παυλίδη. Ἀλλ' αὐτή, ἐνῶ τὸν θέλει γιὰ ἄντρα της, φλερτάρει συγχρόνως ἐπιπόλαια μ' ἕνα τύπο γυναικοκατακτητή: τὸ δικηγόρο Λίνο Σχουρτῆ. Ὁ Παυλίδης πειράζεται π' αὐτὴ τὴ συμπεριφορά της, ἡ Χριστίνα ὅμως προσπαθεῖ νὰ τὸν ἐξευμενίση.

3ον

— Κύριε Παυλίδη...Ἂν σᾶς ζητοῦσα μιὰ χάρι;

— Εὐχαρίστως.

—Ἂν θέλατε νὰ γνωρίσετε λίγο καλύτερα τὴ φίλη μου; τὴ Ζέτα θέλω νὰ πῶ... Φυσικά, χωρὶς καμμιὰ ὑποχρέωσι, χωρὶς τὴν παραμικρὴ ὑποχρέωσι.

Σούφρωσε τὰ φρύδια του ὁ ἄγτρας:

— Μοῦ φαίνεται πὼς θέλετε νὰ μοῦ στήσετε παγίδια.

— Θεὸς φυλάξοι! Θέλω νὰ πιστέψετε ὅτι, αὐτὴ τὴ στιγμή, σκέπτομαι ἐξ ἴσου καὶ σᾶς καὶ τὴ Ζέτα. Μὲ πιστεύετε, ἐλπίζω.

Τὴν κύτταξε μιὰ στιγμὴ δυσπιστα. Ἔπειτα σοβαρά:

—Ἐπειδὴ τὸ λέτε σεῖς, σᾶς πιστεύω.

— Θέλετε λοιπόν;...

— Φοβᾶμαι μὴ πλάση ὄνειρα ἡ δεσποινὶς Ζέρτον.

Γέλασε ἡ Χριστίνα.

—Ἡ Ζέτα ἔζησε ἔξω, γνωρίζει τὸν κόσμο. Δὲν εἶναι κανένα ρομαντικὸ κοριτσόπουλο. Εἶναι μιὰ γυναίκα λογική, ποὺ μπορεῖ νὰ καταλάβη περίφημα ὅτι μιὰ γνωριμία δὲν σημαίνει τίποτε ἄλλο παρὰ μιά... γνωριμία.

— Θέλω νὰ σᾶς ρωτήσω κάτι ἄλλο, ἔκανε ὁ Παυλίδης χάπως στενόχωρα. Θὰ θἔλω ἕνα ξήτημα λεπτό... εἶναι ὅμως ἀπαραίτητο, ἐφ' ὅσον ἀναλαμβάνετε μιὰ τέτοια πρωτοβουλία.

— Ρωτῆστε με ἐλεύθερα. τί θέλετε:

— Κύρια Δάρρα... "Αν ἔμεινα ἀνύπαντρος ἕως τὰ σαράντα μου χρόνια, εἶναι πλὴν τῶν ἄλλων, ἐπειδὴ σὲ ὡρισμένα ζητήματα εἶμαι κάπως ὀπισθοδρομικός. Καὶ γιὰ νὰ ἐξηγοῦμαι: Δὲν θἄθελα τὴ γυναίκα μου μοντέρνα στὸ θέμα τῆς ἠθικῆς. Ἡ φίλη σας, ποὺ ἔζησε τόσα χρόνια στὸ ἐξωτερικό, μήπως συνήθισε στὶς μοντέρνες ἰδέες, μήπως ἔζησε τὴ ζωή της; Εἶναι ἕνα θέμα ποὺ τὸ θέτω σαφέστατα. Μὲ καταλαβαίνετε τί θέλω νὰ πῶ.

— Σᾶς καταλαβαίνω ἀπόλυτα. Λοιπόν, κύριε Παυλίδη, θὰ μιλήσω μὲ τὴ Ζέτα. Θὰ μποροῦσα νὰ πάρω ὅρκο πὼς δὲν σχέφθηκε περιπέτειες... Κι' ἐγὼ λόγους νὰ τὸ πιστεύω, αὐτό. Ἔχασε μιὰ περίφημη τύχη μ' ἕνα βαρόνο... ἕνα βαθύπλουτο, ἀκριβῶς γι' αὐτὸ τὸ λόγο. Τῆς ζήτησε νὰ συζήσουν λίγον καιρό, κι' αὐτὴ ἔφριξε μόνο μὲ τὴν ἰδέα.

Τὸ πρόσωπο τοῦ δικαστικοῦ ἔδειχνε πάλι δυσπιστία.

— Σᾶς ἐπηρεάζει ἡ ἐξωτερική της ἐμφάνισι! γέλασε ἡ Χριστίνα. Ἀκοῦστε, κύριε Παυλίδη. Ἡ Ζέτα εἶναι κόκκετα. Αὐτὸ ὅμως δὲν πρέπει νὰ σᾶς ὁδηγήση σὲ συμπεράσματα...

— Πάντως, ἐγὼ σᾶς εἶπα μὲ εἰλικρίνεια τὶς ἀπόψεις μου.

— Φυσικά. Ἂν ὅμως, εἶναι ἐν τάξει σ' αὐτὸ τὸ ζήτημα... τότε...

— Γιὰ γατήρι σας θὰ δεχόμουν νὰ γνωριστοῦμε κάτως καλύτερα... χωρὶς καμμιὰ ὑποχρέωσι ὅμως, τὸ τονίζω αὐτό.

Τοὔσφιξε τὸ χέρι ἐγκάρδια ἡ Χριστίνα κι' ἦταν κιόλας σίγουρη πὼς εἶχε φθάσει τὸ σκοτό της.

ΛΟΓΙΑ ΦΙΛΙΚΑ

Στὴν πρώτη εἰκαιρία, πῆρε τὴν Ζέτα κατὰ μέρος:

— Ζέτα... ὁ Παυλίδης δέχεται νὰ γνωρισθῆτε...

Τὰ μάτια τῆς κοπέλλας ἄστραψαν:

— Ἀλήθεια;

—"Αν καὶ δὲν τοῦ φέρθηκες καλά... Τοῦ γύρισες τὴν πλάτη...

— Ὁ Λίνος εἶναι γοητευτικός.

— Τότε, νὰ μὴ συνεγίσουμε μὲ τὸν Παυλίδη.

— Τί λές, Χριστίνα μου; Τί σχέσι ἔχει; Δὲν ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ διαλέξω, ἀνάμεσα σὲ δυὸ ἄντρες;

— Πρέπει νᾶσαι προσεχτική... Ἔπειτα... εἶναι κι' ἕνα ἄλλο ζήτημα, Ζέτα μου. Θὰ σὲ ρωτήσω μὲ ὅλο τὸ θάρρος.... Ὁ Παυλίδης ἔχει παλιὲς ἰδέες σὲ ὡρισμένα ζητήματα, καταλαβαίνεις. Θἄθελα νὰ μοῦ πῆς τὴν ἀλήθεια. "Αν ἐκεῖ ποὺ ἔζησες,εἶχες καμμιὰ σοβαρὴ περιπέτεια, τότε...

Τὰ μικρά, ἀσήμαντα μάτια τῆς Ζέτας, ἄστραψαν γιὰ μιὰ στιγμὴ εἰρωνικά.

— Ἄ... ὥστε θέλει πιστοποιητικὰ ἀγνότητος, μ' ἄλλα λόγια, ὁ κύριος δικαστικός σου;

— Μᾶλλον! γέλασε ἡ Χριστίνα.

— Λοιπόν, ἀγαπητή μου, νὰ τοῦ πῆς ὅτι εἶναι ἀνάγωγος ν' ἀναιωνῆ τέτοια ζητήματα. Ἄχου νοοτροπία, στὸν εἰκοστὸ αἰῶνα...

Σούφρωσε ἡ Χριστίνα τὰ φρύδια της.

— Δηλαδή...

— Ἔννοια σου! γέλασε κοφτὰ ἡ κοπέλλα. Γιὰ καλὴ τύχη, εἶμαι κι' ἐγὼ ἐξ ἴσου ὀπισθοδρομική. Δὲν σοῦ διηγήθηκα τὶς περιπέτειές μου; Στὰ εἶπα ὅλα... ὥστε ὁ κύριος Παυλίδης μπορεῖ νὰ εἶναι ἥσυχος, πὼς, ἂν μοῦ κάνη τὴν τιμὴ νὰ μοῦ χαρίση τ' ὄνομά του, δὲν διακινδυνεύει ἡ τιμὴ κι' ἡ ὑπόληψις αὐτοῦ τοῦ ἔνδοξου ὀνόματος.

ΘΑΛΑΣΣΑ!

Εἶχαν γυρίσει πιὰ στὴν Ἀθήνα κι' εἶχαν ἐγκατασταθῆ στὸ κομψό τους διαμέρισμα, κάπου πίσω ἀπ' τὸ Μουσεῖο. Εἶχε πάει περίπατο μὲ τὰ παιδάκια της ἡ Χριστίνα, ὅταν χτύπησε τὸ κουδούνι.

—Ὁ κύριος Παυλίδης! εἶπε ἡ Μαρίκα, ἡ ὑπηρέτρια, στὴν Ἠλέκτρα Μαυρουλῆ.

— Ποιὸν ζητάει;

— Τὴν κυρία. Τοῦ εἶπα πὼς δὲν εἶναι ἐδῶ, ἀλλὰ θέλει νὰ τὴν περιμένη. Εἶναι ἀνάγκη, λέει.

— Νὰ περάση! ἔκανε πρόθυμα ἡ μητέρα τῆς Χριστίνας.

Καὶ πῆγε στὸ σαλόνι, νὰ κάνη συντροφιὰ στὸν ἐπισκέπτη ὥσπου νἀρθῆ ἡ κόρη της.

Μόλις τὴν εἶδε, ὁ Μάχος Παυλίδης σηκώθηκε, χαιρέτησε τυπικά. Τὸ ὕφος του ὅμως φάνηκε πιὸ τυπικὸ ἀπὸ ἄλλες φορές.

— Τί κάνετε, κύριε Παυλίδη; τὸν ρώτησε μὲ τὴν φυσικὴ της ἐγκαρδιότητα ἡ Ἠλέκτρα.

— Καλά, πολὺ καλά... τὴν ἀποκοίθηκε.

Ὁ τόνος τῆς φωνῆς του ἔδειχνε ταραχή.

Τὴν ἄλλη στιγμή, ρώτησε ἀπότομα:

— Θ' ἀργήση ἡ κόρη σας;

— Δὲν φαντάζομαι. Ἔγει πάει μὲ τὰ παιδιὰ της ἕως τὸν Κῆπο τοῦ Μουσείου.

Χτύπησε τὰ δάκτυλά του νευρικὰ στὸ τραπέζι ὁ ἄντρας.

— Ἕνα καρεδάκι: τὸν ρώτησε ἡ κυρία Μαυρουλῆ.

—Ὄχι... ἀπολύτως τίποτε! Σᾶς εὐχαριστῶ πολύ.

Τάχασε ἡ μάνα. Τὸν ἤξερε στεγνὸ κι' ἀγέλαστο, ποτὲ ὅμως δὲν τὸν εἶχε δῆ νὰ φέρεται ἔτσι ὡμά.

Ὅταν σὲ λίγο ἤλθε ἡ Χριστίνα, τρόμαξε κι' αὐτὴ μὲ τὴν ὑποδοχὴ ποὺ τῆς ἔκανε ὁ φίλος τοῦ ἀντρός της.

— Καλημέρα σας, κύρια Λάρα. Μπορῶ νὰ σᾶς μιλήσω ἰδιαιτέρως;

Ὁ Σταμάτης κι' ὁ Γρηγόρης

('Ο Σταμάτης κι' ὁ Γρηγόρης, σὲ στιγμὲς ποὺ τσιμπελιάζουν, κριτικάρουνε τὰ πάντα καὶ τοὺς πάντας σγολιάζουν...).

ΣΤΑΜΑΤΗΣ

—Μόλις φάνηκαν οἱ πρῶτες καιρικὲς μεταβολές, ἐξεφύτρωσαν, ἐν τάχει, πολυποίκιλες σχολές, ποὺ καλοῦν ὅλους τοὺς νέους καὶ τὶς νέες νὰ φοιτήσουν, ν' ἀψηφίσουνε τὴν... φτώχεια καὶ τὶς γνώσεις νὰ... πλουτήσουν!

★

Μὰ στὴν ἐξαλλη ἐποχή μας
καὶ τὴν λίαν πανηρή,
περιττὲς ὁ συμπολίτης
τὶς... σχολὲς τὶς θεωρεί,
γιατὶ ἡ πρόοδος μᾶς δέρνει,
ἡ πανεθναισιμένη,
κι' εἶναι οἱ πλείστοι ἀπὸ τοὺς
(νέους
γιὰ καλά... «ξεσχολισμένοι»!

ΓΡΗΓΟΡΗΣ

—Στὸν τρελλό μας τὸν αἰῶνα
καὶ τὸν ἐξωφρενικόν,
περιττὲς εἶναι, πρωτίστως,
οἱ σχολὲς... μηχανικῶν
γιατὶ στὴν πρωτεύουσά μας
καὶ σὲ πόλεις μακρυνές,
«κομπινάφουν», πλέον, ὅλοι
καὶ «δουλεύουν... μηχανές!»

★

Περιττές, ἐπίσης, εἶναι,
βάσει ὁμοίας λογικῆς,
οἱ σχολὲς κι' οἱ παραδόσεις
«ραπτικῆς καὶ... κοπτικῆς»,
γιατὶ ἀμέτρητες ὑπάρξεις
τρυφερὲς καὶ πονηρές,
πορτοφόλια βάζουν στόχο
κι' εἶναι... «κόφτρες» τρομερές!

ΣΤΑΜΑΤΗΣ

—Σ' ὅλα τὰ λεωφορεῖα
καὶ τὰ «τρόλλεϋ-μπάς» ἰδίως,
πλεῖστοι ἐνήλικες καὶ νέοι
εἰσχωροῦν ἐπιτηδείως
καὶ χωρὶς αἰδώ, συνηθως
καὶ χωρὶς περιστροφές,
ἐπιδίδονται μὲ ζῆλον
σὲ λαθραίες... «ἐπαφές»!
Ἤτοι ἐφάπτονται σὲ νέες,
κατὰ τρόπον θαυμαστὸν
κι' ἂς μὴν ἔχουνε σπουδάσει
σὲ σχολές... «ἐφαρμοστῶν»!

ΓΡΗΓΟΡΗΣ

—Τέλος, κι' οἱ «σχολὲς Θεάτρου»
περιττεύουν στὴν οὐσία,
γιατί, σήμερα, δουλεύει
πανταχοῦ... «ἐυποκρισία»!
Ἀφοῦ καὶ πολιτευταί μας
κι' ἀρκετοὶ πολιτικοὶ
παρουσιάζουν, κάθε τόσο,
«τέτοιαν... «ὑποκριτικὴν»,
ὥστε πάμπολλά τους ἔργα
προκαλοῦν τὴν «θυμηδίαν»
κι' ἀλλὰ πάλι μᾶς τὴν κάνουν
τὴν ζωὴ μας... τραγωδίαν»!

Διὰ τὸ πιστόν:
Γ. ΘΙΣΒΙΟΣ

Έφυγε ή Ήλέκτρα, προσπαθώντας νά χαιρετήση εὐγενικά. Οὔτε καὶ τὴν πρόσεξε ὁ ἐπισκέπτης. Μόλις ἔκλεισε πίσω της ἡ πόρτα, ξέσπασε:

— Κυρία Δάρρα, ἂν δὲν σᾶς σεβόμουν..., σᾶς διαβεβαιῶ πὼς θἄκανα σκάνδαλο.

— Μά... τί πάθατε; Φαίνεσθε ταραγμένος.

— Εἶμαι ἔξω φρενῶν.

— Μὲ ποιόν;

— Μὲ τὴ δεσποινίδα Ζέρπου, μὲ τὴν ἀγαπητή σας φίλη. Μὲ ποιὸν ἄλλον;

— Τί συμβαίνει;

— Δὲν ἔχετε γνῶσιν;

— Ἀπολύτως τίποτε. Ἀπὸ χείνη τὴ βραδιὰ στὴ Γλυφάδα, ἤλθε μιὰ φορὰ ἐδῶ, κι' ἔκτοτε δὲν τὴν ξανάδα. Περίμενα νέα σας...

— Πολὺ ὡραία νέα! Λοιπὸν ἡ γυναίκα αὐτὴ κόντεψε νὰ μὲ γελοιοποίηση.

— Πῶς εἶναι δυνατόν;...

— Δὲν ἔχετε ἰδέα; Νὰ σᾶς τὰ πῶ ἀπὸ τὴν ἀρχή;

— Σᾶς ὁρκίζομαι πὼς δὲν ἔχω ἰδέα.

— Λοιπόν... Ἐκεῖνο τὸ βράδυ σπίτι σας, δώσαμε ραντεβοῦ καὶ συναντηθήκαμε στὸ Σύνταγμα. Ὁμορφα καὶ πολιτισμένα, ὅπως λέγατε καὶ σεῖς.

— Πῶς σᾶς φάνηκε;

— Γιὰ νὰ εἶμαι εἰλικρινής, δὲν τὴν ἔβρισκα συμπαθητική. Θέλησα ὅμως νὰ τὴ γνωρίσω πρῶτα, πρὶν καταλήξω σὲ ἀπόφασι. Κι' ἤλπιζα μέσα μου, πὼς ἡ ἀπόφασί μου θὰ ἦταν θετική.

— Τί ἔγινε λοιπόν;

— Καθήσαμε, μιλήσαμε ὅμορφα-ὅμορφα, καὶ κατάλαβα ἀρκετὰ τὴν πνευματική της ἀξία. Ἔχει ἀρκετὲς γνώσεις, ὥλες ὅμως ἐπιπόλαιες. Πάντως, δὲν εἶναι θανάσιμο ἁμάρτημα αὐτὸ γιὰ μιὰ γυναίκα.

— Φυσικά...

— Λύσαμε ραντεβοῦ μετὰ δυὸ ἡμέρες, στοῦ Ζόναρ. Πρῶτα-πρῶτα, ἤλθε μισὴ ὥρα ἀργότερα. Εἶμαι τυπικός, σέβομαι τὴν ὥρα τοῦ ἄλλου κι' ἐγὼ τὴν ἀξίωσι νὰ σέβωνται καὶ τὴ δική μου. Μοῦ κακοφάνηκε, ὅπως καταλαβαίνετε. Ἤλθε πετυχτή, καὶ δὲν θεώρησε ἀναγκαῖο οὔτε νὰ μοῦ δικαιολογηθῆ. Κι' ἐγὼ δὲν τῆς ἔδειξα τίποτε.. Μιλήσαμε πάλι ὡραία-ὡραία, καὶ γοήσαμε μὲ ἐγκαρδιότητα. Μέσα μου, εἶχα πάρει τὴν ἀπόφασι πὼς ἴσως νὰ ὑπογοροῦσα...

— Λοιπόν; ρώτησε ἡ Χριστίνα μὲ ἀγωνία.

— Φθάνουμε στὴν τρίτη συνάντησι. Πάλι στὸ Σύνταγμα. Ἐγὼ προτιμοῦσα τὶς συναντήσεις μας σὲ πολυσύχναστα κέντρα. Αὐτὴ τὴ φορὰ ἤλθε στὴν ὥρα της. Δὲν πρόφθασε ὅμως νὰ καθήση, καὶ βλέπει ἀπὸ μακρυὰ τὸ Λίνο Σγουρτῆ....

Στ' ὄνομα τοῦ νεαροῦ δικηγόρου, τὸ αἷμα ἀνέβηκε στὸ κεφάλι τῆς Χριστίνας.

Χωρὶς νὰ ξέρη γιατί, περίμενε κάτι κακό...

— Ἐ, τότε ἔγιναν ὅλα θάλασσα! Ἡ Ζέτα μόλις τὸν εἶδε, ἠλεκτρίστηκε καὶ τὸν φώναξε. Αὐτὸς ἤλθε κοντά. Τὸν ξέρετε... Τὸ ὕφος του τὸ θρασύ, ἡ ματιά του ἡ εἰρωνική... Κάθησε στὸ τραπεζάκι μας, χωρὶς νὰ τοῦ τὸ προτείνω.

— Ἀνάγωγος! εἶπε ἡ Χριστίνα.

— Ἀκοῦστε καὶ τὸ πάρα κάτω. Δὲν ξέρω γιατί, εἶχα τὴν ἐντύπωσι πὼς ἡ συνάντησι αὐτὴ μὲ τὸν Λίνο Σγουρτῆ δὲν ἦταν τυχαία. Καὶ τὰ λόγια της σὲ λίγο μὲ ἐπεισαν περὶ αὐτοῦ.

»— Λίνο, τοῦ φώναξε σχεδὸν δυνατά κάποια στιγμή, πολὺ ζωηρά... Ἄχου τὰ νέα... Ὁ κύριος Παυλίδης κι' ἐγώ... τὰ ψήνομε...

Τὸ αἷμα ἀνέβηκε στὰ μάγουλα τῆς Χριστίνας, καθὼς ἄκουσε αὐτὰ τὰ λόγια.

— Ἔτσι εἶπε;

— Ἀκριβῶς ἔτσι. Καί, πρὶν προφθάσω ἐγὼ ν' ἀνοίξω τὸ στόμα μου, πρόσθεσε, κλείνοντάς του τὸ μάτι:

»— Μὲ σοβαρὸ σκοπό, φυσικά. Ὁ κύριος Παυλίδης δὲν εἶναι ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ παίζουν...

— Πῶς εἶπε τέτοιο πρᾶγμα; ἀπόρησε ἡ Χριστίνα.

— Μοῦ ἦλθε νὰ σηκωθῶ καὶ νὰ γύγω. Δὲν ἤθελα ὅμως νὰ κάνω σκάνδαλο. Ἐκείνη μὲ κύτταξε στὰ μάτια καὶ περίμενε κάποια λέξι. Κι' ἐπειδὴ δὲν μιλοῦσα, θέλησε νὰ ἐκβιάση τὰ πράγματα.

»— Ὁ κύριος Παυλίδης, εἶπε τόσο δυνατά, ποὺ ἄκουσαν ἀπὸ τὰ γύρω τραπεζάκια καὶ γύρισαν καὶ μὲ κύτταξαν, ὁ κύριος Παυλίδης εἶναι φαινομενικὰ μόνον παγόβουνο. Στὴν πραγματικότητα, εἶναι σωστὸ ἡφαίστειο.

— Γιὰ ὄνομα τοῦ Θεοῦ! ψιθύρισε ἡ Χριστίνα, φρίττοντας μονάχα στὴ σκέψι πὼς ἀκούστηκαν τέτοια ἄστοχα λόγια γιὰ τὸ σοβαρὸ αὐτὸ ἄνθρωπο.

— Καὶ σὰν νὰ μὴν ἔφθαναν αὐτά, συνέχισε ὁ δικαστικός, ἐνῶ τὰ χείλη του ἔτρεμαν ἀπὸ τὴν ἀγανάκτησι, σὰν νὰ μὴν ἔφθαναν τὰ λόγια της, κρεμάστηκε στὸν ὦμο μου μὲ οἰκειότητα, λὲς κι' εἶχαν μεσολαβήσει διάφορες ἐρωτικὲς συναντήσεις ἀνάμεσά μας.

— Πῶς τόκανε αὐτὸ ἡ Ζέτα; ψιθύρισε σαστισμένη ἡ Χριστίνα.

Τὴν κύτταξε αὐτηρὰ ὁ Μάγος.

— Τόκανε, ἐπειδὴ αὐτὸς εἶναι ὁ χαρακτῆρας της. Καὶ λυπᾶμαι πολύ, λυπᾶμαι ὑπερβολικά, κυρία Δάρρα, ποὺ δὲν τὴν εἴχατε γνωρίσει καλὰ ἕως τώρα.

— Μοῦ προξενεῖ κατάπληξι...

Ὁ Παυλίδης ἔσφιξε τὰ χείλη του.

— Κι' ἐμένα! Ποτὲ δὲν μοῦτυχε τέτοιο ρεζιλίκι... Δὲν εἶμαι ἄγνωστος στὴν κοινωνία. Γύρω στὰ τραπεζάκια ὑπῆρχαν ἄνθρωποι ποὺ ἀσφαλῶς θὰ μὲ ἤξεραν, ἐξ ὄψεως τουλάχιστον... Καὶ δὲν σᾶς εἶπα καὶ τὸ χειρότερο: Ἐνῶ ἀκουμποῦσε ἁπάνω μου, μὲ οἰκειότητα, εἶδα πὼς πατοῦσε μὲ τὸ πόδι της τὸ πόδι τοῦ κυρίου Σγουρτῆ. Αὐτὸ πιὰ μὲ δαιμόνισε.

— Τί κάνατε;

— Σηκώθηκα.... χαιρέτησα τυπικὰ κι' ἔφυγα. Καταλάβαινα ὅλα τὰ μάτια καφωμένα ἀπάνω μου, ἀλλὰ θεώρησα ἀξιοπρεπέστερο νὰ φύγω, πρὶν γελοιοποιηθῶ κι' ἄλλο.

— Εἶμαι ἀπορημένη...

— Κι' ἐγώ! ἔκανε κοφτὰ ὁ δικαστής.

Δύσανσε λιγάκι, ἔπειτα πρόσθεσε, σὰν γιὰ μὴ μποροῦσε ν' ἀντιστωθῆ στὸν πειρασμὸ νὰ τῆς πῆ τὴ γνώμη του:

— Γιὰ νὰ σᾶς μιλήσω μὲ εἰλικρίνεια... θύμωσα καὶ μὲ σᾶς. Πίστευα πὼς εἴσθε μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ θετικὲς γυναῖκες ποὺ γνώρισα,...ἡ σύστασί σας ὅμως αὐτή, μοῦ ἀπέδειξε πὼς εἶχα γελαστῆ ἀρκετά. Ἔνοιωσε ἡ Χριστίνα τὰ μάγουλά της νὰ φλογίζωνται. Ποτέ,καημένες ἄντρας δὲν τῆς εἶχε μιλήσει ἔτσι αὐστηρά. Ἤθελε

σιγα συμμεριζόταν κι' αὐτὴ τὴ γνωμη τοῦ ἀντρος της. Ἔιχε δώσει ομως το λογο της στη Ζέτα κι' ἐννοοῦσε να τον κρατήση, ὡσπου νὰ ἐξαντλήση ὅλες τὶς δυνατότητες.

Ἔτσι ὅλο καὶ ἔβαζε καὶ κάποιον ἄλλο στὸ νοῦ της κι' ὅλο καὶ ἔβρισκε ἀφορμες γιὰ νὰ κάνη κάποια συγκέντρωση. Ὢς καὶ στὴν Τράπεζα ποὺ ἐργαζόταν, κύτταζε νὰ βρῆ τὸν κατάλληλο γιὰ τὴ φίλη της καὶ τῆς ἔλεγε κάθε τόσο νὰ πάη στὸ γραφεῖο της, μὲ κάποιο πρόσχημα, γιὰ νὰ τὴν δοῦνε.

Τὸ πιὸ κατάλληλο ἦταν, πῶς ἡ Ζέτα δὲν τόριχνε. Ἐνῶ ἡ μιὰ ἀποτυχία διαδεχόταν τὴν ἄλλη, ἐκείνη σήκωνε τὸ κεφάλι της κι' ἔλεγε πάντα, μὲ ὕφος πειστικό:

— Δὲν εἶναι ὁ τύπος μου... δὲν εἶναι ὁ τύπος μου... Μὴ κυττᾶς ἐσύ, Χριστίνα μου. Παντρεύτηκες πολὺ νέα, δὲν εἶχες σχηματίσει γνώμη ἀκόμα. Ἐγὼ τώρα...

Ἀναστέναζε μὲ πολλὰ ὑπονοούμενα καὶ τὸ ὕφος της ἦταν τόσο πειστικό, ποὺ ἡ Χριστίνα, ἐνῶ ἤξερε τὴν ἀλήθεια, κλονιζόταν.

Τὸ ἴδιο καὶ μὲ τὴν τέχνη της. Νὰ τὴν ἄκουγες, τῆς εἶχαν προτείνει τὰ καλύτερα ἀγγαζεμὰν σὲ ὅλη τὴν Εὐρώπη.

— Τ' ἀπέρριψα ὅλα, ἀγαπητή μου. Ἄ, ὄχι! Μιὰ καὶ πῆρα τὴν ἀπόφαση νὰ ἀποκατασταθῶ στὴν Ἑλλάδα, δὲ θὰ φύγω ἀπὸ τὴ γοαμμή μου.

— Καὶ μὲ τὴ Λυρικὴ Σκηνή, τὶ γίνεται; τὴ ρώτησε μιὰ μέρα ἡ Ζέτα.

— Οὔ... ἄσε με, καϋμένη, μὲ τὴ Λυρικὴ Σκηνή.

— Δὲ γίνεται τίποτε;

— Ἔχω ὅλους τοὺς ρόλους στὴν τσέπη μου... Τί νὰ τοὺς κάνω ὅμως;

— Μὰ ἔλεγες...

— Ναί, δὲ σοῦ λέω... Ἴσως ν' ἀποφάσιζα νὰ ἐργαστῶ λίγον καιρὸ στὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ θέλω νὰ σεβαστοῦνε τοὺς ὅρους μου... Ἀλλοιῶς προτιμῶ νὰ μπῶ στὴ χορωδία.

Πήδησε ἡ Χριστίνα.

— Στὴ χορωδία! Πρόφερε ἡ κοπέλλα, μὲ ὕφος ποὺδειχνε ὅτι περίμενε πὼς ἡ φίλη της θὰ ἔπεφτε ξερὴ ἀπὸ ἔκπληξι.

— Μὰ γιατὶ νὰ χαραμίσης τὴν ἀξία σου;...

— Δὲ σοῦ λέω πὼς θὰ γίνη, ἀλλά, ἂν ἰδῶ ὅτι δὲν μπορῶ νὰ συνεννοηθῶ μ' αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους...

Κι' αὐτὸ ἔγινε μετὰ λίγον καιρό. Μιὰ μέρα, ἦλθε ἡ Ζέτα, ξεκαρδισμένη στὰ γέλια. Τὰ λεπτά της ροιθοΐνια ἀνέμιζαν, σὰν νὰ τῆς εἶχε συμβῆ κάτι ποὺ τὴ διασκέδαζε πολύ.

— Χριστίνα! Ὑπέγραψα συμβόλαιο μὲ τὴ Λυρική.

Χάρηκε ἡ Χριστίνα.

— Ἔτσι ντέ!

— Μισθὸς γελοῖος, φυσικά... Ἀλλὰ σκέφθηκα, γάγω κάποια στερεὴ βάσι, γιὰ νὰ μὴν ἀναγκαστῶ νὰ θυσιάσω τὶς καλλιτεχνικές μου ἀρχές.

— Δηλαδή... Τί ρόλους ἀνέλαβες;

Τὴν κύτταξε ἡ Ζέτα περιφρονητικά:

— Ρόλους; Δὲν ἀνέλαβα ρόλους.

— Μά...

— Σοῦ μιλάω γιὰ τὴ χορωδία. Τί σοῦ λέω τόσην ὥρα; Μπῆκα στὴ χορωδία.

Τὴν κύτταξε ἡ Χριστίνα μὲ λύπη.

— Κοῦκλα, Ζέτα...

— Ἄχαν, κούκλα! Ἀφοῦ ἐγὼ τὸ θέλησα ἔτσι; Ἐγὼ τὸ κανόνισα. Μοῦ πρόσφεραν νὰ πρωταγωνιστήσω σὲ πέντε ὄπερες... ἀλλὰ πουθενὰ δὲν δέχθηκαν τοὺς καλλιτεχνικούς μου ὅρους... Ἔτσι εἶσαστε; τοὺς εἶπα κι' ἐγώ. Μπαίνω στὴ χορωδία. Καὶ νὰ κόψετε τὸ λαιμό σας νὰ βρῆτε ἄλλες πρωταγωνίστριες».

— Δὲν ἔκανες καλά, τῆς εἶπε ἡ Χριστίνα, ποὺ δὲν σκέφθηκε στὴν ἀρχὴ ν' ἀμφιβάλλη γιὰ τὴν εἰλικρίνεια τῆς φίλης της.

Μιὰ μέρα ὅμως, γνώρισε τυχαῖα σ' ἕνα σαλόνι ἕνα ἀπὸ τὰ σημαίνοντα πρόσωπα τῆς Λυρικῆς Σκηνῆς. Ἀπὸ κάποια φυσικὴ γυναικεία περιέργεια, ἔφερε τὴν κουβέντα στὴ Ζέτα. Αὐτὸς σούφρωσε τὰ φρύδια του.

— Ζέτα Ζέρπον.... Ζέτα Ζέρπον... Γιὰ σταθῆτε. Σὰν νὰ τὸ θυμᾶμαι. αὐτὸ τ' νομα.

Τοῦ ἔκανε τὴν περιγραφὴ ἡ Χριστίνα. Κι' αὐτὸς ἀμέσως συμπλήρωσε:

— Μιὰ ἀναιδεστάτη; Μιὰ ποϊγει μεγάλη ἰδέα γιὰ τὰ καλλιτεχνικά καὶ γιὰ τὰ φυσικά της προσόντα;

— Μιὰ ποῦχει διακριθῆ στὴ Γερμανία...

— Πῶς ἔχει διακριθῆ; Μᾶς ἔφερε τὰ ντοκουμέντα της. Τὸ ἄτιαντό της εἶναι ἡ συμμετοχή της σὲ δυὸ μαθητικὲς συναυλίες.

— Γιατὶ δὲν μποφέσατε νὰ συνεννοηθῆτε; ρώτησε ἡ Χριστίνα μὲ ἀφέλεια.

— Σὲ τί πρᾶγμα νὰ συνεννοηθοῦμε; ἀπόρησε ἐκεῖνος.

— Μὰ στὶς ἰδέες της...

Γέλασε ὁ συνομιλητὴς της:

— Ἀγαπητὴ κυρία Λάρρα... δὲν συνηθίζουμε ν' ἀρχίζουμε καλλιτεχνικὴ συζήτησι μὲ τοὺς ἐξεταζομένους. Ἡ δεσποινὶς Ζέτα Ζέρπον πέρασε ἀπὸ ἀκρόασι, μαζὶ μὲ χώμπσες ἄλλες καλιτέχνιδες καὶ ἔγινε δεκτὴ στὴ χορωδία. Κι' αὐτὸ μᾶλλον γαοιαστικά. Γιὰ νὰ εἶμαι εἰλικρινής, κι' αὐτὴ τὴ θέσι τὴν πέτυχε μᾶλλον στὰ πολλὰ ὑποσχόμενα χαμόγελα ποὺστελνε σὲ μερικὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, παρὰ στὴ φωνή της.

— Μὰ τόσο λοιπὸν δὲν ἀξίζει;

Ἔστοιψε ἐκεῖνος τὰ χείλη του.

— Μιὰ φωνὴ δυνατή. Ἀλλὰ ἀντιπαθητική. Οὔτε ἴχνος ταλέντου.

— Γιὰ πρωταγωνίστρια;...

— Ἀστειεύεσθε;

Ἡ Χριστίνα διάγκωσε τὰ χείλη της. Τὰ λόγια αὐτὰ τῆς κλόνισαν μὲ μιᾶς μέσα της κάθε πίστι πρὸς τὴ φίλη της. Θἄθελε νὰ τὰ σπῆ στὸν ἀέρα τὰ, νὰ τὰ συζητήση μαζί του, ὅπως συζητοῦσαν ὅλα τὰ πράγματα. Ἔπειτα, ὅμως, μετάνοιωσε.

— Στὸ κάτω-κάτω, τί θὰ καταλάβω ἂν τὴν ἀντιπαθήση ὁ πολύ; Καὶ ὕστερα, τί μὲ νοιάζει; Δὲν μοῦχανε κανένα κακό, λέγοντας μου αὐτὰ τὰ ῥήματα. Εἶναι ζήτημα ἀξιοπρεπείας γι' αὐτήν. Κατὰ βάθος, εἶναι μιὰ κοπέλλα ἀξιολύπητη. Εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ συντηρῆται μὲ τὸ μικρὸ μισθὸ ποὺ θἄχη τώρα ἀπὸ τὴ Λυρική. Μὲ τὴ μανία τοῦ λούσου μάλιστα ποὺ τὴν τρώει....

— Πρέπει ὁπωσδήποτε νὰ παντρευτῆ!

Σ' αὐτὸ τὸ συμπέρασμα κατέληγε, κάθε φορὰ ποὺ συζητοῦσε μὲ τὴ μητέρα της γιὰ τὴ φίλη της ἡ Χριστίνα.

Κι' ἡ Ἠλέκτρα κουνοῦσε τὸ κεφάλι της κι' ἔλεγε καὶ ξανάλεγε στὴν κόρη της:

— Δὲν μ' ἀρέσει αὐτὴ ἡ κοπέλλα. Ὅ,τι καὶ νὰ κάνη, δὲν μ' ἀρέσει!

Ο ΕΞΑΔΕΛΦΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Αὐτὰ συζητοῦσαν οἱ δυὸ γυναῖκες ἕνα βράδυ, στὰ τέλη τοῦ Νοέμβρη, ὅταν χτύπησε τὸ κουδοῦνι. Τὴν ἄλλη στιγμή, ἀκούστηκε ἐγκάρδια, βαθειὰ φωνή:

— Δέχεσθε ἐπισκέψεις;

Γιὰ μιὰ στιγμή, μάνα καὶ κόρη κυττάχτηκαν. Ἔπειτα ἡ Χριστίνα πήδησε μὲ χαρά:

— Ὁ Μικές!

Σβέλτη σὰν κοριτσόπουλο, ἔτρεξε στὸ χώλ καί, τὴν ἄλλη στιγμή, βοισκόταν στὴν ἀγκαλιὰ ἑνὸς ὁμορφου ἄντρα, ἴσαμε τριάντα χρόνων.

— Μικέ! Πῶς αὐτὸ τὸ ξαφνικό;

— Τί κάνεις, ξαδερφούλα;

— Γιατὶ δὲν μᾶς τὸγραψες;

— Ἤθελα νὰ σᾶς κάνω ἔκπληξι... Γιὰ νὰ σὲ δῶ.. Ἐσύ παιδί μου, ἔγινες ὁλόκληρη γυναίκα....

Τὴν κύτταζε ἀπὸ τὴν κορυφὴ ἕως τὰ νύχια μὲ παιδιάτικη, θἄλεγε κανείς, ἔκπληξι.

Γέλασε ἡ γυναίκα:

— Ἀστεῖος εἶσαι. Τί νομζεις; πὼς γιὰ μένα δὲ θὰ περνοῦσαν τὰ χρόνια; Λείπεις ἑπτὰ χρόνια. Κι' ἐσὺ ἄλλαξες, ἔδεσες...

— Ἔκλεισα τὰ τριάντα, παρακαλῶ...

— Κι' ἐγὼ τὰ εἰκοσιπέντε.... κι' εἶμαι παντρεμένη καὶ μαμά...

Φώναξε τὰ δυὸ της τὰ παιδάκια. Ἐκεῖνα ἦλθαν χορομπηδῶντας καὶ κύτταζαν μὲ μεγάλα, ἔκπληκτα μάτια τὸ νεοφερμένο.

— Ὁ θεῖος Μικές, τοὺς εἶπε ἡ μανούλα.

Ὁ Κωστάκης ἔδωσε τὸ χέρι του σοβαρὸς καὶ ρώτησε, μὲ μιὰ ἔξυπνη ματιά:

— Ἀδελφός σου, μαμά; Μὰ ἐσὺ δὲν ἔγεις ἀδελφό.

— Ξάδελφός μου... δεύτερος ξάδελφος, ὅπως εἶσαι σὺ μὲ τὸν Δημητράκη τῆς θείας Νίτσας...

— Κατάλαβα! ἔκανε μὲ τὸ σοβαρό του ὕφος τὸ παιδὶ καὶ τίναξε τὸ χέρι τοῦ θείου του.

Ἡ Ροζίνα χυρδόταν πίσω, ἀπὸ τὴ φούστα τῆς μαμᾶς της καὶ χαμογελοῦσε στὸν Μικὲ μὲ χαητεία, ἀλλὰ καὶ μὲ κάποια δυσπιστία.

— Ἐγὼ φέρει παιχνίδια γιὰ τὰ παιδιά σου, εἶπε ὁ Μικές. Ἀλλὰ δὲν ἄνοιξα ἀκόμα τὰ πράγματά μου. Ἀνυπομονοῦσα ναρθῶ νὰ σᾶς δῶ.

— Πότε ἤλθες;

— Χθὲς τὸ βράδυ, μὲ τὸ βαπόρι. Κουβάλησα ἀρκετὰ πράγματα.

— Κι' ἔρχεσαι ὁριστικά.

— Ὁριστικά!... Τί κάνει ἡ θεία;

Πέρασε μέσα καὶ φίλησε τρυφερὰ τὴν Ἠλέκτρα στὸ μάγουλο. Ὁ πατέρας τοῦ Μικὲ κι' ὁ πατέρας τῆς Χριστίνας ἦταν πρῶτα ξαδέρφια. Κατοικοῦσαν ὅμως κοντὰ κι' ὁ Μικὲς ἦταν σὰν ἀδελφὸς ἑνὸς ὁμορφου ἄντρα, ἴσαμε τριάντα χρόνων.

— Μικέ! Πῶς αὐτὸ τὸ ξαφνικό;

— Τί κάνεις, ξαδερφούλα;

— Γιατὶ δὲν μᾶς τὸγραψες;

— Ἤθελα νὰ σᾶς κάνω ἔκπληξι... Γιὰ νὰ σὲ δῶ.. Ἐσύ παιδί μου, ἔγινες ὁλόκληρη γυναίκα....

Τὴν κύτταζε ἀπὸ τὴν κορυφὴ ἕως τὰ νύχια μὲ παιδιάτικη, θἄλεγε κανείς, ἔκπληξι.

Γέλασε ἡ γυναίκα:

— Ἀστεῖος εἶσαι. Τί νομζεις; πὼς γιὰ μένα δὲ θὰ περνοῦσαν τὰ χρόνια; Λείπεις ἑπτὰ χρόνια. Κι' ἐσὺ ἄλλαξες, ἔδεσες...

— Ἔκλεισα τὰ τριάντα, παρακαλῶ...

— Κι' ἐγὼ τὰ εἰκοσιπέντε.... κι' εἶμαι παντρεμένη καὶ μαμά...

Φώναξε τὰ δυὸ της τὰ παιδάκια. Ἐκεῖνα ἦλθαν χορομπηδῶντας καὶ κύτταζαν μὲ μεγάλα, ἔκπληκτα μάτια τὸ νεοφερμένο.

— Ὁ θεῖος Μικές, τοὺς εἶπε ἡ μανούλα.

Ὁ Κωστάκης ἔδωσε τὸ χέρι του σοβαρὸς καὶ ρώτησε, μὲ μιὰ ἔξυπνη ματιά:

— Ἀδελφός σου, μαμά; Μὰ ἐσὺ δὲν ἔγεις ἀδελφό.

— Ξάδελφός μου... δεύτερος ξάδελφος, ὅπως εἶσαι σὺ μὲ τὸν Δημητράκη τῆς θείας Νίτσας...

— Κατάλαβα! ἔκανε μὲ τὸ σοβαρό του ὕφος τὸ παιδὶ καὶ τίναξε τὸ χέρι τοῦ θείου του.

Ἡ Ροζίνα χυρδόταν πίσω, ἀπὸ τὴ φούστα τῆς μαμᾶς της καὶ χαμογελοῦσε στὸν Μικὲ μὲ χαητεία, ἀλλὰ καὶ μὲ κάποια δυσπιστία.

— Ἐγὼ φέρει παιχνίδια γιὰ τὰ παιδιά σου, εἶπε ὁ Μικές. Ἀλλὰ δὲν ἄνοιξα ἀκόμα τὰ πράγματά μου. Ἀνυπομονοῦσα ναρθῶ νὰ σᾶς δῶ.

— Πότε ἤλθες;

— Χθὲς τὸ βράδυ, μὲ τὸ βαπόρι. Κουβάλησα ἀρκετὰ πράγματα.

— Κι' ἔρχεσαι ὁριστικά.

— Ὁριστικά!... Τί κάνει ἡ θεία;

Πέρασε μέσα καὶ φίλησε τρυφερὰ τὴν Ἠλέκτρα στὸ μάγουλο. Ὁ πατέρας τοῦ Μικὲ κι' ὁ πατέρας τῆς Χριστίνας ἦταν πρῶτα ξαδέρφια. Κατοικοῦσαν ὅμως κοντὰ κι' ὁ Μικὲς ἦταν σὰν ἀδελφὸς ἑνὸς ὁμορφου ἄντρα, ἴσαμε τριάντα χρόνων.

Τὴν ἄλλη μέρα, βοισκόταν σπίτι τους κι' ἡ Χριστίνα ἀπὸ μικρὴ δὲν τὸν χώριζε σχεδὸν ἀπὸ ἀδελφό της.

Τὸν ἀγαποῦσε πολὺ ἡ Ἠλέκτρα, ἐπειδὴ τῆς θύμιζε τὰ παιδιά της. Τότε, στὰ δυστυχισμένα χρόνια τοῦ χαμοῦ τους, τῆς εἶχε σταθῆ σὰ γυιός της πραγματικός.

— Πές μας τὰ νέα σου, τοῦ εἶπε ἡ μάνα. Τί κατάφερες τόσα χρόνια;

Κάθησε αὐτὸς ἀναπαυτικὰ σὲ μιὰ πολυθρόνα τοῦ λίβιγ-ροὶμ, ὅπου βρισκόταν ἡ Ἠλέκτρα, κι' ἄγαμε τσιγάρο. Οἱ κινήσεις του, σίγουρες, πρόδιναν τὸν ἄντρα ποὺ εἶχε καταφέρει κάτι στὴ ζωή του. Ἦταν ψηλός, δεμένος, ἀθλητικός, μὲ μαλλιὰ χαστανά, ποὺ χυμίζαν στοὺς κορτάρους, μὲ μάτια γκριζογάλανα, ἔξυπνα καὶ συγχρόνως εὔθυμα καὶ παιδιάτικα. Τὸ ἡλιοκαμένο του δέρμα ἔδειχνε τὸν ἄνθρωπο ποὺ ἀγαποῦσε τὸ ὕπαιθρο ἢ ποὺ ἦταν ὑποχρεωμένος νὰ ζῆ στὸ ὕπαιθρο καὶ τὸ ἐλεύθερο γέλιο του φανέρωνε μιὰ καρδιὰ χαλὴ καὶ παιδιάτικη.

— Ἔ κάτι -κατάφερα, θεία... Πρῶτα-πρῶτα πῆρα κι' ἀπὸ κεῖ ἕνα δίπλωμα μηχανικοῦ, ναυτηγοῦ... Ἔπειτα ἐργάστηκα τρία χρόνια σὲ ἐργοστάσιο. Λούλεψα πολὺ καλὰ κι' ἔχομαι ἐδῶ μὲ ἀρκετὴ πείρα καὶ μὲ μπόλικα χρήματα.

Ἡ Χριστίνα χτύπησε τὰ χέρια της, ἐνθουσιασμένη:

— Μπράβο! Μικέ! Καὶ τί σκέπτεσαι νὰ κάνης ἐδῶ;

— Ἔγω κιόλας μιὰ σοβαρὴ πρότασι γιὰ τὴ ναυτηγεία τοῦ Σκαραμαγκᾶ... Φυσικά, ὁ μισθὸς μου ἐδῶ δὲν συγχρίνεται μὲ τὸ μισθὸ τῆς Ἀμερικῆς. Ἀλλὰ κοιτάζω στὰ ξένα. Βαρέθηκα κιόλας τὴ ὀρμητὴ ζωή.

— Θέλεις νὰ παντρευτῆς ἐδῶ; τὸν ρώτησε ἡ Ἠλέκτρα.

Γέλασε ὁ νέος:

— Γιατὶ ὄχι, θεία; Ἡ μικρὸς -μικρὸς παντρεύτηκε, ἡ μικρὸς καλογερεύτηκε.

— Καὶ ποιὰ ἔχεις στὸ μάτι; ρώτησε ἡ Χριστίνα.

— Καμμιά! ἀποκρίθηκε γρήγορα ὁ Μικές. Περιμένω τὴν τύχη. Τί θὰ μοῦ παρουσιάση.

— Δὲν τὴν φοβᾶσαι τὴν τύχη; ἔκανε ἡ Ἠλέκτρα.

Κρύνησε ἀρνητικὰ τὸ κεφάλι του ὁ νέος.

— Ὄχι, θεία. Ἔως τώρα, ἡ τύχη μὲ πῆρε ἀπὸ τὸ χεράκι καὶ μὲ ὁδήγησε περίφημα. Φαίνεται, πὼς μ' ἔγει πάρει ἀπὸ συμπάθεια. Δὲν ἔγω παράπονα. Κι' ἐδῶ δὲν συνάντησα δυσκολίες στὶς σπουδές μου, κι' ἐκεῖ μοῦ ἄνοιξαν εὐκολα ὅλες οἱ πόρτες.

— Δὲν θἄθελες νὰ σοῦ τὴ βροῦμε ἐμεῖς, τὴ νύφη; ρώτησε ἡ Χριστίνα.

Κι' ἡ σκέψη της πῆγε στὴ Ζέτα, ἂν καί, χωρὶς νὰ ξέρη κι' αὐτὴ τὸ γιατί, ἔνοιωθε συγχρόνως κάτι σὰ σφίξιμο στὴν καρδιά.

— Εὐχαριστῶ πολύ! διακωμωδήθηκε ὁ Μικές. Εὐχαριστῶ πάρα πολύ!' Ὁλα κιόλα, ξαδερφούλα! Δὲν κατάντησα ἀκόμα στὸ σημεῖο νὰ περιμένω βοήθεια σ' αὐτὸ τὸ ζήτημα.

— Μὲ παρεξήγησες, εἶπε σοβαρὰ ἡ νέα γυναίκα. Δὲν φαντάστηκα πὼς δὲν εἶσαι ἄξιος νὰ βρῆς μόνος σου μιὰ γυναίκα. Σκέφθηκα ὅμως, ὅτι θὰ σοῦ ἦταν ἴσως εὐχάριστο νάχης ἰδέα ποιὰ γυναίκα θὰ συναντήσης.

Τῆς χτύπησε φιλικὰ τὸ χέρι, γελαστός.

— Ἔννοια σου, ἔννοια σου, Χριστίνα μου. Ἡ τύχη τὰ κανονίζει περίφημα, ὅλα αὐτά. Εἶμαι βέβαιος πὼς ἴσαμε τὸ καλοκαίρι θὰ μοῦχει παρουσιάσει τὴν κατάλληλη.

— Κατάλαβες, μαμά; Ἔκανε ἡ Χριστίνα, κλείνοντας τὸ μάτι στὴ μητέρα της. Ὁ Μικὲς τὴν ἔχει κιόλας βρῆ. Ἀσφαλῶς, τὴν ἔφερε μαζί του. Καὶ μᾶς κάνει τὸν ὑπεράνω.

— Θέλεις νὰ σοῦ ὁριστῶ πὼς δὲν συμβαίνει τίποτε τέτοιο; φώναξε ὁ νεαρὸς μηχανικός. Ἂν ἦταν κάτι τέτοιο, θἄστολεγα, σὲ διαβεβαιῶ. Ἡ πρώτη μου σκέψη θἄ ἦταν νὰ σᾶς τὴν παρουσιάσω κι' ἡ μόνη μου γοφὰ νὰ τὴ γνωρίσετε. Δὲν ὑπάρχει ὅμως γυναίκα στὴ ζωή μου.

— Ἑπτὰ χρόνια ἐκεῖ;...

Γέλασε ὁ νέος.

— Χριστίνα μου... μὴ ρωτᾶς παιδιάτικα. Ὅτι καὶ νὰ ὑπῆρχε ὅμως, ἦταν χωρὶς σημασία. Πάντως, δὲν ἄφησα πίσω μου οὔτε χαμμιὰ γυναίκα μὲ ἀξιώσεις. οὔτε νόθα παιδιά. Αὐτὸ μπορῶ νὰ στὸ διαβεβαιώσω. Μ' ἄλλα λόγια, εἶμαι χαρτὶ ἄγραφο σ' αὐτὸ τὸ ζήτημα. Καὶ περιμένω...

— Τὴν ἐξ ὕψους βοήθεια! γέλασε ἡ Χριστίνα κάπως πειραγμένη.

— Στὴν κυριολεξία! ἀποκρίθηκε ὁ Μικές. Εἶμαι πολὺ περίεργος, τί θὰ μοῦ παρουσιάση ὁ θεὸς τοῦ ἔρωτος καὶ τῶν συνοικεσίων.

ΦΙΛΙΑ

Ὅταν ἀργότερα ἦλθε ὁ Τάσος καὶ γνωρίστηκε μὲ τὸν Μικέ, ἐνθουσιάστηκε.

— Θαυμάσιος νέος, εἶπε, ὅταν ἔφυγε ὁ μουσαφίρης. Θὰ κάνουμε καλὴ παρέα.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ; Ἡ συνέχεια.

ΟΙ ΑΘΛΟΙ ΤΟΥ ΓΕΡΟ-ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΥ

ΔΟΥΝΑΙ ΚΑΙ ΛΑΒΕΙΝ

Τυγχάνω γέης, ὡς γνωστόν, ποιότητος ἀρίστης καὶ Δὸν-Ζουὰν μελίρρυτος, ἀξίας παμμεγίστης καὶ ἅπαξ τυγχάνει ἀθθονος ἡ πουπρὰ μου λεία ἐσκέφθην πλέον νὰ τηρῶ λογιστικὰ βιβλία καὶ νὰ σημειώνω εἰς αὐτὰ ασφεῖς καταχωρήσεις τῆς φλογερᾶς μου δράσεως, κοινῶς τὰς κατακτήσεις. Ἐν ἄλλοις λόγοις, ἔχοντας τὴν δέουσαν τριδήν, ν' ἀρχίσω συστηματικῶς τὰ «δοῦναι» καὶ «λαβεῖν». Ἐφ' ᾧ τὰ πάνδα συναφῶς, ὦ παῖδες, λογαριάσας κι' ἔχων σαγήνην, ὡς εἰκός, δεινὴν ὁ ἐμβαγάσας, τῆς ἐράσεώς μου ἤνοιξον ἐν τάχει τὸ τεφτέριον κι' ἐξήλθον ἐπειγόντως ν' ἀρχίσω νδαραβέριον. Κι' ἰδών, ὦ Ζεῦ, μετ' οὐ πολὺ Ἀτθίδα καθ' ὁδὸν κι' ἐπιθυμῶν συναλλαγὰς ν' ἀρχίσω σωρηδόν, Ὦ! Μίς! τῆς εἶπον εὐγενῶς μετὰ γλυκείας γλώσσης, ἐγγράφω ἕνα ἀσπασμὸν εἰς τὰς χρεοπιστώσεις καὶ πάραυτα καταχωρῶν τὸν χρέωσιν ἐκείνην πρὸς ἀσπασμὸν ἐπέδραμον μεστὸς ἀπὸ (σαγήνην, ὁπότε εἰς τὴν κάραν μου ἐγένοντο σειρ- (σμὸς κι' Ἰδοὺ τῆς πρώτης δράσεως ὁ ἀπολογι- (σμός: Δοῦναι: Τῆς γοητείας μου μεστῆς (ἐκ μερακίου μετὰ διπλοστριψίμματος τοῦ λαύρου μυ- (στακίου Λαβεῖν: Οὐδένα ἀσπασμὸν ἐκ ταύτης (τῆς μοιραίας καὶ καρπαζίας τέσσαρας, ὦ Δία!... (σδουριχτέας!...

ΓΕΡΟ - ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ

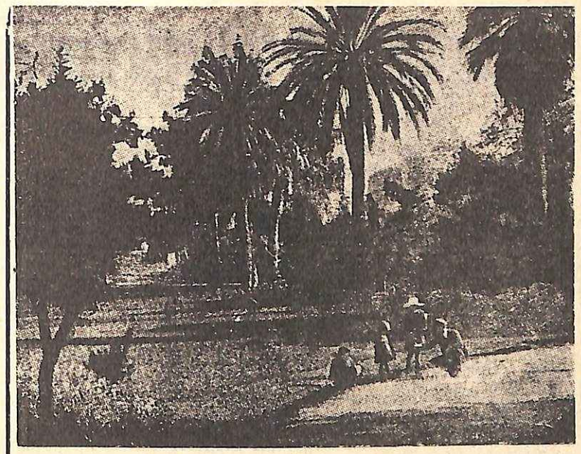

Μιὰ ἄποψι τοῦ Ἐθνικοῦ Κήπου.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ
τοῦ Ἐθνικοῦ Κήπου

ΤΩΡΑ τελευταῖα ἔχει γίνει μεγάλος θόρυβος γιὰ τὴν ἀφαίρεσι τοῦ κιγκλιδώματος τοῦ Ἐθνικοῦ Κήπου.

Ὁ Ἐθνικὸς Κῆπος, ἄλλοτε λεγόταν Βασιλικὸς κι' ἐνῶ σήμερα ἔχει τὴ γραφικὴ πυκνότητα ἑνὸς δάσους, ἦταν στὰ παλιὰ χρόνια ἕνα περιφρονημένο ἀγριόρεμα. Ἡ καλή του μοῖρα ξύπνησε λίγο μετὰ τὴν ἐποχή, ποὺ ἡ πρωτεύουσα τοῦ μικροῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου μετετέθη ἀπὸ τὸ Ναύπλιο στὴν Ἀθήνα.

Μιὰ βασίλισσα, ἡ Ἀμαλία. ἀνακάλυψε τὶς ὁμορφιὲς ποὺ κρυβόνταν στὸ ἀγριόρεμα αὐτό, ἐκάλεσε ἀμέσως τὸ μηχανικὸ Λύντερς καὶ τοῦ ἔδωσε ἐντολὴ νὰ διαρρυθμίση τὸ ρεμα σὲ κῆπο τῶν Ἀνακτόρων. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ σχεδίου ἀπαιτοῦσε πολλὰ χρήματα καὶ τὸν ἔφεραν ἀπὸ τὴ Δανία οἱ διατηρούμενοι γερακατεναγεῖοι τῶν καλῶν ἐκείνων χρόνων, κατέρηκε καὶ περπάτησε στοὺς δρομάκους του. Κι' ἀπὸ τὴν ἡμέρα αὐτὴ ὁ νέος βασιλιάς, ὁ Γεώργιος ὁ Α' ἀγάπησε τὸν Κῆπο. Τὰ παραμελημένα δέντρα, τὰ ἀφημένα στὴν τύχη τους, μονοπάτια, τὰ πατέρια, τὰ λουλούδια, ἔγιναν μιὰ ἀπὸ τὶς ζωηρότερες φροντίδες του.

Ὁ Γεώργιος ὁ Α' ἐνοιωθε ἀληθινὴ λατρεία γιὰ τὸν Κῆπο. Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος, ποὺ δὲν θέλησε ποτὲ νὰ ἐπιτρέψη τὴν παραμικρὴ μεταβολὴ στὴ διαρρύθμισί του, παν τοῦ ὑπέβαλλε ὁ διευθυντὴς τοῦ Ἀκτορικοῦ Κήπου Πάτσης. Ἡ ἰδέα ὅτι θἄ χρειαζόταν νὰ θυσιασθοῦν μερικὰ δέντρα, τὸν ἀναστάτωνε.

Ὁ Γεώργιος ὁ Α' ἐπισταύρωσε ὁ ἴδιος στὸ φυτεμα καινούργιων δέντρων καὶ λουλουδιῶν, ἔφερνε κι' ἀλλα ἀπὸ τὴν Εὐρώπη, κι' ἔτσι στόλιζε διαρκῶς τὸν Κῆπο.

Στὸν καιρὸ τοῦ Γεωργίου Α' ἀνθίζαν ἀκόμη στὸν Κῆπο τριανταφυλλιὲς σπανίων εἰδῶν. ντάλιες καὶ χρυσάνθεμα ἐξαισιετικῆς ὁμορφιᾶς, κρίνα καὶ ζουμπούλια τῆς Ὁλλανδίας, ἕνα ὁλόκληρο πλήθος ἀπὸ γεράνια, σινεράριες, διοκλεῖτες κι' ἄλλα λουλούδια κάθε ἐποχῆς. Ὁ Κῆπος τότε ἦταν ἀνοιχτὸς γιὰ τοὺς περιπατητὲς δυὸ φορὲς τὴ ἑβδομάδα, κάθε Τρίτη καὶ Πέμπτη, ἀπὸ τὶς 2 ὡς τὶς 5 μ.μ. Ὁ κόσμος ἐμπαινε ἀπὸ τὴ θορεινὴ εἴσοδο, δηλαδὴ τὴν ὁδὸ Κηφισίας. Τὶς ὧρες ἐκείνες οἱ δρόμοι καὶ τὰ μονοπάτια τοῦ ἀπέραντου Κήπου γέμιζαν ἀπὸ λιθηναίους καὶ ἐπαρχιῶτες, ἀπὸ ἐρωτικὰ ζευγαράκια τοῦ παλιοῦ ρωμαντικοῦ καιροῦ, ἀπὸ παιδάκια καὶ νταντάδες. Ἐκεῖ ὁ «ἀειθαλὴς» ὑποδεκανεὺς τῶν Εὐζώνων, Μερακλῆς, ἔκανε τὶς βόλτες του, στρίβοντας τὸ ἀρειμάνιο μουστάκι του καὶ φλερτάροντας μὲ τὶς εὐτράφεῖς Ἀνδριώτισσες παραμάνες.

Ὁ Κῆπος ἦταν πάντοτε περιποιημένος, οἱ ἐπισκέπτες κυκλοφοροῦσαν μὲ προσοχὴ γιατὶ ἤξεραν ὅτι ὁ βασιλιὰς ἦταν ἀπάνω στὸ παλάτι καὶ ἴσως παρακολουθοῦσε ἀπὸ κανένα παράθυρο.

Ἦταν μάλιστα γνωστό, ὅτι ὁ «φιλανθὴς» Γεώργιος κατέβαινε καμμιὰ φορὰ μὲ πολιτικὰ, ἀνακατευόταν μὲ τὸν κόσμο καὶ κύτταζε ἂν οἱ φύλακες βρίσκονταν στὶς θέσεις τους κι' ἂν ἐπιτηροῦσαν τὸ κοινὸ νὰ μὴν κόβη τὰ λουλούδια καὶ τὰ φυτά. Διηγοῦνται μάλιστα τὸ ἀκόλουθο ἐπεισόδιο:

Κάποτε, ὁ Γεώργιος ἀντελήφθη ἕνα ζευγαράκι, ποὺ περνοῦσε μέσα ἀπὸ μιὰ συστάδα ἀνθισμένων τριανταφυλλιῶν.

— Τί ὁμορφα τριαντάφυλλα!... εἶπε ἐκεῖνο κι' ἔκανε νὰ κόψη ἕνα.

Ἀλλὰ ἐκεῖνος τὴν ἐμπόδιζε:

— Μή! τῆς εἶπε. Μπορεῖ νὰ μᾶς δοῦν καὶ νὰ βροῦμε τὸ μπελὰ μας!..

Στὴν ὄψι τῆς νέας πέρασε τότε μιὰ σκιὰ λύπης, ποὺ τὴν διέκρινε ὁ βασιλιάς. Βγῆκε, λοιπόν, ἀπὸ τὸν κρυψώνα του, ἔκοψε τρία ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα τριαντάφυλλα καὶ τὰ πρόσφερε στὴν ὡραία του ὑπήκοο:

— Ὁρίστε, δεσποινίς, σᾶς τὰ προσφέρει! τῆς εἶπε.

Ἐκείνη τὰ πῆρε μὲ χέρι ποὺ ἔτρεμε, ἐνῶ ὁ νέος στεκόταν ἀλαλος, μὲ τὸ καπέλλο στὸ χέρι.

★

Μιὰ ἄλλη φορά, ἕνας νεαρὸς περιπατητής, τηλεγραφικὸς ὑπάλληλος, ἔκοβε λουλούδια καὶ τάκρυβε μέσα στὸ καπέλλο του. Ὅταν προχώρησε κάμποσο, ἐρέθηκε ἄξαφνα μπροστὰ στὸ βασιλιά. Σάστισε τότε, ἔβγαλε τὸ καπέλλο του, γιὰ νὰ χαιρετίση καὶ τὰ λουλούδια ἔπεσα

Ἡ Ἔλκε, ἡ νεαρὴ Βερολινέζα, τὴν ἐποχὴ τῶν πρώτων ἰταλικῶν της φίλμ.

Ὁ σκανδαλώδης γάμος τῆς ΕΛΚΕ ΣΟΜΕΡ

Ἡ ξανθὴ Γερμανίδα ἠθοποιός, κατώρθωσε νὰ κατακτήσῃ τὴν καρδιὰ τοῦ Τζόε Χίαμς, ποὺ γι' αὐτὴν ἐγκατέλειψε τὰ τρία παιδιά του καὶ τὴ σύζυγό του

Η ΕΛΚΕ ΣΟΜΕΡ δημιούργησε στὸν κόσμο τοῦ κινηματογράφου, ἕνα θρύλο παρόμοιο μ' ἐκεῖνο, ποὺ προκάλεσε ἡ Λὶζ Ταϊλορ, ὅταν ἔγινε αἰτία τοῦ χωρισμοῦ τοῦ Ἔντυ Φίσερ ἀπὸ τὴ Ντέμπυ Ρέϋνολς. Φλυαρίες, κουτσομπολιά, κακεντρέχειες καὶ φθόνοι συνοδεύουν τὸ αἰσθηματικὸ σκάνδαλο τῆς Γερμανίδας ἠθοποιοῦ, ποὺ, ἀφοῦ κατέκτησε τοὺς παραγωγοὺς τοῦ Χόλλυγουντ, κατώρθωσε νὰ κλέψῃ καὶ τὴν καρδιὰ τοῦ ἰσχυροῦ Τζόε Χίαμς, τοῦ δημοσιογράφου ὑπ' ἀριθ. 1 τῆς πρωτεύουσας τοῦ ἀμερικανικοῦ κινηματογράφου.

Γιὰ τὴν Ἔλκε, ὁ Τζόε ἐγκατέλειψε τὰ τρία του παιδιὰ καὶ τὴ σύζυγό του Ἔλλι, ποὺ εἶχε ζήσει κοντά της εὐτυχισμένος ἐπὶ δεκαέξη χρόνια. Γιὰ χάρι της παράτησε καὶ τοὺς φίλους του καὶ ἴσως θὰ ἀναγκαστῇ ν' ἀφήσῃ τὴ δουλειά του, γιατὶ κάτι τέτοια πράγματα στὸ Χόλλυγουντ δὲ συγχωροῦνται. Ἂς μὴν ξεχνᾶμε πὼς ὁ Ἔντυ Φίσερ, ὕστερ' ἀπὸ τὶς περιπέτειές του μὲ τὴ Λίζ, δὲν κατώρθωσε πιὰ νὰ ξαναενεδῇ τὴ σκάλα τῆς ἐπιτυχίας.

ΕΚΕΙΝΗ Η ΚΑΗΜΕΝΗ Η ΕΛΛΙ

«Τί ντροπή», εἶπε ἡ διάσημη κουτσομπόλα Λουέλα Πάρσονς, σχολιάζοντας τὸ γεγονός. «Ὁ Τζὸε εἶναι ἕνας νέος πολὺ ὅμορφος καὶ συμπαθητικός. Θὰ λυπηθῶ νὰ τὸν δῶ νὰ φεύγῃ».

"Ὑπάρχει ἀρκετὴ κακεντρέχεια σ' αὐτὸ τὸ σχόλιο. Ἡ Ἔλκε Σόμερ δὲν ἀπήγαγε τὸν Τζόε Χίαμς. Ὁ νεαρὸς δημοσιογράφος θὰ ἀναγκασθῇ νὰ φύγῃ, μόνο ἂν θὰ τὸν ὑποχρεώσουν οἱ περιστάσεις.

Ἡ Σέϊλα Γκρόχαμ προτίμησε μιὰ δήλωσι, μὲ τὴν ὁποία ἔσωζε τὰ προσχήματα. Εἶπε, δηλαδή, πὼς, παρ' ὅλο, ποὺ γνώριζε τὰ γεγονότα, δὲ θὰ κρίνῃ τοὺς πρωταγωνιστές, γιατὶ ὁ καθένας εἶναι ὑπεύθυνος γιὰ τὶς πράξεις του. «Ὁ Τζόε εἶναι ἕνας μεγάλος δημοσιογράφος, προσθέσε, καὶ ἡ Ἔλκε μιὰ μεγάλη ἠθοποιός. Ὁ κινηματογράφος ἔχει ἀνάγκη καὶ ἀπὸ τοὺς δυό».

Ἡ Χέντα Χόππερ, πῆρε, ἀντίθετα, ἀποφασιστικά, τὸ μέρος τῆς προδομένης συζύγου. «Ἡ καϋμένη ἡ Ἔλλι! φώναξε, συγκρίνοντάς την μὲ τὴ Ντέμπυ Ρέϋνολς καὶ τὴ Συμπίλα Μπάρτον. Καὶ νὰ σκεφθῇ κανεὶς πὼς αὐτὴ ἀντέγραφε στὴ γραφομηχανὴ τὰ ἄρθρα τοῦ Τζόε. Αὐτὴ ἡ ἴδια εἶχε ἀντιγράψει καὶ τὸ χειρόγραφο μὲ τὴ βιογραφία τῆς Ἔλκε Σόμερ, ποὺ ἑτοίμασε ὁ ἄντρας της γιὰ ἕνα μεγάλο περιοδικό. Ὁ Τζόε ἔπρεπε νὰ δείξῃ περισσότερο γοῦστο».

Μὰ ἐδῶ δὲ μπορεῖ νὰ γίνεται λόγος γιὰ γοῦστα. Ὁ Τζόε Χίαμς εἶναι σὲ ἡλικία, ποὺ μπορεῖ νὰ πάρῃ ἀποφάσεις. Εἶναι τριανταεννέα χρόνων, κερδίζει 350 χιλιάδες τὸ μῆνα, ἔχει μεγάλη ἐκτίμησι ἀνάμεσα στοὺς παραγωγούς, στοὺς ἐκδότες καὶ τοὺς ἠθοποιούς, ντύνεται μὲ κομψότητα, ταξιδεύει μὲ μιὰ μπλὲ Ρόλς-Ρόϋς. Δὲν εἶναι πιὰ ἕνα παιδάκι, γιὰ ν' ἀφίσῃ νὰ τὸν ἀπαγάγῃ μιὰ μάγισσα, οὔτε ἕνας γέρος ἑκατομμυριοῦχος, ξετρελλαμένος ἀπὸ τὴ γοητεία μιᾶς κοπελλίτσας...

«Ὁ Τζόε γνωρίζει τὴ ζωὴ τοῦ Χόλλυγουντ, ὅπως ἐγὼ τὶς τσέπες μου», ἐξήγησε ἕνας παραγωγός. «Ἔχει φίλους ἀμέτρητους ἠθοποιούς, παραγωγούς, σκηνοθέτες. Εἶναι ἕνας ἄντρας πολὺ ἐλκυστικός. Μπορῶ μάλιστα νὰ πῶ πὼς ἀποτελεῖ, γιὰ πολλὲς νεαρὲς ἠθοποιούς μιὰ δυνατὴ ἐλξι, ὅπως ὁ πύργος τοῦ Ἄϊφελ στὸ Παρίσι, ἢ τὸ «Γκόλντεν Γκέητ» στὸ Σὰν Φρανσίσκο».

Καί, εὐχαριστημένος ἀπὸ τὸ λογοπαίγνιό του, ὁ παραγωγὸς συνέχισε:

«Ὁ Φρὰνκ Σινάτρα δίνει συνεντεύξεις μόνο στὸ Τζόε Χίαμς. Ἡ Ντόρις Νταίη, ὅταν εἶναι θυμωμένη μὲ τοὺς δημοσιογράφους, δέχεται νὰ μιλήσῃ μόνο στὸ Τζόε Χίαμς. Ὁ Πήτερ Σέλλερς φτάνει ἀπὸ τὸ Λονδίνο καὶ κάνει δηλώσεις μόνο στὸ Τζόε Χίαμς. Ὁ Τζόε ἦταν πάντα ἕνας σοβαρώτατος δημοσιογράφος καὶ ξέρει καλὰ ὅλους τοὺς πειρασμοὺς τοῦ κινηματογράφου, ὅλες τὶς κακεντρέχειες καὶ τὶς ἱκανοποιήσεις τοῦ ἐπαγγέλματος. Ὅπως εἶναι φυσικό, ἑκατοντάδες στάσλετ προσπάθησαν νὰ τὸν κατακτήσουν. Μὰ κὲς βδομάδες, εἶχε μείνει πιστὸς στὴ σύζυγό του. Ἦταν ἕνας ἔξαιρετος σύζυγος καὶ πατέρας. Ὕστερα, ἔφτασε ἡ Ἔλκε...».

Ὁ Τζόε Χίαμς εἶναι συνηθισμένος νὰ παρακολουθῇ τοὺς ἠθοποιοὺς καὶ στὸ «σέτ», γιὰ νὰ τοὺς γνωρίζῃ καὶ στὸ περιβάλλον τῆς δουλειᾶς τους. Πολὺ συχνά, μάλιστα, φωτογραφίζεται μαζί τους. Γιὰ πολλούς, εἶναι τιμὴ καὶ ἐγγύησι ἐπιτυχίας νὰ τὸν ἔχουν φίλο. Ἕνα ἄρθρο του μπορεῖ νὰ δώσῃ φήμη σ' ἕναν ἀγνωστο, ἑκατομμύρια σ' ἕνα πάμπτωχο, διασημότητα σ' ἕναν ἁπλὸ καλλιτέχνη.

Μά, παρ' ὅλο, ποὺ ἔχουν τραβηχτῇ πολλὲς φωτογραφίες, ποὺ παρουσιάζουν τὸν Τζόε κοντὰ στὴν Ἔλκε, ἔχουν γίνει κιόλας σπάνιες. Γιατὶ ἡ Ἔλκε Σόμερ τὶς ἀπέσυρε σχεδὸν ὅλες, δηλώνοντας πὼς θέλει νὰ τὶς κρατήσῃ γιὰ ἀνάμνησι.

Ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς αἰσθηματικῆς τους περιπετείας, οἱ δυὸ πρωταγωνιστὲς φέρθηκαν τόσο προσεκτικὰ καὶ μὲ τέτοια διακριτικότητα, ὥστε κανένας δὲ μπόρεσε νὰ καταλάβῃ τὴ φωτιά, ποὺ ἔκαιγε κάτω ἀπὸ τὴ στάχτη καὶ ποὺ θὰ ξεσποῦσε σὰν πυρκαϊὰ ὕστερα ἀπὸ λίγο καιρό.

«Εἶναι ἀκατανόητο, εἶπε μιὰ νεαρὴ καὶ γοητευτικὴ ἠθοποιός, πὼς ὁ Τζόε ἄφησε τὴν Ἔλκε νὰ τὸν πιάσῃ στὰ δίχτυα της. Ὁ Τζόε εἶναι ἕνας ἄνθρωπος γοητευτικός, μὲ χαρακτῆρα καὶ μὲ ἀξία, ποὺ κινεῖται μὲ τὴ μεγαλύτερη φυσικότητα μέσα στὸν κόσμο τοῦ κινηματογράφου. Ἴσως νὰ γοητεύτηκε ἀπὸ τὰ γατίσια μάτια τῆς Ἔλκε. Ἔτσι, ἡ Γερμανίδα γατούλα, κατώρθωσε νὰ νικήσῃ ὅλες τὶς ἀντιπάλους της».

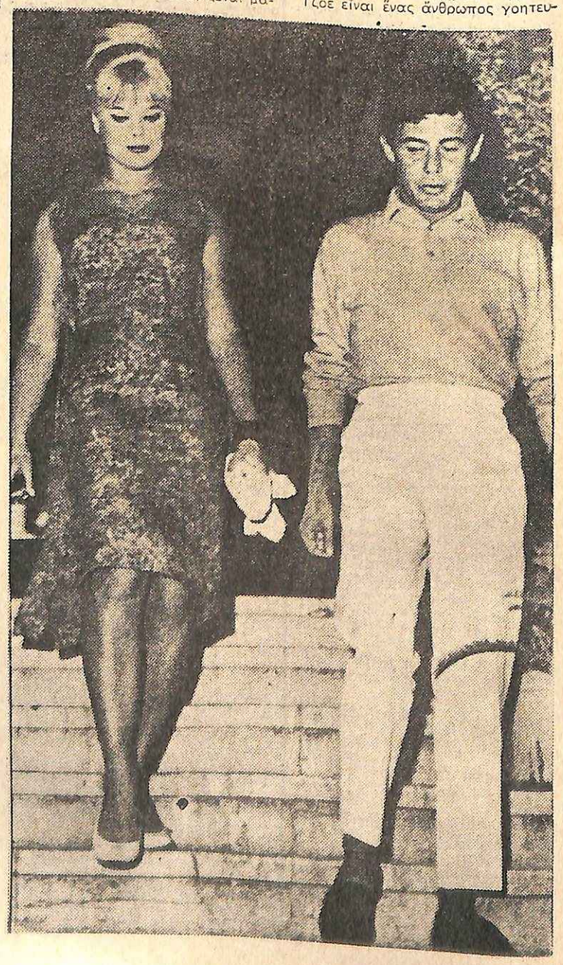

Ἡ Ἔλκε Σόμερ εἶχε, τὸν περασμένο χρόνο, ἕνα σύντομο φλέρτ μὲ τὸν Ἔντυ Φίσερ, τὸν πρώην σύζυγο τῆς Λίζ.

ΜΙΑ ΒΑΜΠ ΜΕ ΝΕΟ ΣΥΛ

"Οποιος εἶδε τὴν Ἔλκε Σόμερ νὰ ἐργάζεται στὸ «σὲτ» γιὰ τὸ νέο της φίλμ «Δὴ ἄρτ οφ λὸβ» ('Η τέχνη τῆς ἀγάπης), συμφωνεῖ ἀπόλυτα μ' αὐτὲς τὶς δηλώσεις. Στὸ φίλμ αὐτό, ἡ Ἔλκε ἐνσαρκώνει μιὰ ἀκατανίκητη καρδιοκλέφτρα, ποὺ ἐπιστρατεύει τὶς πιὸ ἀπίθανες γυναικεῖες πονηριές, γιὰ νὰ κατακτήσῃ τὸν παρτεναίρ της.

«Στὴν Ἔλκε, ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ προσποίησι συγχέονται. Ἡ κωμῳδία τῆς σθόνης προσαρμόζεται ἀπόλυτα καὶ στὴν ἰδιωτικὴ της ζωή», λένε οἱ κακεντρεχεῖς.

Τὸ νέο σκάνδαλο τοῦ Χόλλυγουντ τροφοδοτεῖται, λοιπόν, ἀπὸ τὴν ἀναμφισβήτητη γοητεία τῆς Γερμανίδας ἠθοποιοῦ, μά, πρὶν ἀπ' ὅλα, ἀπὸ τὴν ἱκανότητα τῆς καρδιοκλέφτρας, πού, τοὐλάχιστον στὴν ὀθόνη, τὴν ἀναγνωρίζουν ὅλοι.

Μά, παρ' ὅλο, ποὺ τὴ συγκρίνουν ἀκόμα καὶ μὲ τὴ Μαίριλυν Μονρόε, ἡ Ἔλκε εἶναι, χωρὶς ἀμφιβολία, μιὰ βαμπ μὲ νέο στύλ, ποὺ ἔχει πολλὰ ἀπὸ τὰ προσόντα τῆς Μαίριλυν, κατάλληλα συνδυασμένα μὲ τὰ προσόντα τῆς Μπριζὶτ Μπαρντό. Εἶναι δηλαδὴ μαζὶ γυναῖκα καὶ Λολίτα.

Ἡ χάρι της, ἡ πονηριά της καὶ τὰ νάζια της, δικαιολογοῦν ἀπόλυτα μιὰ Ἀμερικανίδα ἠθοποιό, ποὺ ἔδωσε στὴν Ἔλκε τὸ ὄνομα «Ἡ γάτα». Ἂν, λοιπόν, αὐτὰ εἶναι τὰ γούστα τοῦ Τζόε Χίαμς, οὔτε ἡ ἱκανότερη κουτσομπόλα τῶν Ἡν. Πολιτειῶν δὲ θὰ κατορθώσῃ νὰ τραβήξῃ ἀπὸ κοντά του τὴν Ἔλκε. Ἐκτὸς ἂν μπορέσῃ νὰ κόψῃ τὰ νύχια της ὁμορφης Γερμανιδούλας, πρᾶγμα ποὺ σήμερα δὲ φαίνεται καθόλου εὔκολο.

Ἀπὸ τὴ δική της πλευρά, ἡ Ἔλκε Σόμερ βρῆκε στὸ Τζόε τὸν ἄντρα, ποὺ ἐπιθυμοῦσε, καὶ δὲν ἔχει καμμιὰ πρόθεσι νὰ τὸν ἀφήσῃ νὰ τῆς ξεφύγῃ. Φαίνεται ἀποφασισμένη νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἀκόμα κι' ἕνα πόλεμο, γιὰ νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν κατάκτησί της.

Ἡ Ἔλκε γεννήθηκε στὸ Βερολῖνο, πρὶν ἀπὸ εἰκοσιτρία χρόνια, καὶ ἦταν κόρη ἑνὸς πάστορος, ποὺ πέθανε ὅταν αὐτὴ ἦταν μόλις δεκατεσσάρων χρόνων. Ἡ καρριέρα της ὑπῆρξε πολὺ γρήγορη, παρ' ὅλο, ποὺ ἀναγκάστηκε νὰ ξεκινήσῃ, γιὰ νὰ ἀνεβῇ τὴ σκάλα τῆς ἐπιτυχίας, ἀπὸ τὸ ταπεινὸ ἐπάγγελμα τῆς καμαριέρας.

Ἀπὸ καμαριέρα ἔγινε κόβεργκέρλ, ἀπὸ κόβεργκέρλ, ἠθοποιός, ἀπὸ ἠθοποιὸς στάρ. Καί, στὸ μεταξύ, δὲν ἔπαυε νὰ ταξιδεύῃ στὸν κόσμο. Στὴν Ἰταλία, στὴ Γαλλία, στὴν Ἱσπανία, στὴν Ἀγγλία, στὴν Ἀμερική.

Ἡ τυχερὴ καρριέρα της στὸν κινηματογράφο, ὅπως ἔχουμε γράψει κι' ἀλλοτε, ἄρχισε στὴν Ἰταλία, ὅπου, τὸ 1958, ἐξελέγη μὶς Βιαρέτζιο. Ὕστερα ἦλθαν οἱ πρῶτοι μικροὶ ρόλοι, στοὺς ὁποίους ἡ Ἔλκε ἐμφανιζόταν χωρὶς νὰ μιλῇ. Γι' αὐτὴν μιλοῦσε μόνο... τὸ μπικίνι της! Ἀφοῦ ἐργάσθηκε στὸ πλάϊ τοῦ Οὔγκο Τονιάτσι, τοῦ Ἔντυ Κωνσταντίν καὶ τοῦ Πήτερ Σέλλερς, ἀποφάσισε νὰ δοκιμάσῃ τὴν τύχη της καὶ στὸ Χόλλυγουντ. Καὶ πέτυχε περισσότερο ἀπ' ὅσο θὰ μποροῦσε νὰ φαντασθῇ κανείς.

«ΑΓΑΠΩ ΤΡΕΛΛΑ ΤΟ ΤΖΟΕ»

«Θέλω νὰ γίνω Ἀμερικανὶς ὑπήκοος», δήλωσε ἡ Ἔλκε Σόμερ, πρὶν ἀπὸ λίγες μέρες. «Σὲ μιὰ ἀνύπαντρη γυναῖκα χρειάζονται πέντε χρόνια παραμονῆς στὶς Ἡν. Πολιτεῖες, ἐνῶ σὲ μιὰ παντρεμένη φτάνουν μόνον τρία».

"Ωστε μόνο γι' αὐτὸ κατέστρεψε τὴν οἰκογενειακὴ ζωὴ τοῦ Τζόε καὶ τῆς Ἔλλι Χίαμς;

«Ὄχι, ὄχι! διαμαρτυρήθηκε ἀμέσως ἡ νεαρὴ ἠθοποιός, μισοκλείνοντας τὰ γατίσια μάτια της. Ἀγαπῶ τρελλὰ τὸν Τζόε. Ὁ γάμος του εἶχε ναυαγήσει ἀπὸ καιρό. Ὅταν ἔφτασα ἐγώ, ἀνάμεσα στὸ Τζόε καὶ τὴν Ἔλλι εἶχαν τελειώσει ὅλα. Ἀλλωστε, προκειμένου νὰ παντρευτῶ τὸν Τζόε, εἶμαι διατεθειμένη νὰ τὸν περιμένω ἀκόμη καὶ δέκα χρόνια. Στὸ μεταξύ, θὰ ἐγκατασταθῶ στὴν Καλιφόρνια, γιὰ νὰ μάθω πὼς θὰ γίνω καλὴ Ἀμερικανίδα καὶ καλὴ ἠθοποιός».

Στὸ μεταξύ, ὁ Τζόε Χίαμς κανόνισε μὲ τὴ σύζυγό του τὸ οἰκονομικὸ θέμα τοῦ χωρισμοῦ τους. Τῆς εἶχε προσφέρει ἑνάμισυ ἑκατομμύριο καὶ πεντακόσιες χιλιάδες τὸ χρόνο γιὰ διατροφή, μὰ ἡ Ἔλλι κατώρθωσε νὰ πετύχῃ τὰ διπλά. Καὶ δὲν ἀποκλείεται, ἕνα ἀρκετὰ μεγάλο μέρος ἀπ' αὐτὸ τὸ ποσόν, νὰ τὸ πληρώσῃ ἡ Ἔλκε.

Σχετικὰ μ' αὐτό, λέγεται πὼς ὁ Τζόε θὰ ὑποταγῇ ἀπόλυτα στὴν Ἔλκε καὶ θὰ ἔχῃ τὸ ἴδιο τέλος, ποὺ εἶχαν καὶ οἱ δυὸ τελευταῖοι σύζυγοι τῆς Λὶζ Ταίηλορ.

Τί σκέπτεται σχετικὰ ἡ ἠθοποιός;

«Ὁ Τζόε, δηλώνει ἡ Ἔλκε, δὲ θέλει νὰ παντρευτῇ μιὰ στάρ, μιὰ «βιομηχανία χρημάτων», μιὰ ἀπὸ ἐκεῖνες τὶς γυναῖκες, ποὺ χάνουν τὸν καιρὸ τους στὰ πάρτυ καὶ στὶς πρεμιέρες. Αὐτὸς κι' ἐγὼ ἔχουμε πολλὰ κοινὰ ἐνδιαφέροντα. Τὸ κολύμπι, τὸ τένις, τὸ ποδήλατο. Καταλαβαίνουμε ἀπόλυτα ὁ ἕνας τὸν ἄλλο. Ἐγὼ δὲ ζητῶ διαφήμισι ἀπ' αὐτὸ τὸ γάμο».

— Πῶς ἐξηγεῖτε τὸ γεγονός, ὅτι σᾶς ἀποδίδονται τόσα φλέρτ; Ὁ Οὔγο Τονιάτσι, ὁ Ἔντυ Φίσερ, ἀκόμα καὶ ὁ διαφημιστής σας Κοὺρτ Φρίντζ;

— Δὲν ξέρω καὶ οὔτε θέλω νὰ τὸ μάθω. Ὁ Φρὶντζ εἶναι παντρεμένος καὶ χωρισμένος. Μαζί του μὲ συνδέει ἕνα συμβόλαιο, ποὺ λήγει τὸ 1966. Ἐγὼ ἀγαπῶ τὸ Τζόε, αὐτὴ εἶναι ἡ ἀλήθεια. Πρὶν ἀπὸ λίγο καιρό, δήλωνα πὼς ἤμουν ἀρραβωνιασμένη μ' ἕνα Γερμανὸ φοιτητή. Ἐπρόκειτο γιὰ ἕνα μικρὸ τέχνασμα, γιὰ νὰ κρύψω τὰ αἰσθήματά μου γιὰ τὸ Τζόε Χίαμς. Τώρα, περιμένω νὰ τελειώσῃ ὁ Τζόε τὶς διατυπώσεις τοῦ διαζυγίου του, γιὰ νὰ παντρευτοῦμε. Αὐτὸς θὰ εἶναι ὁ πρῶτος καὶ ὁ τελευταῖος μου γάμος. Σκέπτομαι νὰ παντρευτῶ στὸ Βερολῖνο, στὴν ἴδια ἐκκλησία, ποὺ ἦταν πάστωρ ὁ πατέρας μου. Θὰ εἶναι ἕνας γάμος βασιλικός, ποὺ θὰ κάνῃ νὰ ζηλέψῃ ὁλόκληρο τὸ Χόλλυγουντ.

— Κι' ὕστερα ἀπὸ τὸ γάμο;

— Θὰ ἐγκατασταθοῦμε στὴν Καλιφόρνια, σ' ἕνα σπίτι ὄχι πολὺ μεγάλο, ἀλλὰ μὲ δωμάτια ἀρκετὰ γιὰ δύο ἢ τρία παιδιά. Μὴ μοῦ ζητᾶτε νὰ σᾶς πῶ περισσότερα. Δὲ θάθελα νὰ φέρω τὸ Τζόε σὲ δύσκολη θέσι.

ΜΥΡΙΕΛ ΣΠΕΙΝΤΕΛ

Ντυμένη σὰν σειρῆνα, ἡ Ἔλκε Σόμερ, ἐμφανίζεται στὸ πάρτυ, ποὺ δόθηκε στὴ Ρώμη γιὰ τὴν ἐπίσημη πρεμιέρα τοῦ φίλμ «Γυναίκες πολυτελείας», στὸ ὁποῖο ἡ Ἔλκε παρουσιάζεται κοντὰ στὸν Βάϊτσο Κιάρι, τὸν Οὐγκο Τονιάτσι, τὴ Σύλβα Κοσίνα καὶ τὴν Μπελίντα Λῆ.

✪✪

ΦΑΝΤΑΣΜΑ ΣΕ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ

ΛΟΝΔΙΝΟ: Τὸ ὅτι τὰ φαντάσματα, ἰδιαίτερα στὴν Ἀγγλία, ἔχουν τὴν παλιὰ συνήθεια νὰ ἐκφράζονται μὲ ψυχρὰ ρεύματα, χτυπήματα, θόρυβο ἀπὸ ἁλυσίδες καὶ ἄλλα σχετικά, εἶναι κάτι γνωστό. Μὰ ἕνα φάντασμα σὲ φωτογραφία εἶναι κάτι πραγματικὰ σπάνιο. Κι' ὅμως αὐτὸ συνέβηκε στὸν Τζέημς Τέμπλετον, ἀξιωματικὸ τῶν πυροσβεστῶν τοῦ Καρντίφ. Ὁ Τζέημς εἶναι τριάντα χρόνων, ἄνθρωπος λογικὸς μὲ κανονικὴ φαντασία κι ἔχει μόνον ἕνα χόμπυ. Τὴν φωτογραφία. Πρὶν ἀπὸ κάμποσες μέρες, εἶχε διαλέξει ἕναν ὅμορφο ἀνθισμένο κάμπο, γιὰ νὰ τραβήξῃ μερικὲς φωτογραφίες στὴν κορυφὴ τοῦ Ἐλίσαμπεθ. Μὰ ὅταν βρέθηκε στὸ μικρό του ἐργαστήριο, παρατηροῦντας τὶς φωτογραφίες, ποὺ ἄρχισαν νὰ διαγράφωνται σιγὰ-σιγὰ μέσα στὸ ὑγρό, παρ' ὀλίγο νὰ πάθῃ συγκοπή. Ὄχι ὅτι οἱ φωτογραφίες δὲν εἶχαν πετύχει. Μά, ἡ Ἐλίζαμπεθ δὲν ἦταν μόνη· δίπλα της στεκόταν ἕνας ἄνθρωπος, ποὺ στὸ λεῖμμα δὲν ὑπῆρχε καθόλου. Ὁ Τζέημς ἔτρεξε γιὰ νὰ παρατήρηση ἐκεῖνο τὸ μυστήριο στὸ ὑγρὸ τοῦ ἡλιου. Ὄχι, δὲν ἦταν αὐταπάτη. Κοντὰ στὴ Λὶζ παρουσιαζόταν ἕνα «φάντασμα» μὲ μιὰ παράξενη ἀσπρη φόρμα, περίπου σὰν ἐκείνες ποὺ φοροῦν οἱ ἀστροναῦτες. Νὰ ἦταν ἕνας Ἄρειος; "Ενα πλάσμα, ἀόρατο μὲ γυμνὸ μάτι, μὰ ποὺ τὸ φίλμ κατώρθωνε νὰ συλλάβῃ; Ὁ Τέμπλετον πρόσεξε ὅτι σὲ κάποιο στιγμὴ, ἐκεῖνη ἡ λευκὴ μορφὴ δὲν φαίνονταν πιὰ στὴ φωτογραφία, δίπλα στὴ Λίζ, οὔτε στὸ βάθος. Εἶχε ἐξαφανισθῇ. Οἱ φωτογραφίες ἐξετάστηκαν ἀπὸ εἰδικοὺς ποὺ βεβαίωναν κατηγορηματικά. Διαπίστωσαν λοιπόν, πὼς εἶναι ἀδύνατο νὰ ὑπάρχῃ ὁποιοδήποτε τέχνασμα. Ἑπομένως, τὸ «διαπλανητικὸ φαντασμα» ὑπάρχει στὴ φωτογραφία.

Γιά τή γυναίκα ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

Ποιός διαλέγει στόν ἔρωτα: Ἐκεῖνος ἤ Ἐκείνη

Ὁ ἄντρας εἶναι πάντα βέβαιος, ὅτι διάλεξε αὐτός. Ἡ γυναίκα εὐχαριστεῖται νά πιστεύη ὅτι τή διάλεξε ὁ ἄντρας. Μά αὐτές οἱ πεποιθήσεις, ποὺ ἱκανοποιοῦν τίς ἐσωτερικές ἀπαιτήσεις καί τῶν δύο, δέν ἀνταποκοίνονται στήν πραγματικότητα. Γιατί εἶναι πάντα ἡ γυναίκα ἐκείνη ποὺ διαλέγει καί γιατί ὁποιαδήποτε ἀντοικὴ πρωτοβουλία ὑποβάλλεται στήν ἔγκοισί της.

ΠΡΕΠΕΙ ν' ἀρχίσουμε ἀπό ἕνα συμπέρασμα. Ὁ ἄντρας εἶναι πάντα βέβαιος πώς αὐτός διαλέγει τή γυναίκα. Καί ἡ γυναίκα εὐχαριστεῖται πάντα νά πιστεύη πώς «διαλέγεται» ἀπό τόν ἄντρα.

Αὐτές οἱ πεποιθήσεις ἱκανοποιοῦν καί τούς δύο. Ὁ ἄντρας νοιώθει πιό ἀρρενωπός, ὅταν σκέπτεται: «Εἶμαι ἐγώ ποὺ διάλεξα». Καί θά ἔνοιωθε πολὺ δυσαρεστημένος καί μειωμένος, ἄν τοῦ ἔλεγαν πώς ἡ γυναίκα τόν διάλεξε.

Καί ἡ γυναῖκα, ἀπό τή δική της πλευρά, αἰσθάνεται ἱκανοποιημένη μέ τή σκέψι ὅτι τή διάλεξε «ἐκεῖνος». Γιατί ἱκανοποιεῖται ἡ γυναικεία της φιλαρέσκεια, ὅταν σκέπτεται ὅτι ὁ ἄντρας, ἀνάμεσα σ' ὅλες τίς ἄλλες γυναῖκες, ποὺ συναντήσε στό δρόμο του, διάλεξε αὐτή, ὅτι τή βρῆκε, δηλαδή, καλύτερη καί ὡραιότερη ἀπ' ὅλες τίς ἄλλες.

Καμμιά γυναῖκα δέν θά ἔνοιωθε εὐχαριστημένη, στή σκέψι ὅτι διάλεξε αὐτή τόν ἄντρα, γιατί αὐτό θά σήμαινε πώς εἶναι μιά «κυνηγὸς ἀντρῶν» καί, πώς, χωρίς τή δική της προσπάθεια, οἱ ἄντρες δέν θά τῆς ἔδιναν σημασία.

Τό ἰδεῶδες γιά μιά γυναῖκα εἶναι νά διαθέτη μιά τέτοια γοητεία ὥστε ὅλοι οἱ ἄντρες νά τήν προσέχουν καί νά τήν ἐπιθυμοῦν.

Γι' αὐτό, τόσο οἱ ἄντρες, ὅσο καί οἱ γυναῖκες, συμφωνοῦν πάνω σ' αὐτό τό σημεῖο: "Ὅτι δηλαδή, ὁ ἄντρας διαλέγει πάντα τή γυναῖκα.

Αὐτή ἡ πεποίθησι, ὅμως, εἶναι συζητήσιμη, γιατί δέν βασίζεται στήν πραγματικότητα.

Η ΕΚΛΟΓΗ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥ ΕΥΚΟΛΗ

Τή στιγμή, ποὺ ἐκεῖνος κι' ἐκεῖνη παντρεύονται, ποὺ δένονται γιά πάντα, γιά νά ζήσουν μαζί σ' ὅλη τους τή ζωή, δέν θέλεραν νά ποῦνε ἄν ὁ ἄντρας διάλεξε τή γυναῖκα ἤ ἡ γυναῖκα τόν ἄντρα.

"Υστερα, ὁ καιρός περνάει, ἡ συζυγική ζωή διαλύει τίς ὁμίχλες τῆς αἰσθηματικότητος καί ὁ καθένας τους ἀρχίζει νά θυμᾶται κάπως καλύτερα πῶς ἔγιναν τά πράγματα.

Τότε «ἐκεῖνος» ἀρχίζει νά νοιώθη λιγώτερο βέβαιος ὅτι ἦταν αὐτός, ποὺ «διάλεξε».

Κάθε μέρα, ξανάρχονται στή θύμησί του διάφορες λεπτομέρειες ποὺ μεγαλώνουν τήν ὑποψία του, ὅτι, ἀντίθετα, ἐκεῖνη τόν διάλεξε.

Συναντήθηκαν σ' ἕνα φιλικό σπίτι. Στήν ἀρχή, ἐκείνος δέν ἤθελε νά πάη σ' αὐτή τή συγκέντρωσι, μά ἡ σύζυγος τοῦ φίλου του ἐπέμεινε πολὺ καί τόν ἀνάγκασε νά δεχτῆ. Μόνον ἀργότερα ἔμαθε ὅτι ἡ κοπέλλα, ποὺ ἐρωτεύθηκε καί παντρεύτηκε, ἦταν φίλη τῆς γυναίκας τοῦ φίλου του καί ὅτι οἱ δυό γυναῖκες εἶχαν συμμαχήσει, γιά νά τόν κάνουν νά τήν συναντήση καί νά τήν «διαλέξη».

"Υστερ' ἀπ' αὐτή τή συνάντησι, ποὺ δέν ἦταν καθόλου τυχαία, ὅλα εἶχαν ἐξελιχθῆ μέ τρόπο ἐξαιρετικά εὐνοϊκό γι' αὐτόν. "Ἐκεῖνη ἦταν πάντα ἐλεύθερη, δέν εἶχε ποτέ ραντεβοῦ μέ τή μοδίστρα της, δέν εἶχε ποτέ πονοκέφαλο, ὅταν ἐκεῖνος ἐπιθυμοῦσε νά τήν συναντήση. Τοῦ παρουσιαζόταν πάντα ντυμένη κομψά, εὔθυμη, γλυκειά, τρυφερή καί ὑποτακτική.

Δέν εἶναι λίγο παράξενα, ὅλ' αὐτά, γιά ἕναν ἄντρα ποὺ ἔχει «διαλέξει»; Γιατί, δέν θά μποροῦσε νά συμβῆ σ' ἕναν ἄντρα νά «διαλέξη» μιά κοπέλλα, ποὺ νά ἔχη νά σκεφτῆ ὁ,τιδήποτε ἄλλο, ἐκτός ἀπ' αὐτόν; Θά μποροῦσε, δηλαδή, ἐκείνη νά ἔχη ἕνα σωρό ἄλλες ἀσχολίες, ραντεβοῦ, ὑποχρεώσεις, ὅταν αὐτός τῆς ζητᾶη νά συναντηθοῦν. "Η νά πηγαίνη στά ραντεβοῦ τους ντυμένη ἀσχημα, ἀχτένιστη, νευρική, βιαστική.

Εἶναι πραγματικά παράξενο τό ὅτ. οἱ γυναῖκες ποὺ «διαλέγει» ὁ ἄντρας, εἶναι πάντα τόσο πρόθυμες, τοσο ἀκριβεῖς, κομψές, κολοχτενισμένες καί τόσο προσεχτικές, γιά νά μήν ἀφίσουν τόν ἄντρα νά ἀλλαξῆ τήν «ἐκλογή» του...

Καί ἡ γυναῖκα, λοιπόν, ὡς ἕνα σημεῖο, ἀναγκάζεται νά ἀναγνωρίση, τούλάχιστον μέσα της, ὅτι δέν ἦταν ὁ ἄντρας ποὺ τήν «διάλεξε».

Κατά βάθος, αὐτή διάλεξε ἐκεῖνον, μόλις τόν εἶδε στό σπίτι τῆς φίλης της καί τοῦ μίλησε μέ ἐνθουσιασμό γιά τό ψέρεμα, ἐπειδή ἡ φίλη της τήν εἶχε πληροφορήσει ὅτι αὐτό τό σπόρ ἦταν τό «χόμπυ» του. Μέ αὐτή καί μέ ἄλλες κρυφές μανοῦβρες, κατώρθωσε νά τόν «φέρη στά νερά της» καί νά τόν κάνη νά τή «διαλέξη».

Η ΡΟΜΑΝΤΙΚΗ ΘΕΩΡΙΑ

Μά πάνω σ' αὐτό τό θέμα τῆς ἀγάπης, ὑπάρχει καί μιά θεωρία ρομαντική. Ἐκεῖνος κι' ἐκείνη συναντιοῦνται, βλέπονται καί ὁ ἔρωτας γεννιέται ἀνάμεσά τους.

Δέν ὑπάρχει ἐκλογή, ἀλλά μονάχα συγχρονισμός. Τόσο ὁ ἄντρας, ὅσο καί ἡ γυναῖκα, τήν ἴδια στιγμή, καταλαβαίνουν πώς εἶναι φτιαγμένοι ὁ ἕνας γιά τόν ἄλλο.

Μπορεῖ νά πρόκειται γιά ἕνα κεραυνοβόλο ἔρωτα, ἄν οἱ δυό τους ἔχουν ἰδιοσυγκρασίες θερμὲς καί ὁρμητικές. Μά μπορεῖ καί νά πρόκειται γιά ἕναν ἔρωτα ποὺ ἀργεῖ νά ἐκδηλωθῆ, ὅταν οἱ δύο ἐρωτευμένοι εἶναι ἄτολμοι ἤ ὅταν οἱ συνθῆκες δέν εἶναι εὐνοϊκές.

Σέ ἐκείνους ποὺ πιστεύουν στήν ρομαντική θεωρία, θά ἦταν παράλογο νά μιλήσουμε γιά «ἐκλογή». Ὁ ἄντρας καί ἡ γυναῖκα συναντιοῦνται, ἀγαπιοῦνται, ἑνώνονται, ἐπειδή εἶναι φτιαγμένοι ὁ ἕνας γιά τόν ἄλλο.

Εἶναι μιά θεωρία γοητευτική, ποὺ φαίνεται νά καταργῆ κάθε ὑποψία «ἐκλογῆς». Γιατί, σύμφωνα μ' αὐτήν, ὁ ἔρωτας δέν εἶναι ζήτημα ἐκλογῆς, ἀλλά συναντήσεως.

Ἕνας ἄντρας πηγαίνει δέκα φορὲς στή θάλασσα καί γνωρίζεται μέ δέκα κοπέλλες, μά καμμιά δέν τοῦ κάνει πραγματικά ἐντύπωσι. Τήν ἑνδεκάτη φορά, ὅμως, συναντάει τήν ἰδεώδη γυναῖκα. Ἦταν φτιαγμένοι ἀπό πάντα ὁ ἕνας γιά τόν ἄλλο καί, ὅταν συναντήθηκαν, δέν χρειάστηκε νά διαλέξη ὁ ἕνας τόν ἄλλο, ἁπλούστατα, νά ἀναγνωριστοῦν.

Αὐτή ἡ θεωρία ἀρέσει πολύ, τόσο στόν ἄντρα, ὅσο καί στή γυναῖκα, γιατί δίνει καί στούς δυό τήν ἐντύπωσι, ὅτι συνάντησαν τό ἰδανικό ταῖρο. τους, τό ἄλλο μισό τοῦ ἑαυτοῦ τους.

Δυστυχῶς, ἡ πραγματικότητα ἀνατρέπει καθημερινά αὐτή τη θεωρία. Κάθε ἄνθρωπος ἐρωτεύεται στή ζωή του περισσότερο ἀπό μιά φορά. Πολλές φορὲς πιστεύουμε ὅτι συναντήσαμε τό «ἄλλο μισό τοῦ ἑαυτοῦ μας», μά ὕστερα καταλαβαίνουμε πὼς δέν εἶναι ἀλήθεια.

Αὐτή ἡ διαπίστωσι κλονίζει ὁλόκληρη τή ρομαντική θεωρία, γιατί ἀποδεικνύει, ὅτι ἕνας ἄντρας καί μιά γυναῖκα εἶναι δυνατόν νά συναντηθοῦν, νά ἀγαπηθοῦν, νά ἑνωθοῦν, χωρίς νά εἶναι «ὁ ἕνας τό μισό τοῦ ἄλλου».

Ἔτσι, λοιπόν, κάνοντας τό γύρο τῆς ρομαντικῆς θεωρίας, ξαναγυρίζουμε καί πάλι στή θεωρία τῆς ἐκλογῆς. Ὁ ἄντρας καί ἡ γυναῖκα συναντιοῦνται, «διαλέγονται», ἀγαπιοῦνται καί παντρεύονται.

Ἄς δοῦμε, ὅμως, ποιός ἀπό τούς δύο κάνει πρῶτος τήν ἐκλογή.

ΠΡΩΤΟΣ ΑΛΛΑ ΜΕ ΤΡΟΠΟ ΓΕΝΙΚΟ

Ὁ ἄντρας διαλέγει πρῶτος, μά ἡ ἐκλογή του εἶναι γενική... Διαλέγει μιά γυναῖκα, μιά μελαχροινή ἤ ξανθειά, μιά ἀδύνατη καί νευρική ἤ μιά παχουλή καί ἤρεμη.

"Ενας ἄντρας, ποὺ τυχαίνει νά τοῦ ἀρέση τό πράσινο καί τό κόκκινο, βλέπει στό δρόμο ἀπό μακρυά μιά πράσινη κηλίδα. "Οταν πλησιάζει περισσότερο βλέπει πὼς εἶναι μιά γυναῖκα ντυμένη πράσινα καί μέ κοκκινα μαλλιά. Τότε τήν ἀκολουθεῖ, προσπαθεῖ νά τῆς μιλήση, γνωρίζεται μαζί της, τήν ραντεβουτάρει, τήν παντρεύεται.

Αὐτό, βέβαια, εἶναι ἕνα παράδειγμα χιουμοριστικό, μά μπορεῖ νά δώση μιά ἰδέα τοῦ πράγματος.

Ἡ ἐκλογή τοῦ ἄντρα εἶναι ὅπως ἐκείνη ἡ διαφημιστική σκηνή, ποὺ ἕνας κύριος μπαίνει σ' ἕνα κατάστημα δίσκων καί ζητάει ἕνα δίσκο, ἐνῶ ἐνδιαφέρεται ἄν πρόκειται γιά Τσελεντάνο ἤ γιά Μότσαρτ.

Ἀντίθετα, ἡ ἐκλογή τῆς γυναίκας — ἀκόμη κι' ὅταν γίνεται ὕστερα ἀπό τήν ἐκλογή τοῦ ἄντρα — εἶναι πάντα καθορισμένη καί ἀκριβέστατη.

Μιά γυναῖκα δέν ἐρωτεύεται ποτέ μιά «πράσινη κηλίδα», ἀλλά ἕνα ὁρισμένο ἄτομο. Ἐρωτεύεται π.χ. ἐκείνον τόν ἄντρα μέ τά παράξενα γαλάζια μάτια, ποὺ γνώρισε στή θάλασσα ἢ στό καρναβάλι.

Ἡ γυναῖκα εἶναι πολὺ ἀποκλειστική στήν προτίμησί της καί διαλέγει ἀκριβῶς «ἐκείνον τόν ἄντρα», ἀποκλείοντας ὅλους τούς ἄλλους.

Ὁ ἄντρας εἶναι, ἀντίθετα, τόσο γενικός, ὥστε, ἀκόμη κι' ὅταν ἔχη διαλέξη ὁριστικά μιά γυναῖκα ἀκόμη κι' ὅταν τήν ἔχη κάνει σύντροφο τῆς ζωῆς του, ἐξακολουθεῖ νά «διαλέγη» μέ τόν καιρό διάφορες ἄλλες, τή μιά μετά τήν ἄλλη.

ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΙ Η ΚΥΝΙΚΗ ΘΕΩΡΙΑ

Γι' αὐτό τό λόγο, μποροῦμε νά ποῦμε ὅτι, ὅταν πρόκειται γιά σύντομες, ἀστατες καί τυχαῖες περιπέτειες, τότε εἶναι πραγματικά ὁ ἄντρας ποὺ διαλέγει.

Ἡ συνάντησι μιᾶς βραδυᾶς ἤ ἡ περιπέτεια στήν ἀκρογιαλιά, εἶναι συχνά τό ἀποτέλεσμα μιᾶς «ἐκλογῆς» τοῦ ἄντρα, ποὺ ἔτυχε νά συναντήση μιά γυναῖκα μόνη καί ραντεβοῦ γιά τήν πλησιάση καί νά κερδίση τή συντροφιά της.

Μά καί σ' αὐτή τήν περίπτωσι ἡ ἐκλογή τοῦ ἄντρα εἶναι μόνον φαινομενική καί τό γιατί, θά τό ἐξηγήσουμε ἀμέσως.

Σ' ἕνα χορευτικό κέντρο, ἕνας νεαρός, ποὺ δέν θέλει νά τελειώση μόνος τή βραδυά του, πλησιάζει μιά κοπέλλα, ποὺ πίνει μιά πορτοκαλάδα μόνη στό μπάρ καί προσπαθεῖ νά πιάση συζήτησι μαζί της. Μά ὅλες οἱ προσπάθειές του θά πάνε χαμένες, ἄν ἡ κοπέλλα «δέν θέλη» νά τόν «διαλέξη» γιά νά κάνη συντροφιά μαζί του.

Μπορεῖ ἡ κοπέλλα νά εἶναι ἐκνευρισμένη ἀπό τή μοναξιά της καί νά ἐπιθυμῆ μιά ἀντρική συντροφιά, μά τίποτα δέν θά τήν πείση νά δεχτῆ τή προσέγγισι τοῦ νέου, ἄν δέν τῆς ἀρέση, ἄν δέν τόν βρίσκη συμπαθητικό καί εὐχάριστο.

Ἐπομένως, καί σ' αὐτή τήν περίπτωσι, εἶναι ἡ ἀπόφασι τῆς γυναίκας ποὺ λογαριάζεται. Ἐκείνη διαλέγει καί ἀποφασίζει, καί ὄχι ὁ ἄντρας.

Μιά, πάνω σ' αὐτό τό σημεῖο, ὑπάρχει μιά θεωρία κυνική, ποὺ ὑποστηρίζει ὅτι ἡ γυναῖκα ὑποχωρεῖ σέ ὁποιονδήποτε ἄντρα, ὅταν ἐκείνος ξέρη πῶς νά τήν φλερτάρη, πῶς νά τήν πείση νά δεχτῆ τή συντροφιά του, καί ὅταν δέν διστάζη νά τῆς ὑποσχεθῆ ὅτι θά τήν παντρευτῆ.

Δέν ὑπάρχει καμμιά γυναῖκα, λένε οἱ κυνικοί, ποὺ νά μπορῆ νά μείνη ἀκλόνητη μπροστά στήν ἐπίμονη, στά τεχνάσματα, στίς ὑποσχέσεις ἑνὸς ἄντρα ποὺ «ξέρει πῶς νά φερθῆ». Ὅλες καταλήγουν νά ποῦν τό «ναί», νά ὑποχωρήσουν.

Αὐτοί οἱ κυνικοί, μοιάζουν μ' ἐκείνους τούς καυχησιάρηδες πωλητές, ποὺ λένε πὼς μποροῦν νά πουλήσουν ὁποιοδήποτε πρᾶγμα, σέ ὁποιονδήποτε πελάτη, ἀκόμη κι' ἄν θά μπῆ στό κατάστημα γιά νά προφυλαχτῆ ἀπό τή βροχή καί ὄχι γιά νά κάνη ψώνια.

Θεωρητικά, ὅμως, ὅλοι μας, ἄντρες καί γυναῖκες, εἶναι δυνατόν νά ἐξαπατηθοῦμε ἀπό ἄτομα χωρίς ἠθικούς φραγμούς, ποὺ ξέρουν νά ἐπιμένουν, νά καταπιέζουν, νά ὑποσχωνται, νά χρησιμοποιοῦν κάθε μέσον καί κάθε πονηριά, γιά νά μᾶς πείσουν νά ποῦμε τό «ναί», γιά κάτι ποὺ κατά βάθος δέν θέλουμε νά τό ποῦμε.

Μά αὐτό σημαίνει ἐκλογή: "Αν ἕνας ἄντρας, γιά νά «διαλέξη» μιά γυναῖκα, πρέπει νά τήν ἐξαπατήση, αὐτό δέν σημαίνει πὼς τήν διαλέγει σημαίνει πὼς τήν ἐξαπατᾶ.

Μιά θεωρία ἀκόμη πιό κυνική καί ταπεινή ὑποστηρίζει, ὅτι οἱ γυναῖκες δέν διαλέγουν γιατί, γιά νά παντρευτοῦν, εἶναι ἕτοιμες νά δεχτοῦν ὁποιονδήποτε ἄντρα.

Μά ἀκόμη κι' ἄν ἦταν ἀλήθεια αὐτό, δέν θά ἀποδείκνυε ὅτι εἶναι ὁ ἄντρας ποὺ διαλέγει. Θά ἀποδείκνυε μόνον ὅτι ὑπάρχουν περιπτώσεις, ποὺ ἡ γυναῖκα δέν ἔχει ἐκλογή. Καί τότε εἶναι ἀναγκασμένη νά παντρευτῆ ἕναν ὁποιονδήποτε ἄντρα.

Μά ἄν ἡ ἴδια γυναῖκα εἶχε ἐλεύθερη ἐκλογή, αὐτή καί πάλι πιθανόν θά διάλεγε.

ΓΙΑΤΙ Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΔΙΑΛΕΓΗ

Ἡ γυναῖκα, ὄχι μόνον διαλέγει, μά «π ρ έ π ε ι» νά διαλέγη. Ὕστερα, ὁ ἄντρας θά ἀποφασίση ἄν ἀπό αὐτῆς τῆς γυναίκας.

Μά τήν πρώτη λέξι, θά πρέπει νά τήν πῆ ἡ γυναῖκα, ἐλεύθερα, μέ ὅλη της τήν καρδιά, γιατί μόνο τότε δέν εἶναι ἕνα εἶδος ἀνικειμένου τῆς βιτρίνας, ποὺ περιμένει νά τό διαλέξη κάποιος, ἀνάμεσα στά ἄλλα, καί ποὺ εἶναι στή διάθεσι ὅλων ἐκείνων ποὺ τό βλέπουν.

Μόνον ἔτσι, δηλαδή προβάλλοντας τή δική της ἐλεύθερη ἐκλογή, ἡ γυναῖκα ἀποδεικνύει πὼς ἔχει μιά δι-πραγματική ταυτότητα, μιά δική της σάν σύντροφος στό πλευρό τοῦ ἄντρα.

Γιατί ἡ γυναῖκα, ποὺ δέχεται νά γίνη σύζυγος ἑνὸς ἄντρα χωρίς νά τόν «διαλέξη», χωρίς δηλαδή νά τῆς ἀρέση, μόνον καί μόνον γιά νά παντρευτῆ, ταπεινώνει τή γυναικεία της ὑπόσταση καί πληγώνει τό ἐσωτερικό «ἐγώ» της, μέ τρόπο ποὺ μπορεῖ νά ἐπιδράση καταστρεπτικά στή μελλοντική ζωή της, σάν γυναίκας καί σάν συζύγου.

Ἀλίκη

ΠΡΟΣΩΠΑ:

ΑΛΙΚΗ ΒΟΥΓΙΟΥΚΛΑΚΗ	:	Ἀλίκη
ΓΟΥ·Ι·ΛΦΡΙΝΤ ΧΑ·Ι·ΝΤ ΓΟΥΑ·Ι·Τ	:	Κάραγουαιη
ΚΑΘΡΗΝ ΚΑΘ	:	"Αννα
ΤΖΕΣ ΚΟΝΡΑΝΤ	:	Μπάρρυ

Σενάριο : ΤΖΩΡΤΖ ΣΑΙΝ ΤΖΩΡΤΖ
Φωτογραφία : ΑΡ. ΚΑΡΥΔΗ ΦΟΥΞ
Μουσική : ΜΑΝΟΥ ΧΑΤΖΙΔΑΚΙ

Μιά πικάντικη αἰσθηματική κομεντί τῆς ΦΙΝΟΣ ΦΙΛΜ, ποὺ σκηνοθέτησε ὁ ΡΟΥΝΤΟΛΦ ΜΑΤΕ.

7ΟΝ. — ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ

Ὁ Μπάρρυ Οὐίλσων βρίσκεται στίς Βερμοῦδες, μαζί μέ τή μνηστή του Κόννυ, ὅταν τό ραδιόφωνο τόν πληροφορῆ πὼς εἶναι ὁ μοναδικός κληρονόμος τοῦ θείου του Πλάτωνος Καράκη, ποὺ ἄφησε πεθαίνοντας στή Νέα Ὑόρκη, τήν ἀκμάζουσα βιομηχανία «Σάλτσες καί Χαμπούργκερς Καράκη» ἀξίας πολλῶν ἑκατομμυρίων δολλαρίων, φεύγει ἀεροπορικῶς γιά τή Νέα Ὑόρκη καί τρέχει ἀμέσως στό δικηγορικό γραφεῖο τοῦ κ. Κάραγουαιη.

— Ψάχναμε παντοῦ γιά σάς, τοῦ λέει ὁ Κάραγουαιη. Γνωρίζετε τή συνταγή τῆς σάλτσας τῶν χαμπούργκερς Καράκη;

— Στήν γεῦσι της καί τή βρίσκω ὑπέροχη.

— Αὐτό δέν ἀρκει. Ὁλόκληρη ἡ ἐπιχείρησι τοῦ θείου σας στηρίζεται στή συνταγή τῆς σάλτσας. Καθόλου ἀπίθανο νά τή φύλαγε στό μυαλό του. Χωρίς αὐτή, πάντως, ἡ βιομηχανία δέν ἔχει καμμιά ἀξία.

— Καί τά ἑκατομμύρια ποὺ εἶχε;

— Αὐτά ἔγιναν Εὐτυχία! Κάθε δολλάριο, ποὺ κέρδιζε στήν Ἀμερική ὁ θεῖος σας, τόστελνε στήν Εὐτυχία, ἕνα ἐλληνικό νησάκι, στό ὁποῖο γεννήθηκε. Τό νησί αὐτό τοῦ ἀνήκει ὁλόκληρο, δέν ἔχει ὅμως καμμιά ἀξία. Χθές πάντως πῆρα ἕνα τηλεγράφημα ἀπό κάποιον Παστρούδη, ποὺ ἔχει διεθνεῖς ξενοδοχειακές ἐπιχειρήσεις. Προσφέρει ἕνα ἑκατομμύριο γιά τό νησί.

— Φεύγω αὔριο κιόλας γιά τήν Ἑλλάδα. Κύριε Κάραγουαιη, δέν ἔρχεστε κι' ἐσεῖς μαζί μου; Εὐκαιρία νά ξεκουραστῆτε λίγο.

Ὁ Κάραγουαιη ἔχει ἀντιρρήσεις, γιατί προετοιμάζεται γιά μιά δίκη, ποὺ θά εἶναι ἡ πιό σπουδαία τῆς καρριέρας του. Τελικά, ὅμως, δέχεται τήν πρότασι, ὅταν ὁ Μπάρρυ τόν διαβεβαιώνη πὼς ἐκεῖ θά μπορέση νά ἐργαστῆ ἥσυχα, καί φεύγει μαζί του γιά τήν Εὐτυχία.

"Υστερα ἀπό μιά ἐνθουσιώδη ὑποδοχή, ὁ Μπάρρυ καί ὁ Κάραγουαιη ἐγκαθίστανται στό σπίτι τῆς "Αννας, τῆς δημαρχίνας τοῦ νησιοῦ. Ἡ κόρη της Ἀλίκη, δίνει ἕνα ραντεβοῦ στόν Μπάρρυ, ὅταν ὅμως ἐκεῖνος ἁπλώνη χέρι ἐπάνω της, τόν ρίχνει στή θάλασσα...

ΑΛΙΚΗ: Νά φοβοῦνται οἱ ἄνδρες τίς γυναῖκες;... Χά!... χά!... χά!... Πρέπει νά ξέρης ἕνα πρᾶγμα: Οἱ "Ελληνες δέ φοβοῦνται ποτέ!

ΜΠΑΡΡΥ: Κι' ὅμως φοβήθηκες κι' ἐσύ στήν ἀμμουδιά, τ' ἀπόγευμα, γι' αὐτό μοῦ φέρθηκες ψυχρά!...

ΑΛΙΚΗ: Δέν ἤμουν καθόλου ψυχρή. "Ισως νά ξέρω νά φιλάω καλύτερα ἀπό σένα.

"Ισως ἀκόμα νά ξέρω νά χορεύω τσά-τσά-τσά καί μπάτερτζαγκ καλύτερα ἀπό σένα...

ΜΠΑΡΡΥ: Μπάτερτζαγκ... Χά!... χά!... Τζίτερμπαγκ θές νά πῆς

ΑΛΙΚΗ (νευριασμένη): Σταμάτα νά μοῦ κατηγορᾶς τά ἐγγλέζικά μου, Ἀλλοιῶς δέ χορεύω μαζί σου...

ΜΠΑΡΡΥ: Ἐν τάξει, ἀλλά πρῶτα πρέπει νά μιλήσω σ' αὐτά τά ὑποκείμενα. (Πλησιάζει τούς μουσικούς, ἀκολουθούμενος ἀπό τήν Ἀλίκη. Ἐκεῖνοι τόν κυττάζουν ἀνήσυχοι στήν ἀρχή καί, ὅταν ὁ Μπάρρυ ἁρπάζη τήν κιθάρα ἀπό ἕναν ἀπ' αὐτούς, ὅλοι σωπαίνουν καί παρακολουθοῦν κάθε του κίνησι).

— Λοιπόν, κυττάξετε ἐδῶ παιδιά, φωνάζει ὁ Μπάρρυ...

... θα σας δείξω τή μουσική, ποὺ πρέπει νά παίζετε ὅταν θέλετε ν' ἀγγίξετε τά κοριτσια πρώτα καί μετά νά τά παντρευτῆτε... Ἐν τάξει;... Λοιπόν προσέξετε...

Ὁ Μπάρρυ ἀρχίζει νά γρατζουνίζη τήν κιθάρα του καί νά τραγουδᾶ. Σιγα-σιγά, οἱ χωρικοί ἀρχίζουν νά κρατοῦν τό ρυθμό μέ τά χέρια τους καί οἱ μουσικοί, ὁ ἕνας μετά τόν ἄλλο, ἀκολουθοῦν κι' αὐτοί. Μέσα σέ λίγα δευτερόλεπτα, ὅλοι ἔχουν μπῆ στό ρυθμό τοῦ Μπάρρυ.

Ὥσπου νὰ τελειώσῃ τὸ ρεφραίν, ὁ Μπάρρυ καταλαβαίνει πὼς οἱ μουσικοὶ μποροῦν νὰ συνεχίσουν μόνοι τους καὶ τοὺς πετᾶ πίσω τὴν κιθάρα, πεὺ δανείστηκε.

ΜΠΑΡΡΥ: Αὐτὸς εἶναι πραγματικὸς χορός, λεβέντες μου. Ἐξακολουθήστε νὰ παίζετε στὸν ἴδιο ρυθμό. (Γυρίζοντας πρὸς τὴν Ἀλίκη): Καὶ τώρα ἡ σειρά σου, μωρό μου. Σὲ προειδοποιῶ ὅμως πὼς ὁ χορὸς θὰ εἶναι ἐξαντλητικός.

ΑΛΙΚΗ: Κι' ἐγὼ σὲ πληροφορῶ, πὼς τίποτα δὲ μὲ φοβίζει.

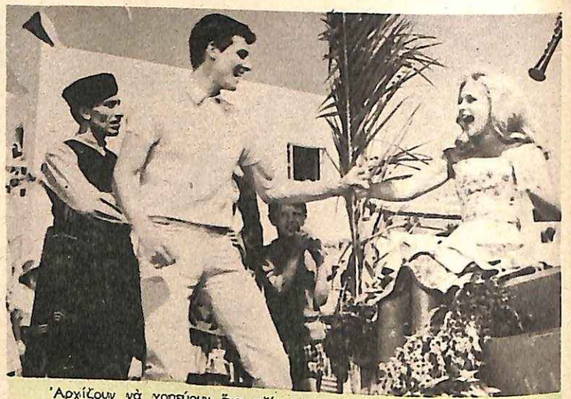

Ἀρχίζουν νὰ χορεύουν ἕνα τζίτερμπαγκ, ἐνῶ ὅλοι τοὺς παρακολουθοῦν μ' ἐνδιαφέρον. Στὰ πρόσωπα τῶν μουσικῶν, ὅσο προχωρεῖ ὁ χορός, ἀρχίζει νὰ ζωγραφίζεται ὁ θυμός. Τὸν ἐκδηλώνουν χτυπώντας τὰ ὄργανά τους μὲ ὁλοένα μεγαλύτερη μανία, αὐτὸ ὅμως κάνει τὸν Μπάρρυ καὶ τὴν Ἀλίκη νὰ χορεύουν κι' αὐτοὶ πιὸ ἔξαλλα, ἀκολουθῶντας τὸ μανιασμένο ρυθμὸ τῆς μουσικῆς. Οἱ χορευτὲς καὶ οἱ νησιῶτες σκορπίζονται γύρω τους, καθὼς ὁ Μπάρρυ χορεύει μόνος του, θέλοντας νά...

...δείξῃ στὴν Ἀλίκη τὸ ρυθμὸ τῶν κινήσεων. Ἐκείνη τὸν παρακολουθεῖ γιὰ λίγο κι' ὕστερα μπαίνει στὸ χορό. Ὅ,τι στερεῖται ἀπὸ φινέτσα τὸ ἀναπληρώνει μὲ τὴ ζωηρότητα καὶ τοὺς αὐτοσχεδιασμούς της. Οἱ προσπάθειες τοῦ Μπάρρυ νὰ τὴν κουράσῃ καὶ νὰ τὴν μπερδέψῃ, πηγαίνουν χαμένες, γιατὶ ἡ Ἀλίκη ἀνταποκρίνεται μὲ εὐχέρεια σ' ὅλες του τὶς κινήσεις. Ἔτσι οἱ δυὸ νέοι καταλήγουν σὲ μιὰ δίαιτη ἐπίδειξι, κατὰ τὴν ὁποία προκαλοῦν ὁ ἕνας τὸν ἄλλο σὲ νέες ἀκροβατικὲς προσπάθειες.

Οἱ νησιῶτες, ποὺ παρακολουθοῦν τὸ χορό, βρίσκονται σὲ ἀμηχανία μπροστὰ στὸ θέαμα αὐτό, ποὺ τοὺς προσφέρεται, γιὰ πρώτη φορά. Μερικοὶ κρυφογελοῦν, ἄλλοι φαίνονται τρομαγμένοι καὶ ἀναστατωμένοι. Ὁ παπᾶς σταματᾶ νὰ χαϊδεύῃ τὴ γενειάδα του καὶ κυττάζει, κατάπληκτος. Οἱ γεροντότεροι ἀφήνουν τὶς θέσεις τους καὶ πλησιάζουν, γιὰ νὰ παρακολουθήσουν ἀπὸ πιὸ κοντὰ τὸ χορό. Οἱ μουσικοί, γίνονται ἔξω φρενῶν ἀπὸ τὴ ζήλεια τους.

Ὁ Μπάρρυ καὶ ἡ Ἀλίκη ὅμως συνεχίζουν, ἀδιάφοροι.

Εἶναι φανερὸ πάντως πὼς ὁ Μπάρρυ κάνει κάτι, ποὺ ξεπερνᾶ τὶς δυνάμεις του καὶ ἀρχίζει νὰ παρουσιάζῃ σημεῖα κοπάσεως, ἐνῶ ἡ Ἀλίκη ἐξακολουθεῖ νὰ στριφογυρίζῃ καὶ νὰ πηδᾶ σὰν μιὰ κουρδισμένη κούκλα, ποὺ ἔχει πάρει φόρα.

ΑΛΙΙΚΗ (σαρκαστικά): Κουράστηκες, ἔ;... Θέλεις νὰ σταματήσουμε;... Μὴ ντρέπεσαι νὰ τὸ πῇς.

ΜΠΑΡΡΥ (μὲ πεῖσμα): Ὄχι!...

Τὴν ἁρπάζει καὶ τὴ στριφογυρίζει πάνω ἀπ' τὸ κεφάλι του...

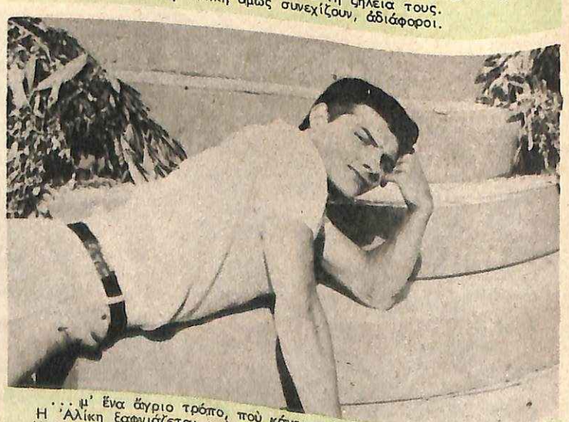

...μ' ἕνα ἄγριο τρόπο, ποὺ κάνει τοὺς νησιῶτες νὰ ξεφωνίσουν. Ἡ Ἀλίκη ξαφνιάζεται γιὰ μιὰ στιγμή, ὕστερα ὅμως ἁρπάζει τὸν Μπάρρυ καὶ τὸν στριφογυρίζει μὲ μανία, σὲ μιὰ σειρὰ ἀπὸ τρελλὲς πιρουέττες, στὸ τέλος δὲ τὸν παρατάει ξαφνικά. Ὁ Μπάρρυ χάνει τὸν ἔλεγχο τοῦ ἑαυτοῦ του καὶ σωριάζεται καταγῆς. Γρήγορα ξανοίγει τὰ μάτια του καὶ κυττάζει τὴν Ἀλίκη, καταπλήκτος καὶ ἐξαλισμένος, ἐνῶ ἐκείνη τοῦ φωνάζει:

— Γούρι!... Γούρι!

Ἡ Ἀλίκη ἐξακολουθεῖ νὰ γελᾶ καὶ οἱ ἄνδρες ξεχύνονται στὴν πλατεῖα, μὲ τὰ ποτήρια στὰ χέρια.

— Γούρι!... Γούρι!... φωνάζουν ἐνθουσιασμένοι... Καλὴ τύχη!... Καλὴ τύχη!...

Σηκώνουν μὲ τὸ ζόρι τὸ ζαλισμένο ἀκόμα Μπάρρυ καὶ τοῦ βάζουν ἕνα ποτήρι στὸ στόμα. Τὸν χτυποῦν φιλικὰ στὴν πλάτη καὶ τοῦ λένε:

— Καλὴ τύχη!... Πιές το ὡς τὸν πάτο.

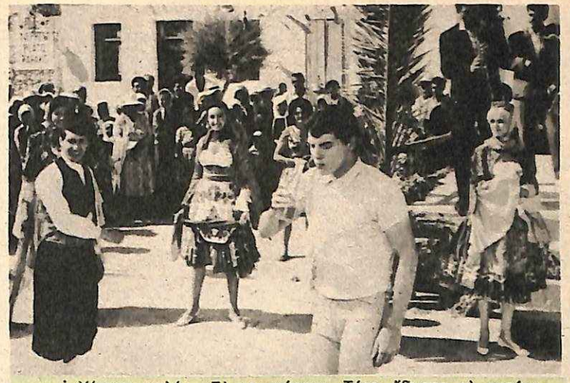

...Χόρεψες καλά... Σὲ καμαρώσαμε. Τώρα ἄδειασε τὸ ποτήρι σου καὶ καλὴ τύχη!...

Οἱ μουσικοί, φανερὰ ἐνθουσιασμένοι μὲ τὴν ἐξέλιξι τῶν γεγονότων καὶ τὸ θρίαμβο τῆς Ἀλίκης, παίζουν τώρα ἕνα εἰδικὸ σκοπό.

Ὁ Μπάρρυ, γιὰ νὰ δείξῃ πὼς δὲ φοβᾶται, παίρνει μιὰ ὁλόκληρη καράφα μὲ κρασὶ καὶ τὴν ἀδειάζει σιγὰ-σιγά. Ἐνθουσιασμένοι, οἱ νησιῶτες σχηματίζουν κύκλο γύρω του καὶ ἀρχίζουν νὰ χορεύουν ἕνα δημοτικὸ χορό, παρασύροντας καὶ τὸν Μπάρρυ.

Ὁ Μπάρρυ προσπαθεῖ νὰ τοὺς ξεφύγῃ, ἀλλὰ μάταια. Ὅλο καὶ περισσότεροι ἄνδρες τὸν περικυκλώνουν καὶ τελικὰ τὸν παρασύρουν. Δέσμιος ὁ Μπάρρυ, ἀρχίζει νὰ λικνίζεται καὶ νὰ προσπαθῇ νὰ σηκώσῃ τὰ πόδια του ψηλά, ὅπως ἐκεῖνοι. Ἡ Ἀλίκη συνομιλεῖ στὸ μεταξὺ μὲ τὸν ταβερνιάρη, ποὺ χαμογελᾶ. Τῆς γεμίζει δυὸ ποτήρια μὲ κρασὶ καὶ ἡ Ἀλίκη, ξαναγυρίζοντας κοντὰ στὸν Μπάρρυ, τὸν πλησιάζει μὲ δυσκολία καὶ τοῦ τὰ δίνει. Ἐκεῖνος, συνεχίζοντας τὸ χορό, τ' ἀδειάζει, τὸ ἕνα μετὰ τὸ ἄλλο...

...μονορρούφι. Ὕστερα χαμογελᾶ στὴν Ἀλίκη μ' ἕνα ὕφος, ποὺ δείχνει πὼς δὲν ξέρει πιὰ τί τοῦ γίνεται.

Ὁ Μπάρρυ κάνει πάλι νὰ χορέψῃ, ἀλλά, αὐτὴ τὴ φορά, χάνει τὴν ἰσορροπία του καὶ κλονίζεται.

Οἱ νησιῶτες τὸν συγκρατοῦν καὶ δὲν τὸν ἀφήνουν νὰ σωριαστῇ καταγῆς. Ἡ Ἀλίκη χτυπᾶ τὰ χέρια της, σὰν νὰ τοῦ ὑποδεικνύῃ πὼς πρέπει νὰ συνεχίσῃ τὸ χορό. Οἱ νησιῶτες ζητωκραυγάζουν, μὰ ὁ Μπάρρυ δὲν κατορθώνει νὰ ξαναστηκωθῇ.

Σὲ ὅλο αὐτὸ τὸ διάστημα, ὁ Κάραγουαιη κλεισμένος στὸ δωμάτιό του, μὲ τ' αὐτιὰ βουλωμένα μὲ μπαμπάκια, κάνει μορφασμοὺς πόνου κάθε φορὰ ποὺ ἕνας μεγάλος θόρυβος φτάνει ἀπὸ τὴν πλατεῖα. Γύρω του, πάνω στὸ κρεβάτι, βρίσκονται στίβες ἀπὸ χαρτιά, στὰ ὁποῖα μάταια προσπαθεῖ νὰ βάλῃ κάποια τάξι. Σὲ μιὰ στιγμή, ἡ πόρτα ἀνοίγει, χωρὶς ν' ἀκουστῇ κανένα χτύπημα, καὶ μπαίνει ἡ Ἄννα στὸ δωμάτιο. Πλησιάζει, χωρὶς ὁ Κάραγουαιη νὰ τὴν ἀντιληφθῇ, καὶ τοῦ λέει. Ξαφνιάζοντάς τον:

— Εἶσαι κολλημένος σὰν στρεῖδι στὰ χαρτιά σου...

Ὁ Κάραγουαιη γυρίζει καὶ τὴν κυττάζει, μὲ ὕφος ποὺ προδίδει πὼς ἡ παρουσία της τὸν ἐνοχλεῖ. Ὕστερα βγάζει τὰ μπαμπάκια ἀπὸ τ' αὐτιά του καὶ τῆς λέει:

— Εἶμαι πολὺ ἐκνευρισμένος καὶ λίγο πεισμασμένος. Θὰ ἤθελα τὸ γάλα μου μὲ τὶς φρυγανιές.

ΑΝΝΑ: Σὲ πέντε λεπτὰ ὅλα θὰ εἶναι ἕτοιμα. (Δείχνει στὸν Κάραγουαιη τὶς δυὸ φουσκωμένες τσάντες του καὶ συνεχίζει):

— Ξέρεις τί ἔχεις μέσα σ' αὐτὲς τὶς τσάντες σου;
ΚΑΡΑΓΟΥΑΙΗ: Ναί. Τὴ νομικὴ ὑπόθεσι, ποὺ ἀφορᾶ μιὰ περιουσία τριακοσίων ἑκατομμυρίων δολλαρίων, περίπου.
ΑΝΝΑ: Νὰ μὲ συγχωρῆς, ἀλλὰ κάνεις λάθος.
ΚΑΡΑΓΟΥΑΙΗ (ξαφνιασμένος): Τί ἐννοεῖς;
ΑΝΝΑ: Νὰ σοῦ πῶ ἐγὼ τί ἔχεις ἐκεῖ μέσα: ἄρωστο στομάχι, πασμένα νεῦρα, ἀϋπνίες, ἀνορεξία, ἄρνησι τῆς ζωῆς. Ὅλα αὐτὰ βρίσκονται μέσα στὶς τσάντες σου. Θέλεις μιὰ συμβουλή;

ΚΑΡΑΓΟΥΑΙΗ: Ὄχι, θέλω τὸ γάλα μου μὲ τὶς φρυγανιές.
ΑΝΝΑ: Δὲ σοῦ δίνει τίποτε ἄλλο ἀπὸ γαλατάκι ἡ γυναίκα σου, στὴν Ἀμερική;
ΚΑΡΑΓΟΥΑΙΗ: Δὲν ἔχω γυναίκα.
ΑΝΝΑ: Δηλαδὴ ζῆς μόνος σου, στὸ σπίτι;
ΚΑΡΑΓΟΥΑΙΗ: Δὲν ἔχω σπίτι. Ζῶ σὲ ξενοδοχεῖο. Δὲν ἔχω καιρὸ ἐγὼ γιὰ τέτοιες βλακεῖες.
ΑΝΝΑ: Τότε γιὰ ποιὸ λόγο ζῆς;... Γι' αὐτὰ τὰ χαρτιά;

ΚΑΡΑΓΟΥΑΙΗ (μόλις συγκρατῶντας τὸν ἑαυτό του): Μάλιστα. Ἂν θὲς νὰ ξέρῃς, ζῶ γιὰ νὰ ἐργάζωμαι... Κατάλαβες τώρα;
ΑΝΝΑ: Ναί, κατάλαβα πὼς εἶσαι ἀνόητος.
Ἡ πόρτα ἀνοίγει καὶ μπαίνει ὁ μικρὸς Σωκράτης, κρατῶντας ἕνα μεγάλο δίσκο φορτωμένο μὲ πιάτα, γεμάτα ἀπὸ φαγητά, τὸ ἕνα πιὸ ὀρεκτικὸ ἀπὸ τὸ ἄλλο. Ἡ Ἄννα σηκώνεται καὶ λέει στὸν Κάραγουαιη:
— Ἀρκετὰ φλυαρήσαμε... Ἔλα τώρα νὰ φᾶς...

Κάνει μιὰ κίνησι νὰ παραμερίσῃ τὰ χαρτιὰ ἀπὸ τὸ τραπέζι, γιὰ ν' ἀκουμπήσῃ τὸ δίσκο μὲ τὰ διάφορα φαγητά, μὰ ὁ Κάραγουαιη τῆς ἁρπάζει ἐγκαίρως τὸ χέρι.
— Μὴ τ' ἀγγίζῃς! (Κυττάζει ἄγρια τὴν πιατέλλα μὲ τὰ φαγητὰ ποὺ μοσχοβολοῦν): Τί εἶναι αὐτά;
ΑΝΝΑ (ἐνῶ ἀραδιάζει τὰ πιάτα πάνω στὸ τραπέζι): Ἑλληνικὰ φαγητά: Μουσακᾶς, μπιφτέκια, φασολία γίγαντες γιαχνί, μπαρμπούνια... κι' αὐτὸ ἐδῶ εἶναι ἡ σπεσιαλιτέ μου...

... Τυρόπιττα... Μύρισε... Μμμ... Βάζω μέσα ἕνα εἰδικο βοτάνι καὶ μοσχοβολάει...
Ὁ Κάραγουαιη τινάζεται πρὸς τὰ πίσω.
— Σταμάτα! λέει. Δὲν μπορῶ νὰ φάω ὅλα αὐτὰ τὰ φοβερὰ φαγητά. Θὰ μοῦ ταράξουν τὸ στομάχι...
ΑΝΝΑ: Νὰ μὲ συγχωρῆς καὶ πάλι, ἀλλὰ μιλᾶς σὰν χαζός. Αὐτὰ τὰ φαγητὰ τρῶμε ἐμεῖς στὴν Ἑλλάδα καὶ κανεὶς δὲν ὑποφέρει ἀπὸ τὸ στομάχι του!

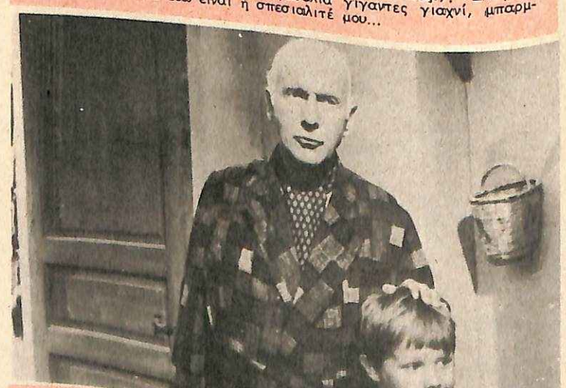

Φάε κι' ἐσὺ κι' ὕστερα θὰ κοιμηθῆς σὰν ἀγγελούδι...
Ὁ Κάραγουαιη σκεπάζει τὸ πρόσωπό του μὲ τὰ χέρια του. Ὑστερα ὅμως ρίχνει μιὰ ματιὰ στὸ τραπέζι.
ΑΝΝΑ: Πᾶμε ἐμεῖς, Σωκράτη. (Στὸν Κάραγουαιη): Σὲ πέντε λεπτά, θὰ σοῦ στείλω καὶ παπουτσάκια. Νὰ δῆς, θὰ φᾶς σὰν λύκος καὶ θὰ κοιμηθῆς σὰν ἀρνάκι.
Ὁ Κάραγουαιη ἀποφεύγει ν' ἀπαντήσῃ. Χαϊδεύει μόνο τὸ κεφάλι τοῦ Σωκράτη καὶ τοὺς συνοδεύει ὡς τὴν πόρτα.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Ο ΚΑΤΑΚΤΗΤΗΣ

ΕΝΑ Σαββατιάτικο πρωϊνό, στὸ γραφεῖο, ἐδῶ καὶ κάμποσους μῆνες, μὲ πλησίασε ὁ Θοδωρῆς, φίλος καὶ συνάδελφος ἀπ' τοὺς πιὸ καλούς, καὶ μοῦ εἶπε κάτι πολὺ περίεργο. Ἐκείνη τὴ στιγμὴ ἤμαστε κατὰ τύχην οἱ δυό μας στὸ γραφεῖο, γιατὶ οἱ ἄλλοι συνάδελφοι εἶχανε βγῆ ἔξω γιὰ διάφορες δουλειές.

— Βρὲ Μιχαλάκη, εἶπε ὁ Θοδωρῆς, δὲν ξέρω, ἀλλὰ μοῦ φαίνεται πὼς συμβαίνει κάτι τὸ πολὺ ὕποπτο μὲ τὸν Τιμολέοντα. Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος κάνει μιὰ περίεργη ζωή.

Ὁ Τιμολέων ἦτανε κι' αὐτὸς συνάδελφος, καὶ μάλιστα στὸ ἴδιο γραφεῖο. Ὁμολογῶ ὅμως, ὅτι ποτὲ δὲν ἔτυχε νὰ καταλάβω κάτι τὸ ἀνώμαλο καὶ τὸ ὕποπτο. Ἐρχότανε στὸ γραφεῖο πάντα τακτικός, στὴν ὥρα του, σοβαρὸς καὶ προπαντὸς εὐγενέστατος μὲ ὅλους. Μιλοῦσε ἀργά, ἤσυχα καὶ μὲ τὸ χαμόγελο στὰ χείλη, ποὺ λένε. Ἄρα, κατὰ τὴ γνώμη μου, δὲν ὑπῆρχε τίποτα τὸ ὕποπτο καὶ περίεργο στὴ ζωὴ τοῦ συναδέλφου μας. Ὁ Θοδωρῆς κούνησε τὸ κεφάλι του.

— Κι' ὅμως, εἶπε. Κάτι συμβαίνει. Ἐγὼ δὲν πέφτω ποτὲ ἔξω.

— Σὰν τί; ρώτησα.

— Νά, σήμερα εἶναι Σάββατο, εἶπε ὁ Θοδωρῆς. Πρόσεξέ τον. Τὰ Σάββατα δὲ χαμογελάει ποτέ. Ἐκτὸς αὐτοῦ, ὅμως, συμβαίνει καὶ κάτι ἄλλο, πολὺ καταπληκτικό, τὸ ὁποῖο ἀντελήφθην τὸ περασμένο Σάββατο.

— Δηλαδή;

— Τὸ μεσημέρι, θὰ φύγῃ τελευταῖος. Κάθε Σάββατο, ἀφίνει τοὺς ἄλλους καὶ φεύγουν πρῶτοι. Ὕστερα, φοράει ἕνα πένθος στὸ μανίκι του καὶ μαύρη γραβάτα. Ἄνοιξα τὸ συρτάρι του σήμερα τὸ πρωῒ καὶ τὰ εἶδα. Θέλεις νὰ τὰ δῆς κι' ἐσύ;

Βέβαια, τὸ ν' ἀνοίξῃς τὸ συρτάρι ἑνὸς συναδέλφου, ὅταν μάλιστα αὐτὸς λείπῃ, δὲν εἶναι καθόλου ἀξιοπρεπές. Ὡστόσο, ἡ περιέργειά μου εἶχε κεντριστῆ τόσο πολύ, ποὺ δὲν ἄνθεξα. Ἀνοίξαμε τὸ συρτάρι του καὶ πράγματι εἴδαμε ἕνα πένθος καὶ μιὰ μαύρη γραβάτα.

— Τί εἶναι ὁ ἄνθρωπος! εἶπε ὁ Θοδωρῆς. Φαίνεται πὼς ἡ ζωὴ τοῦ Τιμολέοντα κρύβει κάποιο δράμα. Πρόσεξε καὶ θὰ δῆς, ὅτι ποτὲ δὲ χαμογελᾶ τὰ Σάββατα.

Τὸ μεσημέρι, ἔφυγα ἀπ' τοὺς πρώτους, γιατὶ εἶχα ραντεβοῦ μὲ τὴν Τερέζα. Ἤμουν τόσο εὐτυχισμένος, ποὺ ξέχασα ἀμέσως τὸ δράμα τοῦ συναδέλφου μου. Ἡ Τερέζα μ' ἀγαποῦσε καὶ τὴν ἀγαποῦσα. Αὐτὸ εἶχε σημασία γιὰ μένα. Ὡστόσο, τὴ Δευτέρα τὸ πρωῒ, ὁ Θοδωρῆς κότσιασε μὲ καινούργια νέα.

— Λοιπόν, Μιχαλάκη, πράγματι ὑπάρχει κάποιο δράμα κρυφὸ στὴ ζωὴ τοῦ Τιμολέντα. Τὸν πῆρα ἀπὸ πίσω τὸ Σάββατο. Πῆρε κάτι λουλούδια καὶ πῆγε στὸ νεκροταφεῖο. Δὲν τὸν παρακολούθησα περισσότερο, γιατὶ τὸν λυπήθηκε ἡ ψυχή μου. Βρέ, τί κρύβει ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου!

Κούνησε τὸ κεφάλι του συλλογισμένος καὶ πρόσθεσε:

— Ἄκουσε, Δημητράκη μου, νὰ μὴν τὸν ρωτήσουμε τίποτα. Εἶναι προτιμότερο νὰ σεβαστοῦμε τὸν πόνο του.

Συμφώνησα κι' ἐγὼ μαζί του. Ἀπὸ τὸ ἑπόμενο Σάββατο, ὅμως, πρόσεξα καλύτερα καὶ εἶδα πράγματι, ὅτι ὁ Τιμολέων δὲ χαμογελοῦσε καθόλου. Σὲ κάποια στιγμὴ μάλιστα, ὁ Θοδωρῆς εἶπε ἕνα ἀστεῖο καὶ γύρισε καὶ τὸν κύτταξε.

— Τιμολέων, δὲ σὲ βλέπω νὰ χαμογελᾶς, εἶπε.

Ὁ Τιμολέων τὸν κύτταξε σοβαρά.

— Σήμερα εἶναι Σάββατο, ἀπάντησε.

Φύγαμε ὅλοι μὲ βαριὰ καρδιὰ καὶ τὸν ἀφίσαμε, ὅπως πάντα, τελευταῖο.

★

Στὴ ζωὴ ὅμως, ὅπως ξέρουμε, ὁ κάθε ἄνθρωπος ἔχει τὸ δράμα του, ποὺ ἔρχεται ἀργὰ ἢ γρήγορα. Ἔτσι, μιὰ καὶ φαίνεται πὼς εἶχα σειρὰ ἀπ' τὴ μοῖρα, ξέσπασε καὶ τὸ δικό μου, ἕνα βράδυ, ὅταν ἡ Τερέζα μοῦ εἶπε, ὅτι παντρεύεται μὲ κάποιον πλούσιο κι' ὡραῖο κύριο, ποὺ τῆς προξένεψε μιὰ θειά της.

— Δημητράκη μου, εἶπε ἡ Τερέζα, καλὸς κι' ἅγιος εἶσαι, ἀλλὰ καὶ τὰ λεφτὰ εἶναι λεφτά.

— Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ἀπάντησα. Σοῦ εὔχομαι βίον ἀνθόσπαρτον.

— Παρομοίως!

Ἔφυγα σφυρίζοντας ἀπ' αὐτὸ τὸ τελευταῖο ραντεβοῦ, ἀλλὰ πῆγα νὰ σκάσω ἀπ' τὸ κακό μου. Τὴν ἄλλη μέρα, στὸ γραφεῖο, εἶχα τέτοια μοῦτρα, ποὺ τρόμαξαν ὅλοι κι' ἄρχισαν νὰ μὲ ρωτοῦν τί ἔπαθα καί, γιὰ νὰ σταματήσουν τὶς ἐρωτήσεις, τοὺς εἶπα, μὲ δυὸ λόγια, αὐτό, ποὺ μοῦ συνέβη. Ὁ Τιμολέων ἄναψε τσιγάρο.

— Δημητράκη, εἶπε, ἂν καὶ εἶναι Σάββατο σήμερα, θὰ κυττάξω νὰ σὲ βοηθήσω. Τὸ μεσημέρι θὰ φύγουμε μαζί.

— Γιατί; ρώτησα.

— Ἔχω νὰ σοῦ μιλήσω.

Τὰ λόγια του μοῦ ἀναπτέρωσαν κάπως τὸ ἠθικό. Τὸ μεσημέρι, ἀφοῦ φύγανε οἱ ἄλλοι συνάδελφοι, ἄνοιξε τὸ συρτάρι του, φόρεσε τὰ πένθιμά του καὶ μοῦ εἶπε:

— Πᾶμε καὶ τὰ λέμε στὸ δρόμο. Γιὰ νὰ δῶ, ὅμως, ἔχω μαζί μου ἀνταλλακτικά;

Ψάχτηκε, ἔβγαλε ἀπ' τὴ μέσα τσέπη ἄλλη μιὰ μαύρη γραβάτα κι' ἕνα πένθος, τὰ κύτταξε καὶ μ' ἔπιασε ἀπ' τὸ μπράτσο.

— Ξεκινᾶμε. Καλὰ εἶναι.

Βγήκαμε στὸ δρόμο, καὶ συνέχισε:

— Ἀγαπητὲ Δημητράκη, ἐπειδὴ σὲ συμπαθῶ, θὰ σοῦ πῶ μερικὰ χρήσιμα λόγια: Τὴν ἀπογοήτευσι, ποὺ περνᾶς τώρα ἐσύ, τὴν πέρασα ἐγὼ πρὶν ἀπὸ χρόνια. Εὐτυχῶς, ὅμως, δόξα τῷ Θεῷ, ὅλα πήγανε μιὰ χαρά. Πρέπει νὰ προσέξῃς ὅμως νὰ μὴν τὴν ξαναπάθῃς.

— Δηλαδή, νὰ μὴν ἐρωτευτῶ ἄλλη φορά;

— Νὰ ἐρωτευθῇς, ἀλλὰ ὄχι αὐτὰ τὰ ἀνόητα πλάσματα, ποὺ δὲν ξέρουν τί θὰ πῇ πόνος καὶ ζωή. Νὰ ἐρωτευθῇς γυναίκες, ποὺ νὰ σὲ νοιώθουν καὶ νὰ ἔχουν πονέσει.

— Δηλαδή;

— Χῆρες καὶ μόνο χῆρες! Δῶσε μου πλερέζα καὶ πάρε μου τὴν ψυχή.

Ἔμεινα κατάπληκτος.

— Καὶ ποῦ θὰ τῆς βρῶ;

— Στὰ νεκροταφεῖα, φυσικά. Τί νὰ σοῦ πῶ, ἀγαπητέ μου. Ἐγὼ προσωπικὰ κάνω σὰν τρελλός. Δὲν ὑπάρχει νεκροταφεῖο, ποὺ νὰ μὴν ἔχω κλάψει. Ἀφοῦ ἀπορῶ καὶ μόνος μου δηλαδή. Ποῦ στὸ διάβολο τὰ βρίσκω τόσα δάκρυα; Τὸ ἴδιο θὰ κάνῃς κι' ἐσύ.

Ὅσο μοῦ μιλοῦσε, τόσο μεγάλωνε ἡ ἔκπληξί μου. Εἰλικρινά, ὅμως, δὲν καταλάβαινα καὶ πολλὰ πράγματα. Καί, προπαντός, δὲν καταλάβαινα γιὰ ποιὸ λόγο ἔπρεπε νὰ κλάψω.

— Μὰ εἶναι ἁπλό, εἶπε ὁ Τιμολέων. Παίρνεις μερικὰ λουλούδια, πηγαίνεις σ' ὅποιο νεκροταφεῖο σοῦ γουστάρει, φορᾶς προηγουμένως τὰ διακριτικὰ τοῦ χήρου, μαύρη γραβάτα καὶ πένθος, καὶ διαλέγεις ὅποια συχωρεμένη σ' ἀρέσει. Φυσικά, πρέπει νὰ συνορεύῃ ἡ συχωρεμένη μὲ κάποιο συχωρεμένο, τοῦ ὁποίου θὰ ζῇ ἡ χήρα.

— Γιατί;

— Ἐμ πῶς διάβολο θὰ βρῇς τὴ χήρα;

— Καὶ θὰ πιάνω κουβέντα;

— Ἀμ τί, στὰ μουγγά; Στὴν ἀρχὴ θ' ἀναστενάζῃς, ὕστερα θὰ λοξοκυττάζῃς. Ὕστερα θὰ πετάξῃς καμμιὰ κουβεντούλα, καὶ τόπραγμα θὰ κυλήσῃ μόνο του. Μήπως θέλει πολλά, γιὰ νὰ γνωριστοῦν δυὸ ἀνθρωπίνες ὑπάρξεις, ποὺ τὶς ἑνώνει ὁ πόνος; Ἀστεῖο πρᾶγμα.

Ὡραία μοῦ φάνηκε ἡ ἰδέα τοῦ Τιμολέοντα, ἀλλὰ ἀμέσως καταλάβα πὼς δὲν ἦτανε καὶ τόσο ἁπλή. Γιατί, καλὰ τὴν πρώτη φορά. Νὰ κάτσω καὶ ν' ἀρχίσω τὰ κλάματα στὴν πρώτη μακαρίτισσα, ποὺ θὰ βρῶ. Ὕστερα ὅμως δὲ θὰ χρειαζότανε νὰ ξαναπάω. Κι' ἐφ' ὅσον θὰ ξαναπήγαινα, δὲ θὰ ξαναπήγαινε καὶ ἡ χήρα; Κι' ἀφοῦ θὰ ξαναπήγαινε, δὲ θἄβλεπε ὀνόματα καὶ στοιχεῖα; Ἄρα, ἡ ἀπάτη θὰ φανερωνότανε στὸ τέλος.

Ὁ Τιμολέων ἄκουσε τὶς ἀπορίες καὶ τοὺς φόβους μου ἀδιάφορα.

— Σῶπα, βρὲ ἀδερφέ, εἶπε στὸ τέλος. Ἀπ' τὴ στιγμή, ποὺ θὰ σὲ βρῇ καὶ θὰ τὴ βρῇς, νομίζεις πὼς θἄχη κέφι νὰ ξαναπάῃ στὸ μακαρίτη; Ἀστεῖο πρᾶγμα.

Μὲ χτύπησε στὸν ὦμο καὶ πρόσθεσε:

— Οἱ ζωντανοὶ μὲ τοὺς ζωντανοὺς καὶ οἱ ἀποθαμένοι μὲ τοὺς ἀποθαμένους. Πρέπει ὅμως νὰ ξέρῃς καὶ κάτι ἄλλο.

— Ποιό;

— Ποτὲ νὰ μὴ χαμογελᾶς τὰ Σάββατα. Νὰ εἶσαι πάντα σοβαρός, μόλις ξημερώνει τὸ Σάββατο.

— Γιατί;

— Πρέπει νὰ κάνῃς προπόνησι, γιατὶ μὴν ξεχνᾶς, ὅτι ἡ ὑπόλοιπη ἡμέρα σου θὰ περάσῃ μὲ σοβαρότητα καὶ θλῖψι. Δὲ μπορεῖς νὰ χαμογελᾶς ἀπ' τὸν πρωῒ ὡς τὸ μεσημέρι, κι' ἀπὸ τὸ μεσημέρι ὡς τὸ βράδυ νὰ εἶσαι θλιμμένος. Ἔχει μεγάλη σημασία, αὐτό. Τὰ ὑπόλοιπα, θὰ τὰ καταλάβῃς μόνος σου.

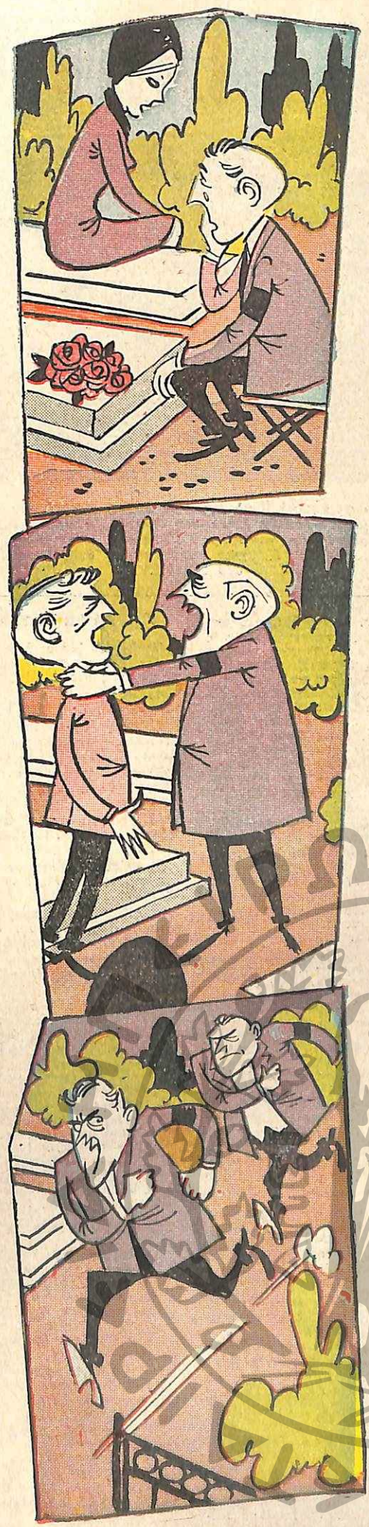

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ
ΤΟΥ ΧΡ. ΚΥΡΙΑΚΟΥ

τῷ χρόνω. "Ελα δῶ τώρα.

Σταθήκαμε παράμερα, μοῦ πέρασε στὸ μανίκι τὸ πένθος μοῦ φόρεσε καὶ τὴ γραβάτα, μπήκαμε σ' ἕνα ταξὶ καὶ φύγαμε. Ὅταν κατεβήκαμε ἀπ' τὸ ταξί, ἀγοράσαμε λουλούδια καὶ μπήκαμε στὸ χῶρο τῆς μακαριότητος.

★

Ἐνῶ προχωρούσαμε, γύρισα σὲ μιὰ στιγμὴ καί, καθὼς εἶδα τὸ πρόσωπο τοῦ Τιμολέοντα, ἐμεινα γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ κατάπληκτος. Τὰ μάτια του εἶχαν γεμίσει δάκρυα.

— Κλαῖς; ρώτησα.

— Μήπως θέλεις νὰ γελάω; μούγγρισε.

Δὲ μπόρεσα νὰ μὴ χαμογελάσω. Θύμωσε.

— Μὲ τὸ μυαλό, ποὺ ἔχεις, δὲν πρόκειται νὰ κάνης προκοπή, εἶπε. Ἡ εὐαισθησία εἶναι τὸ πᾶν. Ἄλλωστε, δὲν κοροϊδεύουμε τίποτα, ἀγαπητέ μου. Ἁπλῶς, ζητᾶμε εὐαίσθητες καρδιές! Καὶ σὲ ρωτῶ: Ποῦ ἀλλοῦ μπορεῖς νὰ βρῆς μιὰ εὐαίσθητη καρδιά: Στὸ δρόμο; Ἀποκλείεται. Ὅπως ἀποκλείεται ἐπίσης νὰ σταματήσης κάπου μιὰ εὐαίσθητη καρδιὰ μὲ πλερέζα, γιὰ νὰ τῆς προσφέρης τὴ δική σου. Τώρα, βέβαια, θὰ μοῦ πῆς, ὅτι μασκαρεύομαι λιγάκι. Σωστά. Γίνεται ὅμως νὰ πλησιάσης μιὰ πλερέζα, χωρὶς πένθος καὶ μαύρη γραβάτα; Θὰ σὲ νομίσουν γιὰ κορτάκια.

Οἱ ἀπόψεις του ἦτανε εἰλικρινέστατες καὶ λογικές, γι' αὐτὸ καὶ σταμάτησα νὰ χαμογελῶ.

Στάθηκε κάπου, ἔριξε μιὰ ματιὰ γύρω του, ξεχώρισε μιὰ πλερέζα καὶ ξέκοψε ἀπὸ μένα, λέγοντας;

— Ἄντε, ἐγὼ πάω. Βολέψου ὅπως σοῦ εἶπα. Κι' ἄλλη φορὰ νὰ παίρνης περισσότερα λουλούδια, γιὰ νὰ μὴ σὲ νομίζουν γιὰ τσιγγούνη. Κι' αὐτὸ ἔχει μεγάλη σημασία.

Ἔφυγε κι' ἔμεινα μόνος μου. Μάτσα γύρω μου οἱ πλερέζες. Διάλεξα μιά, ποὺ σκέπαζε ἕνα ξανθὸ χαριτωμένο κεφαλάκι, καὶ πλησίασα. Σὲ δυὸ λεπτά, οἰκονόμησα καὶ μιὰ μακαρίτισσα. Ἔβαλα τὰ λουλούδια καὶ κάθησα ἀμίλητος. Τὸ ἴδιο καὶ ἡ ξανθιὰ πλερέζα. Ὕστερα ἀπὸ λίγο, ἀνταλλάξαμε ἀπὸ μιὰ θλιμμένη ματιὰ κι' ἀνασтενάξαμε.

— Σᾶς χτύπησε τὸ μοιραῖον κι' ἐσᾶς; ρώτησα.

Κούνησε τὸ κεφαλάκι της καὶ πάτησε τὰ κλάματα.

— Ὄχι πὼς νὰ τὸ παινευτῶ, κύριε, ἀλλὰ εἶχε πολὺ βαρὺ χέρι ὁ Ἀρίστος μου. Κουβαλητὴς ἀλλὰ καὶ νευρικὸς πολύ. Σούλευε, γιατὶ μὲ περνοῦσε τριάντα χρόνια!

Σήκωσε τὰ ματάκια της, τὰ σκούπισε καὶ μὲ ρώτησε μὲ ἐνδιαφέρον:

— Κι' ἐσεῖς χτυπηθήκατε ἀπ' τὸ μοιραῖον;

— Βεβαίως...

— Τί κρίμα. Εὐτυχῶς ὅμως ἐσεῖς οἱ ἄνδρες ἤσαστε δυνατοὶ καὶ ἀντέχετε. Σπανίως βλέπω ἄντρες νὰ κλαίνε.

Δὲν ξέρω πῶς μοῦ ἦρθε ἐκείνη τὴν ὥρα καὶ μὲ πήρανε τὰ κλάματα. Θόλωσαν τὰ μάτια μου καὶ δὲν ἔβλεπα γύρω μου. Ἔβαλα τὸ μαντῖλι μου, τὰ σκούπισα, κι' ὅταν ξεθόλωσαν, εἶδα κάτι μουστάκια κι' ἄκουσα μιὰ ἀγριοφωνή:

— Τί συμβαίνει; ρώτησε.

— Κλαίω.

— Πού;

— Ἐδῶ.

— Μὲ ποιὸ δικαίωμα;

Ἀγανάκτησα μ' αὐτὸ τὸν κύριο, ποὺ εἶχε μουστάκια καὶ περιέργεια.

— Γιατί, παρακαλῶ: Δὲν ἔχουμε τὸ δικαίωμα νὰ κλάψουμε τὸν ἄνθρωπό μας; Ἂς γελάσω. Ὁ ἄλλος γούρλωσε τὰ μάτια του.

ΝΕΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ - ΝΕΟΙ ΔΙΣΚΟΙ

Τὸ διαλεχτὸ φωνητικὸ Τρίο Γκρέκο, ποὺ ἡ τουρνέ του στὶς πρωτεύουσες τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης ἄφησε τὶς καλύτερες ἐντυπώσεις. Δεύτερος ἐξ ἀριστερῶν, ὁ Γάλλος καλλιτέχνης Φίλιπ Κλαΐν, ποὺ πλαισίωσε τοὺς "Ἕλληνες τραγουδιστὲς στὶς ἐμφανίσεις τους στὸ Παρίσι.

Οἱ Μπῆτλ'ς, οἱ ἐξαλλοι, ἀκούρευτοι νεαροὶ τραγουδιστὲς τῆς Ἀγγλίας, ποὺ ἡ ὑστερική νεολαία τοὺς φόρτωσε δόξα καὶ χρήμα, ἦρθαν αὐτὲς τὶς μέρες στὴν Ἀθήνα.

Ὄχι οἱ ἴδιοι αὐτοπροσώπως, βέβαια, ἀλλὰ τά.. πιστὰ ἀντίγραφά τους, δηλαδὴ πέντε «Δανοὶ» σωσίες τους. Καί, ὅπως εἶναι γνωστό, οἱ Μπῆτλ'ς δὲν ἔχουν μόνον σωσίες στὴ Δανία, ἀλλὰ καὶ στὴ Γερμανία καὶ στὴν Ἀμερικὴ καὶ σ' ὅλες τὶς χῶρες τοῦ κόσμου, πλὴν τῆς Ἑλλάδος.

Ὡστόσο, ὅπως πληροφορούμεθα, σύντομα θ' ἀποκτήση ἡ Ἀθήνα καὶ τοὺς ντόπιους Μπῆτλ'ς. Ἔτσι, δὲν θἄχουμε ἀνάγκη οὔτε τοὺς Δανούς, οὔτε τοὺς Ἄγγλους, οὔτε ἄλλους ξένους.

Ἡ τρέλλα εὗρισκε πάντα γόνιμο ἔδαφος στὸν τόπο μας. Γιατὶ νὰ μὴν τὴ βρῆ καὶ στὸ ἑλληνικὸ τραγούδι;

Ἀρρώστια εἶναι καὶ θὰ περάση. Ἂς μὴν ἀνησυχοῦν λοιπὸν οἱ Ἕλληνες καλλιτέχνες τοῦ τραγουδιοῦ. Οἱ Μπῆτλ'ς δὲν εἶναι τέχνη, ἀλλὰ ἐκκεντρικότητα!...

ΤΟ ΕΛΑΦΡΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Καινούργιοι δίσκοι καὶ παλιοὶ ἀνανεωμένοι ἔκαναν τὴν ἐμφάνισί τους στὴν ἀγορά, ὅπως πάντα, τὴν περασμένη ἑβδομάδα. Διαλέγουμε καὶ σᾶς παρουσιάζουμε τοὺς καλύτερους.

1) «Τὰ τελευταῖα γιασεμιά». Τραγουδᾶ ὁ Τάνης Μαρούδας καὶ διευθύνει τὴν ὀρχήστρα ὁ Γιάννης Διδήλης.

2) «Φεύγω καὶ πάω». Στίχοι Ἀσημακοπούλου—Παπαδούκα, μουσικὴ Μωράκη. Τραγουδᾶ ἡ Νάντια Κωνσταντοπούλου.

3) «Εἶσαι λουλούδι κόκκινο». Στίχοι—μουσικὴ Τ. Σωτήρχου — Ἀνδρ. Χατζηαποστόλου. Τραγουδᾶ ὁ Δημ. Μπαξεβανάκης.

4) «Στοῦ σπιτιοῦ μου τ' ἀνηφόρι» — «Μιὰ μικρούλα πίκρα». Τραγουδᾶ ἡ Γιοβάνα.

5) «Τὴν εἶδα ξανά»—«Κόρη τοῦ ποταμοῦ». Τραγουδᾶ ὁ Γιάννης Βαγιατζῆς.

6) «Ποιός τὸ ξέρει». Τραγουδᾶ ὁ Δημήτρης Χόρν.

7) «Ἕνα θότσαλο χαμένο». Τραγουδᾶ ὁ Τζίμης Μακούλης.

8) «Νοσταλγικὸ ταγκό». Μουσικὴ Μίμη Πλέσσα. Τραγουδᾶ ὁ Κώστας Βουτσάς.

ΤΟ ΛΑΪΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Πολλοὶ οἱ δίσκοι λαϊκῶν τραγουδιῶν, ποὺ κυκλοφόρησαν. Παραθέτουμε τοὺς πιὸ ἀξιόλογους:

1) «Ξύπνα καϋμένη μάνα μου». Τραγουδᾶ ἡ Κατερίνα Τζαβάρα.

2) «Λίγη ἀγάπη δεῖξε μου» (τσιφτετέλι). Τραγουδοῦν ἡ Κ. Τζαβάρα καὶ ὁ Θ. Κανακάρης.

3) «Κοιμήσου στὸ ντιβάνι μου». Τραγουδοῦν ἡ Λάουρα καὶ ὁ Θ. Κανακάρης.

4) «Φεύγεις στὰ ξένα». Τραγουδοῦν οἱ Σάββας Κιουλάνης — Μαίρη Τάμ.

5) «Μαῦρο πουκάμισο θὰ βάλω». Τραγουδοῦν οἱ Μ. Καναρίδης—Α. Λεμπέση.

6) «Κάπελλα καταραμένε», (ζεϊμπέκικο). Τοῦ Στράτου. Τραγουδοῦν ἡ Ἄννα Χρυσάφη καὶ ὁ Στράτος.

7) «Τὸ μπαρμπεράκι» (χασαποσέρβικος). Τραγουδᾶ τὸ Τρίο Μπὲλ Κάντο.

8) «Ἐφταιξα, συγχώρεσέ με». Τοῦ Γ. Μητσάκη (ἀπὸ τὴν ταινία «Τὰ σκαλοπάτια τῆς ζωῆς»). Τραγουδοῦν ἡ Ἄννα Χρυσάφη καὶ ὁ Μητσάκης.

9) «Εἶν, ἡ καρδιά μου πληγωμένη». Τραγουδᾶ ὁ Μαν. Καναρίδης.

10) «Μὴν παρατσινιέσαι». Τοῦ Ν. Δαλέζιου. Τραγουδοῦν οἱ Μ. Μενιδιάτης καὶ ὁ Χρηστάκης.

11) «Χάθηκες». Τοῦ Στρ. Ἀταλίδη. Τραγουδᾶ ἡ Γιώτα Λίδια.

12) «Εἶμαι παιδὶ φιλότιμο». Τοῦ Ν. Δαλέζιου. Τραγουδοῦν ὁ Μπιθικότσης καὶ ὁ Μαν. Χιώτης.

ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

1) «Δὲν γλέντησα τὰ νιάτα μου» (τσάμικος). Τῆς Μαρίας Μαλλιάρα. Τραγουδᾶ ἡ Σοφία Κολλητήρη.

2) «Βαρέθηκα τὰ νιάτα μου» (κλέφτικο). Τοῦ Κ. Κοντογεώργου. Τραγουδᾶ ἡ φιλιὰ Πυργάκη.

3) «Ἔλα-Ἔλα» (συρτό). Τῶν Κ. Καπετάνου — Κ. Στεφανοπούλου. Τραγουδᾶ ὁ Κ. Σκαφίδας.

4) «Θέλετε δέντρο; θὰ σᾶς τὸ φέρω» (καλαματιανός). Τραγουδᾶ ὁ Λάμπρος Παπαθανασίου.

5) «Τί ἔχεις, καημένε πλάτανε» (καλαματιανός). Τραγουδᾶ ὁ Λάμπρος Παπαθανασίου.

6) «Παλαιὸ» (σέντζα Ρούμελης). Τραγουδᾶ ὁ Λ. Παπαθανασίου καὶ παίζει πίπιλα ὁ Ἀνδρ. Βελέντζας.

Ο ΜΟΥΣΙΚΟΦΙΛΟΣ

— Γι' αὐτὸ τῆς ἔφερες λουλούδια;

— Ἄμ' γιατί ἄλλο;

Ἅπλωσε τὰ χέρια του καὶ μ' ἅρπαξε ἀπ' τὸ λαιμό.

— Ρὲ σύ, φώναξε, δικιά σου ἦτανε ἡ Καλλιόπη;

— Ποιὰ Καλλιόπη;

— Ἡ γυναῖκα μου, ρέ. Μαζὶ τὴν εἴχαμε;

Τότε ξαφνικὰ φωτίστηκε τὸ μυαλό μου καὶ κατάλαβα τὸ τραγικό μου λάθος. Εἶπα νὰ πέσω στὰ γόνατα νὰ τοῦ ἐξηγήσω πῶς ἔχει τὸ θέμα, ἀλλὰ ντράπηκα τὴν κυρία, ποὺ θρηνοῦσε τὸν Ἀριστο μὲ τὸ βαρὺ χέρι. Τοῦ δίνω, λοιπόν, μιὰ σπρωξιὰ καὶ παίρνω ἕνα δρόμο, μὰ τί δρόμο. Μπρὸς ἐγώ, πίσω αὐτός. Τὸ εὐτύχημα εἶναι, ὅτι βγῆκα πρῶτος, μὲ ἀρκετὴ διαφορά. Μπῆκα σ' ἕνα ταξὶ κι' ἔφυγα ἀμέσως. Ποτὲ στὴ ζωή μου δὲν εἶχα περάσει τέτοια τρομάρα. Στὴ διαδρομή, πέταξα τὴ γραβάτα καὶ τὸ πένθος ἀπ' τὸ παράθυρο τοῦ αὐτοκινήτου καὶ γύρισα στὸ σπίτι μου σὲ κακὸ χάλι. Δὲν πρόκειται νὰ τὸ ξανακάνω.

Τὴ Δευτέρα, ποὺ εἶδα τὸν Τιμολέοντα καὶ τοῦ εἶπα τὰ καθέκαστα, χαμογέλασε.

— Σῶπα, βρὲ ἀδερφέ, εἶπε. Γιὰ ἕνα κυνηγητὸ κάνεις ἔτσι; Ἀπὸ τέτοια πιά, ἄλλο τίποτα.

— Σ' ἔχουν κυνηγήσει καὶ σένα;

— Οὔουοὺ... Πολλὲς φορές. Ἔχω φάει καὶ ξύλο.

— Ἐμένα, ὅμως, δὲν πρόκειται νὰ μὲ κυνηγήσουν ἄλλη φορά, γιατί, ἁπλούστατα, δὲν πρόκειται νὰ ξανάρθω μαζί σου.

— Ἐσὺ θὰ χάσης, εἶπε.

Καί, πράγματι, νομίζω, ὅτι ἔχω χάσει, γιατὶ τὸ ἴδιο βράδυ τὸν εἶδα μὲ ἕνα καταπληκτικὸ πλάσμα, ποὺ γνώρισε τὸ Σάββατο, τὴν ἴδια ὥρα, ποὺ μὲ κυνηγοῦσε ἐκείνος μὲ τὰ μουστάκια. Φαίνεται πὼς στάθηκα ἄτυχος. Καὶ κάτι μοῦ λέει μέσα μου πὼς θὰ ξαναπάω. Κι' ὁ Θεὸς βοηθός!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ

✪✪

ΤΑ ΟΠΛΑ ΤΟΥ ΚΑΖΑΓΙΟΥΖΙ

ΤΟΚΙΟ: Ὁ Καζαγιουζὶ Μουροχάρα, ἕνας Γιαπωνέζος 66 χρόνων, θεώρησε μεγάλη προσβολὴ γιὰ τοὺς προγόνους του τὸ γεγονός, ὅτι ἡ κυβέρνησι ἀπόφασισε νὰ κτίση ἕνα φράγμα ἑπάνω στὰ κτήματά του. Ἀπὸ ἑφτὰ χρόνια τώρα ὁ Καζαγιουζί, (μικροκτηματίας τοῦ Σιμουκιέ, χωριοῦ στὴ νότιο Ἰαπωνία) ἀρνιόταν καὶ τὸ χτίσιμο τοῦ φράγματος καὶ τὸ περίγρο εἶναι πὼς ὁλόκληρο τὸ χωριὸ ἔχει τὴν πεποίθησι ὅτι ὁ ἀγώνας τοῦ Καζαγιουζὶ εἶναι ἕνας «ἱερὸς πόλεμος» καὶ γι' αὐτὸ ὅλοι ἔχουν συμμαχήσει μαζί του μὲ πραγματικὸ φανατισμό. "Ολες οἱ ἐνέργειες τῆς ἀστυνομίας, συνάντησαν ἀντίστασι τῶν χωρικῶν τοῦ Σιμουκιέ. Μὰ ἐπειδὴ τὸ φράγμα πρέπει νὰ γίνη, ποὶν ἀπὸ μερικὲς μέρες, οἱ ἀρχὲς ἀποφάσισαν νὰ ἐνεργήσουν πιὸ δραστήρια καὶ ἔκαμαν ἐπίδρομὴ στὸ Σιμουκιέ, μὲ ἰσχυρὲς δυνάμεις ἀστυνομίας, μὲ μπουλντόζες καὶ μὲ πολλοὺς ἐργάτες ἑτοιμους νὰ ἀρχίσουν δουλειά. Οἱ «ἐπιδρομεῖς» προχωροῦσαν αὐτὴ τὴ φορὰ ἀνενόχλητοι στὸ χωριό, ποὺ φαινόταν παράξενα ἔρημο. Ξαφνικά, ὅμως, ὅταν βρέθηκαν πάνω στὴ γέφυρα ἐξερράγη τὸ «μυστικὸ ὅπλο» τῶν πολιορκημένων. Ἀπὸ ἕνα κρυψῶνα πάνω στὸ λόφο, ὁ Καζαγιουζί, ποὺ διηύθυνε τὶς ἐπιχειρήσεις, τράβηξε μιὰ σειρὰ ἀπὸ σκοινιά, ποὺ ἦταν συνδεδεμένα μὲ πολλὰ ξύλινα κουτιὰ τοποθετημένα στὰ μισὰ τῆς γεφύρας. Καὶ ἀπὸ τὰ κουτιά, ποὺ ἦταν στὴν πραγματικότητα κυψέλες, ξεπήδησαν χιλιάδες μέλισσες καὶ ὁρμησαν ἐπάνω στοὺς «ἐχθρούς», σπέρνοντας τὸν πόνο καὶ τὸν τρόμο καὶ ἐξασφαλίζοντας στὸ Καζαγιουζὶ τὴ μεγαλύτερη νίκη. Ἐχε κατορθώσει νὰ τρέψη σὲ φυγὴ ἑξακοσίους ἀστυνομικούς!

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΕΣ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΛΙΟΥ'Ι'Σ ΣΚΡΑΝΤΟΝ

Η ΚΙΤΡΙΝΗ ΣΦΙΓΓΑ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑΣ

Ὁ Βίντερ, ὁ Λάντον, ὁ Μπένσον κι' ἕνας Ἰνδὸς συνεργάτης τους πηγαίνουν μαζὶ σ' ἕνα ὁπιοκαπνιστήριο, μεταμφιεσμένοι ὅλοι σὲ Ἰνδούς, κι' ἐκεῖ κατορθώνουν, μὲ τὶς πληροφορίες ποὺ τοὺς εἶχε δώσει ὁ Τένγκ-Φά, νὰ ἀνακαλύψουν τὰ ἴχνη τοῦ Κινέζου μὲ τὴν ἁρπάγη. Προσποιοῦνται τοὺς ναρκωμένους ἀπ' τὸ ὄπιο κι' ἀφίνουν τὸν Κινέζο αὐτό, ποὺ τοὺς ἔχει ὑποπτευθῆ, νὰ τοὺς αἰχμαλωτίση καὶ νὰ τοὺς μεταφέρη στὸ σπίτι του. Εἶναι σίγουροι πὼς πρόκειται γιὰ τὸ Φοῦ-Μάνγκ-Γιού, τὸν ἀρχηγὸ τῆς «Κίτρινης Σφίγγας». Δωροδοκώντας ἕνα ὑπηρέτη τοῦ ὁπιοκαπνιστηρίου, κατάφεραν νὰ εἰδοποιήσουν τὴν ἀστυνομία τοῦ βρεταννικοῦ προξενείου.

7ον

— Θὰ γυμίσης ἐδῶ.

— Ποτέ, εἶπε ὁ Κινέζος. Δὲν ξέρω τί σκεφτόσαστε νὰ κάμετε, ἀλλ' ὅπως κι' ἂν ἔχουν τὰ πράγματα, ὁ ἀφέντης μου θὰ καταλάβη ὅτι τὸν πρόδωσα καὶ θὰ μὲ σκοτώση!

— Θὰ μείνης τότε μαζί μας.

— Μὲ ποιό τρόπο;

— Ἀφοῦ κάμης τὸ τηλεφώνημα, θὰ ἰδῆς νὰ ἐμφανίζεται σὲ λίγο ἕνα ἄλλο αὐτοκίνητο, ποὺ θὰ μᾶς παρακολουθήση ἢ θὰ μᾶς προσπεράση, γιὰ τὰ φτάση στὸ σπίτι τοῦ Φοῦ—Μάνγκ—Γιοῦ πρὶν ἀπὸ μᾶς. Πήγαινε στοὺς ἀνθρώπους ποὺ θὰ βρίσκωνται μέσα σ' αὐτὸ τὸ αὐτοκίνητο καὶ πές τους ὅτι ἐσὺ τηλεφώνησες. Θὰ καταλάβουν...

ΤΟ ΣΤΟΜΑΧΙ ΤΟΥ ΚΙΝΕΖΟΥ

Ὁ Κινέζος ὑπηρέτης εἶχε πάρει πιὰ τὴν ἀπόφασί του.

— Δὲν θὰ σᾶς προδώσω, ἀκόμη κι' ἂν ἔχετε σχέσεις μὲ τοὺς λευκοὺς διαβόλους, εἶπε, γομίζοντας πὼς εἶχε νὰ κάμη μὲ Ἰνδούς. Βαρέθηκα νὰ γεμίζω πίπες καὶ γ' ἀκούω νὰ μ' ἀπειλοῦν ὁλόενα ὅτι θὰ μὲ σκοτώσουν.

Ἄρχισε ὕστερα νὰ τοὺς δένη. Ἀλλὰ τοὺς ἔδεσε μὲ τέτοιο τρόπο, ὥστε ἀρκοῦσε νὰ λύσουν ἕναν κόμπο, γιὰ νὰ ἐλευθερωθοῦν.

Φώναξε κατόπιν τὸν Μογγόλο σωφέρ. Σήκωσαν κι' οἱ δυὸ τοὺς «κοιμισμένους» καὶ τοὺς μετέφεραν στὸ αὐτοκίνητο, ποὺ εἶχε σταθῆ πλάϊ σὲ μιὰ μικρὴ πόρτα, σ' ἀρκετὴ ἀπόστασι ἀπὸ τὴν καυρία εἴσοδο τοῦ κέντρου. Τοὺς ἔβαλαν στὸ πίσω μέρος, τὸν ἕνα πλάϊ στὸν ἄλλον. Ἔγειραν κι' οἱ τέσσερις τὰ κεφάλια τους, σὰν νὰ κοιμόνταν ἀκόμη.

Ὁ Κινέζος κάθησε πλάϊ στὸ σωφέρ.

—Ἐμπρός, τοῦ εἶπε.

Τὸ αὐτοκίνητο ξεκίνησε ἀμέσως. Πέρασαν ἀγριὰ ἀπὸ τοὺς δαιδαλώδεις δρόμους τῆς κινέζικης συνοικίας, κι' ἔπειτα βγῆκαν σὲ μιὰ μεγάλη λεωφόρο, ποὺ περνοῦσε πλάϊ στὸ ποτάμι. Ἦταν γεμάτη λακοῦβες καὶ τὸ αὐτοκίνητο τραντάζοταν κάθε τόσο.

— Σιγά, εἶπε ὁ Κινέζος ὑπηρέτης στὸ σωφέρ. Κοντεύουν νὰ μοῦ βγοῦνε ὅλα μου τὰ σωθικά.

Καί, λέγοντας αὐτά, ἔβγαλε τὸ κεφάλι του ἔξω ἀπὸ τὸ τζάμι, σὰν νἄθελε νὰ κάμη ἐμετό.

— Σίγουρα, δὲν πρέπει νὰ ξαπίσης διάφορα φορήματα, ποὺ φημίζονταν ὡς θαυματουργά.

— Πήγαινε, ἀπάντησε ὁ σωφέρ, ἀφοῦ ἔριξε μιὰ ματιὰ στὸ ζωντανὸ φορτίο ποὺ εἶχε στὸ πίσω μέρος καὶ βεβαιώθηκε πὼς οἱ τέσσερις αὐτοὶ ἄνθρωποι κοιμόνταν πάντα.

Ὁ Κινέζος ἀπομακρύνθηκε τρέχοντας καὶ χάθηκε στὸ μαγαζὶ τοῦ Τσοῦ—Λίν.

Ὅταν ξαναγύρισε, εἶχε περάσει κοντὰ ἕνα τέταρτο τῆς ὥρας. Περπατοῦσε ἀργά, τρεκλίζοντας.

—Ἀντὶ γιὰ καλύτερα, ἡ «σίγγκα» μ' ἔκαμε γειρότερα, εἶπε. Κι' ὅμως, ἔχω ἀκούσει πὼς διώχνει τοὺς καπνοὺς τοῦ ὀπίου.

— Εἶναι χαλασμένο τὸ στομάχι σου, ἀπάντησε ὁ Μογγόλος. Ἂν ἦταν ἐδῶ ἡ μητέρα μου, θὰ σ' ἔκανε ἀμέσως καλά. Ξέρει ὅλα τὰ μυστικὰ ποὺ ἔχουν τὰ βότανα κι' ἔχει ἀκόμη κι' ἄλλα φάρμακα, ποὺ γιατρεύουν κάθε ἀρρωστια.

Ὁ Κινέζος ἔκαμε ἕνα μορφασμό, σὰν νὰ εἶχε προσβληθῆ.

— Θέλεις νὰ πῆς ὅτι εἶναι καλύτερη ἀπὸ τοῦ Τσοῦ—Λίν; ρώτησε.

— Δὲν θὰ ἤθελε τὸν Τσοῦ—Λὶν οὔτε γιὰ ὑπηρέτη της.

— Κι' ἐγὼ σοῦ λέω πὼς κανένας δὲ μπορεῖ νὰ παραβγῆ τὸν Τσοῦ—Λίν! φώναξε ὁ Κινέζος.

Προσπαθοῦσε σκόπιμα νὰ παρατείνη τὴ συζήτησι.

Ὁ Μογγόλος γέλασε, μ' ἕνα πλατὺ γέλιο.

— Γι' αὐτὸ σ' ἔκαιε νὰ μὴ μπορῆς νὰ πάρης τὰ πόδια σου, εἶπε εἰρωνικά.

Ἐξακολούθησαν νὰ συζητοῦν κάμποσα λεπτὰ ἀκόμη. Ξαφνικὰ ὁ Κινέζος στὸ σωφέρ.

— Γιὰ ποιό λόγο;

— Νά, θὰ πάω ἐκεῖ στὸν Τσοῦ-Λίν, νὰ μοῦ δώση μιὰ ζεστὴ «σίγγκα», ποὺ θὰ μοῦ κάμη καλὸ στὸ στομάχι μου.

Ὁ Τσοῦ—Λὶν εἶχε ἕνα μεγάλο κατάστημα, ὅπου πουλοῦσε ὅλων τῶν εἰδῶν τὰ βότανα, καθὼς καὶ διάφορες σκόνες ποὺ προέρχονταν ἀπὸ δόντια ἢ ἀπὸ ἀποξηραμένα ἐντόσθια ζώων. Παρασκεύαζε ἐ

ἀμέσως καὶ σφβριξε μὲ συνθηματικὸ τρόπο. Ἡ πόρτα ἄνοιξε ὑστερα ἀπὸ μιὰ στιγμὴ καὶ τὸ αὐτοκίνητο προχώρησε σὲ μιὰ δεντροστοιχία, ποὺ στὸ βάθος της ὑψωνόταν τὸ κτίριο.

Ἡ μεταφορὰ τῶν «κομισμένων» ἔγινε μὲ μεγάλη ταχύτητα. Ἔπειτα τὸ αὐτοκίνητο ξαναβγῆκε κι' ἡ πόρτα τῆς ἐπαύλεως ἔκλεισε πίσω του.

Καμιὰ πεντακοσαριὰ μέτρα πιὸ πέρα, ὁ Κινέζος ὑπηρέτης εἶπε στὸ σωφέρ νὰ στοματήσῃ.

— Θὰ κατεβῶ, εἶπε. Ἔχω καὶ κάτι ἄλλο νὰ κάμω.

Κι' ἀπομακρύνθηκε, χωρὶς νὰ δώσῃ ἄλλες ἐξηγήσεις στὸ Μογγόλο σωφέρ, ποὺ ξανάφυγε ἀμέσως, εὐχαριστημένος ἴσως, ποὺ εἶχε γλυτώσει ἀπὸ ἕναν ἐνοχλητικὸ σύντροφο.

Ὁ Κινέζος ὑπηρέτης, ὅταν ἔμεινε μόνος, ἄρχισε νὰ προχωρῇ πρὸς τὸ μέρος τῆς ἐπαύλεως. Σὲ κάποια ἀπόστασι ἀπ' αὐτή, εἶδε ἕνα αὐτοκίνητο, ποὺ ἦταν σταματημένο πίσω ἀπὸ τὰ ἐρείπια ἑνὸς παλιοῦ σπιτιοῦ. Διευθύνθηκε τότε θαρραλέα πρὸς τὰ ἐκεῖ καὶ εἶπε στοὺς ἀνθρώπους ποὺ βρίσκονταν μέσα σ' αὐτό:

— Εἶμαι ἐκεῖνος ποὺ σᾶς τηλεφώνησα.

— Τί μᾶς τηλεφωνήσες; τὸν ρώτησαν.

Τοὺς ἐπανέλαβε λέξι πρὸς λέξι ὅσα τοὺς εἶχε πῆ ἀπὸ τὸ τηλέφωνο. Δὲ μποροῦσαν πιὰ νὰ ἀμφιβάλουν γιὰ τὸ ὅτι ἔπρεπε νὰ τοῦ ἔχουν ἐμπιστοσύνη. Ἐκεῖνος ποὺ φαινόταν γιὰ ἀρχηγὸς τῶν ἀστυνομικῶν, ἄρχισε νὰ τοῦ κάνῃ τότε διάφορες ἐρωτήσεις. Ὁ Κινέζος εἶπε ὅλα ὅσα ἤξερε.

— Ὁ ἀφέντης, κατέληξε, ὑποψιάζεται τὸν Βίντερ,μοῦ εἶπε νὰρθῶ σὲ σᾶς. Δὲν μπορῶ νὰ ξαναγυρίσω στὸν παλιὸ ἀφέντη μου, γιατὶ θὰ μὲ σκοτώσῃ.

— Μείνε, τοῦ εἶπε ὁ ἀστυνομικός.

Καὶ τοῦ ἔδειξε μιὰ θέσι μέσα στὸ αὐτοκίνητο.

Ὁ Κινέζος κάθησε, προσπαθῶντας νὰ πιάσῃ ὅσο τὸ δυνατὸν λιγότερο χῶρο. Γιὰ πρώτη φορά, ὕστερα ἀπὸ τόσον καιρό,δὲν θὰ γέμιζε πίπες μὲ ὄπιο ἐκεῖνο τὸ βράδι.

Ἔκαμε καλὰ ποὺ εἶχε φύγει ἀπὸ τὸν παλιὸ ἀφέντη του; Δὲν θὰ μποροῦσε νὰ τὸ πῇ. Ἐνοιωθε μόνο πὼς ἦταν ἀσφαλισμένος, γιὰ τὴ στιγμὴ τοὐλάχιστον, κοντὰ σ' αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους.

ΩΡΕΣ ΑΓΩΝΙΑΣ

Ὁ Βίντερ κι' οἱ τρεῖς σύντροφοί του, μὲ τόλμη ποὺ ἄγγιζε τὰ ὅρια τῆς τρέλλας, εἶχαν χωθῆ μέσα στὸ στόμα τοῦ λύκου. Θὰ ξαναβγαίνανε ἄραγε ἀπὸ κεῖ; Γιὰ τὴ στιγμή, δὲν ἤξεραν τίποτα.

Τοὺς εἶχαν μεταφέρει σ' ἕνα μικρὸ δωμάτιο, στὸ δεύτερο πάτωμα, καὶ τοὺς ἄφησαν κατάχαμα, τὸν ἕνα πλάι στὸν ἄλλο, χωρὶς νὰ τοὺς λύσουν. Δὲ μπόρεσαν νὰ ἰδοῦν τοὺς ἀνθρώπους ποὺ τοὺς εἶχαν μεταφέρει, γιατὶ ἔπρεπε νὰ κάνουν τοὺς κοιμισμένους κι' εἶχαν κλειστὰ τὰ μάτια τους. Τοὺς ἄκουσαν, ὅμως νὰ κλειδώνουν τὴν πόρτα ὅταν ἔφυγαν.

Μόλις τὰ βήματά τους ἔπαψαν ν' ἀκούγονται, ὁ Βίντερ ἄνοιξε τὰ μάτια του καὶ κύτταξε ὁλόγυρα. Τὰ παράθυρα τοῦ δωματίου, ὅπου βρίσκονταν, σκεπάζονταν μὲ ἕνα μεταλλινο τελλάρο, ποὺ εἶχε ἀρχετὸ πάχος. Τὸ ἴδιο κι' ἡ πόρτα. Τὸ δωμάτιο αὐτὸ ἦταν μιὰ ἀληθινὴ φυλακή. Δὲν ὑπῆρχε, λοιπόν, κανένας τρόπος νὰ νὰ βγοῦν ἀπὸ αὐτό.

Κι' οἱ ἄλλοι τρεῖς εἶχαν ἀνοίξει τὰ μάτια τους καὶ κύτταζαν μὲ ἀπογνώσι τὸ μέρος ὅπου βρίσκονταν.

Ἀπὸ τὸ γειτονικὸ δωμάτιο, ἀκούγονταν φωνὲς ἀνθρώπων ποὺ συζητοῦσαν.

— Μπορεῖς νὰ καταλάβῃς τί λένε; ρώτησε ὁ Βίντερ τὸν Ραμάγια.

— Ὄχι, ἀπάντησε ὁ Ἰνδός. Δὲν φαίνεται, ὡστόσο, νὰ συζητοῦν γιὰ μᾶς.

— Τί θὰ κάμουμε τώρα; ρώτησε ὁ Μένσον.

— Προσέξετε τί θὰ σᾶς πῶ, ἀπάντησε ὁ Βίντερ. Εἶναι πιθανὸν ὅτι μᾶς παρακολουθοῦν. Ἂν ὄχι, τόσο καλύτερα. Ἀκοῦστε, λοιπὸν τί θὰ κάμετε. Θὰ λύσετε πρῶτα τὰ σχοινιά σας, γιὰ νὰ εἶσαστε ἕτοιμοι. Ἔπειτα, μόλις μὲ δῆτε νὰ σηκωθῶ, θὰ κάμετε καὶ σεῖς τὸ ἴδιο, κρατώντας τὰ πασσάλια σας στὰ χέρια. Εἶναι περιττὸ νὰ σᾶς πῶ ὅτι δὲν πρέπει νὰ κάμετε τὸν παραμικρὸ θόρυβο. Νὰ ποιὸ εἶναι τὸ σχέδιό μου, στὴν περίπτωσι ποὺ ὁ Φοῦ-Μάνγκ-Γιοῦ ἔρθει σ' αὐτὸ τὸ δωμάτιο. Ἂν ἔρθῃ μόνος ἢ μὲ ἕνα μόνο συνοδό, θὰ πηδήσουμε πάνω του καὶ θὰ τὸν ἀκινητοποιήσουμε. Ὅπως σᾶς εἶπα, δὲν θὰ σηκωθῆτε παρὰ μόνον ὅταν μὲ δῆτε νὰ τινάζωμαι καὶ νὰ ὁρμάω πάνω στὸν Φοῦ-Μάνγκ-Γιοῦ. Στὸ μεταξύ, θὰ παραμένουμε πλαγιασμένοι, ὅπως εἴμαστε τώρα, μόνον ὅτι θὰ λύσουμε τὰ σχοινιά. Ἂν μποῦν πολλοί, θὰ ἐξακολουθοῦμε νὰ κάνουμε τοὺς κοιμισμένους, περιμένοντας τὴν αὐγή, ὁπότε θἀρθοῦν οἱ ἀστυνομικοὶ ποὺ εἰδοποιήσαμε μὲ τὸν Κινέζο. Γιὰ τὴ στιγμή, δὲ μπορῶ νὰ σᾶς πῶ τίποτε ἄλλο. Δὲν θὰ χρησιμοποιήσωμε τὰ ὅπλα μας, παρὰ μόνο, ὅταν ἰδοῦμε ὅτι δὲν ὑπάρχει κανένας τρόπος γιὰ νὰ παραπλανήσουμε τοὺς ἐχθρούς μας. Προσέξετε τί σᾶς εἶπα. Θὰ λύσουμε τὰ δεσμά μας, γιὰ νὰ μανονίσουμε τὴ στάσι μας.

— Νομίζω ὅτι φτάσαμε στὸ τέλος, εἶπε ὁ Μπένσον.

— Τὸ δικό μας ἢ τῶν ἐχθρῶν μας; ρώτησε ὁ Λάντον.

— Δὲ μποροῦμε νὰ προεξοφλήσουμε τίποτε ἀκόμη, ἀπάντησε ὁ Βίντερ, γιὰ νὰ πετύχουμε, χρειάζεται ἀπόλυτη ψυχραιμία. Πρέπει κι' ἂν ἀκόμη δοῦμε ὅτι ὁ κίνδυνος εἶναι ἄμεσος, Ἐλπίζω νὰ ἐπιτύχουμε. Ὁ Κινέζος, ποὺ τὸν ἀποκαλοῦν Φοῦ-Μάνγκ-Γιοῦ, δὲν ὑποπτεύεται ἴσως ποιοὶ εἴμαστε. Φαντάζεται. Ἀλλωστε, πῶς ἔφυγε ἀπὸ τὸ Λονδίνο, χωρὶς ν' ἀφήσῃ ἴχνη πίσω του.

—Κι' ὡστόσο, σήμερα τὸ πρωὶ πέρασε τὰ δάχτυλά του πάνω στὰ μάγουλά μας, γιὰ νὰ δῆ ἂν μεγάλωσαν τὰ γένεια μας, παρατήρησε ὁ Λάντον.

— Σύμφωνοι, παραδέχτηκε ὁ Βίντερ. Ἀμφιβάλλει ἂν εἴμαστε Ἰνδοί, ὅπως φαινόμαστε, κι' ἴσως μᾶς νομίζει γιὰ Εὐρωπαίους. Δὲν ὑποθέτει, ὅμως, ὅτι εἴμαστε ἐκεῖνοι ποὺ τοὺς ἀναζητεῖ. Δὲν τὸ ὑποθέτει, ὡς τὴ στιγμὴ τοὐλάχιστον. Ἐκεῖνο ποὺ τὸν ἀπασχολεῖ, εἶναι πὼς ἕνας ἀπὸ μᾶς ἔχει ἕνα δολλάριο μ' ἕνα συνθηματικὸ ἔμβλημα, καὶ θέλει νὰ τὸ ἐξακριβώσῃ.

— Ἀλήθεια, ποῦ βρίσκεται αὐτὸ τὸ δολλάριο; ρώτησε ὁ Μπένσον.

— Ἀπὸ μιὰ τυχαία σύμπτωσι, ἀπάντησε ὁ Βίντερ, ποὺ δὲν ἔχει μελήσει ὡς τότε στοὺς συντρόφους του γιὰ τὴ συνάντησί του μὲ τὸν ταοϊστὴ μοναχό.

— Ἦταν ἐπίσης τυχαία σύμπτωσις τὸ ὅτι πήγαμε σ' αὐτὸ τὸ κέντρο; ρώτησε ὁ Μπένσον.

— Ὄχι, ἀπάντησε ὁ Βίντερ. Εἶχα τὶς πληροφορίες μου.

— Ἀπὸ ποιόν;

— Ἀπὸ τὴ μυστικὴ ἀγγλικὴ ὑπηρεσία. Ἤξερα ὅτι στὸ κέντρο αὐτὸ πήγαινε κάποιι κάτου ἕνα μυστηριῶδες πρόσωπο, ποὺ εἶχε ἰδιαίτερες σχέσεις μὲ τὸν ἰδιοκτήτη του. Τὸ πρόσωπο αὐτὸ ἐμφανιζόταν μὲ τὸ ὄνομα Φοῦ-Μάνγκ-Γιοῦ. Ὅπως θυμᾶσθε, τὸ ὄνομα αὐτὸ ἀναφερόταν στὴν ἔκθεσι τοῦ στρατηγοῦ Ἐπαρτέρου.

— Ὁ συλλογισμός σας εἶναι ἴσως σωστός, εἶπε ὁ Λάντον. Ἂν, ὅμως, ξέρη πῶς βρισκόμαστε ἐδῶ, γιατὶ νὰ μὴν ὑποθέτη ὅτι εἴμαστε ἐκεῖνοι ποὺ ζητάει.

— Δὲν τὸ ἀποκλείω.

— Ἐκτὸς ἂν μάντεψε πὼς εἴμαστε λευκοὶ καὶ μᾶς θέλει γιὰ τὸ πειράματά του.

— Κι' αὐτὸ εἶναι πιθανόν. Ἂν, πάντως, δὲν καταφθάσω νὰ τὸν αἰχμαλωτίσωμε, εἴτε μόνοι μας, εἴτε μὲ τὴ βοήθεια τῶν συντρόφων μας, ποὺ βρίσκονται ἔξω ἀπὸ τὴν ἐπαυλη, δὲν θἄδινα οὔτε μιὰ πέννα γιὰ τὰ τομάρια μας.

— Κι' ἂν ὑποθέσουμε ὅτι, τὸν αἰχμαλωτίσαμε, πῶς θὰ βγοῦμε ἀπὸ ὦ;

— Αὐτὸ εἶναι ἄλλο ζήτημα.

— Ἂν τοὐλάχιστον εἴχαμε νὰ φᾶμε κάτι! εἶπε ὁ Μπένσον, ποὺ τὸ χιοῦμορ δὲν τὸν ἄφηνε, οὔτε στὶς πιὸ δύσκολες στιγμές.

— Ἡ τοὐλάχιστον ἂν εἴχαμε ἕνα τσάϊ νὰ πιοῦμε! πρόσθεσε ὁ Λάντον.

Ἐπακολούθησε μιὰ βαθιὰ σιωπή. Καθένας ἀπὸ τοὺς τέσσερες αὐτοὺς ἀνθρώπους εἶχε βυθισθῆ στὶς σκέψεις του. Ὁ ἐπιθεωρητὴς ἀναρωτιόταν μήπως τὸ εἶχε παρακάμει."Αν πετύχαινε, ὅλοι θὰ θαμάζανε τὸ θάρρος του καὶ θἄπαιρνε σίγουρα προαγωγή. Σὲ διαφορετικὴ περίπτωσι, ὅμως, ὅλοι θὰ γελοῦσαν μαζί του.

Τὸ μυαλὸ τοῦ Μπένσον ἔτρεχε στὸ ἀντίδοτο. Εἶχε τὴν ἀντίληψι ὅτι βρισκόταν στὸν καλὸ δρόμο. Ἀλλὰ θὰ κατάφερνε νὰ προχωρήσῃ; Καὶ θἄρτανε ἐγκαίρως στὸ τέρμα;

Ὁ Ραμάγια, μοιρολάτρης ὅπως ὅλοι οἱ Ἰνδοί, σκεπτόταν πὼς τὰ πράγματα δὲν μποροῦσαν νὰ γίνουν διαφορετικὰ ἀπὸ ὅ,τι ἦρθαν τὸ ἔργο τοὺς προκαθορίσει. "Αν, πάντως γλύτωνε ἀπ' αὐτὴ τὴν περιπέτεια, θἄπαιρνε μιὰ γενναία ἀνταμοιβή.

Ὁ Λάντον, τέλος, σκεφτόταν τὴ Ντόλλυ. Θὰ τὴν ξανάβλεπε; Θὰ πέθαινε χωρὶς νὰ τὴν ξαναϊδῆ; Ἡ νύχτα αὐτὴ θὰ ἔκρινε γιὰ τὴ ζωὴ τὴ δική του καὶ τῆς ἀγαπημένης του. Καὶ γιὰ τὸ μέλλον τους, ἐπίσης. Ἀπὸ τὴν παραμονὴ τῆς Πρωτοχρονιᾶς, τοῦ φαινόταν πὼς ζοῦσε ἕνα ἐφιαλτικὸ ὄνειρο, ἕνα ὄνειρο ἀπὸ τὸ ὁποῖο δὲν εἶχε ἀκόμη ξυπνήσει.

— Βρισκόμαστε στὰ μέσα Φεβρουαρίου. Κι' ὡστόσο, μοῦ φαίνεται πὼς ἔχει περάσει ὁλόκληρος αἰῶνας ἀπὸ τότε. Πῶς μποροῦσαν αὐτὰ τὰ τέρατα νὰ μοῦ πάρουν τὴν ἀγαπημένη μου Ντόλλυ μέσα ἀπὸ τὰ χέρια μου;

Οἱ ὧρες κυλοῦσαν ἀργά. Στὸ γειτονικὸ δωμάτιο, οἱ φωνὲς εἶχαν πάψει ν' ἀκούγονται. Θἄπρεπε νὰ κοντεύουν μεσάνυχτα.

ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΣ

"Τστερα ἀπὸ λίγο, ἀκούστηκαν βήματα κι' ἡ πόρτα ἄνοιξε ἀργά. Ὁ Φοῦ-Μάνγκ-Γιοῦ, μαζὶ μὲ δυὸ ὑπηρέτες, μπῆκαν στὸ δωμάτιο. Ὁ Κινέζος ἔβαλε τὸ πόδι του πάνω στὸν Λάντον, ποὺ βρισκόταν πιὸ κοντά του, καὶ τὸν πάτησε δυνατά. Ὁ γιατρὸς δὲν ἔχασε τὸν παραμικρὸ μορφασμό, μ' ὅλο τὸν πόνο ποὺ αἰσθάνθηκε.

— Κοιμοῦνται ἀκόμη, εἶπε ὁ Κινέζος.

— Πρέπει νὰ τοὺς ξυπνήσουμε; ρώτησε ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς ὑπηρέτες.

— Δὲν εἶναι ἀκόμη ὥρα, ἀπάντησε ὁ Φοῦ-Μάνγκ- Γιοῦ. Ξέρετε γιατὶ τοὺς ἔφερα ἐδῶ;

— Ὄχι.

— Γιατὶ δὲν εἶναι Ἰνδοί. ὅπως θέλουν νὰ φαίνωνται.

— Τί εἶναι τότε;

— Αὐτό, θὰ μᾶς τὸ ποῦν οἱ ἴδιοι. Πρέπει νὰ μᾶς ἐξηγήσουν γιατὶ ἔκρυψαν τὸ πραγματικό τους ὄνομα, καθὼς καὶ μερικὰ ἄλλα πράγματα. Ἂν πετύχαινε, ὅλοι θὰ θαμάζανε τὸ θάρρος του καὶ θἄπαιρνε σίγουρα προαγωγή. Σὲ διαφορετικὴ περίπτωσι, ὅμως, ὅλοι θὰ γελοῦσαν μαζί του.

Τὸ μυαλὸ τοῦ Μπένσον ἔτρεχε στὸ ἀντίδοτο. Εἶχε τὴν ἀντίληψι ὅτι βρισκόταν στὸν καλὸ δρόμο. Ἀλλὰ θὰ κατάφερνε νὰ προχωρήσῃ; Καὶ θἄρτανε ἐγκαίρως στὸ τέρμα;

Ὁ Ραμάγια, μοιρολάτρης ὅπως ὅλοι οἱ Ἰνδοί, σκεπτόταν πὼς τὰ πράγματα δὲν μποροῦσαν νὰ γίνουν διαφορετικὰ ἀπὸ ὅ,τι ἦρθαν τὸ ἔργο τοὺς προκαθορίσει. "Αν, πάντως γλύτωνε ἀπ' αὐτὴ τὴν περιπέτεια, θἄπαιρνε μιὰ γενναία ἀνταμοιβή.

Ὁ Λάντον, τέλος, σκεφτόταν τὴ Ντόλλυ. Θὰ τὴν ξανάβλεπε; Θὰ πέθαινε χωρὶς νὰ τὴν ξαναϊδῆ; Ἡ νύχτα αὐτὴ θὰ ἔκρινε γιὰ τὴ ζωὴ τὴ δική του καὶ τῆς ἀγαπημένης του. Καὶ γιὰ τὸ μέλλον τους, ἐπίσης. Ἀπὸ τὴν παραμονὴ τῆς Πρωτοχρονιᾶς, τοῦ φαινόταν πὼς ζοῦσε ἕνα ἐφιαλτικὸ ὄνειρο, ἕνα ὄνειρο ἀπὸ τὸ ὁποῖο δὲν εἶχε ἀκόμη ξυπνήσει.

— Βρισκόμαστε στὰ μέσα Φεβρουαρίου. Κι' ὡστόσο, μοῦ φαίνεται πὼς ἔχει περάσει ὁλόκληρος αἰῶνας ἀπὸ τότε. Πῶς μποροῦσαν αὐτὰ τὰ τέρατα νὰ μοῦ πάρουν τὴν ἀγαπημένη μου Ντόλλυ μέσα ἀπὸ τὰ χέρια μου;

Οἱ ὧρες κυλοῦσαν ἀργά. Στὸ γειτονικὸ δωμάτιο, οἱ φωνὲς εἶχαν

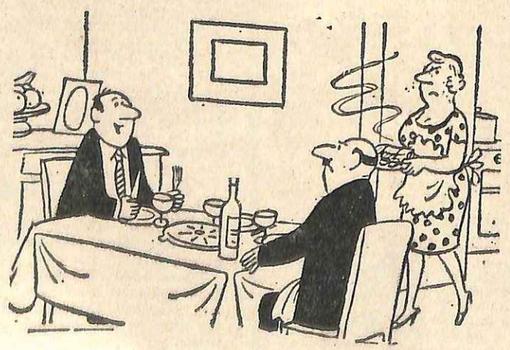

—"Ἐγραψα στὴ γυναῖκα μου πὼς μποροῦσε νὰ μείνῃ ἄλλες 15 μέρες στὴ μητέρα της, μιὰ καὶ τρώω θαυμάσια στὸ σπίτι σας!..."

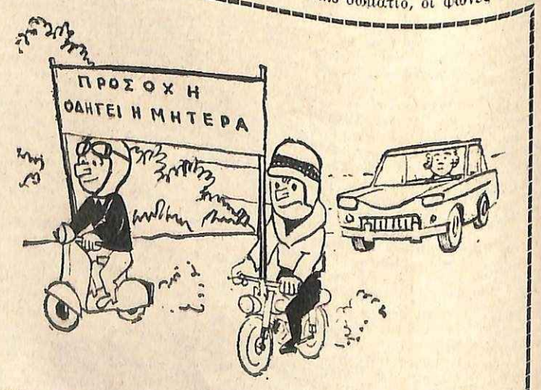

Χωρὶς λόγια.

ΜΙΣ ΔΙΕΘΝΗΣ ΚΑΛΛΟΝΗ

Παράλληλα μὲ τὰ καλλιστεια, γιὰ τὴν ἐκλογὴ τῆς «μὶς Ὑφήλιος», στὰ ὁποῖα θριάμβευσε ἡ Ἑλληνίδα Κούλα Τσοπέη, ἔγινε στὸ Λονγκ Μπήτς τῆς Καλιφορνίας καὶ ἕνας ἄλλος διαγωνισμός, γιὰ τὴν ἀπονομὴ τοῦ τίτλου «Μὶς Διεθνὴς Καλλονή». Νικήτρια ἀνεδείχθη ἡ Φιλιππινέζα Κάρμεν Γκερρέρο Νάκπιλ, 21 χρόνων, ἡ ὁποία, μετὰ τὴν ἐπιτυχία της δέχεται τὸ φιλὶ τῆς μητέρας της. Δεύτερη ἤρθε ἡ μὶς Ἠνωμ. Πολιτεῖαι "Αν Ταϋλορ καὶ τρίτη ἡ μὶς Φινλανδία, Μάλια Μαρία "Οστρινγκ. Ἡ ὡραία Κάρμεν ἐργάζεται ὡς γραμματεὺς στὸ Μουσεῖο τῆς Μανίλλας.

στὸν ἄνθρωπο αὐτὸ καί, βυθίζοντας τὸ βλέμμα του μέσα στὸ δικό του, τοῦ εἶπε:

— Ὁ ἀδελφός σου δὲν μοῦ χρειάζεται πιά.

Τὰ λόγια αὐτὰ ἦταν ἡ ἀνέκκλητη καταδίκη του. Καμμιὰ δύναμις δὲν θὰ μποροῦσε πιὰ νὰ τὸν σώσῃ.

— Συντηῆστε αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους, πρόσταξε ὁ Φοῦ-Μάνγκ Γιοῦ. Τὸ κάτω-κάτω, μοῦ εἶναι ἀδιάφορο ἂν θὰ μιλήσουν ἢ ὄχι. Ἀλλοίμονο σ' ἐκείνους ποὺ θὰ τολμήσουν νὰ ὑψώσουν τὸ ἀνάστημά τους μπροστὰ στοὺς γιοὺς τοῦ Οὐρανοῦ.

Οἱ δυὸ ὑπηρέτες ἔσκυψαν πάνω στοὺς τέσσερις ἀνθρώπους κι' ἄρχισαν νὰ τοὺς χτυπᾶνε στὸ πρόσωπο, ἐλαφρὰ στὴν ἀρχή, πιὸ δυνατὰ κατόπιν. Στὸ τέλος, οἱ αἰχμάλωτοι ξύπνησαν. Τὰ πρόσωπά τους φανέρωναν μεγάλη ἔκπληξι, σὰν νὰ μὴν μποροῦσαν νὰ καταλάβουν ποῦ βρίσκονταν.

Ὁ Βίντερ ἔκανε τὸν ὠργισμένο.

— Τί ἀνόητη φάρσα εἶναι αὐτή; φώναξε. Ποιὸς τόλμησε νὰ μὲ δέσῃ;... Λύστε με ἀμέσως, γιατί, ἀλλοιῶς, θὰ φωνάξω τὴν ἀστυνομία... Αὐτὸ ποὺ κάματε εἶναι ἕνα ἄσχημο παιχνίδι, ποὺ θὰ σᾶς στοιχήσῃ ἀκριβά.

Ὁ Φοῦ-Μάνγκ- Γιοῦ τὸν παρακολουθοῦσε μὲ τὸ βλέμμα του κ' ὕστερα ὁ "Αγγλος ἀστυνομικὸς πρόέμησε, τοῦ εἶπε μὲ σταθερὴ φωνή:

— Εἶναι ἀλήθεια ὅτι πήραμε αὐτὸ τὸ θάρρος, γιατὶ νομίσαμε πὼς ἦταν καλύτερα νὰ σᾶς μεταφέρωμε ἐδῶ.

—Ἀλλὰ ποῦ βρίσκομαι, λοιπόν; ρώτησε ὁ Βίντερ, συνεχίζοντας τὸ παιγνίδι του.

— Στὸ σπίτι μου.

— Στὸ σπίτι σας; Δὲν εἴμαστε στὸ «Γαλάξιο Λωτός»;... Εἴπατε πὼς βρισκόμαστε στὸ σπίτι σας; Τόσο τὸ χειρότερο γιὰ σᾶς... Πρόκειται, δηλαδή, γιὰ ἀπαγωγή. Θὰ πρέπει τότε νὰ δώσετε λόγο στὴ δικαιοσύνη γιὰ τὶς πράξεις σας.

Καὶ ταὐτόχρονα ἔκανε τάχα πὼς ἤθελε νὰ λύσῃ τὰ χέρια του. Τοῦ ἦταν ἐνοχλώτατο νὰ τὸ κάμῃ, ἀλλὰ δὲν εἶχε ἔρθει ἀκόμη ἡ στιγμή.

— Ἠσυχάστε, τοῦ εἶπε ὁ Κινέζος. "Αν εἴσαστε εἰλικρινής, ἀφιο θὰ ξαναβρῆτε τὴν ἐλευθερία σας, καθὼς κι' οἱ σύντροφοί σας.

— Αὔριο; ξεφώνησε ὁ Βίντερ. Θὰ μ' ἀφήσετε ἐλεύθερο αὐτὴ τὴ στιγμὴ καὶ δὲν σᾶς κρύβω πὼς ἡ πρώτη μου δουλειὰ θὰ εἶναι νὰ τρέξω στὴν ἀστυνομία γιὰ νὰ σᾶς καταγγείλω.

— Ποιὸς εἴσαστε; ρώτησε ὁ Φοῦ-Μάνγκ-Γιοῦ, χωρὶς νὰ δείξῃ πὼς εἶχε ταραχτῆ ἀπὸ τὶς ἀπειλές του.

— Καὶ γιατί, εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ σᾶς πῶ; ἀπάντησε ὁ Βίντερ. Ἐσεῖς ποιὸς εἴσαστε;

— Ἄ, δὲν θέλετε νὰ μιλήσετε; εἶπε ὁ Φοῦ-Μάνγκ-Γιοῦ. Ἀλλ' ἔχω τὸν τρόπο γιὰ νὰ σᾶς ἐξαναγκάσω.

Καί, λέγοντας αὐτά, στήλωσε τὸ βλέμμα του πάνω στὰ μάτια τοῦ Βίντερ. Ἦταν σὰν μιὰ ἀστραπὴ νὰ ἐπτινάχτηκε ἀπ' αὐτά. Ἀλλ' ὁ "Αγγλος ἀξιωματικός, ποὺ ὁ Λάντον κι' ὁ Μένσον τὸν εἶχαν προειδοποιήσει, γύρισε ἀλλοῦ τὸ βλέμμα του.

— Βρωμερὸ κάτοινο σκυλάκι! φώναξε. Δὲν θὰ μὲ κάμῃς νὰ μιλήσω καὶ αὐτὸ θὰ ἔχω τὴν εὐχαρίστησι νὰ παραστῶ στὴ μαστίγωσί σου.

Ὁ Φοῦ-Μάνγκ-Γιοῦ εἶχε ἀρχίσει νὰ χάνῃ τὴν ὑπομονή του.

Οἱ δυὸ ὑπηρέτες του παρακολουθοῦσαν ὅλη χωρὶς ἔκπληξι αὐτὴ τὴ σκηνή. Δὲν εἶχαν συνηθίσει νὰ βλέπουν κανένα ν' ἀντιστέκεται στὸν ἀφέντη τους κι' ἡ ἐπιμονὴ αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου τοὺς ἔκανε ἐντύπωσι.

Στὸ τέλος, ὁ Κίνεζος γύρισε πρὸς τὸ μέρος τους.

— Πηγαίνετε νὰ φέρετε τὶς ταναλιὲς γιὰ τὰ νύχια κι' ἕνα δοχεῖο μὲ ζεστὴ πίσσα, τοὺς εἶπε. Κάμετε γρήγορα, γιατὶ δὲν θέλω νὰ χάσω τὸν ὕπνο μου.

Οἱ δυὸ ὑπηρέτες βγῆκαν ἀμέσως.

Αὐτὴ ἀκριβῶς τὴ στιγμὴ περίμενε ὁ Βίντερ, γιὰ νὰ ἐκτελέσῃ τὸ σχέδιό του.

Ὁ Φοῦ-Μάνγκ-Γιοῦ εἶδε ξαφνικά, τὸν ἄνθρωπο αὐτὸ νὰ τινάζεται ὄρθιος καὶ νὰ διευθύνεται πρὸς τὸ μέρος του, κρατώντας ἕνα περίστροφο στὸ χέρι του. Ἀλλὰ δὲν χρειάστηκε παρὰ μιὰ μόνο στιγμὴ γιὰ νὰ συνέλθῃ ἀπὸ τὴν κατάπληξί του. Κατέφυγε καὶ πάλι στὸ ἀσυναγώνιστο ὅπλο του: Συγκέντρωσε τὸ βλέμμα του πάνω στὸν ἀντιπαλό του, προσπαθώντας νὰ τὸν ὑπνωτίσῃ. Ἀλλ' ὁ Βίντερ, ὅπως καὶ τὴν πρώτη φορά, ἀπόφυγε αὐτὸ τὸ βλέμμα.

— "Αν κάμετε τὴν παραμικρὴ κίνησι, θὰ σφριασθῆτε νεκρός, τοῦ εἶπε.

Ὁ Κινέζος ἔμεινε ἀκίνητος σὰν ἄγαλμα. Ἔβλεπε τώρα καὶ τοὺς ἄλλους τρεῖς νὰ πετᾶνε τὰ σχοινιὰ καὶ νὰ σηκώνονται ὄρθιοι. Ὅλοι ἦταν ὁπλισμένοι.

— Κλεῖστε τὴν πόρτα, τοῦ εἶπε ὁ Βίντερ. Δὲν θὰ τὴν ἀνοίξετε, παρὰ μόνο ὅταν σᾶς πῶ.

Ὁ Κινέζος ὑπάκουσε. Φαινόταν ὁλότελα ἤρεμος. Θἄλεγες πὼς ὅλα ὅσα γίνονταν γύρω του, τοῦ ἦσαν ἀδιάφορα.

Ὁ Βίντερ πῆγε κοντά του καί, τονίζοντας κάθε λέξι του, τοῦ εἶπε:

— Μόλις ἔρθουν οἱ ὑπηρέτες σας, θὰ τοὺς πῆτε ὅτι ἀλλάξατε ἰδέα καὶ θὰ τοὺς διατάξετε νὰ ξαναφύγουν μαζί μὲ τὰ σύνεργα ποὺ ἔφεραν. Θὰ προσθέσετε ἀκόμη ὅτι εἶμαστε φίλοι σας κ' ὅτι ἐπρόκειτο γιὰ μιὰ παρεξήγησι... Προσέξετε! Ὑπάρχει ἀνάμεσά μας χάσμο, ποὺ ξέρει θαμάσια τὴ γλῶσσα σας...

Καὶ τοῦ ἔδειξε τὸν Ραμάγια.

— "Αν σκεφθῆτε νὰ μὲ παραπροὐσετε, δὲν θὰ χρειαστῶ νὰ μοῦ μάνη παρὰ ἕνα νεῦμα. Θὰ ἀδειάσω τότε καὶ τὶς ἕξη σφαῖρες τοῦ πιστολιοῦ μου στὴν κοιλιά σας. Καταλάβατε;

Ὁ Κινέζος ἔκανε μιὰ καταφατικὴ κίνησι μὲ τὸ κεφάλι του.

Ὁ Βίντερ γύρισε κατόπιν στοὺς συντρόφους του.

— Κουβεντιάστε δυνατά, καπνίστε, φερθῆτε ὅπως θὰ κάνατε ἂν βρισκόσαστε σὲ φιλικὸ περιβάλλον, τοὺς εἶπε. Ξαναβάλτε τὰ πιστόλια στὴν τσέπη σας, ἀλλὰ θὰ ἔχετε πάντα τὸ δάχτυλο στὴ σκανδάλη, γιὰ νὰ τὰ χρησιμοποιήσετε στὴν πρώτη εὐκαιρία.

Ὁ Φοῦ-Μάνγκ-Γιοῦ διατηροῦσε πάντα τὴν ἀπόθεσί του. Οὔτε ὁ παραμικρὸς μῦς τοῦ προσώπου του δὲν εἶχε κινηθῆ.

— Θὰ βγῆτε μαζί μας, τοῦ εἶπε ὁ Βίντερ. Εἴσαστε σύμφωνος;

Ὁ Κινέζος ἀπάντησε μὲ μιὰ καινούργια καταφατικὴ κίνησι τοῦ κεφαλιοῦ.

Ἀκούστηκαν σὲ λίγο τὰ βήματα τῶν ὑπηρετῶν ποὺ ξαναγύριζαν. Ὁ Βίντερ πέρασε τότε τὸ χέρι του κάτω ἀπὸ τὸ μπράτσο τοῦ Κινέζου καὶ στήριξε τὴν κάννη τοῦ περιστρόφου του στὰ πλευρά του.

— Θὰ σταθῆς ἀπέναντί μου καὶ θὰ παρακολουθήσῃς τὰ λόγια του, εἶπε στὸ Ραμάγια. Ἂν ἀκούσῃς τὴν παραμικρὴ ὑποπτη λέξι, θὰ μοῦ κάνῃς ἀμέσως ἕνα νεῦμα.

Οἱ ὑπηρέτες μπῆκαν, κοιτάζοντας τὰ σύνεργα ποὺ τοὺς εἶχε διατάξει νὰ φέρουν ὁ ἀφέντης τους. Ἀλλ' ἡ ἔκπληξί τους ἦταν πολὺ μεγάλη, ὅταν εἶδαν ὅλους αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους ὄρθιους.

— Πάρτε αὐτὰ τὰ πράγματα ἀπὸ δῶ, τοὺς εἶπε ὁ Φοῦ-Μάνγκ-Γιοῦ. Ὅπως εἴπατε, ἔλυσα μόνος μου αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους... Ἐπρόκειτο γιὰ μιὰ παρεξήγησι... Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ εἶναι ἐπιφορτισμένοι μὲ μιὰ σημαντικὴ ἀποστο-

λὴ καὶ πρέπει νὰ βγῶ μαζί τους γιὰ νὰ τοὺς βοηθήσω στὴν ἐκτέλεσί της... Φύγετε τώρα!

— Μιὰ στιγμή, εἶπε ὁ Βίντερ. Θέλω νὰ σᾶς ζητήσω μιὰ χάρι... Γι' ἀνάμνηση τῆς φιλίας μας, σᾶς παρακαλῶ νὰ συγχωρήσετε τοὺς δυὸ ἀνθρώπους σας ποὺ εἶναι ἄρρωστοι.

— Συγχωρῶ τὸν Τσὰν - Λάο καὶ τὸν Τσιὰν-Λοῦ, εἶπε ὁ Κινέζος.

Ὁ ἀδελφὸς τοῦ πρώτου ἔκαμε μιὰ βαθειὰ ὑπόκλισι.

— Εὐχαριστῶ, ἀφέντη, εἶπε. Εἴσαστε πάντα τόσο καλός...

Ὁ Βίντερ γύρισε κατόπιν στὸν Κινέζο:

— Μποροῦμε νὰ πηγαίνομε; τὸν ρώτησε.

Ὁ Φοῦ-Μάνγκ-Γιοῦ ἀπάντησε καὶ πάλι μὲ μιὰ ἁπλὴ κίνησι τοῦ κεφαλιοῦ.

Οἱ δυὸ ὑπηρέτες εἶχαν φύγει κι' ὅλας.

Οἱ πέντε ἄντρες ξεκίνησαν μὲ τὴν ἀκόλουθη σειρά: Προπορευόταν ὁ Βίντερ μὲ τὸν Κινέζο. Ὁ ἐπιθεωρητὴς εἶχε πάντοτε τὸ χέρι του περασμένο κάτω ἀπὸ τὸ μπράτσο τοῦ Φοῦ-Μάνγκ-Γιοῦ. Ἀκολουθοῦσε ὁ Ραμάγια καὶ πίσω ἀπ' αὐτὸν ὁ Λάντον μὲ τὸν Μπένσον. Κατέβηκαν μαζὶ στὸ ἰσόγειο, πέρασαν ἀπὸ ἕνα μικρὸ διάδρομο κι' ὕστερα βγῆκαν στὸν κῆπο. Μερικὰ λεπτὰ ἀργότερα, βρίσκονταν στὸ δρόμο. Ἡ πόρτα τῆς ἐπαύλεως ἔκλεισε πίσω τους.

ΕΝΑ ΑΠΡΟΟΠΤΟ ΤΕΛΟΣ

Χωρὶς νὰ βιάσουν τὸ βῆμα τους, γιὰ νὰ μὴν προκαλέσουν ὑπόνοιες, οἱ πέντε ἄνδρες ἀπομακρύνθηκαν ἀπὸ τὴν ἔπαυλι. Ὁ Φοῦ-Μάνγκ-Γιοῦ δὲν ἔδειχνε καμμιὰ διάθεσι νὰ φύγῃ. Φαινόταν ὑποταγμένος στὴ μοῖρα του.

Ὁ Βίντερ, ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, ἀναζητοῦσε μὲ τὸ βλέμμα τὸ αὐτοκίνητο τῆς ἀστυνομίας. Ἀλλ' ὕστερα ἀπὸ μερικὲς στιγμές, εἶδε μπροστά του τὸν Κινέζο ὑπηρέτη τοῦ «Γαλάξιου Δωτοῦ».

— Ἀπὸ δῶ, ἀφέντη, τοῦ εἶπε ἐκεῖνος.

Τὴν ἴδια στιγμὴ μιὰ φωνή, ποὺ τοῦ ἦταν πολὺ γνώριμη, ἔφτασε στ' αὐτιά του.

— Τί ζητᾶς ἐδῶ, Τένγκ;

Ἐκεῖνος ποὺ εἶχε μιλήσει, ἦταν ὁ Φοῦ-Μάνγκ-Γιοῦ. Μόνον ἐκείνη τὴ στιγμὴ ὁ Κινέζος ὑπηρέτης πρόσεξε πὼς ἀγάμεσα στὸ μικρὸ ὅμιλο βρισκόταν ὁ μεγάλος ἀφέντης, ἐκεῖνος ποὺ τὸν ἔτρεμαν ὅλοι, κι' ἡ μιλιὰ κόπηκε στὸ στόμα του. Ἡ πρώτη του σκέψη ἦταν νὰ τὸ βάλη στὰ πόδια. Ἀλλ' ὁ Βίντερ τὸν συγκράτησε.

— Τένγκ, εἶπε, χρησιμοποιώντας τὸ ὄνομα ποὺ εἶχε ἀκούσει, δὲν ἔχεις κανένα λόγο νὰ φοβᾶσαι. Ὁ Φοῦ-Μάνγκ-Γιοῦ εἶναι φίλος μας!... Τί ἤθελες νὰ μοῦ πῇς;

— Τὸ αὐτοκίνητο περιμένει ἐδῶ, στὴν πάροδο, ἀπάντησε ὁ δυστυχισμένος Τένγκ μὲ φωνὴ ποὺ ἔτρεμε.

Τὸ βλέμμα του εἶχε διασταυρωθῆ γιὰ μιὰ στιγμὴ μ' ἐκεῖνο τοῦ Φοῦ-Μάνγκ-Γιοῦ. Καὶ στὸ βλέμμα αὐτὸ ὁ Τένγκ διάβασε κάτι περισσότερο ἀπὸ μιὰ ἀπειλή: τὴν καταδίκη του. Τὸ βλέμμα αὐτὸ ἔλεγε:

«Τὰ καταλαβαίνω ὅλα. Ἐσὺ μὲ πούλωσες. Σήμερα γαίρεσαι, ἀλλ' αὔριο θὰ πληρώσῃς. Καμμιὰ δύναμις δὲν θὰ μπορέσῃ νὰ σὲ σώσῃ».

Οἱ ἀστυνομικοὶ εἶχαν κρύψει τὸ αὐτοκίνητο σὲ μιὰ πάροδο καί, μόλις εἶδαν τοὺς τέσσερις ἄνδρες νὰ βγαίνουν ἀπὸ τὴν ἔπαυλι, ἔστειλαν τὸν Τένγκ γιὰ νὰ τοὺς εἰδοποιήσουν.

Ὁ Βίντερ δὲν δυσκολεύτηκε νὰ συνεννοηθῆ μαζί τους. Γιὰ τὴ στιγμὴ τοῦ χρειαζόταν τὸ αὐτοκίνητό τους, τοὺς εἶπε. Θὰ τοὺς τὸ ξαγάστελνε ἀργότερα.

Ὁ Μπένσον κι' ὁ Λάντον κάθησαν στὸ πίσω κάθισμα, βάζοντας ἀνάμεσά τους τὸν Κινέζο. Ὁ Βίντερ κάθησε στὸ βολάν. Ὁ Ραμάγια κι' ὁ Τένγκ στριμώχθηκαν πλάϊ του.

Διέσχισαν τὴ Σαγκάη πρὸς τὴν ἀντίθετη διεύθυνσι κι' ἔφτασαν στὴν εὐρωπαϊκὴ συνοικία. Οἱ δρόμοι ἐδῶ ἦταν καθαροὶ καὶ περιποιημένοι καὶ τὰ σπίτια ποὺ ὑψώνονταν σ' αὐτούς, ξεχώριζαν ἀπὸ ἐκεῖνα τῆς κινεζικῆς πόλεως. Μπροστὰ σ' ἕνα ἀπ' αὐτά, σταμάτησε τὸ αὐτοκίνητο.

Τὸ σπίτι αὐτὸ βρισκόταν κοντὰ στὸ κτίριο τῆς ἀγγλικῆς ἀστυνομίας, ποὺ τὸ ἐπιτηροῦσε.

Ὁ Βίντερ, ἀφοῦ ἔσβησε τὴ μηχανὴ τοῦ αὐτοκινήτου, κατέβηκε πρῶτος κι' ἄνοιξε τὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ. Μπῆκαν ὅλοι σ' αὐτό. Ὁ Φοῦ —Μάνγκ — Γιοῦ προχωροῦσε μὲ σταθερὸ βῆμα, χωρὶς νὰ δείχνῃ τὴν παραμικρὴ ἐκπληξι.

Ἔφτασαν σὲ λίγο σ' ἕνα μεγάλο δωμάτιο, ποὺ ἐμοιαζε μὲ σαλόνι. Ὁ Βίντερ ἔβαλε τὸν Φοῦ—Μάνγκ—Γιοῦ νὰ καθήσῃ σ' ἕνα χαμηλὸ καναπὲ κι' ἔγνεψε στὸ Λάντον καὶ τὸν Μπένσον νὰ πάρουν θέσι ὁ ἕνας δεξιὰ κι' ὁ ἄλλος ἀριστερά του. Ἄνοιξε κατόπιν ἕνα μικρὸ μπάρ, πῆρε ἕνα μπουκάλι μὲ οὔϊσκυ καὶ γέμισε μερικὰ ποτήρια, ποὺ τὰ πρόσφερε σ' ἐκείνους ποὺ βρίσκονταν ὁλόγυρά του. Ὁ Φοῦ—Μάνγκ—Γιοῦ ἀρνήθηκε νὰ πιῇ, ὁ Ἰνδὸς Ραμάγια κι' ὁ Τένγκ, ὅμως, ἄδειασαν τὰ ποτήρια τους ὡς τὸν πάτο.

— Κοῖμα, εἶπε ὁ Βίντερ στὸν αἰχμάλωτό του, ἕνα ποτῆρι οὔϊσκυ θὰ σᾶς ξεκαθάριζε τὶς ἰδέες, καὶ νομίζω πὼς αὐτὸ θὰ ἦταν ἀπαραίτητο γιὰ τὴ συζήτησι ποὺ πρόκειται νὰ κάμωμε.

Ἤπιε μερικὲς γουλιὲς ἀπὸ τὸ ποτῆρι ποὺ κρατοῦσε στὰ χέρια του, κι' ὕστερα συνέχισε:

— Τὸ παιχνίδι σας τέλειωσε καὶ καμμιὰ δύναμις στὸν κόσμο δὲ μπορεῖ νὰ σᾶς ἐλευθερώσῃ. Γιὰ νὰ μὴν γάνωμε, λοιπόν, τὸν καιρό μας, εἶναι καλύτερο ν' ἀπαντήσετε μὲ εἰλικρίνεια στὶς ἐρωτήσεις μου.

Ὁ Κινέζος δὲν ἀπάντησε οὔτε ναὶ οὔτε ὄχι. Ὁ Βίντερ συνέχισε:

— Ἡ ἐγκληματικὴ δραστηριότης σας κράτησε πολὺν καιρό. Πολλὰ ἐγκλήματα βαρύνουν τὴ συνείδησί σας, ἂν, βέβαια, ἔχετε συνείδησι. Ὁ σκοπός σας εἶναι νὰ ὑποσκάψετε τὰ θεμέλια τῆς λευκῆς φυλῆς, γιὰ νὰ ἐπιβάλλετε τὴν κυριαρχία τῆ δική σας. Τὸ ὄνειρο αὐτὸ εἶναι παλιό. Πολλοὶ ἄνθρωποι τῆς φυλῆς σας τὸ ἐπιδίωξαν ὡς σήμερα, καθένας μὲ τὸν δικό του τρόπο. Σεῖς προτιμήσατε τὸν πιὸ ἐγκληματικό, τὸν πιὸ ἀπάνθρωπο... Πέστε μου, λοιπόν, ποιὰ εἶναι ἡ ποινὴ ποὺ σᾶς ταιριάζει;

—Ὁ θάνατος, ἀπάντησε ὁ Κινέζος μὲ τὴ μεγαλύτερη ἀπάθεια.

— Θαυμάσια. Βλέπω ὅτι εἶσαστε λογικὸς κι' αὐτὸ μ' εὐχαριστεῖ. Προτοῦ προχωρήσω, πέστε μου. Εἴσαστε πραγματικὰ ὁ Φοῦ —Μάνγκ—Γιοῦ;

— Ναί.

—Ἀναγνωρίζετε ὅτι εἴσαστε ὁ ὑπέρτατος ἀρχηγὸς τῆς ὀργανώσεώς σας;

— Ναί.

— Πόσοι καὶ ποῖοι εἶναι οἱ συνένοχοί σας;

Ἕνα ἐλαφρὸ χαμόγελο μισάνοιξε τὰ χείλη τοῦ Κινέζου.

— Θὰ περνοῦσε ἡ νύχτα χωρὶς νὰ προφτάσω νὰ σᾶς τοὺς ἀπαριθμήσω ὅλους ἀπάντησε. Οἱ συνένοχοί μου, ὅπως τοὺς ἀποκαλεῖτε, δηλαδὴ οἱ συνεργάτες μου, ὅπως τοὺς ἀποκαλῶ ἐγώ, βρίσκονται σ' ὅλο τὸν κόσμο.

—Πέστε μου τοὺς κυριώτερους.

— Τί θὰ σᾶς ὠφελοῦσε; Ἄλλοι θὰπαιρναν ἀμέσως τὴ θέσι τους.

Εἶχε ἀρχίσει ταυτόχρονα νὰ παίζῃ μ' ἕνα ἀπὸ τὰ κοινμπιὰ τοῦ ρούχου του.

—Ἀφῆστε τὸ κουμπί σας καὶ ἀπαντῆστε στὴν ἐρώτησί μου, τοῦ εἶπε ὁ Βίντερ.

— Σᾶς εἶπα ὅ,τι εἶχα νὰ σᾶς πῶ, ἀπάντησε ὁ Κινέζος. Δὲν ἔχω νὰ προσθέσω τίποτα ἄλλο.... Περιμένω τὴν τιμωρία μου.

—Ἡ τιμωρία σας δὲν θὰ εἶναι τόσο ἁπλή, ὅσο φανταζόσαστε, εἶπε ὁ Βίντερ. Δὲν ξεχνάω ὅτι βρισκόμαστε στὴν Κίνα. Θὰ σᾶς ὑποβάλω σ' ὅλα τὰ μαρτύρια, ποὺ προωρίζατε γιὰ μᾶς, καὶ σὲ μερικὰ ἄλλα ἀκόμη ποὺ θὰ εἶναι πιὸ φρικτά.

Ὁ Κινέζος δὲν ἔδειξε τὸν παραμικρὸ φόβο καὶ ξανάρχισε νὰ παίζῃ μὲ τὸ κουμπί του.

—Ἀφῆστε τὸ κουμπί σας, διαφορετικὰ θὰ βρεθῶ στὴν ἀνάγκη νὰ σᾶς περάσω χειροπέδες, τοῦ φώναξε ὁ Βίντερ.

Ὁ Φοῦ—Μάνγκ—Γιοῦ τὸν κύτταξε ἀσυγκίνητος κι' ἀντὶ γιὰ ἄλλη ἀπάντησι, τοῦ ἔδειξε τὴ μεταλλικὴ ἁρπάγη ποὺ εἶχε στὸ ἀριστερό του χέρι, γιὰ νὰ τὸν κάμῃ νὰ καταλάβῃ ὅτι θὰ ἦταν ἀδύνατο νὰ τοῦ περάσῃ χειροπέδες.

— Κι' ὅμως θὰ σᾶς τὶς περάσω καὶ θὰ σᾶς ἀποδείξω ἀμέσως πὼς μπορῶ νὰ τὸ κάμω, φώναξε ὀργισμένος ὁ Ἄγγλος ἀστυνομικός.

Καὶ σηκώθηκε γιὰ νὰ πάῃ νὰ πάῃ ἀπὸ τὴ βαλίτσα του ἕνα ζευγάρι χειροπέδες, ποὺ εἶχε τὴν πρόνοια νὰ φέρῃ μαζί του.

Ὁ Κινέζος ἔκοψε τότε μὲ μιὰ ἀστραπιαία κίνησι τὸ κουμπὶ μὲ τὸ ὁποῖον ἔπαιζε καί, προτοῦ προφθάσῃ κανεὶς νὰ τὸν συγκρατήσῃ, τὸ κατάπιε. Ὁ Λάντον τὸν ἔπιασε ἀπὸ τὸ λαιμό, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ μποροῦσε νὰ τὸν ἀναγκάσῃ νὰ τὸ βγάλῃ. Ἀλλ' ἦταν πιὰ ἀργά.

— Μᾶς ξέφυγε! βρυχήθηκε ὁ Βίντερ, ποὺ γύρισε τρέχοντας στὰ βήματά του.

Ὁ Λάντον σήκωσε τὶς γροθιές του, ἕτοιμος νὰ τὶς κατεβάσῃ πάνω στὸ κεφάλι τοῦ Κινέζου. Ἀλλ' ὁ Βίντερ τὸν συγκράτησε.

Στὸ διάστημα αὐτό, ὁ Φοῦ—Μάνγκ—Γιοῦ κύτταξε ἀτάραχος ἐκείνους ποὺ τὸν περιστοίχιζαν. Ἕνα σατανικὸ χαμόγελο μισάνοιγε τὰ χείλη του. Ἔπειτα εἶπε μὲ ἤρεμη φωνή:

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Τὸ σταυρολεξό μας

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΑΡ. 1025

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1) Προϊὸν τῶν μελισσῶν. — Μεταβάλλει ἄγονα ἐδάφη σὲ καταπράσινη ἔκτασι.
2) Ἄνθρωπος καταχθόνιος. — Ἠθικὴ ἀμοιβή. γιὰ μιὰ ἡρωϊκὴ πρᾶξι.
3) Ὄνομα γκάγκστερ. — Ἕνα κομμάτι τοῦ περιοδικοῦ μας. — Ἔχει σώσει πολλοὺς ναυαγούς. — Ἐπώνυμον πολλῶν γνωστῶν στάρ.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1) Ὁ κάτοικος μιᾶς τῶν τεσσάρων ἑναρχιῶν τῆς Παλαιστήνης, ἐπὶ ρωμαιοκρατίας. — Ἀνόθευτα.
2) Πλέχτηκαν μὲ καλάμια. — Βρίσκονται σὲ μεγάλη ἀπόστασι (οὐδ.).
3) Καὶ (ξεν.). — Μετάλλινο δοχεῖο μέσα στὸ ὁποῖο πίνουν οἱ ναῦτες τὸ πρωϊνό τους ρόφημα. — Ὀφείλεται καμμιὰ φορὰ καὶ σὲ χαρὰ μεγάλη. — Πρόθεσις, πρὸ φωνήεντος.
4) Τίτλος σὲ ἀφρικανικὴ χώρα. —Κτητικὴ ἀντωνυμία (πληθ.). — Προσφώνησις γυναικός.
5) Ἐνδιαφέρεται γιὰ μαῦρες καὶ γιὰ ξανθές.
6) Ἱσπανικὸ γυναικεῖο ὄνομα. — Τὸ κατώτατον ὅριον ἐπιτυχίας. — Λέγεται καὶ γλυκάδι.
7) Φωτοστέφανος ἁγίων. — Στρατηγὸς τοῦ Δαρείου. — Καλλιεργεῖται ἀπὸ τὸν Χίτσκοκ.
8) Νησιτικός. — Αὐτοκίνητα, ποὺ κυκλοφοροῦν πιὰ μόνο στὰ σταυρόλεξα. — Ἀκαθαρσίες (ἀρχ.).
9) Κοίλωμα τοῦ τοίχου, προοριζόμενο γιὰ τὴν τοποθέτησι ἀγάλματος. — Προσωπικὴ ἀντωνυμία (β΄ προσ.). — Κατάφασις (θημ.).
10) Πρόθεσις (μπροστὰ σὲ φωνῆεν). — Ἔχουμε πάντα στὶς τσέπες μας. — Διφθόγγος.
11) Φώτιζε τοὺς ἀρχαίους. — Γαλλικὸ κέντρο παραθερισμοῦ (γαλλ.). — Ἀγίνωτος.
12) Ἐκφράζουν μίσος. — Μιὰ τῶν Δωδεκανήσων. — Διδάσκονται στὸ Πανεπιστήμιο.
13) Ζωοτροφή. — Ἡ ζωὴ κοντά στὸ ἐξασφαλίζει ἡ ὑγεία. — Θρυλικὴ βασίλισσα τῆς ἀρχαιότητος.
14) Σπρώξιμο. — Προκάλεσε μὲ τὸν ἐρωτά του ἕνα μεγάλο πόλεμο. — Ὄνομα πολλῶν Γαλλῶν ἡθοποιῶν.
15) Καταστρέφει τὰ ροῦχα μας. — Συμπληρώνει ἕνα γλέντι. — Διπλασιαζόμενο γίνεται γαλλικὸς χορός. — Τίποτα.
16) Ἀνεστραμμένη νότα. — Πρωτεύουσα χώρας τῆς Β. Ἀφρικῆς. — Ἰταλικὴ ναυτικὴ βάσις. — Νότα.
17) Σοφὸς βασιλιὰς τῆς ἀρχαιότητος. — Τὴν ἁπαιτεῖ τὸ χάπι. — Ἐπαναλαμβάνει τὰ ἴδια (μεταφορ.).

Ἡ λύσις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1024 στὴ σελίδα 78

ΡΟΥΣΣΑ ΠΛΑΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

ΙΑΤΡΟΣ
ΜΑΙΕΥΤΗΡ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

Δέχεται καθ' ἑκάστην 9—3 Τὰ ἀπογεύματα μόνον ἐπὶ συνεντεύξει Καριλάου Γριμούπη 113. — Τηλέφ. 613.610. — Οἰκία 710.752.

ΓΚΡΟΥΠ ΥΠΟΤΡΟΦΩΝ
Ἀπὸ τὴν ἀναχώρησιν τῆς 3ης σειρᾶς ὑποτρόφων 1964
διὰ ΤΟΡΙΝΟ - ΠΑΡΙΣΙ

"Ἕνας ὡραῖος ἐπαγγελματικὸς προσανατολισμός"

Ο ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΚΟΜΜΩΤΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

"ΧΡΥΣΗ ΧΤΕΝΑ,"
ΠΕΤΡΟΥ ΑΜΑΡΑΝΤΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ
ΧΑΡ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ 20
ΤΗΛ. 612.588 - 626.743

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΟΥ 144
ΤΗΛ. 43.089

ΘΕΣ/ΝΙΚΗ
ΤΣΙΜΙΣΚΗ 61
ΤΗΛ. 77.836

ΚΛΙΜΑΚΙΟΝ ΧΙΟΥ: ΚΑΛΟΠΛΥΤΟΥ 5 - ΤΗΛ. 3-87

Σᾶς προσφέρει:

√ Ἕνα ἀξιοπρεπὲς καὶ ἐπικερδέστατον Ἐπάγγελμα.
√ Μετεκπαίδευσιν εἰς ΙΤΑΛΙΑΝ - ΓΑΛΛΙΑΝ
√ Ὑποτροφίες ἐξωτερ. (ΙΤΑΛΙΑΝ-ΓΑΛΛΙΑΝ) εἰς ἀριστοῦχους
ΕΙΔΙΚΑ ΤΜΗΜΑΤΑ: ΜΑΚΙΓΙΑΖ - ΜΑΝΙΚΙΟΥΡ - ΠΕΝΤΙΚΙΟΥΡ
ΠΛΗΡΕΣ ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΝ ΜΕ 500 ΔΡΑΧ. ΜΗΝΙΑΙΟΣ

ΦΟΙΤΗΣΙΣ ΕΞΑΜΗΝΟΣ:
Α' ΓΚΡΟΥΠ 9 π.μ.-1 μ.μ. • Β' ΓΚΡΟΥΠ 4-8 μ.μ.

ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ
"ΧΡΥΣΗ ΧΤΕΝΑ"
ΠΕΤΡΟΥ ΑΜΑΡΑΝΤΟΥ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΩΝ MAITRES ΚΟΜΜΩΤΩΝ

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑΙ ΜΑΣ
2 ΧΡΥΣΑ ΜΕΤΑΛΛΙΑ: ΕΙΣ ΔΙΕΘΝΗ ΔΙΑΓΩΝ. ΚΟΜΜΩΣΕΩΝ MILANO 7/6/64
ΑΡΓΥΡΟΥΝ ΚΥΠΕΛΛΟΝ: ΔΙΕΘΝ. ΕΠΙΔ. ΥΦΗΛΗΣ ΜΟΔΑΣ ΚΟΜΜΩΣΕΩΝ, TARANTO 26/7/64

ΝΤΕΤΕΚΤΙΒΣ «ATHENS» Διεθνὲς Ἰδρακτορεῖον Παονασσοῦ 2, (Πλατ. Κλαυθμῶνος) 7ος ὄροφος. Τηλ.: 227-709. Ἐμπιστευτικαὶ Ἐρευναι. Ἀναζητήσεις — Πληροφορίαι ἐπὶ ἰδιωτικῶν ὑποθέσεων ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐξωτερικῷ. Εἰδικευμένον προσωπικὸν. Διευθύνεται τέως ἀστυνομικοὶ Γενικῆς Ἀσφαλείας μὲ πολυετῆ πεῖραν.

Η Τζάννετ Μάνρο άοχισε τήν καριέρα της σάν «βασιλοπούλα τοῦ παραυιθιοῦ».

TZANNET MANPO

Μιὰ ὄμορφη Ἐγγλέζα στάρλετ—«Μοῦσα» τοῦ Γουώλτ Ντίσνεϋ

ΟΠΩΣ σὲ ὅλες τὶς χῶρες τοῦ κόσμου, ἔτσι καὶ στὴ σημερινὴ Ἀγγλία, ἀνάμεσα στὶς 100 ὄμορφες κοπέλλες, οἱ 90 ἔχουν ἕνα πόθο καὶ μιὰ φιλοδοξία: νὰ παίξουν στὸν κινηματογράφο τῆς πατρίδας τους καὶ κάποτε νὰ γίνουν «στάρ». Μὲ τὰ ἴδια ὄνειρα ξεκίνησε καὶ ἡ Τζέννετ Μάνρο, μιὰ νεαρὰ καὶ ἐξαιρετικὰ ἐλκυστικὴ κοπέλλα, γιὰ νὰ ἐξασφαλίση τὸ μέλλον της. Ἐισκέφθηκε πολλοὺς «πράκτορες νέων ταλέντων». Χτύπησε τὶς πόρτες πολλῶν στούντιο. Ἀπὸ παντοῦ ἔπαιρνε μόνο ὑποσχέσεις. Ἀλλὰ δὲν ἀπελπίσθηκε ποτέ. Συνέχισε τὸν ἀγῶνα της καὶ στὸ τέλος εἶδε τὶς προσπάθειές της νὰ καρποφοροῦν. Ἀλλὰ ἂς δώσουμε τὸν λόγο στὴν ἴδια:

— Ἀπὸ μικρὴ εἶχα τὸ «ψώνιο» τοῦ κινηματογράφου, λέει ἡ Τζάννετ. Ἤθελα νὰ γίνω πρώτα στάρλετ καὶ μετὰ στὰρ μὲ ὄνομα, φήμη καὶ δόξα. Φυσικά, μέσα στὴν ἀπεραρία μου, τὰ ἔβλεπα ὅλα εὔκολα καὶ ρόδινα. "Ἰσως γιατὶ δὲν ἤμουν καὶ καμμιὰ τυχαία. Εἶχα ἕνα ὄνομα —εἶμαι κόρη τοῦ Σκώτου εὐθυμογράφου καὶ θεατρικοῦ συγγραφέως Ἄλεξ Μάνρο— καὶ πολλὲς γνωριμίες ἀνάμεσα στὸν καλλιτεχνικὸ κόσμο, γάρις στὸν πατέρα μου. Παρ' ὅλα αὐτὰ δὲν μπόρεσα νὰ ἐξασφαλίσω οὔτε ἕνα «δοκιμαστικὸ τέστ» σὲ κάποιο στούντιο. Ἀλλὰ ἤμουν προικισμένη μὲ θαυμαστὴ ὑπομονὴ καὶ ἐπιμονή...

Ἡ καλλιτεχνικὴ (ὄχι ἡ κινηματογραφική) καρριέρα τῆς Τζάννετ ἄρχισε τὸ 1941, καὶ πάλι χάρις στὸν πατέρα της. Ἐκείνη τὴν ἐποχή, ὁ Ἄλεξ Μάνρο εἶχε διορισθῆ γενικὸς διευθυντὴς τῆς εἰδικῆς ὑπηρεσίας γιὰ τὴν ψυχαγωγία τῶν ἐνόπλων δυνάμεων. Θέατρο, κινηματογράφος, τηλεόρασις καὶ ραδιόφωνο εἶχαν τεθῆ στὴ διάθεσί του καὶ αὐτὸς κανόνιζε τὶς παραστάσεις, τὶς προβολὲς καὶ τὶς ἐκπομπὲς γιὰ τοὺς στρατιωτικοὺς τῶν διαφόρων μονάδων.

Ἂς ἐαναδώσουμε ὅμως τὸ λόγο στὴν Τζάννετ:

— Δεδομένου ὅτι ὁ πατέρας μου εἶχε χάσει τὴν σύντροφό του ἀπὸ χρόνια, φυσικὸ ἦταν νὰ στραφῆ πρὸς ἐμένα καὶ νὰ μοῦ ζητήση νὰ ξιδέψω στὸ Χόλλυγουντ, γεμάτη χαρὰ καὶ ἐλπίδες γιὰ τὸ μεγάλο ὑπερατλαντικὸ ταξίδι ποὺ θὰ ἔκανα...

Ὁ Ντίσνεϋ, δημιουργὸς πολλῶν νέων ἐλπίδων γιὰ τὸν ἀμερικανικὸ κινηματογράφο, τὴν δέχθηκε καὶ ἀμέσως βάθηκε νὰ τὴν κάνη αὐτὸ ποὺ ἤθελε ἐκεῖνος.

— Γοητεύθηκα ἀπὸ τὸν πλοῦτο καὶ τὴν πολυτέλεια τῆς μεγάλης αὐτῆς πόλεως τοῦ κινηματογράφου — λέει πάλι ἡ Τζάννετ — ἀλλὰ ἐκεῖνο ποὺ πραγματικὰ μοῦ ἔκανε κατάληξι, ἦταν ἡ περίφημη «Ντίσνεϋλαντ», ἡ παραμυθένια πόλις τῶν θαυμάτων, ποὺ ἔχτισε εἰδικὰ ὁ Ντίσνεϋ γιὰ τὶς ἀνάγκες τῶν ταινιῶν του. Εἶναι κάτι τὸ φανταστικό, κάτι τὸ ἀσύλληπτο....

Μὲ τὰ νιᾶτα, τὴν ὁμορφιὰ καὶ τὸ ταλέντο της ἡ Τζάννετ θὰ μποροῦσε νὰ μείνη γιὰ πάντα «Μοῦσα» τοῦ Ντίσνεϋ καὶ νὰ γίνη μόνιμη κάτοικος τοῦ Χόλυγουντ. Ἀλλά,διάφορες οἰκογενειακὲς ὑποχρεώσεις, τὴν ἀνάγκασαν νὰ μείνη ἐκεῖ μόνο πέντε χρόνια καὶ νὰ πάρη μέρος διαδοχικὰ σὲ τρεῖς ἀπὸ τὶς καλύτερες δημιουργίες τοῦ «μάγου τοῦ κινουμένου σκίτσου», μὲ τοὺς τίτλους «Τὸ μαγικὸ δουνόν». «Οἰκογένεια Ρόμπινσον» καὶ «Οἱ ἄρχοντες τοῦ κάμπου».

Ἀπὸ τὴν Ἀγγλία ἔφυγε σχεδὸν ἄγνωστη, ἄσημη καὶ σχεδὸν χωρὶς χρήματα. Καὶ ξαναγύρισε μὲ ὄνομα, φήμη καὶ ἀρκετὰ χρήματα σὲ δολλάρια. Ἡ πρώτη της βουλειὰ ἦταν, φυσικά, νὰ ντοπολήση τὶς ἰδιωτικές της ὑποθέσεις. Καὶ μετὰ νὰ ὑπογράψη κανένα συμβόλαιο, ποὺ θὰ τὴν ἀνεγνώριζε γιὰ πρωταγωνίστρια. Ἔτσι καὶ ἔγινε. Καὶ ἔπεσε μὲ τὰ μοῦτρα στὸ γύρισμα ταινιῶν. «Τὰ κορίτσια θέλουν θάλασσα». «Πικρὸς θερισμός», «Σόχο», ἡ φωλιὰ τῆς ἀμαρτίας», «Ἕνα πτῶμα μέσα στὴ νύχτα» καὶ «Τὴν ἡμέρα ποὺ ἡ γῆ ἔπιασε φωτιά» εἶναι μερικὲς ἀπὸ τὶς 10 καὶ πλέον ταινίες, ποὺ ἡ Τζάννετ γύρισε στὰ ἀγγλικὰ στούντιο, ἀπὸ τὸ 1960 μέχρι σήμερα. Καὶ τὸ ἄστρο της ὅλο καὶ ἀνεβαίνει πιὸ ψηλά..

Ἡ ὁμορφη Τζάννετ Μάνρο, ἴσως δὲν θὰ ἦταν σήμερα γνωστὴ καὶ δημοφιλὴς μόνο στὴν Ἀγγλία. Ἀσφαλῶς θὰ ἦταν καὶ σὲ ὅλο τὸν κόσμο, ἂν δὲν εἶχε χάσει τὴν τελευταία στιγμὴ ἕναν ἐκρηκτικὸ ρόλο σὲ μιὰ ἐπίσης ἐκρηκτικὴ ταινία. Πρόκειται γιὰ τὸ πασίγνωστο φίλμ «Ἡ ὑπόθεσις Κριστὶν Κίλερ» ποὺ προεβλήθη πέρυσι.

ΦΡΑΝΚ ΛΟΥΙΣ

— Σοῦ ἔγω μιὰ Σουρπάϊζ, ἀγάπη μου! Ἐπέστρεψα ἐκτάκτως κι' ἔφερα μαζί μου καὶ τὸν κύριο διευθυντή!

ΤΑ ΝΕΩΤΕΡΑ

Σύντομες εἰδησοῦλες

ΤΟ ἐφετεινὸ κινηματογραφικὸ Φεστιβὰλ Βενετίας ἐκλεισε μὲ τὴν ἀπονομὴ τῶν βραβείων στοὺς κάτωθι ἠθοποιοὺς καὶ ἔργα:

Ἡ «Κόκκινη ἔρημος» τοῦ Ἀντονιόνι ποὺ ἦταν, ἀπὸ τὴ στιγμὴ τῆς προβολῆς της, τὸ φαβορὶ τῆς «Μοστρας», κέρδισε τὸ «Χρυσὸ Λέοντα». Βαρὺ καὶ δύσκολο, τὸ φίλμ αὐτὸ παίρνει μιὰ ξεχωριστὴ γοητεία, χάρις στὴν ἐπιτυχημένη χρησιμοποίησι τῶν χρωμάτων, ποὺ γιὰ πρώτη φορὰ μεταχειρίζεται ὁ Ἀντονιόνι.

Εἰδικὰ βραβεῖα δόθηκαν στὸ θρησκευτικὸ φίλμ «Τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιο» ποὺ γύρισε ὁ ἄθεος καὶ μαρξιστὴς Πάολο Παζολίνι, καὶ στὴ σοβιετικὴ δημιουργία τοῦ Κουζιντσεφ «Ἀμλετ».

Τὸ γαλλικὸ φίλμ τοῦ Ἀλαὶν Ζεσσουά «Ἡ ζωὴ ἀπὸ τὴν ἀνάποδη», μὲ τοὺς νέους ἠθοποιοὺς Σάρλ Ντενὲρ καὶ Ἄννα Γκαιηρο τοῦ φεστιβάλ.

Τὰ βραβεῖα ἠθοποιΐας δόθηκαν τὸ μὲν γυναικεῖο στὴ Σουηδὴ Χάρριετ Ἀντερσον, γιὰ τὴν ἐρμηνεία της στὸ φίλμ «Νὰ γαπᾶς» τοῦ νεαροῦ σκηνοθέτη Τζὸρν Ντόνερ (31 χρόνων), τὸ δὲ ἀνδρικὸ στὸν Ἄγγλο ἠθοποιὸ Τόμ Κὼρτνεϋ, γιὰ τὸ ρόλο του στὸ φίλμ τοῦ Τζόζεφ Λόζεϊ «Γιὰ τὸ βασιλιὰ καὶ τὴν πατρίδα». Ὁ Λόζεϊ ἔχει καὶ στὸ φίλμ αὐτὸ γιὰ συμπρωταγωνιστὴ τὸν Ντὲρκ Μπόγκαρντ μὲ τὸν ὁποῖο γύρισε καὶ τὴν περυσινὴ του ἐπιτυχία «Ὁ ὑπηρέτης».

Τὸ βραβεῖο τῆς Διεθνοῦς Ἑνώσεως Κριτικῶν δόθηκε κι' αὐτὸ στὸν «Κόκκινη ἔρημο» τοῦ Ἀντονιόνι καὶ τὸ βραβεῖο τοῦ Γραφείου καθολικοῦ κινηματογράφου, στὸν Παζολίνι, γιὰ τὸ «Κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιο».

★ Σὲ λίγες μέρες ἡ Λὶζ Ταίηλορ καὶ ὁ Ρίτσαρντ Μπάρτον ἐγκαταλείπουν τὴν Ἀμερικὴ καὶ ξαναγυρίζουν στὴν Εὐρώπη, γιὰ νὰ γυρίσουν στὴ Γαλλία τὸ νέο τους φίλμ, ὑπὸ τὴ διεύθυνσι τοῦ σκηνοθέτη Βιντσέντε Μινελλί. Ἡ Λὶζ ὑποδύεται στὸ φίλμ αὐτὸ μιὰ γνωστὴ ζωγράφο, μητέρα ἑνὸς ἀγοριοῦ 10 χρόνων, ποὺ θὰ ὑποδυθῆ ὁ Μόργκαν Μαίησον, γυιὸς τοῦ Τζέημς Μαίησον. Ἡ Λὶζ ἐρωτεύεται τὸν διαμαρτυρόμενο ἱερέα, Ρίτσαρντ Μπάρτον, ὁ ὁποῖος εἶναι ἤδη παντρεμένος μὲ τὴν Εὔα—Μαρὶ Σαίντ.

Ἡ Λὶζ ἀκολουθεῖ μιὰ αὐστηρὴ δίαιτα, γιὰ νὰ χάση τουλάχιστον ἕξη κιλά, πρὶν ἀρχίση τὸ γύρισμα τοῦ φίλμ. Ἄλλαξε ἐπίσης ἱμπρεσάριο καὶ ἐμπιστεύτηκε τώρα τὰ συμφέροντά της στὸν Μίκαελ Γουάϊλντινγκ, τὸν πρώην σύζυγό της, μὲ τὸν ὁποῖο ἔχει ἀποκτήσει δυὸ ἀγόρια, τὸν Χάουαρντ καὶ τὸν Κρίστοφερ, 11 καὶ 9 χρόνων.

★Ὁ παραγωγὸς Ρόμπερτ "Ἀλντριχ δήλωσε ὅτι δὲ σκοπεύει ν' ἀντικαταστήση τὴν Τζόαν Κράουφορντ μὲ ἄλλη ἠθοποιό, στὸ φίλμ "Γλυκειὰ μου Καρλόττα» καὶ ὅτι θὰ περιμένη νὰ γίνη καλὰ ἡ Τζόαν, γιὰ νὰ συνεχίση τὸ γύρισμα. Ἡ δήλωσι αὐτὴ τόνωσε τὸ ἠθικὸ τῆς Τζόαν καὶ ἐπέδρασε πάνω της καλύτερα ἀπὸ τὸ πιὸ ἀποτελεσματικὸ φάρμακο, γιατὶ ὁ ρόλος της στὸ ἔργο τῆς ἀρέσει πολὺ καὶ δὲν ἤθελε νὰ τὸν χάση.

★Ὁ Σάρλ Ἄζναβοὺρ θὰ πρωταγωνιστήση σ' ἕνα ἀκόμα πολεμικὸ φίλμ, ποὺ θ' ἀρχίση νὰ γυρίζεται τὸν Ἰανουάριο. Στὸ φίλμ αὐτό, θὰ ὑποδυθῆ ἕνα ἥρωα τῆς γαλλικῆς ἀντιστάσεως, τὸν Ἀρμένιο Μισὲλ Μανουκιάν, ὁ ὁποῖος ἐξετελέσθη ἀπὸ τοὺς Γερμανούς, μαζὶ μὲ δέκα συντρόφους του, τὸ Φεβρουάριο τοῦ 1944.

«Τὸν γνώρισα πολὺ καλά, τὸν Μανουτσιάν», λέει σήμερα ὁ Ἄζναβοὺρ καὶ ξαναθυμᾶται τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, πρὶν ἀπὸ 20 χρόνια, ποὺ ἦταν ὁ ὄσημος Σάρλ. Ἄζναβοὺριάν. «Αὐτὸς μοῦ ἔμαθε τὸ «σκάκι» προσθέτει».

"Οσοι ἔζησαν στὴ Γαλλία κατὰ τὴν ἐποχὴ τῆς κατοχῆς, θυμοῦνται ἀκόμα τὶς ἀφίσες τῶν Γερμανῶν, μὲ τὴ φωτογραφία τοῦ Μανουτσιάν, κάτω ἀπὸ τὴν ὁποία ἀνέγραφαν μὲ μεγάλα κόκκινα γράμματα: «Εἶναι ἕνας δολοφόνος».

Ὁ Λουὶ Ἀραγκὸν ἔγραψε ἕνα ποίημα, μὲ τὸν τίτλο «Ὁμὸς Μανουτσιάν»,καὶ ὁ Λουὶ Φερρὲ τὸ μελοποίησε καὶ τὸ τιτλοφόρησε «Ἡ κόκκινη ἀφίσα». Τώρα, ἡ ζωή του θὰ γίνη φίλμ μὲ πρωταγωνιστὴ τὸ φίλο του Ἄζναβούρ.

— Δὲν τοῦ μοιάζω καθόλου, συνεχίζει ὁ Σάρλ."Ἦταν ἥρεμος, ἤπιος λογικός. Τὸν κρύψαμε γιὰ μιὰ ἐποχὴ στὸ σπίτι μας, γιατὶ ἡ μητέρα μου τὸν γνώριζε ἀπὸ μικρὸ παιδί. Ἡ Ἀνούκ Αἰμὲ θὰ ὑποδυθῆ τὴν Μελίνα Μανουκιάν, τὴ γυναίκα του.Κι' αὐτὴν, τὴν γνώρισα καλά. "Εμεινε μαζί μας γιὰ ἀρκετὸ χρόνο, ὁπότε τυφέκισαν τὸν ἄντρα της. Μαζὶ διαβάσαμε τὸ τε-

ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

λευταῖο γράμμα, ποὺ τῆς ἔστειλε. Τῆς ἔγραφε: «Νὰ ξαναπαντρευτῆς, γιὰ ν' ἀποκτήσης τὸ παιδί, ποὺ ἐγὼ δὲν μπόρεσα νὰ σοῦ δώσω».

Ἐκείνη ὅμως δὲ θέλησε ποτὲ νὰ ξαναπαντρευτῆ.

★"Υστερα ἀπὸ ἕξη χρόνια, ὁ Ζὰκ Τατὶ γυρίζει ἕνα καινούργιο φίλμ. Τὸ φίλμ αὐτό, τοῦ ὁποίου ὁ ἐξαίρετος Γάλλος κωμικὸς θὰ εἶναι συγχρόνως ὁ πρωταγωνιστής,σεναριογράφος καὶ σκηνοθέτης, θὰ εἶναι μιὰ γαλλο — ἰταλικὴ παραγωγὴ καὶ θὰ ἔχη τὸν τίτλο «Τατὶ No 4».

★Ἡ παλαιὰ δόξα τοῦ κινηματογράφου Λίντα Ντάριελ εἶναι ἀδέκαρη. Ἡ Λίντα ποὺ ἦταν πρὶν ἀπὸ μερικὰ χρόνια ἀπὸ τὶς ὡραιότερες γυναίκες τῆς 7ης Τέχνης, ζητᾶει ἀπὸ τὸν φίλυ. Ἄλλαξε ἐπίσης ἱμπρεσάριο καὶ ἐμπιστεύτηκε τώρα τὰ συμφέροντά της στὸν Μίκαελ Γουάϊλντινγκ, τὸν πρώην σύζυγό της, μὲ τὸν ὁποῖο ἔχει ἀποκτήσει δυὸ ἀγόρια, τὸν Χάουαρντ καὶ τὸν Κρίστοφερ, 11 καὶ 9 χρόνων.

★Ὁ παραγωγὸς Ρόμπερτ "Ἀλντριχ δήλωσε ὅτι δὲ σκοπεύει ν' ἀντικαταστήση τὴν Τζόαν Κράουφορντ μὲ ἄλλη ἠθοποιό, στὸ φίλμ "Γλυκειὰ μου Καρλόττα» καὶ ὅτι θὰ περιμένη νὰ γίνη καλὰ ἡ Τζόαν, γιὰ νὰ συνεχίση τὸ γύρισμα. Ἡ δήλωσι αὐτὴ τόνωσε τὸ ἠθικὸ τῆς Τζόαν καὶ ἐπέδρασε πάνω της καλύτερα ἀπὸ τὸ πιὸ ἀποτελεσματικὸ φάρμακο, γιατὶ ὁ ρόλος της στὸ ἔργο τῆς ἀρέσει πολὺ καὶ δὲν ἤθελε νὰ τὸν χάση.

★Ὁ Σάρλ Ἄζναβοὺρ θὰ πρωταγωνιστήση σ' ἕνα ἀκόμα πολεμικὸ φίλμ, ποὺ θ' ἀρχίση νὰ γυρίζεται τὸν Ἰανουάριο. Στὸ φίλμ αὐτό, θὰ ὑποδυθῆ ἕνα ἥρωα τῆς γαλλικῆς ἀντιστάσεως, τὸν Ἀρμένιο Μισὲλ Μανουκιάν, ὁ ὁποῖος ἐξετελέσθη ἀπὸ τοὺς Γερμανούς, μαζὶ μὲ δέκα συντρόφους του, τὸ Φεβρουάριο τοῦ 1944.

«Τὸν γνώρισα πολὺ καλά, τὸν Μανουτσιάν», λέει σήμερα ὁ Ἄζναβοὺρ καὶ ξαναθυμᾶται τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, πρὶν ἀπὸ 20 χρόνια, ποὺ ἦταν ὁ ὄσημος Σάρλ. Ἄζναβοὺριάν. «Αὐτὸς μοῦ ἔμαθε τὸ «σκάκι» προσθέτει».

"Οσοι ἔζησαν στὴ Γαλλία κατὰ τὴν ἐποχὴ τῆς κατοχῆς, θυμοῦνται ἀκόμα τὶς ἀφίσες τῶν Γερμανῶν, μὲ τὴ φωτογραφία τοῦ Μανουτσιάν, κάτω ἀπὸ τὴν ὁποία ἀνέγραφαν μὲ μεγάλα κόκκινα γράμματα: «Εἶναι ἕνας δολοφόνος».

Ὁ Λουὶ Ἀραγκὸν ἔγραψε ἕνα ποίημα, μὲ τὸν τίτλο «Ὁμὸς Μανουτσιάν»,καὶ ὁ Λουὶ Φερρὲ τὸ μελοποίησε καὶ τὸ τιτλοφόρησε «Ἡ κόκκινη ἀφίσα». Τώρα, ἡ ζωή του θὰ γίνη φίλμ μὲ πρωταγωνιστὴ τὸ φίλο του Ἄζναβούρ.

— Δὲν τοῦ μοιάζω καθόλου, συνεχίζει ὁ Σάρλ."Ἦταν ἥρεμος, ἤπιος λογικός. Τὸν κρύψαμε γιὰ μιὰ ἐποχὴ στὸ σπίτι μας, γιατὶ ἡ μητέρα μου τὸν γνώριζε ἀπὸ μικρὸ παιδί. Ἡ Ἀνούκ Αἰμὲ θὰ ὑποδυθῆ τὴν Μελίνα Μανουκιάν, τὴ γυναίκα του.Κι' αὐτὴν, τὴν γνώρισα καλά. "Εμεινε μαζί μας γιὰ ἀρκετὸ χρόνο, ὁπότε τυφέκισαν τὸν ἄντρα της. Μαζὶ διαβάσαμε τὸ τελευταῖο γράμμα, ποὺ τῆς ἔστειλε. Τῆς ἔγραφε: «Νὰ ξαναπαντρευτῆς, γιὰ ν' ἀποκτήσης τὸ παιδί, ποὺ ἐγὼ δὲν μπόρεσα νὰ σοῦ δώσω».

Ἐκείνη ὅμως δὲ θέλησε ποτὲ νὰ ξαναπαντρευτῆ.

★"Υστερα ἀπὸ ἕξη χρόνια, ὁ Ζὰκ Τατὶ γυρίζει ἕνα καινούργιο φίλμ. Τὸ φίλμ αὐτό, τοῦ ὁποίου ὁ ἐξαίρετος Γάλλος κωμικὸς θὰ εἶναι συγχρόνως ὁ πρωταγωνιστής,σεναριογράφος καὶ σκηνοθέτης, θὰ εἶναι μιὰ γαλλο — ἰταλικὴ παραγωγὴ καὶ θὰ ἔχη τὸν τίτλο «Τατὶ No 4».

★Ἡ παλαιὰ δόξα τοῦ κινηματογράφου Λίντα Ντάριελ εἶναι ἀδέκαρη. Ἡ Λίντα ποὺ ἦταν πρὶν ἀπὸ μερικὰ χρόνια ἀπὸ τὶς ὡραιότερες γυναίκες τῆς 7ης Τέχνης, ζητᾶει ἀπὸ τὸν πρώην σύζυγό της Πέδρο Ἀρμέντα 8.000 δραχμὲς τὸ μῆνα, γιὰ νὰ μπορέση νὰ συντηρήση τὴν κόρη της.

★Ἡ "Ελκε Σόμμερ θέλησε ν' ἀγοράση ἕνα σπίτι στὴ Ζυρίχη καὶ ζήτησε ἀπὸ τὶς ἑλβετικὲς ἀρχὲς τὴν ἄδεια νὰ ἐγκατασταθῆ ἐκεῖ. Τῆς τὴν ἀρνήθηκαν ὅμως καὶ τῆς δήλωσαν πὼς εἶναι ἐξηγήσου καὶ γιὰ ποιὸν ἀκριδὸς λόγο.

★Ὁ Ξαβιὲ Κούγκατ βρῆκε επὶ τέλους τὴ γυναίκα ποὺ τὸν παρηγόρησε γιὰ τὴν ἐγκατάλειψι τῆς "Ἀμπυ Λεην καὶ ποὺ θὰ παρῆ τὴ θέσι της στὴν ὀρχήστρα του. Ὀνομάζεται Ἰσαμπέλ Ντεμπρού καὶ εἶναι μιὰ φλογερὴ Σπανιόλα, 18 χρόνων.

★Ἡ Μπέττυ Γκρέημπλ καὶ ὁ Χάρρυ Τζέημς πάντρεψαν τὴν μεγαλύτερη κόρη τους Βίκυ, μὲ τὸν κ. Γουίλλιαμ Ρίδενς.

★Ὑστερα ἀπὸ 16 χρόνια, ἡ Ντιάνα Ντάρμπιν ξαναβγαίνει καὶ πάλι ἀπὸ τὴν ἀφάνεια. Ἐγκαταλείπει τὴ Γαλλία, ὅπου εἶχε ἐγκατασταθῆ μαζὶ μὲ τὸν ἄντρα καὶ τὰ παιδιὰ της, καὶ ξαναγυρίζει στὴν Ἀμερική, ὄχι ὅμως γιὰ νὰ παίξη στὸν κινηματογράφο. Ὁ διευθυντὴς τοῦ κέντρου «Φλαμίνγκο» τοῦ Λὰς Βέγκας, τῆς προσέφερε 50.000 δολλάρια, γιὰ συνεχεῖς ἐμφανίσεις ἑνὸς μηνός.

★"Αν καὶ ἀγαπᾶ πολὺ τὰ ταξίδια, ὁ Γκλὲν Φόρντ ἀρνήθηκε νὰ ἔρθη στὴν Εὐρώπη καὶ νὰ γυρίση τὸ φίλμ «Ὁ θρῦλος ἑνὸς κατασκόπου» μὲ τὴν Κλαούντια Καρντινάλε, σὲ νὰ μείνη στὸ Χόλλυγουντ καὶ νὰ παίξη στὸ φίλμ ποὺ θὰ γυρίση ἐκεῖ ὁ Ἀλαὶν Ντελόν, μὲ παρτενὲρ τὴν "Ἀννυ Μάργκρετ.

★Ἡ Τίπι Χέντρεν, ποὺ ὁ Χίτσκοκ λανσάρησε μὲ τὰ «Πουλιὰ», παντρεύτηκε τὸν Νόελ Μάρσαλ, ποὺ ἦταν καὶ παραμένει ὁ ἱμπρεσάριος της.

★Ἡ "Ἀννυ Μπάνκροφτ παντρεύτηκε γιὰ δεύτερη φορὰ στὴ Νέα Ὑόρκη, μὲ τὸ δραματικὸ συγγραφέα Μὲλ Μπρούκς.

★Ἡ Συλβάνα Μάνγκανο ξαναγυρίζει στὸ στούντιο, γιὰ νὰ πρωταγωνιστήση στὸ φίλμ «Ἡ γυναίκα μου», στὸ ὁποῖο θὰ ἔχη γιὰ παρτενὲρ τὸν Ἄλμπέρτο Σόρντι.

ΠΑΤ ΚΕΝΕΝΤΥ

Ματιὲς στὰ ἑλληνικὰ στούντιο

Ὁ Ἐρρίκος Θαλασσινὸς τελειώνει τὸ γύρισμα τοῦ φίλμ «Ἡ Κύπρος στὶς φλόγες», μὲ πρωταγωνιστὲς τὴ Μαίρη Χρονοπούλου, τὴν Ἑλένη Ζαφειρίου καὶ τὸν Κατζάκο. Τὸ θέμα τοῦ ἔργου ἀναφέρεται στὴ ζωὴ δυὸ οἰκογενειῶν Ἑλληνοκυπρίων καὶ Τουρκοκυπρίων.

★ Στὶς 24 Σεπτεμβρίου, συνέρχεται στὴν Ἀθήνα τὸ 10ο Συνέδριο τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσεως Τεχνικοῦ Κινηματογράφου καὶ Τηλεοράσεως, ποὺ θὰ διαρκέση μιὰ βδομάδα. Συμμετέχουν: Αὐστρία, Βέλγιο, Γαλλία,Γερμανία, Ἑλλάς, Ἰταλία, Σουηδία, Φινλανδία καὶ ἄλλες χῶρες.

★ «Κλέφτης μὲ φιλότιμο» εἶναι ὁ τίτλος μιᾶς νέας ἑλληνικῆς ταινίας, ποὺ σκηνοθέτησε ὁ Δημήτρης Γαλάτης. Πρωταγωνιστοῦν ὁ Διονύσιος Παπαγιαννόπουλος, ὁ Κώστας Βουτσῆς, ἡ Ζωὴ Φυτούση, ὁ Ἀνέστης Βλάχος καὶ ἡ Εὔα Φρυδάκη.

★ Στὸ Παρίσι, ἄρχισε νὰ προβάλλεται μὲ ἐπιτυχία τὸ νέο φίλμ τοῦ Ζὺλ Ντασσὶν «Τοπκαπού», στὸ ὁποῖο πρωταγωνιστοῦν ἡ Μελίνα Μερκούρη καὶ ὁ Πήτερ Ὀὺστίνωφ. Ὁ Ντασσέν, ποὺ ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ ἔργου του «Ὁ Χριστὸς ξανασταυρώνεται» δὲ γύρισε κανένα φίλμ δίχως τὴ Μελίνα, δήλωσε τελευταῖα: «Χωρὶς τὴ Μελίνα αἰσθάνομαι σὰν χαμένος. Αὐτὴ μὲ ἐμπνέει».

Ὁ Ντασσὲν ἀποκάλυψε ἀκολούθως πὼς, ἀπὸ τότε ποὺ, ἐφηβος ἀκόμα, ἐγκατέλειψε τὸ πατρικό του σπίτι, στὸ Κοννέκτικατ, γυρίζει τὸν κόσμο μὲ μιὰ φωτογραφικὴ μηχανὴ κι' ἕνα στυλὸ στὸ χέρι. «Δὲ θέλησα ποτὲ ν' ἀποκτήσω μόνιμη κατοικία, εἶπε, οὔτε καὶ θὰ ἀποκτήσω ποτέ. Τὰ ἀκίνητα ἀκινητοποιοῦν. Σὲ κάνουν αἰχμάλωτό τους καὶ δὲ σ' ἀφήνουν νὰ κινηθῆς ἐλεύθερα».

★ Ἡ Μελίνα, στὸ μεταξύ, τελείωσε τὸ φίλμ «Τὰ μηχανικὰ πιάνα», ποὺ γύρισε στὴν Ἱσπανία, καὶ βρίσκεται τώρα στὸ Παρίσι. Εἰδοποίησε τοὺς φίλους της στὴν Ἀθήνα ὅτι θὰ ἔρθη νὰ περάση μερικὲς μέρες ἐδῶ. Ὅσο γιὰ τὸν Ντασσέν, εἰδοποίησε κι' αὐτὸς τοὺς φίλους του πὼς ἀποφάσισε νὰ ἐπιστρέψη στὴν Ἀμερική, γιὰ νὰ γυρίση στὸ Χόλλυγουντ ἕνα φίλμ, μὲ ἐκπληκτικὰ πλούσιο θέαμα.

★ Στὶς ἀρχὲς Ὀκτωβρίου, θὰ προβληθῆ τὸ πρῶτο φίλμ τοῦ ὀργανισμοῦ «Δαμασκηνοῦ — Μιχαηλίδη», «Τὸ κορίτσι τῆς Κυριακῆς», μὲ τοὺς Γιώργο Φούντα Ξένια Καλογεροπούλου, Μαίρη Χρονοπούλου, Φ. Γεωργίτση, Δέσπω Διαμαντίδου, Νότη Περγιάλη κ.ἀ. Ὁ Ν. Μάτσας, ποὺ εἶναι ὁ σεναριογράφος καὶ σκηνοθέτης τοῦ φίλμ, ἐπέτυχε μὲ τὸ ἔργο του αὐτό, μιὰ τολμηρὴ μεταφορὰ τοῦ ἀρχαίου μύθου «Ὄρφεως καὶ Εὐρυδίκη», στὴν ἐποχὴ μας καὶ μάλιστα στὶς λαϊκὲς συνοικίες ἑνὸς μεγάλου λιμανιοῦ.

★ Στὸ φεστιβὰλ Θεσσαλονίκης, θὰ προβληθῆ καὶ τὸ ντοκυμανταὶρ «Ἀκρόπολις», τοῦ Ὀρέστη Λούβρου, ποὺ σημειώνει ἐπιτυχία παντοῦ ὅπου προβάλλεται στὸ ἐξωτερικὸ καὶ ποὺ ἐπελέγη ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖο Παιδείας τῆς Δ. Γερμανίας, γιὰ νὰ προβληθῆ στὰ σχολεῖα Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

★Ὁ Γιῶργος Κατσαρὸς ἀνέλαβε νὰ συνθέση τὴ μουσικὴ τῆς νέας κωμῳδίας τῆς «Ἀνζερῆδός». «Ὁ Ἀριστεῖδης καὶ τὰ κορίτσια του» στὴν ὁποία πρωταγωνιστοῦν ὁ Ὀρέστης Μακρῆς, ἡ Νίκη Λινάρδου, ἡ Μίρκα Καλαντζοπούλου καὶ ἡ Κλεοπάτρα Ράπτη. Μὲ τὸν λαναράη στὸ Κούνδουρος μὲ τὶς «Μικρὲς Ἀφροδίτες».

★ Ἡ ἐπιτροπὴ τῆς 39ης Ἑβδομάδος Ἑλληνικοῦ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης ἀπαρτίζεται ἀπὸ τοὺς κ.κ. Β. Μπέτσον (παραγωγόν), Ο. Λάσκον (σκηνοθέτην), Β. Βασιλικὸν(λογοτέχνην), Α. Μοσχοβάκην (κριτικόν), Ι. Σφορῶνον (ζωγράφον), Ι. Σημηριώτην καὶ Σ. Πυλαρινὸν (κινηματογραφιστάς). Συντονιστὴς εἶναι ὁ ἐπιμελητὴς Κινηματογράφου τοῦ ὑπουργείου Βιομηχανίας Νικ. Ἀρδαβανίτης.

★ Μεγάλη δραστηριότητα ἀναπτύσσει ὁ Βασίλης Μάρος. "Υστερα ἀπὸ τὸ γύρισμα ταινίαι τοῦ «Κόλιμνος», ποὺ σημειώνει ἐπιτυχία σὲ ἕνα φεστιβάλ, θὰ γυρίση ἕνα δραματικὸ φίλμ μεγάλου μήκους στὸ ἴδιο νησί, μὲ τίτλο πάλι «Κάλυμνος».

Ο ΦΑΚΟΣ

— Καὶ ποιὰ παντόφλα νὰ ἀγοράσουμε γιὰ τὴν διπλανή μας ποὺ ἔχει τὸ ἴδιο νούμερο;

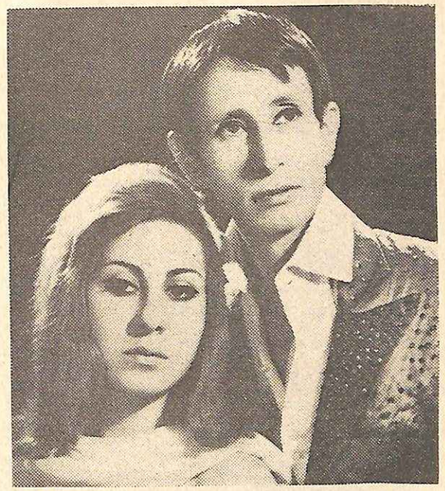

Ὁ γνωστὸς χορευτὴς καὶ χορογράφος Ρ. Ράλλης, ποὺ, μετὰ μακρὰ ἀπουσία στὸ ἐξωτερικό, ἐπανέρχεται μὲ τὴ νέα του παρτενὲρ Ἄννα Λίτσα, τῆς σχολῆς Ζουρούδη, σὲ ἕνα ἐνδοκινέζικο χορευτικό, ἰδιαιτέρων ἀξιώσεων.

Θεατρικὰ παρασκήνια

Πικάντικο ρεπορτὰζ

ΣΤΙΣ ἐπαναληπτικὲς παραστάσεις τῆς τραγῳδίας τοῦ Εὐριπίδου «Ἄλκηστις» στὸ θέατρο Ἡρῴδου, τὴν "Ἀννα Συναδινοῦ που αἰεχώρησε ἀπὸ τὴν Κρατικὴ Σκηνή, θὰ ἀντικατασταθῆ ἡ Ἑλένη Χατζηαργύρη.

Στὸ Ἐθνικὸ θέατρο ἀρχισαν, ἐν τῷ μεταξὺ οἱ δοκιμὲς στὸ «Βασιλικὸ» τοῦ Ματεση που θὰ εἶναι τὸ ἐναρκτήριο ἔργο τῆς χ

Τὸ καλλιτεχνικὸ σαλόνι

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΕΣ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΕΣ

ΛΟΥΪΖΑ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Ἡ «διεθνὴς» τραγουδίστρια

ΕΙΧΑΜΕ πολὺ καιρὸ νὰ λάβουμε νέα τῆς Λουΐζας, ὥσπου, ἕνα ἀπὸ τὰ τελευταῖα βράδυα, τὴν εἴδαμε νὰ τραγουδᾶ σὲ ἕνα ἀπὸ τὰ νυκτερινὰ κέντρα τοῦ Συντάγματος, καὶ ὁμολογοῦμε, ὅτι δυσκολευθήκαμε ἀρκετὰ νὰ ἀναγνωρίσουμε τὴ Λουΐζα Δημητρίου, γιατὶ ἔχινε κάτι ἐντελῶς καινούργιο. Μιὰ φθασμένη βεντέττα, μὲ πολὺ μπρίο καὶ χάρι, καὶ πρὸ παντὸς μὲ προσωπικότητα, ἀφοῦ κατάφερε νὰ ἐπιβληθῇ στὰ μεγαλύτερα νυκτερινὰ κέντρα τῆς Εὐρώπης, σὰν τραγουδιστικὴ ἀτραξιὸν ἀξιώσεων, δίπλα σὲ μεγάλα ξένα ὀνόματα, διεθνοῦς φήμης.

Κοντούλα, βέβαια, πάντα, ἀλλὰ γεμάτη μουσικότητα καὶ αἴσθημα. Ἕνα ζωντανὸ μπιμπελό, ποὺ συγκινεῖ καὶ συναρπάζει, μὲ τὸ τέμπρο τῆς φωνῆς της.

★

Ἀριστοῦχος τοῦ Ἐθνικοῦ Ὠδείου, πρὶν μερικὰ χρόνια, καὶ μιὰ ἀπὸ τὶς καλύτερες μαθήτριες τῆς κ. Γεννάδη, ἡ ὑψίφωνος τότε Λουΐζα Δημητρίου, ἔκαμε τὴν πρώτη της γνωριμία μὲ τὸ ἀθηναϊκὸ κοινὸ ἀπὸ τὸ Ραδιόφωνο, μὲ τὴν ἐκπομπὴ «Κόκκινη παπαρούνα».

Ὁ κονφερανσιὲ Γιῶργος Οἰκονομίδης, ποὺ τὴν εἶχε ἐπισημάνει ἀπὸ καιρό, τὴν παρουσίασε, τὴν ἴδια σχεδὸν ἐποχή, στὸ «Ἄλσος» καὶ στὰ μουσικὰ πρωϊνὰ τοῦ «Παλλάς». Καὶ οἱ προβλέψεις ἐπαληθεύσαν πλήρως, ἀφοῦ, ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή, ἡ Λουΐζα κατέκτησε τὸ ἀθηναϊκὸ κοινὸ μὲ τὴν κρυστάλλινη φωνή της. Ἔτσι, πολὺ γρήγορα, ἀφοῦ τραγούδησε μὲ μεγάλη πάντα ἐπιτυχία σὲ ὅλα τὰ ἀναψυκτήρια, τὴν πρόφτιξε τὸ θέατρο. Στὸ μεταξύ, εἶχε ἠχογραφήσει ἀρκετὰ τραγούδια σὲ δίσκους, μόνη της ἢ μαζὶ μὲ τὸ Σώτο Παναγόπουλο.

Ἔλαβε μέρος στὶς δύο ἐπιθεωρήσεις τοῦ θεάτρου «Ἀκροπόλ», «Γυναῖκες καὶ λουλούδια» καὶ «Σιγὰ καὶ μὲ τὸ μαλακό», μὲ σπάνια ἐπιτυχία. Αὐτὸ ἦταν ἀρκετό, γιὰ νὰ τὴν ἐπιβάλη στὸ εἶδος της καὶ νὰ τῆς δώσῃ μιὰ ξεχωριστὴ θέσι ἀνάμεσα στὰ τόσα παλιὰ καὶ νέα ἀστέρια τοῦ τραγουδιοῦ. Ἔτσι, τὸ 1958, ἔφυγε γιὰ τὴ Γερμανία. Ἀντιπροσώπευσε τὴν Ἑλλάδα σὲ ἕνα μεγάλο διεθνὲς φεστιβὰλ τραγουδιοῦ, ὅπου πῆρε τὸ πρῶτο βραβεῖο. Αὐτὸ ἔγινε τότε ἀφορμὴ νὰ κερδίσῃ μιὰ ἐνδιαφέρουσα γερμανικὴ ὑποτροφία. Κι' ἔμεινε ἕνα ὁλόκληρο χρόνο στὸ Μόναχο, ἀκολουθώντας ἀνώτερα μαθήματα φωνητικῆς, μὲ τὴ διάσημη δασκάλα Μύλλερ. Ἡ ἔκτασις τῆς φωνῆς της ἔκανε τόση ἐντύπωσι, ὥστε εἶχε ἐνδιαφέρουσες προτάσεις νὰ ἐργασθῇ στὴν Ὄπερα τοῦ Μονάχου. Προτίμησε ὅμως νὰ γυρίσῃ στὴν Ἀθήνα, γιὰ νὰ προετοιμάσῃ μεγάλο ρεπερτόριο γιὰ μιὰ μακροχρόνια περιοδεία στὴν Εὐρώπη.

Πράγματι στὶς ἀρχὲς τοῦ 1960, ἔφυγε γιὰ τὴν περιοδεία αὐτή, μὲ τραγούδια σὲ 8 διαφορετικὲς γλῶσσες. Ἐμφανίσθηκε πρῶτα στὸ Βέλγιο καὶ κατόπιν στὴν Ἱσπανία, στὴν Ὁλλανδία καὶ τὸ Λουξεμβοῦργο, ὅπου τῆς δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ τραγουδήσῃ στὸ Ράδιο-Λουξεμβοῦργο, μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ φημισμένες μουσικὲς ἐκπομπὲς τῆς Εὐρώπης. Τὰ συμβόλαια διαδέχονταν τὸ ἕνα τὸ ἄλλο καὶ παντοῦ σχεδόν, ἡ μικροσκοπικὴ Ἑλληνίδα σοπράνο, ποὺ κατώρθωσε νὰ προσαρμόσῃ τέλεια τὴ φωνή της στὸ ἐλαφρὸ τραγούδι, ἔκλεινε σχεδὸν πάντα τὸ πρόγραμμα. Στὴν Ἑλβετία, εἶχε τὴν τύχη νὰ ἐμφανισθῇ στὸ ὡραιότερο καὶ πολυτελέστερο κέντρο τῆς Εὐρώπης, τὸ «Ταμπαρὶς» τῆς Γενεύης. Τραγούδησε ἐπίσης στὸ Παρίσι, στὴν Κυανῆ Ἀκτή, στὸ Μόντε Κάρλο, κ. ἄ.

Πέρυσι ἤρθε γιὰ λίγες μέρες στὴν Ἀθήνα καὶ ἔπειτα μᾶς ξανάφυγε. Στὴν Κύπρο ἔμεινε τρεῖς ὁλόκληρους μῆνες καὶ ἀγαπήθηκε ὅσο καμμιὰ ἄλλη Ἑλληνίδα τραγουδίστρια. Στὴ Βηρυττό, ἐμφανίσθηκε ἐναλλὰξ στὰ τρία μεγαλύτερα κέντρα. Καί, στὴν Τεχεράνη εἶχε τὴν τύχη νὰ τραγουδήσῃ σὲ μιὰ μεγάλη δεξίωσι, ποὺ δόθηκε στὰ ἀνάκτορα τοῦ Σάχη. Ἐνθουσιασμένος ὁ Ἀσιάτης μονάρχης ἀπὸ τὴ φωνή της, τῆς χάρισε ἕνα ἀναμνηστικὸ νόμισμα. Ἐκεῖ ἐπίσης ὁ γνωστὸς παραγωγὸς δίσκων Μπάρκλεϋ, τόσο ἐνθουσιάσθηκε ἀπὸ τὴν ἐκτέλεσι τοῦ γνωστοῦ τραγουδιοῦ «Ναγκίλα Χάβα», ὥστε τῆς πρότεινε νὰ μεταβῇ στὸ Παρίσι, γιὰ νὰ ἠχογραφήσῃ μιὰ σειρὰ ἀπὸ ἑβραϊκὰ τραγούδια.

★

Εἴχαμε τὴν εὐκαιρία, τὸ βράδυ ἐκεῖνο, νὰ συνομιλήσουμε ἀρκετὴ ὥρα μαζί της.

— Εἶμαι εὐτυχής, μᾶς λέει, ἐνῶ τὰ μάτια της ἀστράφτουν ἀπὸ χαρά, γιατὶ κατώρθωσα κάτι, ποὺ ὠνειρευόμουνα πολλὰ χρόνια: νὰ τραγουδῶ μὲ εὐχέρεια σὲ ὀκτὼ γλῶσσες!

— Καὶ μὲ σωστή, ὅπως βλέπω, ἄρθρωσι!

— Ἀσφαλῶς, ἀφοῦ τὶς περισσότερες γλῶσσες τὶς μιλάω καλά.

— Τί ἄλλο σὲ ἀπασχολεῖ, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ τραγούδι;

— Ὁ χορός. Αὐτὸς ἦταν πάντα ἡ μεγάλη μου ἀδυναμία καὶ δὲ σᾶς κρύβω πὼς, πρὶν ἀρχίσω τὸ τραγούδι, εἶχα τὴν ἐπιθυμία νὰ γίνω κλασικὴ χορεύτρια. Φοίτησα ἀρκετὸ διάστημα στὶς σχολὲς Ζουρούδη καὶ Μοριάγωβ καὶ ἔλαβα μέρος ἀρκετὲς φορὲς σὲ ἐπιδείξεις.

— Καὶ ἔξω ἀπὸ τὴν καλλιτεχνία;...

— Ἔχω μανία μὲ τοὺς δίσκους. Μπορῶ νὰ πῶ πὼς ἔχω μιὰ ἀπὸ τὶ' μεγαλύτερες δισκοθῆκες, μὲ ὅλες τὶς ξένες ὅπερες καὶ ὅλα τὰ τελευταῖα σουξέ.

— Κάτι πιὸ πικάντικο;

— Μοῦ ἀρέσουν πολὺ οἱ κοῦκλες, σὲ ζωάκια. Ἔχω στὴ μεγάτοὺλες. Ἐπίσης, τὰ βιβλία. Ἡ μεγαλύτερη ὅμως ἀδυναμία μου εἶναι ἡ καθαριότης. Γι' αὐτό, κάνω πάντα μόνη μου τὶς δουλειὲς τοῦ σπιτιοῦ, χωρὶς νὰ ἐμπιστεύωμαι σὲ κανένα

— Ποιὰ εἶναι τὰ μεγαλύτερα σουξὲ σου;

— Πάντα ἡ κλασικὴ «Γρανάδα» καὶ τὸ ὡραῖο μεξικάνικο τραγουδάκι «Κού-κουροῦ-κουκουρ».

— Μελλοντικὰ σου σχέδια;

— Σκέφτομαι νὰ μείνω αὐτὴ τὴ φορὰ ἀρκετὸ διάστημα στὴν πατρίδα, ὡσότου ἑτοιμάσω τὴ νέα μου περιοδεία, ποὺ θὰ εἶναι καὶ ἡ τελευταία. Ἔχω προτάσεις γιὰ θέατρο καὶ γιὰ δυὸ ἐνδιαφέρουσες ταινίες. Πάνω ἀπ' ὅλα, ἀλλωστε, μὲ ἐνδιαφέρει ἡ πατρίδα μου, ποὺ δὲν ἔπαψα οὔτε μιὰ στιγμὴ νὰ νοσταλγῶ, στὰ τέσσερα χρόνια, ποὺ ἔλειψα.

— Καὶ ἀργότερα;

— Ἀργότερα, ὅταν θὰ σταματήσω νὰ τραγουδῶ, ἔχω ἕνα ὡραῖο σχέδιο: Νὰ χτίσω, σὲ ἕνα μεγάλο οἰκόπεδο, ποὺ ἔχω στὸ Λαγονῆσι, μία βίλλα, σὲ χωριστικο στύλ, ὅπως ἐγὼ τὴ φαντάζομαι, καὶ νὰ ζήσω, κλεισμένη ἐκεῖ μὲ τὶς ἀναμνήσεις τοῦ παρελθόντος...

Ι. ΦΕΡΜΑΝΟΓΛΟΥ

Ἡ Λουΐζα Δημητρίου.

Ἡ «διεθνὴς» Ἑλληνίδα τραγουδίστρια σὲ μιὰ τελευταία της ἐμφάνισι.

σαλόνι

ΤΟ «ΝΕΟΝ ΚΥΜΑ»

ΝΤΙΝΑ ΤΡΙΑΝΤΗ

Ἡ μικροπαντρεμένη ποὺ ἔγινε στὰρ κατὰ σύμπτωσι...

ΑΝ κάθε ἀθηναϊκὴ συνοικία ἔχῃ νὰ περηφανεύεται πὼς γέννησε κι' ἀνάθρεψε ἀπὸ μιὰ Ἑλληνίδα στάρ, ἡ Νέα Ἰωνία ἔχει λόγο νὰ περηφανεύεται διπλά. Γιατὶ ξέβγαλε στὸ κλαρὶ τῆς Τέχνης δυό: Τὸ Στέλιο Καζαντζίδη στὸ λαϊκὸ τραγούδι καὶ τὴ Ντίνα Τριάντη στὸν κινηματογράφο.

Ἡ Ντίνα, ὅπως δὰ οἱ περισσότερες Ἑλληνίδες «ντίβες» τῆς 7ης Τέχνης, μέχρι πρὶν ἀπὸ πέντε χρόνια, δὲν ἦταν παρὰ ἕνα κοριτσόπουλο, τῆς γειτονιᾶς, ὁμορφο, φυσικά, χαοιτωμένο, πρόσχαρο καὶ γελαστό, ἀλλὰ ἐντελῶς ἀνίδεο ἀπὸ φακούς, ὀθόνες, πλάνα καὶ πλατώ, ποὺ ἡ μόνη του ἔγνοια καὶ ἀσχολία ἦταν τὸ νοικοκυριό.

Καὶ μπῆκε νωρὶς στὰ βάσανα τοῦ νοικοκυριοῦ ἡ Ντίνα, γιὰ τὸν ἁπλούστατο λόγο, ὅτι ἦταν... μικροπαντρεμένη.

— Γιατί εἶχες βιαστῆ τόσο; Ἀπ' τὸ θρανίο κατ' εὐθεῖαν στὴ συζυγικὴ παστάδα;

Ἡ Ντίνα χαμογελάει καὶ μεῖς κάνουμε τὴν πρώτη μας διαπίστωσι: ὅτι, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ὁμορφα μάτια καὶ τὰ σαρκώδη χείλη, ἡ Τριάντη διαθέτει κι' ἕνα ἀπὸ τὰ ὡραιότερα χαμόγελα τοῦ καλλιτεχνικοῦ μας κόσμου.

Ἀπάντησις:

— Ἤμουνα, βλέπεις, ἐρωτευμένη.

— Κι' ὅταν ἐρωτεύεται κανείς, παντρεύεται κιόλας: Τότε θάπρεπε κάθε ἄνθρωπος νὰ παντρεύεται ἴσαμε... πενῆντα φορές, καὶ βάλε!

Διαφωνεῖ. Καὶ στὸν ἀριθμὸ τῶν γάμων καὶ στὴν οὐσία τοῦ ἐπιχειρήματος. Καὶ ἀπαντᾶ, κοφτὰ καὶ καθαρά:

— Μάλιστα. Πρέπει νὰ παντρεύεται. Αὐτὸς εἶναι ὁ προορισμὸς τῆς γυναίκας.

— Τότε ἐσὺ πῶς ξέφυγες ἀπ' τὸν προορισμό σου κι' ἔγινες στάρ;

★

Εἶναι μιὰ μικρή, ἀπίθανη ἱστορία, ποὺ ἄλλαξε τὸ ρεῦμα τῆς ζωῆς τῆς χαριτωμένης μας συνομιλήτριας. Μᾶς τὴ διηγήθηκε... «γιὰ νὰ δῆτε ἀπὸ τί μικροπράγματα ἐξαρτᾶται καμμιὰ φορὰ ἡ μοῖρα τοῦ ἀνθρώπου».

Ὁ ἄντρας της, λέει, ἦταν καλλιτέχνης, ὁ νεαρὸς ἠθοποιὸς τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου Αἴας Τριάντης. Τὸ ἐπάγγελμα ὅμως τοῦ συζύγου δὲ συγκινοῦσε τὴ σύζυγο. Ἡ Ντίνα ἀγαποῦσε τὸν ἄντρα της σὰν ἄντρα κι' ὄχι σὰν ἠθοποιό, ὥσπου, ἕνα ἀπόγευμα, ποὺ εἶχε κατέβει στὴν Ἀθήνα γιὰ ψώνια, σκέφτηκε νὰ περάσῃ ἀπ' τὸ «γραφεῖο» τοῦ ἀνδρός της, ὅπως συνήθως κάνουν ὅλες οἱ γυναῖκες, ποὺ ἔχουν ἄντρα τοῦ γραφείου.

Κίνησε, λοιπόν, καὶ πῆγε στὸ Βασιλικό. Κι' ἐκεῖ...

— Ἀλλαχτε ἐντός μου ὁ ρυθμὸς τοῦ κόσμου, ὁμολογεῖ ἡ Τριάντη, φαίρνοντας τὸ γνωστὸ δίστιχο τοῦ μακαρίτη Βιζυηνοῦ, γιὰ νὰ ἐκφράσῃ τὸ σεισμό, ποὺ ἔγινε μέσα της.

— Δηλαδή;

— Δηλαδή, ἤρθα γιὰ πρώτη φορὰ σ' ἐπαφὴ μὲ τὸν κόσμο τῶν παρασκηνίων καὶ τῆς «πρόβας». Ὁ ἄντρας μου, μαζὶ μὲ ἄλλους συναδέλφους του, πρόβαραν στὴ σκηνὴ ἕνα ἔργο, μὲ τὶς ὁδηγίες τοῦ σκηνοθέτη. Κάθησα καὶ παρακολούθησα καί... αὐτὸ ἦταν!

— Ποιὸ «αὐτό»;

— Τσίμπησα. Τὰ παρακάτω ἤρθαν μόνα τους. Οἱ συνάδελφοι τοῦ ἄντρός μου μοῦ πρότειναν νὰ γυρίσω ἕνα «δοκιμαστικό». Τὸ γύρισα. Ἡ ἐπιτυχία ἦταν τέτοια, ποὺ μπῆκα ἀμέσως μὲ τά... τσαρούχια στὸν κινηματογράφο.

★

Δυὸ ἦσαν οἱ συντελεστὲς τῆς ἐκπληκτικῆς πραγματικὰ ἐπιτυχίας τῆς Ντίνας Τριάντη, ποὺ, μέσα σ' ἐλάχιστα χρόνια, δίχως καμμιὰ προπαίδευσι, κατώρθωσε νὰ περιλαμβάνεται σήμερα ἀνάμεσα στὶς 10 καλύτερες στὰρ τοῦ ἑλληνικοῦ κινηματογράφου:

1) Τὸ ἔμφυτο ταλέντο της, ποὺ τὴν ὠδήγησε στὸ ἁπλό, ἀβίαστο καὶ φυσικὸ «παίξιμο», ἀπαλλαγμένο ἀπὸ τοὺς θεατρινισμούς, τὴν ψευτιά, τὴν ὑπερβολὴ καὶ τὴν ἐκζήτησι.

Καὶ 2) Ἡ ἐκπληκτικὴ φωτογένεια, μὲ τὴν ὁποία τὴν προίκισε ὁ καλὸς θεὸς τῶν «ἀστέρων».

Μὲ βάσι τὰ δύο αὐτὰ προσόντα, ἡ Ντίνα Τριάντη ἔγινε γρήγορα περιζήτητη ἀπὸ παραγωγοὺς καὶ σκηνοθέτες, γύρισε ταινίες μέ... τὴ σέσουλα, κέρδισε φήμη, χρῆμα, καὶ φίρμα, ἀλλά...

★

Φαίνεται πὼς τὰ «διαζύγια τῶν ἀστέρων», γιὰ τὰ ὁποία τόσα πολλὰ γράφονται στὰ περιοδικὰ καὶ στὶς ἐφημερίδες, δὲν εἶναι προϊόντα διαφημιστικοῦ τρίκ ἢ ἐλλείψεως αἰσθηματικοῦ βάρους καὶ σταθερότητος, ἀλλὰ ἀνάγκης ζωῆς. Οὔτε ἡ ἐπιπολαιότητα, ὅπως συνηθίζεται νὰ λέγεται, ἀποτελεῖ τὴ βασικὴ αἰτία τοῦ χωρισμοῦ ἑνὸς καλλιτεχνικοῦ ἀνδρόγυνου. Ἡ δουλειὰ τοὺς χωρίζει. Κι' ἡ Τέχνη. Ἡ Τέχνη, ποὺ μονοπωλεῖ τὴν ἀγάπη τοῦ καλλιτέχνη κι' ἀπορροφᾶ ὅλο τὸ αἷμα καὶ τοὺς παλμοὺς τῆς καρδιᾶς του.

Ποῦ νὰ περισσέψῃ σταγόνα ἀγάπης γιὰ τὸ ἕτερο ἥμισυ, ὅταν ὁ φακός, τὸ πάλκο ἢ τὸ μικρόφωνο ἐξαντλοῦν ὅλα τὰ ἀποθέματά της;

Σ' αὐτὸ τὸ στυγνὸ κι' ἀκατάλυτο νόμο τῆς μοίρας, ποὺ κυβερνᾶ τοὺς ἀνθρώπους τῆς Τέχνης, ἔπεσε θῦμα κι' ἡ Ντίνα.

Ἡ ἀγάπη της γιὰ τὸν Αἴαντα, ποὺ τὴν ὠδήγησε σὲ πρόωρο γάμο, λιγόστεψε, ὥσπου χαθῆκε ἐντελῶς. Τὸ διαζύγιο ἦταν μοιραῖο· Ἦταν τὸ τίμημα τῆς ἐπιτυχίας καὶ «τὰ λύτρα» τῆς φήμης.

★

Τώρα ἡ Ντίνα τραβᾶ πιὰ τὸ δρόμο της.

— Ποιὰ εἶναι τὰ σχέδιά σας καὶ τὰ ὀνειρά σας; τὴ ρωτᾶμε.

Ἀπορεῖ. Τὸ μάγουλό της σχηματίζει «λακκάκι», ἡ μύτη ἀνασηκώνεται εἰρωνικὰ καὶ τὰ μάτια γεμίζουν τσαχπινιά.

— Ὄχι πάντως ὁ ἔρωτας.

— Γιατί τὸ λέτε, αὐτό;

— Γιατὶ ἦταν... τὸ λάθος μου. Τὸν μπέρδευα μὲ τὴ «δουλειά». Ὅμως ὁ ἔρωτας εἶναι κάτι ἄλλο.

— Τότε;

— Τὰ ὀνειρά μου σὰν καλλιτέχνιδος βρίσκονται στὴν ὀθόνη. Κι' εἶναι τόσα πολλὰ τὰ «γυρίσματα», ποὺ ἔχω, ὥστε μπορῶ νὰ πῶ, ὅτι τὰ ὀνειρά μου εἶναι ἕνα μονάχα συνεχὲς ὄνειρο, ποὺ ἀλλάζει σκηνὲς καὶ ντεκόρ, ἀλλὰ δὲν τελειώνει ποτέ.

— Ὅταν ξυπνᾶτε ἀπ' τὸ ὄνειρο, τί γίνεται;

— Ἂν θέλετε νὰ πῆτε πὼς περνῶ τὶς ὧρες ποὺ δὲν ἔχω γύρισμα, νὰ σᾶς τὸ πῶ: Σωφέρω... Μὲ τρελλαίνει ὁ ἴλιγγος τῆς ταχύτητος.

— Καὶ τὰ βράδυα;

Λίγη ξενοιασιὰ σὲ κανένα κοσμικὸ κέντρο, λίγος χορὸς καὶ λίγη κουβεντοῦλα εἶναι ὅ,τι χρειάζεται γιὰ νὰ συνέλθῃ κανεὶς ἀπ' τὶς συγκινήσεις τοῦ φακοῦ.

— Τώρα... ποιὸν ἀγαπᾶτε;

Ἡ ἐρώτησι, ἐφ' ὅσο καὶ ἀναιδής, δὲν τὴν κάνει νὰ χάσῃ τὰ νερά της. Μόνο ρωτᾶ:

— Ἄντρα, ἐννοεῖτε;

— Φυσικά.

— Μά... ὅλους.

— Καὶ ποιὸν μισεῖτε;

— Δὲ μισῶ κανένα.

— Ποιὸ εἶναι τὸ παράπονό σας ἀπ' τὴ ζωή;

— Ὅτι ἔχω προκαλέσει πολλὲς ζήλειες. Μ' ἐνοχλεῖ ἀφάνταστα νὰ τὸ σκέπτωμαι, αὐτό.

— Καὶ τὸ «χώμπο» σας;

— Τὰ ἀστυνομικὰ μυθιστορήματα.

— Θὰ ξαναπαντρευθῆτε;

— Δὲ νομίζω.

— Θὰ ἐρωτευθῆτε;

— Μακάρι νάξερα. Ὁ ἔρωτας δὲ σὲ ρωτᾶ, ὅταν ἔρχεται.

— Μὰ εἶσθε ἐρωτευμένη.

Νέα ἀπορία:

— Μὲ ποιόν;

— Μὲ τόν... κινηματογράφο.

— Λάθος. Ἀγαπῶ ἐξ ἴσου καὶ τὸ θέατρο.

— Ποιὸ ἀπ' τὰ δυὸ πιὸ πολύ;

— Καὶ τὰ δύο. Καθένα ἔχει τὶς χάρες του.

— Πέστε μου μιὰν εὐχὴ γιὰ τοὺς ἀνθρώπους.

— Νὰ μὴ ζηλεύουν ὁ ἕνας τὸν ἄλλο.

— Ὑπάρχει κάτι, ποὺ νὰ τὸ θυμᾶστε μὲ νοσταλγία;

— Ναί. Τὸ σπιτάκι τῆς Νέας Ἰωνίας, ὅπου πέρασα τὰ κοριτσιστικά μου χρόνια. Ὅλα ἦταν τότε τόσο ἀθῶα!

★

Εἴπαμε πὼς ὑπάρχουν ἀθηναϊκὲς συνοικίες ποὺ καμαρώνουν γιὰ τὶς κοπέλλες τους, ποὺ ἔγιναν ἀρτίστες, γνωστὲς καὶ δημοφιλεῖς. Ἡ Κυψέλη, ἡ Νέα Σμύρνη, τὰ Πατήσια, τὴ Διόσα, ἀκόμη κι' ὁ Κορυδαλλός.

Ἀνάμεσά τους, ἡ Νέα Ἰωνία πρέπει νὰ καμαρώνῃ πιὸ πολὺ ἀπ' ὅλες. Στὰ χαμηλὰ σπιτάκια της εἶδαν τὸ φῶς δυὸ ἀστέρια ἐντελῶς αὐτοδημιούργητα: ὁ Στέλιος Καζαντζίδης καὶ ἡ Ντίνα Τριάντη. Ἡ ὁμορφη Ντίνα, μὲ τὰ καστανὰ μάτια, τὸ ὁμορφο χαμόγελο καὶ τὴν τσαχπίνικη ἐμφάνισι. Κυρίως ὅμως ἡ Ντίνα μὲ τὸ ἔμφυτο ταλέντο, ποὺ ἀποκαλύφθηκε τυχαία, σὲ μιὰ ἐπίσκεψι στὸ Ἐθνικό.

Δ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

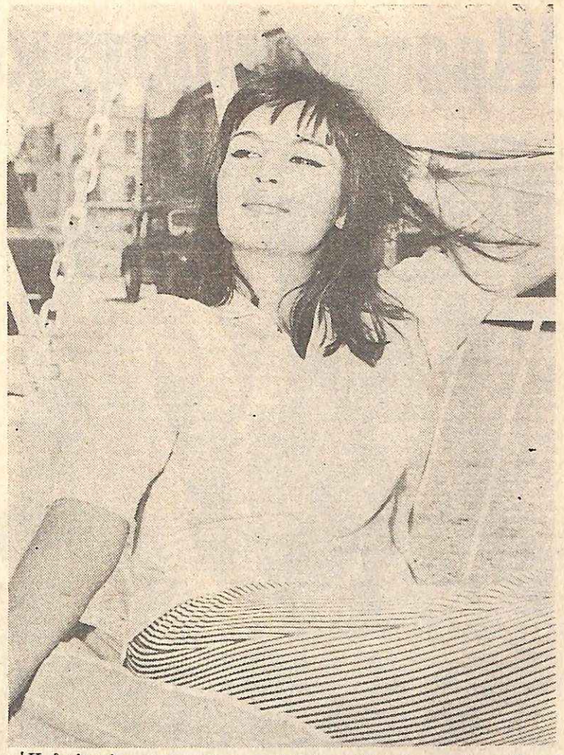

Ἡ διαλεχτὴ πρωταγωνίστρια τοῦ ἑλληνικοῦ κινηματογράφου Ντίνα Τριάντη. Ὁμορφη, τσαχπίνα καί... σπουδαῖο ταλέντο, ὅταν βρίσκεται μπροστὰ στὸ φακὸ καὶ σέ... δημοσιογράφους.

'Αρραβωνιάστηκα μιὰν ἄγνωστη

Τὴν ἔπιασε ἀπὸ τὸ χέρι κι' ἐκείνη τὸν ἀκολούθησε.

ΠΙΚΑΝΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Η ΚΟΡΡΙΝΑ κύτταζε κάθε τόσο τὸν βιομήχανο Βιενέλι ποὺ ὡδηγοῦσε τ' αὐτοκίνητο, καὶ παραδεχόταν πώς, παρ' ὅλα τὰ πεντηντάπέντε χρόνια του, ἦταν ἀκόμη ἕνας γοητευτικὸς ἄντρας, πλούσιος, κομψὸς καὶ ἐξυπνος. Μὰ εἶχε ἕνα μεγάλο ἐλάττωμα: "Ηταν ἐρωτευμένος μαζί της καὶ ἤθελε νὰ τὴν παντρευτῆ.

"Ολοι οἱ γνωστοί καὶ φίλοι, ἀκόμη καὶ ἡ μητέρα της, πίστευαν πὼς ἡ Κορρίνα ἦταν προωρισμένη νὰ γίνῃ, ἀργὰ ἢ γρήγορα, σύζυγος ἑνὸς πλουσίου κυρίου, κάπως περασμένου στὰ χρόνια. Γιατί ἦταν μιὰ κοπέλλα σοβαρὴ καὶ συγκρατημένη, φτιαγμένη, θάλεγε κανείς, γιὰ νὰ γίνῃ γρήγορα μιὰ σοβαρὴ καὶ ἀξιοπρεπὴς κυρία.

Μὰ ὅλοι ἔκαναν λάθος ὅλοι ἦταν κακοὶ ψυχολόγοι. Γιατί ἡ Κορρίνα, μὲ τὰ δεκαεννιά της χρόνια, μὲ τὸ γλυκὸ προσωπάκι της καὶ τὰ μεγάλα μαῦρα μάτια της, ἔκρυβε μέσα στὸ μελαχρινὸ κεφαλάκι της ἕνα σωρὸ τολμηρὰ καὶ τρελλὰ ὄνειρα. "Ηταν ὅμως δειλή, πολὺ δειλή.

'Η θάλασσα φάνηκε ξαφνικά, κάτω ἀπὸ τὸν θαυμάσιο γαλάζιο οὐρανό. 'Η ἰδέα τῆς Σιλβάνα νὰ περάσουν τὸ γουὶκ-ἔντ κοντὰ στὴ θάλασσα, ἦταν θαυμάσια.

"Ενα λεπτὸ ἀργότερα, ἕνα δεύτερο αὐτοκίνητο σταμάτησε κοντά τους. Πήδησε ἀπ' αὐτὸ ἡ Σιλβάνα μαζὶ μὲ τὸν Τόμ καὶ τὸ Φράνκο.

—Ω, γειὰ σας! φώναξε. Πῶς τὰ καταφέρατε νὰ φτάσετε, πρὶν ἀπὸ μᾶς; 'Αλήθεια, κύριε Βιενέλι, αὐτὸ εἶναι τὸ καινούργιο σας αὐτοκίνητο; Μὰ εἶναι ὑπέροχο! Σᾶς παρακαλῶ, ἐλᾶτε νὰ μοῦ κάνετε μιὰ βόλτα μέχρι ἐκεῖνον τὸν πύργο. Μποροῦμε νὰ πάρουμε ἐκεῖ τὸν καφέ μας!

Τὸν πῆρε ἀπὸ τὸ μπράτσο καὶ τὸν τράβηξε πρὸς τὸ αὐτοκίνητο, ἐνῶ ἐκεῖνος τὴν ἀκολουθοῦσε σὰν αὐτόματο.

Μόλις τὸ αὐτοκίνητο τοῦ Βιενέλι γύρισε στὴ στροφή, ἔφτασε τὸ τρίτο αὐτοκίνητο τῆς συντροφιᾶς. "Ηταν μέσα ἡ κυρία 'Εμπέ, μητέρα τῆς Σιλβάνας, μιὰ φίλη της, δυὸ κοπέλλες κι' ἕνας ἡλικιωμένος μηχανικός.

Οἱ κοπέλλες ἀπομακρύνθηκαν, μαζὶ μὲ τὸν Φράνκο καὶ τὸν Τόμ. 'Η Κορρίνα ἔκανε νὰ τοὺς ἀκολουθήσῃ, μὰ ἡ μητέρα τῆς Σιλβάνας τὴν κράτησε.

—'Εσὺ Κορρίνα, ποὺ εἶσαι σοβαρὴ κοπέλλα, κάθησε νὰ κουβεντιάσουμε.

'Η Κορρίνα χαμήλωσε τὰ γλυκὰ μάτια της καὶ κάθησε σὲ μιὰ πολυθρόνα, προσπαθώντας μὲ κόπο νὰ συγκρατήσῃ τὰ δάκρυά της.

—Ωραία μέρα, θαυμάσιο ταξίδι, ἄρχισε ἡ κυρία 'Εμπέ. "Εχουμε φτάσει ὅλοι; "Α, ὄχι, λείπει ὁ Βεντούρι.

—Ποιός εἶναι ὁ Βεντούρι; ρώτησε ἡ Κορρίνα μὲ περιέργεια.

—"Α, ἕνας θαυμάσιος γέρος. "Εζησε πέντε χρόνια στὴν 'Αμερική. "Ενας θεῖος του πέθανε καὶ τοῦ ἄφησε τεράστια περιουσία. Γνωριστήκαμε προχθὲς καὶ καταλαβαίνετε, ξετρελλάθηκε ἀμέσως μὲ τὴ Σιλβάνα καὶ θέλει νὰ τὴν παντρευτῆ. Νομίζω, μάλιστα, πὼς αὐτὴ τὴ φορά, ἡ κόρη μου βρῆκε τὸ τύπο της. Μὰ ποιὸς εἶναι; Δὲν τὴν εἶδα ὅταν φτάσαμε.

—Πῆγε μιὰ βόλτα μὲ τὸ αὐτοκίνητο τοῦ κυρίου Βιενέλι.

'Η Κορρίνα ἐκνευρισμένη, σηκώθηκε, βγῆκε στὴ βεράντα, κατέβηκε τὰ σκαλοπάτια καὶ προχώρησε πρὸς τὴν πλάζ.

Βυθισμένη στὶς σκέψεις της, ἀπομακρύνθηκε ἀρκετὰ ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖο, περπατώντας στὸν παραλιακὸ δρόμο. Πίσω της δὲν ὑπῆρχαν πιὰ σπίτια. Αὐτὴ ἡ μοναξιὰ τῆς ἔκανε καλό. Κατέβηκε ἀπὸ τὸ δρόμο στὴν ἀκρογιαλιὰ καὶ κάθησε σ' ἕνα βραχάκι.

Εἶχε σηκωθῆ δυνατὸς ἀέρας, ποὺ ἔκανε τὰ κύματα νὰ φτάνουν σχεδὸν μέχρι τὰ πόδια της.

—Δεσποινίς! "Ε, δεσποινίς! ἄκουσε ξαφνικὰ μιὰ φωνὴ πίσω της.

Μὰ πρὶν προφτάσῃ νὰ στραφῆ, ἕνα κῦμα μεγαλύτερο ἀπὸ τ' ἄλλα τὴ μούσκεψε μέχρι τὸ στῆθος. "Εβαλε τὶς φωνὲς καὶ τὸ κῦμα τὴν ἔριξε κάτω. Σηκώθηκε ἀπὸ τὸ κρεβάτι καὶ ντύθηκε βιαστικά. "Ολη ἡ εὐθιαδεσία της εἶχε ἐξαφανιστῆ μὲ μιᾶς.

Δὲν εἶχε φτάσει ἀκόμη στὰ πεῦκα, ὅταν εἶδε ἕνα μεγάλο κόκκινο αὐτοκίνητο νὰ σταματᾶ δίπλα της.

—Κορρίνα, ἀνέβα!

Στράφηκε καὶ τὸν εἶδε. Φοροῦσε ἕνα φρεσκοσιδερωμένο ἀνοιχτόχρωμο παντελόνι κι' ἕνα σπόρ πουκάμισο. Τὰ μαλιά του δὲν ἦταν πιὰ βρεγμένα καὶ ἀκατάστατα, μὰ χτενισμένα προσεχτικά.

"Υστερα ἀπὸ εἴκοσι λεπτά, τὸ αὐτοκίνητο σταμάτησε σὲ μιὰ ἐρημικὴ ἐξοχή. Κατέβηκαν καὶ κυττάχτηκαν γιὰ λίγο, σιωπηλοί.

Τὴν ἔπιασε ἀπὸ τὸ χέρι κι' ἐκείνη τὸν ἀκολούθησε. Κάθησαν σ' ἕνα ριγμένο κορμὸ δέντρου καὶ ὁ νέος τύλιξε τὸ χέρι του γύρω στοὺς ὤμους της. 'Η ὥρα περνοῦσε, χωρὶς νὰ τὸ καταλάβουν. Κάθε τόσο ἕνα μακρυνὸ ρολόι χτυποῦσε τὶς ὧρες.

—Εἶναι τέσσερις, ἀγάπη μου. Πρέπει νὰ πηγαίνουμε, εἶπε κάποτε ἐκεῖνος.

'Ακόμη μιὰ στιγμή, ἀκόμη ἕνα φιλί.

Στὰ πεῦκα, ἡ Κορρίνα κατέβηκε καὶ ὁ νέος ἀπομακρύνθηκε μὲ τὸ αὐτοκίνητο, ἀφοῦ τὴν χαιρέτησε σηκώνοντας τὸ χέρι.

"Ηθελε νὰ μείνῃ ὅσο τὸ δυνατὸν περισσότερο μόνη μὲ τὴν εὐτυχία της. "Υστερα γύρισε στὸ ξενοδοχεῖο, περπατώντας ἀργά.

Στὴν εἴσοδο, συνάντησε τὴν κυρία 'Εμπέ, ποὺ τῆς φώναξε ἐνθουσιασμένη:

—Γειὰ σου Κορρίνα. Σηκώθηκες χωρὶς νὰ σὲ δοῦμε. Ξέρεις, πρὶν ἀπὸ λίγα λεπτὰ ἤρθε ὁ Βεντούρι. 'Ελα νὰ τὸν γνωρίσῃς.

'Η Κορρίνα ἀκολούθησε τὴν κυρία 'Εμπὲ καὶ εἶδε ὅλα τὰ μέλη τῆς συντροφιᾶς καθισμένα σ' ἕνα κύκλο. Τὴ Σιλβάνα, καθόταν στὸ μπράτσο μιᾶς πολυθρόνας καὶ εἶχε περασμένο τὸ χέρι της στὸ μπράτσο ἑνὸς ἄντρα. Καὶ οἱ δυὸ γύριζαν τὶς πλάτες στὴν πόρτα.

Πλησίασε καὶ ξαφνικὰ ἔνοιωσε κρύο ἱδρώτα νὰ τὴν περιλούῃ. "Εμεινε ἀκίνητη πίσω ἀπὸ τὴ Σιλβάνα, ἀκούγοντας τὸν ἄντρα ποὺ μιλοῦσε.

—Θὰ ἔφτανα χθές, τὴν κανονικὴ ὥρα, μὰ τὸ αὐτοκίνητό μου ἔπαθε ἕνα ἀσήμαντο βλάβη. Τὸ ἔσπρωξα μέχρι μιὰ παλιὰ μοτοσυκλέττα γιὰ νὰ ἔλθω. Στὸ δρόμο ὅμως, συνάντησα ἕνα ἄλλο ἐμπόδιο, ἕνα ἐμπόδιο θαυμάσιο. Συνάντησα τὴν κοπέλλα τῶν ὀνείρων μου καὶ ἀρραβωνιάστηκα.

—Ἀρραβωνιάστηκες; Μὲ ποιά;! ρώτησε ἡ Σιλβάνα κατάχλωμη ἐνῶ τραβοῦσε τὸ χέρι της ἀπὸ τὸ μπράτσο του κι' ἐνῶ ὅλα τὰ μάτια γυρίσανε γιὰ νὰ τὸν κυττάξουν μὲ κατάπληξι.

—Γιὰ νὰ εἶμαι εἰλικρινὴς δὲν ἔβαλα πολλὰ πράγματα γιὰ τὴν ἀρραβωνιαστικιά μου, ἀπάντησε ἐκεῖνος. Ξέρω μόνον ὅτι τὴ λένε Κορρίνα. Χτὲς τὸ ἀπόγευμα ἔφερε τὰ πόδια της στὴ θάλασσα καὶ παρ' ὀλίγο νὰ πνιγῇ. 'Ερωτευτήκαμε ὁ ἕνας τὸν ἄλλο μὲ τὴν πρώτη ματιὰ καὶ σήμερα τῆς ζήτησα νὰ γίνῃ γυναῖκα μου. Πολὺ ἁπλό, δὲν εἶναι ἔτσι; 'Από στιγμὴ σὲ στιγμή, πρέπει νὰ εἶναι ἐδῶ. Μοῦ εἶπε πὼς μένει σ' αὐτὸ τὸ ξενοδοχεῖο. "Ισως νὰ ἔχετε δῆ.

'Η Κορρίνα εἶδε τὸ κεφάλι τῆς Σιλβάνας νὰ στρέφεται ἀργὰ καὶ τὰ γκρίζα μάτια της νὰ καρφώνωνται πάνω της. Για μιὰ στιγμή, φοβήθηκε πὼς θὰ γινόντουσαν μαχαίρια, γιὰ νὰ χωθοῦν στὴν καρδιά της.

Μά, τὴν ἄλλη στιγμή, ὁ Πιέρο γύρισε κι' αὐτὸς τὸ κεφάλι του καὶ τὴν εἶδε. Σηκώθηκε χαρούμενος καὶ τὴν πῆρε ἀπὸ τὸ χέρι, φωνάζοντας εὐθυμα:

—Ηρθες ἀγάπη μου; "Ελα νὰ σοῦ παρουσιάσω μερικοὺς φίλους. 'Η ὡραία Σιλβάνα, ἡ μητέρα της, ὁ κύριος Βιενέλι...

ΤΖΙΑΝΙ ΤΣΕΖΑΝΑ

Πετάξετε ΤΑ ΓΥΑΛΙΑ σας!

Μπορεῖτε νὰ προλάβετε τὴν πρεσβυωπία

Η ΜΕΘΟΔΟΣ τοῦ δόκτορος Μπαίητς στηρίζεται στὴν ἀρχή, ὅτι «ἡ ἄσκησις ἰσχυροποιεῖ τὸ ὄργανο». Τὸ ὄργανο, στὴν προκειμένη περίπτωσι, εἶναι τὰ νεῦρα καὶ οἱ μῦς τοῦ ματιοῦ. 'Απ' αὐτὰ ἐξαρτᾶται ἡ καλὴ ἢ κακὴ ὅρασις, ποὺ ἔχομε. 'Ενισχύοντάς τα, μποροῦμε νὰ ἐλέγξωμε τὶς ἐπερχόμενες ἀλλοιώσεις καὶ νὰ αὐξήσωμε τὴν ἱκανότητα προσαρμογῆς τοῦ ματιοῦ μας. Γι' αὐτό, τὸ πεδίον τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ὀφθαλμικῶν ἀσκήσεων περιλαμβάνει ὅλες τὶς ἀτέλειες τῆς ὁράσεως καὶ τὶς περισσότερες ἀπὸ τὶς ἀσθένειες τοῦ ματιοῦ.

Η ΠΡΕΣΒΥΩΠΙΑ

'Η πρεσβυωπία δὲν εἶναι ἀτέλεια, ἀλλ' ἁπλὸ ἐπακόλουθο τῆς ἡλικίας. "Οπως ὅλοι οἱ μῦς τοῦ σώματός μας, ἔτσι καὶ ἐκείνοι τοῦ ματιοῦ, ἐξασθενίζουν μὲ τὴν πρόοδο τῆς ἡλικίας. "Ολοι οἱ ἄνθρωποι, λοιπόν, ἄλλοι ἐνωρίτερα καὶ ἄλλος ἀργότερα, γίνονται πρεσβύωπες.

"Οπως ὁ ὑπερμέτρωψ, ἔτσι καὶ ὁ πρεσβύωψ, βλέπει καθαρὰ τὰ μακρυνὰ ἀντικείμενα. 'Αλλο δὲ βλέπει καθαρὰ τὰ κοντινά. Οἱ ἄνθρωποι, ποὺ γίνονται πρεσβύωπες, ἀπομακρύνουν ἀπὸ τὰ μάτια τους τὸ βιβλίο ἢ τὴν ἐφημερίδα, ποὺ διαβάζουν. Αὐτὸ εἶναι ἕνα ἀσφαλὲς σημεῖον, ὅτι ἡ ὅρασίς τους ἐξασθενίζει. (Μὲ τὸν καιρό, οἱ πρεσβύωπες δὲ μποροῦν πιὰ νὰ διακρίνουν οὔτε τὰ μακρινὰ ἀντικείμενα).

Τὰ μυωπικά, τὰ ὑπερμετρωπικὰ καὶ τὰ ἀστιγματικὰ μάτια γίνονται πρεσβυωπικά, ὅπως καὶ τὰ κανονικά. 'Αλλὰ τὰ μυωπικὰ μάτια γίνονται ἀργότερα, ἐνῶ τὰ ὑπερμετρωπικὰ ἐνωρίτερα. 'Η πρεσβυωπία, ἐξ ἄλλου, διορθώνει κατὰ κάποιο τρόπο τὴ μυωπία. "Ο μύωψ, ποὺ ἔγινε πρεσβύωψ, δὲν αἰσθάνεται πιὰ τὴν ἀνάγκη νὰ κυττάζῃ ἀπὸ πολὺ κοντά. 'Η πρεσβυωπία, τοὐναντίον, χειροτερεύει τὴν ὑπερμετρωπία, γιατὶ δυσχεραίνει τὴν προσαρμογή, ποὺ ἀποτελεῖ γιὰ τὸν ὑπερμέτρωπα τὴ μοναδικὴ διέξοδο.

Κατὰ κανόνα, εἶναι κανεὶς πρεσβύωψ, ὅταν δὲ μπορῇ νὰ διαβάσῃ χωρὶς κόπο ἕνα κανονικὸ κείμενο ἀπὸ ἀπόστασι 33 ἑκατοστῶν.

Σύμφωνα μὲ τὴν κλασικὴ ἰατρική, ὁ ἄνθρωπος, ποὺ ἡ ὅρασίς του ἀρχίζει νὰ ἐξασθενίζῃ, πρέπει νὰ φορέσῃ ἀμέσως γυαλιά. Οἱ ὀφθαλμολόγοι λένε, μαλίστα, ὅτι κάθε καθυστέρησις χειροτερεύει τὴν κατάστασι τοῦ ματιοῦ, πράγμα, ποὺ θὰ ἦταν σωστό, ἂν δὲν ὑπῆρχε ἄλλο μέσον γιὰ νὰ διορθώσωμε αὐτὴ τὴν ἀτέλεια.

'Αλλὰ τὸ μέσον αὐτὸ ὑπάρχει

'Απὸ ἑκατοντάδες καὶ χιλιάδες χρόνια, ὡρισμένοι πολιτισμοί, ὅπως τῆς Κίνας, συνιστοῦσαν μιὰ ὡρισμένη γυμναστικὴ γιὰ τοὺς ἀνθρώπους, ποὺ ἔτειναν σὲ κάποια μνοστικὴς ἢταν νὰ προκαλέσῃ αὐξησι τῆς κυκλοφορίας τοῦ αἵματος χωρὶς μυϊκὴ κούρασι. "Ετσι, ἐτρίβαν πολλὲς φορὲς τὴν ἡμέρα τὰ αὐτιά, γιὰ νὰ προλάβουν τὴν ἐξασθένησι τῆς ἀκοῆς, ἢ τὴν κοιλιά, γιὰ νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν κανονικὴ λειτουργία τοῦ ἐντερικοῦ σωλήνος. Κύτταζαν ἐπίσης τὸ νύχι ἑνὸς δακτύλου, πλησιάζοντας καὶ ἀπομακρύνοντας τὸ χέρι ἀπὸ τὸ πρόσωπο, γιὰ νὰ ἐνισχύσουν τὴν προσαρμογὴ τοῦ ματιοῦ καὶ νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν καλύτερη ὅρασι τῶν ἀντικειμένων, ποὺ βρίσκονταν κοντά.

Στὴν ἀμερικανικὴ ἤπειρο, ἐξ ἄλλου, ὡρισμένες φυλὲς Ἐρυθροδέρμων συμπεριελάμβαναν στὴ διαπαιδαγώγησι τῶν παιδιῶν μερικὲς ἀσκήσεις, ποὺ εἶχαν ὡς σκοπὸ νὰ ὀξύνουν τὴν ὅρασι καὶ τὴν ἀκοή τους. Τὶς ἴδιες ἀσκήσεις ἔκαναν κι' οἱ μεγάλοι, γιὰ νὰ διατηρήσουν τὴν ὀξύτητα αὐτῶν τῶν δύο αἰσθήσεων.

Στὸ δυτικὸ κόσμο, δὲν ξέρομε παρὰ μόνο τὴ γυμναστικὴ τοῦ σώματος. Εἴμαστε ὑπνωτισμένοι ἀπὸ τὴν ἰδέα, ὅτι ἡ γυμναστικὴ κάνει καλὸ μόνο στοὺς μῦς. 'Αλλ' ἡ χιλιετὴς πεῖρα τῶν λαῶν ἔδειξε, ὅτι δὲν εἶναι μόνο οἱ μῦς, ποὺ ἐπωφελοῦνται ἀπὸ τὴ γυμναστική. Σ' αὐτὸ τὸ συμπέρασμα κατέληξε ὁ δόκτωρ Μπαίητς, μελετῶντας τὶς μεθόδους τῶν Ἐρυθροδέρμων καὶ προσπαθῶντας νὰ ἐξηγήσῃ τὰ καταπληκτικὰ ἀποτελέσματά τους.

"Οπως εἴπαμε καὶ παραπάνω, ἡ πρεσβυωπία ὀφείλεται στὴν ἐξασθένισι τῆς ἱκανότητος προσαρμογῆς τοῦ ματιοῦ. 'Η προσαρμογὴ αὐτὴ γίνεται μὲ τὴ βοήθεια ἑνὸς ζελατινώδους φακοῦ, τοῦ κρυσταλλοειδοῦς. "Οταν τὸ ἀντικείμενο πλησιάζῃ, ὁ φακὸς αὐτὸς διογκοῦται καὶ μᾶς ἐπιτρέπει νὰ τὸν παρατηρήσωμε. Μὲ τὴν πρόοδο τῆς ἡλικίας, ὅμως, ἡ ἱκανότης αὐτὴ τοῦ κρυσταλλοειδοῦς φακοῦ νὰ προσαρμόζεται στὴν κοντινὴ ὅρασι, ἐξασθενίζει. Αὐτὸ ἀκριβῶς εἶναι ἡ πρεσβυωπία.

'Η καθημερινὴ πεῖρα μᾶς διδάσκει, ὅτι ἡ κοντινὴ ὅρασις μπορεῖ νὰ διορθωθῇ σ' ὁποιαδήποτε ἡλικία. 'Η ἐξήγησις αὐτοῦ τοῦ φαινομένου εἶναι ἡ ἀκόλουθη: 'Η γυμναστική, ἑλληνικὴ ἢ σουηδική, θεωρεῖται σὰν ἄσκησις τῶν μυῶν, ποὺ γίνονται πιὸ δυνατοὶ καὶ πιὸ ἰσχυροὶ χάρις στὴν καταβαλλομένη προσπάθεια. 'Αλλ' ἡ ἄσκησις ἐπιδρᾶ ἐπίσης καὶ στὶς νευρικὲς ἴνες, πρᾶγμα, ποὺ συνήθως τὸ παραβλέπουμε.

Πραγματικά, ὁ μῦς δὲ μπορεῖ νὰ ἐργασθῇ, ἂν δὲν ὑποβοηθηθῇ ἀπὸ τὰ ἀντίστοιχα νεῦρα. Κάθε ἀνταλλαγὲς τῶν ἱστῶν καὶ ἐνισχύουν τὴ ζωτικότητά τους ὑπὸ ὅλες τὶς ἀποψεις.

'Η ὅρασις, ὡς γνωστόν, ἐξαρτᾶται ἀπὸ τρεῖς κατηγορίες νεύρων:

1ον. Τὰ αἰσθητήρια, ποὺ εἶναι εὐαίσθητα στὸ φῶς (ὅπως συμβαίνει καὶ μὲ μιὰ φωτογραφικὴ πλάκα).

2ον. Τὰ ἑκούσια κινητικά, ποὺ μᾶς ἐπιτρέπουν νὰ στρέφωμε τὰ μάτια πρὸς ὅλες τὶς διευθύνσεις.

3ον. Τὰ ἀκούσια κινητικά, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐξαρτᾶται ἡ συστολὴ τῆς κόρης τοῦ ματιοῦ, ἡ διόγκωσις τοῦ κρυσταλλοειδοῦς φακοῦ κλπ. καὶ γενικὰ οἱ κινήσεις, ποὺ μᾶς διευκολύνουν στὴν κοντινὴ ὅρασι.

Οἱ ἀσκήσεις γιὰ τοὺς πρεσβύωπες πρέπει νὰ θέτουν σὲ κίνησι ὅλα αὐτὰ τὰ νεῦρα καὶ ἰδίως ἐκεῖνα ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐξαρτᾶται ἡ κοντινὴ ὅρασις, δηλαδὴ τὰ νεῦρα καὶ τοὺς μῦς τῆς τρίτης κατηγορίας.

Αὐτοὶ οἱ μῦς καὶ αὐτὰ τὰ νεῦρα ἀρχίζουν νὰ ἐργάζωνται, ὅταν βρεθοῦν ὑπὸ ὡρισμένες συνθήκες. Πρέπει λοιπὸν νὰ ξέρωμε αὐτὲς τὶς συνθήκες, γιὰ νὰ κατευθύνωμε τὴν ἀκουσία δραστηριότητα τῶν ματιῶν. Π. χ. ἀρκεῖ νὰ πλησιάσωμε ἕνα ἀντικείμενο στὰ μάτια, γιὰ νὰ κινηθοῦν ἀμέσως τὰ νεῦρα καὶ οἱ μῦς, ποὺ θὰ ἐπιφέρουν αὐτόματα τὴν κατάλληλη προσαρμογή.

Στοὺς νέους μὲ κανονικὰ μάτια, αὐτὴ ἡ ἀνοικαστικὴ κίνησις γίνεται τόσο γρήγορα, ποὺ δὲ μποροῦμε νὰ τὴν ἀντιληφθοῦμε. Μὲ τὴν ἡλικία, ὅμως, ἡ προκαλουμένη ἀπὸ τὰ νεῦρα παρόρμησις ἐξασθενίζει καὶ μαζί μ' αὐτὴ ἐξασθενίζει καὶ ἡ ἀντίδρασις τῶν μυῶν. Αὐτὴ ἡ ἐξασθένισι εἶναι ἡ αἰτία τῆς πρεσβυωπίας. 'Η γυμναστική, τοὐναντίον, ἰσχυροποιεῖ τὰ νεῦρα καὶ τοὺς μῦς καὶ

Πλησιάζετε ἐνστικτωδῶς τὸ βιβλίο σας σὲ ἀπόστασι μικρότερη ἀπὸ 33 ἑκατοστά; Εἶσαστε μύωψ (εἰκὼν 1).—Τὸ διάβασμα, τὸ ραψιμο κτλ. σᾶς φέρνουν πονοκέφαλο; Πάσχετε ἀπὸ ὑπερμετρωπία (εἰκὼν 2).—Γιὰ νὰ διαβάσετε μιὰ εὐκολα, ἀπομακρύνετε τὸ βιβλίο ἀπὸ τὰ μάτια σας; Πάσχετε ἀπὸ πρεσβυωπία (εἰκὼν 3).

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΔΙ' ΟΛΟΥΣ

Η ΝΕΦΡΙΤΙΣ είναι μιά ὕπουλη ἀσθένεια

Οἱ τρεῖς σκοποὶ τῆς θεραπευτικῆς ἀγωγῆς

Η ΝΕΦΡΙΤΙΣ εἶναι ἀπὸ τὶς πιὸ ὕπουλες ἀσθένειες. Ὁ ἀσθενὴς ξυπνάει ἕνα πρωῒ, ἔχοντας τὴν ἐντύπωσι, ὅτι δὲν ξεκουράστηκε στὸν ὕπνο του. Τὰ βλέφαρά του φαίνονται σὰν πρησμένα. Τὸ ἴδιο πρησμένα εἶναι τὰ χέρια του καὶ οἱ ἀστράγαλοι. Αἰσθάνεται ἐπίσης, ὅτι τὸν πονοῦν.

Ὅλα αὐτά, ὀφείλονται στὸ ὅτι τὰ ἅλατα δὲν ἀποβάλλονται κανονικὰ ἀπὸ τὸν ὀργανισμὸ μὲ τὰ οὖρα. Αὐτὰ τὰ ἅλατα, λοιπόν, ποὺ πλεονάζουν μέσα στὸ αἷμα καὶ τὸ δέρμα, συγκρατοῦν τὸ νερό. Ἡ καρδιά, ὁ ἐγκέφαλος, οἱ πνεύμονες, ὑποφέρουν ἐπίσης ἀπ' αὐτὴ τὴν πληθώρα τοῦ νεροῦ. Γιὰ τὸ λόγο αὐτό, ὁ ἀσθενὴς λαχανιάζει στὴν παραμικρὴ προσπάθεια καὶ ζαλίζεται.

Ἀλλὰ τὸ κακὸ εἶναι μεγαλύτερο. Οἱ τοξίνες, πού, λόγῳ τῆς κακῆς λειτουργίας τῶν νεφρῶν, δὲν ἀποβάλλονται κανονικά, συστέλλουν τὰ αἱμοφόρα ἀγγεῖα καὶ ἡ ἀρτηριακὴ πίεσις ἀνεβαίνει. Τὰ οὖρα, ἐξ ἄλλου, περιέχουν οὐσίες, ποὺ δὲν ἔπρεπε νὰ βρίσκωνται σ' αὐτά: ἐρυθρὰ αἱμοσφαίρια, λευκώματα, κλπ.

Δὲν εἶναι δύσκολο, ἔπειτα ἀπ' ὅλα αὐτά, νὰ ἐξηγήσουμε τὴ μεγάλη κούρασι, ποὺ αἰσθάνεται ὁ ἀσθενής. Πρέπει, λοιπόν, νὰ ἐπιχειρήσωμε τὸ συντομώτερο τὰ προϊγούμενα στὴν κανονική τους κατάστασι. Κατὰ γενικὸ κανόνα, μιὰ νεφρῖτις πρέπει νὰ θεραπευθῆ τὸ ἀργότερο σὲ ἕξη μῆνες. Διαφορετικά, μεταβάλλεται σὲ χρονία καὶ ὁ ἀσθενὴς βασονίζεται τότε σ' ὅλη του τὴ ζωή.

Ἡ θεραπευτικὴ ἀγωγὴ συνίσταται στὰ ἑξῆς:

α) Ἀνάπαυσις σωματικὴ καὶ ψυχική. Ὁ ἀσθενὴς πρέπει νὰ μένη ὅσο τὸ δυνατὸν περισσότερο στὸ κρεβάτι καὶ νὰ διώξη κάθε ἔγνοια ἀπὸ τὸ μυαλό του.

β) Ἐλαφρὴ τροφή, χωρὶς σάλτσες, μπαχαρικά, ἁλαντικά, θηράματα. Οἱ κονσέρβες, τὰ σπαράγγια, τὸ οἰνόπνευμα καὶ ὁ δυνατὸς καφές, ἀπαγορεύονται. Ἐλάχιστο κρέας κι' ὄχι περισσότερο ἀπὸ ἕνα φλυτζάνι γάλα την ἡμέρα. Λίγο νερό, κατὰ προτίμησιν χυμοὶ φρούτων, ἐλαφρὸ τσάϊ.

γ) Ἡ φαρμακευτικὴ ἀγωγὴ ἀποβλέπει σὲ τρεῖς σκοπούς: στὸ νὰ κατεβάσωμε τὴν ἀρτηριακὴ πίεσι, στὸ νὰ σταματήσωμε τὴν ἀπώλεια τῶν λευκωμάτων καὶ στὸ νὰ ἀποτοξινώσωμε τὸ αἷμα καὶ ν' ἀνακουφίσωμε τὰ κουρασμένα νεφρά.

Εἶναι πολλὰ στὴν ἐποχή μας τὰ φάρμακα, ποὺ κατεβάζουν τὴν ἀρτηριακὴ πίεσι. Τὰ πιὸ ἀξιοσύστατα στοὺς νεφριτικοὺς εἶναι τὰ παράγωγα τῆς ἀμινοφυλλίνης καὶ τῆς ρεζερπίνης. Τὸ χλωριοῦχον ἀσβέστιον, ἐξ ἄλλου, παρεμποδίζει τὸ πέρασμα τῶν λευκωματωδῶν οὐσιῶν ἀπὸ τὰ νεφρά, ἐνῶ οἱ βιταμίνες C, P. καὶ K ἀποτοξινώνουν τὸν ὀργανισμό. Γιὰ τὴν ἀποτοξίνωσι τοῦ ὀργανισμοῦ, χρησιμοποιοῦνται ἐπίσης τὸ γαλακτικὸν νάτριον, τὸ γλουταμινικὸν ὀξύ, τὸ κιτρικὸν κάλιον καὶ ἡ κοκαρβοσιλάση.

Ἕνα τελευταῖο πρόβλημα εἶναι ἡ προστασία τοῦ κουρασμένου νεφροῦ. Γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτό, χρησιμοποιοῦνται τὰ νεφρικὰ ἐκχυλίσματα, ποὺ ἀνακουφίζουν τὰ νεφρὰ καὶ τὰ βοηθοῦν νὰ ἐπανέλθουν στὴν κανονικὴ λειτουργία τους.

Ἐπειδὴ ἡ νεφρῖτις προκαλεῖ συνήθως ἀναιμία, ἐνδείκνυνται ἐπίσης ὅλα τὰ φάρμακα, ποὺ χρησιμοποιοῦνται κατὰ τῆς παθήσεως αὐτῆς (σίδηρος, χαλκός, βιταμίνη B 12, κλπ.).

Τὸ κυριώτερο, ὅμως, εἶναι ἡ ὑγιεμία τοῦ ἀσθενοῦς καὶ ἡ ὑπομονή. Ἀπαιτεῖται ἐπίσης μεγάλη προσοχὴ καὶ ἀκρίβεια συμμόρφωσις πρὸς τὶς ὁδηγίες τοῦ γιατροῦ, γιὰ ν' ἀποφευχθοῦν οἱ ὑποτροπές, πού, δυστυχῶς, εἶναι πολὺ συχνές. Ἕνα ἐλαφρὸ κρυολόγημα, μιὰ κούρασις, μιὰ παρεκτροπὴ ἀπὸ τὴ συνηθισμένη δίαιτα, μπορεῖ νὰ ἐκθέσουν τὸν ἀσθενὴ στὸν κίνδυνο τῆς ὑποτροπῆς.

Ξέρουμε σήμερα, ὅτι τὰ νεφρὰ εἶναι ἀπὸ τὰ σημαντικώτερα ὄργανα τοῦ σώματός μας καὶ ὅτι

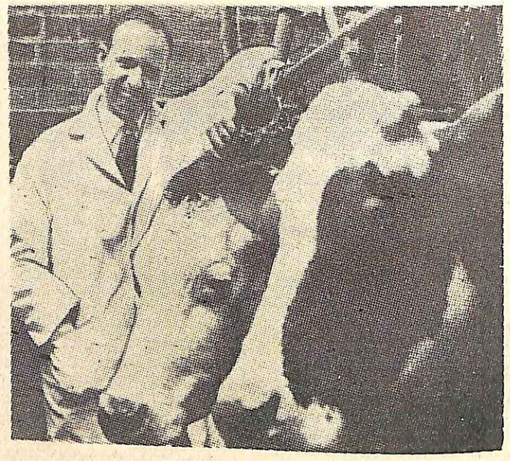

ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΑΠΟ ΤΟ ΓΑΛΑ

Οἱ Ἀμερικανοὶ ἐπιστήμονες, ὕστερα ἀπὸ τὶς τελευταῖες τους ἐρευνες πιστεύουν ὅτι πολὺ σύντομα θὰ κατασκευαστῆ ἕνα ἐμβόλιο, ποὺ θα προφυλάσση ἀπὸ τὴ λευχαιμία. Τὰ πειράματα τοὺς ἐπέτρεψαν ν' ἀνακαλύψουν πέντε διαφορετικοὺς ἰούς, ποὺ προκαλοῦν λευχαιμία καὶ κατασκεύασαν ἤδη ἕνα ἐμβόλιο, ποὺ δοκιμάστηκε πάνω σὲ ποντίκια τὰ ὁποῖα, ὅπως ἀποδείχτηκε προφυλάσσει ἀπὸ τὸν τρομερὸ καρκίνο τοῦ αἵματος. Μένει νὰ ἐξακριβωθῆ ἂν τὸ ἐμβόλιο αὐτὸ θὰ εἶναι ἀποτελεσματικὸ καὶ γιὰ τὸν ἄνθρωπο. Στὸ μεταξὺ ὁ καθηγητὴς Μάρσακ κρούει τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου ἀποκαλύπτοντας πὼς ἡ λευχαιμία μπορεῖ νὰ μεταδοθῆ στὸν ἄνθρωπο μὲ τὸ γάλα μιᾶς ἀγελάδας, ποὺ ἔχει προσβληθῆ ἀπὸ τὴν τρομερὴ ἀρρώστια. Ὁ καθηγητὴς ἰσχυρίζεται ὅτι βρῆκε μέσα στὸ γάλα ἀγελάδας ἰὸ τῆς λευχαιμίας καὶ ὅτι ἀκολούθως οἱ ἐρευνες τοῦ τοῦ ἀπέδειξαν ὅτι ἡ ἀγελάδα αὐτὴ ἔπασχε ἀπὸ λευχαιμία.

ἐκτελοῦν πολύπλοκες λειτουργίες, ποὺ οὔτε κὰν τὶς ὑποπτευόμαστε ὡς χτὲς ἀκόμη. Μιὰ ἀπὸ τὶς λειτουργίες αὐτές, εἶναι ὅτι ὑποβοηθοῦν τὸ σχηματισμὸ τῶν ἐρυθρῶν αἱμοσφαιρίων, χάρις σὲ μιὰ εἰδικὴ οὐσία, ποὺ παράγουν, τὴν ἐρυθροποιητίνη. Ὅταν τὰ νεφρὰ δὲ λειτουργοῦν κανονικά, παρεμποδίζεται ἡ παραγωγὴ αὐτῆς τῆς οὐσίας καὶ γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ οἱ νεφρῖτιδες, ἰδίως οἱ χρόνιες, συνοδεύονται πάντοτε ἀπὸ ἀναιμία.

Τὰ νεφρὰ παίζουν ἐπίσης σημαντικώτατο ρόλο στὴ ρύθμισι τῆς ἀρτηριακῆς πιέσεως. Αὐτὸ γίνεται χάρις σὲ μιὰ ἄλλη οὐσία, ποὺ παράγουν, τὴ νεφρίνη. Αὐτὴ ἡ οὐσία ἐπιδρᾶ στὶς πρωτεῖνες, ποὺ περιέχονται στὸ αἷμα καὶ προκαλεῖ τὸ σχηματισμὸ τῆς αγγειοτενσίνης, στὴν ὁποίαν ὀφείλεται ἡ ἀρτηριακὴ πίεσις.

Ἀπὸ τὶς συζητήσεις, ποὺ ἔγιναν, ἐξ ἄλλου, στὸ τελευταῖο διεθνὲς συνέδριο οὐρολογίας, ποὺ συγκροτήθηκε στὸ Μιλάνο, προκύπτει τὸ συμπέρασμα, ὅτι τὰ νεφρὰ προσβάλλονται, ὄχι μόνον ἀπὸ τὰ μικρόβια, ἀλλὰ κι' ἀπὸ τοὺς ἰούς.

Κατὰ τὸ συνέδριο αὐτό, διαλευκάνθηκε καὶ τὸ ζήτημα τῆς αἱματουρίας (παρουσίας αἵματος στὰ οὖρα), ποὺ παρουσιάζουν οἱ ἀθληταί, δρομεῖς, ποδηλατισταί, παλαισταί, χιονοδρόμοι κλπ., ἐπειτα ἀπὸ κάθε σοβαρὴ προσπάθεια (προπονήσεις, ἀγῶνες). Τὸ αἷμα αὐτό, ποὺ παρουσιάζεται στὰ οὖρα, δὲν ὀφείλεται σὲ πάθησι τῶν νεφρῶν, ἀλλὰ σ' ἕναν ἐρεθισμὸ τῶν διηθητικῶν μεμβρανῶν, ποὺ εἶναι ἀποτέλεσμα ὑπερκοπώσεως. Τὸ σύμπτωμα αὐτό, ὅμως, ἀποτελεῖ μιὰ προειδοποίησι, ποὺ πρέπει νὰ ληφθῆ σοβαρὰ ὑπ' ὄψι. Εἶναι ἀπαραίτητο τότε ὁ ἀθλητὴς νὰ διακόψη κάθε προσπάθεια γιὰ ἀρκετὸ διάστημα καὶ νὰ ὑποβληθῆ σὲ θεραπεία μὲ ἰσχυρὲς δόσεις βιταμινῶν. Διαφορετικά, ὁ ἐρεθισμὸς αὐτὸς μπορεῖ νὰ γίνη χρόνιος καὶ νὰ προκαλέση σοβαρώτερες παθήσεις τῶν νεφρῶν.

Ὅπως εἴπαμε καὶ παραπάνω, οἱ παθήσεις τῶν νεφρῶν εἶναι ὕπουλες καὶ δὲ χαρακτηρίζονται ἀπὸ κανένα σύμπτωμα, ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ προκαλέση τὴν προσοχή μας. Ἀλλ' εἶναι εὔκολο νὰ παρακολουθοῦμε τὴν κατάστσι τῶν νεφρῶν. Ἀρκεῖ νὰ ὑποβαλλώμεθα στὸν κόπο νὰ κάνωμε μιὰ φορὲς τὸ χρόνο. Θὰ ἔχωμε ἔτσι μιὰ πρώτη εἰκόνα γιὰ τὴν ὁποία θὰ ὁδηγηθοῦμε ἐνδεχομένως σὲ λεπτομερέστερες ἐξετάσεις.

✪✪

Ἡ ρεσερπίνη θεραπεύει τοὺς θέμβους τῶν αὐτιῶν

Οἱ βόμβοι τῶν αὐτιῶν εἶναι μια ἐξαιρετικὰ ἐνοχλητικὴ πάθησι. Οἱ Γερμανοὶ ἐπιστήμονες δοκίμασαν κατὰ τὸν τελευταῖο καιρὸ τὴ ρεσερπίνη, πού, ὡς γνωστόν, κατεβάζει τὴν ἀρτηριακὴ πίεσι καὶ ἀσκεῖ καθευσταστικὴ ἐπίδρασι στὸ σύνολο τοῦ ὀργανισμοῦ. Μὲ τὸ φάρμακο αὐτὸ ἐπετεύχθησαν 25% πλήρεις θεραπεῖες καὶ 75% σαφεῖς καλυτερεύσεις.

ΠΕΤΑΞΤΕ τὰ γυαλιά σας

ἐξασφαλίζει τὴν ταχύτητα καὶ τὴν ἀκρίβεια τῶν ἀντανακλαστικῶν κινήσεων. Ἔτσι, οἱ πρεσβύωπες μποροῦν καὶ πάλι νὰ βλέπουν τὰ κοντινὰ ἀντικείμενα.

Ὁ δόκτωρ Παυλὼφ ἔλεγε: «Δῶστε μου τὸν τρόπο νὰ ἀναστήσω τὰ κύτταρα τοῦ ἐγκεφάλου καὶ θὰ ἐπιτύχω τότε τὸ ἀληθινὸ ξανάνιωμα τοῦ ὀργανισμοῦ». Αὐτὸ εἶναι περισσότερο σωστὸ γιὰ τὰ μάτια, στὰ ὁποῖα τὰ νεύρα κατέχουν ἐξαιρετικὴ θέσι. Πραγματικά, στὶς 180 μυϊκὲς ἴνες τῆς κνήμης ἀντιστοιχεῖ μιὰ μόνο νευρικὴ ἴνα. Ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει μυϊκὴ ἴνα τοῦ ματιοῦ, ποὺ νὰ μὴν ἔχη ἀντίστοιχη νευρικὴ ἴνα, ποὺ τὴν κατευθύνει.

Ἡ πρεσβυωπία ἐμφανίζεται συνήθως γύρω στὰ 45 χρόνια (κάποτε καὶ πολὺ ἐνωρίτερα). Δὲ θάπρεπε ἴσως νὰ περιμένωμε τὴν ἐμφάνισί της, γιὰ νὰ καταφύγωμε στὴ μέθοδο τοῦ δόκτορος Μπαίητς. Τὸ σωστὸ θὰ ἦταν, μετὰ τὰ 40, νὰ κάνωμε κάθε χρόνο δυὸ σειρὲς ἀσκήσεων, δισκείας 15-20 ἡμερῶν, τὴν πρώτη τὴν ἄνοιξι καὶ τὴ δεύτερη τὸ φθινόπωρο. Ἔτσι θὰ προλάβωμε τὴν ἐμφάνισι τῆς πρεσβυωπίας, ἢ ὁπωσδήποτε θὰ τὴν καθυστερήσωμε.

Ἀλλὰ καὶ σὲ περίπτωσι ἐμφανίσεώς της, μποροῦμε νὰ τὴν καταπολεμήσωμε ἀποτελεσματικὰ καὶ ὁριστικὰ μὲ τὴ μέθοδο Μπαίητς.

Ὁ πρεσβύωψ δὲν βλέπει καλὰ τὰ κοντινὰ ἀντικείμενα, γιὰ τὸ λόγο, ὅτι ὁ κρυσταλλοειδὴς φακὸς δὲ μπορεῖ νὰ κάμη τὶς ἀπαιτούμενες συσπάσεις. Ἡ ὀφθαλμικὴ γυμναστική, ὅπως ἐξηγήσαμε καὶ στὰ προηγούμενα ἄρθρα, τοῦ ξαναδίνει τὴν ἐλαστικότητά του καὶ ἀναζωογονεῖ ὁλόκληρο τὸ μηχανισμὸ τῆς ὁράσεως. Ἔτσι, ὁ πρεσβύτης μπορεῖ νὰ πετάξη πολὺ γρήγορα τὰ γυαλιά του, ποὺ τοῦ εἶναι πιὰ περιττά.

Οἱ πιὸ ἀξιοσύστατες ἀσκήσεις εἶναι ἐκεῖνες τῶν φωτοσκιάσεων, καθὼς καὶ οἱ ἀσκήσεις τοῦ διαβάσματος (τέσσερτος κύκλος). Μπορεῖτε ἐπίσης νὰ συγκεντρώνετε τὸ βλέμμα σας σ' ἕνα κοντινὸ ἀντικείμενο καὶ κατόπιν νὰ ἀφίνετε νὰ πλανηθῆ ἐπὶ μερικὲς στιγμὲς σὲ μιὰ μακρυνὴ φωτεινὴ ἑστία.

ΣΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ: Καταρράκτης, γλαύκωμα, ἰρίτιδες, κλπ.

Η ΕΜΜΗΝΟΛΗΞΙΑ
τρόμος τῶν γυναικῶν

Οἱ σοβαρώτερες διαταραχὲς ποὺ προκαλεῖ

Η ἐμμηνοληξία εἶναι ὁ τρόμος πολλῶν γυναικῶν. Ἀλλὰ σὲ τί συνίσταται ἡ ἐμμηνοληξία;

Τὰ ἔμμηνα, ὡς γνωστόν, ἐμφανίζονται στὶς νέες μεταξὺ τῶν 11 καὶ τῶν 15 χρόνων, ἀνάλογα μὲ τὸ κλῖμα καὶ τὶς φυλές. Κατὰ γενικὸ κανόνα, εἶναι πιὸ πρόωρα στὶς μελαχροινὲς νέες τῶν μεσογειακῶν χωρῶν, παρὰ στὶς ξανθὲς τοῦ βορρᾶ. Κάθε ὠοθήκη τῆς νέας περιέχει 150.000 ὠοθυλάκια. Ἀπὸ αὐτὰ τὰ 300.000 ὠοθυλάκια (καὶ τῶν δύο ὠοθηκῶν), τὰ περισσότερα ἐκφυλίζονται εἴτε πρὸ τῆς ἐφηβείας, εἴτε ἔπειτα ἀπ' αὐτήν, καὶ μόνον 300 περίπου φθάνουν στὴν ὡριμότητα, δηλαδὴ μεταβάλλονται σὲ ὠάρια.' Ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς προσδιορίζει τὴν διάρκεια τῆς ἀναπαραγωγικῆς ἱκανότητος τῆς γυναίκας (25 περίπου χρόνια). Γι' αὐτό, ἡ διακοπὴ τῶν ἐμμήνων ἐπέρχεται γρηγορώτερα στὶς γυναῖκες, στὶς ὁποῖες ἡ ἐμφάνισίς τους ἔγινε πρώϊμα. Ἁπάρχουν. βέβαια, καὶ οἱ ἐξαιρέσεις. Ἀλλ' αὐτὲς δὲν μεταβάλλουν τὸν κανόνα.

Τί συμβαίνει τώρα κατὰ τὴν ἐμμηνοληξία;

Οἱ ἐπιστήμονες διακρίνουν τὸ προπαρασκευαστικὸ στάδιο καὶ τὴν ἀνώτερη ἐμμηνοληξία, ποὺ ἀντιστοιχεῖ στὸ φυσιολογικὸ θάνατο τῶν ὠοθηκῶν.

Κατὰ τὸ προπαρασκευαστικὸ στάδιο, οἱ ὠοθῆκες σκληρύνονται καὶ χάνουν τὴν εὐαισθησία τους στὶς παρορμήσεις ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὶς ὁρμόνες τῆς ὑποφύσεως. Ἔτσι, τὰ ὠοθυλάκια δὲν χατροβώνουν πιὰ νὰ φέρουν σὲ χατάστασι τελερίας ὡριμότητος τὰ ὡάρια ποὺ περικλείουν. Ἡ ποσότης τῆς φολικυλίνης, ποὺ ἔμεινε ἀχρησιμοποίητη, ἐχχύνεται τότε μέσα στὸ αἷμα. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ἡ διαταραχὴ τῶν ἐμμήνων, ποὺ ἔχει ἀντίχτυπο καὶ στὸ νευροφυτικὸ σύστημα.

Ἡ διαταραχὴ τῶν ἐμμήνων μπορεῖ νὰ φθάση μέχρι αἱμορραγίας. Αὐτὲς οἱ αἱμορραγίες ἐμφανίζονται στὰ μεταξὺ τῶν ἐμμήνων διαστήματα ἢ καὶ κατὰ τὴ στιγμὴ τῶν ἐμμήνων. Συνηθέστερα, ὅμως, παρατηρεῖται περιορισμὸς τῆς ποσότητος καὶ τῆς διαρκείας τῶν ἐμμήνων. Ὁ χρόνος τῶν ἐμμήνων ἐφανίσεται ὡς τοὺς καὶ ἡ διάρκειά τους γίνονται ἐπίσης ἀκανόνιστα. Ἔπειτα ἀπὸ μερικὲς παρόμοιες διακυμάνσεις, σταματοῦν τελείως.

Ἐμφανίζονται ταυτόχρονα διάφορες νευροφυτικὲς διαταραχές, κατὰ τὶς 8—10 ἡμέρες ποὺ προηγοῦνται ἀπὸ τὰ ἔμμηνα. Οἱ διαταραχὲς αὐτὲς παρουσιάζουν τὰ ἑξῆς φαινόμενα:

1) Ὀδυνηρὴ ὑπεργέντασι τοῦ στήθους.

2) Παλμούς, ποὺ συνοδεύονται κάποτε καὶ ἀπὸ ἀπότομες ἀνόδους τῆς ἀρτηριακῆς πιέσεως.

3) Ἰλίγγους, πονοκεφάλους, ναυτία.

4) Νευρικότητα, αἴσθημα ἀγωνίας, ὀξυθυμία.

Κατὰ τὴν κυρίως ἐμμηνοληξία, ἐξ ἄλλου, οἱ ὠοθῆκες νεκρώνονται κι' οἱ ἔκκρίσεις τους σταματοῦν. Οἱ διεγερτικὲς ἐκκρίσεις τῆς ὑποφύσεως πλημμυρίζουν τότε τὸν ὀργανισμὸ καὶ προκαλοῦν ἄλλες διαταραχὲς στὴ γυναίκα. Οἱ κυριώτερες ἀπὸ αὐτὲς εἶναι:

1) Ἐξάψεις, συνοδευόμενες καὶ ἀπὸ ἄφθονη ἐφίδρωσι παρατηροῦνται ὄχι μόνον τὴν ἡμέρα, ἀλλὰ καὶ τὴ νύχτα.

2) Παλμοί.

3) Κεφαλαλγίες, ἴλιγγοι, βόμβοι τῶν αὐτιῶν.

4) Μεταβολὲς τοῦ χαρακτῆρος: ὀξυθυμία, ὑπερευαισθησία, αἴσθημα καταπτώσεως καὶ ἀπογοητεύσεως.

5) Τὸ στῆθος περιορίζεται σὲ ὄγκο καὶ γίνεται πλαδαρό.

6) Τὸ τρίχωμα τῆς μασχάλης καὶ τῆς ἤβης γίνεται ἀραιό.

7) Οἱ ἱστοὶ τῶν γεννητικῶν ὀργάνων ἀτροφοῦν καὶ ἀποξηραίνονται καὶ γι' αὐτὸ προκαλοῦνται φαγοῦρες καὶ μικρὲς τοπικὲς μολύνσεις.

8) Τάσις πρὸς παχυσαρκία, ποὺ ὀφείλεται στὴ διαταραχὴ ὡρισμένων νευρικῶν κέντρων.

9) Ἀρτηριακὴ ὑπέρτασις.

10) Ἀνδροποίησις (ἐμφάνισις τριχῶν στὸ ἐπάνω χεῖλος καὶ στὸ σαγόνι, τραχύτης τῆς φωνῆς κλπ.).

11) Ἐμφάνισις διαβήτου, λόγῳ προσβολῆς τῶν ἐπινεφριδίων ἢ τοῦ παγκρέατος.

12) Διαταραχὲς τοῦ θυρεοειδοῦς ἀδένος (ὑπερλειτουργία ἢ ὑπολειτουργία).

Τὸ προπαρασκευαστικὸ στάδιο τῆς ἐμμηνοληξίας διαρκεῖ μερικοὺς μῆνες ἢ καὶ χρόνια. Κάποτε, οἱ αἱμορραγίες κατὰ τὴν περίοδο αὐτὴ εἶναι τόσο σοβαρές, ὥστε παρίσταται ἀνάγκη κι' ἐπισπευθῆ ἡ ἐμμηνοληξία. Αὐτὴ ἡ ἐπίσπευσις γίνεται εἴτε μὲ χειρουργικὴ ἐξαίρεσι τῶν ὠοθηκῶν, εἴτε μὲ σκλήρυνσι ποὺ ἐπιτυγχάνεται μὲ τὶς ἀκτῖνες X.

Οἱ διαταραχὲς ποὺ παρατηροῦνται κατὰ τὸ προπαρασκευαστικὸ στάδιο, μποροῦν νὰ καταπολεμηθοῦν μὲ ἐνέσεις λουτεΐνης, ποὺ ἀποκαθιστοῦν τὴ διασαλευθεῖσα ἰσορροπία τοῦ ὀργανισμοῦ.

Οἱ διαταραχὲς τῆς κυρίως ἐμμηνοληξίας, ἐξ ἄλλου, ὀφείλονται στὸ ὅτι οἱ ὠοθῆκες δὲν ἐκκρίνουν πιὰ οὔτε λουτεΐνη, οὔτε φολλικυλίνη. Ἔτσι, οἱ διεγερτικὲς ὁρμόνες τῆς ὑποφύσεως (λοναδοστιμουλίνες) παραμένουν ἀχρησιμοποίητες καὶ διαποτίζουν ὁλόκληρο τὸν ὀργανισμό. Στὶς περίπτωσι αὐτή, λοιπόν, ἡ θεραπευτικὴ ἀγωγὴ συνίσταται στὴν ταυτόχρονη χορήγησι σὲ ἀνάλογες δόσεις λουτεΐνης καὶ φολλικυλίνης. Ἡ ἀγωγὴ αὐτὴ συνδυάζεται πολλὲς φορὲς μὲ χορήγησι τεστοστερόνης (ὁρμόνης ἀρρενος).

Κάθε γυναῖκα ἔχει τὴ δική της ἐμμηνοληξία. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ἄλλες γυναῖκες περνοῦν αὐτὴ τὴν περίοδο χωρὶς ἀξιοσημείωτες διαταραχές, ἐνῶ ἄλλες βασανίζονται ἐπὶ μῆνες καὶ κάποτε ἐπὶ χρόνια. Σὲ μερικὲς περιπτώσεις, οἱ διαταραχὲς αὐτὲς εἶναι τόσο σοβαρές, ὥστε χρειάζεται θεραπευτικὴ ψυχοθεραπεία.

Ἀλλὰ καὶ ὁ ἀτομικὸς χαρακτὴρ παίζει σημαντικώτατο ρόλο. Πολλὲς γυναῖκες βασανίζονται προκαταβολικὰ ἀπὸ τὴν ἰδέα τῆς ἐπικειμένης ἐμμηνοληξίας καὶ καταντοῦν δυστυχισμένες. Ἀλλ' ἡ ἐμμηνοληξία εἶναι κάτι τὸ ἀναπόφευκτο καὶ δὲν ὑπάρχει κανένας λόγος νὰ σὰς τρομάζη. Ὑπάρχουν χῶρες γιὰ ὅλες τὶς ἡλικίες.

Κατὰ τὸ προπαρασκευαστικὸ στάδιο καὶ κατὰ τὴν κυρίως ἐμμηνοληξία καλὸν εἶναι νὰ χουμώσατε περισσότερο (8—10 ὧρες).

Πολὺ θὰ σᾶς ὠφελήσουν ἐπίσης τὰ σπόρ, ποὺ δὲν ὑπάρχει κανένας λόγος νὰ τὰ διακόψετε.

Θὰ σᾶς χάμουν ἀκόμη μεγαλύτερο καλὸ τὰ ψυχρὰ ντους, εἴτε γενικά, εἴτε στὴν περιοχὴ τοῦ στήθους, τῶν ὤμων καὶ τοῦ τραχήλου.

Τὸ κυριώτερο, ὅμως, εἶναι νὰ προπαρασκευασθῆτε ψυχικὰ γιὰ τὴν ἐμμηνοληξία.

Μὴν παραδέχεστε ὅτι εἶσαστε ἄρρωστη καὶ ὅτι ὑποφέρετε.

Πρέπει τουναντίον, νὰ πείσετε τὸν ἑαυτό σας ὅτι προκειται γιὰ μικροδιαθέσεις ποὺ θὰ περάσουν. Ἀπὸ σᾶς ἐξαρτᾶται νὰ περάσουν συντομώτερα καὶ ἀκοπώτερα.

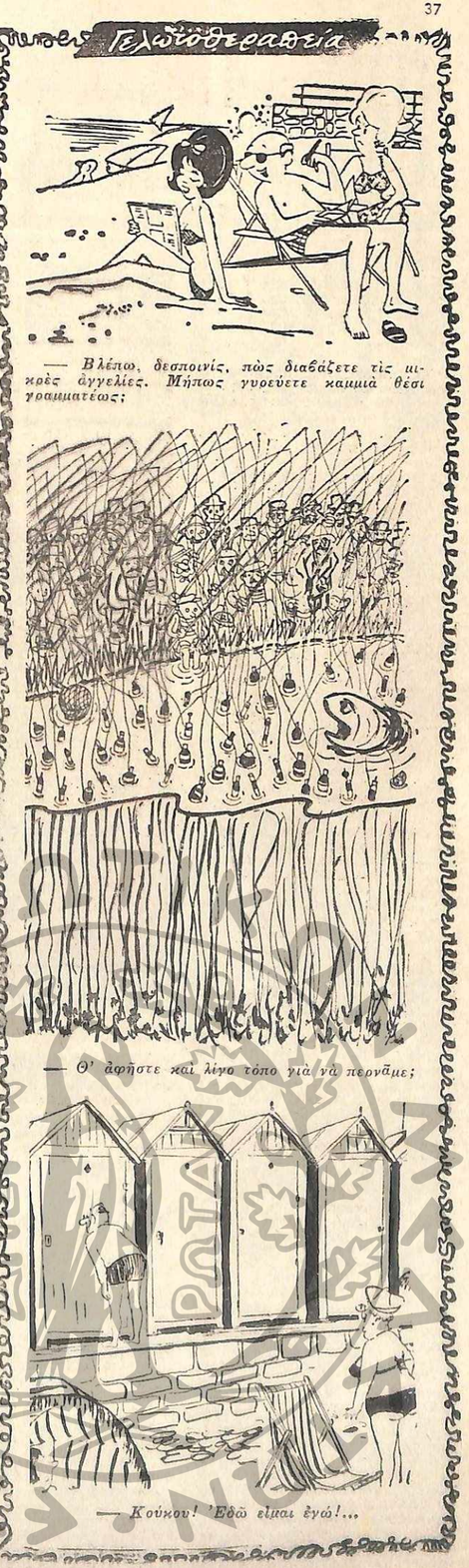

Ο ΙΠΠΟΤΗΣ ΦΑΛΚΕΝΣΤΑΪΝ

καὶ τὰ παιδιά του

ΣΤΗΝ Αὐστρία, τὴν ἐποχὴ ποὺ ἦταν αὐτοκράτορας ὁ Ροδόλφος τῶν Ἀψβούργων, ζοῦσε ὁ περίφημος ἱππότης Κούρτιος τοῦ Φαλκενστάϊν. Ἔμενε, μὲ τὰ ἑφτὰ παιδιά του, στὸν προγονικὸ πύργο του.

Ὁ ἱππότης Κούρτιος ἦταν ὁ τρομερώτερος φεουδάρχης τῆς Αὐστρίας. Φημιζόταν σ' ὅλη τὴν Εὐρώπη γιὰ τὴν ἀνδρεία, τὴν τόλμη καὶ τὴν ἀγριότητά του. Διέτρεχε, μαζὶ μὲ τοὺς ἑφτὰ ρωμαλέους γυιούς του καὶ τοὺς πολεμιστάς του, τὴν ὑπαιθρο, ληστεύοντας ὅσους εὕρισκε στὸ δρόμο του, εἴτε ἀδύνατοι χωρικοὶ ἦταν αὐτοί, εἴτε ἔμποροι καὶ ἀστοί, εἴτε κι' εὐπατρίδες ἀκόμη.

Ὅλη ἡ περιφέρεια τοῦ Τάουνους εἶχε τρομοκρατηθῆ ἀπὸ τὶς ἐπιδρομές του. Καὶ κάθε λίγο καὶ λιγάκι, παρουσιαζόντουσαν στὸν αὐτοκράτορα Ροδόλφο ἱππότες καὶ ἀστοί, παραπονούμενοι ἐναντίον του.

Ὁ αὐτοκράτορας ἔστειλε πολλὲς φορὲς ἀπεσταλμένους στὸ Φαλκενστάϊν καὶ τοῦ παράγγειλε νὰ παρατήση τὸ ληστρικὸ ἐπάγγελμα καὶ νὰ πάη στὴν αὐλή του, γιὰ νὰ τοῦ ἀπονείμη ἀξιώματα ἀνάλογα μὲ τὴν κοινωνική του θέσι καὶ τὴν ἀνδρεία του στὸ στρατό. Ὁ Κούρτιος, ὅμως, δὲν ἤθελε ν' ἀκούση τίποτε κι' ἐξακολουθοῦσε τὶς ληστεῖες. Τέλος, ὁ αὐτοκράτορας τοῦ παράγγειλε πὼς θὰ τὸν τιμωροῦσε αὐστηρά, ἂν δὲν ὑπάκουε.

— Τὸ αὐτί μου δὲν ἰδρώνει ἀπὸ φοβέρες, ἀποκρίθηκε ὁ τρομερὸς Κούρτιος.

Ὅταν ὁ Ροδόλφος εἶδε νὰ περιφρονοῦν οἱ Φαλκενστάϊν τὶς προσταγές του, θύμωσε τόσο, ποὺ ἀποφάσισε τελικὰ νὰ τιμωρήση πατέρα καὶ γυιούς.

Μιὰ μέρα, λοιπόν, ξεκίνησε ἀπὸ τὴν πρωτεύουσά του, τὸ Βέρμς, μαζὶ μὲ ὅλο τὸ στρατό του ἐναντίον τοῦ πύργου τῶν Φαλκενστάϊν.

Μόλις ὁ Κούρτιος εἶδε τὸν αὐτοκρατορικὸ στρατό, ἔκλεισε τὶς πόρτες τοῦ πύργου ··· ὠχυρώθηκε μέσα, μαζὶ μὲ τοὺς γυιούς του, τοὺς ὑποτελεῖς του καὶ τοὺς πολεμιστάς του. Ἀντιστάθηκε ἡρωϊκὰ στὶς ἐπιθέσεις τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ.

Τὰ στρατεύματα ὅμως τοῦ Ροδόλφου ἦταν πολυάριθμα καὶ ἐξοπλισμένα μὲ τὶς καλύτερες πολιορκητικὲς καὶ πολεμικὲς μηχανές. Κι' ὅταν ὁ αὐτοκράτορας εἶδε νὰ παρατείνεται ἡ πολιορκία, διέταξε γενικὴ ἐπίθεσι, ἀπ' ὅλες τὶς πλευρὲς ἐναντίον τοῦ πύργου.

Ἡ ἔφοδος ἦταν τρομερή. Ὁ Κούρτιος, μαζὶ μὲ τὰ παιδιὰ του πολέμησαν σὰν ἥρωες. Ὁ ἡρωϊσμός τους ὅμως πῆγε χαμένος. Στὸ τέλος, ὁ πύργος κυριεύθηκε καὶ ὅλα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας Φαλκενστάϊν ἔπεσαν στὰ χέρια τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ.

Ὁ αὐτοκράτορας Ροδόλφος, ποὺ εἶχε θαυμάσει τὴν ἀνδρεία καὶ τὴν τόλμη τοῦ Κούρτιου καὶ τῶν παιδιῶν του, θὰ ἤθελε πολὺ νὰ φανῆ ἐπιεικὴς ἀπέναντί τους. Ἀλλά, ὅταν ἀνέλαβε τὸν ἀγῶνα ἐναντίον τῆς ληστείας τῶν φεουδαρχῶν, εἶχε ὁρκισθῆ μπροστὰ σ' ὅλους τοὺς αὐλικούς του, μέσ' στὸ αὐτοκρατορικὸ παρεκκλήσιο, ὅτι, ὁποιος ἱππότης ληστὴς θὰ πιανόταν μὲ τὰ ὅπλα στὸ χέρι, θ' ἀποκεφαλιζόταν ἀπ' τὸ δήμιο. Δὲ μποροῦσε, λοιπόν, νὰ παραβῆ τὸν ὅρκο του.

Ὁ δήμιος σήκωσε τὴ ρομφαία του καὶ τὴν κατέβασε μὲ ὁρμή...

Ἔτσι, ὁ Φαλκενστάϊν καὶ τὰ παιδιά του ἦταν καταδικασμένοι ἐκ τῶν προτέρων ν' ἀποκεφαλισθοῦν. Ὁ Ροδόλφος διέταξε νὰ γίνη ἡ θανατικὴ ἐκτέλεσι μέσα στὴ μεγάλη αὐλὴ τοῦ πύργου τους καὶ δήλωσε, ὅτι θὰ παρευρισκόταν κι' ὁ ἴδιος σ' αὐτήν.

Τὴν ὁρισμένη μέρα, οἱ πολεμισταὶ κι' οἱ εὐπατρίδες τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ συγκεντρώθηκαν στὴν αὐλὴ τοῦ πύργου, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν αὐτοκράτορα. Στὴ μέση τῆς αὐλῆς, εἶχαν ἀφισει ἕνα μικρὸ μέρος ἐλεύθερο, γιὰ τὸ δήμιο καὶ τοὺς ἑτοιμοθανάτους.

Ἦταν μιὰ σκηνὴ πολὺ συγκινητική.

Ὅταν ὁ ἀσπρομάλλης ἀλλὰ ρωμαλέος Κούρτιος μπῆκε στὸν πένθιμο περίβολο, ἀκολουθούμενος ἀπ' τὰ ἑφτὰ παιδιά του, μὲ τὴν ἀνδρικὴ ὁμορφιά τους καὶ τὸ καμαρωτὸ παράστημά τους, ὅλοι οἱ παριστάμενοι ἱππότες κι' ὁ Ροδόλφος ἔνοιωσαν νὰ σφίγγωνται οἱ καρδιές τους ἀπὸ τὴ συγκίνησι. Ὁ Ροδόλφος θὰ ἤθελε νὰ συγχωρήση τοὐλάχιστον τοὺς ἑφτὰ νέους, ποὺ τὰ πρόσωπά τους ἀκτινοβολοῦσαν ἀπὸ τιμιότητα καὶ ποὺ καταλάβαινε κανείς, ὅτι, ἂν εἶχαν γίνει ληστὰ ἱππόται, τὸ εἶχαν κάνει μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ ὑπακούουν στὸν πατέρα τους. Πολλοὶ ἀξιωματοῦχοι τοῦ Κράτους του τὸν πλησίασαν καὶ τὸν παρεκάλεσαν νὰ δείξη ἐπιείκεια. Ἀλλὰ ὁ ὅρκος του ἦταν ἐπίσημος κι' ὁ ἀγαθὸς αὐτοκράτορας ἀναγκάσθηκε, μὲ λύπη του βαθιά, νὰ μὴν ἀναστείλη τὴν ἐκτέλεσι.

Ὡστόσο, βρῆκε μιὰ διέξοδο κι' ἔθεσε ἕναν ὅρο ἀπραγματοποίητο:

— Θὰ χαρίσω, εἶπε, τὴ ζωὴ σ' ἐκείνον ἀπὸ τοὺς γυιοὺς τοῦ Φαλκενστάϊν, στὸν ὁποῖο θὰ πέση κοντὰ τὸ κεφάλι τοῦ πατέρα του, μετὰ τὸν ἀποκεφαλισμό του. Ἔτσι νος του, μετὰ τὸ θάνατό του, τιμάει τὴ σάρκα, γιὰ νὰ διαιωνίση τὸ γενιά του.

Ὁ γερο-Κούρτιος, ποὺ στεκόταν ὄρθιος, ἀμίλητος, μὲ τὰ μάγουλα χαμηλωμένα, στὴ μέση τῆς αὐλῆς, ὅταν ἄκουσε τὰ λόγια τοῦ αὐτοκράτορα, σήκωσε τὸ κεφάλι του καὶ τὰ βλέμματά του υψώθηκαν πρὸς τὸν οὐρανό. Τὸ πρόσωπό του φωτίσθηκε καὶ πῆρε μιὰ ἔκφρασι ἐμπιστοσύνης. Δὲν εἶπε ὁμως τίποτε. Προχώρησε ἀμίλητος πρὸς τὸ δήμιο καὶ ἔσκυψε, παραδίνοντάς του τὸ κεφάλι του.

Ὁ δήμιος τὸν ἔπιασε ἀπ' τὰ μαλλιά, σήκωσε τὴ ρομφαία του κι' ἔπειτα τὴν κατέβασε μ' ὁρμή. Τὸ κεφάλι τοῦ γέρο- Κούρτιου ἀποχωρίσθηκε ἀπ' τὸ κορμί του. Καὶ τότε ἔγινε κάτι παράξενο, ἀπίστευτο, φρικιαστικό, κάτι, ποὺ ἔκανε νὰ παγώση τὸ αἷμα στὶς φλέβες τῶν παρισταμένων.

Τὸ κομμένο ἐκεῖνο κεφάλι ἔπεσε ἀνάλαφρα στὸ χῶμα τῆς αὐλῆς κι' ἄρχισε νὰ κυλάη σὰ νάταν τόπι. Κύλησε καὶ πῆγε κοντὰ στὸ μεγαλύτερο ἀπ' τοὺς γυιούς, ποὺ βρισκόταν δίπλα στὸ ἀποκεφαλισμένο πατρικὸ κορμί. Ἀλλὰ δὲ στάθηκε ἐκεῖ. Κύλησε ἀκόμη, προχώρησε, ἔφθασε στὸ δεύτερο, χωρὶς νὰ σταθῆ οὔτε σ' αὐτόν. Ἔπειτα προχώρησε ἀκόμη, πῆγε στὸν τρίτο, τὸν τέταρτο καὶ πέρασε ἕναν-ἕναν ὅλους τοὺς γυιούς, χωρὶς νὰ σταθῆ σὲ κανένα. Μόνον ὅταν ἔφθασε στὸν ἕβδομο, τὸ μικρότερο, ἔκανε ἕνα πήδημα πάνω ἀπ' τὸ ἕδαφος, κι' ἔπειτα ξανάπεσε μπροστὰ στὰ πόδια του κι' ἔμεινε ἐκεῖ ἀκίνητο.

Ὅλοι οἱ παριστάμενοι, κι' αὐτὸς ὁ αὐτοκράτορας, εἶχαν παγώσει ἀπὸ τὴν ὑπερφυσικὴ ἐκείνη σκηνή. Κατάλαβαν, ὅτι ὁ νεκρὸς ἐξεδήλωνε τὴν τελευταία ἐπιθυμία του κι' ἔδειχνε καθαρὰ πὼς ἤθελε νὰ χαρισθῆ ἡ ζωὴ στὸ μικρότερο ἀπ' τὰ παιδιά του. Ὅλων τὰ βλέμματα καρφώθηκαν στὸν αὐτοκράτορα. Ἐκεῖνος στεκόταν ἀμίλητος καὶ σκεφτικός. Τέλος, σήκωσε τὰ μάτια του καί, μὲ ὕφος ἐπίσημο, εἶπε:

— Λύστε τὰ χέρια τῶν νέων — κι' ἔδειξε τοὺς γυιοὺς τοῦ Φαλκενστάϊν — καὶ ἀφῆστε τους ἐλεύθερους. Ἀπ' τὴ στιγμὴ αὐτή, τοὺς κατατάσσω στὸν αὐτοκρατορικὸ στρατό μου, μὲ τὸ βαθμὸ τοῦ ἀξιωματικοῦ. Ἔτσι, τοὺς δίνεται ἡ εὐκαιρία νὰ ἐξιλεωθοῦν μὲ ἀνδρεῖες καὶ τίμιες πράξεις γιὰ τὸ παρελθὸν καὶ νὰ ξεπλύνουν τὴν ντροπή, ποὺ βαρύνει αὐτοὺς καὶ τὴ μνήμη τοῦ πατέρα τους.

Οἱ νέοι Φαλκενστάϊν, ὅλοι, πλησίασαν τότε τὸν αὐτοκράτορα, γονάτισαν μπροστά του καί, φιλώντας τὰ χέρια του, ὡρκίσθηκαν νὰ γίνουν οἱ πιὸ τίμιοι πολεμισταὶ τοῦ Βασιλείου.

Π. ΒΑΛΝΤΕΝ

ΕΠΙΔΗΜΙΑ ΠΟΥ ΠΡΟΣΒΑΛΛΕΙ ΤΟΥΣ ΜΑΓΕΙΡΟΥΣ

Μιὰ μυστηριώδης ἐπιδημία«καλοκαιριάτικης γρίπης» ἐμφανίσθηκε, πρὶν ἀπὸ μερικὲς ἑβδομάδες, στὴ Βιέννη. Ἡ ἀρρώστια ἐκδηλώνεται μὲ ἔμετο, διάρροια καὶ ρευματικοὺς πόνους. Οἱ ὑγειονομικὲς ἀρχὲς δὲν θέλησαν —ἢ δὲν μπόρεσαν— νὰ δώσουν ὡρισμένα στοιχεῖα γιὰ τὸν ἀριθμὸ τῶν ἀσθενῶν, μὰ ὑπολογίζεται πὼς σὲ κάθε οἰκογένεια τῆς Βιέννης προσβλήθηκε τοὐλάχιστον ἕνα ἄτομο ἀπὸ τὴν ἀρρώστια. Εὐτυχῶς, δὲν παρατηρήθηκε καμμιὰ θανατηφόρος περίπτωσις. Ὑπάρχει ἀκόμα, μιὰ λεπτομέρεια πολὺ περίεργη, ποὺ πρέπει νὰ σημειώσουμε: Ἐνῶ τὰ ἐργοστάσια ἐξακολουθοῦσαν νὰ ἐργάζωνται κανονικὰ — μ' ὅλο ποὺ εἶχαν ἀρρωστήσει πολλοὶ ἐργάτες— πολλὰ ἑστιατόρια ἀναγκάστηκαν νὰ κλείσουν ἀπὸ ἔλλειψι προσωπικοῦ. Φαίνεται, πὰς γιὰ μυστηριώδεις λόγους, ἡ ἐπιδημία προσέβαλε εἰδικώτερα τοὺς μαγείρους καὶ τοὺς σερβιτόρους. Γι' αὐτό, πολλοὶ τουρίστες ἀναγκάστηκαν νὰ τρέφωνται μὲ σάντουϊτς καὶ κονσέρβες.

6ον ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ

Ἡ κόμησσα Ἀλίτσια ντὲ Μαρτινέλλια μένει, μαζὶ μὲ τὴν ἀνηψιά της Χουάνα, σ' ἕνα παλαιὸ πύργο τῆς Βορείου Ἱσπανίας. Τὴν ἐπισκέπτεται συχνὰ ὁ γιατρὸς Ἀντώνιο Ρεϊνές, ποὺ ταφέρει ἀπὸ τὴν καρδιά της καὶ ὁ γιατρὸς Χοὺλιο Ἀλβαρέθ, ποὺ ἔχει τὴν παρακολουθεῖ, τὴν ἐπισκέπτεται συχνά. Ἡ Χουάνα τὸν ἔχει ἐρωτευτῆ παράφορα, ἀμφιβάλλει ὅμως ἂν κι' ἐκεῖνος τὴν ἀγαπᾶ. Ἡ Σύλβια, μιὰ νεαρὴ νοσοκόμα, ποὺ ἐκλήθη ἀπὸ τὸ ἀπέναντι. Κατεπεριποιᾶται τὴν κόμησσα, φτάνει ἐκείνο τὸ ἀπόγευμα. Κατεβαίνει ὅμως στὸν προηγούμενο σταθμὸ καὶ παίρνει μὲ τὰ πόδια τὸ δρόμο ποὺ τῆς ὑποδείκνυουν γιὰ νὰ φτάση στὸν πύργο. Χάνεται ὅμως μέσα στὸ δάσος, ὅπου τὴν βρίσκει ὁ γιατρός, ὁ ὁποῖος περνᾶ τυχαῖα, μὲ τὸ αὐτοκίνητό του ἀπὸ τὸ δρόμο, ποὺ διασχίζει καὶ τὴ φέρνει στὸν πύργο.

— "Ἂν ζούσατε, καϋμένοι μου γονεῖς, θὰ ἤσαστε ὑπερηφάνοι γιὰ τὴν κορούλα σας.

Ἡ Μαριέττα, ποὺ δείχνει ἀμέσως μεγάλη συμπάθεια στὴ νεαρὴ νοσοκόμα, τὴν πηγαίνει στὸ δωμάτιό της, ποὺ βρίσκεται ἀκριβῶς πλάϊ στὸ δωμάτιο τῆς κομήσσης, γιὰ νὰ μπορῆ νὰ τρέξη ἀμέσως κοντά της, μόλις ἐκείνη τὴν χρειαστῆ. Ὅταν μένη μόνη, ἡ Σύλβια γίνεται γιὰ λίγο σκεπτική. Ξαναφέρνει στὴ μνήμη της τὸ γιατρό, ποὺ φάνηκε τόσο εὐγενικὸς μαζί της. Ἔπειτα βγάζει ἀπὸ τὸ βαλιτσάκι της μιὰ φωτογραφία καὶ τὴ βάζει πάνω στὸ κομοδίνο της.

Πέφτει κατόπιν στὸ κρεβάτι καί, κουρασμένη ὅπως εἶναι, τὴν παίρνει ἀμέσως ὁ ὕπνος. Τὸ πρωΐ, τὴν ξυπνᾶ μιὰ ἡλιαχτίδα, ποὺ μπαίνει ἀπὸ τὸ μισοανοιγμένο παράθυρο.

— "Ὀλα φαίνονται ἐδῶ πολὺ ὡραῖα!... Στάθηκα τυχερὴ ποὺ βρῆκα αὐτὴ τὴ θέσι... Πρέπει ὅμως νὰ σηκωθῶ, γιατὶ εἶναι ἑπτάμισι!...

Ἕνα τέταρτο ἀργότερα, ἡ Σύλβια εἶναι ἕτοιμη γιὰ τὴν ὑπηρεσία της. Ποὶν βγῆ ἀπὸ τὸ δωμάτιό της, γιὰ ν' ἀντιμετωπίση τὴν οἰκογένεια στὴν ὁποία θὰ ἐργαστῆ ρίχνει μιὰ τελευταία ματιὰ στὸν καθρέφτη.

Ἡ Χουάνα, ποὺ βρίσκεται κιόλας στὴν τραπεζαρία, ἀνυπομονεῖ νὰ γνωρίση τὴ νεοφερμένη.

— Φαίνεται πὼς δὲν εἶναι καθόλου βιαστικὴ αὐτὴ ἡ καινούργια νοσοκόμα...

— Ἔκανε, ἡ καϋμένη τόσα χιλιόμετρα μὲ τὰ πόδια, μέσα στὸ κατασκότεινο δάσος, ἐξ αἰτίας ἑνὸς λάθους, ποὺ κάνατε στὸ γράμμα... Ἄλλωστε δὲν ἄργησε. Εἶναι ἀκριβῶς ὀκτὼ καί... νά την, ἔρχεται!...

— Ὥστε κινδυνέψατε ἐξ αἰτίας μου νὰ περάσετε τὴ νύχτα σας στὸ δάσος; καϋμένη μικρούλα!... Εἶστε ἡ Σύλβια Γκομές, 21 χρόνων, ὀρφανὴ ἀπὸ μητέρα καὶ πατέρα;...

—Ἀκριβῶς, δεσποινίς. Ἐσεῖς ποιά εἶστε;

— Ἐνὼ εἶμαι ἡ Χουάνα Μπόγνερ, ἡ ἀνηψιὰ καὶ μοναδικὴ συγγενὴς τῆς ἀρρωστης, ποὺ ἤρθατε νὰ περιποιηθῆτε, τῆς κομήσσης Μαρτινέλλια.

— Ὦ, μὲ συγχωρεῖτε, ποὺ φάνηκα τόσο ἀδιάκριτη...

Οἱ δύὸ νέες παίρνουν μαζὶ τὸ πρωϊνό τους, χωρὶς νὰ μιλήσουν ἡ μιὰ στὴν ἄλλη. Συχνά, ἡ Σύλβια γυρίζει καὶ κυττάζει τὴ Χουάνα καί, βλέποντας διακρῶς τὸ βλέμμα καρφωμένο ἐπάνω της, τῆς χαμογελᾶ, μὴ ξέροντας τί νὰ πῆ.

— Καὶ τώρα ἐλᾶτε νὰ σᾶς παρουσιάσω στὴ θεία μου. Ἀσφαλῶς θὰ σᾶς χρειάζεται.

— Στὶς διαταγές σας, δεσποινίς.

Ἂν καὶ δὲν ὑπάρχει καμμιὰ δόσι εἰρωνείας στὰ λόγια τῆς Σύλβιας, ἡ Χουάνα τῆς ρίχνει μιὰ αὐστηρὴ ματιά. Βρίσκει πὼς ἡ νοσοκόμα αὐτὴ εἶναι πολὺ ὑπερήφανη καὶ πρὸ παντὸς πολὺ ὡραία.

— Πρέπει νὰ προσέχω αὐτὴ τὴ μικρή... Ἡ Χουάνα δὲ φαίνεται νὰ τὴ βλέπη μὲ καλὸ μάτι.

— Ἔλα μέσα, Χουάνα... Ὥστε αὐτὸ εἶναι τὸ καϋμένο τὸ πουλάκι, ποὺ χάθηκε χθὲς τὸ βράδυ στὸ δάσος;...

— Καλημέρα Σύλβια... Κοιμήθηκες καλά;... Ξεκουράστηκες, παιδί μου;

— Μάλιστα, κυρία κόμησσα... Ὑπάρχει τόση ἠρεμία στὸν πύργο σας...

— Ἐγὼ φεύγω καὶ σᾶς ἀφήνω μόνες... Σὲ λίγο θἄρθη ἡ Μαριέττα νὰ βοηθήση τὴ θεία νὰ σηκωθῆ...

— Θὰ μποροῦσα νὰ τὴ βοηθήσω ἐγώ, νὰ τῆς κάνω καὶ τὴν τουαλέττα της... Στὸ νοσοκομεῖο, αὐτὸ εἶναι δική μου δουλειά..

— Ἄ, ὄχι... Σ' αὐτὸ ἡ Μαριέττα ἔχει προτεραιότητα. Ἄλλωστε θὰ τὴ στενοχωροῦσε πολύ, ἂν τὴν ἐμποδίζατε νὰ μὲ περιποιηθῆ. Ἔννοια σας ὅμως καὶ θὰ σᾶς ἀπασχολῶ ἀρκετὰ μὲ τὴν ὑγεία καὶ τὶς ἰδιοτροπίες μου...

— Θὰ τῆς κρατᾶτε συντροφιά, θὰ τὴν περιποιῆστε καὶ θὰ τῆς κάνετε τὶς ἐνέσεις της.

— Εἶσαι πολὺ ὡραῖο κορίτσι. Ἔχεις ἁπαλὰ χεράκια καὶ πολὺ εὐγενικοὺς τρόπους... Μίλησέ μου λίγο, γιὰ τοὺς γονεῖς σου...

— Ὁ πατέρας μου ἦταν ἀνθρακωρύχος καὶ σκοτώθηκε σ' ἕνα ἀτύχημα. Στάθηκε ἀδύνατο νὰ τὸν ξαναφέρουν στὴν ἐπιφάνεια. Ἡ μητέρα μου, ποὺ τὸν ἀγαποῦσε πολύ, πέθανε ἀπὸ τὸν καϋμό της...

... ἕνα χρόνο μετὰ τὸ θάνατό του. Οἱ γιατροὶ εἶπαν πὼς εἶχαν σπάσει τὰ νεῦρα της... Ἐγὼ πιστεύω πὼς τὴ σκότωσε ὁ πόνος καὶ ἡ λύπη.

Τὰ μάτια τῆς Σύλβιας δὲ δακρύζουν, ἐνῶ τὰ λέει ὅλα αὐτά. Μιὰ ἔκφρασι λύπης διαγράφεται ὅμως στὸ πρόσωπό της.

— Εὐτυχῶς ἡ ἀσφάλεια ζωῆς τοῦ πατέρα μου, μοῦ ἐπέτρεψε νὰ συνεχίσω τὶς σπουδές μου καὶ νὰ γίνω μιὰ καλὴ νοσοκόμα. Ἔτσι μπορῶ τώρα νὰ κερδίζω τὴ ζωή μου.

— Σὲ θαυμάζω... Εἶσαι ἕνα θαρραλέο κορίτσι. Σοῦ ζητῶ μόνο ἕνα πρᾶγμα: Νὰ μείνης ἡ καλή, ἁπλὴ καὶ γλυκειὰ κοπέλλα, ποὺ εἶσαι τώρα, ποὺ σὲ γνωρίζω...

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

'Ο Λουΐ παρακάρσε τὸ αὐτοκίνητο, κατέβηκε καὶ τῆς ἄνοιξε τὴν πόρτα.

Η ΑΠΙΣΤΙΑ

ΑΡΓΟΤΕΡΑ, ἡ Ζανίν, ἀναρωτιόταν πολλὲς φορὲς πῶς ἦταν δυνατὸν ἕνα τραγούδι τόσο συγκινητικὸ νὰ ξυπνήση μέσα της τέτοια συναισθήματα καὶ νὰ τῆς φέρη ἐκείνη τὴ σκέψη... Αὐτὴ δὲν ἀγαποῦσε τὰ τραγούδια καὶ δὲν ἦταν εὔκολο νὰ ὑποχωρήση στὶς αἰσθήσεις της. Ὄχι πὼς ἦταν ψυχρή. Κάθε ἄλλο! Μὰ οἱ ἐπιθυμίες της ἀφωροῦσαν πάντα τὸν μοναδικὸ ἄντρα τῆς ζωῆς της, τὸν ἄντρα της. Πῶς μπόρεσε, ἐκεῖνο τὸ βράδυ, νὰ νοιώση τέτοια ταραχή, μὲ τὴ σκέψη ὄχι τοῦ Πώλ, ἀλλὰ τοῦ Λουΐ Ζακό;...

Τὸ τραγούδι εἶχε ἕνα γλυκὸ σκοπό. Μιὰ βαθειὰ γυναικεία φωνὴ μιλοῦσε γιὰ κάποια νύχτα, μιὰ μοναδικὴ νύχτα γεμάτη ἀπὸ χάδια καὶ φιλιά. Τὸ πρῶτο ρεφραίν πέρασε ἀπαρατήρητο, μὰ στὸ δεύτερο ξύπνησε μέσα της ἀναπάντεχα, ἐπιταχτικά, ἡ ἐρωτικὴ ἐπιθυμία. Καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτὴ εἶχε τὸ πρόσωπο τοῦ Λουΐ.

Εἶχαν περάσει ἕξη μῆνες, ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ ἔφυγε ὁ Πώλ. Ὅλον αὐτὸ τὸν καιρό, ἡ Ζανὶν ζοῦσε μὲ τὶς ἀναμνήσεις. Θυμόταν τὰ χρόνια τοῦ ἀρραβῶνα τους καὶ τοὺς λίγους μῆνες τοῦ γάμου τους. Μά, περισσότερο ἀπ' ὅλα, τὴν τελευταία νύχτα καὶ τὸ συννεφιασμένο πρωϊνὸ ποὺ τὸν εἶχε συνοδεύσει στὸ λιμάνι...

Βρισκόταν τότε στὸν ἕβδομο μῆνα τῆς ἐγκυμοσύνης καὶ ἦταν βαρειὰ κουρασμένη. Σπὶς τελευταῖες ὧρες ἐκείνης τῆς νύχτας, ἐνῶ ὁ Πὼλ τὴν φιλοῦσε ἀσταμάτητα, ἐνῶ ὁ Πὼλ τὴν φιλοῦσε καὶ τῆς ἔλεγε πὼς θἄδινε ἀκόμα καὶ τὴ ζωή του, γιὰ νὰ μὴν τὴν βλέπη νὰ ὑποφέρη.

— Μὰ τί μπορῶ νὰ κάνω, ἀγάπη μου; τῆς ψιθύριζε τρυφερὰ καὶ πονεμένα. Ἐνῶ τὴν ἐσφιγγε στὴν ἀγκαλιά του. Προσπάθησε νὰ μὲ καταλάβης! Ἡ δική μου δουλειὰ βρίσκεται στὴ θάλασσα. Εἶναι ὁ μόνος τρόπος, γιὰ νὰ κερδίσω τὰ χρήματα ποὺ χρειάζονται γιὰ σένα καὶ γιὰ τὸ παιδί μας... Μὰ πρέπει νὰ δὲν θὰ φύγω, στὸ δρκίζομαι, ποτὲ πιὰ γιὰ τόσον καιρό. Ἡ ἑταιρία μοῦ ὑποσχέθηκε πὼς θὰ τοποθετηθῶ σ' ἕνα πλοῖο ἐσωτερικῆς γραμμῆς. Θὰ γυρίσουμε τότε ἕνα σπίτι κοντὰ στὸ λιμάνι κι' ἔτσι θὰ μπορῆς νὰ βλέπης τὸ πλοῖο ποὺ θὰ ἔρχεται καὶ θὰ φεύγη. Καὶ θἄχουμε ἀμέτρητες ὧρες καὶ μέρες καὶ νύχτες, γιὰ νἄμαστε μαζί, καλή μου...»

Ἡ Ζανὶν τὸ διάβασε πολλὲς φορές, αὐτὸ τὸ γράμμα, καὶ τόσφιξε γιὰ ὧρες πάνω στὴν καρδιά της, μὲ τὰ μάτια κλειστά, κάνοντας ὄνειρα...

Πῶς μποροῦσε λοιπόν, νὰ ἐξηγήση τώρα τὸ ξαφνικὸ συναίσθημα ποὺ ἔνοιωσε, ἀκούγοντας τὰ λόγια ἐκείνου τοῦ τραγουδιοῦ, ποὺ μιλοῦσε γιὰ μιὰ ἐρωτικὴ νύχτα; Ἀνάμεσα στοὺς στίχους καὶ στὶς νότες του, νόμισε πὼς ἔβλεπε νὰ διαγράφεται καθαρὰ ἕνα ἀντρικὸ πρόσωπο: τὸ πρόσωπο τοῦ Λουΐ Ζακό.

'Ο Λουΐ ἦταν ὁ πιὸ ὄμορφος καὶ ὁ πιὸ πλούσιος νέος τῆς περιοχῆς καὶ τὴν φλερτάριζε ἀπὸ χρόνια. Μὰ ἐκείνη δὲν τοῦ ἔδωσε ποτὲ σημασία. Ἀγαποῦσε τὸν Πὼλ καὶ νόμιζε πὼς θὰ μποροῦσε νὰ γνη εὐτυχισμένη ὅταν θὰ τὸν παντρευόταν—κι' ἂς ἤξερε πὼς ἦταν ναυτικὸς καὶ πὼς συχνὰ τὸ ἐπάγγελμα του θὰ τὸν τραβοῦσε μακρυά της.

Μὰ τώρα, ὅλα μέσα της εἶχαν ἀλλάξει. Τώρα δὲν πίστευε πιὰ πὼς θὰ μποροῦσε νὰ εἶναι εὐτυχισμένη ἐνῶ ὁ Πὼλ βρισκόταν μακρυά. Καὶ τώρα... ἔνοιωθε ἀκόμα, πὼς ἐπιθυμοῦσε νὰ ἔχη μιὰ ἐρωτικὴ περιπέτεια μὲ τὸ Λουΐ! Θὰ ἦταν ἀρκετὸ νὰ τοῦ δώση λίγο θάρρος μὲ τὸ βλέμμα, νὰ τοῦ χαμογελάση...

★

'Ο ἄντρας ὠδηγοῦσε τὸ κομψὸ σπὸρ αὐτοκίνητο χωρὶς βιασύνη, σιγοτραγουδῶντας. Εἶχε μιὰ ὄμορφη φωνή, ζεστή, βαθειά, καὶ ὄμορφα χέρια μὲ μακρυὰ λευκὰ δάχτυλα.

— Τί εἶπες στὴ μητέρα σου; τὴν ρώτησε χωρὶς νὰ τὴν κυττάξη.

— Τῆς εἶπα πὼς θὰ ἐρχόμουν στὴν πόλη γιὰ ψώνια καὶ ἂν ἤμουν κουρασμένη τὸ βράδυ, θὰ ἔμενα στὴ φίλη μου τὴ Λουσίλ.

— Καὶ τὴ μικρή;...

— Τὴν κράτησε ἡ μητέρα μου.

'Ο Λουΐ στράφηκε καὶ τὴν κύτταξε. Τὴν ἐπιθυμοῦσε ἀπὸ πολλὰ χρόνια, ἀπὸ τότε ποὺ ἦταν κορυτσάκι, μὰ τὸν τελευταῖο καιρό, ἡ πεισματάρικη πίστι της στὸν ἄντρα της εἶχε ἐρεθίσει ἀκόμα περισσότερο τὸ πάθος του. Καί, ἐπιτέλους, τώρα ἐκείνη εἶχε ὑποχωρήσει...

— Εἶναι πολὺ ὄμορφα ἐδῶ, εἶπε ἡ Ζανὶν σὰν νὰ μιλοῦσε στὸν ἑαυτό της. Ξέρεις... ἔχω ὀνειρευτῆ πολὺ νὰ ταξιδέψω. Θὰ ἤθελα νὰ ζῶ ὅπως οἱ τσιγγάνοι. Ἴσως ἐπειδὴ δὲν ἀπομακρύνθηκα ποτὲ ἀπὸ τὸ σπίτι. Ἴσως ἐπειδὴ ὁ Πὼλ ταξιδεύει πάντα.

—'Ο Πώ,... ἔκανε λίγο σκανδαλισμένος ὁ Λουΐ. Δὲν μπορεῖς νὰ ζήσης οὔτε στιγμὴ χωρὶς νὰ τὸν θυμηθῆς;

Ἡ Ζανὶν σώπασε, συλλογισμένη. 'Ο Λουΐ εἶχε δίκιο, ἦταν ἡ πιὸ ἀκατάλληλη στιγμὴ γιὰ νὰ θυμηθῆ τὸν ἄντρα της.

—Ἡ ἀλήθεια εἶναι, συνέχισε ὁ Λουΐ, πὼς ζῆς μόνη καὶ ἔχεις πολλὴ φαντασία. Ἔτσι, σκέπτεσαι καὶ ἀγαπᾶς μ' ἕναν τρόπο ποὺ δὲν εἶναι ὁ σωστός. Ἔχεις ἀνάγκη ἀπὸ ἕναν ἄντρα ἀληθινό, ἐσύ.

— Θέλεις νὰ πῆς πὼς ἔχω ἀνάγκη ἀπὸ σένα; ρώτησε ἡ Ζανὶν χωρὶς εἰρωνεία, μὰ καὶ χωρὶς ἐνδιαφέρον.

— Οἱ γυναῖκες ποὺ γνώρισα μέχρι τώρα, ἔνοιωθαν κοντά μου εὐτυχισμένες, ἀπάντησε ἐκεῖνος. Μὰ ἐγὼ δὲν ἀγάπησα καμιὰ πραγματικά. Ἐνῶ ἐσένα, νομίζω πὼς θὰ σ' ἀγαπήσω.

Ἡ Ζανὶν δὲν ἀπάντησε. Κύτταξε τὰ χέρια του πάνω στὸ βολάν. Δυὸ χέρια ἄσπρα, μακρυά, περιποιημένα, ἀριστοχρατικά. Καὶ ξάφνου, ξανάδε τὰ χέρια τοῦ Πώλ, σκοῦρα καὶ δυνατά. Ξανάδε τὸ πρόσωπό του τὰ χείλη του, τὸ βλέμμα του... κι' ἔνοιωσε ἕνα βαθὺ πόνο στὴν καρδιά.

— Ξέρεις νὰ σκοπαίνης στὴν κατάλληλη στιγμή, εἶπε ὁ Λουΐ, ἐνῶ φρενάριζε στὴν ἄκρη τοῦ δρόμου. Ἔτσι δὲν μπορεῖ νὰ μαντέψη κανεὶς τὶ σκέπτεσαι.

Ὕστερα ἄπλωσε τὸ χέρι του, σήκωσε τὸ σαγόνι της καὶ τὴν φίλησε στὰ χείλη.

Ἡ Ζανὶν ἔνοιωσε μιὰ παγωμένη ἀνατριχίλα νὰ τὴν διατρέχη ὁλόκληρη.

—Ὄχι, σὲ παρακαλῶ, ἄφησέ με... ψιθύρισε ἐνῶ ἀποτραβιόταν.

'Ο Λουΐ δὲν τὴν εἶχε ἀγγίξει ποτέ. Κι' ἐκεῖνο τὸ χάδι, ἐκεῖνο τὸ φιλί, ἦταν σὰν νὰ τὴν ξυπνοῦσε ξαφνικὰ ἀπὸ μιὰ παράξενη νάρκη. Τώρα, τὸ μυαλό της ἦταν καθαρό, μὰ ἔνοιωθε παγιδευμένη. Καταλάβαινε πὼς δὲν ἔπρεπε νὰ βρίσκεται ἐκεῖ, ἀλλὰ στὸ σπίτι της, κοντὰ στὴν κόρη της, κάτι νὰ περιμένη τὸν Πώλ, τὸν μόνον ἄντρα ποὺ ἀγαποῦσε καὶ ἐπιθυμοῦσε πραγματικά. Μὰ τώρα δὲν μποροῦσε πιὰ νὰ ξεφύγη. Δὲν μποροῦσε νὰ πῆ στὸν Λουΐ: «Ξέρεις; Μετάνοιωσα, πήγαινέ με πίσω στὸ σπίτι μου».

'Ο Λουΐ δὲν φάνηκε νὰ προσβάλλεται, οὔτε ἔδειξε ἔκπληξη. Τῆς χαμογέλασε καὶ ξανάβαλε μπροστὰ τὸ αὐτοκίνητο.

«Πρέπει νὰ τρελλάθηκα», συλλογιζόταν ἡ Ζανὶν ἀπελπισμένη, «Θεέ μου, Θεέ μου, πῶς μπόρεσα;!».

Ξαφνικά, φάνηκε ἡ Λίντη. Τὸ θέαμα ἦταν θαυμάσιο, μὰ ἡ Ζανὶν δὲν μπόρεσε νὰ τὴν κυττάξη. Κύτταξε, μὲ τὴν καρδιὰ γεμάτη τρόμο, τὸ μικρὸ κομψὸ ξεγοδοχεῖο.

'Ο Λουΐ παρκάρησε τὸ αὐτοκίνητο, κατέβηκε καὶ τῆς ἄνοιξε τὴν πόρτα.

Δὲν ἀλλαξαν οὔτε λέξι, μέχρι τὴ στιγμὴ ποὺ μπῆκαν στὸ ρεστωράν. 'Ο Λουΐ τὴν ρώτησε ἂν ἤθελε ν' ἀνεβῆ νὰ φρεσκαριστῆ, μὰ ἐκείνη τοῦ ἀπάντησε πὼς προτιμοῦσε νὰ τὸν περιμένη κάτω.

Ὅταν ἔμεινε μόνη, ἄναψε ἕνα τσιγάρο καὶ ἤπιε βιαστικὰ ἕνα καφέ. Ἦταν ἑξῆ. Ἐκεῖ ποὺ βρισκόταν ὁ Πώλ, αὐτὴ τὴν ὥρα ἔδγαινε ὁ ἥλιος.

'Ο Λουΐ παρουσιάστηκε στὸ κατώφλι καὶ προχώρησε πρὸς τὸ μέρος της. Ἦταν ὄμορφος καὶ κομψός. Μιὰ Γερμανίδα τὸν παρακολούθησε μὲ τὸ βλέμμα της, μὰ ἐκεῖνος δὲν τὴν κύτταξε.

— Δὲν εἶναι ὄμορφα ἐδῶ; ρώτησε τὴ Ζανίν, πηγαίνοντας νὰ καθήση ἀντίκρυ της.

— Ναί, πολὺ ὄμορφα, ἀπάντησε ἐκείνη.

Ἡ Ζανὶν τὸν ἄκουγε καὶ δὲν τὸν ἄκουγε. Τὸν κύτταζε ὅμως ἀδιάκοπα. Κύτταζε ἐκεῖνον τὸν ξένο, ποὺ σὲ λίγο θὰ κατέστρεφε γιὰ πάντα τὴν εὐτυχία της.

«Ποτὲ πιά, Πώλ», συλλογιζόταν ἀπελπισμένα, «δὲν θὰ μπορέσω ποτὲ πιὰ νὰ νοιώσω ἐκείνη τὴν ὑπέροχη εὐτυχία στὴν ἀγκαλιά σου. Γιατί νὰ μὴν τὸ καταλάβω πιὸ πρίν, ὅσο ἦταν ἀκόμα καιρός; Μὰ τώρα εἶναι ἀργὰ πιά, δὲν μπορῶ νὰ ὀπισθοχωρήσω. Γιὰ μένα, εἶναι σὰν νὰ τὰ χάνω ὅλα. Ἐσένα, τὴν κορούλα μας! Ἴσως νὰ μὴν μάθης ποτὲ τίποτα, ἴσως νὰ μὴν βρῶ ποτὲ τὸ θάρρος νὰ σοῦ μιλήσω γιὰ τὴν προδοσία μου, μὰ θὰ εἶναι τὸ ἴδιο. Τὸ πρόσωπο, τὰ μάτια, τὰ χεῖλη, τὰ χέρια αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου, θὰ βρίσκωνται πάντα ἀνάμεσά μας, θὰ μᾶς χωρίζουν γιὰ πάντα. Αὐτὴ ἡ νύχτα, ποὺ θὰ περάσω μαζί του, θὰ μείνη μέσα μου σὰν ἕνα ἀπαίσιο τέρας, ποὺ τίποτα, τίποτα πιὰ δὲν θὰ μπορέση νὰ τὸ διώξη».

'Ο Λουΐ ἔτρωγε ἀργά. Ἐξακολουθοῦσε νὰ μιλῆ εὔθυμα καὶ νὰ τὴν κυττάζη μὲ τὸ φλογερὸ βλέμμα του. Καὶ ἡ Ζανὶν νόμιζε πὼς διέκρινε μέσα σ' ἐκεῖνο τὸ βλέμμα μιὰ σπάθα θριάμβου. Τὸ θρίαμβο γιὰ μιὰ νίκη, ποὺ τὸ λάφυρό της θὰ ἦταν σὲ λίγο αὐτὴ ἡ ἴδια.

Ὅταν ὁ σερβιτόρος πῆρε τὰ πιάτα, ὁ Λουΐ τῆς χαμογέλασε, σὰν νὰ καταλάβαινε ἐκείνη τὴ στιγμὴ τὴ μυστικὴ ἀγωνία της καὶ νὰ προσπαθοῦσε νὰ τῆς δώση θάρρος.

— Θἄθελες ν' ἀνεβῆς Ζανίν; τὴν ρώτησε. Ἔχω κρατήσει τὸ δωμάτιο ἑπτά. Ἐγὼ πρέπει νὰ κάνω δυὸ ὑπεραστικὰ τηλεφωνήματα. Θἄρθω νὰ σὲ βρῶ σὲ λίγο.

Τῆς χαμογέλασε πάλι καὶ προχώρησε πρὸς τὸ βάθος τῆς σάλας, ποὺ βρισκόταν ἡ τηλεφωνικὴ καμπίνα.

Ἡ Ζανὶν στρώθηκε σὰν αὐτόματο. Διέσχισε τὸ ρεστωρὰν καὶ βρέθηκε στὸ χὼλ τοῦ ξενοδοχείου. Ἔκανε μερικὰ βήματα πρὸς τὴν σκάλα, μὰ ὕστερα σταμάτησε, στράφηκε καὶ προχώρησε μηχανικὰ πρὸς τὴ μεγάλη εἴσοδο. Κύτταξε ἔξω, στὸ δρόμο. Μερικὲς φωτεινὲς ἐπιγραφὲς ἔλαμπαν ἐδῶ κι' ἐκεῖ. Μὰ τὸ βλέμμα τῆς Ζανὶν δὲν σταμάτησε σ' αὐτές, τραβήχτηκε, σὰν μαγνητισμένο, ἀπὸ κάτι ἄλλο.

Ἡ καρδιὰ της ἄρχισε νὰ χτυπᾶη δυνατά, γοήγορα, τρελλά. Ἐκεῖ, στὸ βάθος τοῦ δρόμου, ἕνα λευκοφορεῖο ἦταν ἕτοιμο νὰ ξεκινήση. Ἡ Ζανὶν δὲν σκέφτηκε τί ἔκανε, δὲν κατάλαβε πῶς διέσχισε τρέχοντας τὸ δρόμο...

Ἔφτασε στὸ λευκοφορεῖο, μιὰ στιγμὴ πρὶν νὰ εἶναι ἀργά, ἀνέβηκε μιὰ στιγμὴ πρὶν νὰ ξεκινήση. Βοῆκε μιὰ θέσι ἄδεια κοντὰ σ' ἕνα παράθυρο καὶ κάθησε. Χοντρὰ δάκρυα ἀνέβηκαν στὰ μάτια της καὶ κύλησαν στὰ μάγουλά της. Ἔνοιωσε μερικὰ βλέμματα νὰ στρέφωνται πρὸς τὸ μέρος της, μὰ δὲν τὴν ἔνοιαξε. Συλλογιζόταν τὴν ἔκπληξι, τὴν ἀπογοήτευσι τὸ θυμὸ τοῦ Λουΐ, ὅταν θὰ εὕρισκε ἄδειο τὸ δωμάτιο ἑπτά. Μὰ οὔτε κι' αὐτὸ τὴν ἐνδιέφερε. Γιὰ τὸν Λουΐ, θὰ ἦταν εὔκολο νὰ παρηγορηθῆ μὲ μιὰ καινούργια κατάκτησι—νά, ἴσως μ' ἐκείνη τὴν ξανθειὰ Γερμανιδούλα. Ἐνῶ αὐτή, ἂν ἔμενε μαζί του τὴ νύχτα, θὰ κατέστρεφε τὴ ζωή της γιὰ πάντα.

Δὲν ἤξερε ποῦ ἀκριβῶς πήγαινε ἐκεῖνο τὸ λευκοφορεῖο, μὰ οὔτε τὴν ἐνδιέφερε νὰ ρωτήση.

Καινούργια δάκρυα ἀνέβηκαν τώρα στὰ μάτια της, μὰ ἦταν δάκρυα εὐτυχίας αὐτὴ τὴ φορά, τὰ δάκρυα ποὺ ἔρχονται ὅταν ἡ ἀγωνία καὶ ὁ ἐφιάλτης ἔχουν περάσει. Συλλογιζόταν πὼς θὰ μποροῦσε τώρα νὰ γυρίση κοντὰ στὴν κορούλα της καὶ νὰ τὴν σφίξη στὴν ἀγκαλιά της, χωρὶς νὰ ντρέπεται νὰ κυττάξη τὰ ἀθῶα της μάτια. Καὶ νὰ περιμένη μαζί της τὸν Πώλ, τὸν μοναδικὸ ἄντρα ποὺ ὑπῆρχε γι' αὐτὴν σ' ὁλόκληρο τὸν κόσμο.

— Πώλ... ψιθύρισε μὲ τρυφερὴ λαχτάρα. Πώλ, ἀγάπη μου... πόσο γλυκειὰ θὰ εἶναι τώρα ἡ ἀναμονή!...

ΜΑΡΙ ΝΤ' ΕΣΠΙΝ

ΟΜΟΡΦΕΣ ΑΝ ΦΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΦΙΛ

Ο ΚΑΘΡΕΦΤΗΣ ΠΟΥ ΛΕΕΙ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ

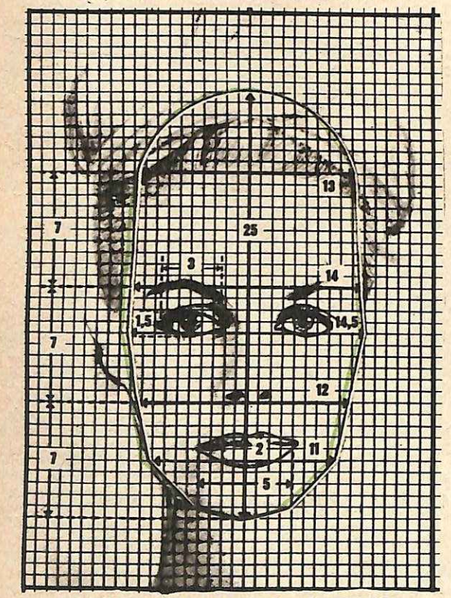

ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΤΟΥ ΙΔΑΝΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ

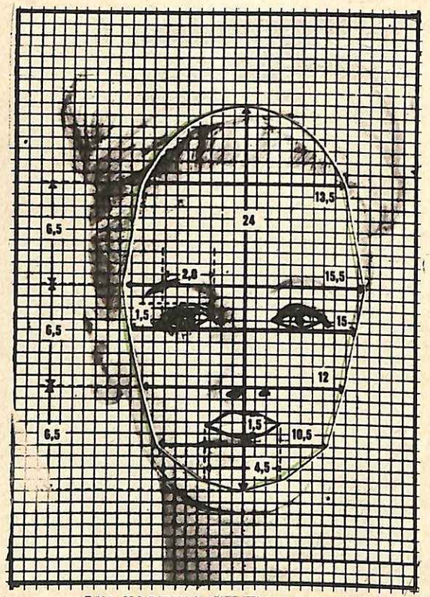

ΟΧΙ ΚΛΑΣΙΚΟ ΜΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟ

Ἐξετάστε τὸ πρόσωπό σας μπροστὰ στὸ εμαγικὸ καθρέφτη» ποὺ σᾶς παρουσιάζουμε ἐδῶ. Ἡ κόκκινη γραμμή, ποὺ προσαρμόζεται ἀκριβῶς στὸ πρόσωπο αὐτῆς τῆς κοπέλλας, εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τῶν «Κλασικῶν» μέτρων (σὲ ἑκατοστά) ἑνὸς ἰδανικοῦ προσώπου. (Τὸ ὁδάλ σχῆμα θεωρεῖται πάντα σὰν τὸ πιὸ τέλειο). Ὅ,τι λείπει καὶ ὅ,τι περισσεύει ἀπὸ τὰ μέτρα ποὺ σᾶς δίνουμε ἐδῶ, θὰ σᾶς δώση μιὰ ἰδέα γιὰ τὸν τύπο του προσώπου σας.

Νὰ τὰ μέτρα τοῦ στρογγυλοῦ προσώπου, πάνω στὴν ἴδια φωτογραφία τοῦ «τέλειου ὁβάλ». Οἱ διαφορὲς εἶναι φανερές. Τὸ πρόσωπο εἶναι λίγο κοντὸ στὸ σαγόνι, αφίγγεται στὸ ὕψος τοῦ στόματος, γιὰ νὰ φαρδύνη στὸ ὕψος τῶν ματιῶν. Αὐτό, ὅμως, δὲν σημαίνει πὼς δὲν εἶναι ἕνα πρόσωπο εὐχάριστο καὶ πὼς δὲν μπορεῖτε νὰ τὸ διορθώσετε, μὲ κατάλληλο μακιγιάζ καὶ μ' ἕνα ταιριασμένο χτένισμα (κυττάξτε τὶς φωτογραφίες).

ρετε τὰ μάγουλα στὸ κάτω μέρος τοῦ προσώπου, ἁπλώνοντας τὸ ρουζ πρὸς τὶς ρίζες τῶν αὐτιῶν. Χρησιμοποιῆστε γιὰ τὴ μύτη μιὰ πούδρα πιὸ σκούρα ἀπὸ ἐκείνη, ποὺ βάζετε στὸ ὑπόλοιπο πρόσωπο. Ἔτσι, ἡ μύτη θὰ φανῆ πιὸ λεπτὴ καὶ πιὸ κοντή. Ὅταν τὰ μάτια προεξέχουν, χρειάζεται νὰ σκιάζωνται τὰ βλέφαρα μὲ μιὰ σκιὰ γαλάζια ἢ γκρὶ καὶ νὰ βάλετε ρίμελ τόσο στὶς ἐπάνω, ὅσο καὶ στὶς κάτω βλεφαρίδες, προσπαθῶντας νὰ τὶς κάνετε νὰ φαίνωνται ὅσο τὸ δυνατὸν πιὸ πυκνές. Παλλὴ πυκνότητα θὰ πρέπει νὰ δώσετε, ἐπίσης, καὶ στὰ φρύδια. Ἂν τὰ μάτια εἶναι βαθουλωμένα, περάστε ὁλόγυρα μιὰ μολυβιὰ λευκὴ καὶ ὑπογραμμίστε τὸ μάτι μὲ ἀϋλαίνερ. Ἰσάλετε ρίμελ μόνο στὶς ἐπάνω βλεφαρίδες καὶ κάνετε τὰ φρύδια σας πολὺ λεπτὰ καὶ ἀνασηκωτὰ πρὸς τοὺς κροτάφους. Ἡ γραμμὴ τῆς μύτης καὶ τοῦ σαγονιοῦ φαίνεται πιὸ κοντή, ὅταν προβάλλεται περισσότερο τὸ ἐπάνω χεῖλος. Ἂν τὸ κάτω χεῖλος εἶναι πιὸ σαρκώδες ἀπὸ τὸ ἐπάνω, θὰ πρέπει νὰ τὸ μακιγιάρετε μὲ κραγιὸν σ' ἕνα τόνο πιὸ ἀνοιχτόχρωμο. Ἡ διαφορὰ ἀνάμεσα στὰ δυὸ κραγιὸν θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἐλάχιστη, μὰ τὸ ἀποτέλεσμα θὰ εἶναι πολὺ ἱκανοποιητικό.

Ἂν ἔχετε πρόσωπο κουρασμένο καὶ χαλαρωμένο, ἀνασηκώστε τὸ χτένισμά σας σ' ἕνα κότσο, φέρτε ὅλες τὶς γραμμὲς τοῦ προσώπου πρὸς τὰ ἐπάνω, τὰ φρύδια, τὸ μακιγιὰζ τῶν ματιῶν, τὴ γραμμὴ τοῦ στόματος, ἀκόμα καὶ τὸ ρούζ, ψηλὰ στὰ μάγουλα.

ΚΙ' ΕΝΑ ΩΡΑΙΟ ΣΩΜΑ ΕΙΝΑΙ ΖΗΤΗΜΑ ΑΡΙΘΜΩΝ

Τώρα θὰ ἐξετάσουμε τὶς τρεῖς βασικὲς «τάλιες», ποὺ ἀνταποκρίνονται κατὰ μέσον ὅρο σὲ τρεῖς ἡλικίες: Τάλια 44 ἀπὸ τὰ εἴκοσι μέχρι τὰ τριάντα ...ντα, τάλια 46 (ἢ μετρία) ἀπὸ τὰ τριάντα μέχρι τὰ σαράντα χρόνια, τάλια 48 ἀπὸ τὰ σαράντα μέχρι τὰ πενῆντα χρόνια κι' ἀπάνω.

Παίρνουμε σὰν παράδειγμα τὴ μέτρια τάλια 46 μὲ ἰδεώδεις ἀναλογίες (νὰ ἔχετε ὑπ' ὄψι, ὅτι μιλοῦμε γιὰ τὶν «τάλια τῆς ὁμορφιάς», ποὺ τὰ μέτρα της εἶναι ἀκόμα διαφορετικὰ ἀπὸ τὶς κοινὲς «τάλιες τῶν φορεμάτων», ποὺ προσαιρμόζονται στὴν πραγματικότητα καὶ ὄχι στὸ ἰδεῶδες). Καὶ νά τώρα τὰ μέτρα αὐτῆς τῆς ἰδανικῆς σιλουέτας: μέσο ὕψος 1,62 ἑκ., βάρος 52 κιλά, κεφάλι 60 ἑκατ., ὦμοι 40 ἑκ., μέση 60 ἑκατ., γόνατο 33 ἑκατ., κνήμη 30 ἑκατ., ἀστράγαλος 20 ἑκατ. Τὸ χέρι ἔχει νούμερο 6,5 καὶ τὸ πόδι νούμερο 37.

Γιὰ νὰ καθορίσουμε τὴν ἰδεώδη τάλια 44, ποὺ ἀνταποκρίνεται στὴν εὐτυχισμένη λεπτότητα τῶν 20 χρόνων, πρέπει νὰ ἀκολουθήσουμε τὴ μέτρια τάλια 46, μειώνοντας κατὰ τρία ἑκατοστὰ κάθε μέτρο καὶ κατὰ πέντε κιλὰ τὸ βάρος. Γιὰ τὴν τάλια 48, ποὺ χαρακτηρίζει τὰ 40 καὶ τὰ 50 χρόνια, ἀντὶ νὰ ἀφαιρέσουμε, προσθέτουμε τὰ τρία ἑκατοστὰ καὶ τὰ πέντε κιλά.

Ὅποια δὲν ἀνήκει σὲ καμμιὰ ἀπ' αὐτὲς τὶς τρεῖς τάλιες, θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἢ πολὺ κοντή, ἢ πολὺ ψηλή, ἢ πολὺ ἀδύνατη, ἢ πολὺ παχειά, καὶ σ' αὐτὲς τὶς πολὺ ἰδιαίτερες χρειάζεται νὰ διαφοροποιήση τὶς ἀναλογίες, προσθέτοντας ἢ ἀφαιρώντας, ἀνάλογα μὲ τὴν προσωπική της περίπτωση. Ἡ φύση, ποὺ εἶναι πάντα μαθηματική, βρῆκε τὴν τέλεια ἰσορροπία, καθορίζοντας μιὰ ἀκριβῆ σχέσι ἀνάμεσα στὸ ἕνα καὶ στὸ ἄλλο στοιχεῖο τοῦ σώματος. Ἔτσι, τὸ ἰδανικὸ βάρος θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἀνάλογο μὲ τὰ ἑκατοστὰ τοῦ ὕψους μείον δέκα κιλά — τοὐλάχιστον σύμφωνα μὲ τὴν τωρινὴ μόδα, ποὺ θέλει τὶς γυναῖκες λεπτές, μὰ ὄχι κοκκαλιάρες. Τὸ στῆθος καὶ ἡ περιφέρεια θὰ πρέπει νὰ εἶναι ὅμοια, οἱ ὦμοι κατὰ πέντε ἑκατοστὰ στενώτεροι ἀπὸ τὸ μισὸ τοῦ στήθους, ἡ τέλεια μέση ἴση μὲ τὴν περίμετρο τοῦ κεφαλιοῦ καὶ διπλὴ ἀπὸ τὴν περίμετρο τοῦ λαιμοῦ.

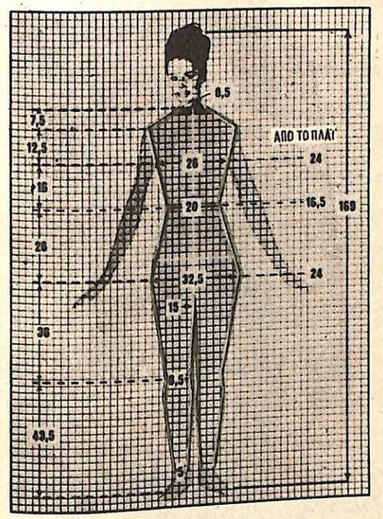

ΨΗΛΗ ΜΑ ΚΑΝΟΝΙΚΗ

Νὰ ἕνα σῶμα ἰδεῶδες, ψηλὸ μὰ ὄχι ἀδύνατο, μὲ διαστάσεις ἁρμονικὰ ἰσορροπημένες ἀνάμεσά τους. Ἂν δὲν μοιάζη μὲ τὸ δικό σας, κυττάξτε τὸ ἑπόμενο σκίτσο.

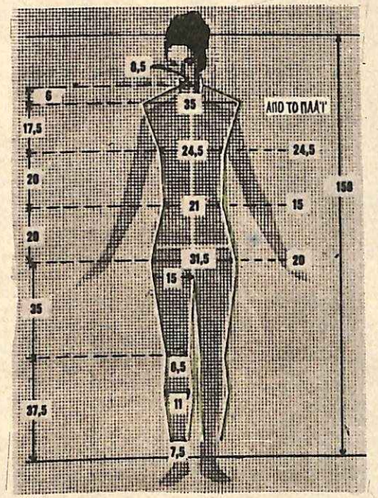

ΚΟΝΤΟΥΛΑ ΜΑ ΑΡΕΣΕΙ

Οἱ διαστάσεις αὐτῆς τῆς σιλουέτας εἶναι λιγώτερο ἰδεώδης ἀπὸ ἐκείνες τῆς προηγουμένης. Οἱ ὦμοι καὶ ἡ μέση ἔχουν περισσότερο φάρδος ἀπὸ τὸ κανονικό, οἱ περιφέρειες εἶναι πολὺ στενές...

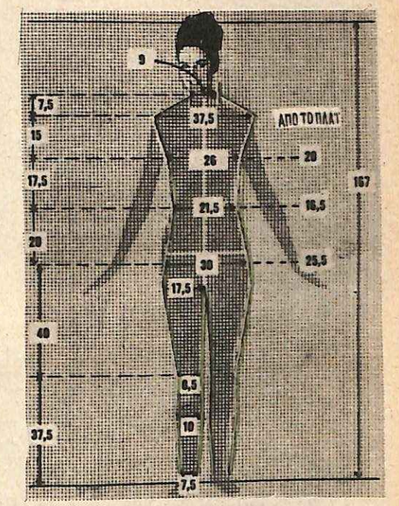

ΜΕΤΡΙΑ ΜΕ ΜΑΚΡΙΑ ΠΟΔΙΑ

Αὐτὴ τὴ φορά, ἡ μέση εἶναι πολὺ φαρδειά, ἐλάχιστα τονισμένη, καὶ τὰ πόδια πολὺ μακρυά σὲ σύγκρισι μὲ τὸν κορμό. Μὰ φτάνει νὰ ξέρετε τί νὰ κάνετε καὶ κανεὶς δὲν θὰ τὸ καταλάβη.

ΤΡΕΙΣ ΤΥΠΟΙ ΣΙΛΟΥΕΤΑΣ

Οἱ τέλειες σιλουέτες εἶναι πολὺ σπάνιες. Οἱ ἄλλες μοιράζονται συνήθως σὲ τρεῖς βασικὲς κατηγορίες:

Τριγωνικὴ (ὦμοι στενοί, θώρακας φαρδύς, περιφέρειες ἀκόμα φαρδύτερες).

Τριγωνικὴ ἀνεστραμμένη (ὦμοι φαρδεῖς, θώρακας φαρδύς, περιφέρειες στενές).

Κυβικὴ (πλάτες φαρδές, θώρακας φαρδύς, περιφέρειες φαρδιές, χωρὶς σημάδι μέσης).

Γιὰ νὰ διορθώσετε τὶς ἀσχημες ἀναλογίες καὶ τὰ ἐλαττώματα τῆς σωματικῆς σας κατασκευῆς, ὑπάρχουν πολλὰ συστήματα. Μπορεῖτε νὰ ἀδυνατίσετε ἢ νὰ παχύνετε, νὰ κάνετε γυμναστική, σπόρ, μασάζ.

Τὸ σημαντικότερο εἶναι νὰ μάθετε νὰ μακιγιάζεστε καὶ νὰ ντύνεστε. Τὰ ἀνοιχτὰ χρώματα παχαίνουν καὶ φαρδαίνουν. Οἱ κάθετες ρίγες λεπταίνουν, ἐνῶ οἱ ὁριζόντιες πετυχαίνουν τὸ ἀντίθετο. Τὰ μεγάλα ἐμπριμὲ κονταίνουν, τὰ ντὲ-πιὲς κονταίνουν τὰ πόδια, τὰ βολὰν κονταίνουν τὴ μέση, τὰ ντεκολτὲ στὴ βάσι τοῦ λαιμοῦ χοντραίνουν τὸ λαιμὸ καὶ τὸ στῆθος.

Τύπος τριγωνικός: Φοράτε μανίκια ραγκλάν, μπλουζὲς σὲ τύπο μπλουζόν, φούστες φαρδιές, ζῶνες ψηλὲς καὶ τονισμένες καί, πρὶν ἀπ' ὅλα, ἕναν ἐλαστικὸ κορσὲ μόνο στὸ κάτω μέρος τοῦ σώματος, ποὺ περιορίζει τὴν περιφέρεια καὶ τὴν ἐναρμονίζει μὲ τὸ ὑπόλοιπο σῶμα.

Τύπος τριγωνικὸς ἀνεστραμμένος: Φοράτε μανίκια κοντά, βαθιὰ ντεκολτέ, στενὲς φούστες.

Τύπος κυβικός: Φοράτε χρώματα σκούρα, λεπτὰ ὑφάσματα, προτιμᾶτε τὴν ἴσια γραμμή, ποὺ δὲν τονίζει τὴ μέση κι' ἂν εἶναι δυνατὸν φοράτε φορέματα χωρὶς ζώνη. Προτιμᾶτε τὰ ψηλὰ τακούνια.

ΚΑΙ ΠΑΝΩ ΑΠ' ΟΛΑ ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΤΟ ΒΑΔΙΣΜΑ

Κοντὲς ἢ ψηλές, ἀδύνατες ἢ παχουλές, ἐκεῖνο ποὺ θὰ κάνη τοὺς ἄλλους νὰ ἐγκρίνουν τὴ σιλουέτα σας καὶ νὰ τὴ βροῦν εὐχάριστη, ἀκόμη καὶ ἂν δὲν εἶναι τέλεια, εἶναι ὁ τρόπος, ποὺ περπατᾶτε, ποὺ κινεῖσθε, ποὺ στέκεσθε.

Ὅποια ξέρει νὰ κινηθῆ καὶ νὰ «σταθῆ» σωστά, δημιουργεῖ γύρω της ἕνα κύκλο χάρης καὶ ἁρμονίας, ποὺ καθρεφτίζονται στὸ πρόσωπό της καὶ στὸ σῶμα της. Γιὰ νὰ τὰ κατορθώσετε, ὅμως, αὐτά, ὑπάρχει μόνο ἕνα μέσο: ἡ γυμναστική.

Ο ΜΑΓΙΚΟΣ ΚΑΘΡΕΦΤΗΣ

Δὲν εἶναι πολὺ εὔκολο νὰ πάρετε μόνες σας τὰ μέτρα τοῦ προσώπου σας καὶ τῆς σιλουέτας σας. Μά, ἂν θέλετε νὰ μετρήσετε τὶς ἀναλογίες σας, γιὰ νὰ τὶς συγκρίνετε μὲ τοὺς «μαγικοὺς καθρέφτες», σᾶς δίνουμε ἐδῶ μερικὲς συμβουλές, γιὰ νὰ σᾶς βοηθήσουμε νὰ τὸ κατορθώσετε. 1) Σταθῆτε μπροστὰ στὸν καθρέφτη, μ' ἕνα ὑποδεκάμετρο στὸ χέρι, καὶ πάρτε τὰ διάφορα μέτρα, ποὺ ἀνταποκρίνονται σ' ἐκεῖνα, ποὺ σημειώνουμε στὰ διαγράμματα τοῦ «μαγικοῦ καθρέφτη» τῶν προσώπων. 2) Δυὸ καρέκλες θὰ σᾶς βοηθήσουν νὰ πάρετε μὲ ἀκρίβεια τὰ μέτρα τῆς περιφερείας σας, στὸ φάρδος. 3) Γιὰ νὰ μετρήσετε τὸ ὕψος σας, ἀκουμπῆστε σ' ἕνα τοῖχο, μὲ τὰ πόδια γυμνὰ καὶ τὴ ράχη κολλημένη στὸν τοῖχο.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Ἡ ὁμορφιὰ τοῦ προφίλ.

Η ΟΜΟΡΦΙΑ μιᾶς γοητευτικῆς γυναίκας προσελκύει τὰ βλέμματα θαυμασμοῦ τῶν ἀντρῶν καὶ προκαλεῖ τὴ ζήλεια τῶν γυναικῶν. Ἀλλ' ἡ χάρι τοῦ προσώπου της, ἡ λεπτότητα τοῦ σώματός της, δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὸ ἀποτέλεσμα ἑνὸς ἰσολογισμοῦ «ἡλικίας - βάρους - ὕψους - σχήματος προσώπου - ὕψους καὶ φάρδους τοῦ μετώπου - ἀποστάσεως ἀνάμεσα στὰ φρύδια καὶ στὰ μάτια - ἀνάμεσα στὰ μάτια καὶ στὴ μύτη - ἀνάμεσα στὴ μύτη καὶ στὸ σαγόνι». Πρόκειται, δηλαδή, γιὰ μιὰ γυναῖκα μὲ καλὲς ἀναλογίες. Γιὰ νὰ γνωρίσετε, λοιπόν, τὸν ἑαυτό σας κατὰ βάθος καὶ γιὰ νὰ ἐκτιμήσετε τὰ προτερήματα καὶ τὰ ἐλαττώματά σας, τόσο στὸ πρόσωπο, ὅσο καὶ στὸ σῶμα σας, μὴν ἐμπιστευθῆτε μόνο στὸν κοινὸ καθρέφτη, ποὺ σᾶς παρουσιάζει μιὰ εἰκόνα πολὺ γνωστή, ἀλλὰ μεταφράστε τὸ πρόσωπο καὶ τὸ σῶμα σας σὲ ἀριθμούς, γιὰ νὰ διαπιστώσετε ἂν εἶσθε ἀπὸ τὶς τυχερές, ποὺ ἔχουν ἀκριβεῖς ἀναλογίες ἢ — σὲ ἀντίθετη περίπτωσι — γιὰ νὰ μάθετε τι πρέπει νὰ κάνετε νιὰ νὰ μπορέσετε νὰ δώσετε τὴν ἐντύπωσι, ὅτι τὶς ἔχετε. Κυτταχτῆτε, λοιπόν, στὸ «μαγικὸ καθρέφτη», ποὺ σᾶς προσφέρουμε. Γιὰ τὸ πρόσωπο καὶ γιὰ τὸ σῶμα, σᾶς δίνει τὰ ἰδεώδη μέτρα. Συγκρίνατε αὐτὰ μέτρα μὲ τὰ δικά σας κι' ἔτσι θὰ μάθετε νὰ κρίνετε εἰλικρινῶς τὸν ἑαυτό σας. Μὴ φοβηθῆτε τὴν ἀλήθεια. Ἐμεῖς θὰ σᾶς δώσουμε πῶς νὰ τὴν κρύβετε.

★

Ἕνα κατάλληλο διορθωτικὸ μακιγιὰζ μπορεῖ νὰ κάνη πραγματικὰ ἀγνώριστο (πρὸς τὸ καλύτερο) ἕνα ἀκανόνιστο πρόσωπο. Στὴν περίπτωσι, ποὺ τὸ πρόσωπο εἶναι μάλλον στρογγυλό, τὸ φὸν-ντὲ-τὲν θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἀνοιχτόχρωμο καὶ φωτεινό, ἐνῶ ἡ πούδρα θὰ ἔχη μιὰ ἀπόχρωσι πιὸ ζεστή, ἐλαφρὰ χρυσωπή. Τὰ φρύδια θὰ εἶναι ἐνισχυμένα μὲ μολύβι καὶ ἐλαφρὰ πιὸ σκοῦρα ἀπὸ τὰ μαλλιά. Ἡ σκιὰ πάνω στὰ βλέφαρα, θὰ προβάλλη τὰ μάτια, ποὺ πρέπει νὰ εἶναι τὸ πιὸ σημαντικὸ χαρακτηριστικὸ τοῦ προσώπου. Γύρω ἀπὸ τὸ μάτι, μιὰ λεπτὴ γκρίζα γραμμή, θὰ τὸ κάνουν, τοποθετημένο σὲ τρίγωνο, κρύτερη γωνία του πρὸς τοὺς κροτάφους, κάνει τὸ πρόσωπο νὰ φαίνεται πιὸ κανονικό, πιὸ κλασικό. Στὰ χείλη, ἕνα ἀνοιχτόχρωμο κραγιόν, στὴν ἴδια ἀπόχρωσι τοῦ ρούζ, θὰ πρέπει νὰ ἁπλωθῆ πάνω σ' ὅλη τὴν ἐπιφάνεια τῶν χειλιῶν, μέχρι τὶς γωνίες. Τὸ χτένισμα θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἀνασηκωτὸ στὴν κορυφὴ τοῦ κεφαλιοῦ, φουσκωτό, μὲ μιὰ πλάγια φράντζα πάνω στὸ μέτωπο, μὲ τ' αὐτιὰ σκεπασμένα, μὰ μὲ τὸ λαιμὸ ἐλεύθερο. Ἕνα τέτοιο χτένισμα λεπταίνει τὸ πρόσωπο

ΠΟΝΗΡΙΑ ΣΤΟ ΔΙΟΡΘΩΤΙΚΟ ΜΑΚΙΓΙΑΖ

Νὰ μερικὲς γενικὲς συμβουλές: Τὸ πολὺ ψηλὸ μέτωπο μὲ τὴν ἀκανόνιστη ἕνωσι τῶν μαλλιῶν, διορθώνεται μὲ μιὰ φράντσα, ποὺ δίνει ἀναλογία στὶς γραμμὲς τοῦ προσώπου. Ἡ γραμμὴ τοῦ λαιμοῦ, ἂν εἶναι κοντὸς καὶ χοντρός, λεπταίνει καὶ μακραίνει μὲ τὰ μαλλιὰ χτενισμένα ψηλά. Τὸ πολὺ μακρὺ πρόσωπο μὲ τὸ μεγάλο σαγόνι, βρίσκει ἰσορροπία, ἂν ἀνασηκωθοῦν τὰ φρύδια ἀπὸ τὴν κανονική τους γραμμὴ καὶ τοὺς δοθῆ ἕνα σχῆμα τοξοειδές. Τὸ μέτωπο θὰ πρέπει νὰ σκεπαστῆ ἀπὸ πυκνὰ μαλλιὰ σὲ ὅλο του τὸ φάρδος. Ἂν ἡ μύτη εἶναι μεγάλη, πρέπει νὰ μακιγιάρετε τὰ μάγουλα στὸ κάτω μέρος τοῦ προσώπου, ἁπλώνοντας τὸ ρουζ πρὸς τὶς ρίζες τῶν αὐτιῶν. Χρησιμοποιῆστε γιὰ τὴ μύτη μιὰ πούδρα πιὸ σκούρα ἀπὸ ἐκείνη, ποὺ βάζετε στὸ ὑπόλοιπο πρόσωπο. Ἔτσι, ἡ μύτη θὰ φανῆ πιὸ λεπτὴ καὶ πιὸ κοντή. Ὅταν τὰ μάτια προεξέχουν, χρειάζεται νὰ σκιάζωνται τὰ βλέφαρα μὲ μιὰ σκιὰ γαλάζια ἢ γκρὶ καὶ νὰ βάλετε ρίμελ τόσο στὶς ἐπάνω, ὅσο καὶ στὶς κάτω βλεφαρίδες, προσπαθῶντας νὰ τὶς κάνετε νὰ φαίνωνται ὅσο τὸ δυνατὸν πιὸ πυκνές. Παλλὴ πυκνότητα θὰ πρέπει νὰ δώσετε, ἐπίσης, καὶ στὰ φρύδια. Ἂν τὰ μάτια εἶναι βαθουλωμένα, περάστε ὁλόγυρα μιὰ μολυβιὰ λευκὴ καὶ ὑπογραμμίστε τὸ μάτι μὲ ἀϋλαίνερ. Ἰσάλετε ρίμελ μόνο στὶς ἐπάνω βλεφαρίδες καὶ κάνετε τὰ φρύδια σας πολὺ λεπτὰ καὶ ἀνασηκωτὰ πρὸς τοὺς κροτάφους. Ἡ γραμμὴ τῆς μύτης καὶ τοῦ σαγονιοῦ φαίνεται πιὸ κοντή, ὅταν προβάλλεται περισσότερο τὸ ἐπάνω χεῖλος. Ἂν τὸ κάτω χεῖλος εἶναι πιὸ σαρκώδες ἀπὸ τὸ ἐπάνω, θὰ πρέπει νὰ τὸ μακιγιάρετε μὲ κραγιὸν σ' ἕνα τόνο πιὸ ἀνοιχτόχρωμο. Ἡ διαφορὰ ἀνάμεσα στὰ δυὸ κραγιὸν θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἐλάχιστη, μὰ τὸ ἀποτέλεσμα θὰ εἶναι πολὺ ἱκανοποιητικό.

Ἂν ἔχετε πρόσωπο κουρασμένο καὶ χαλαρωμένο, ἀνασηκώστε τὸ χτένισμά σας σ' ἕνα κότσο, φέρτε ὅλες τὶς γραμμὲς τοῦ προσώπου πρὸς τὰ ἐπάνω, τὰ φρύδια, τὸ μακιγιὰζ τῶν ματιῶν, τὴ γραμμὴ τοῦ στόματος, ἀκόμα καὶ τὸ ρούζ, ψηλὰ στὰ μάγουλα.

ΚΙ' ΕΝΑ ΩΡΑΙΟ ΣΩΜΑ ΕΙΝΑΙ ΖΗΤΗΜΑ ΑΡΙΘΜΩΝ

Τώρα θὰ ἐξετάσουμε τὶς τρεῖς βασικὲς «τάλιες», ποὺ ἀνταποκρίνονται κατὰ μέσον ὅρο σὲ τρεῖς ἡλικίες: Τάλια 44 ἀπὸ τὰ εἴκοσι μέχρι τὰ τριάντα ...ντα, τάλια 46 (ἢ μετρία) ἀπὸ τὰ τριάντα μέχρι τὰ σαράντα χρόνια, τάλια 48 ἀπὸ τὰ σαράντα μέχρι τὰ πενῆντα χρόνια κι' ἀπάνω.

Παίρνουμε σὰν παράδειγμα τὴ μέτρια τάλια 46 μὲ ἰδεώδεις ἀναλογίες (νὰ ἔχετε ὑπ' ὄψι, ὅτι μιλοῦμε γιὰ τὶν «τάλια τῆς ὁμορφιάς», ποὺ τὰ μέτρα της εἶναι ἀκόμα διαφορετικὰ ἀπὸ τὶς κοινὲς «τάλιες τῶν φορεμάτων», ποὺ προσαιρμόζονται στὴν πραγματικότητα καὶ ὄχι στὸ ἰδεῶδες). Καὶ νά τώρα τὰ μέτρα αὐτῆς τῆς ἰδανικῆς σιλουέτας: μέσο ὕψος 1,62 ἑκ., βάρος 52 κιλά, κεφάλι 60 ἑκατ., ὦμοι 40 ἑκ., μέση 60 ἑκατ., γόνατο 33 ἑκατ., κνήμη 30 ἑκατ., ἀστράγαλος 20 ἑκατ. Τὸ χέρι ἔχει νούμερο 6,5 καὶ τὸ πόδι νούμερο 37.

Γιὰ νὰ καθορίσουμε τὴν ἰδεώδη τάλια 44, ποὺ ἀνταποκρίνεται στὴν εὐτυχισμένη λεπτότητα τῶν 20 χρόνων, πρέπει νὰ ἀκολουθήσουμε τὴ μέτρια τάλια 46, μειώνοντας κατὰ τρία ἑκατοστὰ κάθε μέτρο καὶ κατὰ πέντε κιλὰ τὸ βάρος. Γιὰ τὴν τάλια 48, ποὺ χαρακτηρίζει τὰ 40 καὶ τὰ 50 χρόνια, ἀντὶ νὰ ἀφαιρέσουμε, προσθέτουμε τὰ τρία ἑκατοστὰ καὶ τὰ πέντε κιλά.

Ὅποια δὲν ἀνήκει σὲ καμμιὰ ἀπ' αὐτὲς τὶς τρεῖς τάλιες, θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἢ πολὺ κοντή, ἢ πολὺ ψηλή, ἢ πολὺ ἀδύνατη, ἢ πολὺ παχειά, καὶ σ' αὐτὲς τὶς πολὺ ἰδιαίτερες χρειάζεται νὰ διαφοροποιήση τὶς ἀναλογίες, προσθέτοντας ἢ ἀφαιρώντας, ἀνάλογα μὲ τὴν προσωπική της περίπτωσι. Ἡ φύσι, ποὺ εἶναι πάντα μαθηματική, βρῆκε τὴν τέλεια ἰσορροπία, καθορίζοντας μιὰ ἀκριβῆ σχέσι ἀνάμεσα στὸ ἕνα καὶ στὸ ἄλλο στοιχεῖο τοῦ σώματος. Ἔτσι, τὸ ἰδανικὸ βάρος θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἀνάλογο μὲ τὰ ἑκατοστὰ τοῦ ὕψους μείον δέκα κιλά — τοὐλάχιστον σύμφωνα μὲ τὴν τωρινὴ μόδα, ποὺ θέλει τὶς γυναῖκες λεπτές, μὰ ὄχι κοκκαλιάρες. Τὸ στῆθος καὶ ἡ περιφέρεια θὰ πρέπει νὰ εἶναι ὅμοια, οἱ ὦμοι κατὰ πέντε ἑκατοστὰ στενώτεροι ἀπὸ τὸ μισὸ τοῦ στήθους, ἡ τέλεια μέση ἴση μὲ τὴν περίμετρο τοῦ κεφαλιοῦ καὶ διπλὴ ἀπὸ τὴν περίμετρο τοῦ λαιμοῦ.

ΑΝ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥ ΣΤΡΟΓΓΥΛΟ

1.—Τὸ ροὺζ στὰ μάγουλα τοποθετεῖται σὲ τρίγωνο πάνω στὰ ζυγωματικά. Ἔτσι, μπεριάζεται ἡ ἀφαιρετικότητα τοῦ προσώπου καὶ καμουφλάρονται οἱ ἀτέλειες.

2.—Τὸ στόμα βάφεται μὲ κραγιὸν ἀνοιχτόχρωμο καὶ ὑπογραμμίζεται μέχρι τὶς γωνίες μὲ μολύβι πιὸ σκοῦρο. Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο, ἰσορροπεῖται τὸ κοντὸ σαγόνι

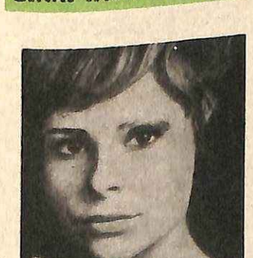

3.—Τὰ μάτια φαίνονται πιὸ μεγάλα, ὅταν σκιάζωνται ἀπὸ σκοῦρα φρύδια. Χρησιμοποιῆστε μιὰ ἀνοιχτὴ καφὲ σκιὰ γιὰ τὰ βλέφαρα κι' ἕνα ἀϋλαίνερ σὲ ἀπόχρωσι μαρόν.

4.—Τὰ μαλλιά, φουσκωτὰ στὴν κορυφὴ τοῦ κεφαλιοῦ, μὲ ἀκανόνιστη φράντσα, μὲ αὐτιὰ σκεπασμένα, συμπληρώνουν τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ μακιγιάζ.

Αὐτὲς οἱ γκρίζες τρίχες
μ' ἔκαναν νὰ ὑποφέρω...
Μὲ τὸ Palette ὅμως
ξαναβρῆκα τὴν ἡσυχία μου.

Palette
Τὸ ἀσφαλέστερο Χρωμοσαμπουάν!

Μέσα σὲ λίγα λεπτὰ τὰ μαλλιὰ ἀκτινοβολοῦν ἀπὸ νεότητα. Μπορεῖτε μόνη σας, μὲ ἕνα ἁπλὸ λούσιμο, νὰ ἐπιτύχετε αὐτὸ τὸ πραγματικὸ θαῦμα!
Εἶναι τόσο εὔκολο, τόσο χρήχορο καὶ πολὺ οἰκονομικό.
Μόλις δῆτε τὶς πρῶτες γκρίζες τρίχες, χρησιμοποιῆστε ἀμέσως τὸ **Παλέτ.**
Τὸ **Παλέτ,** λούζει καὶ ταυτόχρονα μακιγιάρει καὶ τονώνει τὰ μαλλιά.
Καὶ γιὰ ἕνα χρωματισμὸ τῆς μόδας, χωρὶς νὰ ἔχετε γκρίζες τρίχες, μπορεῖτε νὰ χρησιμοποιήσετε διάφορες μοντέρνες ἀποχρώσεις, ἀφοῦ συμβουλευθῆτε τὸ ὡραῖο χρωματολόγιο τοῦ SCHWARZKOPF

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ Α.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ (ΧΑΛΑΝΔΡΙ) ΚΗΦΙΣΙΑΣ 100 - ΤΗΛ. 684-926

Ὁ σκίουρος εἶναι Ο ΚΗΠΟΥΡΟΣ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

Ἕνας θαυμάσιος καὶ ἀκούραστος ἀκροβάτης.

Ο ΣΚΙΟΥΡΟΣ εἶναι τὸ πιὸ χαριτωμένο ζῶο τοῦ δάσους καὶ ἕνας ἀπαράμιλλος ἀκροβάτης. Μπορεῖ νὰ ζήση τὸ ἴδιο καλὰ στὰ ψηλὰ ὄρη, στὶς πεδιάδες, στὰ δάση, ἀκόμη καὶ στὰ πάρκα τῶν μεγαλοπόλεων. Ἡ τροφή του ἀποτελεῖται ἀπὸ καρπούς, σπόρους, τρυφεροὺς βλαστούς, φύλλα, μύκητες, φλοιοὺς δένδρων κλπ. Ἔχει, ἐξ ἄλλου, ἰδιαίτερη ἀδυναμία στὰ αὐγὰ καὶ τοὺς νεοσσοὺς τῶν πουλιῶν. Θὰ μποροῦσε, λοιπόν, νὰ θεωρηθῆ σὰν ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ καταστρεπτικὰ ζῶα. Τρώει ἐπίσης τὸ μολυβένιο περίβλημα τῶν τηλεγραφικῶν καλωδίων, ἤ, ὅταν εἶναι χορτασμένος, βρίσκει ἐξαιρετικὴ εὐχαρίστησι στὴν καταστροφή του. Ὅλα τὰ μέσα ποὺ χρησιμοποιήθηκαν γιὰ νὰ τὸν κάμουν ν' ἀποδάλη αὐτὴ τὴ συνήθειά του, ἐμειναν χωρὶς ἀποτέλεσμα. Ὁ σκίουρος δὲν ὑπισθοχωρεῖ οὔτε μπροστὰ στὰ τινάγματα ποὺ προκαλεῖ στὸ σῶμα του τὸ ἠλεκτρικὸ ρεῦμα, ὅταν εἶναι ἰσχυρό. Ἔπειτα ἀπὸ κάθε τίναγμα, ξαναγυρίζει καὶ συνεχίζει τὸ καταστρεπτικό του ἔργο.

Οἱ καταστροφὲς ποὺ προκαλεῖ, θὰ ἦταν μικρότερες, ἂν δὲν εἶχε τὴ συνήθεια νὰ ἐναποθηκεύση τροφὲς γιὰ τὸ χειμῶνα. Μαζεύει συνήθως καρύδια, ἀμύγδαλα, φουντούκια κι' ἄλλους καρποὺς κι' ἀφιερώνει γιὰ τὴ συλλογή τους ὅλο του τὸ πρωϊνό, κατὰ τοὺς τρεῖς μῆνες τοῦ καλοκαιριοῦ. Ὁ φυσιοδίφης "Ερνεστ Τόμψον Σέτον ὑπολόγισε ὅτι ἕνας σκίουρος ἐναποθηκεύει 5 καρύδια μέσα σὲ 3½ περίπου λεπτά. Ἀλλὰ μὴν φαντασθῆτε ὅτι δημιουργεῖ συστηματικὲς ἀποθῆκες. Τὰ χώνει ὅπως-ὅπως στὸ ἔδαφος, μέσα σὲ τρύπες βάθους μερικῶν ἑκατοστῶν. Ἡ ὀξυτάτη ὀσφρησίς του τὸν βοηθεῖ νὰ ξαναβρίσκη κατόπιν αὐτὲς τὶς τρύπες. Ἀλλ' ὄχι πάντοτε. Πολλὲς φορές, αὐτὰ τὰ ἐναποθηκευμένα τρόφιμα μένουν ἀχρησιμοποίητα. Ἀπὸ τοὺς κρυμμένους μέσα στὸ ἔδαφος σπόρους, φυτρώνουν κατόπιν δένδρα. Οἱ ἐπιστήμονες φρονοῦν ὅτι πολλὰ δάση ἀπὸ καρυδιὲς δημιουργήθηκαν μὲ τέτοιον τρόπο. Γι' αὐτὸ ἀποκαλοῦν τὸ σκίουρο «κηπουρὸ τῆς φύσεως».

Ὁ σκίουρος εἶναι ζῶο ἐξαιρετικὸ γόνιμο. Ἡ θηλυκιὰ γεννάει 2—5 φορὲς τὸ χρόνο, ἀπὸ 3—7 νεογνά. Ἡ κύησις διαρκεῖ 42 ἡμέρες. Ἡ ὑπεροχὴ τῶν ἀρσενικῶν σχετικὰ μὲ τὰ θηλυκὰ εἶναι καταπληκτική: Ἀναλογοῦν τέσσερις ἀρσενικοὶ σὲ ἕνα θηλυκό. Εἶναι αὐτονόητο, λοιπόν, ὅτι δημιουργοῦνται ἄγριες συμπράξεις μεταξὺ τῶν ἀρσενικῶν, γιὰ τὴν κατάκτησι τῆς θηλυκῆς.

Τὰ νεογνὰ εἶναι τυφλὰ ἐπὶ μιὰ-μόλις 15 γραμμάρια καὶ δὲν ἔχουν οὐρά. Ἡ μητέρα τους τὰ θηλάζει ἐπὶ 10 περίπου ἑβδομάδες, ἐνῶ τόσο τὸ ἀφήνει ἐλεύθερα νὰ βροῦν τὴν τροφή τους. Στὸ διάστημα αὐτὸ, ἡ οὐρά τους ἀναπτύσσεται μὲ ταχύτητα καὶ τὸ σῶμα τους παίρνει ἀριθμὸ καὶ τὸ σῶμα τους παίρνει διαστάσεις. Συνήθως ἡ μητέρα, μετὰ τὸ τέλος τοῦ θηλασμοῦ, ἀφήνει στὰ παιδιά της, τὴ φωλιά της καὶ πηγαίνει νὰ χτίση καινούργια. Τὴ φωλιὰ αὐτή, τὴν χτίζει στὴν κορυφὴ τῶν δένδρων, μὲ φύλλα καὶ μικρὰ βλαστάρια, καὶ τῆς δίνει σχῆμα σφαιρικό. Στὸ ἐσωτερικό της, τὴ σκεπάζει μὲ ἄχυρο, γιὰ νὰ εἶναι ζεστή, καὶ κρύβει τὴν εἴσοδό της βάζοντας ὁλόγυρα βρῦα καὶ ἄλλα χόρτα.

Ὁ φαιὸς σκίουρος θεωρεῖται σὰν ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ ἐξυπνα ζῶα τῆς φύσεως. Μπορεῖ νὰ ἐξημερωθῆ καὶ νὰ ζήση κοντὰ στοὺς ἀνθρώπους, ἀρκεῖ νὰ ἔχη ἕναν κῆπο ἢ μιὰ ἐλεύθερη ἔκτασι στὴ διάθεσί του.

Τὰ ζῶα αὐτὰ συνεννοοῦνται ἐπίσης θαυμάσια μεταξύ τους. Ὅταν διασχίζουν σὲ ἀγέλες ἕνα δάσος, ἔχουν τὴν ἐμπροσθοφυλακή, τὴν ὀπισθοφυλακὴ καὶ τὴν πλαγιοφυλακή τους. Πολλὲς φορές, κυριεύονται ἀπὸ ἕνα εἶδος «ἀμόκ» μεταναστεύσεως. Ἀφήνουν τότε μιὰ περιοχή, χωρὶς προφανῆ λόγο, καὶ προχωροῦν σὲ κανονικὴ παράταξι ἐπὶ ἑκατοντάδες χιλιομέτρων. Διασχίζουν ποταμούς, δάση, λίμνες, ἀκόμη καὶ ὁλόκληρες πολιτεῖες, ὥσπου νὰ φτάσουν στὴν κατάλληλη γι' αὐτοὺς περιοχή, ἀρχίζει νὰ μιμῆται τὸ νισαὺρισμά της, γιὰ νὰ εἰδοποιήση τοὺς συντρόφους του, ποὺ ἀνεβαίνουν τότε στὰ δένδρα γιὰ νὰ προφυλαχθοῦν.

Στὴν Ἀγγλία καὶ τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες, πολλὰ πάρκα ἔχουν τοὺς σκιούρους των, ποὺ διασκεδάζουν μικροὺς καὶ μεγάλους. Ὁ σκίουρος, ὅταν δὲν ἔχει ν' ἀσχοληθῆ μὲ τὴν τροφή του, περνάει τὸν περισσότερο καιρὸ τοῦ κάνοντας θαυμάσιες ἀεροβασίες. Ἐξαιρετικὰ χαριτωμένοι εἶναι ἰδίως οἱ μικροὶ σκίουροι, ὅταν παίζουν. Τὸ σῶμα τους ἔχει τόση ἐλαστικότητα, ποὺ πηδοῦν ἀπὸ τὸ ἕνα δέντρο στὸ ἄλλο σὰν τόπια.

Η ΚΑΡΔΙΑ ΤΗΣ ΜΑΝΑΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΣΥΝΑΡΠΑΣΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΚΑΡΟΛΙΝΑΣ ΙΝΒΕΡΝΙΤΣΙΟ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑΣ

Ὁ Φάκτερ κι' ἡ ἀδελφή του συμπάθησαν πολὺ τὸ μικρὸ Γουστάβο, τὸ παιδὶ ποὺ βρῆκαν ἔξω ἀπ' τὴν πόρτα τους. Ὁ γιατρὸς τὸν υἱοθέτησε καί, ὅταν πέθανε, τοῦ ἄφισε τὴ μικρὴ περιουσία του. Ὁ Γουστάβος ἦταν τύπος πονηρὸς καὶ ἀρριδιστής. Ἐκμεταλλεύθηκε τὶς γνωριμίες τοῦ θετοῦ πατέρα του καὶ κατάφερε ἔτσι νὰ πάη μπροστά, ν' ἀποκτήση μιὰ καλὴ κοινωνικὴ θέσι καὶ τελικὰ νὰ παντρευτῆ τὴν πλούσια ἀνηψιὰ τοῦ Ἔλμ. Ὅταν ἡ λεπτοκαμωμένη Νόρι ἔμεινε ἔγκυος, οἱ γιατροὶ διατύπωσαν μεγάλους φόβους γιὰ τὴ ζωή της. Τότε ἀκριβῶς ἔτυχε νὰ γνωρίση ὁ Γουστάβος μιὰ γυναίκα, τὴν Κάτε, ποὺ εἶχε φύγει μὲ τὸ μωρό της ἀπ' τὸ σπίτι τοῦ ἀντρός της γιατί τὴν κακομεταχειριζόταν. Τὴν συνώδευε κι' ἡ ἀδελφή της. Ὁ Γουστάβος κατέστρωσε τότε ἕνα σατανικὸ σχέδιο: Ἔκρυψε κάπου τὴ γυναίκα αὐτὴ μὲ τὸ παιδάκι της, μὲ τὸ σκοπὸ νὰ τὸ βάλη στὴ θέσι τοῦ δικοῦ του, ἂν ὅπως φοβόταν, πέθανε κι' αὐτὸ μαζὶ μὲ τὴ Νορί. Ἔτσι, θὰ ἐξασφάλιζε τὴν κληρονομιὰ τοῦ Ἔλμ. Πραγματικά, ἡ Νορί γέννησε σὲ ἕνα ἀγροκάκι, ἀλλ' ἡ κατάστασί της χειροτέρεψε καὶ πέθανε σὲ λίγες μέρες. Ὁ Γουστάβος ἔφυγε τότε μὲ τὸ νεογέννητο, λέγοντας στὸν Ἔλμ πὼς θὰ τὸ πήγαινε σὲ ἄλλο κλίμα, γιὰ νὰ τὸ σώση. Στὴν πραγματικότητα ὅμως, πῆγε καὶ βρῆκε τὴν Κάτε μὲ τὸ παιδί της καὶ τὴν ἀδελφή της, καὶ τὶς πῆρε μαζί του.

7ον

— Ἀδύνατο ν' ἀνθέξη ὡς τὸ τέλος τοῦ ταξιδιοῦ, πρόσθεσε ὁ Φάκτερ. Ἀκούστε, λοιπόν, τί θὰ κάνουμε: "Αν πεθάνη ὁ Φράντς, θὰ κατεβοῦμε στὸν πρῶτο σταθμό, ποὺ θὰ συναντήσουμε, καὶ θὰ δηλώσουμε τὸ θάνατό του, παρουσιάζοντάς το γιὰ δικό σου παιδί.

— Κι' ἂν γίνουν ἀνακρίσεις; φώναξε ἡ Κάτε, τρομαγμένη. Δὲ μπορῶ νὰ τὸ δηλώσω μὲ τὸ δικό μου ὄνομα. Θὰ μὲ πιάσουνε!

— Γιατί; ἀπόρησε ὁ Φάκτερ.

Ἡ ἀδελφὴ τῆς Κάτε εἶχε ἀγανακτήσει πάλι.

— Τί ἠλίθια, ποὺ ἦταν αὐτὴ ἡ ἀδελφή της, μὲ τὴ μανία της γιὰ τὴν εἰλικρίνεια!... Θὰ σᾶς πῶ ἐγὼ τὸ γιατί, κύριε, ἐπενέβη. Ἐκεῖνα, ποὺ σᾶς διηγηθήκαμε τὴν πρώτη βραδυὰ γιὰ μᾶς, δὲν ἦταν ἀλήθεια.

— Μὲ γελάσατε, λοιπόν; φώναξε ὁ Φάκτερ, ζαρώνοντας τὰ φρύδια του.

— Σᾶς εἴπαμε ψέματα, ἀπὸ φόβο μὴ μᾶς διώξετε ἀπ' τὸ σπίτι σας. Μὰ τώρα πιὰ εἶναι ἀνώτι σας. Μὰ τώρα πιὰ εἶναι ἀνώφελο νὰ σωπάσουμε ἄλλο... Μάθετε, λοιπόν, πὼς ὁ ἄντρας τῆς Κάτε εἶναι ἕνας μεθύστακας...

— Ὥστε ζῆ ἀκόμα;

— Μάλιστα, κύριε. Μὰ Θάστελνε στὸν ἄλλο κόσμο τὴ γυναίκα του καὶ τὸ παιδί, ἂν δὲν ἀποφάσιζε ἡ Κάτε νὰ καταφύγη σὲ μένα καὶ δὲ φεύγαμε ὕστερα μαζί.

Ὁ Φάκτερ ἀνάπνευσε πιὸ ἐλεύθερα.

— Αὐτὸ εἶναι τὸ μόνο ψέμα, ποὺ μοῦ εἴπατε; ρώτησε.

— Ὄχι, κύριε, ἦταν κι' ἄλλο ἕνα... Αὐτὸ τὸ μωρὸ δὲν εἶναι παιδὶ τῆς ἀδελφῆς μου.

Ὁ Γουστάβος χλώμιασε, σὰν πεθαμένος.

— Δὲν εἶναι δικό σου, Κάτε; φώναξε.

Ἡ νέα γυναίκα τὸν κύτταξε ἱκετευτικά.

— Ὄχι, μουρμούρισε. Εἶναι ἕνα ἔκθετο. Τὸ πῆρα ἀπ' τὸ Βρεφοκομεῖο, γιατὶ τὸ δικό μου εἶχε πεθάνει... Ἔχω τώρα εὐθύνη ἀπέναντι τοῦ Βρεφοκομείου γιὰ τὴ ζωή του.

— Ἐ, θὰ ποῦμε πὼς πέθανε! διέκοψε ζωηρὰ ὁ Φάκτερ. Ἀναλουδάνω ἐγὼ τὴν εὐθύνη. Θὰ περάσουμε τὸ γυιό μου γιὰ τὸ ἔκθετο, κι' αὐτὸ θὰ γίνη παιδί μου.

— Μὰ δὲ θέλω νὰ τ' ἀφίσω! τραύλισε ἡ Κάτε.

— Θὰ μείνης κοντά του. Θὰ χρειαστῆ μιὰ νταντά, κι' ἀργότερα μιὰ γκουβερνάντα, ποὺ νὰ τ' ἀγαπᾶη σὰ μητέρα.

Ἡ Κάτε ἀνατρίχιασε σύγκορμη.

— Ὄχι, κύριε, ὄχι! Βόγγησε.

— Πές μου, αὐτὸ τὸ παιδὶ εἶχε πάνω του κανένα σημάδι, γιὰ νὰ μπορῆτε νὰ τὸ ἀναγνωρίσουν ἀργότερα, ποὺ τ' ἄφησαν στὸ Βρεφοκομεῖο;

— Μάλιστα, κύριε. Μισὸ ἐλβετικὸ νόμισμα.

Ὁ Γουστάβος ταράχθηκε.

— Μισὸ ἐλβετικὸ νόμισμα; μουρμούρισε. Παράξενο! Πολὺ παράξενο!

Στράφηκε ὕστερα στὴν ἀδελφὴ τῆς Κάτε, ποὺ τὸν κύτταζε, ἀμίλητη.

— Θὰ μείνης καὶ σὺ κοντά μου, ἂν θέλης, τῆς εἶπε. "Αν ὄχι, θὰ σοῦ κόψω ἕνα ἐπίδομα, γιὰ νὰ ζήσης, ὅπου σ' ἀρέσει.

— Ὄχι, ἅγι. Προτιμῶ νὰ μείνω μαζί σας... Θἄθελα μονάχα νὰ μάθω σὲ τί θὰ σᾶς χρησιμέψη αὐτὸ τὸ παιδί, ἂν πεθάνη τὸ δικό σας.

— Ὑπάρχει κάποιος γέρος, ποὺ λαχταράει γιὰ τὴ ζωὴ αὐτοῦ τοῦ παιδιοῦ. Τὸν ἔχει ἤδη σιταράξει ὁ θάνατος τῆς Νόρι. Δὲ θ' ἄντεχε σ' ἕνα καινούργιο χτύπημα...

— Καταλαβαίνω. Ἐννοεῖτε τὸ θεῖο τῆς γυναίκας σας.

— Ἀκριβῶς.

Σώπασαν κάμποση ὥρα. Τὸ τραῖνο ἔτρεχε, ἔτρεχε... Ὁ Φράντς εἶχε ἠρεμήσει, ἀλλὰ τὸ προσωπάκι του ἔπαιρνε ἕνα χρῶμα κέρινο. Τ' ἄλλο μωρό, ἀντίθετα, εἶχε ξυπνήσει καὶ φώναζε ἀπ' τὴν πεῖνα.

— Θήλασέ το, Κάτε, εἶπε ὁ Γουστάβος.

Κι' ἄφησε τὸ Φράντς πάνω στὸ κάθισμα.

Ἡ νέα γυναίκα ὑπάκουσε, ὅλο χαρά. Λάτρευε τὸ ὅμορφο ἀγγελούδι της. Ἡ ἀγάπη της γι' αὐτὸ δὲ μποροῦσε νὰ συγκριθῆ μὲ τὴ συμπόνια, ποὺ ἐνοιωθε γιὰ τὸ Φράντς. Τοῦ εἶχε δώσει ὅλη τὴν ψυχή της, κι' ἂν τόχανε, θὰ πέθαινε!

Ὁ Γουστάβος κύτταζε τὸ μωρὸ νὰ τρώη καὶ ἀναρωτιόταν πῶς συνέβαινε, ὥστε νὰ ἔχη γιὰ σημεῖο ἀναγνωρίσεως μισὸ ἐλβετικὸ νόμισμα.

Κατάγαν, λοιπόν, ἀπ' τὴ δική του πατρίδα; Γιατὶ εἶχε γεννηθῆ κι' αὐτὸς στὴν Ἑλβετία κι' εἶχε ἀφίσει ἐκεῖ τοὺς γονεῖς του καὶ μιὰ ἀδελφή..

Κάποιο ἀκαθόριστο συναίσθημα τὸν ἔσπρωχνε νὰ ξαναπάη ἐκεῖ, νὰ μάθη νέα τους...

Τὸ τραῖνο ἔτρεχε, ἔτρεχε...

Ὁ Γουστάβος ἐκλεισε τὰ μάτια του, σὰ νάβελε νὰ κοιμηθῆ.

Μά, μιὰ ἐσφιχτὴ κραυγὴ τῆς Κάτε, τὸν ἔκανε νὰ τιναχτῆ. Ἡ νέα γυναίκα κρατοῦσε στὴν ἀγκαλιά της τὸ ἄψυχο κορμάκι τοῦ Φράντς. Τὸ δύστυχο μωρὸ εἶχε σβήσει, ἠσυχα-ἠσυχα!

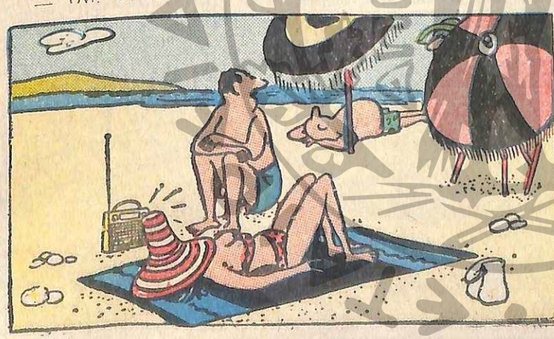

— Μιὰ στιγμὴ γυναῖκα. Ἀκούω τὰ νέα!...

Θ΄.

Μετὰ τὸ θάνατο τῆς ἀνηψιᾶς του, ὁ Ἔλμ ζοῦσε σὲ ἀπόλυτη μοναξιά.

Ὁ πόνος του ἦταν ἀπὸ κείνους ποὺ δὲν παίρνουν παρηγοριά. Δὲν ἔλπιζε πιὰ τίποτα γιὰ τὸ μέλλον... Περίμενε, ἀπὸ στιγμὴ σὲ στιγμή, νὰ τοῦ τηλεγραφήση ὁ Φάκτερ τὸ θάνατο τοῦ Φράντς, τοῦ τελευταίου βλασταριοῦ τῆς γενιᾶς του!

Ἤξερε ὁ Ἔλμ πὼς εἶχε κάποιους μακρυνοὺς συγγενεῖς στὸ Πιεμόντε. Μὰ τί τὸν ἐνοιαζε γιὰ τοὺς ἀνθρώπους αὐτούς, ποὺ ἐποφθαλμιοῦσαν μονάχα τὴν κληρονομιά του; Οἱ πόνοι, ποὺ εἶχε περάσει, τὸν κάνανε νὰ δυσπιστῆ σὲ ὅλους.

Δὲν πῆρε ὡστόσο εἰδήσεις ἀπ' τὸ Φάκτερ, παρὰ μόνο ἐπειτα ἀπὸ ἕνα μῆνα, ὅταν εἶχε ἀρχίσει πιὰ ν' ἀπελπίζεται, μὴ ξέροντας, ποὺ ν' ἀποδώση τὴ σιωπή του.

Τὸ γράμμα προερχόταν ἀπ' τὴ Νίκαια. Ἀφοῦ ἀναπολοῦσε τὶς ὀδυνηρὲς ἀναμνήσεις τοῦ θανάτου τῆς Νόρι, ὁ Γουστάβος διατύπωσε τὴν ἐλπίδα πὼς τὸ παιδὶ θ' ἀκολουθοῦσε τὴ μητέρα του στὸν τάφο. Ἔγραφε στὸν Ἔλμ:

«Ἔκαμα ὅ,τι μποροῦσα γιὰ νὰ κάνη ἕνας πατέρας, γιὰ νὰ σώση τὸ σπλάχνο του. Κι' ὁ Θεὸς μὲ λυπήθηκε καὶ μὲ ἀντάμειψε! Ὁ Φράντς μας γίνεται παχουλὸς καὶ ροδοκόκκινος. Ὅταν σοῦ τὸν φέρω, σὲ μερικοὺς μῆνες, δὲ θὰ τὸν γνωρίσης...».

Τὸ γράμμα αὐτὸ γέμισε τὸν Ἔλμ μὲ πρωτογνώριστη χαρά. Εἶχε σωθῆ λοιπὸν ὁ Φράντς. Τὸ παιδὶ τῆς λατρευτῆς του ἀνηψιᾶς, ὁ μονὸς δεσμός, ποὺ τὸν κρατοῦσε πιὰ στὴ ζωή, θὰ γύριζε ἕνας ἄντρας γερὸς καὶ ὑγιής!

Τότε ἀκριβῶς πῆγε νὰ τὸν βρῆ ὁ πατέρας τῆς Ἐμμας.

Ὁ Ἔλμ ἦταν δύσπιστος ἐκ φύσεως. Ἡ ἐπίσκεψι τοῦ μακρυνοῦ ἐκείνου συγγενοῦς του, τὸν ἐξενέρωσε. Γιατί, ξέροντας τὴν ἀθλια οἰκονομική του κατάστασι, πίστεψε πὼς μονάχα τὸ συμφέρον τὸν εἶχε σπρώξει νὰ τὸν πλησιάση.

Ἂν δὲν εἶχε ποιὸν ἄλλον ν' ἀγαπήση, ἴσως νὰ στρεφότανε σ' αὐτόν, ἴσως νὰ ζητοῦσε νὰ γνωρίση τὴν Ἐμμα καὶ νὰ τὴν ἔκανε δεύτερη κόρη του.

Μὰ ὁ Φράντς ζοῦσε. Αὐτὸς κι' ὁ Φάκτερ συγκεντρώνανε πιὰ ὅλη τὴν ἀγάπη του. Ὁ ἄνθρωπος ἔχει στὴ ζωὴ του στιγμὲς καλωσύνης κι' ἄλλες ἀμείλικτης σκληρότητας. Ἐκείνη, λοιπόν, τὴ στιγμή, ὁ Ἔλμ φέρθηκε σκληρότατα στὸν πατέρα τῆς Ἐμμας, ποὺ ἔφυγε ἀπελπισμένος.

Πέρασαν δυὸ χρόνια, ὥσπου νὰ ξαναδῆ ὁ Ἔλμ τὸ παιδί. "Οταν τοῦ τόφερε, ἐπιτέλους, ὁ πατέρας του, τὸ γέμισε φλογερὰ φιλιὰ καὶ τρελλὰ χάδια. Ἔκλαψε σὰ μωρό...

Ἂν ἤξερε ὁ καϋμένος τὴν ἀλήθεια!... Τὸ ἀγοράκι ἐκεῖνο ἦταν τὸ ἔκθετο, ποὺ εἶχε ἀνοθρεύψει ἡ Κάτε. Τὸ ἀληθινὸ παιδὶ

τῆς Νόρι εἶχε θαφτῆ σὲ κάποιο ἀσήμαντο χωριουδάκι.

Τὸ σχέδιο τοῦ Φάκτερ εἶχε πετύχει στὴν ἐντέλεια. Οἱ ἀρχὲς εἶχαν ἀρκεσθῆ στὴ δήλωσί του. Κανεὶς δὲν ἐνδιαφέρθηκε νὰ ἐξακριβώσῃ τὴν ταυτότητα τοῦ νεκροῦ παιδιοῦ.

'Η Κάτε ὑπόφερε πολὺ γι' αὐτὴ τὴν ἀπάτη. Κάθε νύχτα, ἔβλεπε στ' ὄνειρό της τὴ Νόρι, ποὺ τῆς ἔλεγε αὐστηρά:

«'Ο Θεὸς θὰ σὲ τιμωρήσῃ γιὰ τὴ συνενοχή σου σ' αὐτὴ τὴν αἰσχρὴ κωμωδία!».

Μά, ὅταν μίλοῦσε γιὰ τὰ ὄνειρά της, ἡ ἀδελφή της Λόρα κι' ὁ Φάκτερ τὴν κοροϊδεύαινε.

— Τί ἀνόητη, ποὺ εἶσαι! τῆς λέγανε. Οἱ νεκροὶ κοιμοῦνται σίγουρα στὸν τάφο τους. Οὔτε ἔκανες, ἄλλωστε, καμμιὰ κακὴ πρᾶξι. 'Απλῶς, βοήθησες καὶ σύ, ὥστε νὰ τελειώσῃ λιγώτερο θλιβερὰ τὴ ζωὴ του ὁ καϋμένος ὁ γέρος... Κι' ὕστερα, ὁ Φράντς θὰ γίνῃ πλούσιος, ἑκατομμυριοῦχος, καὶ θὰ σ' εὐλογῆ γι' αὐτό.

Ἔτσι, σθήσανε σιγὰ-σιγὰ οἱ τύψεις της.

Ὅταν ὡστόσο ὁ Ἔλμ τὴν εὐχαρίστησε, μὲ δάκρυα στὰ μάτια, γιὰ ὅσα εἶχε κάνει γιὰ τὸ γυιό της Νόρι, ἔσκυψε τὸ κεφάλι της καὶ κοκκίνισε σὰν ἔνοχη...

Ὁ Ἔλμ λάτρευε τὸ μικρὸ Φράντς καὶ δὲν ἔφευγε ἀπὸ κοντά του. 'Αλλ' ὁ πόνος του γιὰ τὸ χαμὸ τῆς Νόρι, εἶχε κλονίσει τόσο τὴν ὑγεία του, ὥστε οἱ μέρες του ἦταν πιὰ μετρημένες. Κι' ἕνα βράδυ, ἐκεῖ ποὺ κουβέντιαζε μὲ τὸ Γουσταῦο, καθισμένος στὴν πολυθρόνα της, πέθανε ξαφνικά, χωρὶς νὰ ὑποφέρῃ καθόλου, σὰ νάχε ἀποκοιμηθῆ...

Ὁ Φάκτερ τὸν κήδεψε μὲ μεγαλοπρέπεια. Τὸν θάψανε δίπλα στὴ Νόρι.

Ὅταν ἄνοιξαν τὴ διαθήκη του, εἶδα πὼς ἄφηνε ὅλη του τὴν περιουσία στὸ γυιὸ τοῦ Φάκτερ καὶ ὥριζε γιὰ διαχειριστὴ τὸν πατέρα του, ὥσπου νὰ μεγαλώσῃ ὁ Φράντς. Κληροδοτοῦσε, ἐξ ἄλλου, διάφορα ποσὰ στὰ πρόσωπα, ποὺ τὸν εἶχαν ὑπηρετήσει πιστά, καὶ τὰ πιὸ πολλὰ στὴν Κάτε, τὴ νταντά.

'Η τίμια ἐκείνη γυναίκα ἔνοιωσε φρίκη, ἀκούγοντας αὐτὸ τὸ σημεῖο τῆς διαθήκης. Ὁ Ἔλμ ἀράδιαζε τοὺς μεγαλυτέρους ἐπαίνους γι' αὐτήν, προσθέτοντας, ὅτι τὰ λεφτά, ποὺ τῆς ἄφηνε, ἦταν μιὰ πολὺ μικρὴ ἐκδήλωσι τῆς εὐγνωμοσύνης του.

— Δὲν πρόκειται νὰ τ' ἀγγίξω! δήλωσε ἡ Κάτε στὴν ἀδελφή της. Θὰ μοῦ καίγανε τὰ χέρια!

— Δὲν πρόκειται νὰ μοῦ κάψουνε τὰ δικά μου, ἂν τὰ δώσῃς σὲ μένα, ἀπάντησε ἡ Λόρα. Δὲν ἀξίζεις τόση τύχη, καϋμένη!

Ψάχνοντας ἀνάμεσα στὰ χαρτιὰ τοῦ Ἔλμ, ὁ Φάκτερ βρῆκε τὴν ἀλληλογραφία του μὲ τοὺς ἀδελφοὺς Τέρνι κι' ἔμαθε ἔτσι τοὺς φιλικοὺς δεσμούς του μαζί τους.

«Ἔχουν στὰ χέρια τους μερικὰ ἀπ' τὰ ἑκατομμύριά μου — σκέφθηκε. Τὰ θεωρῶ σίγουρα. Ὡστόσο... δὲ βλάπτει νὰ πάω νὰ τὸ ἐξακριβώσω ὁ ἴδιος. Ἴσως μάλιστα νὰ ἐγκατασταθῶ μόνιμα στὸ Τουρῖνο. Μ' ἀρέσει αὐτὸς ὁ τόπος!».

Πρέπει νὰ ποῦμε, πρὸς τιμὴν τοῦ Φάκτερ, ὅτι δὲν τοῦ πέρασε οὔτε στιγμὴ ἡ ἰδέα νὰ ἀπαλλαγῆ ἀπ' τὸ Φράντς, γιὰ νὰ μείνῃ δική του μονάχα ἡ περιουσία. Τὸν ἀγαποῦσε σὰν παιδί του.

Λίγο καιρὸ μετὰ τὸ θάνατο τοῦ Ἔλμ, πέθανε κι' ἡ κυρία, ποὺ εἶχε προστατέψει τὸ Φάκτερ, καὶ τοῦ ἄφησε τὴ μισὴ περιουσία της.

'Αφοῦ ταχτοποίησε τὶς ὑποθέσεις του, ὁ Γουσταῦος ἔφυγε, μαζὶ μὲ τὸ παιδὶ καὶ μὲ τὴν Κάτε. 'Η Λόρα ἀρνήθηκε νὰ πάῃ μαζί του, αὐτὴ τὴ φορά. "Ηθελε ν' ἀποτραβηχτῆ στὴν ἰδιαίτερη πατρίδα της καὶ νὰ περάσῃ ἡσυχα καὶ ἄνετα τὰ ὑπόλοιπα χρόνια τῆς ζωῆς της.

Ὁ Φάκτερ τὴν εἶχε ἀνταμείψει γενναιόδωρα γιὰ τὴ βοήθειά της, καὶ τὸ κληροδότημα, ποὺ τῆς παραχώρησε ἡ Κάτε, μεγάλωσε τὸ κομπόδεμά της.

★

Αὐτός, λοιπόν, ἦταν ὁ ἄνθρωπος, ποὺ ἤθελε νὰ σώσῃ τὴ Μαρκέλλα, γιατὶ τὴν εἶχε ἐρωτευθῆ μυστικά... ὁ ἄνθρωπος, ποὺ τὸν θεωροῦσε ἀπατεώνα ἡ Ἔμμα καὶ ποὺ ἤθελε νὰ τὸν ἀποκαλύψῃ... ὁ ἄνθρωπος γιὰ τὸν ὁποῖο ἦταν ἑτοιμη νὰ κάνῃ μιὰ ἀνοησία ἡ ἐπιπόλαιη Ἔλενα.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

Α'.

'Η Φλορέστα εἶχε ἐγκατασταθῆ, ἐδῶ καὶ δυὸ μέρες, στὸ χαριτωμένο παλατάκι, ποὺ τῆς χάρισε ὁ Πομπέο. Εἶχε πάρει στὴν ὑπηρεσία της μιὰ καλὴ μαγείρισσα, καὶ μιὰ ἄξια καμαριέρα.

"Ηταν τώρα ξαπλωμένη σὲ μιὰ πολυθρόνα, ὅταν μπῆκε ἡ καμαριέρα καὶ τῆς ἀναγγειλε πὼς ζητοῦσε νὰ τῆς μιλήσῃ ἕνας κύριος γιὰ κάτι ἐπείγον.

— Σοῦ εἶπε τ' ὄνομά του; ρώτησε ἡ Φλορέστα.

— Μοῦ ἔδωσε αὐτὸ τὸ μπιλιέτο του.

'Η Φλορέστα τὸ πῆρε, τοὔρριξε μιὰ ματιὰ κι' ἀνασκίρτησε. Εἶχε διαβάσει πάνω του «Γουσταῦος Φάκτερ».

Δὲν τῆς ἦταν ἄγνωστο αὐτὸ τὸ ὄνομα. 'Ο Πομπέο τῆς εἶχε μιλήσει γιὰ τὸ Γερμανὸ ἑκατομμυριοῦχο, χῆρο μ' ἕνα γυιό, ποὺ τὸν φιλοξενοῦσε στὸ σπίτι του.

Τί ἤθελε τώρα ἀπ' αὐτήν; Θὰ τὸ μάθαινε γρήγορα...

— "Ας περάσῃ, εἶπε στὴν καμαριέρα.

"Οταν μπῆκε ὁ Φάκτερ, ἡ νέα γυναῖκα κοκκίνισε. Τὸν ἀναγνώρισε!

Τὴν παρακολουθοῦσε παντοῦ, ὅπου πήγαινε, ἐδῶ καὶ πολλὲς μέρες, καὶ τὰ μάτια του εἶχαν μιὰ λάμψι, ποὺ τὴν ἔκανε νὰ ταράζεται...

Τὴν εἶχε ἐρωτευθῆ αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος; Τί ἤθελε;

— Μὲ συγχωρεῖτε, κυρία, γιὰ τὴν τόλμη μου, τῆς εἶπε, ἀφοῦ τὴ χαιρέτησε μὲ μιὰ ὑπόκλισι. Μὰ χτὲς μονάχα ἔμαθα πὼς εἴσαστε συμπατριώτισσά μου. Θέλησα, λοιπόν, νὰ σᾶς γνωρίσω καὶ νὰ σᾶς ὑποδέλω τὰ σέβη μου.

— Γι' αὐτὸ μόνο ἤρθατε στὸ σπίτι μου; ρώτησε ἡ Φλορέστα, κυττάζοντάς τον ἀγέρωχα.

Μὰ ἐκεῖνος δὲν τάχασε.

— Γι' αὐτὸ καὶ γιὰ κάτι ἄλλο ἀκόμα, κυρία, ἀπάντησε. "Αν θάχετε τὴν καλωσύνη νὰ μ' ἀκούσετε...

'Η Φλορέστα τοῦ ἔδειξε ἕνα κάθισμα.

— Σᾶς ἀκούω, κύριε, πρόφερε μὲ τὸ ἴδιο ἀγέρωχο ὕφος.

— Σᾶς παρακαλῶ, μὴ μοῦ ρίχνετε αὐτὲς τὶς αὐστηρὲς ματιές, ποὺ μ' ἐμποδίζουν νὰ συνεχίσω! Περίμενα καλύτερη ὑποδοχὴ ἀπὸ μιὰ συμπατριώτισσα, καὶ μάλιστα ὅμορφη κι' εὐγενικὴ σὰν ἐσᾶς.

— Μὰ δὲ σᾶς γνωρίζω, κύριε! διαμαρτυρήθηκε ἡ νέα γυναῖκα.

— Λέτε ψέματα τώρα. Γιατὶ δὲ μπορεῖ νὰ μὴν ἀντιληφθῆτε πὼς σᾶς παρακολουθοῦσα, τώρα τελευταῖα, ζητιανεύοντας μιὰ ματιά σας.

'Η Φλορέστα χαμογέλασε.

— Κι' ἂν ὑποτεθῆ πὼς τὸ πρόσεξα, αὐτὸ δὲ σημαίνει, ὅτι ξέρω ποιὸς εἶσαστε.

— Μπορεῖτε νὰ ζητήσετε πληροφορίες γιὰ μένα ἀπ' τὸν τραπεζίτη Πομπέο Τέρνι.

'Η Φλορέστα κατακοκκίνισε. 'Αλλὰ δὲν κράτησε πολὺ ἡ ἀμηχανία της.

— Πιστεύετε πὼς θὰ μοῦ τὶς ἔδινε καὶ πὼς θὰ εὐχαριστιόταν γι' αὐτὴ τὴν ἐπίσκεψί σας; εἶπε. "Ενα αἰνιγματικὸ χαμόγελο φάνηκε στὰ χείλη τοῦ Γουσταύου.

— Γιατὶ θὰ τοῦ φαινόταν παράξενο; εἶπε. 'Αποκλείεται νὰ εἴχαμε γνωριστῆ προηγουμένως, στὴ Γερμανία;

'Η Φλορέστα κούνησε τὸ κεφάλι της.

— Δὲν εἶμαι συνηθισμένη σὲ ἀνώφελα ψέματα. Προτιμῶ πάντα τὴν ἀλήθεια.

— Τότε, λοιπόν, πέστε του πὼς σᾶς ἀγαπῶ σὰν τρελλός... καὶ πὼς εἶμαι ἕτοιμος νὰ γίνω ἀντίζηλός του, νὰ κάνω ἀκόμα καὶ ἔγκλημα γιὰ νὰ σᾶς ἀποχτήσω!

'Η Φλορέστα ἔβαλε τὰ γέλια.

— Δὲ μοιάζετε γιὰ Γερμανός, ἔτσι θερμόαιμος, ποὺ εἴσαστε! εἶπε. Εὐτυχῶς, ποὺ βρίκατε μπροστά σας μιὰ ἀναίσθητη καρδιά...

— 'Εσεῖς, ἀναίσθητη; Μ' αὐτὰ τὰ μάτια; 'Αδύνατο!... Οὔτε καὶ πιστεύω πὼς εἴσαστε ἐρωτευμένη μὲ τὸν Πομπέο...

— Γιατί ὄχι; Εἶναι καλός, μ' ἀγαπάει φλογερά... ἐμένα μονάχα...

Ὁ Γουσταῦος χαμογέλασε εἰρωνικά. Τὰ μάτια τῆς Φλορέστας πέταξαν μιὰ ἀγρια λάμψι.

— 'Αμφιβάλλετε μήπως; ρώτησε, ἐρεθισμένη.

Ὁ ἄλλος ἐξακολούθησε νὰ σωπαίνη.

— Μιλῆστε λοιπόν, πέστε μου κάτι!

— Μήπως τυχὸν ζηλεύετε αὐτὸ τὸ γέρο; ρώτησε ὁ Φάκτερ, χαμογελώντας.

— Ποιὸς ζέρει;... Μὰ ἐσεῖς κάτι πρέπει νὰ ξέρετε... Τὴν ἀντίζηλό μου ἴσως;... Πέστε μου τ' ὄνομά της... καὶ θὰ πάρετε τὴ θέσι τοῦ Πομπέο!

Ὁ Γουσταῦος κούνησε τὸ κεφάλι του.

— Δὲ θέλω νὰ σᾶς κερδίσω

— *Μεγάλα κεσάτια ἐφέτος στὸ βουνό. Ἐξ αἰτίας τῶν τόκων. Ὅλοι πῆγαν στὴ θάλασσα!...*

— *Μπορεῖ τὸ σπίτι νὰ μὴν ἀξίζῃ πολλὰ πράγματα, ἡ γειτόνισσα ὅμως...*

μ' αὐτὸ τὸν τρόπο, ἀπάντησε. Δὲν ξέρω τίποτα θετικὸ γιὰ τὰ αἰσθήματα τοῦ τραπεζίτη. Μὰ ὁ κόσμος λέει πὼς κάνει ζωὴ πολὺ ἄταχτη... καὶ δὲν πιστεύω νὰ τὸ λένε ἐννοῶντας ἐσᾶς μονάχα.

'Η Φλορέστα ἔχασε τὴν ἡρεμία της καὶ φώναξε:

— Ναί, ναί, τὸ ξέρω! 'Ο Πομπέο κάνει πὼς μ' ἀγαπάει, μὲ γεμίζει δῶρα, προλαβαίνει κάθε ἐπιθυμία μου... μὰ δὲν ἔχω καμμιὰ θέσι στὴν καρδιά του! Τί μὲ νοιάζει ὅμως γι' αὐτό; Μισῶ τὴν ἀντίζηλό μου, γιατὶ σ' αὐτὴν ὀφείλω τὸ κατόντημά μου... σ' αὐτήν, ποὺ μοῦ πῆρε τὸν ἀγαπημένο μου, τὸν ἄνθρωπο, ποὺ ἔσπρωξε ἡ ἴδια στὸν τάφο! Ποτὲ δὲ θὰ τὴ συχωρέσω! Περιμένω τὴν κατάλληλη στιγμὴ γιὰ νὰ ἐκδικηθῶ. Δὲ θὰ διστάσω τότε μπροστὰ σὲ τίποτα, οὔτε καὶ στὸ ἔγκλημα ἀκόμα!

Εἶχε σηκωθῆ ὄρθια, μὲ τὰ μάγουλά της ἐσταμμένα καὶ τὰ μάτια της ἀστραφτερὰ ἀπ' τὸ θυμό.

Ὁ Φάκτερ τὴν κύτταξε, σὰν ἐκστατικός.

"Επειτα, ἡ νέα γυναῖκα ξαναπέσε στὸ κάθισμά της κι' ἡ ἔξαψί της ἔσβησε. Δυὸ δάκρυα κύλησαν στὰ μάγουλά της.

— Συχωρέστε με γι' αὐτὸ τὸ ξέσπασμά μου... εἶπε στὸ Φάκτερ. Πασασύρομαι, ὧρες-ὧρες, καὶ δὲ μπορῶ πιὰ νὰ κρατηθῶ.

Ὁ Γουσταῦος τραβήχτε τὴν πολυθρόνα του κοντὰ στὸ ντιβάνι, ποὺ καθόταν ἡ νέα γυναῖκα. Τῆς ἔπιασε τὸ χέρι, χωρὶς νὰ τὸ τραβήξη ἐκείνη, καὶ τῆς εἶπε μαλακά:

— Σᾶς θαυμάζω! Εἴσαστε ἡ γυναῖκα τῶν ὀνείρων μου, ἱκανὴ γιὰ κάθε αὐταπάρνησι, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴ σκληρότερη ἐκδίκησι ὅταν πληγωθῆ ὁ ἐγωϊσμός σας. Πρέπει νὰ εἶναι τρελλὸς ὁ ἄντρας, ποὺ θ' ἀγαπήσετε, ἂν προτιμήσῃ ἄλλην ἀπὸ σᾶς.

Τὰ κολακευτικὰ αὐτὰ λόγια ἀντηχοῦσαν σὰ γλυκειὰ μουσικὴ στ' αὐτιὰ τῆς Φλορέστας.

— Θὰ ἤθελα νὰ γνώριζα αὐτὴ τὴ γυναῖκα... συνέχισε ὁ Γουσταῦος.

— Μὰ τὴν ἔχετε! τὸν διέκοψε ζωηρὰ ἡ Φλορέστα.

Ὁ Φάκτερ ἔκανε μιὰ κίνησι ἐκπλήξεως.

— Τὴν ἔχω;...

— Ναί... Φιλοξενηθήκατε στὸ σπίτι της, κι' ἴσως μένετε ἀκόμα ἐκεῖ. Εἶναι ἡ νύφη τοῦ Πομπέο, ἡ γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ του.

— 'Αδύνατον! φώναξε ὁ Γουσταῦος. Αὐτὴ θὰ μποροῦσε νὰ εἶναι μητέρα σας, στὰ χρόνια.

— Τὸ ξέρω, μὰ εἶναι ἀπὸ τὶς καλλονὲς ἐκείνες, ποὺ τὶς σέβεται ὁ χρόνος.

— Μοῦ φαίνεται σοβαρὴ καὶ ἠθικὴ κυρία, παρατήρησε ὁ Φάκτερ. Λάθος θὰ κάνετε.

'Η Φλορέστα τὸν κύτταξε, ἀγριεμένη.

— Καὶ σεῖς τὰ ἴδια; φώναξε. Ὅλοι τὴ νομίζουν ἐνάρετη, ἁγία, ἐνῶ εἶναι χειρότερη ἀπὸ μένα... Ἀγαποῦσα κάποτε φλογερὰ ἕναν ἄντρα. Πίστευα πὼς μ' ἀγαποῦσε κι' ἐκεῖνος. Εἴχαμε ἀποχτήσει ἕνα παιδί. Μὰ μοῦ τὸν πῆρε ἡ κυρία Τέρνι... καὶ πέθανε γι' αὐτήν!

»Ἔχω στὰ χέρια μου τὰ γράμματα, ποὺ ἔστελνε στὸ φίλο της αὐτὴ ἡ «ἠθικὴ κυρία»... Καὶ δὲν εἶναι αὐτὸ μονάχα! Ὁ Πομπέο μοῦ ὁμολόγησε πὼς τὴν ἔχει ἐρωτευθῆ.

Ὁ Γουσταῦος κλώμιασε ἐλαφιά, μὰ ἡ Φλορέστα δὲν τὸ πρόσεξε.

— Κι' ἐκείνη τοῦ ἀνταποδίδει τὸν ἔρωτά του; ρώτησε.

— Γιὰ πολὺν καιρό, τοῦ ἔκανε τὴ δύσκολη. Ἀπὸ ἀνησυχία μου ὅμως, τοῦ ἔδωσα δυὸ ἀπὸ κεῖνα τὰ γράμματα, γιατὶ μοῦ ὑποσχέθηκε νὰ μὲ βοηθήσῃ στὴν ἐκδίκησί μου. Κι' αὐτὸς τὰ μεταχειρίστηκε γιὰ νὰ τὴν ἀναγκάσῃ νὰ ὑποκύψῃ στὶς ἐπιθυμίες του. Τώρα, ποὺ πέτυχε τὸ σκοπό του, φαντάζεται πὼς θὰ μὲ τυλίξῃ, λέγοντάς μου πὼς εἶναι γελαστὴ καὶ πὼς ἡ φιλενάδα του 'Αμεντέο μου ἦταν μιὰ ἄλλη, ποὺ εἶχε μετοχειριστῆ τὸ ὄνομα τῆς κυρίας Τέρνι.

— 'Αποκλείεται νάναι ἔτσι; 'Η νέα γυναῖκα ἀνασήκωσε τοὺς ὤμους της.

— Ναί, ἀποκλείεται! Βεβαιώθηκα γι' αὐτό, τὴν περασμένη Κυριακή. Βρισκόμουν δίπλα της, στὴν ἐκκλησία, καὶ τῆς ψιθύρισα στ' αὐτί: «Προσευχηθῆτε γιὰ τὸν σ' αὐτί: «Προσευχηθῆτε γιὰ τὸν σ'». "Αφησε τότε ἕνα βογγητὸ καὶ φάνηκε ἕτοιμη νὰ λιποθυμήσῃ. Δὲ στάθηκα νὰ τὴ βοηθήσω. Πῶς δὲν εἶχα γελάσῃ. σίγουρη πιὰ Τέρνι... μιὰ γυναῖκα τῆς ἡλικίας της, μὲ κόρη παντρεμένη!...

Ὁ Γουσταῦος σταμάτησε ξαφνικά, κύτταξε τὴ Φλορέστα καὶ τὴ ρώτησε:

— 'Αλήθεια, μήπως τυχὸν ἡ ἀντίζηλός σας δὲν εἶναι ἡ μητέρα, ἀλλὰ ἡ κόρη;

— Ὄχι. Τὴν ἐποχή, ποὺ γράφτηκαν ἐκεῖνα τὰ γράμματα, ἡ κόρη τῆς κυρίας Τέρνι ἦταν μόλις 13 χρονῶν.

— Ἴσως νὰ εἶχε πρόωρη ἀνάπτυξι... Τὴ γνωρίζετε;

— Ὄχι.

— Εἶναι ἐντελῶς ἀντίθετος τύπος ἀπὸ τὴ μητέρα της: μιὰ γυναικούλα ἰδιότροπη καὶ ἐπιπόλαιη.

'Η Φλορέστα κούνησε τὸ κεφάλι της.

— 'Η ἀντίζηλός μου εἶναι ἡ κυρία Τέρνι, δηλώσε. Εἶμαι σίγουρη γι' αὐτό.

— Θέλετε νὰ προσπαθήσω νὰ τὸ ἐξακριβώσω; 'Η μόνη μου ἐπιθυμία εἶναι νὰ σᾶς φανῶ χρήσιμος. Εἶμαι χήρος, ἑκατομμυριοῦχος, 30 χρονῶν μονάχα. Γνώρισα, στὴ ζωή μου, στιγμὲς εὐτυχίας καὶ μεγάλες δυστυχίες. Τοτὲ ἄλλοτε ὅμως δὲν ἐρωτεύθηκα μὲ τέτοια φλόγα! Πέστε μου μιὰ λέξι, Φλορέστα, καὶ θὰ γίνω σκλώβος σας! Θὰ σᾶς βοηθήσω στὴν ἐκδίκησί σας.

'Η φωνὴ τοῦ Γουσταύου μάγευε τὴ νέα γυναίκα, σὰ θεία μουσική. Τῆς φαινότανε πὼς εἶχε ξανακάνει τὴ ζεστὴ ἐκείνη καὶ παθητικὴ φωνή... πὼς εἶχε ξαναδῆ τὸ ὡραῖο ἐκεῖνο πρόσωπο, τὰ φλογερὰ μάτια, τὸ γλυκὸ χαμόγελο.

'Απὸ τότε, ποὺ εἶχε πεθάνει ὁ 'Αμεντέο, ποτὲ δὲν εἶχε νοιώσει τέτοια συγκίνησι, ὅπως αὐτὴ τὴ στιγμή.

— Μοῦ ὁρκίζεσθε πὼς θ' ἀγαπᾶτε ἐνένα μονάχα, πὼς θὰ ὑπακούετε τυφλὰ σὲ κάθε ἐπιθυμία μου; ρώτησε.

— Σᾶς τ' ὁρκίζομαι, Φλορέστα!

— Θέλω νὰ σᾶς πιστέψω... Τὴ μέρα, ποὺ θάχω τὴν ἀπόδειξι πὼς δὲ μοῦ λέτε ψέματα, θὰ μπορῆτε νὰ μὲ κάνετε ὅ,τι θέλετε.

'Ο Φάκτερ τῆς φίλοὺσε τὰ χέρια, σὰν τρελλός.

— Εὐχαριστῶ, εὐχαριστῶ, εἴσαστε ἕνας ἄγγελος! τῆς ἔλεγε.

'Η Φλορέστα σηκώθηκε.

— Φύγετε τώρα, τοῦ εἶπε. Θέλω νὰ μείνω μόνη, γιὰ νὰ συγκεντρώσω τὶς σκέψεις μου.

— Πότε θὰ σᾶς ξαναδῶ; ρώτησε ὁ Γουσταῦος.

— Σὲ μερικὲς μέρες.

'Ο Φάκτερ ἔφυγε, ἀνακουφισμένος.

«'Αντιστέκεται — ἔλεγε μὲ τὸ νοῦ του. Μὰ θὰ νικήσω στὸ τέλος! Εἶμαι προθυμος νὰ δώσω ὅλο μου τὸ αἷμα, γιὰ νὰ λυτρώσω τὴ Μαρκέλλα ἀπ' τὸ μαστύριο καὶ νὰ συντρίψω τὸν Πομπέο! Μά... ποῦ ἔχω ξαναδῆ αὐτὴ τὴ Φλορέστα; "Οσο τὴν κύτταζα, τόσο μοῦ φαινόταν γνωστὸ τὸ πρόσωπό της... Εἶναι πολὺ ὅμορφη, ἀλλὰ δὲ μπορεῖ ποτὲ νὰ παραδηθῆ μὲ τὴ Μαρκέλλα... "Αν ἤξερε!...»

Καὶ χαμογέλασε, καθὼς ἀπομακρυνόταν βιαστικά.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Παρ' ὅλες τὶς διαβεβαιώσεις τοῦ Φάκτερ, δὲν ἤταν ἥσυχη ἡ Μαρκέλλα.

Ὅσο περνοῦσαν οἱ μέρες, τόσο τρομερώτερη γινόταν ἡ κατάστασί της. Ζοῦσε μέσα στὴν ἀγωνία, στὴν ἀμφιβολία καὶ τὴν ὑποψία.

Γιατὶ δὲν ἄνοιγε τὴν καρδιά της στὸν ἄντρα της; Αὐτὸς ἤξερε καλὰ τὴν ἀθωότητά της.

Ναί, μὰ ὁ Ντόριο δὲ θὰ πίστευε ποτὲ τὶς κατηγορίες της ἐναντίον τοῦ ἀδελφοῦ του. Εἶχε κλείσει τὰ μάτια του. Κι' ὁ Πομπέο τὸ ἤξερε κι' ἐπωφελεῖτο.

"Ετσι, ἡ Μαρκέλλα βρισκόταν κλεισμένη σ' ἕνα κύκλο, ἀπ' ὅπου δὲν ἤξερε πὼς νὰ βγῆ.

Σὲ μιὰ στιγμὴ ἀγωνίας, εἶχε ἀποφασίσει σχεδὸν νὰ τὰ ἐκμυστηρευθῆ ὅλα στὴν κόρη της, νὰ τῆς ἐξηγήσῃ σὲ ποιὰ ἐπικίνδυνη θέσι τὴν εἶχε φέρει.

Γιατὶ ὅμως νὰ ταράξῃ τὴν εὐτυχία της; Κι' ὕστερα, μποροῦσε ποτὲ νὰ τῆς φανερώσῃ τὶς ἀτιμες προτάσεις τοῦ Πομπέο; "Οχι, θὰ

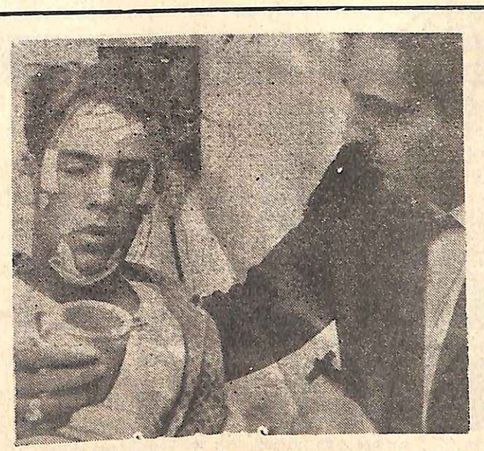

Ο «ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΤΗΣ ΑΥΠΝΙΑΣ

Ὁ τίτλος τοῦ «Βασιλιᾶ» δὲν κερδίζεται εὔκολα. Αὐτὸ τὸ παραδέχεται τώρα καὶ ὁ νεαρὸς φοιτητὴς Ράντυ Γκάρντερ, ἡλικίας 20 χρόνων, ὁ ὁποῖος κατώρθωσε νὰ μείνῃ 264 ὁλόκληρες ὧρες ἄυπνος, γιὰ νὰ κερδίσῃ τὸν τίτλο τοῦ «Βασιλιᾶ τῆς ἀϋπνιας». Ὕστερα ἀπὸ τὰ ἔντεκα αὐτὰ 24ωρα, κατὰ τὰ ὁποῖα δὲν ἔκλεισε μάτι οὔτε γιὰ ἕνα λεπτό, ἡ Α. Μ. ὁ Ράντυ εὐθύστηκε σ' ἕνα ὕπνο σὰν μολύβι, ποὺ κράτησε 16 ὧρες καὶ 41 λεπτά. Στὴ φωτογραφία μας, ὁ Ράντυ μαζί μὲ τὸ γιατρὸ Οὐίλλιαμ Ντέμοντ, ποὺ ἐπωφελήθηκε τοῦ ἄθλου του, γιὰ νὰ κάνῃ ἐπάνω του διάφορες παρατηρήσεις, γιὰ τὴν ἀντοχὴ τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ στὴν ἀϋπνία.

Σχολὴ ΡΑΛΛΟΥ ΜΑΝΟΥ

ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΕΚΦΡΑΣΤΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ
ΚΛΑΣΣΙΚΟ ΜΠΑΛΛΕΤΟ — ΡΥΘΜΙΚΗ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ
ΛΑΪΚΟΙ ΚΑΙ ΘΕΑΤΡΙΚΟΙ ΧΟΡΟΙ — ΜΟΥΣΙΚΗ

ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΕΣ ΚΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΕΣ ΤΩΝ ΔΥΟ ΦΥΛΩΝ

(Ειδικὴ γυμναστικὴ γιὰ ἀγόρια ἀπὸ ἄνδρα Καθηγητή)
Καὶ γυμναστικὴ σιλουέττα γιὰ τὶς κυρίες

ΕΝΑΡΞΙΣ 1 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ: ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΧΟΛΗΝ ΛΕΩΦ. ΟΛΓΑΣ 2 (ΤΕΝΙΣ)
ΩΡΑΙ: 9.30—12.30 καὶ 5—7 μ.μ. ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 910.688 καὶ 664.510.

Τὰ μαθήματα τοῦ κλασσικοῦ μπαλλέτου θὰ διδάσκωνται ἀπὸ τὸν γνωστὸν πρώτον χορευτὴν καὶ MAITRE DE BALLET κ. ΛΕΩΝΙΔΑΜ ΝΤΕΠΙΑΝ καὶ τοῦ ἐκφραστικοῦ χοροῦ ἀπὸ τὴν κ. ΡΑΛΛΟΥ ΜΑΝΟΥ, τὴν ΡΕΝΑΝ ΚΑΜΠΑΛΛΟΥ καὶ τὸν ΑΝΔΡΕΑΝ ΠΕΡΗΝ.

πέθαινε άπ' τή ντροπή της...

Κι' οί μέρες περνούσαν.

Ό Φάκτερ έμενε στό καινούργιο σπίτι του, κοντά στό μέγαρο Τέρνι, μαζί μέ τό παιδί του καί τήν Κάτε.

Τίς πρώτες μέρες, ή Μαρκέλλα αίσθανόταν πολύ τήν Ελλειψη τοῦ Φράντς. Γιατί τό κελάδημα τοῦ μικροῦ τήν έκανε νά ξεχνάη τίς άγωνίες της.

Τώρα, πού έμεινε μόνη, σκεπτόταν μέ τρόμο πώς πλησίαζε ή μοιραία στιγμή, πού τής είχε όρίσει ό Πομπέο.

Γιά νά διώξη αύτές τίς βασανιστικές σκέψεις καί νά βρή τή δύναμι ν' άγωνισθή, ν' άντισταθή, ή Μαρκέλλα πήγε στό σπίτι τής κόρης της, πού είχε καιρό νά τή δή.

Ή "Ελενα είχε βγή έξω. Ή Μαρκέλλα βρήκε τήν "Εμμα νά κάνη μάθημα στή Λετίτσια. Ή χαριτωμένη έκείνη σκηνή τήν συγκίνησε. Έμπόδισε τή δασκάλα, πού θέλησε νά σηκωθή γιά νά τή χαιρετήση.

— "Οχι, όχι, έξακολουθήστε, τής είπε. Θέλω νά παρακολουθήσω τίς προόδους τής έγγονούλας μου.

Ή μικρούλα χαμογέλασε στή γιαγιά της κι' έπειτα ξανάπιασε τό διάβασμα. Γιά μερικά λεπτά, δέν άκουγόταν παρά ή φωνούλα της. Δέν έκανε ούτ' ένα λάθος.

— Μπράβο! φώναξε στό τέλος ή Μαρκέλλα, φιλώντας την. Είμαι πολύ εύχαριστημένη άπό σένα!

Τά μάτια τής μικρής άστράφανε άπό χαρά.

— Ξέρω καί νά γράφω, γιαγιά! δήλωσε.

— Πολύ ώραία! Πόσο θά εύχαριστηθοῦνε ή μαμά κι' ό μπαμπάς!

— Ναί, ό μπαμπάς χάρηκε πολύ. Μά ή μαμά δέ θέλει νά μ' άκούση νά διαβάζω. Βαρειέται, λέει.

— "Οχι, δέν είναι έτσι, διέκοψε ζωηρά ή "Εμμα. Σέ μάλωσε, γιατί έκανες λάθη, κι' είχε δίκιο.

— Γιατί τότε δέ μέ μαλώνεις καί σύ, άλλά μοῦ διορθώνεις μέ ύπομονή τά λάθη μου;

— Γιατί έγώ είμαι ή δασκάλα σου. Θά δής, άλλωστε, πόσο θά εύχαριστηθῆ κι' ή μαμά, όταν θά ξέρης νά διαβάζης σωστά καί νά γράφης τ' όνομά σου!... "Ελα τώρα, πήγαινε νά παίξης.

"Όταν έμεινε μονάχη μέ τήν "Εμμα, ή Μαρκέλλα κάθησε κοντά της καί τήν άγκάλιασε, μέ μητρική στοργή.

— Σάς βρίσκω λίγο χλωμή, τής είπε. Είσαστε άδιάθετη; Ή μήπως είχατε κομμιά παρεξήγηση μέ τήν "Ελενα;

— Ή "Ελενα είναι καλή, άπάντησε ή "Εμμα. Μόνο, πού μέ τρομάζει ό έπιπόλαιος χαρακτήρας της... Πρέπει νά σάς έξομολογηθῶ κάτι, κυρία. Στό κολλέγιο, είχα μεγάλη έπιρροή πάνω της. Τώρα όμως δέ μ' άκούει πιά.

Ή Μαρκέλλα ένοιωσε νά χτυπάη δυνατά ή καρδιά της. Δέν τής φτάνανε οί τόσες άγωνίες της, έπρεπε νάχη κι' άλλες! Καί πάντα έξ αίτίας τής κόρης της...

— Μά τί έκανε; ρώτησε. Πέστε μου.

— Άποφάσισα νά μή σάς κούψω τίποτε, κυρία, γιατί έχω τή μητρική καρδιά σας καί καταλαβαίνω πώς έχομε κι' οί δυό τήν ίδια έπιθυμία: νά δούμε τήν "Ελενα εύτυχισμένη.

— Ώ, ναί, μπορεί νά κάνω τό κάθε τι γιά τήν εύτυχία της! μουρμούρισε ή Μαρκέλλα, ξεχνώντας γιά μιά στιγμή όλους τούς πόνους της.

Κύτταξε γύρω της, φοβισμένα, καί ρώτησε:

— Μπορούμε νά μιλήσουμε έλεύθερα;

— Μάλιστα, κυρία. Ό κόμης έχει βγή έξω κι' ή "Ελενα σ' άργήση νά γυρίση.

— Ποῦ πήγε;... Τί τρέχει;...

— Τίποτα σοβαρό, γιά τήν ώρα. Άλλά τά μικροπράγματα μπορεί νά φέρουν κάποτε τήν καταστροφή! Ξέρετε τόν κύριο Άδόλφο. Δέν είναι πολύ διαχυτικός, άλλ' άγαπάει άληθινά τή γυναίκα του.

— Κι' ή "Ελενα;...

— Είμαι βέβαιη πώς τόν άγαπάει κι' αύτή. Διασκεδάζει όμως άντιλέγοντάς του σέ όλα. Έκείνος δέ θέλει νά βγαίνη μονάχη, κι' αύτή, γιά νά τοῦ δείξη πώς δέ σηκώνει διαταγές, φεύγει κάθε μέρα όλομόναχη καί δέν παίρνει κάν τ' αύτοκίνητο...

Ή Μαρκέλλα είχε χλωμιάσει.

— Καλά κάνετε, πού μέ είδοποιήσατε, είπε. Θά τίς κάνω αύστηρές παρατηρήσεις.

— Θά ήταν προτιμότερο, κυρία, νά μιλήσετε μέ τόν άντρα της. Πέστε του πώς ή "Ελενα έρχόταν σέ σάς, έτσι γιά νά τόν πείσμωση. Συστήστε του νά φερθῆ μέ διπλωματία, γιατί ή γυναίκα του είναι καλή, τόν άγαπάει πολύ, άλλά είναι καπριτσιόζα καί τής άρέσει νά τοῦ άντιμιλάη. "Αν τής έλεγε νά βγαίνη όποτε θέλει, αύτή δέ θάβγαινε καθόλου!

Ή Μαρκέλλα έσφιξε τό χέρι τής κοπέλλας.

— Ναί, θά κάνω όπως μοῦ λέτε. Μά θά μιλήσω καί στήν "Ελενα. Είμαι βέβαιη πώς δέ θά θελήση νά μέ στενοχωρήση. Άρκετά μέ...

Στομάτησε άπότομα, άφίνοντας τή φράσι της μισοτελειωμένη.

— "Εχετε κάτι, πού σάς τα ράζει, κυρία, τής είπε γλυκά ή "Εμμα. "Αν μπορούσα νά σάς άνακουφίσω!...

Ή Μαρκέλλα τήν έσφιξε στό στήθος της.

— Μπορείτε, "Εμμα, γιατί εἶσαστε ένα εύγενικό πλάσμα...καί θάθελα νά σάς έμοιαζε ή κόρη μου. Θά σάς άνοιξω τήν καρδιά μου, όπως σέ μιά έμπιστη φίλη.

Κι' ή Μαρκέλλα διηγήθηκε στήν "Εμμα όλα όσα είχαν συμβή.

Έκείνη τήν άκουγε, μέ τά μάτια γεμάτα δάκρυα.

Ή αύταπάρνησι αύτής τής μητέρας, πού μιλοῦσε τόσο άπλά γιά τόν κίνδυνο, πού είχε διατρέξει έξ αίτίας τής "Ελενας, τή συγκινούσε βαθιά... όπως κι' ή σκέψι έκείνου τοῦ νέου, πού είχε πεθάνει τόσο θλιβερά. Τήν έκανε ν' άγανακτή, έξ άλλου, ή άδιαφορία τής φίλης της.

— "Ωστε ή "Ελενα δέχθηκε νά πάρετε πάνω σας τό δικό της σφάλμα; είπε.

— Μήν τήν κρίνετε αύστηρά. Τό θέλησα έγώ ή ίδια, άπ' τή στιγμή, πού ό άντρας μου είχε άνακαλύψει τήν άλήθεια κι' έτσι δέν είχα πιά νά φοβηθῶ τίποτα. Σκεφθῆτε, όμως, άν έπαιρνε ό Άδόλφος έκείνο τό γράμμα, άντι γιά τήν κόρη μου! Τό άθῶο είδύλλιό τους θά τοῦ φαινόταν άμάρτημα άσυγχώρητο. Τρέμω, όταν σκέπτωμαι τί θά γινότανε!... "Ηταν κατάχλωμη, σάν πεθαμένη.

— Μά τώρα δέν ύπάρχει πιά κίνδυνος γιά τήν "Ελενα! παρατήρησε ή "Εμμα.

— Ό κίνδυνος ύπάρχει πάντα! — Δέ βλέπετε κανένα τρόπο νά τόν έξουδετερώσουμε; Σάς όρκίζομαι πώς είμαι έτοιμη γιά όλα, προκειμένου νά βοηθήσω τή μοναδική μου φίλη, πού μοῦ φέρθηκε σάν άδελφή.

Ή Μαρκέλλα ήρέμησε κάπως.

— Αίσθάνομαι πιό δυνατή, κοντά σέ σάς, πού τήν άγαπατε! είπε. Ναί, θά ένώσουμε τίς προσπάθειές μας καί θά τή σώσουμε. Δέν είναι τόσο άμεσος ό κίνδυνος γι' αύτήν. Γιά κάμποσο καιρό μάλιστα, νόμιζα πώς είχε λείψει πιά, κι' ήμουν εύτυχισμένη... Μά τά γράμματα τής "Ελενας, πού τά φύλαγε έκείνος ό νέος καί τοῦ τά κλέψανε, βρίσκονται τώρα στά χέρια μιάς γυναίκας, πού έχει όρκιστή νά μέ καταστρέψη, γιατί πιστεύει πώς ή μοιου άντίζηλός της.

»Αύτή έχει συμμαχήσει μ' ένα άνθρωπο, πού έπιδιώκει άπό καιρό τό χαμό μου... καί τού παρέδωσε δυό άπ' τά γράμματα. Κι' έκεῖνος μοῦ βάζει τέτοιους όρους γιά νά μοῦ τά έπιστρέψη, ὥστε έξεγείρεται όλο μου τό εἶναι! Μά, άν δέν ύποκύψω, θά καταστραφῆ ή "Ελενα!

"Ενας λυγμός βγήκε άπ' τό σφιγμένο λαιμό της.

— Ήρεμῆστε, κυρία, τής σύστησε ή "Εμμα. Αύτός ό άθλιος, πού λέτε, θά μέ βρή άντιμέτωπό του.

— Μά τί μπορεῖτε νά κάνετε σεῖς, καϋμενούλα μου;

— Θά δῆτε, κυρία! Καλά κάνατε, πού μοῦ άνοίξατε τήν καρδιά σας. Σάς παρακαλῶ μονάχα νά μήν έχετε πιά κομμιά έπιφύλαξι. Πρέπει νά τά ξέρω όλα, γιά νά μπορέσω νά μελετήσω τήν κατάστασι. Πέστε μου τό όνομα τοῦ άντρος καί τής γυναίκας, πού κρατάνε τά γράμματα.

— Ό άντρας... εἶναι ό κουνιάδος μου! μουρμούρισε ή Μαρκέλλα.

Ή "Εμμα άνασκίρτησε, κατάπληκτη.

— Μά αύτός λατρεύει τήν "Ελενα! φώναξε.

— Τό ξέρω. Τή θεωρεῖ άθῶα, δέν τήν ύποπτεύεται καθόλου, οὔτε θάδινε πίστι άν κάποιος τήν κατηγοροῦσε. Ώστόσο, θά ἦταν ἱκανός νά τή θυσιάση, γιά νά μέ έκδικηθῆ.

— Μά τί τοῦ κάνατε, κυρία;

"Ενα κῦμα αἵματος άνέβηκε στά μάγουλα τής Μαρκέλλας. Ντρεπότανε νά όμολογήση στήν κοπέλλα τί εἶχε συμβῆ άνάμεσα σ' αύτήν καί τόν κουνιάδο της. Άπάντησε, λοιπόν, μέ τρεμουλιαστή φωνή:

— Τό μῖσος του χρονολογεῖται άπό πολύν καιρό. "Ισως δέ μπόρεσε ποτέ νά συχωρέση τόν άδελφό του, πού παντρεύτηκε μιά κοπέλλα, μέ μοναδική προίκα τήν άρετή της. Καί θέλει νά έξευτελίση τήν άρετή αύτή.

— Μά εἶναι φριχτό, κυρία!... Τό καταλαβαίνω νά εἶχε άντιρρήσεις γιά τό γάμο τοῦ άδελφοῦ του. Μά, άφοῦ έγινε πιά ὁ γάμος αύτός, ἔπρεπε νά τό πάρη άπόφασι καί νά σάς έκτιμήση γιά τά τόσα προτερήματά σας... Έγώ πιστεύω, μᾶλλον κάτι ἄλλο.

— Τί δηλαδή;

— "Οτι τόν σπρώχνει νά φεσθῆ ἔτσι ἡ γυναίκα, πού κρατάει στά χέρια της τά γράμματα τής "Ελενας!

Ή Μαρκέλλα ἔκανε πώς τό παραδέχτηκε.

— Ἴσως νάχετε δίκιο, άπάντησε.

— Μήπως ξέρετε τ' ὄνομά της; ρώτησε ζωηρά ἡ "Εμμα.

— Ὁ συχωρεμένος ὁ Ἀμεντέο μοῦ εἶχε πῆ πώς τή λέγανε Γιοχάννα καί πώς ἦταν Γερμανοελβετίδα. Τώρα φαίνεται πώς ἔχει πάρει τ' ὄνομα Φλορέστα.

— Κι' ἔχει σχέσεις μέ τόν κουνιάδο σας;

— Ναί.

— Σ' αύτήν, λοιπόν, πρέπει ν' άποταθοῦμε. Ἄφῆστε με ἐμένα, κυρία...

— Δέν εἶναι γυναῖκα, πού μπορεῖ νά συγκινηθῆ.

— Ποιός ξέρει;... Βέβαια, ἐσεῖς δέν εἶναι σωστό νά τήν πλησιάσετε...

— Τά ἴδια μοῦ εἶπε κι' ἕνας ἄλλος, κάποιος, πού άνακάλυψε τό μυστικό τοῦ κουνιάδου μου καί ὑποσχέθηκε νά μάς σώση, ἐμενα καί τήν "Ελενα... Μά οἱ μέρες περνάνε κι' ἡ ἀγωνία μου συνεχίζεται.

— Μπορῶ νά μάθω ποιός εἶν' αύτός ὁ ἄλλος;

— Ὁ κύριος Φάκτερ.

Ή "Εμμα γουρλωσε τά μάτια της καί χλώμιασε.

— Ἐμπιστευθήκατε σ' αύτόν;... μουρμούρισε. Τί τρέλλα!

Ή Μαρκέλλα ἀνασκίρτησε.

— Μά γιατί; ρώτησε. Δέ σάς φαίνεται πώς ἀξίζει τήν ἐμπιστοσύνη μου; Ἔχετε καμμιά προκατάληψι ἐναντίον του;

— Ἔχω μονάχα πραισθήματα, μουρμούρισε ἡ "Εμμα. Μοῦ φαίνεται πώς αύτός μπορεῖ νά σάς κάνη περισσότερο κακό άπ' τόν Ἀμεντέο!

— Ξέρετε, λοιπόν, τίποτα εἰς βάρος του;

— "Οχι, ὄχι... Ἴσως νά γελιέμαι... Πάντως, σάς παρακαλῶ, μή τόν άνακατέψετε σ' ἕνα τόσο λεπτό ζήτημα... Καί προπαντῶν μή τοῦ δείξετε τούς φόβους σας καί τήν κατάπτωσί σας... Ἀφῆστε ἐμένα νά κάνω ὅ,τι πρέπει. Μοῦ τό ἐπιτρέπετε;

Ἦταν ἑτοιμη νά άπαντήση ἡ Μαρκέλλα, ὅταν ἀκούστηκε στό διπλανό δωμάτιο ἡ φωνή τής "Ελενας, πού ἦταν χαρούμενη, γιατί εἶχε μάθει άπ' τήν καμαριέρα πώς βρισκόταν ἐκεῖ ἡ μητέρα της.

Ή Μαρκέλλα ἔγνεψε γρήγορα στήν "Εμμα νά σωπάση, καί πῆγε νά συναντήση τήν κόρη της, νά τή σφίξη στήν ἀγκαλιά της.

Γ'.

Ὁ κόμης Ἀδόλφος Βιάλε καθόταν στό γραφεῖο του, μονάχος. Εἶχε ἕνα βιβλίο ἀνοιχτό μπροστά του, ἀλλά δέ διάβαζε. Ἡ σκέψι του ἔτρεχε ἀλλοῦ...

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

ΜΑΤΙΕΣ σ' ὅλο τόν κόσμο

Ἠλεκτρικοί ἐκσκαφεῖς καί στά νεκροταφεῖα

Τό δημοτικό συμβούλιο τῆς Βαμβέργης (δυτική Γερμανία) ἐνέκρινε τήν ἀγορά ἠλεκτρικῶν ἐκσκαφέων γιά τό ἀνοιγμα τάφων. Μέ τόν τρόπο αύτό, ἡ ἐργασία περιορίζεται στό ἐλάχιστο. Καθίσταται, ἐξ ἄλλου, δυνατό τό ἀνοιγμα τάφων ἀκόμη καί

σέ βραχώδεις περιοχές. Τό μέτρο αὐτό πρόκειται νά ἐφαρμοσθῆ στά νεκροταφεῖα καί πολλῶν ἄλλων γερμανικῶν πόλεων.

«Μπουτίκ» τοῦ ὕπνου

Στή Νέα Ὑόρκη ἄνοιξε μιά «μπουτίκ τοῦ ὕπνου». Πουλάει ὅλων τῶν εἰδῶν τά ὑπνωτικά καί ἡρεμιστικά φάρμακα, καθώς καί διάφορες συσκευές πού φέρνουν ὕπνο.

"Εβγαλε ὅλους τούς ὑπαλλήλους κλέφτες!

"Ενα μεγάλο κατάστημα στό Τέξας «προσέλαβε» μιά «μηχανή τῆς ἀληθείας» γιά νά ἐλέγξη τήν ἐντιμότητα τῶν ὑπαλλήλων του. Ἡ μηχανή άπάντησε γιά ὅλους ἀνεξαιρέτως ὅτι ἦσαν ἀνέντιμοι. Κατόπιν τούτου, ἡ διεύθυνσις τοῦ καταστήματος άποφάσισε νά άπολύση τή... μηχανή.

Μέτρα καί προτιμήσεις

Ὁ μέσος Ἀμερικανός ἔχει ὕψος 1.75 ἑκ., ζυγίζει 72 κιλά καί προτιμάει τίς μελαχρινές. Ἡ μέση Ἀμερικανίδα, ἐξ ἄλλου, ἔχει ὕψος 1.63 ἑκ., ζυγίζει 60 κιλά καί δέν ἀνέχεται τούς ἄνδρες πού δέν εἶναι ξυρισμένοι. Αὐτό προκύπτει ἀπό μιά πρόσφατη ἀμερικανική στατιστική.

Μυρμήγκια καί ἀκρίδες γιά τούς ἀστροναῦτες

Οἱ 14 Ἀμερικανοί ἀστροναῦτες, πού ἐκπαιδεύονται στήν ἔρημο τῆς Νεβάντα γιά τά προσεχῆ διαπλανητικά ταξίδια, τρέφονται ἀποκλειστικά μέ μυρμήγκια καί ἀκρίδες. Τό μενοῦ αὐτό θεωρεῖται, κατά τούς εἰδικούς, ὡς τό καταλληλότερο γιά τούς ταξιδιῶτες τοῦ Διαστήματος. Περιέχει σ' ἐλάχιστο ὄγκο πολύ μεγάλη ποσότητα θρεπτικῶν στοιχείων.

Ὁ Γκολντγουῶτερ δανδής τῆς Ἀμερικῆς

Οἱ Ἀμερικανοί ράφτες ἀναγνωρίζουν τόν Μπάρυ Γκολντγουῶτερ σάν τόν πιό κολοντυμένο ἄντρα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Ἡ «Κλεοπάτρα» ἀκατάλληλη γιά τούς μαύρους

Στό Ντούρμπαν τῆς νοτίου Ἀφρικῆς, οἱ τοπικές ἀρχές ἀπαγόρευσαν στούς νέγρους νά ἰδοῦν τίς παραστάσεις τῆς «Κλεοπάτρας». Ἡ αἰτία τῆς ἀπαγορεύσεως εἶναι ὅτι τό ἔργο περιλαμβάνει πολλές προκλητικές σκηνές, πού θεωρήθηκαν ἀκατάλληλες γιά τόν παράφορο ἐρωτισμό τῶν μαύρων.

Ἡ ἀγγλική νεολαία

Δύο «στρατοί» ἀπό νεαρούς "Αγγλους «μόντς», (μοντέρνους) καί «ρόκερς» (συντηρητικούς) συνήψαν ἀληθινή μάχη μεταξύ τους στή λουτρόπολι τοῦ Χάστινγκς. Παρέστη ἀνάγκη νά άποσταλοῦν ἰσχυρότατες ἀστυνομικές δυνάμεις μέ ἀεροπλάνα ἀπό τό Λονδῖνο, γιά νά τούς ξεχωρίσουν. "Εγιναν πάνω ἀπό 500 συλλήψεις. Θύματα: 2 νεκροί καί δεκάδες τραυματίες.

Ἡ «γραμμή» στή Ρωσία

Οἱ σοβιετικές ἐφημερίδες συνιστοῦν στίς νέες νά προσπαθήσουν ν' ἀποκτήσουν τά ἀνάλογα μέτρα:

Περίμετρος στήθους: 86 ἑκατ.
Περίμετρος μέσης: 55 »
Περίμετρος γοφῶν: 85 »

Τετράποδες φενιᾶς

Στήν Ἰνδία, ἐξετελέσθη ὁ «φονιᾶς τοῦ Μπαστάρ». Πρόκειται γιά μιά ἀρσενική τίγρι, πού κατά τά δυό τελευταῖα χρόνια, εἶχε κατασπαράξει 200 τουλάχιστον ἀνθρώπους.

Ἡ ἐποχή τῶν γιγάντων

190 ἀθλητοί, ἀπ' αὐτούς πού θά μετάσχουν στίς ἐφετεινές Ὀλυμπιάδες τοῦ Τόκιο, ἔχουν ἀνάστημα μεγαλύτερο ἀπό 1.95 μ. Γιά τούς ἀθλητάς αὐτούς, παρέστη ἀνάγκη νά κατασκευαστοῦν εἰδικά κρεβάτια στό ὀλυμπιακό χωριό.

"Επειτα ἀπό 36 χρόνια

Ὁ "Αγγλος Οὐμβέρτος Πόλακ ἐπραγματοποίησε τό ἐρωτικό του ὄνειρο σέ ἡλικία 98 χρόνων: Παντρεύτηκε τή Λουΐζα Ντέγκαν, χήρα Πόχερ, ἡλικίας 67 χρόνων, πού τήν εἶχε ἀγαπήσει τό 1928 καί δέν τήν εἶχε ξαναδῆ ἔκτοτε.

"Αν τῆς ἀρέση, ἀς τοῦ ξαναζητήση

Μιά μέρα, ἡ κυρία Ἐλισάβετ Χόρντεν, ἀπό τή Γλασκώβη, εἶπε στόν ἄντρα της ὅτι, ἀν ἤθελε νά ἔχη καρουχα, ἔπρεπε νά τήν πληρώνη μέ τίς τιμές πού παίρνουν τά πλυντήρια. «Πολύ καλά», ἀπάντησε αὐτός. Κι' ἀφοῦ ἔστειλε τό χρῆμα στό ἐργοστάσιο, ἡ κυρία Χόρντεν ἔπαψε νά ζητάη χρήματα ἀπό τόν σιδεράμα της γιά τό πλύσιμο καί τό παίρνει κάθε τρεῖς μῆνες. Τήν εἰδοποίησε ὅτι, ἀν πε νά τοῦ πληρώνη τό μισό ἐνοίκιο ἀπό τότε νά ζητάη χρήματα ἀπό τόν σιδεράμα της γιά τό πλύσιμο καί τό ροῦχων του.

Προτιμοῦν νά γίνουν καμαριέρες

Στή Γερμανία, πολλές πωλήτριες καί δακτυλογράφοι ἐγκατέλειψαν τό ἐπάγγελμά τους γιά νά γίνουν καμαριέρες. Τό νέο τους ἐπάγγελμα

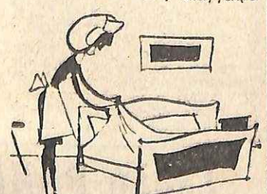

τούς ἀποφέρει μηνιαίο μισθό πάνω ἀπό 3500 δραχμές, ἐκτός ἀπό τά δῶρα. Ἔχουν ἐπίσης ἀνάπαυσι δυο ἡμέρες τήν ἑβδομάδα.

Τά καλύτερα δῶρα γιά τίς συζύγους

Εὐχάριστα νέα γιά τίς γυναίκες, δυσάρεστα γιά τούς ἄνδρες. Ἡ "Ενωσις τῶν Ἀμερικανῶν Κοσμηματοπωλῶν συνιστᾶ στούς δεύτερους νά κάνουν στίς γυναίκες τους τά ἑξῆς δῶρα γιά τίς διαδοχικές ἐπετείους τῶν γάμων τους:

Τόν 1ο χρόνο: ἕνα ρολόγι.
Τόν 2ο ὡς τόν 5ο χρόνο: σερβίτσια ἀπό πορσελάνη, κρύσταλλο καί ἀσῆμι.
Τό 10ο χρόνο: ἕνα κολλιέ ἀπό διαμάντια.
Τόν 13ο χρόνο: μιά ναῦνα ἀπό αὐθεντικό δίζον.

ΣΧΟΛΗ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ ΛΟΥΚΙΑΣ ΚΑΡΑΒΙΤΗ
Κανάρη 7α ΚΟΛΩΝΑΚΙ
Τηλ. 620-371 — 621-858.
Ἀνεγνωρισμένη ὑπό τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας.
Προσόντα : Ἀπολυτήριον Γυμνασίου.
Χορήγησις ὑποτροφίας εἰς ὡρισμένας ἐκ τῶν ἀποφοίτων.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΚΟΚΚΙΝΟΥ–ΠΑΠΑΔΑΤΟΥ
ΙΑΤΡΟΣ
ΜΑΙΕΥΤΗΡ — ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ – ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ
Ἐπιστρέψασα εἰς Ἀθήνας δέχεται ἀπό καί πρότερον ἐπί τῆς ὁδοῦ Ἀ. Χαρνῶν 98, Ἀμφιλοχίας 1. — Τηλ. 810-760.

ΜΕΝΤΙΟΥΜ
ΑΣΤΡΟΛΟΓΟΣ
P. PANOUTSO
Δίπλωμα καί βραδεῖον τηλεπαθείας. Μέ δραχμάς 50 θά σάς ἀπαντήσω γιά κάθε ζήτημα σας (ἐρωτοβολίες, οἰκογενειακές καταστάσεις, ἀμφιβολίες, ἀντικειμένων). Γράψατε ἐστείλατε ἡμερομηνίαν γεννήσεως καί γραμματόσημον ἀπαντήσεως. Δέχεται δωρεάν ἐπί συνεντεύξει. Ὥραι 10 π.μ. — 6 μ.μ., πλήν Κυριακῆς, ὁδός Ἠπείρου 54, Ἀγ. Παρασκευή, λεωφορεῖον Ν. Ζωῆς, στάσις 3η, τηλέφ. 650-418.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ε. ΣΙΜΑΤΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ
Δέχεται Μάγερ 10 (Πλατεῖα Βάθης) Τηλέφ. 532-563

ΕΛΕΚΤΡΟ·Ι·ΜΠΕΞ

Μεγάλη μόνιμος ἔκθεσις βουλγαρικῶν ἠλεκτρικῶν καί ἠλεκτρονικῶν προϊόντων στήν ὁδό Γ΄ Σεπτεμβρίου 19

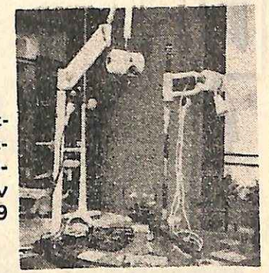

Ἀκτινογραφικά μηχανήματα

Ἡ μεγάλη ἔκπληξις τῆς ἀθηναϊκῆς ἀγορᾶς, ἐφέτος, εἶναι ἡ μόνιμος ἔκθεσις βουλγαρικῶν ἠλεκτρικῶν καί ἠλεκτρονικῶν προϊόντων, πού ἠνοιξε τίς πύλες της στήν ὁδό Γ΄ Σεπτεμβρίου 19, παραπλεύρως τοῦ Σταθμοῦ Πρώτων Βοηθειῶν.

Εἰς ἀρίστην ἐμφάνισιν καί ποιότητα, ἐπιπέδου καί ἀξιώσεων διεθνοῦς ἀγορᾶς, ἡ «Ἐλεκτροϊμπέξ - Σόφια», πού εἶναι ἡ Βουλγαρική Κρατική Ἐμπορική Ἐξαγωγική Ἐπιχείρησις, προσφέρει εἰς τιμάς καταπληκτικάς τά προϊόντα της. Ἰδού μερικά ἐξ αὐτῶν:

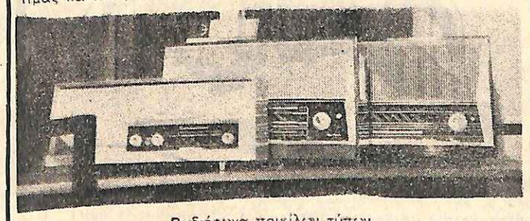

Ραδιόφωνα ποικίλων τύπων

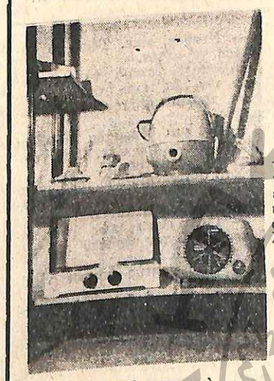

Οἰκιακαί συσκευαί

Ἔφετος, ἡ «Ἐλεκτροϊμπέξ» θά πραγματοποιήση μίαν ἀνταλλαγήν ἐμπορευμάτων 120 καί πλέον ἑκατομμυρίων δολλαρίων. Τό 1965 ἡ ἀνταλλαγή ἐμπορευμάτων θά ἀνέλθη εἰς 140 ἑκατομμύρια δολλάρια.

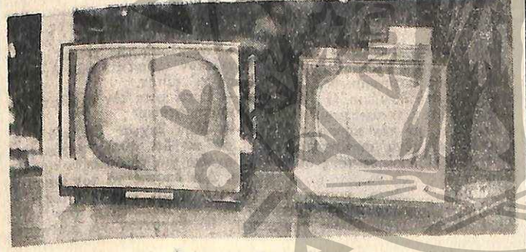

Συσκευαί Τηλεοράσεως

Γεν. Ἀντιπρόσωπος διά τήν Ἑλλάδα:
«ΕΛΕΚΤΡΟ·Ι·ΜΠΕΞ» — ΑΘΗΝΑΙ Ε. Π. Ε.
Γ' Σεπτεμβρίου 19 — Τηλ. 527.740, 527.766

ΤΟ ΦΙΔΙ ΠΟΥ ΔΑΓΚΩΣΕ ΤΗΝ ΟΥΡΑ ΤΟΥ

ΔΙΕΘΕΤΑΝ ἕνα ντιβάνι, δυό ἄνετες πολυθρόνες, ἕνα ραδιοφωνικό πομπό, ἕνα μικρό τηλεσκόπιο, κάμποσα τρόφιμα καί νερό—τό τελευταῖο λιγοστό. Κι' ἔπρεπε νά μή φεύγουν ἀπό τό παράθυρο οὔτε στιγμή. Αὐτές ἦταν οἱ διαταγές, πού ὁ ἐπιθεωρητής Κόνολλυ εἶχε δώσει στό λοχία Τζέφ Φράσεϋ καί τόν ἀστυφύλακα Μάρκ Ἄς. Θἄμεναν ἐκεῖ φρουροί, ὅλο τό εἰκοσιτετράωρο.

Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ὅλα τά εἶχε σχεδιάσει καί ὀργανώσει ὁ Φράσεϋ. Αὐτός εἶχε τήν καλή τύχη νά πάρη τό διαφωτιστικό τηλεφώνημα κι' αὐτός εἶχε διαλέξει τό «παρατηρητήριο». Ἤξερε τώρα ὅτι ἡ ἀλεπού θἄπεφτε ἀπό τή μιά στιγμή στήν ἄλλη στήν παγίδα.

Τό «παρατηρητήριο» βρισκόταν στόν τελευταῖο ὄροφο ἑνός παλιοῦ σπιτιοῦ. Ἀπό ἐκεῖ, ἦταν εὔκολο νά παρακολουθῆ κανείς τό σπίτι πού βρισκόταν ἀπέναντι.

Ἡ ἱστορία ἦταν ἡ ἑξῆς:

Ὁ Μάρτιν Κῆπερ μέ τή συμμορία του εἶχαν ληστέψει τήν τράπεζα τοῦ Μίντλεσον, σκοτώνοντας τόν ταμία. Οἱ γκάνγκστερς ἔγιναν κατόπιν ἀφαντοι κι' ἡ ἀστυνομία, παρ' ὅλες τίς προσπάθειές της, δέν κατάφερνε ν' ἀνακαλύψη τά ἴχνη τους. Εὐτυχῶς, ἕνας πληροφοριοδότης εἶχε τήν καλή ἐμπνευση νά τηλεφωνήση στήν ἀστυνομία, ὅτι ὁ Μάρτιν Κῆπερ εἶχε κρύψει τό σάκκο μέ τά χρήματα σ' ἕνα δωμάτιο ἑνός σπιτιοῦ, πού βρισκόταν στόν ἀριθμ. 123 τῆς 7ης ὁδοῦ, μέ τό σκοπό νά τά πάρη ὅταν θά ἡσύχαζαν τά πράγματα. Τό τηλεφώνημα τό εἶχε πάρει ὁ Φράσεϋ κι' ἐκεῖνος πού εἶχε τηλεφωνήσει ἦταν ὁ Τίμ Κόρκτ, ἕνας κακοποιός, πού, θέλοντας νά τά ἔχη καλά μέ τήν ἀστυνομία, ἔδινε κάπου-κάπου ἐνδιαφέρουσες πληροφορίες γιά τούς ὁμοτέχνους του.

Ὁ ἐπιθεωρητής Κόννολυ εἶχε δώσει τότε ἀπόλυτη πληρεξουσιότητα στόν Φράσεϋ, πού εἶχε ἐγκαταστήσει τό «παρατηρητήριό» του στόν ἀριθμό 120 τοῦ ἴδιου δρόμου. Ὁ ἀριθμός 123 βρισκόταν ἀκριβῶς ἀπέναντι.

Μαζί μέ τόν Φράσεϋ βρισκόταν κι' ὁ Ἄς. Σ' ἕνα ἄλλο δωμάτιο τοῦ ἴδιου σπιτιοῦ, περίμεναν μερικοί ἄλλοι ἀστυνομικοί, μέ τόν ἐπιθεωρητή Κόννολυ. Μόλις τούς εἰδοποιοῦσαν ἀπό τό «παρατηρητήριο» μέ τό ραδιοφωνικό πομπό, θἄτρεχαν ἀμέσως γιά νά πιάσουν τόν Μάρτιν Κῆπερ. Ὅλα αὐτά, λοιπόν, ἦταν καλά σχεδιασμένα. Τό πολεμοῦσε μόνο νά παιχθῆ ἡ τελική φάσις, πού θά εἶχε καί τό μεγαλύτερο ἐνδιαφέρον.

Δέχτηκε μιά σφαῖρα στό στῆθος καί σωριάστηκε στό πάτωμα...

Κατά τίς 3 τό ἀπόγευμα τῆς τρίτης ἡμέρας, τέλος, κάποιος κτύπησε τήν πόρτα τους.

—Ἀνοίχτε, εἶμαι ὁ ἀστυνόμος Κλάρκ! ἀκουστηκε μιά φωνή.

Ὁ Φράσεϋ πῆγε ν' ἀνοίξη,κρατώντας τό πιστόλι του στό χέρι. Ἀλλά δέν πρόφτασε νά πέση τή σκανδάλη, ὅταν, ἀντί γιά τόν Κλάρκ, ἀντίκρυσε τόν Μάρτιν Κῆπερ, γιατί, τήν ἴδια στιγμή, δέχτηκε μιά σφαῖρα στό στῆθος καί σωριάστηκε στό πάτωμα πληκτρολογισμένος στά αἵματα. Δεύτερη σφαῖρα βρῆχε τόν Ἄς στήν κοιλιά, καθώς ἔτρεχε γιά νά βοηθήση τό σύντροφό του.

Ὁ γκάνγκστερ, χωρίς νά χάνη καιρό, προχώρησε σ' ἕνα παλιό ἔπιπλο πού βρισκόταν στό βάθος, τό ἄνοιξε μ' ἕνα κλειδί πού εἶχε μαζί του καί πῆρε ἕνα σάκκο πού βρισκόταν μέσα σ' αὐτό. Ἑτοιμάσθηκε ὕστερα νά φύγη. Ἀλλά, τήν ἴδια στιγμή, ἄνοιξε ἡ πόρτα καί ὁ ἐπιθεωρητής Κόννολυ, μαζί μέ δυό ἄλλους ἀστυνομικούς, ὥρμησαν μέσα στό δωμάτιο. Ὁ Ἄς, μ' ὅλο πού ἦταν τραυματισμένος, εἶχε ἐκπλαγεῖ, μέ τόν ποιπό πού εἶχε μαζί του, ἕνα συνθηματικό μήνυμα, πού εἰδοποίησε τούς συντρόφους του.

Ὁ Μάρτιν Κῆπερ κρατοῦσε πάντα τό περίστροφο στά χέρια του καί σήκωσε τήν κάννη του γιά νά πυροβολήση. Ἀλλά δέν πρόφτασε. Μιά σφαῖρα τόν βρῆκε στό κεφάλι, ἀνάμεσα στά μάτια, καί τόν ἔξάπλωσε νεκρό. Ἡ σφαῖρα αὐτή εἶχε φύγει ἀπό τό περίστροφο τοῦ Κόννολυ.

Ὁ ἐπιθεωρητής ἔσωψε κατόπιν πάνω στόν Φράσεϋ.

— Νεκρός, εἶπε. Τόσο τό καλύτερο γι' αὐτόν.

Πρόσταξε ὕστερα νά μεταφέρουν τόν Ἄς, πού ἦταν ἐλαφρότερα τραυματισμένος, στό νοσοκομεῖο.

— Σέ μιά ἑβδομάδα θά εἶσαι ἀρχιφύλακας, τοῦ εἶπε. Ἐσύ ἔσωσες τήν κατάσταση.

Στό αὐτοκίνητο πού τούς ξανάπηγαινε στήν ἀστυνομία, ὁ βοηθός του Κλέμερ τόν ρώτησε:

— Γιατί εἴπατε πώς ἦταν καλύτερο γιά τόν Φράσεϋ πού πέθανε;

Ὁ ἐπιθεωρητής ἄργησε ν' ἀπαντήση.

—Ὁ Φράσεϋ ἦταν τό κουμπί σ' αὐτή τήν ὑπόθεσι, εἶπε τέλος. Ὁ Κλέμερ τόν κύτταξε μέ ἐκπληκτο ὕφος.

— Δέν καταλαβαίνω τίποτα, εἶπε.

— Θά καταλάβης, ὅταν μάθης ὅτι ὁ Φράσεϋ εἶχε περάσει ἀπό τήν ἄλλη μεριά τοῦ τοίχου. Εἶχε πάει μέ τόν Κῆπερ, ἀλλ' ὕστερα ἀπό τήν κλοπή τῆς τραπέζης τοῦ Μίντλεσον σκέφτηκε νά τόν προδώση κι' αὐτόν.

— Γιατί τότε τόν στείλατε στό «παρατηρητήριο»;

— Μήν ξεχνᾶς ὅτι αὐτός τό βρῆκε κι' ὅτι αὐτός κατέστρωσε τό σχέδιο γιά τή σύλληψι τοῦ Κῆπερ. Δέν ἔπρεπε νά τόν κάμω νά καταλάβη ὅτι εἶχα μαντέψει τό ρόλο του. Κι' ἐπειτα, δέν ἤξερα πῶς θά ἔρχονταν τά πράγματα. Μοῦ ἦταν, λοιπόν, ἀπαραίτητος.

»Ἀλλ' ἂς ἀφηγηθῶ τά πράγματα μέ τή σειρά τους.

»Μετά τήν κλοπή τῆς τραπέζης, ὁ Κῆπερ μοίρασε ἕνα μικρό ποσόν στούς συντρόφους του κι' ἔκρυψε τό μεγαλύτερο μέρος...

— Στό σπίτι τῆς 7ης ὁδοῦ.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

—Ὄχι, ὅμως, στόν ἀριθμό 123, ἀλλά στό 120.

— Στό σπίτι ὅπου βρισκόταν τό «παρατηρητήριο»;

— Μέσα στό ἴδιο τό «παρατηρητήριο». Αὐτό, ὁ Φράσεϋ τό ἤξερε. Φαίνεται ὅτι εἶχε παρακολουθήσει τόν ἀρχηγό του. Σκέφτηκε, λοιπόν, νά κλέψη τόν Κῆπερ καί ταυτόχρονα νά ξεγελάση τήν ἀστυνομία.

—Ἀλλά τό τηλεφώνημα τοῦ Τίμ Κόρκτ;...

—Ἦταν ψεύτικο.Ὁ Τίμ Κόρκτ βρίσκεται, ἐδῶ καί τρεῖς μῆνες, στή φυλακή καί δέ μποροῦσε νά τηλεφωνήση. Ἐγώ τό ἤξερα, ὁ Φράσεϋ, ὅμως, τό ἀγνοοῦσε κι' ἔτσι τήν ἔπαθε... Πρέπει νά ξέρης ὅτι τόν ὑποπτευόμουν ἀπό καιρό, ἀλλά δέν εἶχα ἀποδείξεις. Αὐτή τή φορά, ὅμως, δέν μοῦ ἔμεινε καμμιά ἀμφιβολία. Ὁ Φράσεϋ σκέφτηκε ὅτι, μέ τό τηλεφώνημα αὐτό, θἄπαιρνε στά χέρια του τήν ὑπόθεσι καί θά μποροῦσε νά ἐφαρμόση τό σχέδιό του. Τόν ἄφησα, λοιπόν, νά κάνη ὅ,τι ἤθελε ἐπιτηρῶντας τον πάντα.

»Ὁ Φράσεϋ, ὅπως θυμᾶσαι, μετά τό «τηλεφώνημα» ἔτρεξε νά βρῆ ἕνα «παρατηρητήριο» ἀπέναντι ἀπό τό σπίτι ὅπου τάχα ὁ Κῆπερ εἶχε κρύψει τά χρήματα. Στήν πραγματικότητα, τά χρήματα βρίσκονταν μέσα στό «παρατηρητήριο» κι' εἶχαν γιά ἄγρυπνο φρουρό τόν ἴδιο τόν Φράσεϋ! Ὅσο αὐτός βρισκόταν ἐκεῖ, κανείς δέν μποροῦσε νά τά πάρη καί πολύ λιγότερο ὁ Μάρτιν Κῆπερ.

— Κι' ὅμως...

— Μή βιάζεσαι. Ὁ Φράσεϋ τόν περίμενε τόν Κῆπερ, γιατί ἤξερε πῶς ὁ γκάνγκστερ δέν ἄφηνε ἀπό τά μάτια τό θησαυρό του. Καί τά πράγματα ἔγιναν ὅπως τά ὑπολόγιζε... Ὁ Κῆπερ, πού δέν φανταζόταν ὅτι ὑπῆρχαν κι' ἄλλοι ἀστυνομικοί στό σπίτι, πῆγε στό «παρατηρητήριο», γιά νά πάρη τό θησαυρό. Ἀλλά δέν ἤθελε νά κάμη μοιρασιά μέ κανένα. Μεταχειρίστηκε, λοιπόν, τό ὄνομα τοῦ ἀστυνόμου Κλάρκ καί, μόλις ὁ Φράσεϋ ἄνοιξε τήν πόρτα, τοῦ στειλε μιά σφαῖρα στό στῆθος.

—Ἔκαμε, δηλαδή, ὅ,τι λογάριαζε νά κάμη ὁ Φράσεϋ.

—Ἀκριβῶς. Ὁ Φράσεϋ, νομίζοντας ὅτι ἦταν ὁ Κλάρκ, δέν εἶχε τήν ἀπαιτούμενη ἑτοιμότητα καί τό δάχτυλό του ἄργησε νά πέση τή σκανδάλη. Διαφορετικά, δέν θά ἔπεφτε ἔτσι ἄδοξα. Ἂν ὁ Φράσεϋ σκότωνε τόν Κῆπερ, ἡ ὑπόθεσις θά τερματιζόταν. Θά μποροῦσε κατόπιν νά γυρίση ὅποτε ἤθελε χωρίς νά πάρη τό θησαυρό.

— Κι' ἂν ὁ Φράσεϋ πρόφταινε νά σκοτώση τόν Κῆπερ;

— Τά πράγματα δέν θά ἄλλαζαν. Γιατί, ὅπως σοῦ εἶπα, παρακολουθοῦσα τόν Φράσεϋ κι' ἀπό τή στιγμή ποὺ μοῦ μίλησε γιά τό δῆθεν τηλεφώνημα τοῦ Τίμ Κόρντ, μάντεψα τό διπλό παιχνίδι του... Τό μόνο δυσάρεστο στήν περίπτωσι αὐτή θά ἦταν ὅτι θά βρισκόμουν στήν ἀνάγκη νά καταγγείλω στή δικαιοσύνη ἕναν ἀστυνομικό ὡς γκάνγκστερ. Γι' αὐτό εἶπα πώς ἦταν καλύτερο πού σκοτώθηκε ἀπό τό χέρι τοῦ Κῆπερ.

Σταμάτησε μερικές στιγμές κι' ὕστερα συνέχισε:

—Ὁ Φράσεϋ ἦταν ἕνα φαρμακερό φίδι, πού δάγκωσε τήν οὐρά του καί πέθανε ἀπό τό ἴδιο τό δηλητήριό του.

ΧΕΝΡΥ ΜΑΤΤΙΟΥΣ

ΜΑΜΑ, ΓΙΑΤΙ...; ΓΙΑΤΙ...; ΓΙΑΤΙ...;

Ἀπαντᾶτε στά παιδιά σας μέ λόγια ἁπλά. Ἔτσι θά ἱκανοποιήσετε τήν περιέργειά τους μέ τόν καλύτερο τρόπο. Νά μερικά παραδείγματα

ΕΧΟΥΜΕ ἀκούσει πολλές φορές νά λένε πῶς ἡ φύσι εἶναι ἕνα μεγάλο βιβλίο, ἀνοιχτό μπροστά στά ἔκπληκτά μάτια τῶν παιδιῶν μας. Αὐτό ἀποτελεῖ μιά μεγάλη ἀλήθεια. Τό ἄσχημο εἶναι, πώς παρατηρῶντας τή φύσι, τά παιδιά νοιώθουν τήν ἀνάγκη νά μᾶς ἀπευθύνουν πολλές ἐρωτήσεις, στίς ὁποῖες δέν ξέρουμε πάντα νά ἀπαντήσουμε. Αὐτό ὅμως μειώνει τήν ἀξία μας στά μάτια τῶν παιδιῶν μας (γι' αὐτά, ὁ μπαμπᾶς καί ἡ μαμά πρέπει νά τά ξέουν ὅλα). Σάν «πρῶτες βοήθειες» γιά τίς μητέρες, πού τά γάνουν μπροστά στή βροχή τῶν ἐρωτήσεων, πού τούς ἀπευθύνουν τά παιδιά τους, σᾶς δίνουμε ἐδῶ τίς σωστές ἀπαντήσεις σέ μερικές ἀπό τίς πιό συνηθισμένες ἀπορίες τῶν παιδιῶν.

***ΓΙΑΤΙ** τό πουλάκι, ὅταν βρίσκεται μέσα στό αὐγό, δέν πεθαίνει ἀπό πείνα ἢ ἀπό ἀσφυξία;*

Τό πουλάκι, πού ἀναπτύσσεται στό ἐσωτερικό τοῦ αὐγοῦ, στίς 21 ἡμέρες τῆς ἐπωάσεως, τρέφεται ἀπό τό κίτρινο τοῦ αὐγοῦ (χρόκος) καί ἀπό τό ἄσπρο τοῦ αὐγοῦ (ἀσπράδι καί νερό).

Ἀπό τό τσόφλι, πού ἔχει πόρους, περνάει τό ὀξυγόνο τοῦ ἀέρα, πού εἶναι ἀπαραίτητο γιά τή ζωή τοῦ ἐμβρύου.

***ΓΙΑΤΙ**,ὅταν πιάνουμε μιά σαύρα ἀπό τήν οὐρά της, πολλές φορές, ἡ οὐρά μένει στά χέρια μας;*

Ἡ οὐρά τῆς σαύρας, εἶναι πολύ μακρυά, σέ σύγκρισι μέ τό σῶμα της. Γι' αὐτό, εἶναι ἀρκετά εὔκολο νά τήν πιάσουμε. Τό ζῶο, ὁπωσδήποτε ἔχει τήν ἀντίληψι πώς ἔχει παγιδευτῆ, ἀπαλλάσσεται ἀπό τήν οὐρά του, πού ἀποχωρίζεται εὔκολα ἀπό τό σῶμα του, χωρίς νά ταῦ ἀφήση πραγματική πληγή.. Σέ λίγο καιρό, ἡ οὐρά ξαναγίνεται, ἀλλά ὄχι τόσο μακρυά ὅσο ἦταν πρίν.

***ΓΙΑΤΙ**, τό καλοκαίρι, οἱ γρύλοι ξακολουθοῦν νά τραγουδοῦν γιά ὧρες καί ὧρες, χωρίς νά κουράζωνται ποτέ;*

Τό «κρί-κρί» τῶν γρύλων δέν εἶναι ἕνα πραγματικό τραγούδι. Προκαλεῖται μόνον, ἀπό τό θώριβο πού δημιουργοῦν τά φτερά τοῦ ἀρσενικοῦ γρύλου. Τά φτερά αὐτά, εἶναι ἐφωδιασμένα μέ εἰδικές μεβράνες καί νεῦρα καί, ὅταν τρίβωνται τό ἕνα μέ τό ἄλλο, κάνουν ἐκεῖνο τό χαρακτηριστικό «κρί - κρί», πού φαίνεται σάν τραγούδι.

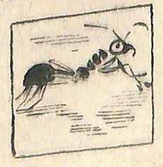

***ΓΙΑΤΙ** τό δάγκωμα τῶν κόκκινων μυρμηγκιῶν εἶναι πιό ὀδυνηρό ἀπό τά δαγκώματα τῶν ἄλλων;*

Ὅταν τά μυρμήγκια διασθάνονται κίνδυνο, προσπαθοῦν νά ἀμυνθοῦν, δαγκώνοντας μέ τά κοφτερά σαγόνια τους. Ὕστερα διπλώνουν τήν κοιλιά τους ἀφίνουν νά πέση μέσα στήν πληγή μιά σταγόνα ὀξύ. Στήν κοιλιά λοιπόν τῶν κόκκινων μυρμηγκιῶν, ὑπάρχει ἕνας ἀδένας, πού παράγει ἕνα ὀξύ πιό δυνατό καί ἐρεθιστικό ἀπό ἐκεῖνο πού ὑπάρχει στά ἄλλα μυρμήγκια.

***ΓΙΑΤΙ**, ὅταν οἱ βάτραχοι βρίσκονται ἔξω ἀπό τό νερό, ὁ λαιμός τους γυτυπάει μ'ἕναν παράξενο τρόπο;*

Ὅταν ὁ βάτραχος εἶναι ἔξω ἀπό τό νερό, τά πλευρά του φαίνονται νά τρέμουν ἐλαφρά καί ὁ λαιμός του φουσκώνει καί ξεφουσκώνει, σάν νά καταπίνη μιά μεγάλη μπουκιά. Μά δέν συμβαίνει τίποτα τέτοιο. Μ' αὐτή τήν κίνησι, ὁ βάτραχος ἀναπνέει μόνον ἀέρα ἀπό τά μικρά ρουθούνια του καί, γιά νά τόν σπρώξη στούς πνεύμονές του, τόν καταπίνει.

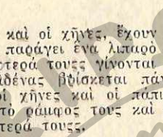

***ΓΙΑΤΙ** οἱ γῆνες καί οἱ πάπιες ἔγουν φτερά στεγνά, ἀκόμα κι'ὅταν βρίσκωνται μέσα στό νερό;*

Τόσο οἱ πάπιες ὅσο καί οἱ χῆνες, ἔχουν ἕναν εἰδικό ἀδένα, πού παράγει ἕνα λιπαρό ὑγρό, μέ τό ὁποῖο τά φτερά τους γίνονται ἀδιάβροχα. Αὐτός ὁ ἀδένας βρίσκεται πάνω στή ράχη τους καί οἱ χῆνες καί οἱ πάπιες παίρνουν τό ὑγρό μέ τό ράμφος τους καί ἀλείφουν μ' αὐτό τά φτερά τους.

***ΓΙΑΤΙ** τά λουλούδια ἀνοίγουν ἢ κλείνουν, ἀνάλογα μέ τίς ὧρες τῆς ἡμέρας καί τόν ἀέρα;*

Τά λουλούδια ἐκτελοῦν αὐτές τίς κινήσεις, γιά νά δέχωνται μέ τόν καλύτερο τρόπο τό φῶς τοῦ ἡλίου. Ὅταν τό φῶς εἶναι ὑπερβολικό, τοποθετοῦν τά πεταλά τους μέ τρόπο πού νά δέχωνται παράλληλες πρός ἡλιακές ἀκτῖνες, ἐνῶ ὅταν τό φῶς εἶναι ἀδύνατο, τοποθετοῦν ἴσα τά πεταλά τους, ὥστε νά δέχωνται τό φῶς κάθετα.

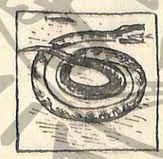

***ΓΙΑΤΙ** τό κοινό φίδι εἶναι τόσο διαφορετικό ἀπό τήν ἔχιδνα;*

Πρίν ἀπ' ὅλα, τό κοινό φίδι εἶναι μακρύ, ἐνῶ ἡ ἔχιδνα εἶναι κοντή. Τό κεφάλι τῆς ἔχιδνας εἶναι τριγωνικό, ἐνῶ τοῦ κοινοῦ φιδιοῦ εἶναι ὡοειδές καί σκεπασμένο ἀπό μεγάλα λέπια. Τό κεφάλι τῆς ἔχιδνας εἶναι σκεπασμένο ἀπό λέπια πολύ μικρά. Ἡ οὐρά τῆς ἔχιδνας εἶναι κοντή, ἐνῶ τοῦ κοινοῦ φιδιοῦ εἶναι μακρυά.

***ΓΙΑΤΙ** ὁ ἥλιος καίει περισσότερο, ὅταν οἱ ἀκτῖνες του πέσουν ἀπό ἕνα φακό;*

Ὅταν οἱ ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου φτάνουν κάθετες πάνω σ' ἕναν φακό, αὐτός ἔχει τήν ἰδιότητα νά τίς συγκεντρώνη σέ ἕνα ὡρισμένο σημεῖο, πού ὀνομάζεται ἑστία τοῦ φακοῦ. Ἐκεῖ, οἱ ἀκτῖνες, συγκεντρωμένες, ἐνώνουν τήν θερμαντική τους δύναμι, κατορθώνοντας νά δημιουργήσουν θερμοκρασίες πολύ ὑψηλές.

***ΓΙΑΤΙ** οἱ τσουκνίδες κεντοῦν καί ἀφίνουν στό δέρμα μας κόκκινες κηλίδες, ὅταν τίς ἀγγίζουμε;*

Τά φύλλα τῆς τσουκνίδας εἶναι γεμάτα ἀπό μικροσκοπικά τριχίδια (πού διακρίνονται καί μέ γυ-, ὁ μάτι). Στήν κορυφή αὐτῶν τῶν τριχιδίων, ὑπάρχει μιά μικρή φούσκα, γεμάτη ἀπό ἐρεθιστικό ὑγρό. Στό παραμικρό ἄγγιγμα, ἡ ἄκρη ἀπό τά μικρά τριχίδια σπάζει, ἐνῶ τό ὑπόλοιπο μέρος τους εἰσχωρεῖ μέσα στό δέρμα, δημιουργώντας ἔτσι μιά μικροσκοπική πληγή, στήν ὁποία πέρτει τό ὑγρό.

***ΓΙΑΤΙ** ὁ σκύλος, ὅταν κάνη ζέστη ἢ ὅταν εἶναι κουρασμένος, βγάζει τή γλῶσσα του ἀπό τό στόμα του;*

Γιατί τό δέρμα τοῦ σκύλου δέν ἔχει, ὅπως τό δικό μας, πόρους ἀπό τούς ὁποίους νά περάση ὁ ἱδρώτας. Στό ἀνθρώπινο σῶμα, ὁ ἱδρώτας ἐξατμίζεται, προκειμένου νά συναισθηση δροσιά. Ὁ σκύλος, νοιώθει τό ἴδιο συναίσθημα τῆς δροσιᾶς, ὅταν βγάζη στόν ἀέρα τή γλῶσσα του.

***ΓΙΑΤΙ** ἡ βροντή στίς καταιγίδες κάνει «μπουμ» καί ἐξακολουθεῖ ἔπειτα νά ποοκαλῆ ἕναν ὁπόκωφο θόρυβο;*

Ἡ βροντή συνοδεύεται ἀπό τήν ἀστραπή, πού δέν εἶναι τίποτε ἄλλο, ἀπό μιά δυνατή ἐκκένωσι τοῦ ἠλεκτρισμοῦ, πού θεραμαίνει τήν ἀτμόσφαιρα. Ἡ ἀτμόσφαιρα, ὅταν θερμαίνεται, αὐξάνεται σέ ὄγκο καί διαστέλλεται. Μά ἐπειδή αὐτή ἡ διαστολή γίνεται μέ τρόπο βίαιο, προκαλεῖται ἐκείνος ὁ χαρακτηριστικός θόρυβος. Ἂν ἡ ἠλεκτρική ἐκκένωσις γίνεται κοντά, ὁ θόρυβος ἀκούγεται ξηρός καί σύντομος. Ἂν γίνεται μακρυά, τότε τόν ἀκοῦμε σάν ἕνα παρατεταμένο «μουγκητό».

Η ΚΟΝΤΣΙΤΑ και ο ταύρος

Ρυθίζοντας κάθε μέρα απ' το σχολείο μαζί με τ' μικρότερο αδελφάκι της η Κοντσιτα τρέχει στους στενόνους, για να φροντίση τ' ζώα του αγροκτήματος.

— Πηγαίνετε αμέσως στο σπίτι. Έγω θα περιποιηθώ την Κική, την αγελάδα μας...

Η Κική στο μεταξύ γέννησε ένα μοσχαράκι.

— Μπράβο, Κική!...Και τι ώραίο που είναι το μοσχαράκι σου!...

— Μπορείς να είσαι ικανοποιημένη γι' αυτό...

—Ω!!!...

Η Κική βλέπει το αίδι και το μητρικό της ένστικτο την σπρώχνει να προστατέψη το παιδί της.

— Ησύχασε Κική... Θα σε δαγκώση!...

— Κυπάρεις να σκοτώσης το αίδι, ποδοπατώντας το. Προλάβε όμως και σε δάγκωσε, καημένο ζώο!..

— Πρέπει να μεγαλώσουμε το όρφανό με το μπιμπερόν.

— Δεν πρόκειται να καταλάβη το χαμό της μητέρας του. Δε θα του λείψη τίποτα...

Το όρφανό μεγαλώνει και γίνεται ένας θαυμάσιος ταύρος. Ο Καίσαρ αγαπά τα παιδιά και παίζει συχνά μαζί τους.

Ολόκληρη η οικογένεια τον αγαπά και στηρίζει σ' αυτόν μεγάλες ελπίδες.

— Θά τον παρουσιάσωμε στην προσεχή γεωργική και κτηνοτροφική έκθεσι...

— Θά θριαμβεύση!...

—Ας περιποιηθώ λιγάκι τον Καίσαρα, πριν κάνω οποιαδήποτε άλλη δουλειά...

— Περίμενε, μπαμπά, θά τον φροντίσουμε μαζί...

— —Καλημέρα, ωραίε μου Καίσαρ!...

— Βάλε τον να βοσκήση στο χωράφι, πίσω από το σπίτι...

— Μάλιστα, μπαμπά...

—Έλα, ύστερα θά σε πάρω να κάνουμε κι' ένα μικρό περίπατο.

— Είμαι πρόθυμος να τον αγοράσω.. Καλός είναι για ταυρομαχίες!...

— Γεια σας, φίλοι... Τον έγετε τρελλάνει στην περιποίησι, αυτόν τον Καίσαρα!...

— Καλημέρα, δον Πέτρο... Τιμή μας που μας επισκέπτεστε.... Περάστε, παρακαλώ...

— Έρχομαι να δώ αυτό το θαυμάσιο ζώο, για το οποίο μιλά όλη η περιοχή...

— Μά δεν τον έχουμε για πούλημα, τον Καίσαρα...

— Θά σας προσφέρω μιά καλή τιμή γι' έτσι θά σας κάνω ν' αλλάξετε απόφασι... Το βράδυ θά στείλω τους άνδρες μου, να παραλάβουν τον Καίσαρα!...

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Η συνέχεια.

Ὁ «Μᾶρκος ΙΙ» ἔχει τέσσερα γέρια, μήκους 1 μ. 80, ποὺ ἐκτελοῦν ὁποιαδήποτε ἐργασία νὰ διατάξωμε. Πρόκειται γιὰ ἕνα ἀληθινὸ τέρας, ποὺ μπορεῖ ν' ἀντικαταστήση τὸν ἄνθρωπο, καὶ μάλιστα νὰ τὸν ὑποσκελίση.

Ο ΤΕΡΑΤΟΜΟΡΦΟΣ κόσμος τῶν ρομπὸτ

Θὰ ξεφύγουν μιὰ μέρα ἀπὸ τὴν ἐξουσία μας;

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ἀπειλεῖται ὁλοένα καὶ περισσότερο νὰ ὑποδουλωθῆ καὶ πιθανὸ νὰ ξεπεραστῆ ἀπὸ τὶς μηχανὲς ποὺ ὁ ἴδιος ἐδημιούργησε. Πολλὲς ἠλεκτρονικὲς συσκευὲς ἀφήνουν πολὺ πίσω τὶς διανοητικές μας ἱκανότητες καὶ μεροκαμάτα ἀπὸ τὰ δημιουργήματά μας ξεφεύγουν ἀπὸ τὸν ἔλεγχό μας. Ὅπως αὐτὸς ὁ τεχνητὸς δορυφόρος, ποὺ ἐξακολουθεῖ νὰ μᾶς στέλνη τὰ ἄχρηστα πιὰ γιὰ μᾶς μηνύματά του, παρὰ τὶς διαταγές μας νὰ σιωπήση.

Ἀπὸ τ' ἄλλο μέρος, ὅσο ἡ ἐπιστήμη καὶ ἡ τεχνικὴ προοδεύουν, τόσο περισσότερες γίνονται οἱ περιοχές, ποὺ εἶναι ἀπρόσιτες γιὰ κείνους ποὺ τὶς ἀνακάλυψαν. Παράδειγμα οἱ ἀτομικὲς ἀντινοβολίες, τὸ κενὸν ἢ οἱ θερμοχασίες, ποὺ πλησιάζουν στὸ ἀπόλυτο μηδέν. Ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶναι σὲ θέσι νὰ παραμείνη σὲ περιβάλλον, ὅπου ἐπικρατοῦν παρόμοιες συνθῆκες. Ἔτσι, βρέθηκε στὴν ἀνάγκη νὰ δημιουργήση τὰ ρομπότ.

Αὐτὰ τὰ ρομπὸτ χρησιμοποιήθηκαν στὴν ἀρχὴ μόνον γιὰ ἐπιστημονικοὺς σκοπούς. Ἀλλ' ἔγιναν κατόπιν ἀντικείμενο βιομηχανικῆς παραγωγῆς, Ἀντικαθιστοῦν σήμερα τὸν ἄνθρωπο καὶ παρέχουν πολιτιμότατες ὑπηρεσίες.

Τὸ πιὸ ἐκπληκτικὸ ἀπ' αὐτὰ τὰ ρομπότ, εἶναι ὁ «Σκαραβαῖος». Πρόκειται γιὰ ἕνα ἀληθινὸ τέρας, ποὺ ζυγίζει 85 τὸ καθένα μῆκος 5 μέτρων. Ἕνα μοναδικὸ στὸν κόσμο ρομπὸτ, ποὺ ἔχει ἐγκέφαλο, ποὺ δὲν ἔχει ἄλλο ἀνθρώπινο πλάσμα. Ἀσφαλῶς, τώρα θὰ βρίσκη παρηγοριὰ στὴν ἀγκαλιὰ κανενὸς λοχαγοῦ τῶν Βερσαλλιέρων!

Φάγαμε μαζὶ καὶ μόλις σουρούχους 35 ἑκατοστῶν, σὲ τρόπον ὥστε νὰ εἶναι ἀδιαπέραστα ἀπὸ τὶς ἀτομικὲς ἀκτινοβολίες. Τὰ τζάμια ποὺ σκεπάζουν τὰ «παράθυρά» του, ἔχουν ἐπίσης πάχος 55 ἑκατοστῶν. Στὸ ἐσωτερικὸ αὐτοῦ τοῦ θαλάμου, ἐπικρατεῖ σταθερὴ θερμοκρασία 22—24 βαθμῶν. Τὸ κάθισμά του μπορεῖ νὰ πάρη ἕξη διαφορετικὲς θέσεις. Ὁ θάλαμος διαθέτει ἐπίσης ἕναν ραδιοφωνικὸ πομπὸ μὲ δυὸ γραμμοφώνια καὶ μεγάφωνα, ποὺ ἐπιτρέπουν στὸν ὁδηγὸ τοῦ τέρατος νὰ ἐπικοινωνῆ μὲ τὸν ἐξωτερικὸ κόσμο.

Ὁ «Σκαραβαῖος» στηρίζεται πάνω σὲ τέσσερα ὑδραυλικὰ πόδια καὶ μπορεῖ ν' ἀνυψωθῆ σὲ ἀπόστασι 7½ μέτρων ἀπὸ τὸ ἔδαφος. Κινεῖται μὲ δυὸ κινητῆρες, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ὁ ἕνας ἔχει δύναμι 500 ἵππων καὶ ὁ ἄλλος 110, καὶ διαθέτει δική του γεννήτρια. Τὸ τέρας ἔχει ἐπίσης ἕνα περισκόπιο, ποὺ μπορεῖ νὰ μεγεθύνη τὰ ἀντικείμενα ὡς 6 φορές.

Μὲ τὸ «Σκαραβαῖο», ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νὰ διασχίση καὶ τὸ πιὸ ἰσχυρὸ πεδίο ἀτομικῶν ἀκτινοβολιῶν, χωρὶς τὸν κίνδυνο νὰ προσβληθῆ ἀπ' αὐτές.

Ἀξιοσημείωτα εἶναι ἐπίσης τὰ «Μομπότ». Τὸ τελευταῖο ἀπ' αὐτά, ὁ «Μᾶρκος ΙΙ». ἔχει τέσσερα χέρια καὶ δυὸ ζευγάρια μάτια. Παρουσιάζεται μὲ τὴ μορφὴ ἑνὸς συνηθισμένου κιβωτίου, ἀπὸ τὸ ὁποῖον βγαίνουν τὰ τέσσερα χέρια. Καθένα ἀπ' αὐτὰ ἔχει μῆκος 1 μ. 80. Τὰ δύο ἔχουν στὶς ἄκρες λαβίδες καὶ τὰ ἄλλα δύο πομποὺς τηλεράσεως, ἐφωδιασμένους μὲ προβολεῖς. Κάτω ἀπὸ τὸ κιβώτιο βρίσκονται τέσσερις τροχοί, ποὺ ἐπιτρέπουν στὸ τέρας νὰ μετακινῆται μὲ ταχύτητα 5 χιλιομέτρων τὴν ὥρα.

Τὰ χέρια του ἔχουν, ὅπως καὶ τὰ ἀνθρώπινα, τρεῖς ἀρθρώσεις, στὸν ὦμο, στὸν ἀγκῶνα καὶ στὸν καρπό. Ἀλλ' οἱ ἀρθρώσεις αὐτὲς εἶναι «καθολικές», ἐπιτρέπουν, δηλαδή, κινήσεις πρὸς ὅλες τὶς διευθύνσεις καὶ κατὰ τοῦτο ὑπερτεροῦν ἀπὸ τὶς ἀνθρώπινες. Πραγματικά, καμμιὰ κίνησι δὲν εἶναι γι' αὐτὲς ἀδύνατη.

Σ' ὁποιαδήποτε θέσι κι' ἂν βρίσκεται τὸ χέρι, μπορεῖ νὰ σηκώση βάρος 11 κιλῶν. Οἱ λαβίδες ποὺ προσαρμόζονται σ' αὐτὰ τὰ χέρια, εἶναι πολλῶν εἰδῶν ἀνάλογα μὲ τὴν ἐργασία ποὺ θέλομε νὰ ἐκτελέσουν. Στὴν ἐσωτερική ἐπιφάνειά τους, σκεπάζονται μ' ἕνα μαξιλαράκι, ποὺ φουσκώνει μὲ ἀέρα.

Τὰ «Μομπότ» διαθέτουν ἐπίσης στὸ ἐσωτερικό τους ἕνα θάλαμο, ὅπου ἐγκαθίσταται ὁ ὁδηγός.Πατῶντας δύο «πεντάλ» ἢ πιέζοντας διάφορα κομπιά, μπορεῖ νὰ διατάξη τὰ χέρια τοῦ τέρατος νὰ ἐκτελέσουν ὁποιαδήποτε ἐργασία. Τὴν ἐκτέλεσι αὐτῆς τῆς ἐργασίας τὴν παρακολουθεῖ χάρις στὶς τηλεορατικὲς συσκευὲς μὲ τὶς ὁποῖες εἶναι ἐφωδιασμένα τὰ δύο ἄλλα χέρια.

Ἀλλὰ τὰ χέρια δὲν χρησιμεύουν μόνον γιὰ νὰ πιάνουν διάφορα ἀντικείμενα καὶ νὰ τὰ προσαρμόζουν στὸ μέρος ποὺ πρέπει. Μποροῦν ἐπίσης νὰ χειρίζωνται ἠλεκτρικὰ πριόνια, τρυπάνια, κατσαβίδια, λίμες, νὰ βάζουν ἢ νὰ βγάζουν βίδες κλπ.

Ὁ «Μᾶρκος ΙΙ» μπορεῖ ἀκόμη νὰ τηλεκατευθύνεται ἢ νὰ ἐκτελῆ ὡρισμένο πρόγραμμα ἐργασιῶν, ποὺ τοῦ μεταδίδεται ἀπὸ ἕναν ἠλεκτρικὸ ἐγκέφαλο. Εἶναι δυνατόν, ἀκόμη νὰ ἐξαποστείλωμε τὰ «Μομπότ» σὲ μεγάλα βάθη μέσα στὴ θάλασσα, γιὰ τὴ συλλογὴ πληροφοριῶν, τὴ λῆψι φωτογραφιῶν κλπ. Θεωρητικά, δὲν ὑπάρχει ὅριο γιὰ τὸ βάθος, στὸ ὁποῖο μποροῦν νὰ φτάσουν.

Τὸ μόνο ποὺ δὲ μποροῦν νὰ κάμουν τὰ ρομπότ, εἶναι νὰ πάρουν δικές τους πρωτοβουλίες. Ἀλλ' αὐτὸ ἰσχύει μόνον γιὰ τὰ σημερινὰ ρομπότ. Ὅταν αὔριο κατασκευάσωμε τελειότερα, θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ τὰ ἐπιστρέψωμε στὶς θελήσεις μας ἢ θὰ τὰ ἰδοῦμε μιὰ μέρα νὰ θέλουν, ὅπως ὁ τεχνητὸς δορυφόρος γιὰ τὸν ὁποῖον μιλήσαμε; Οἱ ἐπιστήμονες ἀντιμετωπίζουν μὲ τρόμο αὐτὸ τὸ ἐνδεχόμενο, ποὺ, ἀλλοίμονο, δὲ μποροῦν νὰ τὸ ἀποκλείσουν.

— Γιὰ νὰ ἰδοῦμε, πόσο προχώρησε ὁ ζωγράφος μας, μὲ τὸ σχέδιο τῆς ρεκλάμας τοῦ ρούμι!

—Ἀκόμα δὲν παντοευτήκαμε. Χαρίλαε, καὶ θὰ μοῦ ἀργίσης τὶς σκηνές;

— Μιὰ καὶ δὲ βαίσκουμε μικρὰ παιδιὰ γιὰ νὰ θετήσουμε, θὰ υἱοθετήσουμε αὐτὸ τὸ ὀρφανό!...

ΤΑ «ΧΑΠΙΑ ΤΗΣ ΕΥΤΥΧΙΑΣ» ΒΛΑΒΕΡΑ για τὸν ὀργανισμό

Καταστρέφουν τὴν ὑγεία καὶ νεκρώνουν τὸ μυαλό

ΑΝΑΡΙΘΜΗΤΟΙ ἄνθρωποι σ' ὅλο τὸν κόσμο χρησιμοποιοῦν τὰ καλούμενα «χάπια τῆς εὐτυχίας» (διεγερτικὰ ἢ ἡρεμιστικά). Μόνον οἱ Ἀμερικανοὶ καταναλίσκουν περὶ τὰ 2 δισεκατομμύρια παρόμοια χάπια τὸ χρόνο. Ἀνάλογη εἶναι ἡ καπανάλωσί τους καὶ στὶς ἄλλες χῶρες. Ὁ ἰλιγγιώδης ρυθμὸς τῆς σημερινῆς ζωῆς, ἄλλωστε, συντελεῖ στὴν ὁλοένα καὶ μεγαλύτερη διάδοσί τους.

Ἀλλά, δυστυχῶς, τὰ φάρμακα αὐτὰ κάθε ἄλλο παρὰ ἀθῶα εἶναι, ὅπως εἶχε πιστευθῆ στὴν ἀρχή. Μερικὰ ἀπ' αὐτά, μάλιστα, προκαλοῦν βλάβες, ποὺ δὲν εἶναι μικρότερες ἀπὸ ἐκεῖνες τῆς μορφίνης ἢ τῆς ἡρωΐνης.

Τὰ δυὸ τυπικὰ διεγερτικὰ φάρμακα εἶναι ἡ ἀμφεταμίνη καὶ ἡ ἐφεδρίνη, ποὺ οἱ Κινέζοι τὰ χρησιμοποιοῦσαν μὲ τὸ ὄνομα «μάχ-ούάνγκ», πρὶν ἀπὸ 5.000 χρόνια. Χρησιμοποιήθηκαν ἐπίσης ἀπὸ τοὺς Ἀμερικανοὺς σὲ μεγάλη κλίμακα κατὰ τὸν τελευταῖο πόλεμο, γιὰ νὰ τονώνουν τὸ ἠθικὸ τῶν στρατιωτῶν. Ἀπὸ τοὺς Ἀμερικανούς, διαδόθηκαν στοὺς Ἰάπωνες, ποὺ τὰ βρῆκαν περισσότερο διεγερτικὰ ἀπὸ τὰ ἐγχώρια προ�ϊόντα αὐτοῦ τοῦ εἴδους. Οἱ Ἀμερικανοί, περήφανοι γι' αὐτὴ τὴν προτίμησι, τοὺς ἔδωσαν, μετὰ τὸν τερματισμὸ τοῦ πολέμου, ὅλα τὰ ἀποθέματα, ποὺ εἶχαν γιὰ τὶς στρατιωτικὲς δυνάμεις τοῦ Εἰρηνικοῦ. Κι' οἱ Ἰάπωνες ρίχτηκαν μὲ μανία σ' αὐτά. Μερικοὶ τοξικομανεῖς ὡμολόγησαν, ὅτι χρησιμοποιοῦσαν κάθε μέρα 200 ἑνέσεις ἀμφεταμίνης τῶν 3 χιλιοστογραμμῶν! Τὸ Μάϊο καὶ Ἰούνιο τοῦ 1954, ἐξ ἄλλου, 31 δολοφόνοι ἐπὶ 60 ὡμολόγησαν, ὅτι ἐγκλημάτησαν γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ προμηθευθοῦν ἀμφεταμίνη.

Ἡ διεγερτικὴ ἐπίδρασις τῆς ἀμφεταμίνης εἶναι ἀναμισθήτη. Ἀλλ' ἡ παρατεινομένη χρῆσις της δηλητηριάζει τὸν ὀργανισμό. Οἱ συνέπειές της ἐκδηλώνονται τόσο στὸ σωματικό, ὅσο καὶ στὸ ψυχικὸ πεδίο: ἀνορεξία, ἀκαταστασία δίψα, ἀϋπνία, παλμοί, διαταραχὲς τοῦ συμπαθητικοῦ, παραισθήσεις ὀπτικὲς καὶ ἀκουστικές, παραληρήματα, μανία καταδιώξεως, ἀπώλεια τῆς μνήμης, ἀνικανότης συναρμολογήσεως τῶν ἰδεῶν, διανοητικὴ χαύνωσις. Πολλοὶ φοιτηταί, ποὺ εἶχαν κάμει χρῆσι διεγερτικῶν, δὲ μπόρεσαν κατὰ τὶς ἐξετάσεις ν' ἀρθρώσουν λέξι. Τὸ μυαλό τους εἶχε πάψει νὰ λειτουργῆ.

Παρόμοια ἀποτελέσματα μὲ τῆς ἀμφεταμίνης ἔχουν ἐπίσης τὸ «ἀκαξιτόν», ἡ ὀρθεδρίνη κλπ.

Τὰ ἡρεμιστικὰ φάρμακα, ἐξ ἄλλου, μπορεῖ νὰ διαιρεθοῦν σὲ δυὸ μεγάλες κατηγορίες:

1) Ἐκεῖνα, ποὺ παράγονται ἀπὸ τὸ ἰνδικὸ φυτὸ «ραουβόλφια σερπαντίνα»: ρεζερπίνη, ρεζερπιδίνη, ρεσιναμίνη, κλπ.

2) Ἐκεῖνα, ποὺ παράγονται ἀπὸ τὴ φαιναθειαζόνη. Ἡ χημικὴ αὐτὴ οὐσία, ποὺ ἀνακαλύφθηκε πρὶν ἀπὸ μερικὰ χρόνια, χρησιμοποιήθηκε ἀρχικὰ γιὰ τὴν καταπολέμηση τῶν παρασίτων τοῦ ἐντέρου. Οἱ γιατροὶ πρόσεξαν τὴν ἐκπληκτικὴ ἐπίδρασί της στοὺς ἀσθενεῖς, ποὺ τὸ χρησιμοποιοῦσαν. Ἀπὸ τὴν 10-φαινοθειαζίνη παρήχθησαν ἕκτοτε πλεῖστα ἡρεμιστικὰ φάρμακα, ποὺ τὰ κυριώτερα ἀπ' αὐτὰ εἶναι ἡ χλωροπρομαζίνη, ἡ προχλωρπεραζίνη, ἡ ἀσεπρομαζίνη, ἡ λεβοπρομαζίνη, τὸ λαργακτύλ, κλπ.

Τὰ ἀποτελέσματα, ποὺ ἔχουν αὐτὰ τὰ ἡρεμιστικὰ φάρμακα, εἶναι, στὴν ἀρχή, ἐκπληκτικά. Σύμφωνα μὲ τὴν ἔκφρασι ἑνὸς ἀσθενοῦς, οἱ ἔγνοιες, ἀκόμη κι' οἱ πιὸ σοβαρές, «γλιστρᾶνε σὰν τὸ νερὸ πάνω σ' ἕνα ἀδιάβροχο». Ἡ ἀγωνία ἐξαφανίζεται. Ὁ ἀσθενὴς αἰσθάνεται εὐφορίας, ποὺ ἔχει ἕνα αἴσθημα εὐφορίας, ποὺ τοῦ δίνει θάρρος κι' αἰσιοδοξία.

Ἀλλά, δυστυχῶς, ὁ ὀργανισμός μας συνηθίζει στὰ ἡρεμιστικὰ φάρμακα, ὅπως καὶ στὰ ναρκωτικά. Ὁ ἀσθενὴς (γιατὶ πρόκειται γιὰ πραγματικὸ ἀσθενῆ) πρέπει ν' αὐξάνη συνεχῶς τὶς δόσεις. Ἂν σταματήση τὸ φάρμακο, ἡ ἀγωνία ξανασεμφανίζεται, μὲ μεγαλύτερη ἔντασι ἀπὸ πρίν. Ἀναφέρονται περιπτώσεις τοξικομανῶν ἀπὸ λαογκαντίλ, ποὺ ἔφθασαν στὴν αὐτοκτονία, γιατὶ δὲν εἶχαν τὰ ἀπαραίτητα χρήματα, γιὰ ν' ἀγοράσουν τὸ προσφιλές τους φάρμακο.

Ὁ δόκτωρ Αἰμὲ Ἀλιπὲρ ἀναφέρει τὰ ἀκόλουθα ἀποτελέσματα, ποὺ ἔχουν τὰ ἡρεμιστικὰ φάρμακα:

«Ὁ ἀσθενὴς παρουσιάζει στὴν ἀρχὴ διαταραχὲς στὴν ὁμιλία (τραυλίσματα, ἀδυναμία ἐκφωνήσεως ὡρισμένων συλλαβῶν), τρεμουλιάσματα καὶ ὑπνηλία. Ἐμφανίζονται ἀκολούθως μουδιάσματα στὸν κορμὸ καὶ τὰ ἄκρα, βάρος στὸ στομάχι μετὰ τὴ λῆψι τοῦ φαρμάκου, δυσκοιλιότης. Παρουσιάζονται κάποτε ἀδιαθέσεις, ποὺ μοιάζουν μὲ γρίππη καὶ ποὺ χαρακτηρίζονται ἀπὸ πυρετό, γενικὴ καχεξία, ναυτία καὶ φαινόμενα ἡπατικῆς ἀνεπαρκείας. Σὲ μερικὲς περιπτώσεις, παρετηρήθη ἴκτερος καὶ δερματικὲς ἀντιδράσεις ἀλλεργικῆς μορφῆς. Σιγὰ-σιγά, ἐμφανίζεται ἀκαιψία καὶ νωθρότης στὶς κινήσεις. Οἱ ψυχικὲς διαταραχὲς εἶναι ἐπίσης πολὺ σοβαρές. Ὁ ὀργανισμὸς τοῦ ἀσθενοῦς παρέχει πρόσφορο ἔδαφος σὲ παντὸς εἴδους αὐθυποβολές.

Ὁ ἄνθρωπος, ποὺ κάνει χρῆσι ἡρεμιστικῶν φαρμάκων, ζῆ σὰ μέσα σ' ἕνα διαρκὲς ὄνειρο ἐν ἐσω γρηγόρσει. Τίποτα πιὰ δὲν τὸν τρομάζει... οὔτε τὸ αὐτοκίνητο, ποὺ ἔρχεται κατ' ἐπάνω του. Παρατηρήθηκε, ὅτι πολλὰ αὐτοκινητιστικὰ δυστυχήματα ὀφείλονται σὲ ὁδηγούς, ποὺ ἡ χρῆσις ἡρεμιστικῶν τοὺς εἶχε προικίσει μὲ μεγάλη αὐτοπεποίθησι. Στὴ συνηθισμένη ζωή, ἐκεῖνος ποὺ χρησιμοποιεῖ ἡρεμιστικὰ φάρμακα, δὲ ζυγίζει τὰ ὑπὲρ καὶ τὰ κατά, προτοῦ πάρη μιὰν ἀπόφασι. Ζῆ σὲ μιὰ μακαριότητα, ποὺ τὸν ὁδηγεῖ συχνὰ σὲ ἀνεπανόρθωτες κοπετομάρες.

Ὁ δόκτωρ Κράπφ, ἐξ ἄλλου, διευθυντὴς τοῦ τμήματος ψυχικῆς ὑγιεινῆς τοῦ Παγκοσμίου Ὀργανισμοῦ Ὑγείας, παρατηρεῖ, ὅτι τὰ σύγχρονα διεγερτικὰ καὶ ἡρεμιστικὰ φάρμακα (ἀμφεταμίνη, ἐπροκὰ φάρμακα (ἀμφεταμίνη, ἐπροναζίδη, ρεζερπίνη, χλωροπρομαζίνη, μπερομπεμιάτ κλπ.) ἔχουν παραλυτικὴ ἐπίδρασι. Ἐξαφανίζουν τὸ αἴσθημα τῶν εὐθυνῶν καὶ μᾶς κάνουν διανοητικὰ καὶ ψυχικὰ νεκρούς.

Παρομοία ἐπίδρασι ἔχουν καὶ μερικὰ ἄλλα ἡρεμιστικὰ φάρμακα, ποὺ χρησιμοποιοῦνται στὴν ψυχοθεραπευτική, ὅπως τὸ «μιλτάουν», ἡ προκαλμαδιόλη, τὸ «ἐταναίλ», τὸ «ἀταράξ», ἡ μπεναξανίλ», τὸ «Μ-ἀμπιδόν», τὸ καταζίνη, τὸ «Μ-ἀμπιδόν», τὸ «φρενικέλ». Ἡ παρατεινομένη χρῆσις τῶν δημιουργεῖ ἕξι καὶ ἔχει τὶς πιὸ δυσάρεστες συνέπειες γιὰ τὴ σωματικὴ καὶ τὴν ψυχικὴ μας ὑγεία.

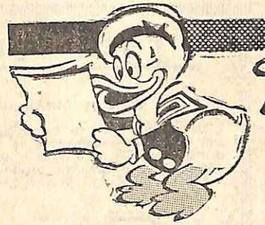

ΡΥΘΜΗ Ἱστοριοῦλα

Μιὰ εὐαίσθητη γυναίκα

Οἱ τελευταῖες ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου χρύσιζαν τοὺς τρούλους τῆς Βασιλικῆς τοῦ Μαξεντίου, ἐνῶ οἱ καμπάνες τῶν ἐκκλησιῶν τῆς Ρώμης χτυποῦσαν χαρμόσυνα. Ὕστερ' ἀπὸ ἕνα μακρυνὸ περίπατο στοὺς δρόμους τῆς «αἰώνιας πόλεως», γύριζα στὸ ξενοδοχεῖο μου γιὰ ν' ἀλλάξω, ὅταν συνάντησα τὸ φίλο μου Μάριο Σαντέλια. Ὁ Μάριο ἦταν ἕνας νεαρὸς Βενετσιάνος, πάντα κομψὰ ντυμένος, ἀλλὰ καὶ παράφορος στὶς ἐκδηλώσεις του, ὅπως ὅλοι σχεδὸν οἱ συμπατριῶτες του. Βαρέθηκα πιά, μοῦ φώναξε μόλις μὲ εἶδε. Βαρέθηκα!

Ἤμουν συνηθισμένος στὶς τέτοιες «ἐκρήξεις» τοῦ φίλου μου καὶ, χωρὶς ν' ἀνησυχήσω πολύ, προσπάθησα νὰ τὸν καλμάρω, γιὰ νὰ καταλάβω τί συμβαίνει.

— Τί ἔπαθες, «κάρο μίο»; τὸν ρώτησα. Μήπως ἔχασες μερικὲς χιλιάδες λιρέττες στὸ μπακαρά;

— Ὄχι! Σοῦ εἶπα ὅτι βαρέθηκα. Πρέπει νὰ τελειώση πιὰ αὐτὴ ἡ τροπία. Ἡ ὁμοιομιὰ μου ἐξαντλήθηκε.

— Ἀντὶ νὰ μοῦ μιλᾶς μὲ αἰνίγματα, θὰ ἦταν καλύτερα νὰ μοῦ ἐξηγήσης περὶ τίνος ἀκριβῶς πρόκειται.

— Μά, δὲν κατάλαβες ἀκόμα ὅτι ἡ Φραντζέσκα εἶναι ἡ αἰτία;

— Ἡ Φραντζέσκα;

— Ναί ἡ Φραντζέσκα μου! Μοῦ ἔκανε μιὰ τρομερὴ σκηνή, γιατὶ χθὲς θράδυ ἔξχασα στὸ θέατρο τὰ σκιάλια της, ποὺ τῆς εἶχα χαρίσει. Σὲ παρακαλῶ, πές μου, εἶναι λόγος αὐτὸς γιὰ νὰ δημιουργήση ἕνα σοβτὸ σκάνδαλο; Δὲν μπορῶ πιά. Πάνω ἀπὸ ἕνα χρόνο ὑποφέρω τοὺς θυμούς, τὰ καπρίτσια καὶ τὰ νεῦρα τῆς «ἀγαπημένης μου μητρόνας», ἀλλὰ τώρα πιὰ δὲν ἀντέχω ἄλλο. Καὶ νὰ σκεφθῆς ὅτι, ὅταν τὴν πρωτογνώρισα, ἦταν τὸ πιὸ ἥσυχο, καὶ ὑπάκουο πλάσμα στὸν κόσμο! Τώρα ὅμως καὶ ἕνας ἐξαγριωμένος ταῦρος, μοιάζει μὲ ἥμερο ἀονάκι μπροστά της, ὅταν τὴν πιάνουν τὰ νεῦρα της!

Προσπάθησα νὰ τὸν συγκρατήσω κάπως, ἀλλὰ ἦταν ἀδύνατον. Εἶχε πάρει φόρα καὶ τίποτα δὲν μποροῦσε νὰ τὸν σταματήση.

— Μοῦ ἔχει κάνει τὴ ζωὴ σωστὴ κόλασι!, συνέχισε. Πρέπει νὰ φρωᾶ ἐπὶ τέλους ἕνα πρότο νὰ χωρίσω. Αὐτὴ τὴ φορά, τὸ πῆρα πιὰ ἀπόφασι, ὁριστικά.

— Μά, ἀγαπητέ μου, τὸν διέκοψα, ξέρω καλὰ ὅτι κι' ἄλλες τρεῖς φορὲς ἔως σήμερα εἶχες πάρει τὴν ἴδια ἀπόφασι, ἀλλά, τὴν ἄλλη μέρα, ἡ Φραντζέσκα ἔπεφτε μὲ λυγμοὺς στὴν ἀγκαλιά σου κι' ἐσὺ τὴν συγχωροῦσες ἀμέσως.

— Ἔχεις δίκιο νὰ μὲ κοροϊδεύης, ἀλλὰ τώρα τίποτα δὲν θὰ μὲ κάνη ν' ἀλλάξω γνώμη. Ἕνας θάνατος θὰ μὲ χωρίσῃ ἀπὸ τὴν Φραντζέσκα καὶ σ' αὐτὸ θὰ μὲ βοηθήσης κι' ἐσύ!

— Ἕνας θάνατος; φώναξα τρομαγμένος. Δὲν πιστεύω νὰ θέλης νὰ τὴν σκοτώσω γιὰ χατῆρι σου:

— Ὄχι, ἀγαπητέ μου. Τὸ σχέδιό μου εἶναι πολὺ ἁπλό.

Καὶ μοῦ ἐξήγησε αὐτὸ τὸ σχέδιό του: Θὰ ἐστέλνα στὶς ἐφημερίδες μιὰ μικρὴ ἀγγελία γιὰ τὸν «ἀείμνηστο θάνατο τοῦ Μάριο Σαντέλια», θὰ τύπωνα μερικὰ νεκρώσιμα ἀγγελτήρια, κι' ἕνα ἀπ' αὐτὰ θὰ τὸ ταχυδρομοῦσα στὴν Φραντζέσκα. Στὸ μεταξύ, ὁ Μάριο θὰ γύριζε σπίτι του, στὴ Βενετία, καὶ θὰ ἔμενε κρυμμένος ἐκεῖ, ὡς ὅτου ἐξεχασθῆ τὸ πρᾶγμα. Φυσικά, θὰ ἔβλεπε ἐντολὴ στὸν ὑπηρέτη του νὰ λέη σ' ὅλους ὅτι ὁ κύριός του εἶχε πεθάνει ξαφνικὰ ἀπὸ συγκοπή. Ἔτσι, ἡ Φραντζέσκα θὰ ἔφαχνε νὰ ὀρῆ ἄλλον.

Δὲν μποροῦσα παρὰ νὰ ὑπακούσω, καὶ τὸ σχέδιο τοῦ φίλου μου μπῆκε σ' ἐφαρμογή...

★

Δυὸ ἑβδομάδες ἀργότερα, βρισκόμουν στὴν Βενετία. Καὶ ἡ πρώτη μου δουλειὰ ἦταν νὰ ἐπισκεφθῶ, ὅσο πιὸ κρυφὰ μποροῦσα, τὸν Μάριο στὸ σπίτι του. Τὸν βρῆκα νὰ κάθεται ἥσυχος σὲ μιὰ πολυθρόνα καὶ νὰ καπνίζη τὸ τσιγάρο του.

— Α! φίλε μου!, μοῦ εἶπε, μόλις μὲ εἶδε. Δὲν μπορεῖς νὰ φαντασθῆς πόσο εὐτυχισμένος νιώθω! Εἶμαι πιὰ ἥσυχος καὶ τὰ νεῦρα μου ξαναβρῆκαν τὴν ἰσορροπία τους.

— Καὶ ἡ Φραντζέσκα; τὸν ρώτησα. Τί γίνεται;

Καμμιὰ εἴδησι! Τὸ μικρὸ αὐτὸ στρατήγημα μοῦ ἔδωσε τὴν εὐκαιρία νὰ καταλάβω πόσο σχετικὰ εἶναι τὰ αἰσθήματα τῶν ἀνθρώπων. Ἀσφαλῶς, τώρα θὰ βρίσκη παρηγοριὰ στὴν ἀγκαλιὰ κανενὸς λοχαγοῦ τῶν Βερσαλλιέρων!

Φάγαμε μαζὶ καὶ μόλις σουρού-

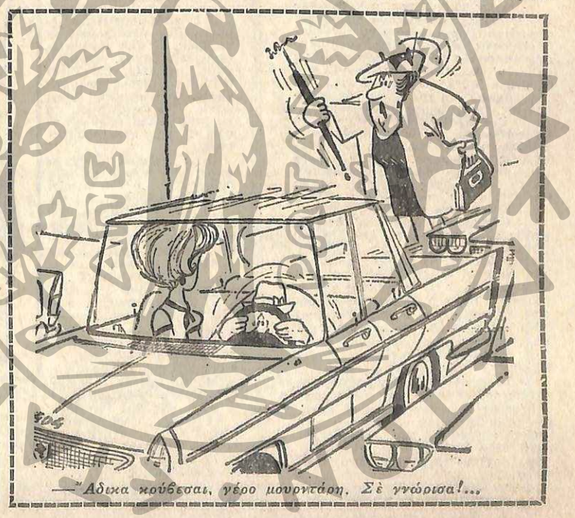

—Ἄδικα κούβεσαι, γέρο μουρντάτσι. Σὲ γνώρισα!...

πωσε, ἐγήκαμε γιὰ ἕνα μικρὸ περίπατο. Στὸ «Καφὲ — Φλοριάν», ποὺ ἰσταθήκαμε γιὰ λίγο, ἕνας μικρὸς πουλοῦσε τὶς ἀπογευματινὲς ἐφημερίδες τῆς Ρώμης. Ὁ Μάριο ἀγόρασε μιὰ καὶ ἄρχισε νὰ τὴν διαβάζῃ ἀδιάφορα, ὅταν ξαφνικὰ τὸν εἶδα νὰ γυνεται ὠχρὸς καὶ τὰ τρέμῃ.

— Διάβασε ἐδῶ!, μοῦ εἶπε.

Καὶ μοῦ ἔδωσε τὴν ἐφημερίδα.

Ἔρριξα μιὰ διαστικὴ ματιὰ καὶ διάβασα τὴν ἑξῆς εἴδησι:

«Ἡ δεσποινὶς Φραντζέσκα Ντέλια ἀπεπειράθη νὰ αὐτοκτονήσῃ μὲ βερονάλ. Ἡ αὐτόχειρ μετεφέρθη εἰς τὸ νοσοκομεῖον, ἀλλὰ ἡ κατάστασίς της ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι κρίσιμος. Ὡς εἰμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν, ἡ δεσποινὶς Ντέλια εἶχε καταληφθῆ, τὸν τελευταῖον καιρόν, ὑπὸ βαθείας μελαγχολίας, λόγω τοῦ αἰφνιδίου θανάτου τοῦ μνηστῆρος της, καὶ ἠθέλησε νὰ τερματίσῃ καὶ αὐτὴ τὴν ζωήν της».

Ὁ Μάριο φαινόταν τρομερὰ συγκινημένος ἀπὸ τὴν εἴδησι αὐτὴ καὶ τὰ μάτια του εἶχαν δουρκώσει.

— Μπορεῖσες ποτὲ νὰ τὸ φαντασθῇς ἀπὸ τὴν Φραντζέσκα; μοῦ εἶπε. Φαίνεται λοιπὸν ὅτι μ' ἀγαποῦσε πραγματικά. Κι' ἐγὼ ποὺ τὴν ἔσπρωξα στὴν αὐτοκτονία! Ἂν ἤσουν στὴ θέσι μου, τί θὰ ἔκανες;

— Θὰ ἔπαιρνα τὸ πρῶτο τραῖνο γιὰ τὴ Ρώμη καὶ θὰ ἔτρεχα στὸ προσκέφαλό της.

— Αὐτὸ θὰ κάνω κι' ἐγώ!

Τὸ ἴδιο ἑσπέρας, ὁ Μάριο ἔφευγε γιὰ τὴ Ρώμη.

★

Πέρασαν τρεῖς μῆνες ἀπὸ τότε καί, στὸ διάστημα αὐτό, ταξίδεψα σ' ὁλόκληρη τὴν Ἰταλία χωρὶς νὰ μάθω κανένα νέο τοῦ Μάριο καὶ τῆς μνηστῆς του.

Ὅταν ξαναγύρισα στὴ Ρώμη, δὲν παρέλειψα νὰ κάνω τὸν συνηθισμένο μοῦ περίπατο στὸν κῆπο τῆς Βίλλας Μποργκέζε. Καὶ φαντάζεσθε τὴν ἐκπληξί μου, ὅταν εἶδα τὴ Φραντζέσκα, πιὸ ὡροσερὴ καὶ ὁμορφη παρὰ ποτέ!.

Παράλειψα νὰ σᾶς πῶ ὅτι ἡ Φραντζέσκα μπορεῖ νὰ εἶχε ἄσχημο χαρακτῆρα, ἀλλὰ ἦταν μιὰ ἀπὸ τὶς ὡραιότερες Ἰταλίδες ποὺ εἶχα γνωρίσει καί, ἀσφαλῶς, ὁ Λεονάρντο ντὰ Βίντσι εὐχαρίστως θὰ τὴν ἔπαιρνε γιὰ μοντέλο του.

— Ἀγαπητή μου Φραντζέσκα, τῆς εἶπα, θλέπω μὲ ἱκανοποίησι ὅτι αὐτὴ ἡ δυσάρεστη περιπέτεια δὲν σοῦ ἄφησε κανένα ἴχνος. Εἶσαι πιὸ καλὴ κι' ἀπὸ πρίν.

Ἕνας καταρράκτης γέλιου ἦταν ἡ ἀπάντησί της.

— Ὥστε κι' ἐσύ, καρίσσιμο, τὸ πῆρες στὰ σοβαρά;

— Στὰ σοβαρά; Μά, διάβασα στὶς ἐφημερίδες τῆς Ρώμης ὅτι γιὰ ἀρκετὲς ἡμέρες ἔβρισκόσουν μεταξὺ ζωῆς καὶ θανάτου...

— Φτωχέ μου φίλε, ποτὲ δὲν θὰ μπορέσῃς νὰ καταλάβῃς τὶς Ἰταλίδες! Νόμισες ὅτι πίστεψα τὸ ἀγγελμοῦ ἔστειλες;

— Μά..., προσπάθησα νὰ διαμαρτυρηθῶ.

— Μόλις τὸ διάβασα, συνέχισε αὐτή, κατάλαβα ἀμέσως τὸ κόλπο καὶ ἀποφάσισα νὰ τοῦ τὸ ἀνταποδώσω!

Μπροστὰ σὲ μιὰ τέτοια σατανικὴ μηχανορραφία, δὲν μπόρεσα παρὰ νὰ μείνω μ' ἀνοιχτὸ τὸ στόμα γιὰ τὴν ἐξυπνάδα αὐτῆς τῆς κοπέλλας.

— Δηλαδή, ἡ ἀπόπειρα τῆς αὐτοκτονίας σου ἦταν μιὰ σκηνοθεσία;

— Βεβαίως! Εἶχα ἕναν γνωστὸ δημοσιογράφο καὶ δὲν δυσκολεύτηκα καθόλου νὰ περάσω αὐτὴ τὴν εἴδησι στὶς ἐφημερίδες. Ἤμουν βεβαία ὅτι ὁ δικός μου θάνατος θ' ἀνάσταινε τὸ «νεκρό» τῆς Βενετίας καὶ θὰ τὸν ξαναφέρνε κοντά μου.

— Καὶ πέτυχε τὸ κόλπο;

— Φυσικά! Ὁ Μάριο κι' ἐγὼ εἴμαστε τὸ πιὸ ταιριαστὸ ζευγάρι τοῦ κόσμου καὶ σὲ μερικὲς ἑβδομάδες παντρευόμαστε. Τί τὰ θές, ἔτσι εἶσαστε ἐσεῖς οἱ ἄνδρες. Πρέπει νὰ χάσετε κάτι, γιὰ νὰ ἐκτιμήσετε τὴν ἀξία του. Τώρα ὁ Μάριο τρέμει μήπως ἀποπειραθῶ ν' αὐτοκτονήσω καὶ πάλι καὶ φροντίζει νὰ ἱκανοποιῇ καὶ τὶς πιὸ παράλογες ἐπιθυμίες μου.

— Δὲν νομίζεις ὅμως ὅτι τὸ παρακάνεις;

— Τὸ παρακάνω; Ἐγώ, ποὺ γιὰ χατῆρι του, λίγο ἔλειψε νὰ πεθάνω;

Ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀπάντησι αὐτή, δὲν μποροῦσα παρὰ νὰ τὴν συγχαρῶ γιὰ τὸ κατόρθωμά της... καὶ νὰ εὐχηθῶ στὸν ἑαυτό μου νὰ μὴ συναντήσω ποτὲ κι' ἐγὼ μιὰ τέτοια γυναῖκα.

ΜΩΡΙΣ ΝΤΕΚΟΜΠΡΑ

Γιὰ μικροὺς ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥΣ

Δίδυμη διπλὴ πυραμίδα

Ξεκινώντας ἀπὸ τὰ τετραγωνίδια 1 καὶ 2, μέσα στὰ ὁποῖα θὰ τοποθετῆστε τὸ ἴδιο φωνῆεν, συμπληρώστε ἀκολούθως τὸ σχέδιο μὲ λέξεις, τῶν ὁποίων σᾶς δίνομε πιὸ κάτω τὶς σημασίες.

Γιὰ κάθε λέξι, μέχρι τὴν ἐννάτη, θὰ χρησιμοποιῆτε ὅλα τὰ γράμματα τῆς προηγουμένης, ἀναγραμματισμένα ἢ ὄχι, σὺν ἕνα καινούργιο. Στὴ συνέχεια δέ, ἡ κάθε λέξι θὰ σχηματίζεται μὲ τὰ γράμματα τῆς προηγουμένης, μεῖον ἕνα, γιὰ νὰ φτάσετε στὰ τετραγωνίδια υβ καὶ 17, μέσα στὰ ὁποῖα θὰ τοποθετῆστε τὸ ἴδιο σύμφωνο ποὺ εἴχατε βάλει καὶ μέσα στὰ δυὸ πρῶτα (1 καὶ 2).

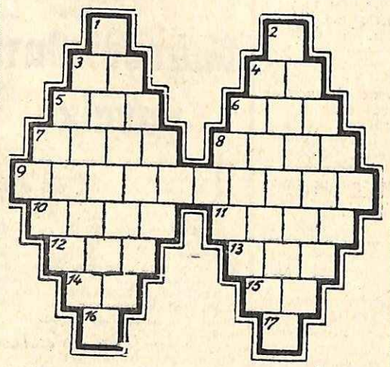

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ

1) Φωνῆεν.
2) Φωνῆεν.
3) Νότα.
4) Τὸ χρησιμοποιοῦν συχνὰ οἱ περίεργοι.
5) Ναυτικὸ παράγγελμα.
6) Αἰτιολογικὸς σύνδεσμος.
7) Χρησιμοποιεῖται ἀπὸ χαρτοπαίκτες.
8) Ὄνομα διασήμου Γάλλου τραγουδιστή.
9) Συγκοινωνεῖ μὲ τὰ ἔγκατα τῆς γῆς.
10) Πιὸ γνωστὴ ὡς μελίγκρα.
11) Κρατοῦν τὸ μέλλον στὰ χέρια τους.
12) Ὅμοια.
13) Ἄνθος.
14) Νημάτιο.
15) Ἄρθρο.
16) Φωνῆεν.
17) Φωνῆεν.

Δ.

Κινηματογραφικὸ παιγνίδι

Σὲ κάθε κατωτέρω ὁμάδα, ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ τρεῖς τίτλους κινηματογραφικῶν ἔργων, παραλείψαμε μιὰ λέξι, ποὺ εἶναι ἡ ἴδια καὶ στοὺς τρεῖς τίτλους. Φυσικά, δὲν εἶναι πάντα στὴν ὀνομαστική, μάκα ἰστὴ γενικὴ, στὴν αἰτιατικὴ ἢ καὶ στὸν πληθυντικό.

Π.χ.: «Γυμνὸ ἀνάμεσα στοὺς λ ύ κ ο υ ς», «Τὸ θαῦμα τῶν λ ύ κ ω ν», «Οἱ λ ύ κ ο ι μεταξύ τους».

1) «Οἱ ἐντιμότατοι τοῦ κελιοῦ ...» — «... ἐγκλήματα ζητοῦν ἔνοχοι» — «Τὸ ἔγκλημα τοῦ ἐξπρὲς ...».
2) «Ἡ μεγάλη ...» — «... γιγάντων» — «Ἡ ... ἔγινε τὴν αὐγήν.
3) «Ἐπιχείρησις ...» — «Τὰ ἀπόρρητα τῆς ...» — «Χωριστὲς ...».
4) «... στὸ Παρίσι» — «... μὲ 7 κορίτσια» — «... στὴν Κέρκυρα».
5) «Αἰώνιοι ...» — «Ὁ δρόμος τῶν χαμένων ...» — «... τῆς βίας Βένετο».
6) Οἱ ... ἑνὸς παντρεμένου» — «... στὴ Ρώμη» — «... πολυτελείας».
7) «Ὁ ... τοῦ Ἥλιου» — «Γελωτοποιὸς τοῦ ...»

Τὰ δύο ὅμοια ζευγάρια

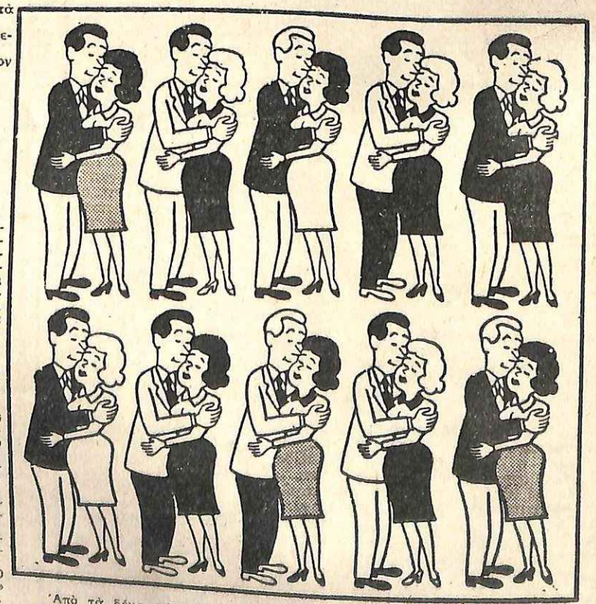

Ἀπὸ τὰ δέκα αὐτὰ ζευγάρια, μόνο δυὸ εἶναι τελείως ὅμοια, ἀκόμα καὶ στὴν παρεμικρότερη λεπτομέρεια. Ποιὰ εἶναι τὰ δυὸ αὐτὰ ζευγάρια; Ἔχετε στὴ διάθεσί σας ἑνάμισυ λεπτὸ γιὰ νὰ τὰ ἀνακαλύψετε. Μόνο τότε θὰ μπορῆτε νὰ ὑπερηφανεύεστε γιὰ τὴν παρατηρητικότητά σας.

Οἱ λύσεις στὴ σελίδα 78

Ἐπαναφέρατε τὴν τάξι

Στὴν πρώτη στήλη (ἀριστερὰ) σᾶς δίνομε πιὸ κάτω τὰ ὀνόματα ζώων, φυτῶν, ὀρυκτῶν κλπ. καὶ στὴ δεύτερη στήλη (δεξιὰ) τί ἀκριβῶς ἀντιπροσωπεύουν οἱ ὀνομασίες αὐτές; Ἡ σειρὰ ὅμως τῶν χαρακτηρισμῶν στὴ δεύτερη στήλη δὲν εἶναι κανονική. Βάσει τῶν ὀνομάτων τῆς πρώτης στήλης, προσπαθῆστε νὰ ἐπαναφέρετε τὴν ταξὶ στὴ δεύτερη, βρίσκοντας σὲ ποιὸ ἀκριβῶς ὄνομα ἀντιστοιχεῖ ὁ χαρακτηρισμὸς τῆς δεύτερης στήλης:

1) Ἀκεδία = Ὀστοῦν.
2) Ἔλυψ = Ἔλαφος.
3) Ζεφύρι = Πτηνόν.
4) Μέργος = Ἰχθύς.
5) Σερβάλ = Φυτόν.
6) Ἀκανθίτης = Ὕφασμα.
7) Μορέσκα = Μουσικὸ ὄργανο.
8) Δάμα = Αἰλουροειδές.
9) Ὀξυδόας = Ὀρυκτόν.
10) Ἀποσχίς = Χορός.

Ἀναγραμματισμὸς

Βασίλισσα ἀρχαιοτάτη,
τοῦ Κάδμου θυγατέρα,
τὴν ἀναγραμματίζετε
καὶ βασιλιὰ περίφημο,
γενάρχη καὶ πατέρα,
ἀμέσως σχηματίζετε.

Αἴνιγμα

Τὸ ἀρσενικό μου, ὅταν φυσᾷ,
στὴ θάλασσα ἀγναντεύεις.
Κι' ἀλί σου ἂν τύχῃ στ' ἀνοιχτά,
τότε νὰ ταξιδεύῃς...
Στὸ θηλυκό σὲ δέχονται,
σὰν πᾶς νὰ ἐπισκεφτῆς.
Κρυώνεις; Νά τὸ οὐδέτερο,
ζεστὰ νὰ τυλιχτῆς.

"ΑΛΕΚΤΩΡ"

Ο ΟΔΗΓΟΣ της νεαρής κυρίας

Είναι πάντα εὐχάριστο νὰ προσκαλοῦμε τοὺς φίλους μας σὲ γεῦμα, μὰ ὅταν πρόκειται νὰ προσκαλέσουμε ἄτομα κάπως ἐπίσημα ἢ μακρυνούς συγγενεῖς «ἐκείνου», τότε τὸ πρᾶγμα ἀλλάζει καὶ μεταμορφώνεται σὲ μιὰ κοινωνικὴ ὑποχρέωσι, ποὺ ἀπαιτεῖ κόπο καὶ πεῖρα. Τὸ μενοῦ, τὰ σερβίτσια, τὰ κοασιά, ὅλα γοειάζεται νὰ εἶναι «ὅπως πρέπει», γιὰ νὰ ἐξασφαλίσουν τὰ συγχαρητήρια τῶν προσκεκλημένων.

Μιὰ ἐπίσημη πρόσκλησι

ΤΩΡΑ, ποὺ ἡ νεαρὴ κυρία ἔχει συνηθίσει κάπως τὰ δύσκολα προβλήματα, τὰ σχετικὰ μὲ τὸ νέο της ἐπάγγελμα τῆς καινούργιας οἰκοδέσποινας, μπορεῖ νὰ ἀσχοληθῇ καὶ μὲ τὴν πιὸ ὑπεύθυνη πλευρὰ τοῦ ἐπαγγέλματός, ποὺ κάνει τὶς ἄπειρες νὰ τρέμουν. Ἐννοοῦμε τὶς ἐπίσημες προσκλήσεις.

Συνήθως, αὐτὲς οἱ ἐπίσημες προσκλήσεις εἶναι περισσότερο μιὰ κοινωνικὴ ὑποχρέωσι, παρὰ μιὰ εὐχαρίστησι, μὰ ἀκριβῶς γι' αὐτὸ τὸ λόγο ἀπαιτοῦν τέλεια προετοιμασία.

Πότε γίνεται μιὰ ἐπίσημη πρόσκλησι; Οἱ περιπτώσεις μπορεῖ νὰ εἶναι πολλές. Ὁ σύζυγος μπορεῖ νὰ προσκαλέσῃ σὲ γεῦμα ἀνθρώπους μὲ τοὺς ὁποίους θέλει νὰ συζητήσῃ σημαντικὲς ὑποθέσεις. Ἄλλοτε πρόκειται γιὰ ἕνα ἐπίσημο γεῦμα, ποὺ συγκεντρώνει τοὺς συγγενεῖς ἐκείνου ἢ καὶ τοὺς πιὸ μακρυνοὺς συγγενεῖς ἐκείνης. Ἡ γιὰ ἕνα γεῦμα, ἐπίσης ἐπίσημο, στὸ ὁποῖο προσκαλοῦνται οἱ συνέταιροι τοῦ συζύγου μὲ τὶς γυναῖκες τους.

Αὐτὰ εἶναι ἐλάχιστα μόνο παραδείγματα, ἐνῶ οἱ περιπτώσεις εἶναι ἀναρίθμητες.

ΤΟ ΓΕΥΜΑ ΑΡΧΙΖΕΙ ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΝΟΥ

Σημειώνουμε πὼς ἕνα γεῦμα, ἔστω καὶ ἐπίσημο, εἶναι πάντα λιγώτερο σημαντικὸ ἀπὸ ἕνα δεῖπνο. Γιατί, ὑπάρχει λιγώτερος καιρὸς στὴ διάθεσι τῶν προσκεκλημένων, γιατὶ εἶναι μέρα καὶ ὄχι βράδυ (τὸ βράδυ ἀπαιτεῖται πάντα καὶ σὲ ὅλα μεγαλύτερη ἐπισημότητα), γιατὶ οἱ προσκεκλημένοι, τὶς περισσότερες φορές, πρέπει νὰ ἐπιστρέψουν στὶς δουλειές τους. Ὑπάρχει ἀκόμα καὶ μιὰ παραδοσιακὴ διαφορὰ ἀνάμεσα στὸ μενοῦ τοῦ γεύματος καὶ στὸ μενοῦ τοῦ δείπνου! Στὸ γεῦμα, σερβίρονται ὁρεκτικὰ καὶ τυριά, ποὺ, σύμφωνα μὲ τὶς πιὸ ὀρθόδοξες συνήθειες, δὲν πρέπει νὰ παρουσιάζωνται στὸ βραδυνὸ μενοῦ.

Καὶ τώρα, ἂς μιλήσουμε λίγο γιὰ τὸ μενοῦ. Ποιὸς τὸ ἔχει ἐπινοήσει; Ποιὸς εἶχε πρῶτος τὴν ἰδέα νὰ γράψῃ μιὰ «λίστα» τῶν φαγητῶν ἑνὸς γεύματος;

Τὴν ἰδέα τοῦ καταλόγου τοῦ μενοῦ, τὴν ἐπενόησε ἕνας μάγειρος ἀπὸ τὴν Ρατισμπόνη, ποὺ, τὸ 1550, παρουσίασε στὸν κύριό του, τὸν πρίγκιπα τοῦ Μπρούνσβικ, ἕνα πίνακα τῶν φαγητῶν ποὺ ἑπρόκειτο νὰ μαγειρέψῃ σ' ἕνα μεγάλο γεῦμα. Αὐτὴ ἡ ἰδέα ἄρεσε τόσο στὸν πρίγκιπα ποὺ ἀπαίτησε ἀπὸ τὸ μάγειρο νὰ τοῦ παρουσιάζῃ πάντα γραμμένο τὸ καθημερινὸ μενοῦ.

Αὐτὴ ἡ συνήθεια πέρασε ἀργότερα στὴν Αὐλὴ τῆς Γαλλίας καὶ διατηροῦνται ἀκόμα, μερικὰ μενοῦ τῆς Μαρίας 'Αντουανέττας, διακοσμημένα μὲ θαυμάσια ζωγραφική.

ΤΟ ΜΕΝΟΥ ΤΟΥ ΓΕΥΜΑΤΟΣ

Τώρα, εἶναι κάπως σπάνιο νὰ ὑπάρχουν σὲ ἰδιωτικὰ σπίτια μάγειροι. Ἡ ἴδια οἰκοδέσποινα, καθορίζει τὴν ἐκλογὴ τῶν φαγητῶν, ὑποβάλλοντας σὲ δοκιμασία τὶς ἱκανότητες της καὶ τὰ γοῦστα της.

Γιὰ νὰ πετύχῃ σωστὰ σ' αὐτὴ τὴν προσπάθεια, πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψι της πολλοὺς παράγοντες: Τὸ εἶδος καὶ τὴ σπουδαιότητα τῆς δεξιώσεως, τὶς δυνατότητες ἐξυπηρετήσεως, τὰ γούστα, τὴν ἡλικία καὶ τὴν κατάστασι τῆς ὑγείας τῶν προσκεκλημένων, κλπ.

Ὑπάρχουν ὅμως ὡρισμένοι κανόνες, ποὺ πρέπει νὰ τηρῆσῃ.

Τὸ μενοῦ τοῦ γεύματος, περιλαμβάνει τὰ ὁρεκτικά, τὴ σούπα, τὸ ψάρι, τὸ κρέας, τὸ τυρί, τὸ γλυκὸ καὶ τὰ φροῦτα.

Τὰ ὁρεκτικά, ποὺ σερβίρονται μόνο στὸ γεῦμα, μπορεῖ νὰ εἶναι κρέας (σαλάμια, σαλάτα ψαριοῦ, ρωσικὴ σαλάτα, αὐγὰ μὲ μαγιονέζα, σαρδελίτσες κλπ) ἢ καὶ ζεστὰ (πίτσες, σφολιάτες, τυρόπιττες, βὸλ ὠβάν κλπ). Ἂν αὐτὰ τὰ τελευταῖα εἶναι ἄφθονα, μπορεῖ νὰ ἀντικαταστήσουν καὶ τὸ πρῶτο πιάτο.

Τὸ πρῶτο πιάτο εἶναι πάντα στεγνὸ (μὲ μοναδικὴ ἐξαίρεσι τὴν ψαρόσουπα) καὶ μπορεῖ νὰ ἀποτελῆται ἀπὸ μακαρόνια, ἀπὸ πιλάφι κλπ. Τὸ δεύτερο πιάτο ἀποτελεῖται ἀπὸ ψάρι ἢ κρέας, συνοδευόμενα πάντα ἀπὸ ἕνα ἄφθονο γαρνίρισμα, ποὺ πρέπει νὰ ἔχῃ τουλάχιστον δυὸ εἴδη (πατάτες καὶ φρακὰ ζεματισμένο μὲ βούτυρο, κροκέττες ἀπὸ πατάτες καὶ χορταρικά, ρύζι καὶ πράσινη σαλάτα κλπ).

Τὸ τυρί, ποὺ ὅπως εἴπαμε σερβίρεται μόνο στὸ γεῦμα, πρέπει νὰ εἶναι τουλάχιστον σὲ δύο ποιότητες, μιὰ γλυκειὰ καὶ μιὰ πικάντικη.

Ἀκολουθοῦν τὸ γλυκὸ καὶ τὰ φροῦτα, ὡμὰ ἢ σὲ κομπόστα. Καλύτερα ν' ἀποφύγετε τὰ πολὺ στεγνὰ γλυκά, προτιμῶντας τὶς μελακὲς τοῦρτες καὶ τὰ γλυκὰ τοῦ κουταλιοῦ.

ΤΟ ΜΕΝΟΥ ΤΟΥ ΔΕΙΠΝΟΥ

Περιλαμβάνει τὴ σούπα, τὸ ψάρι, τὸ κρέας, τὰ γαρνιρίσματα, τὸ γλυκὸ καὶ τὰ φροῦτα. Ἂν τὸ δεῖπνο εἶναι πολὺ ἐπίσημο, ἀνάμεσα στὸ ψάρι καὶ τὸ κρέας μπορεῖτε νὰ σερβίρετε ἕνα «ἀντρέ», π.χ. ἕνα σουφλέ.

Εἴπαμε, πὼς τὰ ὁρεκτικὰ δὲν πρέπει νὰ παρουσιάζωνται στὸ δεῖπνο, μὰ μπορεῖ νὰ γίνῃ ἐξαίρεσι γιὰ τὰ στρειδια, τὸ χαβιάρι καὶ τὸ σολομό. Ἡ σούπα, μπορεῖ νὰ εἶναι, ἀπλούστερα, ἕνα κονσομέ. Μὴν παρουσιάσετε ποτὲ στὸ τραπέζι ἕνα ψητὸ ψάρι, ἂν εἶναι ψητὸ καὶ τὸ κρέ-ψάρι, ἂν τὸ γεῦμα δὲν εἶναι πολὺ ἐπίσημο ἢ ἂν ἔξερετε πὼς δὲν ἀρέσει στοὺς προσκεκλημένους σας, μ' ἕνα τσαρκιὰ ἢ μ' ἕνα σουφλέ.

Εἶναι πολὺ σημαντικό, πάντως, νὰ μὴν προσφέρετε ποτὲ δύο πιάτα μὲ βάση τὸ κρέας καὶ νὰ σερβίρετε τὸ κρέας εἴτε ψητὸ εἴτε ψραστὸ εἴτε κοκκινιστό, πάντα κομμένο σὲ φέτες καὶ τὸ κοτόπουλο ἢ τὸ μικρὸ ἀρνὶ κομμένο πάντα σὲ κομμάτια.

Θὰ ἑτοιμάσετε τὸ κρέας στὴν κουζίνα, κομμένο καὶ τακτοποιημένο δόρφα σὲ μιὰ πιατέλα σερβιρισμάτος. Θὰ τὸ διακοσμήσετε μὲ ματσάκια μαϊντανό, φετίτσες ἀπὸ καρότα καὶ λεμόνι.

Τὰ διάφορα συμπληρώματα, ποὺ συνοδεύουν τὸ κρέας, θὰ τοποθετηθοῦν ἢ γύρω του ἢ σὲ ξεχωριστὲς σαλατιέρες. Οἱ ζεστὲς σάλτσες πρέπει νὰ διατηρηθοῦν ζεστές, μέχρι τὴν τελευταία στιγμή, ποὺ θὰ τὶς ρίξετε σὲ μιὰ σαλατιέρα, ἀφοῦ θὰ ἔχετε φροντίσει πρῶτα νὰ τὴν ζεστάνετε κι' ἐκεῖνη μέσα σὲ βραστὸ νερό. Τὸ γλυκὸ τοῦ δείπνου εἶναι πολὺ πιὸ σημαντικὸ ἀπὸ τὸ γλυκὸ τοῦ γεύματος. Πρέπει νὰ εἶναι κομψό, ὄμορφα διακοσμημένο, θὰ τὸ παρουσιάσετε δὲ στὸ τραπέζι ὁλόκληρο καὶ ὄχι κομμένο.

ΠΩΣ ΘΑ ΕΤΟΙΜΑΣΤΗ ΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙ

Καὶ τώρα, ἂς κάνουμε μερικὰ βήματα πίσω, γιὰ νὰ ἐξερευνήσουμε τοὺς κανόνες τῆς τακτοποιήσεως τοῦ τραπεζιοῦ.

Ἀρχίζουμε ἀπὸ τὸ τραπεζομάντηλο, ποὺ ἡ χρῆσι του ἀρχισε τὴ χριστιανικὴ ἐποχή. Στὴν ἀρχή, προωρίζόταν γιὰ τὶς πολὺ ἐπίσημες περιπτώσεις (γάμους, βαφτίσια κλπ). Ἐπρόκειτο γιὰ τεράστια τραπεζομάντηλα, πάντοτε λευκά. Συνήθως, εἶχαν ὁλόγυρα φράντσες ἢ κεντήματα. Κατὰ τὸ 1300, τὸ τραπεζομάντηλο πέρασε στὴν καθημερινὴ οἰκιακὴ χρῆσι.

Ἄλλοτε, δηλαδὴ μέχρι τὸν περασμένο αἰῶνα, τὸ τραπεζομάντηλο ἦταν αὐστηρὰ λευκό, τώρα, ὅμως, ὑπάρχει μιὰ κλίσι πρὸς τὰ πιὸ εὐχάριστα χρώματα, τὰ κεντήματα καὶ τὶς δαντελλένιες διακοσμήσεις.

Γιὰ ἕνα ἐπίσημο γεῦμα, θὰ διαλέξετε ἕνα τραπεζομάντηλο ἀπὸ χρωματιστὸ λινό, μὲ κεντήματα ἢ καὶ χωρὶς κεντήματα.

Γιὰ ἕνα ἐπίσημο δεῖπνο, θὰ διαλέξετε ἕνα τραπεζομάντηλο μὲ ἀπόχρωσι πολὺ ἁπαλὴ καὶ παστέλ, κεντημένο ἢ μὲ διακοσμήσεις δαντέλλας.

Τὸ τραπεζομάντηλο δὲν πρέπει νὰ εἶναι πολὺ μικρό, γιατὶ εἶναι ἀπαραίτητο νὰ πέφτῃ περίπου κατὰ σαράντα ἑκατοστὰ ἀπὸ κάθε πλευρὰ τοῦ τραπεζιοῦ. Ἂν ἔχετε στρογγυλὸ τραπέζι, πολὺ κομψό, θὰ πρέπει νὰ ἔχετε καὶ τραπεζομάντηλα στρογγυλά.

Πολὺ συμπαθητικὸ εἶναι τὸ ἀμερικανικὸ σύστημα, ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ μιὰ μεγάλη πετσέτα γιὰ κάθε ἄτομο, ἀρκετὰ φαρδειά, ὥστε νὰ χωράῃ τὸ πιάτο, τὰ ποτήρια, τὰ μαχαιροπήρουνα, τὴν πετσέτα καὶ τὸ πιατάκι τοῦ ψωμιοῦ, καὶ ἀπὸ ἕνα «δῆγὼ» ἀπὸ τὸ ἴδιο ὕφασμα, ποὺ τοποθετεῖται στὴ μέση τοῦ τραπεζιοῦ. Πρέπει νὰ ἔχετε ὑπ' ὄψι σας, πὼς αὐτὸς ὁ τύπος τοῦ τραπεζομάντηλου εἶναι κατάλληλος γιὰ τὰ μοντέρνα ἐπίπλα, ποὺ ἔχουν ἐπιφάνεια ἀπὸ πλαστικὴ ὕλη ἢ εἶναι βερνικωμένα μὲ ρετσινώδες βερνίκι καὶ δὲν κινδυνεύουν νὰ καταστραφοῦν.

Ὅταν στρώνετε τὸ τραπέζι, μὴν παραλείψετε νὰ βάλετε ἀπὸ κάτω ἕνα στρῶμα ἀπὸ χοντρὸ ὕφασμα, κομμένο στὰ μέτρα τοῦ τραπεζιοῦ, γιὰ νὰ μὴν καταστραφῇ ἡ ἐπιφάνειά του, ἀπὸ τὴν ἐπαφὴ τῶν ζεστῶν πιάτων. Μὴν ξεχάσετε νὰ σιδερώσετε προσεκτικὰ τὸ τραπεζομάντηλο, πρὶν τὸ ἁπλώσετε στὸ τραπέζι, γιὰ νὰ μὴν παρουσιάζῃ τὶς ἀντισαισθητικὲς πιέτες τοῦ διπλώματος.

Τώρα, συγκεντρῶστε πάνω στὸ καρροτσάκι ὑπηρεσίας ὅλα τὰ σερβίτσια καὶ ἀρχίστε νὰ τακτοποιῆτε τὸ τραπέζι.

Τοποθετῆστε τὰ πιάτα, ἕνα μόνο γιὰ κάθε ἄτομο, καὶ τὰ μαχαιροπήρουνα ἐσωτερικὸ μέρος καὶ προχωρώντας πρὸς τὸ πιάτο, τοποθετῆστε τὸ κουταλάκι καὶ τὰ μαχαίρια, πρῶτο τοῦ ψαριοῦ (ἂν ὑπάρχῃ), ὕστερα τοῦ κρέατος, μὲ τὸ κοφτερὸ μέρος γυρισμένο πρὸς τὸ πιάτο. Στὴν ἀριστερὴ πλευρά, ξεκινῶντας πάντα ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸ μέρος, θὰ ἀραδιάσετε πρῶτα τὸ πιρούνι τοῦ ψαριοῦ καὶ ὕστερα τοῦ κρέατος. Ἂν, ὅμως, πρόκειται νὰ προσφέρετε καὶ ὁρεκτικά, θὰ τοποθήσετε στὸ ἐξωτερικὸ μέρος τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς, πρὶν ἀπὸ τὸ κουτάλι, τὸ μαχαιράκι καὶ στὸ ἐξωτερικὸ μέρος τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς τὸ πιρουνάκι τῶν ὁρεκτικῶν.

Μπροστὰ στὸ πιάτο καὶ πολὺ κοντὰ σ' αὐτό, θὰ τοποθετήσετε πρῶτα τὸ πιρούνι τῶν φρούτων μὲ τὴ λαβὴ του πρὸς τὰ ἀριστερὰ καὶ παράλληλα (μὰ πρὸς τὰ ἔξω) τὸ μαχαίρι μὲ τὴ λαβὴ πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ μὲ τὸ κοφτερὸ μέρος γυρισμένο πρὸς τὸ πιάτο (μπορεῖτε, ὅμως, νὰ τοποθετήσετε τὸ μαχαιροπήρουνο τοῦ φούρνου μπροστὰ στὸν κάθε προσεκλημένο μόνον τὴ στιγμὴ ποὺ θὰ σερβίρετε τὰ φροῦτα).

Μὴν ξεχνᾶτε νὰ τοποθετῆτε πάντα τὰ πηρούνια μὲ τὶς ἄκρες γυρισμένες πρὸς τὰ ἐπάνω καὶ τὰ κουτάλια μὲ τὸ κυρτὸ μέρος πάνω στὸ τραπεζομάντηλο. Τὰ μαχαιροπήρουνα τοῦ γλυκοῦ, δὲν τοποθετοῦνται ποτὲ πάνω στὸ τραπέζι, ἀλλὰ προσφέρονται στὸν προσκεκλημένο πάνω στὸ πιατάκι τοῦ «ντεσέρ».

Γιὰ τὸ ψάρι, χρειάζονται εἰδικὰ μαχαιροπήρουνα, μὰ μπορεῖτε νὰ παραβλέψετε αὐτὸ τὸν κανόνα, προσφέροντας τὸ ψάρι μὲ μαχαιροπήρουνα συνηθισμένα.

Καὶ τώρα ἂς περάσουμε στὰ ποτήρια. Πρέπει νὰ τὰ ἀραδιάσετε πρὸς τὸ δεξιὸ κι' ἐξωτερικὸ μέρος τοῦ πιάτου κι' ἐδῶ χρειάζεται πραγματικὰ προσοχὴ καὶ καλαισθησία. Τοποθετῆστε τὸ πρῶτο ποτήρι, (τοῦ νεροῦ)' πολὺ κοντὰ στὴν ἄκρη τοῦ μαχαιριοῦ. Κοντά του, πρὸς τὰ ἔξω, τοποθετῆστε τὸ πιὸ μικρό, τοῦ κόκκινου κρασιοῦ, καὶ ὕστερα, τὸ ἀκόμα μικρότερο, τοῦ ἄσπρου κρασιοῦ.

Φυσικά, ἡ «μεγάλη παράταξι» τῶν ποτηριῶν, θὰ εἶναι μόνο γιὰ ἕνα ἐπίσημο γεῦμα. Ἂν ὅμως δὲν ἔχετε ἕνα τέλειο σερβίτσιο ποτηριῶν, δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ στενοχωρηθῆτε. Τὸ ποτήρι τοῦ ἄσπρου κρασιοῦ μπορεῖ νὰ εἶναι διαφορετικὸ ἀπὸ τὰ δυὸ πρῶτα (τοῦ νεροῦ καὶ τοῦ κόκκινου κρασιοῦ) τόσο σὲ σχῆμα ὅσο καὶ σὲ χρῶμα.

Στὰ ἀριστερὰ κάθε προσκεκλημένου, θὰ τοποθετήσετε ἕνα πιατάκι μὲ φρυγανιὲς καὶ ψωμί, μὰ μπορεῖτε νὰ τὰ τοποθετήσετε καὶ ἀπ' εὐθείας πάνω στὸ τραπεζομάντηλο. Οἱ ἁλατιέρες, θὰ τοποθετοῦνται σὲ ἀποστάσεις τέτοιες, ποὺ νὰ μποροῦν ὅλοι οἱ προσκεκλημένοι νὰ τὶς φτάνουν μὲ τὸ χέρι. Λησμονῆστε, ἐντελῶς νὰ τοποθετήσετε στὸ τραπέζι τὶς ἀντιαισθητικὲς ὀδοντογλυφίδες. Ἂν οἱ προσκεκλημένοι θέλουν νὰ καθαρίσουν τὰ δόντια τους, μποροῦν νὰ πάνε,, μετὰ τὸ γεῦμα, στὸ λουτρό.

Κοντὰ στὸ ψωμί, ἂν ὑπάρχῃ χῶρος στὸ τραπέζι, μπορεῖτε νὰ τοποθετήσετε τὸ βούτυρο καὶ τὸ εἰδικὸ μικρὸ μαχαιράκι γι' αὐτό.

Καὶ οἱ πετσέτες; Τοποθετῆστε τὶς πάνω στὸ πιάτο ἢ ἀριστερὰ ἢ καὶ δεξιὰ ἀπὸ τὸ πιάτο (δὲν ἔξει καμμιὰ σημασία), διπλωμένες σὲ τρίγωνο, σὲ τετράγωνο ἢ καὶ σὲ ὀρθογώνιο. Μὴν τοποθετήσετε ποτὲ τὶν πετσέτα σὰν κῶνο μέσα στὸ πιάτο ἢ σὰν δεντάλια μέσα στὸ ποτήρι. Μπορεῖ νὰ εἶναι διασκεδαστικό, μὰ ἀπαγορεύεται ἀπὸ τὴν καλὴ συμπεριφορὰ τοῦ τραπεζιοῦ.

Τὸ σαδουὰρ-βίβρ τοῦ τραπεζιοῦ, μᾶς ἀπαγορεύει ἀκόμα νὰ βάζουμε πάνω στὸ τραπέζι (τουλάχιστον στὰ ἐπίσημα γεύματα) τὰ μπουκάλια τοῦ κρασιοῦ, τὶς κανάτες τοῦ νεροῦ, τὰ μπουκαλάκια τοῦ λαδιοῦ καὶ τοῦ ξιδιοῦ.

Ἡ διακόσμησι τοῦ τραπεζιοῦ εἶναι κάτι πολὺ εὐχάριστο καὶ δὲν ὑπάρχουν γι' αὐτὴ ὡρισμένοι κανόνες. Τὰ λουλούδια, εἶναι χωρὶς ἀμφιβολία, τὸ πιὸ ἁπλό, τὸ πιὸ εὐχάριστο καὶ τὸ πιὸ εὔκολο διακοσμητικὸ στοιχεῖο. Μπορεῖτε νὰ σχηματίσετε μ' αὐτὰ ἕνα εἶδος γιρλάντας στὴ μέση τοῦ τραπεζιοῦ ἢ πολλὰ μικρὰ μπουκέτα, ἕνα γιὰ κάθε προσκεκλημένο. Θὰ φροντίσετε, ὅμως (εἶναι ἀπαραβατος κανόνας τῆς καλῆς συμπεριφορᾶς), νὰ μὴν κρύβουν τὰ λουλούδια τὰ πρόσωπα τῶν προσκεκλημένων.

Τὰ λουλούδια ταιριάζουν τόσο γιὰ τὸ γεῦμα, ὅσο καὶ γιὰ τὸ δεῖπνο. Μὰ οἱ πρασινάδες, τὰ ἀγριολούλουδα, τὰ χορταρικά, ποὺ μποροῦν νὰ δημιουργήσουν μιὰ γοητεύτικη διακόσμησι, χρησιμοποιοῦνται μόνο γιὰ ἕνα γεῦμα σὲ ἀγροτικὸ σπίτι.

Ἂν ἔχετε ἕνα πραγματικὸ ἐκέντρο» ἀπὸ παρσελάνη ἢ ἀσημένιο, θὰ σᾶς εἶναι ἀκόμα πιὸ εὔκολο νὰ τὸ συμπληρώσετε μὲ λουλούδια. Καὶ τὰ κηροπήγια, μπορεῖτε νὰ τὰ χρησιμοποιήσετε γιὰ πρωτότυπες διακοσμήσεις μὲ τριαντάφυλλα, πασχαλιές, ἢ ἄλλα ἐλαφρὰ λουλούδια, ποὺ ἀπὸ τὸ κηροπήγιο θὰ πέφτουν σὲ γιρλάντα πρὸς τὸ τραπεζομάντηλο.

ΤΑ ΚΡΑΣΙΑ

Καὶ τώρα θὰ περάσουμε στὸ κεφάλαιο τῶν κρασιῶν, ποὺ εἶναι πολὺ σημαντικό, γιατὶ κάθε φαγητὸ χρειάζεται καὶ τὸ ἀνάλογο κρασί του.

Τὰ κρασιὰ, χωρίζονται σὲ δυὸ κατηγορίες: τὰ ξηρὰ (ἢ στεγνὰ) καὶ τὰ γλυκά.

Μόνον σ' ἕνα γεῦμα πολὺ οἰκογενειακὸ μπορεῖ νὰ σερβίρετε ἕνα μοναδικὸ κρασί, ποὺ νὰ ταιριάζῃ μὲ αὐτὰ ἕνα εἶδος γιρλάντας στὴ μέση τοῦ τραπεζιοῦ ἢ πολλὰ μικρὰ μπουκέτα, ἕνα γιὰ κάθε προσκεκλημένο. Θὰ φροντίσετε, ὅμως (εἶναι ἀπαραβατος κανόνας τῆς καλῆς συμπεριφορᾶς), νὰ μὴν κρύβουν τὰ λουλούδια τὰ πρόσωπα τῶν προσκεκλημένων.

Τὰ λουλούδια ταιριάζουν τόσο γιὰ τὸ γεῦμα, ὅσο καὶ γιὰ τὸ δεῖπνο. Μὰ οἱ πρασινάδες, τὰ ἀγριολούλουδα, τὰ χορταρικά, ποὺ μποροῦν νὰ δημιουργήσουν μιὰ γοητεύτικη διακόσμησι, χρησιμοποιοῦνται μόνο γιὰ ἕνα γεῦμα σὲ ἀγροτικὸ σπίτι.

"Αν ἔχετε ἕνα πραγματικὸ «κέντρο» ἀπὸ παρσελάνη ἢ ἀσημένιο, θὰ σᾶς εἶναι ἀκόμα πιὸ εὔκολο νὰ τὸ συμπληρώσετε μὲ λουλούδια. Καὶ τὰ κηροπήγια, μπορεῖτε νὰ τὰ χρησιμοποιήσετε γιὰ πρωτότυπες διακοσμήσεις μὲ τριαντάφυλλα, πασχαλιές, ἢ ἄλλα ἐλαφρὰ λουλούδια, ποὺ ἀπὸ τὸ κηροπήγιο θὰ πέφτουν σὲ γιρλάντα πρὸς τὸ τραπεζομάντηλο.

ΤΑ ΚΡΑΣΙΑ

Καὶ τώρα θὰ περάσουμε στὸ κεφάλαιο τῶν κρασιῶν, ποὺ εἶναι πολὺ σημαντικό, γιατὶ κάθε φαγητὸ χρειάζεται καὶ τὸ ἀνάλογο κρασί του.

Μόνον σ' ἕνα γεῦμα πολὺ οἰκογενειακὸ μπορεῖ νὰ σερβίρετε ἕνα μοναδικὸ κρασί, ποὺ νὰ ταιριάζῃ μὲ αὐτὰ ἕνα εἶδος γιρλάντας στὴ μέση τοῦ τραπεζιοῦ ἢ πολλὰ μικρὰ μπουκέτα, ἕνα γιὰ κάθε προσκεκλημένο. Θὰ φροντίσετε, ὅμως (εἶναι ἀπαραβατος κανόνας τῆς καλῆς συμπεριφορᾶς), νὰ μὴν κρύβουν τὰ λουλούδια τὰ πρόσωπα τῶν προσκεκλημένων.

Τὰ λουλούδια ταιριάζουν τόσο γιὰ τὸ γεῦμα, ὅσο καὶ γιὰ τὸ δεῖπνο. Μὰ οἱ πρασινάδες, τὰ ἀγριολούλουδα, τὰ χορταρικά, ποὺ μποροῦν νὰ δημιουργήσουν μιὰ γοητεύτικη διακόσμησι, χρησιμοποιοῦνται μόνο γιὰ ἕνα γεῦμα σὲ ἀγροτικὸ σπίτι.

"Αν ἔχετε ἕνα πραγματικὸ «κέντρο» ἀπὸ παρσελάνη ἢ ἀσημένιο, θὰ σᾶς εἶναι ἀκόμα πιὸ εὔκολο νὰ τὸ συμπληρώσετε μὲ λουλούδια. Καὶ τὰ κηροπήγια, μπορεῖτε νὰ τὰ χρησιμοποιήσετε γιὰ πρωτότυπες διακοσμήσεις μὲ τριαντάφυλλα, πασχαλιές, ἢ ἄλλα ἐλαφρὰ λουλούδια, ποὺ ἀπὸ τὸ κηροπήγιο θὰ πέφτουν σὲ γιρλάντα πρὸς τὸ τραπεζομάντηλο.

Ἡ οἰκοδέσποινα πρέπει νὰ ἔχῃ περιποιηθῆ τὴν ἐμφάνισί της.

Τὰ κρασιὰ, χωρίζονται σὲ δυὸ κατηγορίες: τὰ ξηρὰ (ἢ στεγνὰ) καὶ τὰ γλυκά.

Μόνον σ' ἕνα γεῦμα πολὺ οἰκογενειακὸ μπορεῖ νὰ σερβίρετε ἕνα μοναδικὸ κρασί, ποὺ νὰ ταιριάζῃ μὲ αὐτὰ ἕνα εἶδος γιρλάντας στὴ μέση τοῦ τραπεζιοῦ ἢ πολλὰ μικρὰ μπουκέτα, ἕνα γιὰ κάθε προσκεκλημένο. Θὰ φροντίσετε, ὅμως (εἶναι ἀπαραβατος κανόνας τῆς καλῆς συμπεριφορᾶς), νὰ μὴν κρύβουν τὰ λουλούδια τὰ πρόσωπα τῶν προσκεκλημένων.

Τὰ λουλούδια ταιριάζουν τόσο γιὰ τὸ γεῦμα, ὅσο καὶ γιὰ τὸ δεῖπνο. Μὰ οἱ πρασινάδες, τὰ ἀγριολούλουδα, τὰ χορταρικά, ποὺ μποροῦν νὰ δημιουργήσουν μιὰ γοητεύτικη διακόσμησι, χρησιμοποιοῦνται μόνο γιὰ ἕνα γεῦμα σὲ ἀγροτικὸ σπίτι.

"Αν ἔχετε ἕνα πραγματικὸ «κέντρο» ἀπὸ παρσελάνη ἢ ἀσημένιο, θὰ σᾶς εἶναι ἀκόμα πιὸ εὔκολο νὰ τὸ συμπληρώσετε μὲ λουλούδια. Καὶ τὰ κηροπήγια, μπορεῖτε νὰ τὰ χρησιμοποιήσετε γιὰ πρωτότυπες διακοσμήσεις μὲ τριαντάφυλλα, πασχαλιές, ἢ ἄλλα ἐλαφρὰ λουλούδια, ποὺ ἀπὸ τὸ κηροπήγιο θὰ πέφτουν σὲ γιρλάντα πρὸς τὸ τραπεζομάντηλο.

Τὰ κρασιὰ, χωρίζονται σὲ δυὸ κατηγορίες: τὰ ξηρὰ (ἢ στεγνὰ) καὶ τὰ γλυκά.

Μόνον σ' ἕνα γεῦμα πολὺ οἰκογενειακὸ μπορεῖ νὰ σερβίρετε ἕνα μοναδικὸ κρασί, ποὺ νὰ ταιριάζῃ μὲ αὐτὰ ἕνα εἶδος γιρλάντας στὴ μέση τοῦ τραπεζιοῦ ἢ πολλὰ μικρὰ μπουκέτα, ἕνα γιὰ κάθε προσκεκλημένο. Θὰ φροντίσετε, ὅμως (εἶναι ἀπαραβατος κανόνας τῆς καλῆς συμπεριφορᾶς), νὰ μὴν κρύβουν τὰ λουλούδια τὰ πρόσωπα τῶν προσκεκλημένων.

Τὰ λουλούδια ταιριάζουν τόσο γιὰ τὸ γεῦμα, ὅσο καὶ γιὰ τὸ δεῖπνο. Μὰ οἱ πρασινάδες, τὰ ἀγριολούλουδα, τὰ χορταρικά, ποὺ μποροῦν νὰ δημιουργήσουν μιὰ γοητεύτικη διακόσμησι, χρησιμοποιοῦνται μόνο γιὰ ἕνα γεῦμα σὲ ἀγροτικὸ σπίτι.

"Αν ἔχετε ἕνα πραγματικὸ «κέντρο» ἀπὸ παρσελάνη ἢ ἀσημένιο, θὰ σᾶς εἶναι ἀκόμα πιὸ εὔκολο νὰ τὸ συμπληρώσετε μὲ λουλούδια. Καὶ τὰ κηροπήγια, μπορεῖτε νὰ τὰ χρησιμοποιήσετε γιὰ πρωτότυπες διακοσμήσεις μὲ τριαντάφυλλα, πασχαλιές, ἢ ἄλλα ἐλαφρὰ λουλούδια, ποὺ ἀπὸ τὸ κηροπήγιο θὰ πέφτουν σὲ γιρλάντα πρὸς τὸ τραπεζομάντηλο.

Τὰ κρασιὰ, χωρίζονται σὲ δυὸ κατηγορίες: τὰ ξηρὰ (ἢ στεγνὰ) καὶ τὰ γλυκά.

Μόνον σ' ἕνα γεῦμα πολὺ οἰκογενειακὸ μπορεῖ νὰ σερβίρετε ἕνα μοναδικὸ κρασί, ποὺ νὰ ταιριάζῃ μὲ αὐτὰ ἕνα εἶδος γιρλάντας στὴ μέση τοῦ τραπεζιοῦ ἢ πολλὰ μικρὰ μπουκέτα, ἕνα γιὰ κάθε προσκεκλημένο. Θὰ φροντίσετε, ὅμως (εἶναι ἀπαραβατος κανόνας τῆς καλῆς συμπεριφορᾶς), νὰ μὴν κρύβουν τὰ λουλούδια τὰ πρόσωπα τῶν προσκεκλημένων.

Τὰ λουλούδια ταιριάζουν τόσο γιὰ τὸ γεῦμα, ὅσο καὶ γιὰ τὸ δεῖπνο. Μὰ οἱ πρασινάδες, τὰ ἀγριολούλουδα, τὰ χορταρικά, ποὺ μποροῦν νὰ δημιουργήσουν μιὰ γοητεύτικη διακόσμησι, χρησιμοποιοῦνται μόνο γιὰ ἕνα γεῦμα σὲ ἀγροτικὸ σπίτι.

"Αν ἔχετε ἕνα πραγματικὸ «κέντρο» ἀπὸ παρσελάνη ἢ ἀσημένιο, θὰ σᾶς εἶναι ἀκόμα πιὸ εὔκολο νὰ τὸ συμπληρώσετε μὲ λουλούδια. Καὶ τὰ κηροπήγια, μπορεῖτε νὰ τὰ χρησιμοποιήσετε γιὰ πρωτότυπες διακοσμήσεις μὲ τριαντάφυλλα, πασχαλιές, ἢ ἄλλα ἐλαφρὰ λουλούδια, ποὺ ἀπὸ τὸ κηροπήγιο θὰ πέφτουν σὲ γιρλάντα πρὸς τὸ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΤΥΧΙΑ ΤΗΣ ΚΟΡΗΣ ΤΟΥ

ΠΟΝΕΜΕΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΕΣΒΗΝΑΝ ἀστέρια στὸν οὐρανό, ὅταν σήκωσε ὁ 'Αλέξης τὸ κεφάλι, ν' ἀναπνεύσει τὴν τελευταία δροσιὰ τῆς νύχτας ἐκείνης τοῦ καλοκαιριοῦ.

Εἶχε κουραστῆ πολύ, ἐκείνη τὴ νύχτα, σκύβοντας πάνω στὰ τραπουλόχαρτα. Εἶχε μπλέξει ἀσχημα μὲ κάτι φίλους, κι' ὅπως πάντα, ἔτσι κι' αὐτὴ τὴ φορά, ἄδειασε τὸ πορτοφόλι του πάνω στὸ πράσινο τραπέζι τοῦ παιχνιδιοῦ. Ἔχασε ὁλόκληρο τὸ μισθὸ ποὺχε εἰσπράξει, ἐκείνο τὸ πρωΐ, ἀπὸ τὸ γραφεῖο του.

Εἶχε ὡστόσο ἕνα καλὸ ὁ 'Αλέξης. Ἦταν πάντα αἰσιόδοξος κι' δὲν στενοχωριόταν ποτέ!

Εὐτυχῶς, ποὺ δὲν εἶχε νὰ συλλογισθῆ γιὰ νοίκι, γιατὶ τὸ σπιτάκι, ποὺ καθόταν, ἦταν δικό του, καὶ στὸ ἐστιατόριο τῆς γειτονιᾶς, ποὺ ἔτρωγε, τοὺκαναν πίστωσι.

Πέντε χρόνια τώρα, ἔκανε αὐτὴ τὴν ἐργένικη, ἀκατάστατη ζωή. Πέντε χρόνια, ἀφ' ὅτου ἀπαίτησε ἀπὸ τοὺς γονεῖς του νὰ ζήση στὴν 'Αθήνα. Ἡ μητέρα του τὸν εἶχε θερμοπαρακαλέσει νὰ μὴ φύγη ἀπὸ κοντά τους νὰ μείνη γιὰ νὰ βοηθᾶ τὸν πατέρα του στὶς ἐμπορικὲς δουλειὲς ποὺ ἔκανε, ὡς ἀντιπρόσωπος κάποιας μεγάλης βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως, στὴν ἐπαρχιακὴ πόλι τους. Μὰ ὁ 'Αλέξης εἶχε πῆ τὸ «ὄχι» κι' εἶχε φύγει γιὰ τὴν 'Αθήνα. Τὸ δίπλωμα τῆς 'Ανωτάτης Ἐμπορικῆς, ποὺ εἶχε πάρει, δὲν θὰ τὸ χαράμιζε σὲ μιὰ μικρὴ ἐπαρχία.

Μ' ἕνα συστατικὸ γράμμα τοῦ πατέρα του, διωρίστηκε στὰ γραφεῖα τῆς ἑταιρίας, ποὺ αὐτὸς ἀντιπροσώπευε, καί, μὲ τὸν καιρό, ἔφθασε στὴ θέσι τοῦ ἀρχιλογιστῆ καὶ πῆρε ἕνα ἱκανοποιητικὸ μισθό.

Ὑπῆρχε ὅμως κι' ἕνας ἄλλος λόγος, ποὺ ὁ 'Αλέξης ἤρθε νὰ ἐγκατασταθῆ στὴν 'Αθήνα: ἡ Ρίτα!

Ἦταν μιὰ κοπέλλα, ψηλή, μελαχροινή, μὲ μεγάλα, μαῦρα μάτια, ποὺ εἶχε ἀνταποκριθῆ στὸ αἴσθημά του ἀπὸ τὸν πρῶτο χρόνο τῆς ἐγγραφῆς του στὴ Σχολή. Ἦταν κι' αὐτὴ φοιτήτρια ἐκεῖ. Καὶ οἱ δύο νέοι, συμφοιτηταί, περίπου τῆς ἴδιας ἡλικίας, ἀγαπήθηκαν, γιατὶ μίλησαν τὰ νιάτα τους, μίλησε ἡ καρδιά τους, καὶ συμφώνησαν οἱ χαρακτῆρες τους.

Ἡ Ρίτα ὅμως, ἦταν κόρη διευθυντῆ Τραπέζης, καὶ γόνος παλιᾶς ἀρχοντικῆς οἰκογενείας τῶν 'Αθηνῶν.

Ὁ πατέρας της τὴν προώριζε γιὰ ἀνώτερη θέσι, στὴν Τράπεζα ποὺ διηύθυνε.

Πολλὲς φορὲς εἶχε πάει σπίτι της ὁ 'Αλέξης, μαζὶ μὲ ἄλλους συμφοιτητές. Ἤρθε μιὰ στιγμή, ποὺ οἱ γονεῖς της μυρίστηκαν τὸ εἰδύλλιο, καὶ τότε προσπάθησαν νὰ τὸ διαλύσουν ὅσο ἦταν ἀκόμα στὴν ἀρχή του.

Γι' αὐτό, τὰ δύο τελευταῖα χρόνια τῶν σπουδῶν, ποὺ ἀπόμεναν στὴ Ρίτα, βρῆκαν πρόφασι οἱ γονεῖς της πὼς ἤθελαν νὰ τῆς δώσουν μιὰ ξέννη μόρφωσι καὶ τὴν ἔστειλαν στὴ Λυών τῆς Γαλλίας, γιὰ νὰ εἰδικευθῆ σὲ μιὰ ξέννη γλῶσσα.

Μετὰ τὴ Λυών, ἡ Ρίτα πῆγε στὸ Λονδίνο, καί, τελικά, ὁ πατέρας της τὴν ἔστειλε στὴ Νέα Ὑόρκη, ὅπου ἡ Τράπεζά του εἶχε ἕνα ὑποκατάστημα.

Αὐτὰ ὅλα, τὰ παρακολουθοῦσε ὁ 'Αλέξης, γιατὶ διατηροῦσε ἀλληλογραφία μὲ τὴ Ρίτα. Δὲν περίμενε ὅμως ποτὲ ἐκεῖνη τὴν τελευταία τοποθέτησί της στὴ Νέα Ὑόρκη.

Στενοχωρήθηκε πολύ, γιατὶ καταλάβε πιὰ τὰ σχέδια τοῦ πατέρα της, νὰ τὴν ἀπομακρύνη διαρκῶς ἀπ' αὐτόν, ὥστε σιγά, σιγὰ νὰ σπάση ὁ δεσμὸς ποὺχε δημιουργηθῆ μεταξύ τους.

Ὁ 'Αλέξης ὅμως ἐλπιζε πάντα. Γι' αὐτὸ δὲν ἔμεινε στὴν ἐπαρχία, γι' αὐτὸ ἐπέμεινε νὰ βρίσκεται στὴν 'Αθήνα, στὸ κέντρο, ὥστε νὰ προσθῆ τὴ σταδιοδρομία του, ἀλλὰ καὶ νὰ παρακολουθῆ ἀπὸ κοντὰ τὴν κατάστασι. Καὶ δὲν εἶχε ἄδικο, γιατί, δυὸ φορὲς ποὺ ἤρθε ἡ Ρίτα στὴν 'Αθήνα ἀεροπορικῶς, γιὰ μιὰ βδομάδα τὴ μιὰ γιὰ δουλειές της, τὴν ἄλλη γιὰ τὸ θάνατο τῆς μητέρας

Οἱ δυὸ νέοι ἀγαπήθηκαν, γιατι μίλησε ἡ καρδιά τους...

της — οἱ δύο νέοι συναντήθηκαν ἀμέσως, ἔπειτα ἀπὸ ἕνα τηλεφώνημα τῆς Ρίτας, καὶ ἀντήλλαξαν πάλι τὶς ἀπόψεις τους πάνω στὸ ζήτημά τους.

'Εκείνη τοῦ σύστησε ὑπομονή, κι' ἐκεῖνος τὴ διαβεβαίωσε ὅτι ἡ ἀγάπη του ἔμενε σταθερή, ὅπως πρῶτα, ὅπως πάντα.

Ἡ Ρίτα ὅμως, ἔπειτα ἀπὸ τὸ δεύτερο ταξίδι της στὴν 'Αθήνα, δὲν τοῦ ξαναγράψε. Δὲν ἀπάντησε οὔτε στὰ τρία ἀπελπιστικά, τελευταῖα γράμματά του.

Στενοχωρήθηκε ὁ 'Αλέξης, μελαγχόλησε κάμποσο καιρό, κι' ἔπειτα τόρριξε στὸ χαρτί, γιὰ παρηγοριά. Δὲν ἔχανε ὡστόσο τὴν αἰσιοδοξία του.

— Δὲν μπορεῖ, ψιθύριζε, κάτι θὰ τῆς συμβαίνη, κάτι... κάτι... Ἀδύνατον νὰ ἔπαψε νὰ μ' ἀγαπᾶ!

Κι' ἔπαιζε ἀλοένα, ἔχανε καὶ ζητοῦσε ἐνίσχυσι ἀπὸ τὴ μητέρα του.

Τὸ μοντέρνο καὶ ὡραῖο σπιτάκι ποὺ ἔμενε, τοῦ τὸ εἶχε ἀγοράσει ἡ μητέρα του, μὲ λεπτὰ δικά της.

★

'Εκεῖνο τὸ πρωϊνό, ὁ 'Αλέξης γύρισε σπίτι του τὰ ξημερώματα, ἀφοῦ τάχε χάσει πάλι ὅλα στὰ χαρτιά.

Μπαίνοντας στὴν πόρτα του, ἄκουσε τὸ ρολόγι τοῦ τοίχου —ἕνα κούκο ποὺ εἶχε ἀγοράσει τώρα τελευταῖα— νὰ χτυπᾶ πέντε φορές.

— Πέντε!... ψιθύρισε. Εὐτυχῶς, ποὺ εἶναι Κυριακή!

Γδύθηκε, ἔπεσε στὸ κρεβάτι, κι' ὁ ὕπνος τὸν πῆρε ἀμέσως.

Τὸν ξύπνησε κατὰ τὸ μεσημέρι ὁ ἐπίμονος χτύπος τοῦ κουδουνιοῦ τῆς πόρτας.

Δὲν περίμενε κανένα. Σηκώθηκε κακόκεφα κι' ἄνοιξε τὴν πόρτα. Μά, ποιὰ ἦταν ἡ ἔκπληξί του, ὅταν ἀντίκρυσε τὸν πατέρα τῆς Ρίτας!...

Ταράχθηκε γιὰ μιὰ στιγμή, μὰ ξαναβρῆκε ἀμέσως τὴν ψυχραιμία του. Τὸν ἔμπασε στὸ σαλόνι καὶ τοῦ ζήτησε συγγνώμη, γιὰ νὰ πάη νὰ ντυθῆ.

"Οταν ξαναγύρισε στὸ σαλόνι, ὁ πατέρας τῆς Ρίτας στεκόταν ὄρθιος καὶ διάβαζε τοὺς τίτλους τῶν βιβλίων τῆς βιβλιοθήκης του.

— Σᾶς ἀρέσουν τὰ οἰκονομολογικὰ βιβλία, βλέπω, εἶπε.

— Πολύ. "Οσο κι' ἂν σπουδάση κανείς, πρέπει νὰ συνεχίση νὰ διαβάζη.

— Ἔχετε δίκιο. 'Αλλὰ... γιατὶ δὲν ἤρθατε σπίτι μου, σήμερα τὸ πρωΐ;

— Σπίτι σας; Δὲν καταλαβαίνω!

— Δὲν λάβατε τὸ γράμμα μου;

— Ὄχι! Πότε τὸ στείλατε;

— Χθὲς τ' ἀπόγευμα. 'Αλλὰ φαντάζομαι πὼς θὰ λείπατε καὶ θὰ βρίσκεται ἀκόμα στὸ γραμματοκιβώτιο.

— Πιθανόν. Γύρισα πολὺ ἀργὰ ἀπόψε. Λοιπόν;...

— Εἶχα νὰ λάβω τρεῖς μῆνες γράμμα ἀπὸ τὴν κόρη μου...

— Ἀπὸ τὴ Ρίτα; Γιατί; Τί τῆς συμβαίνει;

— Χθὲς τὸ πρωΐ τὸ ἔμαθα. "Οχι ἀπὸ τὴν ἴδια...

'Ο 'Αλέξης εἶχε χλωμιάσει. 'Ο νοῦς του πῆγε ἀμέσως σὲ καυμιὰ ἀπρόοπτη μεταβολὴ τῶν αἰσθημάτων τῆς Ρίτας. Ἔσκυψε τὸ κεφάλι καὶ περίμενε...

— Οὔτε καὶ σεῖς θὰ λάβατε γράμμα της... πρόσθεσε ὁ πατέρας.

— Οὔτε γώ!

— Δὲν ἦταν σὲ θέσι νὰ γράψη. Εἶχε πάθει ἕνα σοβαρὸ δυστύχημα.

'Ο 'Αλέξης τινάχθηκε ἀπὸ τὴν καρέκλα ποὺ καθόταν.

— Δυστύχημα;... Πέστε μου, τί ἔπαθε;

— Τσακίστηκε τ' αὐτοκίνητό της σ' ἕνα δέντρο, κι' ἔσπασε τὸ δεξί της χέρι. Ἀπαγόρευσε στὸ γιατρὸ νὰ μὲ εἰδοποιήση. Μόλις χθὲς τὸ πρωΐ, ἔλαβα ἕνα γράμμα του, ποὺ μοῦ ἐκθέτει τὴν ὅλη κατάστασι, καὶ μοῦ λέει ὅτι ἐπιτέλους βγῆκε ἡ Ρίτα ἀπὸ τὸ νοσοκομεῖο. Τὸ χέρι της εἶναι κάπως ἀδύνατο ἀκόμη, ἀλλὰ μοῦ δίνει πολλὲς ἐλπίδες ὅτι, μὲ τὸν καιρό, θὰ δυναμώση.

'Ένα δάκρυ κύλησε στὸ μάγουλο τοῦ 'Αλέξη. Τὸ εἶδε ὁ πατέρας τῆς Ρίτας.

— Θὰ θέλατε... νὰ τὴ δῆτε; πρόφερε δισταχτικά.

— Εἶναι ἐδῶ;

— "Οχι. Δὲν εἴπαμε ὅτι εἶναι στὴ Νέα Ὑόρκη;

— Στὴ Νέα Ὑόρκη;... Καὶ πῶς θὰ πάω;

— Τὰ κανόνισα ὅλα, 'Αλέξη. Ἤμουνα βέβαιος πὼς θἄθελες νὰ τὴ δῆς.

»Χθὲς τὸ πρωΐ, συνεννοήθηκα τηλεφωνικῶς μὲ τοὺς γονεῖς σου, στὴν ἐπαρχία. Συνεννοήθηκα καὶ μὲ τὸ διευθυντή σου, στὴν ἑταιρία ποὺ δουλεύεις. Ἔβγαλα τὰ χαρτιά σου, μὲ τὸν τρόπο ποὺ ξέρω ἐγώ, καί σ' ἔχω ἑτοιμάσει νὰ φύγης μὲ ἔκτακτο διαβατήριο αὔριο τὸ μεσημέρι.

'Ο 'Αλέξης τὸν κύτταζε, κατάπληκτος. Καταλάβαινε τὴν παντοδυναμία αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὰ μέσα ποὺ διέθετε, καταλάβαινε ὅμως καὶ τὴν ἀδυναμία, τὴν ἀγάπη, ποὺ εἶχε γιὰ τὴν κόρη του.

'Εκεῖνος δὲν μποροῦσε νὰ φύγη κι' ἔστελνε τὸν 'Αλέξη. Εἶχε παρακολουθήσει τόσον καιρὸ τὸ αἴσθημά του καὶ εἶχε ἐπιδιώξει νὰ τὸν χωρίση ἀπὸ τὴ Ρίτα. 'Αλλά, παρ' ὅλη τὴν παντοδυναμία του, σ' αὐτὸ τὸ ζήτημα εἶχε ἀποτύχει; 'Η ἀγάπη τῶν δύο νέων ἦταν πανίσχυρη, σταθερὴ καὶ ἀμετάβλητη.

Καὶ ὑπέκυψε στὸ τέλος, γιὰ τὴν εὐτυχία τῆς κόρης του. Ὑπέκυψε, γιὰ νὰ δώση ἔστω καὶ μιὰ στιγμὴ χαρᾶς στὴ Ρίτα του.

Κι' ἐνήργησε ἀστραπιαῖα. Τοῦ εἶχε καὶ τὸ γράμμα, τὸν κάλεσε σπίτι του νὰ τοῦ τὰ πῆ. Κι' ὅταν εἶδε πὼς δὲν φάνηκε, ὑποχώρησε, ταπεινώθηκε κι' ἤρθε αὐτὸς στὸ σπίτι τοῦ 'Αλέξη.. Πάνω ἀπὸ ὅλα, λογάριαζε τὴν εὐτυχία τῆς κόρης του.

— Λοιπόν;...

— Τί, λοιπόν; —εἶπε ὁ 'Αλέξης ξαφνιασμένος. Θὰ φύγω. 'Αδιαφορῶ γιὰ τὴ δουλειά μου, γιὰ ὅλα! Πρέπει νὰ ἐνισχύσω ἠθικῶς τὴ Ρίτα.

— Μπράβο, αὐτὸ θέλω κι' ἐγώ. Σοῦ ἀναθέτω καὶ τὴ διεύθυνσι τοῦ ὑποκαταστήματός μας, στὴ Νέα Ὑόρκη.

'Ο πατέρας ἔσφιξε στὴν ἀγκαλιά του τὸν 'Αλέξη καὶ ἕνα δάκρυ κύλησε ἀπὸ τὰ μάτια του. Εἶχε βεβαιωθῆ γιὰ τὰ αἰσθήματα τοῦ 'Αλέξη, κι' ἤξερε πιὰ ὅτι ἡ κόρη του θὰ ζοῦσε εὐτυχισμένη κοντά του!

MIPANTA

Η ΣΕΛΙΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Η ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΣΙΛΟΥΕΤΤΑ

ΚΑΘΕ γυναῖκα ἐνδιαφέρεται φυσικά, τὴν ἐποχὴ αὐτή, ποὺ πρόκειται νὰ φτιάξη τὴν καινούργια γκαρνταρόμπα της γιὰ τὸ φθινόπωρο, γιὰ τὶς γενικὲς γραμμές, μὰ καὶ γιὰ τὶς χαρακτηριστικὲς λεπτομέρειες, ποὺ μαζὶ θὰ ἀποτελέσουν τὴ μοντέρνα σιλουέττα τῆς «γυναίκας 1965».

Σύμφωνα μὲ τὶς ἀπαιτήσεις τῶν δημιουργῶν τῆς μόδας, θὰ ἐπικρατήση ἐφέτος, τόσο γιὰ τὸ φθινόπωρο, ὅσο καὶ γιὰ τὸ χειμώνα, μιὰ νέα γραμμή, ποὺ θὰ συνδέη τὴ σπαρτὶθ κοῦπ μὲ τὶς κύριες γραμμὲς τῆς μόδας δυὸ διαφορετικῶν ἐποχῶν, τοῦ 1930 καὶ τοῦ τέλους τοῦ περασμένου αἰώνα. 'Η σύνθετη αὐτὴ μόδα ἔχει ἕνα μεγάλο προτέρημα: Ταιριάζει σὲ κάθε τύπο καὶ σὲ κάθε σῶμα: Σύμφωνα, λοιπόν, μὲ τὶς διαστάσεις καὶ μὲ τὰ χαρακτηριστικὰ στοιχεῖα τῆς ἐμφανίσεώς σας, θὰ διαλέξετε τὰ μοντέλα γιὰ τὴ γκαρνταρόμπα σας, τονίζοντας κάθε φορὰ ἐκεῖνες τὶς γραμμὲς τῆς νέας μόδας, ποὺ ἀνταποκρίνονται καλύτερα στὸν τύπο σας.

"Οποιες, ὡστόσο, κι' ἂν εἶναι οἱ προτιμήσεις σας, πρέπει νὰ ἔχετε ὑπ' ὄψι σας, ὅτι θὰ φορεθῆ ἐφέτος πολὺ τὸ ἄσπρο, τὸ καφέ, τὸ καμηλὸ χρῶμα, τὰ πολὺ μικρὰ καρρὼ καὶ τὰ μεγάλα σκωτσέζικα σχέδια. Οἱ ζακέττες γιὰ τὰ ταγιέρ, κυρίως ὅταν πρόκειται γιὰ βαριὰ ὑφάσματα, γίνονται ἀρκετὰ μακριές, πολλὲς φορὲς δὲ μοιάζουν μὲ τρουὰ-κὰρ μαντώ, ἀσχέτως μὲ τὴ γραμμή, ποὺ ἀκολουθοῦν. Οἱ ζακέττες αὐτὲς τελειώνουν τὶς περισσότερες φορές, μπροστὰ στὸ ἀνοιγμα μὲ στρογγυλὴ γραμμὴ κι' ἔχουν συχνὰ μικροὺς, ριχτοὺς ἢ πολὺ μυτεροὺς γιακάδες. Γιὰ τὸ χειμώνα, θὰ συμπληρώσετε, τόσο τὶς ζακέττες, ὅσο καὶ πολλὰ φορέματα-μαντώ, μὲ κουκούλες, ποὺ φοδράρονται μὲ ὑφασμα ἢ μὲ γούνα. 'Αξιοσημείωτη εἶναι ἡ μεγάλη ἄδεια ποὺ δίνεται στὰ μανίκια: Οἱ μοντέρνες ζακέττες, τὰ μαντὼ καὶ τὰ παλτὰ κλείνουν πολλὲς φορὲς μὲ χοντρὰ φερμουάρ, στὸν τύπο, ποὺ χρησιμοποιοῦνται στὶς ἀνδρικὲς ζακέττες. 'Ανοίγουν δὲ καὶ ἀπὸ τὶς δυὸ πλευρές τους καὶ δίνουν ἔτσι μεγάλη ἄδεια στὶς κινήσεις σας.

"Οσο γιὰ τὰ ὑφάσματα, θὰ ἐπικρατήσουν, περισσότερο ἀπὸ πέρυσι, πάλι οἱ λεῖες ὑφάνσεις, τὸ μαλακὸ «ντρά», τὸ «τρικοτὶν» (ποὺ μοιάζει μὲ τρικό), καθὼς καὶ τὸ βελοῦδο, ποὺ λανσάρεται τώρα ἀνανεωμένο σὲ καινούργια χρώματα καὶ σχέδια, κυρίως στὸν τύπο «καμηλό», μὲ ἀνατολίτικα σχέδια. Τὸ τουίντ, σχεδὸν τὸ ἀποκλειστικὰ κατάλληλο ὑφασμα γιὰ τὸ περυσινὸ σπὸρ ντύσιμο, ἔχει χάσει πολὺ τὴ θέσι του θὰ φορεθῆ ἐφέτος πολὺ λιγώτερο ἀπὸ τὴ «δημοτικότητά» του. Τὸ «μαλλὶ παρὴ» ἐφέτος ἕνα καινούργιο ὑφασμα, τὸ «μαλλὶ τραμὲ», ποὺ μοιάζει μὲ τὴν ἀνώμαλη ὑφανσί του, στὰ ὑφάσματα τῶν χωρικῶν, τὰ φτιαγμένα στὸν ἀργαλειό.

Σχετικὰ μὲ τὰ σχέδια, θὰ δοῦμε ἐφέτος πολλὰ μάλλινα ὑφάσματα σὲ ὑφανσι μεγάλου ψαροκόκκαλου, ποὺ θὰ ἀντικαταστήσουν τὶς περισσότερες φορὲς τὸ τουίντ στὸ σπὸρ ντύσιμο.

Μοντέρνο μαντὼ σὲ σπὸρ γραμμὴ ἀπὸ ὕφασμα Τερκοὺλ μὲ μικρὰ καφὲ—μαῦρα καρσμα Τερκοὺλ μὲ μικρὰ καφὲ—μαῦρα καρσμα, ποὺ κλείνει μὲ δυὸ σειρὲς ἀπὸ χρυσὰ φώ, ποὺ κλείνει μὲ δυὸ σειρὲς ἀπὸ χρυσὰ κουμπιά. Ἔχει τέσσερις κοφτὲς τσέπες μὲ κουμπιά. Ἔχει τέσσερις κοφτὲς τσέπες μὲ «ραμπά».

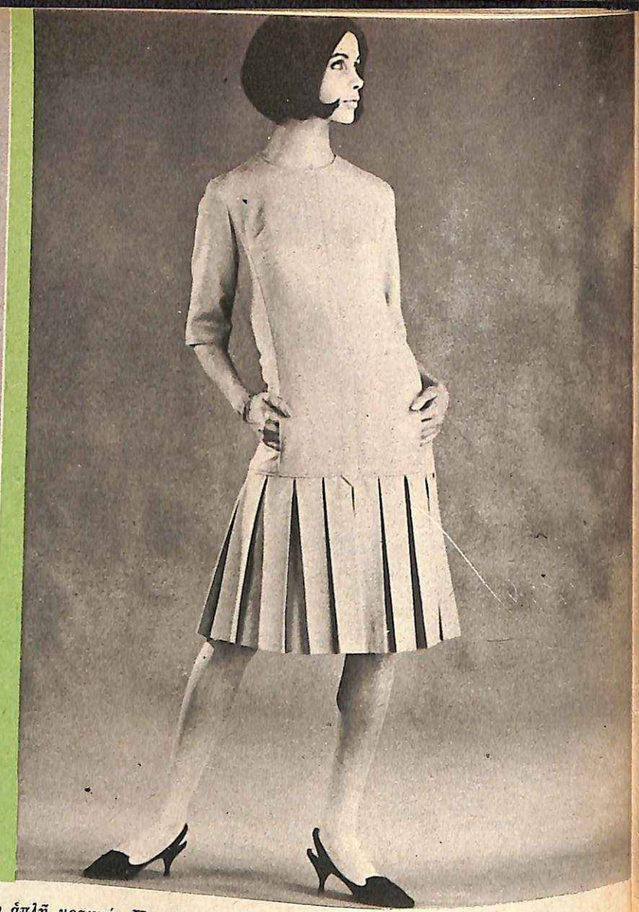

Ἀριστερά: Κομψὸ ἀμπιγιὲ φόρεμα ἀπὸ λαμὲ Τεργκὰλ σὲ πολὺ ἁπλῆ γραμμή. Προσέξετε τὸ ντεκολτὲ καὶ τὴ θέσι τῆς ζώνης. Δεξιά: Ἁπλὸ φόρεμα σὲ πολὺ μοντέρνα γραμμὴ τῆς μπουτὶκ Σκιαπαρέλλι ἀπὸ μπὲζ Τερκρύλ, σὲ στὺλ ντε—πιές, μὲ πολὺ μακρειὰ «καζάκα» καὶ φούστα μὲ κουφπιεττες.

Τὰ χρώματα γιὰ τὰ ὑφάσματα αὐτὰ δὲν εἶναι πιὰ τὸ ἄσπρο καὶ τὸ μαῦρο, μὰ τὸ καφὲ καὶ τὸ σοκολατί. Τὰ σκωτσέζικα σχέδια θὰ φορεθοῦν ἐφέτος μόνο σὲ ἀσυνήθιστους συνδυασμοὺς χρωμάτων, ὅπως εἶναι τὸ μὼβ καὶ τὸ μαρόν, τὸ μπὲζ καὶ τὸ κόκκινο, κ. ἄ. Τὸ πιέντε-ποὺλ παραμένει στὴ μόδα, μὰ μόνο σὲ πολὺ μεγάλο μέγεθος. Κάτι τὸ ὁλότελα νέο εἶναι τὸ καρρὼ-παράθυρου. Πρόκειται γιὰ πολὺ ψιλὲς ἀνοιχτόχρωμες ρίγες πάνω σὲ σκοῦρο φόντο, ποὺ σχηματίζουν μικρὰ ἢ μεγαλύτερα «παράθυρα». Προτιμοῦνται τὸ μπὲζ σὲγκρὶ σκοῦρο φόντο, τὸ μπὲζ-ἄμμου πάνω σὲ μαῦρο κ. ἄ.

ΦΟΡΕΜΑΤΑ ΜΕ ΜΑΝΙΚΙΑ

Τὰ μανίκια, ποὺ ἡ καλοκαιρινὴ μόδα περιφρόνησε τόσο, ἀκόμη καὶ στα ταγιὲρ ἢ στὰ μαντώ, εἶναι τώρα πάλι στὶς δόξες τους. Στὰ νέα μοντέλα, ἀκόμη κι' ἂν πρόκειται γιὰ τὸ φθινοπωρινὸ ντύσιμο, θὰ δοῦμε πάντα μακριὰ μανίκια, ὄχι σὲ στὺλ «φανταιζί», μὰ σὲ ἴσια γραμμή, μὲ κλασικὴ μανικοκόλλησι. Τὰ μανίκια αὐτὰ τελειώνουν μὲ ἢ χωρὶς μανσέττες (κουμπωτές, ἂν ὑπάρχουν). Πολλὲς φορές, τὰ κουμπιά, ὅπως στὰ ἀνδρικὰ σακκάκια.

Μακριὰ μανίκια θὰ ἔχουν, τόσο τὰ πρωϊνὰ φορέματα σὲ ἁπλὴ γραμμή, ὅσο καὶ τὰ εὐκολοφόρετα ἀπογευματινά. Πολὺ ἀμοφα εἶναι τὰ σκέτα μοντέλα ἀπὸ ριγωτὴ φανέλλα, μὲ κουμπιὰ ἀπὸ πάνω μέχρι κάτω, μὲ δεμένη ὑφασματένια ζώνη, κοφτὴ λοξὴ τσέπη λίγο πιὸ πάνω ἀπὸ τὴ μέση καὶ μικρὸ ἄσπρο στρογγυλὸ γιακά. Τὸ «ραμπὲ» ἀπὸ τὴν τσέπη καὶ ἡ ζώνη κόβονται ἀπὸ τὸ ὕφασμα σὲ ἀριζόντια γραμμή. Φοριοῦνται ἐπίσης πολὺ τὰ φορέματα-πουλόβερ, κομμένα στὰ μακρὺ πουλόβερ, χωρὶς γαρνιτούρα ἢ ζώνη.

Φθινοπωρινὴ «μαρινιὲρ» ἀπὸ μπλὲ ὕφασμα Κρυλὸρ μὲ ἄσπρο κεντητὸ πλαστρόν.

ΤΟ ΦΟΡΕΜΑ «ΣΑΣΥΜΠΛ»

Τὸ φόρεμα «σασὺμπλ» εἶναι ἡ γνωστὴ περυσινὴ τουνὶκ χωρὶς μανίκια. Θὰ ἐπικρατήσῃ καὶ ἐφέτος, μὰ θὰ φορεθῇ ὄχι μόνο μ' ἕνα πουλόβερ ἢ μὲ μιὰ μπλούζα ἀπὸ μέσα, ὅπως τὸ συνηθίζαμε, μὰ καὶ μὲ ξένα μανίκια καὶ ξένο γιακά, καὶ τὰ δυὸ ραμμένα πάνω στὸ φόρεμα. Τὰ νέα μαντέλα δὲν ἔχουν μόνο τὸ γνωστὸ μιτερὸ ἢ στρογγυλεμένο ντεκολτέ, μὰ καὶ ὅλα σὲ σχῆμα «U» ἢ «V», ποὺ φτάνουν ὅμως μέχρι τὴ μέση. Τὰ δυὸ σχέδια αὐτὰ ταιριάζουν ἰδιαίτερα γιὰ ἀπογευματινὰ «σασισύμπλ». Τὰ ἀπογευματινὰ μοντέλα αὐτὰ συμπληρώνονται εἴτε μὲ πλαστρὸν-μπλούζα, ποὺ γαρνίρεται μὲ φιόγκο, βολάν, κ. ἄ., εἴτε μὲ πλαστρὸν-μπλούζα σὲ στὸρ γραμμή, μὰ φτιαγμένο ἀπὸ μεταξωτό, ποὺ τὰ μανικέτια καὶ ὁ «γιακάς» του θὰ εἶναι ἀπὸ τὸ ὕφασμα τοῦ φορέματος. Οἱ πολὺ σπορτὶβ γυναῖκες θὰ γαρνίρουν τὸ φόρεμα-σασὺμπλ μὲ πλαστρὸν καὶ μανίκια ἀπὸ τρικὸ ἢ πλεχτό.

ΑΠΛΕΣ ΚΑΙ ΑΜΠΙΓΙΕ ΦΟΥΣΤΕΣ

Ἡ φούστα σὲ ὅλες τὶς παραλλαγές της (φούστα-παντελόνι, φούστα-τουνίκ, κ. ἄ.) παίζει μεγάλο ρόλο στὴ φθινοπωρινὴ γκαρνταρόμπα. Μὲ τὴν καζάκα ἢ τὸ πουλόβερ, θὰ φορέσετε, φυσικά, τὴν κλασικὴ πιὰ σκέττη ἢ μόλις ἑβαζὲ φούστα. Μὲ τὴ μπλούζα, ὅμως, ποὺ λανσάρεται ἐφέτος μὲ χίλιες-δυὸ μορφὲς σὲ πολὺ φανταιζὶ σχέδια, μπορεῖτε νὰ φορέσετε ἐπίσης μιὰ φούστα σὲ φανταιζί στύλ. Πολὺ ὅμορφα εἶναι μερικὰ παριζιάνικα μοντέλα, ποὺ θὰ σᾶς περιγράψωμε τώρα. Ἀμπιγιὲ καὶ νεανικὴ εἶναι μιὰ φούστα μὲ βαθιὰ κουφτὴ πιέτα μπροστά, ποὺ γαρνίρεται, δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ἀπὸ τὴν πιέττα αὐτή, μὲ δυὸ «πάνω» στρογγυλεμένα πρὸς τὴ μέση καὶ τονισμένα μὲ ἐξώρραφα γαζιὰ ἢ μὲ χοντρὲς βελονιές. Γιὰ τὸ ἀπόγευμα προορίζεται ἐπίσης ἕνα μοντέλο μὲ πλαϊνὸ κούμπωμα, ποὺ φτάνει ὡς τὴ γαρνιτούρα. Αὐτὴ ἀποτελεῖται ἀπὸ τρεῖς σειρὲς φράντζες, μὲ χοντρὰ γαζιὰ ἀνάμεσα σὲ κάθε σειρά.

ΠΡΩΤΟΤΥΠΑ ΤΑΓΙΕΡ

Τὰ «κλασικὰ» ταγιὲρ ἐξαφανίζονται ὅλο καὶ περισσότερο ἀπὸ τὶς νέες συλλογές. Τὴ θέσι τους παίρνουν τώρα τὰ ταγιὲρ σὲ στὴλ φαντταιζί, ποὺ ταιριάζουν τόσο στὶς καλλιγραμμες γυναῖκες. (Οἱ πολὺ γεμάτες θὰ ἀποφύγουν τὰ πολὺ ἐξαντρὶκ, μοντέλα καὶ θὰ προτιμήσουν, ἀκόμη κι' ἂν πρόκειται γιὰ τὸ ἀπόγευμα, ἕνα ἀπὸ τὰ ταγιὲρ σὲ στὸρ γραμμή, ποὺ συνδυάζουν μιὰ ἴσια φούστα μὲ τὴ μακριὰ ζακέττα τῆς μόδας).

Ἕνα νέο, πολὺ κομψὸ μοντέλο, ἀπὸ μαρόν μάλλινο ὕφασμα, ἔχει μικρὰ σχέδια στὴν ὕφανσι, ἴσια φούστα καὶ πολὺ μακριὰ ζακέττα, ἀνοιχτὴ καὶ στρογγυλεμένη μπροστά, ἀπὸ τὴ μέση μέχρι τὸ στρίφωμα. Ἀπὸ τὴ μέση μέχρι τὸ γυρισὸ γιακά (ὅπως τὸ συνηθίζουμε στὰ χειμωνιάτικα πουλόβερ), ἡ ζακέττα κλείνει μ' ἕνα φερμουάρ, ποὺ ἀνοίγει κι' ἀπὸ τὶς δυὸ πλευρές. Τὰ μανίκια κι' ὁ διπλὸς γισκὰς τῆς ζακέττας γίνονται ἀπὸ πιὸ ἀνοιχτόχρωμο, κιτρινωπὸ πλεχτὸ καὶ μόνο τὰ πολὺ φαρδιὰ μανικέτια εἶναι ἐπίσης ἀπὸ τὸ ὕφασμα τῆς ζακέττας.

Ἄλλα ταγιὲρ ἔχουν ραγκλὰν μανίκια, ποὺ σχηματίζουν μπροστὰ ἕνα νωμίτη. Ἡ ἕνωσι τοῦ μανικιοῦ μὲ τὰ καμμάτια τῆς ζακέττας γίνεται μὲ πολὺ φαρδιά, διπλὰ γαζιά. Τὰ μανίκια αὐτὰ ταιριάζουν σὲ ριχτὲς ζακέττες.

ΣΥΝΟΛΑ «ΑΝΝΑ ΚΑΡΕΝΙΝΑ»

Πρόκειται γιὰ μιὰ μόδα, ἐμπνευσμένη ἀπὸ τὸ ντύσιμο τοῦ τέλους τοῦ περασμένου αἰῶνα, ὅταν ὁ Τολστόϊ ἔγραψε τὸ περίφημο βιβλίο του «Ἄννα Καρένινα». Τὰ σύνολα, μαντώ, φορέματα καὶ ταγιὲρ, ποὺ ἀκολουθοῦν αὐτὸ τὸ στύλ, ἔχουν ὅλα φαρδιὲς ἢ στενὲς κουβοῦλες, εἴτε ραμμένες πάνω στὸ φόρεμα, εἴτε κομμένες χωριστά, ἀπὸ τὸ ὕφασμα τοῦ ταγιὲρ ἢ τοῦ μαντώ. Ὅταν οἱ κουκοῦλες εἶναι μονοκόμματες μὲ τὸ φόρεμα, ἔχουν φαρδιὰ κούπ

Ὅταν ὅμως ράβωνται ξεχωριστά, εἶναι στενὲς σὰν ἕνας συνδυασμὸς κασκέτου καὶ ἐσάρπας. Αὐτὴ τυλίγεται γύρω στὸ λαιμὸ καὶ δένεται μπροστά. Ὁ Καρντέν, ποὺ λανσάρει αὐτὸ τὸν τύπο τῆς στενῆς κουκούλας-ἐσάρπας, δίχνει κι' ἐφέτος μεγάλη προτίμησι γιὰ τὸ τουίντ, μὰ σὲ καινούργια ὑφάνσι, ποὺ μοιάζει μὲ πλεχτὸ τοῦ χεριοῦ.

Ἀπὸ μάλλινο ὕφασμα καμηλὸ εἶναι φτιαγμένο ἕνα ἰταλικὸ μοντέλο σὲ στὺλ «Ἄννα Καρένινα», ὅπου ἡ κουκούλα εἶναι ἑνωμένη μὲ τὸ φόρεμα. Αὐτὸ ἔχει γραμμὴ «ρεντιγκότας» καὶ κλείνει μπροστὰ μέχρι τοὺς γοφοὺς μὲ φερμουάρ. Ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ ἀπὸ τὸ φερμουάρ, τὸ μοντέλο γαρνίρεται μὲ χοντρὰ γαζιά. Τὰ ἴδια γαζιὰ ἀποτελοῦν καὶ τὴ γαρνιτούρα τοῦ ἀσσορτὶ μαντώ, ποὺ εἶναι χωρὶς γιακὰ καὶ κουμπώνει μέχρι τὸ μικρὸ ντεκολτέ.

ΒΡΑΔΥΝΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ ΑΠΟ ΦΑΝΕΛΛΑ ΚΑΙ ΛΑΜΕ

Τὰ βραδυνὰ φορέματα ἀπὸ λαμὲ θὰ φορεθοῦν ἐφέτος σὲ χρυσοὺς καὶ ἀσημένιους τόνους. Ὁλότελα καινούργια εἶναι τὰ μοντέλα, ποὺ φτιάχνονται, ἀπὸ φανέλλα, ἀκόμη κι' ἂν πρόκειται γιὰ φορέματα μὲ ἐξωτικὴ κούπ. Τὸ σύνολο τοῦ Γκὺ Λαροὺς ἀπὸ μαύρη φανέλλα, ποὺ ἔχουμε ὑπ' ὄψι μας, ἔχει κοραζὶ ὅλο κεντητὸ μὲ πέρλες καὶ συμπληρώνεται μ' ἕνα μαντὼ σὲ στὸρ γραμμή, φοδραρισμένο μὲ γούνα. Τὸ ἁπλὸ ὕφασμα καὶ οἱ πολυτελέστατες γαρνιτοῦρες ἀποτελοῦν μιὰ ποιράξενη, μὰ ὄμορφη ἀντίθεσι.

ΤΟ ΕΜΠΡΙΜΕ ΖΕΡΣΕ·Υ·

Εἶναι ἐφέτος ἕνας ἀπὸ τοὺς πιὸ κομψοὺς νεωτερισμοὺς γιὰ τὸ στὸρ καὶ γιὰ τὸ ἀμπιγιὲ

Βραδυνὴ καζάκα ἀπὸ χρυσὸ λαμὲ Νυλφράνς μὲ σταυρωτὸ κούμπωμα. Φοριέται πάνω ἀπὸ κάθε βραδυνὸ φουρὼ μὲ ἁπλὴ κούτ.

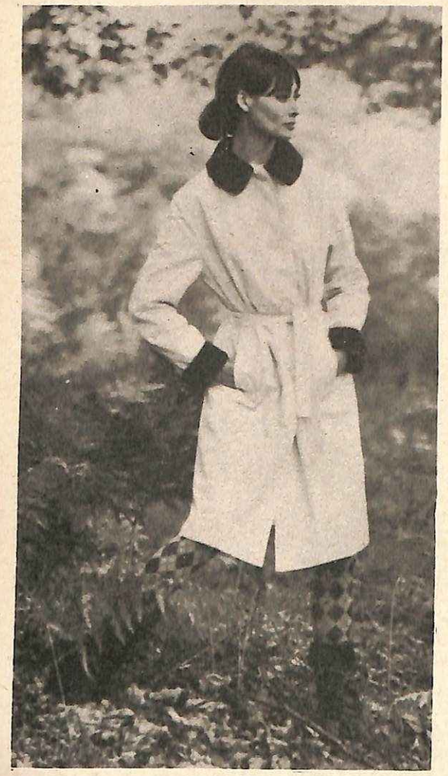

Πολὺ κομψὸ ἀδιάβροχο γιὰ τὰ πρωτοβρόχια, μὲ γιακᾶ καὶ μανσέττες ἀπὸ τρικό, χρώματος καφέ. Τὸ ἀδιάβροχο εἶναι ἀπὸ μπεζ Τεργκάλ.

ντύσιμο. Θὰ φορεθοῦν, λοιπόν, τὸ φθινόπωρο καὶ τὸ χειμῶνα πουλόβερ-καζάκες (μὲ μακριὰ μανίκια καὶ μικρὸ στρογγυλὸ ντεκολτέ), καθὼς καὶ φορέματα-φουρὸ ἀπὸ ἐμπριμέ, ζέρσεϋ. Τὸ ζέρσεϋ λανσάρεται τώρα συνήθως σὲ διαφορετικοὺς τόνους ἑνὸς χρώματος ἢ σὲ συνδυασμοὺς τοῦ καφὲ καὶ τοῦ μαύρου, τοῦ μπεζ καὶ τοῦ μαρόν, τοῦ μπλὲ καὶ τοῦ κίτρινου κ. ἄ. Τὰ σχέδια εἶναι εἴτε ἀνατολίτικα, εἴτε γεωμετρικά, μὲ στυλιζαρισμένα λουλούδια. Πολὺ ὁμορφα εἶναι ἐπίσης τὰ νέα καρρὼ ζέρσεϋ στὰ χρώματα τῆς μόδας: γκρὶ-ρὸζ-μαῦρο, γκρὶ-μπὲζ-μαῦρο, κ. ἄ. Γιὰ τὶς πολὺ ἐξαντρὶκ γυναίκες, λανσάρονται στὸ Παρίσι πουλόβερ-καζάκες, φτιαγμένα ἀπὸ ζέρσεϋ καὶ γούνα.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΜΟΔΑ

Πλεχτὰ γιὰ μικρὰ κορίτσια: Τὰ πουλόβερ καὶ οἱ ζακετοῦλες γιὰ μικρὰ κορίτσια γαρνίρονται τώρα πολὺ μὲ μεγάλες βελονιὲς ἀπὸ ἀνοιχτόχρωμο μαλλί. Ἐξαιρετικὰ ὅμορφα εἶναι τὰ δίχρωμα πλεχτὰ σύνολα, μὲ ἀνοιχτόχρωμο νωμίτη καὶ σκοῦρο καρσάϊ. Θὰ βάλετε λοιπόν, σκουρόχρωμες βελονιὲς πάνω στὸ ἀνοιχτόχρωμο μέρος, ἐνῶ τὸ σκουρόχρωμο τμῆμα γαρνίρεται μὲ ἀνοιχτόχρωμο μαλλί, πάντα κοντὰ στὴν ἕνωσι τῶν δυὸ χρωμάτων. Ὅμορφα εἶναι ἐπίσης τὰ πουλόβερ-πουκάμισα (μὲ πλεχτὴ «γραβάτα») σὲ δυὸ χρώματα. Οἱ ρίγες ἀπὸ τὸ ἕνα χρώμα φαρδαίνουν πρὸς τὰ κάτω.

Παιδικὰ παλτά: Πρέπει ἀπὸ τώρα νὰ ἑτοιμάσετε τὰ μαντὼ ἢ τὰ παλτὰ γιὰ τὰ παιδιά σας. Σᾶς συνιστοῦμε νὰ ράψετε γιὰ τὸ ἀγόρι σας ἕνα μαντὼ μὲ ἀσσορτὶ καπυσὸν ἢ κασκέττο ἀπὸ μικρὰ καιρρὼ ἢ πιὲ-ντὲ-πούλ, ποὺ εἶναι τόσο τῆς μόδας. Τὰ μαντὼ αὐτὰ εἶναι πολὺ κοντὰ καὶ κλείνουν μὲ διπλὸ κούμπωμα. Γιὰ τὰ κοριτσάκια, θὰ προτιμήσετε μεγάλα καρρώ, τουΐντ ἢ κοτηλό, μὲ μονό, διπλὸ ἢ κρυφὸ κούμπωμα. Ὁ γιακᾶς εἶναι πάντα ριχτὸς καὶ μυτερός.

ΜΑΡΙ—ΚΛΑΙΡ

Πλεχτὸ γιὰ μικρὸ κορίτσι: προσέξετε τὸ γαρνίρισμα τῆς βέστας ἀπὸ Κρυλὸρ μὲ ρίγες σὲ ἀνοιχτὸ γρῶμα.

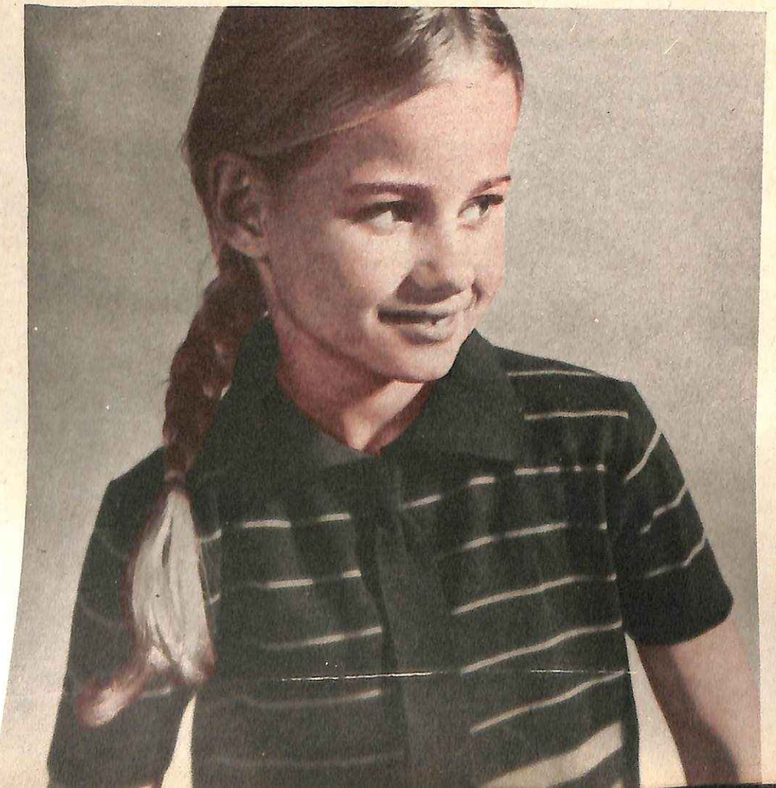

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Γιὰ τοὺς λεκέδες

Τὰ ροῦχα ποὺ παίρνουμε μαζί μας στὶς διακοπές, καταστρέφονται συχνὰ γιατί, μὴ μπορῶντας νὰ τὰ πλύνουμε, ἀφήνουμε πάνω τοὺς λεκέδες ὥσπου νὰ γυρίσουμε στὸ σπίτι μας καὶ ὕστερα δὲν μποροῦμε πιὰ νὰ τοὺς βγάλουμε. Πρέπει, λοιπόν, νὰ προσπαθοῦμε νὰ τοὺς καθαρίσουμε ἀμέσως, τοπικά. Ἂν εἶναι λεκέδες ἀπὸ κατράμι, τοὺς βρέχουμε μὲ λίθη παραφίνη ἢ οἰνόπνευμα, γιὰ νὰ τοὺς ἐμποδίσουμε νὰ ξεραθοῦν.

Οἱ μαῦροι λεκέδες ἀπὸ λάδι αὐτοκινήτου χρειάζονται ἕνα διαλυτικό. Τοὺς βρέχουμε μ' αὐτὸ κι' ὕστερα τοὺς σκουπίζουμε μὲ μιὰ ἄσπρη πετσέτα ἢ χοντρὴ φανέλλα. Οἱ λεκέδες ποὺ ἀφήνουν τὰ λάδια ἡλίου, φεύγουν μὲ οἰνόπνευμα καὶ σαπουνάδα. Οἱ λεκέδες ἀπὸ αἷμα ἢ γάλα διαλύονται ἀμέσως μὲ ἑλαφρὰ χλιαρὸ νερό.

Γιὰ τὴν κοιλιὰ

Δὲν ὑπάρχει πιὸ ἀντιαισθητικὸ θέαμα ἀπὸ μιὰ κοιλιὰ ποὺ φουσκώνει κάτω ἀπ' τὸ μαγιό. Γιατί, λοιπόν, νὰ κάνετε ἀσχημη ἐντύπωσι στὴν πλάζ, ἐνῶ μὲ μιὰ ἁπλὴ ἄσκησι μπορεῖτε νὰ θεραπεύσετε τὸ κακό; Ξαπλωθῆτε ἀνάσκελα, τεντώνοντας τὰ μπράτσα σας πάνω ἀπ' τὸ κεφάλι καὶ μὲ τὰ πόδια τεντωμένα κι' ἑνωμένα. Ἀναστηκώστε συγχρόνως τὸν κορμό σας καὶ τὸ ἕνα πόδι, φροντίζοντας νὰ μὴν ξεκολλήσῃ τὸ ἄλλο ἀπ' τὸ πάτωμα. Ἐπαναλαμβάνετε τὸ ἴδιο μὲ τὸ ἄλλο πόδι. Ὅταν στηκωθῇ ἀρκετὰ τὸ πόδι, τὸ πιάνετε καὶ τὸ τραβᾶτε, ὥσπου νὰ ἀκουμπήσῃ πάνω στὴ μύτη σας. Εἰσπνέετε ξαπλωμένη, ἐκπνέετε πιάνοντας τὸ πόδι.

Γιὰ τοὺς ἀστραγάλους

Ἂν νοιώθετε συχνὰ κουρασμένους τοὺς ἀστραγάλους σας, τονώστε τους μ' ἕνα ὠφέλιμο μασάζ. Τσιμπᾶτε τὸ κρέας μαλακά, τραβώντας το πρὸς τὰ πίσω, ἐνῶ συγχρόνως μαλάζετε τὸν ὑπόλοιπο ἀστράγαλο. Τὸ μασάζ πρέπει νὰ γίνεται ἀπὸ μπρὸς πρὸς τὰ πίσω καὶ νὰ ἀρχίζῃ ἀπὸ τὸν μῦν τῆς γάμπας.

Σαμπουὰν γιὰ φυσιολογικὰ μαλλιὰ

50 γραμ. μαῦρο σαπούνι
50 » ἄσπρο τριμμένο σαπούνι.
25 » ἐλαιόλαδο.
30 » οἰνόπνευμα 95ο.
30 » γλυκερίνη.
5 » ρεσορκίνη.
5 » τερπινεόλη.

Διάφορες μικρὲς συμβουλὲς

★ Ἂν θέλετε νὰ διατηρήσετε γιὰ πολὺ τὰ παπούτσια σας νὰ τὰ περνᾶτε κάθε τόσο μὲ ἕνα πανάκι σαπουνισμένο, γιὰ νὰ ἀφαιρέσετε ἀπὸ τὸ δέρμα κάθε ἴχνος λίπους. Ὕστερα προχωρεῖτε στὸ γυάλισμα.

★ Ἂν βρέξετε τὰ παπούτσια σας, μὴ τὰ βάλετε νὰ στεγνώσουν κοντὰ σὲ μιὰ ἑστία θερμότητος, ἀλλὰ γεμίστε τα μὲ ἐφημερίδες καὶ ἀφῆστε τα γιὰ πολὺ σ' ἕνα μέρος καλὰ ἀερισμένο.

★ Πρὶν νὰ φυλάξετε τὰ παπούτσια ποὺ χρησιμοποιεῖτε γιὰ τὶς χειμωνιάτικες ἐκδρομές σας, περάστε τα μ' ἕνα πανάκι βουτηγμένο σὲ πετρέλαιο.

★ Μὲ πετρέλαιο μπορεῖτε νὰ περνᾶτε καὶ τὶς σόλες, γιὰ νὰ τὶς διατηρῆτε εὐλύγιστες καὶ ἀδιάβροχες. Πρέπει, ὅμως, νὰ τὶς σκουπίζετε ἀμέσως καλὰ μ' ἕνα στεγνὸ ὕφασμα.

★ Γιὰ νὰ ἀφαιρέσετε τοὺς σκούρους λεκέδες ἀπὸ μιὰ κατσαρόλα ἀλουμινίου, φτάνει νὰ βάλετε νὰ βράσῃ μέσα γάλα. Τὸ ἀλουμίνιο μαυρίζει, ὅταν μαγειρεύωνται μέσα φαγητά, ποὺ ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ ξίδι.

★ Καὶ τὰ τσόφλια τῶν αὐγῶν χρησιμεύουν σὲ κάτι: Σπᾶστε τα σὲ πολὺ μικρὰ κομμάτια καὶ ρίξτε τα μέσα σὲ μπουκάλια ἢ βάζα ποὺ ἔχουν χάσει τὴ διαφάνειά τους. Κουνῆστε τα δυνατὰ καὶ ὕστερα ξεβγάλτε τα μὲ καθαρὸ νερό.

★ Γιὰ νὰ ξαναδώσετε στὰ ἀσημένια ἀντικείμενα τὴ φυσική τους λάμψι, βυθίστε τα σὲ ἄφθονο νερό, στὸ ὁποῖο θὰ ἔχετε βράσει πατάτες.

Ἡ ἀποτρίχωσις τῶν φρυδιῶν

Ἂν ἔχετε χαμηλὸ μέτωπο, θὰ λεπτύνετε τὰ φρύδια σας ἀπὸ τὸ ἐπάνω μέρος, γιὰ νὰ μεγαλώσετε τὴν ἀπόστασι ποὺ τὰ χωρίζει ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῶν μαλλιῶν. Ἔτσι, τὸ μέτωπό σας θὰ φανῇ μεγαλύτερο. Ἂν ἔχετε ψηλὸ μέτωπο, μπορεῖτε νὰ λεπτύνετε τὰ φρύδια σας ἀπὸ τὸ κάτω μέρος, γιὰ νὰ κάμετε τὰ βλέφαρά σας νὰ φαίνουν μεγαλύτερα.

Σὲ καμμιὰ περίπτωσι δὲν ἐπιτρέπεται νὰ χρησιμοποιήσετε ἀποτριχωτικὲς οὐσίες γιὰ τὰ φρύδια. Θὰ βγάλετε προσεχτικὰ τὶς τρίχες μὲ τὸ τσιμπιδάκι. Πρὶν καὶ κατόπιν θὰ περάσετε τὸ δέρμα μὲ λίγο οἰνόπνευμα.

ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΙΚΟ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΝΤΑΙΗ ΚΑΝ

Τὸ μυστικὸ τῆς «Μάγισσας»

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ

Στὸ λιμάνι τοῦ Λὸς Ἄντζελες, πρόκειται νὰ σαλπάρῃ τὸ ὑπερωκεάνειο «Καϊλούτα», γιὰ μιὰ κρουαζιέρα στὸν Εἰρηνικό. Καθυστερεῖ ὅμως ἡ ἀναχώρησί του, γιατὶ ἔγινε ἕνα ἔγκλημα: Δολοφονήθηκε, στὴν ἀποβάθρα, κάποιος μυστηριώδης τύπος, ὀνόματι Τζὼν Πέρκινς, κι' ἡ ἀστυνομία ὑποπτεύεται ὅτι ὁ δράστης εἶναι κάποιος ἀπ' τοὺς ἐπιβάτες τοῦ πλοίου, Ἀναλαμβάνει τὴν ὑπόθεσι ὁ ὑπαστυνόμος Ἔστερμπρουκ. Οἱ κυριώτεροι μάρτυρες εἶναι ἡ Μαίη Ἄμπλερ, μιὰ κοπέλλα ποὺ θρῆκε τυχαίως τὸ πτῶμα μέσα σὲ μιὰ «τουαλέτα» κυριῶν, καὶ ὁ Μὰτ Κέλλυ, ποὺ ἄκουσε τὶς φωνές της καὶ εἶδε πρώτος κάτι ματωμένα ἴχνη. Ἡ Μαίη εἶναι δακτυλογράφος καὶ πρόκειται νὰ συμπεράσῃ στὴν κρουαζιέρα, γιατὶ κέρδισε ἕνα εἰσιτήριο στὸ λαχεῖο. Ὁ Μὰτ εἶναι βατραχάνθρωπος, τοῦ τηλεφώνησαν δὲ ἐπειγόντως νὰ ἐπιβιβασθῇ στὸ ἴδιο πλοῖο καὶ νὰ συναντήσῃ ἐκεῖ τὴν βαθύπλουτη μὶς Σύλβια Ράϋαν, ποὺ ἤθελε ἕνα ἱκανὸ βουτηχτὴ γιὰ νὰ ἀνελκύσῃ τὸ χρηματοκιβώτιο τοῦ γιὼτ τοῦ πατέρα της «Μάγισσα», ποὺ ναυάγησε κοντὰ στὴ Σαμόα. Σ' αὐτὸ τὸ ναυάγιο πνίγηκε ὁ Τζὼν Ράϋαν καὶ ὅλο σχεδὸν τὸ πλήρωμα, ἐκτὸς ἀπ' τὸν ὑπολοίαρχο Στὲβ Χάνσον καὶ τὸν καμαρότο Ντίγκμπυ Χίνς. Αὐτοὶ οἱ δυὸ συνοδεύουν τώρα τὴ μὶς Ράϋαν, στὴν ἀποστολή της.

2ον

Ὁ Στὲβ κοκκίνισε, ἀλλὰ ὑπάκουσε. Ἡ κοπέλα ἔρριξε μιὰ ματιὰ στὸ ρολόϊ της.

— Τί περιμένουνε γιὰ νὰ ξεκινήσουν; εἶπε μὲ δυσφορία.

— Μὰ δὲ μάθατε λοπόν;...

— Τί νὰ μάθω;

— Σκοτώθηκε κάποιος, στὴν ἀποβάθρα.

— Δυστύχημα πόλι;

— Ὄχι. Ἔγκλημα. Τὸ θῦμα μαχαιρώθηκε.

Ὁ Χὶνς κούνησε τὸ κεφάλι του.

— Αὐτὸ δὲ μ' ἀρέσει καθόλου, δήλωσε. Ἔπειτα ἀπ' τὸ δυστύχημα τοῦ Μάρτιν, τώρα αὐτὴ ἡ δολοφονία. Ἄσχημο σημάδι! Μὰ ἡ μὶς Ράϋανς ἀρτέρασε ὁρμητικά:

— Ἐσεῖς οἱ θαλασσινοὶ εἶσαστε προληπτικοὶ σὰ γυνικούλες! φώναξε. Δολοφονήθηκε ἕνας ἄνθρωπος, στὴν ἀποβάθρα. Ἔ, κι' ὕστερα; Δὲν εἶναι δικὴ μας δουλειά... Ἂν δὲν ἔχη ξεκινήσει αὐτὸ τὸ καράβι σ' ἕνα τέταρτο τῆς ὥρας, θ' ἀνεβῶ στὴ γέφυρα νὰ τὰ ψάλω ἀπ' τὴν καλὴ στὸν καπετάνιο.

Καὶ θὰ τὸκανε πραγματικά. Ἦταν βέβαιος γι' αὐτὸ ὁ Κέλλυ. Βλέποντάς την τόσο ζωηρὴ καὶ ὁρμητική. Καταλάβαινε πὼς θάταν λίγο στραβόξυλο. Μὰ τί τὸν ἔνοιαζε, στὸ κάτω-κάτω; Αὐτὸς πληρωνόταν γιὰ νὰ κάνῃ τὴ δουλειά του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἀπ' τὸ ἑλαφρὸ τρεμούλιασμα τοῦ πατώματος, ὁ Κέλλυ κατάλαβε πὼς τὸ ὑπερωκεάνειο εἶχε βγῇ ἀπ' τὸ λιμάνι καὶ πὼς οἱ μηχανικοί του κάναν ὅ,τι μποροῦσαν νὰ δουλέψουν ὁλοταχῶς οἱ τουρμπίνες του, ὥσπου νὰ φτάσῃ τὸ πλοῖο στὴ Χονολουλοῦ.

Στὴ μονομαχία, λοιπόν, τῆς ἀστυνομίας τοῦ Λὸς Ἄντζελες καὶ τῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρείας, εἶχε νικήσει ἡ δεύτερη.

Τὸ «Καϊλούτα» ἦταν μιὰ ὁλοθινὴ μικρὴ πολι, μὲ τὸ ἐμπορικὸ κέντρο της. Καὶ τὸ κατάστημα ἀνδρικῶν εἰδῶν του διέθετε ἀπ' ὅλα... Ὁ Κέλλυ ψώνισε μισὴ ντουζίνα ἄσπρα πουκάμισα κι' ἄλλα τόσα σόρτς, μερικὰ ζευγάρια κάλτσες καὶ δυὸ γραβάτες. Φόρεσε τὴ μιὰ γραβάτα μέσα στὸ μαγαζὶ καὶ ζήτησε νὰ τοῦ στείλουν τὰ ὑπόλοιπα ψώνια στὴν καμπίνα του.

Ὅσο γιὰ κοστούμι, θάδινε τ' ἄλλο πρωὶ γιὰ σιδέρωμα αὐτό, ποὺ φοροῦσε, καὶ θὰ τὰ βόλευε ἑπτσι μέχρι τὸ Πάγκο-Πάγκο. Ἔτσι μέχρι τὸ Πάγκο-Πάγκο. Ἔκεῖ, θ' ἀγόραζε ἀρκετὲς φορεσιὲς ἀπὸ ἄσπρο ὕφασμα.

Ἡ τραπεζαρία βρισκόταν στὴν πύμη, πάνω στὴ γέφυρα. Τὸ «γκόνγκ» εἶχε χτυπήσει πρὶν ἀπὸ λίγα λεπτά, εἰδοποιώντας πὼς εἶχε φτάσει ἡ ὥρα τοῦ φαγητοῦ. Ὁ Κέλλυ ἀνακάλυψε, ὅτι τὸν θεωροῦσαν σπουδαῖο πρόσωπο, γιατὶ ἔμενε σὲ διαμέρισμα πολυτελείας, κι' ὅτι ὁ ἀρχισυμαότος τοῦ εἶχε κρατήσει μιὰ θέσι στὸ τραπέζι τοῦ κυβερνήτη.

Ἔρριξε μιὰ ματιὰ στοὺς ἄλλους συνδαιτημόνες. Ὁ καπετάνιος καθόταν στὴν κορυφὴ τοῦ τραπεζιοῦ, ἀστράφτοντας μέσα στὴ στολή του μὲ τὰ χρυσὰ γαλόνια, κι' εἶχε δεξιά του τὴ μὶς Ράϋαν. Βλέποντάς την ἀπὸ μακρυά, ὁ Κέλλυ εἶπε μὲ τὸ νοῦ του πὼς θὰ μποροῦσε μιὰ χαρὰ νὰ εἶναι ὁλογυμνη... Τὸ βραδυνὸ φόρεμά της εἶχε τολμηρότατο ντεκολτὲ καὶ τελεῖως ἀνοιχτὴ τὴν πλάτη. Μὰ κι' οἱ ἄλλοι, ποὺ κάθονταν στὸ ἴδιο τραπέζι, ἄντρες καὶ γυναῖκες, εἶχαν βραδυνὸ ντύσιμο.

Ὁ Κέλλυ διπλωσε ἕνα χαρτονόμισμα τῶν 10 δολλαρίων καὶ τὸβαλε στὸ χέρι τοῦ καμαρότου.

— Δὲ θὰ μπορούσατε νὰ μοῦ βρῆτε μιὰ θέσι κάπου ἀλλοῦ; τοῦ εἶπε.

— Ἐλᾶτε μαζί μου, κύριε! ἀπάντησε ἐκεῖνος πρόθυμα.

Καὶ τὸν πῆγε σ' ἕνα τραπέζι γιὰ ἕξη ἄτομα. Τὰ δυὸ ἀπ' αὐτὰ ἦταν μεσόκοποι τουρίστες, ἀπ' τὸ Ντὲ Μάϊν. Ἔμενε ἐλεύθερη μιὰ θέσι, κι' ἄλλες δυὸ ἦταν κατειλημμένες ἀπὸ τὴ Μαίη Ἄμπλερ καὶ μιὰ δεύτερη κοπέλλα, πολὺ συμπαθητική. Ἡ Μαίη τὴ σύστησε στὸν Κέλλυ: Λεγόταν Τζάνις Χάρτ κι' ἔμενε στὴν ἴδια καμπίνα μαζί της.

Ἡ μὶς Χάρτ κυρίως κρατοῦσε ζωντανὴ τὴ συζήτησι. Ὁ Κέλλυ θαύμαζε τὰ ξανθὰ μαλλιά της. Κι' εὐχαριστήθηκε ἰδιαιτέρως, ὅταν ἔμαθε πὼς θὰ συμμετεῖχε κι' ἐκείνη στὴν ἴδια ἀποστολὴ μ' αὐτόν, μὲ τὴν ἰδιότητα τοῦ ρεπόρτερ μιᾶς ἐφημερίδος τοῦ Λὸς Ἄντζελες.

— Πάντα προκαλεῖ ἐνδιαφέρον μιὰ περιουσία 50 ἑκατομμυρίων δολλαρίων! ἔλεγε ἡ μὶς Χάρτ. Προπάντων ὅταν ἀντιπροσωπεύεται ἀπὸ ἕνα πλάσμα ὅλο φωτιά, σὰν τὴ Σύλβια Ράϋαν! Σκέφθηκε, λοιπόν, ὁ ἀρχισυντάκτης τῆς «Σημαίας» πὼς θὰ διασκέδαζε πολὺ τοὺς ἀναγνῶστες μας ἡ ὀδύσσεια μιᾶς πλούσιας κοπέλλας 21 χρονῶν, φλογερῆς, δίχως «κόμπλεξ» καὶ προκαταλήψεις, ποὺ θὰ ξεκινοῦσε γιὰ τὶς θάλασσες τοῦ Νότου, μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ ψαρέψῃ τὸ χρηματοκιβώτιο τοῦ μακαρίτη τοῦ πατέρα της! Γι' αὐτό, λοιπόν, βρισκόμαστε ἐδῶ, ὁ Τζόε κι' ἐγώ.

Ὁ Κέλλυ τὴ ρώτησε ποιὸς ἦταν ὁ Τζόε.

— Ὁ φωτορεπόρτερ μας, ἐξήγησε ἡ Τζάνις, δείχνοντας τὴν ἀδειανὴ καρέκλα. Τί θὰ τραβήξῃ, ὁ φουκαρᾶς! Αὐτὸν τὸν πιάνει ἡ θάλασσα, μόνο ποὺ τὴ βλέπει!

— Ξέρει ἡ μὶς Ράϋαν πὼς εἶσαστε στὸ πλοῖο;

— Ὄχι ἀκόμα, εἶπε ἡ δημοσιογράφος χαμογελώντας.

Ἡ μὶς Ἄμπλερ εἶχε συνέλθει πιὰ ἀπ' τὸν τρόμο, ποὺ εἶχε περάσει. Κι' ὅταν ἤρθε ἡ κουβέντα στὸν ἄνθρωπο ἐκεῖνο, ποὺ εἶχε δολοφονηθῇ στὴν προκυμαία, μπόρεσε νὰ μιλήσῃ γι' αὐτὸ τὸ θέμα χωρὶς συγκίνησι.

— Πάντως, θὰ γράψουνε οἱ ἐφημερίδες γιὰ μένα! εἶπε μὲ καμάρι.

— Ἔχουμε τραβῆξει μερικὲς φωτογραφίες πρώτης γραμμῆς! δήλωσε ἡ μὶς Χάρτ. Θὰ βάλω ἕνα τίτλο χτυπητό, στὴν εἴδησι: «Ἕνας ἄνθρωπος μὲ γκρίζα μαλλιὰ δολοφονήθηκε μέσα σὲ μιὰ τουαλέττα κυριῶν, τὴν ὥρα, ποὺ θὰ ξεκινοῦσε τὸ «Καϊλούα» γιὰ μιὰ ρομαντικὴ κρουαζιέρα στὶς θάλασσες τοῦ Νότου».

Ὁ Κέλλυ τὴ ρώτησε ἂν εἶχε καμμιὰ καινούργια πληροφορία γιὰ τὸ ἔγκλημα. Ἡ Τζάνις ἔγνεψε «ὄχι».

— Δὲν ὑπῆρχε τίποτ' ἄλλο, ὡς τὴ στιγμή, ποὺ ξεκινήσαμε. Τὰ μόνα στοιχεῖα, ποὺ ἔχει στὰ χέρια της ἡ ἀστυνομία, εἶναι ἕνας ναυτικὸς σουγιάς κι' ἕνα κουτὶ σπίρτα μὲ τὴ ρεκλάμα ἑνὸς μπάρ.

Ὁ Κέλλυ σκέφθηκε μιὰ στιγμὴ νὰ ρωτήσῃ τὴ μὶς Ἄμπλερ ἂν εἶχε μιλήσει στὴ μὶς Χάρτ γιὰ τὸ πρόσωπο, ποὺ εἶχε δῆ νὰ βγαίνῃ ἀπ' τὴν «τουαλέτα»... Μὰ ἀλλαξε γνώμη. Ἂν ἡ κοπέλλα εἶχε δῆ πραγματικὰ τὸ δολοφόνο, κι' ἂν αὐτὸς βρισκότανε πάνω στὸ πλοῖο, ἦταν προτιμότερο νὰ μὴ τὸ πολυσυζητάνε...

Τὸ φαγητὸ ἦταν καλό, κι' ὁ Κέλλυ πεινοῦσε. Ἔφαγε μὲ ὄρεξι.

Ὕστερα ἔδωσε ραντεβοῦ στὶς δυὸ κοπέλλες, γιὰ νὰ πιοῦνε κάτι στὸ σαλόνι. Πῆρε ἐπειτα τὸ ἀσανσὲρ κι' ἀνέβηκε στὴ γέφυρα περιπάτου, μὲ τὸ σκοπὸ νὰ βρῆ τὸ Χάνσον καὶ τὸ Χὶνς καὶ νὰ συζητήσῃ μαζί τους γιὰ τὶς τεχνικὲς λεπτομέρειες τῆς ἀποστολῆς τους.

Φτάνοντας στὴ γέφυρα, θυμήθηκε πὼς δὲν εἶχε τηλεφωνήσει ἀκόμη στὴ «Θαλασσινὴ Ἄγκυρα». Καὶ τράβηξε πρὸς τὴν καμπίνα τοῦ ἀσυρματου, γιὰ νὰ ζητήσῃ τηλεγραφικῶς νὰ τοῦ στείλουν μὲ ἀεροπλάνο τὰ σύνεργά του στὸ Πάγκο-Πάγκο.

Ἡ γέφυρα ἦταν μισοσκοτεινὴ καὶ ἔρημη, αὐτὴ τὴν ὥρα. Τὴν ἔδερνε κρύος ἄνεμος.

Μέσα στὴν ὁμίχλη, ἡ τιμονιέρα ξεχώριζε σὰ μιὰ κηλίδα ἀπὸ διάχυτο φῶς.

Μιὰ ἰδέα πέρασε ἀπ' τὸ μυαλὸ τοῦ Κέλλυ, γιὰ πρώτη φορά: Ἂν ἡ Μαίη Ἄμπλερ εἶχε δῆ τὸ δολοφόνο νὰ βγαίνῃ ἀπ' τὴν «τουα-

—Ὁ κύριος Παπαδόπουλος!... Κάτι βάγουμε νὰ ποῦμε στὴν κυρία Παπαδοπούλου, γυρίζοντας στὴν Ἀθήνα!...

λέτα» κι' ἂν ἐκεῖνος τὸ ἤξερε, μπορεῖ νὰ ὑπωπτεύοταν πὼς τὸν εἶχε ἀντιληφθῆ κι' ὁ Κέλλυ, μιὰ κι' ὁ τελευταῖος βρισκότανε ἐκεῖ γύρω, ὅταν ἡ κοπέλλα εἶχε ἀναλυτικὰ τὸ πτῶμα...

Ὁ Κέλλυ ἔσφιξε ξαφνικὰ τὶς γροθιές του. Εἶχε διακρίνει μιὰ σιλουέτα, ἔξω ἀπ' τὴν καμπίνα τοῦ ἀσυρμάτου. Ὕστερα ὅμως τὴν ἀναγνώρισε καὶ χαμογέλασε.

— Πῶς βρεθήκατε ἐδῶ; ρώτησε μὲ ἀπορία.

— Ὑποχρεωτικὸ ταξιδάκι, ἀπάντησε κακόκεφα ὁ ὑπαστυνόμος Ἐστερμπρουκ. Ὅταν κατάλαβε ὁ διευθυντής μου πὼς δὲν ὑπῆρχε τρόπος νὰ καθυστερήση τὸ σαλπάρισμα τοῦ «Καϊλούα», ἔκρινε πὼς ὁ θαλασσινὸς ἀέρας θὰ μοῦ ἔκανε καλὸ στὴν ὑγεία!

Θὰ μείνετε στὸ καράβι σ' ὁλόκληρη τὴν κρουαζιέρα;

— Ὄχι. Μονάχα ὡς τὴ Χονολουλού.

Ὁ ὑπαστυνόμος δίπλωσε ἕνα ραδιοτηλεγράφημα, ποὺ κρατοῦσε, καὶ τὸ φύλαξε στὴν τσέπη του.

— Ἂν ἦταν στὸ χέρι μου, θὰ ξεμπαρκάριζα ἀμέσως! πρόσθεσε.

Ὁ Κέλλυ κούνησε τὸ κεφάλι του, σὰ νὰ τὸν συμπονοῦσε.

— Ἔχομε τίποτα καινούργιο; ρώτησε ὕστερα.

— Τὸ θῦμα ἀναγνωρίσθηκε. Πρόκειται γιὰ κάποιον Τζὼν Πέρκινς, πού, ἐδῶ κι' ἕξη μῆνες, συζοῦσε σὲ μιὰ σερβιτόρα, ὀνόματι Γκέρτι Μέγιερ, σὲ μιὰ τρώγλη τῆς "Ηστ Μέϊν Στρήτ. Τὸ ἐξακριβώσανε χάρις στὸ κουτὶ μὲ τὰ σπίρτα του καὶ τὸν ἀριθμὸ κυκλοφορίας μιᾶς παλιᾶς Φόρντ, ποὺ βρέθηκε ἐγκαταλελειμμένη σ' ἕνα ἀπαγορευμένο σημεῖο τῆς προκυμαίας.

— Ἡ σερβιτόρα τὸν σκότωσε;

— Δὲν ξέρουμε ἀκόμα. Πάντως, γιὰ τὴν ὥρα, τὸ θῦμα δὲ φαίνεται νὰ ἔχη καιμιὰ σχέσι μὲ ὁποιοδήποτε ἀπὸ τοὺς ἐπιβάτες ἢ ἀπ' τὸ πλήρωμα τοῦ καραβιοῦ.

Ὁ Κέλλυ αἰσθάνθηκε ἀγοκούφισι, τόσο γιὰ τὸν ἑαυτό του ὅσο καὶ γιὰ λογαριασμὸ τῆς μὶς Ἄμπερ. Δὲν τοῦ ἔφτανε ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ βουτήξη σὲ 40 μέτρα βάθος, σὲ νερὰ ἄγνωστα καὶ γεμάτα καρχαρίες; Ἔπρεπε νἄχη κι' ἀπὸ πάνω τὴν ἀνησυχία μήπως παραμόνευε ἕνας δολοφόνος, γιὰ νὰ τοῦ φυτέψη τὸ μαχαῖρι του στὴν πλάτη;...

— Μπράδο! εἶπε μὲ ἱκανοποίησι. Πολὺ ὡραῖα!

Ὁ Ἐστερμπρουκ ἀνασήκωσε τοὺς ὤμους του.

— Φυσικά, θὰ συνεχισθῆ ἡ ἔρευνα γιὰ τὸν Πέρκινς.

— Ναί, βέβαια.

Ὁ Κέλλυ μπῆκε στὴν καμπίνα τοῦ ἀσυρμάτου, ἀπ' ὅπου ἐστειλε τὸ τηλεγράφημά του στὴ «Θαλασσινὴ Ἄγκυρα». Ὅταν ξαναβγῆκε ἀπὸ κεῖ, ὁ ἀστυνομικὸς εἶχε φύγει. Κατέβηκε μὲ τὸ ἀσανσέρ, εὐχαριστημένος γιατὶ δὲν τὸν ἔδερνε πιὰ ὁ ἄνεμος.

Ὁ Χάνσον κι' ὁ Χὶνς τὸν περιμένανε στὸ διάδρομο, στὴν πόρτα τοῦ διαμερίσματός του. Τοὺς ἄνοιξε νὰ μποῦνε, ζητῶντας τους συγγνώμη γιὰ τὴν καθυστέρησι.

— Εἶχα νὰ στείλω ἕνα τηλεγράφημα, τοὺς ἐξήγησε. Καὶ μ' ἐπιασε κουβέντα ὁ ὑπαστυνόμος.

— Ποιὸς ὑπαστυνόμος;

— Ἐκεῖνος, ποὺ ἔχει ἀναλάβει τὴν ὑπόθεσι τῆς δολοφονίας τοῦ λιμανιοῦ.

— Μπά! Εἶναι στὸ πλοῖο κι' αὐτός;...

Ὁ Χάνσον ἔψαχνε μὲ τὰ μάτια νὰ βρῆ ἕνα τραπέζι, γιὰ ν' ἀπλώση πάνω τὸ ναυτικὸ χάρτη, ποὺ εἶχε φέρει μαζί του.

Τὸ κατάστημα, ὅπου εἶχε κάνει τὰ ψώνια του ὁ Κέλλυ πρὶν ἀπ' τὸ φαγητό, τοῦ εἶχε στείλει τὸ δέμα. Ὁ Κέλλυ τὸ πέταξε πάνω σ' ἕνα κανατέ, γιὰ νὰ ἐλευθερώση τὸ τραπέζι. Ὁ Χάνσον τὸν εὐχαρίστησε μὲ μιὰ κίνησι τοῦ κεφαλιοῦ.

— Βρῆκε ἡ ἀστυνομία τὸ δολοφόνο; ρώτησε ὕστερα.

— Ὄχι ἀκόμα. Ἀναγνώρισε ὅμως τὸ θῦμα. Πρόκειται γιὰ κάποιον Τζὼν Πέρκινς.

Ὁ Χὶνς ἑτοίμαζε ἕνα κοκταίηλ, στὸ μικρὸ μπάρ.

— Σπουδαῖα τὰ λάχανα! παρατήρησε. Ὑπάρχουν σ' αὐτὴ τὴ χώρα πάνω ἀπὸ 4 ἢ 5 χιλιάδες ἄνθρωποι, ποὺ λέγονται Τζὼν Πέρκινς!

Ἄρχισε νὰ ρουφᾶη σιγὰ-σιγὰ τὸ κοκταίηλ του.

— Ἔχω ἕνα παράπονο μαζί σας, ξέρετε! πρόσθεσε. Ἔγινε ἕνα ὅμορφο ἐγκληματάκι. Στὴ γέφυρα τοῦ καραβιοῦ χορεύανε κάμποσες λαχταριστὲς κοπέλλες, μισόγυμνες. Κι' ἐμεῖς, ὅλη αὐτὴ τὴν ὥρα, καθόμαστε κλεισμένοι μέσα στὴν καμπίνα σας, περιμένοντάς σας, καὶ χάσαμε τέτοια σπάνια θεάματα!

— Μὰ σᾶς εἶπα πὼς ὁ Χάρρις μοῦ τηλεφώνησε μόλις στὶς 2 καὶ 10', δικαιολογήθηκε ὁ Κέλλυ.

Ὁ Χάνσον χαμογέλασε.

— Καλά, μὴ θυμώνετε, εἶπε. Ὁ Ντίγκμπυ ἀστειεύτηκε. Εἶναι ἄλλωστε λίγακι «ζαβός», σὰν ὅλους τοὺς Ἐγγλέζους. Μὰ κάνει περίφημα τὴ δουλειά του. Τὸ ξέρω καλά, γιατὶ ταξίδεψα χρόνια μαζί του.

Ἔβαλε μιὰ φωτογραφία τῆς «Μάγισσας» πάνω στὸν ξεδιπλωμένο χάρτη. Κι' ὁ Κέλλυ θαύμασε τὶς κομψὲς γραμμὲς τοῦ χαμένου γιώτ.

— Σᾶς καταλαβαίνω, εἶπε ἤρεμα ὁ Χάνσον. Πόνεσε κι' ἐμένα ἡ καρδιά μου, ποὺ βούλιαξε τέτοιο καράβι... παρ' ὅλη τὴ χαδὺ χρόνια δεύτερος καπετάνιος του.

— Πόσα θύματα εἶχε τὸ ναυάγιο; ρώτησε ὁ Κέλλυ.

— Πέντε. Μαζὶ μὲ τὸν καπετάνιο καὶ τὸν πλοιοκτήτη.

Ὁ Χὶνς ἔρριξε λίγο οὐίσκυ στὸ ποτήρι του καὶ παρατήρησε:

— Ἐγὼ ὡστόσο τοὺς εἶχα πῆ τόσες φορές, πρὶν φύγουμε ἀπ' τὶς νήσους Φίτζι, πὼς θὰ εἴχαμε ἄσχημο τέλος. Μὰ δὲ θέλανε νὰ μ' ἀκούσουνε. Βλέπετε, ἤμουν ἕνας ἁπλὸς καμαρότος!

— Ἔχει δίκιο ὁ Χίνς, συμφώνησε ὁ Χάνσον. Ἀναγνωρίζω πὼς ὁ Ράϋαν ἦταν καλὸ ἀφεντικό. Καιμιὰ ἀντίρρησι σ' αὐτό! Καλοπλήρωνε, μᾶς φερνόταν πάντα εὐγενικά. Μά, ὅταν ἔλεγε κάτι, δὲ δεχόταν ἀντίρρησι... Ἤξερα κι' ἐγώ, πρὶν ἀκόμα σαλπάρουμε ἀπ' τὶς Φίτζι, πὼς θἄπιανε μεγάλη φουρτούνα. Τὸ ἤξερε κι' ὁ Χίνς. Κι' ὁ καπετάνιος. Μὰ ὁ Ράϋαν εἶχε δώσει διαταγὴ νὰ φύγουμε... καὶ φύγαμε!

Ὁ Χὶνς ἀναστέναξε.

— Ὅσο σκέπτομαι πὼς ἡ «Μάγισσα» εἶχε γυρίσει τὸ μισὸ κόσμο, χωρὶς νὰ πάθη ποτὲ τὴν παραμικρὴ ἀβαρία!... μουρμούρισε.

Ὁ Κέλλυ προσπάθησε νὰ θυμηθῆ τὶς περιγραφὲς τῶν ἐφημερίδων γιὰ τὴν κρουαζιέρα καὶ τὸ ναυάγιο. Ἀλλὰ οἱ ἀνσιμήσεις του ἦταν θολές. Δὲν εἶχε δώσει, ἄλλωστε, πολλὴ προσοχὴ σ' αὐτὴ τὴν ἱστορία, τὸν καιρὸ ἐκεῖνο.

Ρώτησε ἂν ἡ μὶς Ράϋαν εἶχε πάρει μέρος σ' ἐκεῖνη τὴν κρουαζιέρα.

— Ναί, ὣς τὸ Σίδνεϋ, ἀπάντησε ὁ Χάνσον.

— Ἦταν τυχερή! συμπλήρωσε ὁ Χίνς. Ἀπ' τὸ Σίδνεϋ, γύρισε στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες μὲ ἀεροπλάνο.

Ὁ Κέλλυ ἐξέτασε τὸ ναυτικὸ χάρτη, ποὺ βρισκόταν πάνω στὸ τραπέζι.

— Ποῦ ἀκριβῶς βούλιαξε ἡ «Μάγισσα»; ρώτησε.

Ὁ Χάνσον πῆρε ἕνα μολύβι καὶ χάραξε ἕνα μικρὸ σταυρὸ πάνω στὸ χάρτη.

— Ἐδῶ, ἂν δὲν κάνω λάθος. Στὰ μισὰ τοῦ δρόμου μεταξὺ Φιτζὶ καὶ Σαμόας. Δίπλα ἀπὸ κάτι κοραλλιογενῆ νησάκια, πολὺ μικρά, ποὺ δὲν τὰ ἀναφέρει ὁ χάρτης.

— Εἴσαστε σίγουρος γιὰ τὸ μέρος;

Ὁ Χάνσον ἔγνεψε καταφατικά.

— Ναί, ἂν βασισθῶ στὸ τελευταῖο στίγμα, ποὺ πῆρα, καὶ στὴν κατεύθυνσι, ποὺ ἔχουν τὰ ρεύματα. Ἄλλωστε, πέρυσι, οἱ ἐκπρόσωποι τῆς οἰκογενείας Ράϋαν βάλανε νὰ βουτήξη σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο ἕνας ἰθαγενὴς δύτης, ἐφωδιασμένος μὲ ἀναπνευστικὴ συσκευή. Λοιπόν, δὲ μπόρεσε νὰ φτάση ὡς τὸ ναυάγιο, ἐπιβεβαίωσε ὅμως τοὺς ὑπολογισμούς μου.

Ὁ Κέλλυ ἐξέτασε τὴ φωτογραφία τοῦ ναυαγισμένου γιώτ. Ἤθελε νὰ μάθη καλὰ ὅλες του τὶς λεπτομέρειες, σὰν τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου του. Ἤθελε νὰ ἔχη ὁλοένα μπροστά του τὴν εἰκόνα τῆς «Μάγισσας», γιὰ νὰ ἐξοικειωθῆ μὲ τὸ κάθε ξάρτι της, μὲ τὸ κάθε σκοινί της.

Ὁ Χάνσον μάντεψε τὴ σκέψι του.

— Ἔχω κι' ἄλλες φωτογραφίες στὴν καμπίνα μου, εἶπε, σκέφθηκα ὅμως πὼς θὰ ἀρκοῦσε γι' ἀπόψε αὐτὴ ἐδῶ... Λοιπόν, ξέρετε καθόλου τὸ μέρος, ποὺ σᾶς ἔδειξα στὸ χάρτη;

— Ὄχι, ἀπάντησε ὁ Κέλλυ, κουνῶντας τὸ κεφάλι του.

— Σᾶς πληροφορῶ πὼς εἶναι ἡ χειρότερη γωνιὰ τοῦ ὠκεανοῦ! δήλωσε ὁ Χὶνς μὲ πικρὸ τόνο. Ἐχει ρεύματα δυνατά, ἀνεμοστρόβιλους καὶ τυφῶνες κάθε λίγο καὶ λιγάκι καὶ ὁλόκληρη στρατιὰ ἀπὸ καρχαρίες, ποὺ καταντάνε νὰ τρώγωνται μεταξύ τους!

Ὁ Κέλλυ ἑτοίμασε ἕνα κοκταίηλ.

— Χαριτωμένη ἡ περιγραφή σας! εἶπε.

Ὁ Χίνς χαμογέλασε.

— Δὲν ξέρω πόσο θὰ σᾶς πληρώσουν οἱ Ράϋαν, πιστεύω ὅμως πὼς θ' ἀξίζη τὸν κόπο, γιὰ νὰ διασκινδυνέψετε τὸ τομάρι σας. Ἀλλοιῶς δὲ θὰ δεχόσαστε.

Σήκωσε ψηλὰ τὰ χέρια του καὶ πρόσθεσε:

— Ἐγὼ ὡστόσο δὲ θὰ βουτοῦσα, γιὰ ὅλο τὸ χρυσάφι τοῦ κόσμου!

Ὁ Κέλλυ ἤπιε μιὰ γουλιὰ οὐΐσκυ.

— Εἶχε πάθει ἀβαρίες ἡ «Μάγισσα», πρὶν βουλιάξη; ρώτησε.

— Δεινοπάθησε πολύ. Μά, μὲ τὴν ἀταξία, ποὺ ἐπικρατοῦσε ἐκείνες τὶς στιγμές, δὲν εἴμαι σὲ θέσι νὰ σᾶς βεβαιώσω σὲ ποιὰ κατάστασι βρισκόταν ὅταν βούλιαξε... Τὸ μόνο ποὺ ξέρω, εἶναι

— Ἂς ἀφήσουμε ὅλα τ' ἄλλα. Σταθμεύετε τὸ αὐτοκίνητό σας καὶ σὲ μέρος ὅπου ἀπαγορεύεται ἡ σταθμευσι!...

πὼς βρέθηκα μέσα στὸ νερό, γαντζωμένος σ' ἕνα ξύλο, μὲ τὸν ἄνεμο νὰ οὐρλιάζη στ' αὐτιά μου καὶ τὰ κύματα νὰ μὲ δέρνουνε στὸ πρόσωπο καὶ στὸ κορμί.

»Αὐτὸ κράτησε ὧρες πολλές... Καί, ξαφνικά, βρέθηκα ξαπλωμένος σὲ μιὰ ἀμμουδιά, στὸν ἥλιο... Μιὰ ἰθαγενὴς μοῦ ἔχωνε ἕνα ραβδὶ στὰ πλευρά, γιὰ νὰ βεβαιωθῆ ἂν ἤμουν ζωντανὸς ἢ πεθαμένος!

Ὁ Χὶνς γέμισε τὸ ποτήρι του.

— Ἐγὼ πέτυχα ἕνα σωσίβιο. Ὕστερα τόχασα, καὶ τὰ κύματα μὲ ρίξανε πέντε σ' ἕνα βράχο. Τὸ ἀναθ -ισμένα τὰ κοραλλια μὲ γδάρανε ζωντανό!...

— Ἐσεῖς οἱ δυὸ μονάχα γλυτώσατε;

— Ναί. Ὅλοι οἱ ἄλλοι χάθηκαν στὸ ναυάγιο. Δὲν ξαναφάνηκαν ποτὲ πιά.

Ὁ Κέλλυ κί-ντησε τὸ ποτήρι του, συλλογισμένος.

— Ἂν κατάλαβα καλά, εἶπε, ἡ δουλειά μου εἶναι ν' ἀνελκύσω τὸ χρηματοκιβώτιο τοῦ γιὼτ ἢ τὸ περιεχόμενό του. Ξέρετε πόσα λεφτὰ εἶχε μέσα;

— Ἰδέαν δὲν ἔνω! ἀπάντησε ὁ Χάνσον. Ἴσως θὰ μπορέση ὅμως νὰ σᾶς πληροφορήση ἡ μὶς Ράϋαν. Φαντάζομαι πάντως πὼς θὰ ἦταν ἀρκετά... Μά, ὅπως καταλάβατε, ἡ οἰκονένεια δὲν ἐνδιαφέρεται τόσο γιὰ τὰ λεφτά, ὅσο γιὰ κάποια σπουδαία χαστιά. Τὰ χρειάζονται, νομίζω, γιὰ νὰ νομιμοποιηθῆ καὶ νὰ εὐσταθήση ἡ διαθήκη τοῦ Ράϋαν.

— Ναί, ἔτσι μοῦ εἶπε ὁ κ. Χάρρυ. Καὶ πρόσθεσε πὼς θὰ μοῦδινε περισσότερες πληροφορίες ἡ μὶς Ράϋαν.

Ὁ Κέλλυ ἔρριξε μιὰ ματιὰ στὸ ρολόϊ του. "Αν ἤθελε νἄναι συνεπὼς στὸ ραντεβοὺ του μὲ τὴ Τζάνις καὶ τὴ Μαίη, ἔπρεπε νὰ κατεβῆ ἀμέσως στὸ σαλόνι.

Ἄδειασε τὸ ποτήρι του καὶ τ' ἄφησε πάνω στὸ μπάρ.

— Δὲ θέλω νὰ σᾶς ἐνοχλῶ ὅλη τὴν ὥρα, εἶπε. Ἀφῆστε μου, λοιπόν, τὸ γάντι καὶ τὶς φωτογραφίες. Θἄθελα ἐπίσης τὰ σχέδια τῆς «Μάγισσας», ἂν ὑπάρχουν. Ἀπὸ αὔριο τὸ πρωΐ, θὰ εἶμαι στὴ διάθεσί σας, γιὰ νὰ μελετήσουμε μαζὶ ὅλες τὶς λεπτομέρειες. Γιὰ τὴν ὥρα ὅμως...

— Ξέρω, ξέρω! τὸν διέκοψε ὁ Χίνς. Γιὰ τὴν ὥρα, θὰ προτιμούσατε... νὰ πᾶμε στὸ διάβολο, γιατὶ ἔχετε ραντεβοὺ μὲ μιὰ μικρή... ἴσως καὶ μὲ δυό! Σᾶς εἴδαμε στὸ τραπέζι τους. Ὁ Σβὲν κι' ἐγώ.

Κέλλυ ιι' ἕνα χαμόγελο.

— Συνώδευε γιὰ λίγο στὸ διάδρομο τὸ Χάνσον καὶ τὸ Χίνς καὶ τοὺς ἄφησε ὕστερα, γιὰ νὰ πάη στὸ σαλόνι.

Ἡ Τζάνις κι' ἡ Μαίη, δὲν εἶχαν φτάσει ἀκόμα. Ἀλλ' ἡ μὶς Ράϋαν καθότανε μονάχη σ' ἕνα τραπεζάκι, κοντὰ στὴν πόρτα.

— Καλησπέρα! εἶπε χαμογελῶντας.

Ὁ Κέλλυ σταμάτησε κοντὰ στὸ τραπέζι της.

— Καλησπέρα.

— Γιατὶ δὲ σᾶς εἴδαμε, στὸ φαγητό; Σᾶς εἶχαν κοστήσει θέσι στὸ τραπέζι τοῦ πλοιάρχου.

Ὁ Κέλλυ ἔδειξε τὸ στραπατσαρισμένο κοστούμι του.

— Μὲ τέτοια χάλια;... παρατήρησε. Ντρόπηκα τὰ χρυσά γαλόνια τοῦ καπετάνιου!... καὶ τὴν ἔξωση τουαλέτα σας.

— Μὴ μοῦ πῆτε πὼς σᾶς τρόμαξε ἡ τουαλέτα μου!

Ὁ Κέλλυ ἔριξε μιὰ ματιὰ θαυμασμοῦ στοὺς γυμνοὺς ὤμους καὶ στὸ λανταισιστὸ ντεκολτὲ τῆς κοπέλλας. Κι' ἀναισθητήθηκε ἂν ἔπρεπε νὰ τολμήση νὰ φλερτάση μαζί της... Ἡ μὶς Χάπτ εἶχε πῆ πὼς ἦταν φλογερὴ καὶ δίχως προκαταλήψεις...

— Ὤ... ὄχι ἀκριβῶς! ἀπάντησε. Πάντως, σᾶς πηγαίνει θαυμάσια!

— Θέλετε νὰ πιῆτε ἕνα κοκταίηλ μαζί μου; τοῦ πρότεινε χαμογελώντας.

Καὶ τοῦδειξε τὴ διπλανὴ καρέκλα.

— Ἂν μοῦ τὸ ἐπιτρέπετε, θὰ ἐπωφεληθῶ ἀργότερα ἀπ' τὴν πρότασί σας, εἶπε ὁ Κέλλυ. Ἔχω τώρα ραντεβοὺ μὲ δυὸ δεσποινίδες.

— Μήπως ἐκεῖνες, ποὺ φάγατε μαζί τους;

— Μάλιστα.

— Ἔ, ὅταν τελειώσετε, ψάχτε νὰ μὲ βρῆτε, εἶπε ἡ μὶς Ράϋαν, χαμογελώντας πάντα. Ἂν δὲν εἶμαι στὸ μπάρ, θὰ ἔχω πάει στὴν καμπίνα μου... Πρέπει νὰ σᾶς μιλήσω. Ἔχομε νὰ ποῦμε ἕνα σωρὸ πράγματα. Κουβεντιάζοντας, θὰ πιοῦμε καὶ τὸ κοκταίηλ.

— Ὁ κέϋ, ἀπάντησε ὁ Κέλλυ. Κι' ἀποματσκρύνθηκε.

Σὲ μιὰ διπλανὴ σάλα, κάμποσα ζευγάρια χορεύανε, μὲ τοὺς ἦχους τῆς ὀρχήστρας. Ἄλλοι κάθονταν σὲ τραπεζάκια. Ὁ Κέλλυ δὲν εἶδε οὔτε κι' ἐκεῖ τὴ Τζάνις καὶ τὴ Μαίη.

Πέρασε στὸ μπάρ. Ἡ ξανθὴ δημοσιογράφος καθότανε σ' ἕνα ἀπ' τὰ ψηλὰ σκαμνιὰ καὶ φλυαροῦσε μ' ἕνα στρογγυλοπρόσωπο σαραντάρη, ποὺ φαινότανε νὰ νοσταλγῆ τὴ στεριά...

Ὁ Κέλλυ κάθησε δίπλα της.

— Καλησπέρα, τῆς εἶπε. Ψάχνω νὰ σᾶς βρῶ ἀπὸ ὥρα.

— Ἐφυγα ἀπ' τὸ σαλόνι, γιατὶ μὲ θαμπώνανε οἱ ἀστραπὲς τῶν ματιῶν τῆς «Μὶς 50 ἑκατομμύρια»!... Νὰ σᾶς συστήσω τὸν κ. Τζόε Φίλιπς, τὸ φωτορεπόρτερ μου.

Ὁ Φίλιπς ἔρριξε μιὰ ματιὰ ἀπαρηγόρητη στὸν Κέλλυ καὶ βύγνησε ἀπ' τὰ βάθη τῆς ψυχῆς του.

— Πρέπει νάναι πολὺ ἄρρωστος, παρατήρησε εὐθυμα ἡ κοπέλλα. Ἀκόμα καὶ τὸ πιοτὸ δὲν τὸν ἀνακουφίζει. Περίεργο, γιατὶ εἶναι σπουδαῖο φάρμακο!

Ὁ Κέλλυ ἔγνεψε στὸ γκαρσόνι καὶ παράγγειλε κοκταίηλ.

Ὁ φωτογράφος κατέβηκε ἀπ' τὸ σκαμνί του καὶ προχώρησε πρὸς τὴν πόρτα, τρεκλίζοντας.

— Μὲ εἰδοποιεῖτε ὅταν φτάσουμε στὴ Σαμόα! εἶπε ἀπελπισμένα.

Ἡ Τζάνις ἔσκασε στὰ γέλια.

— Τὸν καϋμένο τὸ Τζόε!...φώναξε. Μὰ ποῦ εἶναι ἡ Μαίη;

Ὁ Κέλλυ τὴν κύτταξε, τρομαγμένος.

— Ἡ Μαίη; Νόμιζα πὼς ἦταν μαζί σας!

— Ἔχω νὰ τὴ δῶ ἀπὸ τότε ποὺ σηκωθήκαμε ἀπ' τὸ τραπέζι. Ἀνέβηκα ὡς τὸν ἀσύρματο, νὰ ρωτήσω μήπως εἶχα κανένα τηλεγράφημα ἀπ' τὴν ἐφημερίδα μου. Ἡ Μαίη μοῦ εἶπε πὼς θὰ πήγαινε νὰ πάρη μιὰ σάρπα ἀπ' τὴν καμπίνα μας. Δώσαμε ραντεβοὺ στὸ σαλόνι... Βλέποντας ὅμως πὼς δὲν ἐρχότανε καὶ πὼς οὔτε σεῖς εἴσαστε ἐκεῖ, πίστεψα πὼς θἄτε συναντηθῆ στὸ διάδρομο καὶ πὼς θἄχατε πάει γιὰ περίπατο στὴ γέφυρα.

Ὁ μπάρμαν σερβίρησε τὸ κοκταίηλ στὸν Κέλλυ. Ἐκεῖνος πήρε τὸ ποτήρι του, ἀλλὰ τ' ἄφησε ἀμέσως, χωρὶς νὰ τ' ἀγγίξη.

— Συμβαίνει τίποτα; τὸν ρώτησε ἡ Τζάνις, Βλέποντάς τον φανερὰ ἀνήσυχο.

— Δέν... δὲν ξέρω! Τί σᾶς διηγήθηκε ἡ Μαίη, γιὰ κείνη τὴ δολοφονία στὸ λιμάνι;

— Τίποτα τὸ καινούργιο. Μοῦ εἶπε πὼς μπῆκε στὴν «τουαλέτα» καὶ βρῆκε ἐκεῖ μέσα τὸ πτῶμα.

Ὁ Κέλλυ κούνησε τὸ κεφάλι του.

— Δὲν εἶν' αὐτὸ μονάχα! Εἶδε κάποιον νὰ βγαίνη ἀπ' τὴν «τουαλέτα»!

— Σᾶς τὸ εἶπε ἡ ἴδια;

— Ὄχι. Δὲ θέλησε νὰ τὸ παραδεχτῆ. Μὰ ἐγὼ εἶμαι σίγουρος πὼς κάποιον εἶδε. Πιστεύω ὅμως πὼς φοβήθηκε μὴ τὴν κρατήση ἡ ἀστυνομία γιὰ μάρτυρα, καὶ χάση ἔτσι τὴν κρουαζιέρα.

Ὁ Κέλλυ βοήθησε τὴ Τζάνις νὰ κατεβῆ ἀπ' τὸ σκαμνί της.

— Πᾶμε νὰ ρίξουμε μιὰ ματιὰ στὴν καμπίνα σας, τῆς πρότεινε.

— Μα... τί βάλατε στὸ μυαλό σας; τραύλισε ἐκείνη. Ποτὲ δὲ θὰ τολμούσανε ἕνα τέτοιο πρᾶγμα!...

Μακάρι νἄχετε δίκιο!

Μερικοὶ ταξιδιῶτες κυκλοφοροῦσαν στὸ μικρὸ διάδρομο, ποὺ ἐξυπηρετοῦσε τὰ διαμερίσματα 100 ὡς 119. Ἐκεῖνος ὅμως, ποὺ ὁδηγοῦσε στὶς καμπίνες τοῦ Κέλλυ καὶ τῶν δυὸ κοριτσιῶν, ἦταν ἀδειανός.

ΔΩΡΕΑΝ ΤΕΧΝΙΚΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΝ ΣΑΣ ΠΑΡΕΧΕΙ Η
Σ.Κ.Υ.Π. ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΧΟΛΗ ΚΛΩΣΤΙΚΗΣ - ΥΦΑΝΤΙΚΗΣ - ΠΛΕΚΤΙΚΗΣ
ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ, ΝΟΜΟΣ 740)1943
Πλήρης μόρφωσις, Θεωρητική, Τεχνική καὶ Πρακτική κατάρτησις. Τὰ νέα διδακτήρια, ἐφωδιασμένα μὲ πρότυπα μηχανήματα, εἶναι ἐγκατεστημένα εἰς τὰ ἰδιόκτητα καὶ εἰδικῶς ἀνεγερθέντα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀθηνῶν — Πειραιῶς κτίρια τῆς Σχολῆς. Καθηγηταὶ Ἀνωτάτων Ἑλληνικῶν Σχολῶν καὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ καταρτίζουν τελείως τοὺς μαθητὰς εἰς τὴν ΚΛΩΣΤΙΚΗΝ — ΥΦΑΝΤΙΚΗΝ — ΠΛΕΚΤΙΚΗΝ — ΒΑΦΙΚΗΝ καὶ ΦΙΝΙΡΙΣΜΑ.
Ἡ Σχολὴ λειτουργεῖ : 1) Ὡς Μέση Σχολὴ Ἐργοδηγῶν εἰς ἡμερήσια τμήματα μέχρι τῆς 2ας μεταμεσημβρινῆς. 2) Ὡς Κατωτέρα Σχολὴ Τεχνιτῶν εἰς νυκτερινὰ τμήματα. Εἰς ἀμφοτέρας τὰς Σχολὰς γίνονται δεκτοὶ ἀρρενες καὶ θήλεις μαθηταί. Ἡ φοίτησις εἶναι τριετὴς καὶ παρέχεται ΔΩΡΕΑΝ.
Τὰ ἀμφοτέρων τῶν Σχολῶν ἐξέρχονται μὲ εἰδικότητας Κλώστου — Ὑφαντουργοῦ — Πλέκτου — Βαφέως — Ἐξευγενιστοῦ ὑφασμάτων, Ἐργοδηγοὶ ἐξ ἀμφοτέρων τὴν τεχνίτας ἐκ τῆς δευτέρας.
Οἱ ἀποφοιτῶντες ἐκ τῆς Σ.Κ.Υ.Π. προορίζονται διὰ τὴν πλαισίωσιν τοῦ κυριωτέρου κλάδου τῆς Ἑλληνικῆς Βιομηχανίας, τὴν Κλωστοϋφαντουργίαν.
ΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΠΡΟΣΟΝΤΑ : 1) Διὰ τὴν Σχολὴν Ἐργοδηγῶν, ἡλικία 15ον ἔτος συμπεπληρωμένον, Ἐνδεικτικὸν Ε' τάξεως Ὀκταταξίου Γυμνασίου ἢ Κατωτέρας Ὑφαντουργικῆς Σχολῆς. 2) Διὰ τὴν Κατωτέραν Σχολὴν, ἀπολυτήριον Δημοτικοῦ.
ΣΗΜ.: Οἱ κεκτημένοι ἀπολυτήριον Δ' τάξεως Ὀκταταξίου Γυμνασίου ἢ ἰσοτίμου Σχολῆς, δύνανται νὰ ἐγγραφοῦν εἰς τὴν Β' τάξιν τῆς Κατωτέρας Σχολῆς, κατόπιν κατατακτηρίων ἐξετάσεων εἰς τὸ μάθημα τῶν Ὑφασμάτων Ὑλῶν.
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ ΚΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑΙ: Εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Σχολῆς, ὁδὸς Πειραιῶς — Ἀθηνῶν 101 (ἐναντι ἐργοστασίου ΕΛΑΪΣ). Τηλέφωνον 483. καὶ Ἐμμανουὴλ Μπενάκη 1 (6ος ὄροφος). Τηλέφωνον 221.652.

ΤΚΙΚΑ
ΑΚΟΥΤΕ! ΝΑ ΚΑΤΙ ΠΟΛΥΤΙΜΟ..

...κάτι ὑπέροχο ποὺ θ' ἀλλάξη τὴ ζωή σας
...κάτι ποὺ θὰ δώση χαρὰ σὲ σᾶς καὶ στοὺς δικούς σας
ΑΚΟΥΣΤΙΚΑ ΒΑΡΗΚΟΪΑΣ
Διαθέτομεν τὰ τελειότερα Ἀκουστικὰ Βαρηκοΐας τῶν παγκοσμίου φήμης ἐργοστασίων:
1. OTARION Ἀμερικῆς (ἐφευρετὴς τῶν ἀκουστικῶν γυαλιῶν)
2. VIENNA Αὐστρίας
3. WIDEX Δανίας
4. REXTON Ἑλβετίας
5. OTIKON Δανίας
6. SIEMENS Γερμανίας
7. ODIOTON Ἀμερικῆς
ΔΙ' ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΒΑΡΗΚΟΪΑΣ
"ΑΚΟΥΣΤΙΚΗ" Ο.Ε.Ε.
ΔΩΡΟΥ 10 · ΟΜΟΝΟΙΑ · ΑΘΗΝΑΙ · ΤΗΛ. 525.159
ΠΑΝΤΑ ΠΡΩΤΟΙ ΣΤ' ΑΚΟΥΣΤΙΚΑ ΒΑΡΗΚΟΪΑΣ

ΟΜΟΡΦΗΝΕΤΕ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΣΑΣ ΕΙΤΕ ΚΑΙ ΤΗ ΔΙΚΗ ΣΑΣ

μὲ μιὰν ἐγγραφὴ στὴν Α.Β.C., γιὰ σπουδὴ σχεδίου ζωγραφικῆς, ποὺ θὰ γίνῃ στὸ σπίτι σας, ὅπου καὶ ἂν μένετε μὲ διαρκῆ παρακολούθησι ἀπὸ εὐρύτατα μορφωμένους καλλιτέχνες, ἀκριβῶς ὅπως γίνεται ἡ σπουδὴ τῶν μαθητῶν μας τοῦ Παρισιοῦ. Μεγάλοι καὶ παιδιά, θὰ βρῆτε στὴ σπουδὴ τῆς Α.Β.C. μιὰ μοναδικὴ ἀναψυχή, ποὺ δίνει καὶ ἕνα πολύτιμο ἐφόδιο γιὰ τὴ ζωὴ γιὰ πλῆθος σταδιοδρομίες. Οἱ γονεῖς μὴ ξεχνᾶτε ὅτι τὰ παιδιὰ σας, ἂν τὰ ἐγγράφετε τώρα, θὰ διακριθοῦν ἀμέσως ἀπὸ αὐτὴ τὴ χρονιὰ στὶς σχολικές τους ἐπιδόσεις. Γιὰ πληροφορίες ἐπισκεφθῆτε μας ἢ ἂν ἐμποδίζεσθε εἴτε ἂν μένετε σ' ἐπαρχία γράψτε μας ἢ στεῖλτε μας τὴ δημοσίευσι αὐτὴ γιὰ νὰ λάβετε δωρεὰν καὶ χωρὶς ὑποχρέωσί σας τὸ ἀνα-

λυτικὸ τεῦχος. ("Αν ἐνδιαφέρεσθε γιὰ παιδὶ σημειῶστε καὶ τὴν ἡλικία).

ΣΧΟΛΗ Α.Β.C.
ΣΧΕΔΙΟΥ—ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ
Πανεπιστημίου 10 — Τηλ. 628.904
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΔΡΑ: ΠΑΡΙΣΙ

ΔΙΑΜΕΣΟΝ "ΜΕΝΤΙΟΥΜ„

Διπλ)χον, Ψ. Έ. Σᾶς ἀπαντᾶ εἰς οἱονδήποτε θέμα σᾶς ἐνδιαφέρει. Αἰσθηματικά, γάμου, θανόντας, ἐξαφανίσεις, προβλέψεις, ἀπωλεσθέντα ἀντικείμενων, θησαυροὺς κλπ. Ὑποβολαί, ἐπιδράσεις, ἀντιδράσεις ἐξ ἀποστάσεως διὰ ψυχοβολίας ἐν ὑπνώσει. Γράφοντας ἀπὸ ἐξωτερικόν, ἐσωτερικόν, στέλλετε γραμ)μον ἀπαντήσεως. Κα ΤΟΥΛΑ Μ., Πατησίων 14, 7ος ὄροφος, 3ον Γρ. Τηλέφ. 620-214. Ὥραι 9—1 καὶ 5—8 μ.μ. Ἀθῆναι.

ΚΙΡΣΟΙ—ΦΛΕΒΙΤΙΔΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΕΛΚΗ ΠΟΔΩΝ

Θεραπεύονται τάχιστα ριζικῶς ἄνευ ἐγχειρήσεως. Αἰσθητικὸς Φ. ΒΑΛΣΑΜΗ Σίνα 32, τηλ. 624-777, 11—2 καὶ 5—8. Ἔκτὸς Παρασκευῆς καὶ Σαββάτου. Πρώτη ἐπίσκεψις δωρεάν.

ΚΙΜΩΝ Μ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΑΙΕΥΤΗΡ — ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ — ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

Δέχεται: 28ης Ὀκτωβρίου 54 9—12 π.μ. — Τηλ. 810-807. Οἰκία Ἀγ. Ἀλεξάνδρου 10 Πεδ. Φάληρον (Διπλ)χον, Ψυχολ)κῆς Ἑταιρείας. Σᾶς ἀπαντᾶ εἰς οἱονδήποτε θέμα σᾶς ἐνδιαφέρει. Αἰσθηματικά, γάμου, θανόντας, ἐξαφανίσεις, προβλέψεις, ἀπωλείας ἀντικειμένων κλπ. Ὑποβολαί, ἀντιδράσεις ἐξ ἀποστάσεως διὰ ψυχοβολίας ἐν ὑπνώσει. Γράφοντας ἀπὸ ἐξωτερικόν, ἐσωτερικόν, στέλλετε γραμ)μον ἀπαντήσεως. Κα ΤΟΥΛΑ Μ., Ποτησίων 14, 7ος ὄροφος, 3ον Γρ. Τηλέφ. 620-412. Ὥραι 9—1 καὶ 5—8 μ.μ., Ἀθῆναι.

ΣΧΟΛΗ
ΜΟΡΙΑΝΟΒ
ΜΠΑΛΛΕΤΟ - ΡΥΘΜΙΚΗ

Ὁ Κέλλυ χτύπησε τὴν πόρτα.
— Μαίη! φώναξε ἀπ' ἔξω.

Δὲν πῆρε ἀπάντησι. Γύρισε τὸ πόμολο. Ἡ πόρτα ἦταν κλειδωμένη.

Ἡ Τζάνις ἔβγαλε ἀπ' τὴν τσάντα της τὸ κλειδὶ κι' ἄνοιξε τὴν πόρτα.

Ἡ καμπίνα ἦταν ἐν τάξει. Ἀλλὰ τὸ μαντὸ τῆς Μαίη δὲ βρισκόταν πιὰ στὴ θέσι του.

— Βλέπετε πὼς δὲν τῆς συνέβη τίποτα; φώναξε ἡ Τζάνις μ' ἀνακούφισι.

Μὰ ὁ Κέλλυ δὲν ἦταν τόσο βέβαιος γι' αὐτό... Εἶχε τὴν ἐντύπωσι πὼς ἦταν ἁπλωμένος ἕνας βαρὺς ἦσκιος μέσα στὴν καμπίνα... κάτι, ποὺ ἔσφιγγε τὴν ψυχή!

Κύτταξε τὴν ἀνοιχτὴ πόρτα, ποὺ χτυποῦσε ρυθμικά, μὲ τὸ σκαμπανέβασμα τοῦ πλοίου.

— Βλέπω μονάχα πὼς δὲν εἶν' ἐδῶ, εἶπε ἐπιτέλους. Μὰ ποῦ εἶναι;...

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ὁ πλοίαρχος Τζόνσον φάνηκε ἀλύγιστος. Τὰ μεσάνυχτα, ὅταν οἱ ναῦτες του εἶχαν φάξει πιὰ σ' ὅλα τὰ μηχανοστάσια, τὰ ἀμπάρια, τὰ σαλόνια καὶ τὶς περισσότερες καμπίνες, ἀποφάσισε νὰ διακοποῦν οἱ ἔρευνες ὡς τὸ ἄλλο πρωΐ.

— Ἔχω μιὰ ὑποχρέωσι ἀπέναντι τῆς μὶς Ἄμπλερ, εἶπε, μὰ ἔχω ἐπίσης πολὺ μεγαλύτερες εὐθύνες ἀπέναντι τῆς Ἑταιρείας. Δὲ θέλω νὰ ἐνοχληθοῦν ἢ νὰ ἀνησυχήσουν οἱ ἐπιβάτες μου χωρὶς λόγο.

Λίγο ἔλειψε νὰ διαβολοστείλη τὴν Ἑταιρεία ὁ ἀστυνόμος Ἐστερμπρουκ. Ἀλλὰ κρατήθηκε καὶ κατάπιε τὴ γλῶσσα του. Τὸ «Καϊλούα» εἶχε σαλπάρει ἐδῶ καὶ ἑφτὰ ὧρες, καὶ τὸ λιμάνι τοῦ Λὸς Ἄντζελες βρισκόταν πιὰ μακριά.

— Δὲ θὰ διατάξετε νὰ γυρίσῃ πίσω τὸ πλοῖο; ρώτησε μονάχα.

— Δὲ βλέπω τὸ λόγο, ἐξήγησε ὑπομονετικὰ ὁ πλοίαρχος. Ἀκόμα κι' ἂν ἡ μὶς Ἄμπλερ ἔπεσε στὴ θάλασσα — πρᾶγμα γιὰ τὸ ὁποῖο ἀμφιβάλλω — δὲν ὑπάρχει ἐλπίδα νὰ τὴν ξαναβροῦμε. Ξέρετε τί θὰ πῆ νὰ ψάχνουμε γιὰ ἕναν ἄνθρωπο, τὴ νύχτα, σὲ μιὰ θάλασσα τρικυμισμένη;

»Βρίσκομαι, ἄλλωστε, σὲ συνεχῆ ἐπικοινωνία μὲ τὴν Ἑταιρεία, καὶ μ' ἔχουν διατάξει νὰ συνεχίσω τὸ δρόμο μου.

— Ὡς τὴ Χονολουλού;

— Ναί, αὐτὴ θὰ εἶναι ἡ πρώτη «σκάλα» μας.

Ὁ Ἐστερμπρουκ ἀνασήκωσε τοὺς ὤμους του, καρτερικά.

— Ἐσεῖς εἴσαστε ὁ καπετάνιος... εἶπε.

Ὅταν βρέθηκε ἔξω, στὴ γέφυρα, ἀνασήκωσε τὸ γιακᾶ του, γιατὶ ὁ ἀέρας εἶχε δροσίσει πολύ. Ἀπὸ τεχνικὴς ἀπόψεως, ἦταν σωστὸς ὁ συλλογισμὸς τοῦ Τζόνσον. Θὰ ἦταν τελείως παράλογο νὰ γυρίσῃ πίσω. Γιατί, ἂν ἡ νέα κοκκινομάλλα εἶχε δολοφονηθῆ κι' εἶχαν πετάξει τὸ πτῶμα της στὴ θάλασσα, δὲν ὑπῆρχε καμμιὰ πιθανότης νὰ τὴν ξαναβροῦνε.

Ὁ "Εστερμπρουκ κατέβηκε στὴν κάτω γέφυρα. Μιὰ ὁμάδα ἀπὸ ναῦτες καὶ καιμαρότους, ἐφωδιασμένους μὲ φανάρια, ἐσκανδάλωνε μιὰ βάρκα, ποὺ εἶχαν ἐρευνήσει.

Ὁ Κέλλυ ξεχώρισε ἀπ' αὐτὴ τὴν ὁμάδα καὶ προχώρησε πρὸς τὸν ἀστυνομικό.

— Ψάξανε καὶ τὴν τελευταία βάρκα, τοῦ ἀνάγγειλε. Ἂν τὸ σῶμα τῆς μὶς Ἄμπλερ εἶναι ἀκόμα πάνω στὸ πλοῖο, θὰ πρέπει νὰ βρίσκεται σὲ κάποια ἀπὸ τὶς λίγες καμπίνες, ποὺ μένουν ἀψαχτες.

— Μήπως τυχὸν ξέρετε σὲ ποιά;

— Ὄχι. Δυστυχῶς. Ξαναγύρισαν στὴ γέφυρα περάτου. Μερικοὶ ταξιδιῶτες, ἀπὸ τοὺς πιὸ νέους, χόρευαν ἀκόμα στὸ «Μπὰρ τῆς Πολυνησίας». Ὁ Κέλλυ σκαρφάλωσε πάνω σ' ἕνα σκαμνὶ καὶ παράγγειλε ἕνα διπλὸ ρούϊσκυ.

— Ἔχω τύψεις! δήλωσε στὸν ἀστυνόμο. Ἔπρεπε νὰ σᾶς προειδοποιήσω, ὅτι τὴν ὑπωπτευόμουν πὼς δὲ σᾶς εἶπε ὅλη τὴν ἀλήθεια... Νομίζω, ὅτι εἶδε κάποιον νὰ βγαίνῃ ἀπ' τὴν «τουαλέτα».

— Ναί, θάπρεπε νὰ μὲ προειδοποιήσετε, συμφώνησε ὁ Ἐστερμπρουκ. Καὶ σεῖς; Εἴσαστε σίγουρος πὼς δὲν εἴδατε κανένα;

— Ἀπόλυτα σίγουρος.

— Εἴχατε τηλεφωνήσει, ἀπ' τὸ θάλαμο;

— Θέλησα νὰ τηλεφωνήσω, ἀλλὰ δὲν πρόλαβα.

— Πολὺ καλά. Νὰ προσέχετε πάντως.

— Τὸ ἔχω ὑπ' ὄψι μου.

Ὁ Κέλλυ ἤπιε μιὰ γουλιὰ ρούϊσκυ.

— Ὑπάρχει τίποτα καινούργιο γιὰ τὸν Πέρκινς: ρώτησε ὕστερα.

— Τίποτα τὸ σπουδαῖο. Οἱ ντέτεκτιβ ξετρυπώσανε τὴ γυναῖκα, ποὺ συζοῦσε μαζί του: μιὰ σερβιτόρα, ὀνόματι Γκέρτι Μέτ. Δὲν τοὺς εἶπε ὅμως τίποτα τὸ ἐνδιαφέρον. Κατὰ τὴ δική της ἔκδοχή, ὁ Πέρκινς τὴ γνώρισε μιὰ μέρα, στὸ μαγαζί, ποὺ δούλευε, καὶ τῆς πρότεινε νὰ ζήσουνε μαζί. Αὐτὸ εἶν' ὅλο.

— Μπορεῖ νὰ τὸν σκότωσε αὐτή;

— Ἀποκλείεται. Πῆγε στὴ δουλειά της ἀπὸ τὶς 2 κι' ἔμεινε ἐκεῖ συνεχῶς ὡς τὶς 8.

— Ἤξερε πὼς ὁ φίλος της εἶχε πάει στὸ λιμάνι, καὶ γιὰ ποιὸ λόγο;

— Ἰσχυρίζεται, ὅτι δὲν εἶχε ἰδέα. Λέει πὼς, ὅταν χωρίσανε, ἡ μοναδική του ἐπιθυμία ἦταν νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ Λὸς Ἄντζελες καὶ ν' ἀγοράσῃ ἕνα ἐξοχικὸ σπιτάκι.

Ὁ Ἐστερμπρουκ σηκώθηκε καὶ εἶπε:

— Ὁ κέϋ. Πάω νὰ πλαγιάσω τώρα. Καληνύχτα.

Ὁ Κέλλυ τὸν παρακολούθησε μὲ τὰ μάτια. Ἔπειτα ἄβειασε τὸ ποτῆρι του, βγῆκε στὴ γέφυρα καὶ τράβηξε πρὸς τὸ διαμέρισμά του.

Ἐνοιωθε πὼς εἶχε κάποια εὐθύνη γιὰ τὴν ἐξαφάνισι τῆς Μαίη Ἄμπλερ. Μὰ καταλάβαινε ἐπίσης πὼς θὰ ἦταν ἀνίκανος νὰ ἐμποδίσῃ τὸ δράμα... Πῶς θὰ μποροῦσε νὰ ἐξαναγκάσῃ τὴ Μαίη νὰ μιλήσῃ;...

Μιὰ ξαφνικὴ σκέψι τὸν ἔκανε ν' ἀλλάξῃ διεύθυνσι καὶ νὰ προ-

100% ΡΙΖΙΚΗ ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ
ΑΠΑΛΛΑΓΗΤΕ ἀπὸ τὶς περιττὲς τρίχες προσώπου, σώματος **ΤΑΧΥΤΑΤΑ**
ΧΩΡΙΣ ΙΧΝΗ
Ἡ ὑπερτρίχωση θεραπεύεται τελείως. ΑΝΩΔΥΝΑ - ΥΠΕΥΘΥΝΑ.
Εἴμαστε ἀσυναγώνιστοι, μοναδικοὶ στὰ Βαλκάνια.
ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΔΕΡΜΑ ΦΡΕΣΚΟ
ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΑΤΕ ΡΥΤΙΔΕΣ - ΛΕΚΕΔΕΣ ΠΟΡΟΥΣ-ΠΛΑΔΑΡΩΣΗ-ΤΡΙΧΟΠΤΩΣΗ ΠΑΝΑΔΕΣ-ΑΚΜΕΣ ΜΕ *PLACENTA*.
ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥ 6 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ
ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΟΝΤΕΣΑΣ ΩΡΕΑΝ ΤΗΛ.612010
Μme KASTRIOTIS

Ἀντιρυτιδικὰ σπεσιαλιτὲ τοῦ οἴκου μας ἀπὸ Φότανα καὶ κυτταρικὰ ἐκχυλίσματα. Κατέχουμε μυστικὰ ποὺ εἶναι καὶ θὰ μείνουν ἄγνωστα στοὺς ἀνταγωνιστάς μας.

γιατὶ ξέροιν πὼς εἶχα μιὰ περιπέτεια μ' ἕνα σωφέρ, στὰ 16 χρόνια μου!

Ὁ Κέλλυ χαμογέλασε.

— Δὲ συνηθίζω νὰ διαβάζω τὰ κοσμικὰ χρονικά, εἶπε.

Ἡ Σύλβια χαμογέλασε μελαγχολικά.

— Δὲ χάνετε πολλὰ πράγματα, ἀπάντησε. Τώρα ὅμως, ποὺ γνωριστήκαμε καλύτερα, ἐπιθυμῶ νὰ ξεκαθαρίσω ἕνα σημεῖο.

— Ποιό δηλαδή;

— Δὲν παριστάνω τὴν ἀγία. Καὶ σεῖς πάλι εἴσαστε ἕνα καλοφτιαγμένο παλληκάρι, ποὺ κάνει τὶς κοπέλλες ν' ἀνασταινάζουνε μὲ πόθο. Ὡστόσο, ὅσα κι' ἂν ἔχετε ἀκούσει νὰ λέγωνται γιὰ μένα, δὲν πρέπει ποτὲ νὰ ἐπιχειρήσετε νὰ μὲ φλερτάρετε.

— Μήπως ἐξεδήλωσα καθόλου τέτοια πρόθεσι;

— Ὄχι. Ὀφείλω νὰ σᾶς προειδοποιήσω. Σᾶς προσέλαβα μόνο καὶ μόνο γιὰ ν' ἀνελκύσετε τὸ νοηματοκιβώτιο τῆς «Μάγισσας».

Θὰ ἤθελε πολὺ ὁ Κέλλυ νὰ καταλάβῃ τὶς πραγματικὲς προθέσεις τῆς μὶς Ρούαν... Δὲν τὴν εἶχε δῆ, παρὰ μόνο τρεῖς φορές. Δὲν ἤξερε τίποτε γι' αὐτήν, οὔτε κι' ἐπιθυμοῦσε νὰ μάθη. Ἀπορροῦσε τώρα γιατὶ εἶχε φέρει τὴ συζήτησι σ' αὐτὸ τὸ θέμα...

— Πολὺ καλά, εἶπε ἀνασηκώνοντας τοὺς ὤμους του. Θὰ τὸ ἔχω ὑπ' ὄψι μου.

Ἡ κοπέλλα κάθησε στὸ μπράτσο μιᾶς πολυθρόνας καὶ ἤπιε μερικὲς γουλιές.

— Μακάρι νὰ τὸ ἔχω κι' ἐγώ...

πρόφερε.

Ὁ Κέλλυ τὴν κύτταξε μὲ ἀπορία καὶ τὴ ρώτησε τί ἐννοοῦσε. Μὰ ἐκείνη ἀπόφυγε ν' ἀπαντήσῃ. Ἄναψε ἕνα τσιγάρο, φυσηξε τὸν καπνὸ πρὸς τὸ ταβάνι καὶ εἶπε ὕστερα:

— Σᾶς ἔδειξε ὁ Σὶβεν στὸ χάρτη τὸ μέρος, ποὺ βούλιαξε ἡ «Μάγισσα»;

— Μάλιστα. Καθὼς καὶ μιὰ φωτογραφία τοῦ πλοίου. Αὔριο θὰ μοῦ δώσῃ τὰ σχέδια τῆς ἐσωτερικῆς του διατάξεως.

— Ὡραῖα... Πιστεύετε πὼς ὑπάρχουν ἐλπίδες ἐπιτυχίας;

— Ἰδέα δὲν ἔχω! ὁμολόγησε ὁ Κέλλυ μὲ εἰλικρίνεια. Θὰ μπορέσω νὰ σᾶς ἀπαντήσω μονάχα, ἀφοῦ βουτήξω στὸν τόπο τοῦ ναυαγίου... Βέβαια, θὰ σᾶς κοστίσῃ πολὺ αὐτὴ ἡ ἀποστολή. Πωλειδοποίησα ὅμως τὸν κ. Χάρρις καὶ τὸ ξαναλέω καὶ σὲ σᾶς: Ἴσως νὰ πάνε χαμένα ὅλα σας τὰ ἔξοδα.

»Σ' αὐτὲς τὶς δουλειές, δὲ μπορεῖ κανεὶς νὰ ἐγγυηθῇ γιὰ τίποτε. Θὰ κάνω πάντως ὅ,τι μοῦ εἶναι δυνατόν. Μά, ἂν δὲν πετύχω, θὰ πάρω τὸ ἀεροπλάνο ἀπ' τὴ Χονολουλού καὶ θὰ γυρίσω στὸ Λὸς Ἄντζελες. Θὰ μπορῆτε τότε νὰ ψάξετε γιὰ κανέναν ἄλλο βατραχάνθρωπο... ἐκτὸς ἂν περιμένετε ὥσπου νὰ κολλήσῃ τὸ σπαμένο πόδι τοῦ Μάρτιν.

Ἡ Σύλβια ἄφησε τὸ ποτῆρι της πάνω στὸ τραπέζι.

— Μὴ θυμώνετε, εἶπε συμφιλιωτικά. Σᾶς ἔκανα ἁπλῶς μιὰ ἐρώτησι.

Κι' ἐγὼ σᾶς ἔδωσα τὴν ἀπάντησι.

Ἡ κοπέλλα χαμογέλασε.

— Μ' ἀρέσετε, γιατὶ εἴσαστε εἰλικρινής, εἶπε. Ἐχω γνωρίσει στὴ ζωή μου τόσους κατεργάρηδες! Βαρέθηκα πιά...

— Ναί, ξέρω, τὴ διέκοψε ὁ Κέλλυ. Μοῦ τὸ εἴπατε. Βαρεθῆκατε τοὺς ὑποψήφιους ποὺ γυρεύουν νὰ τὰ φτιάξουνε μαζί σας γιατὶ ξέρουν πὼς, στὰ 16 χρόνια σας, εἴχατε μιὰ περιπέτεια μ' ἕνα σωφέρ!

Ἡ Σύλβια ἔσκασε στὰ γέλια.

— Τώρα μ' ἀρέσετε ἀληθινά, δήλωσε. Ἀπὸ πόσον καιρὸ κάνετε τὸ βουτηχτή, Μάτ;

— Ἐδῶ κι' δέκα χρόνια.

Ἡ ἀντρικὴ στολή

ΠΩΣ ΘΑ ΝΤΥΘΗΤΕ ΤΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΕΣ ΩΡΕΣ ΣΑΣ

Δυὸ εἶναι οἱ λύσεις: μιὰ πλήρης «φόρμα» ἀπὸ ἐλαστικοποιημένο νάϋλον, ἀπὸ βαμβακερὸ ἢ ἀπὸ γοντρὸ λινό, εἴτε ἕνα στοατιωτικὸ παντελόνι καὶ πλεχτὴ ζωηρόχρωμη μπλούζα.

Μιὰ ὁλόκληρη φόρμα ἀπὸ ἐλαστικοποιημένο νάϋλον, βαμβακερὸ ἢ τεριτάλ, εἶναι τὸ ἰδεῶδες σύνολο, γιὰ νὰ νοιώθετε ἄνετα ὅταν βρίσκεστε στὸ σπίτι.

Ὁ ἄντρας, ὅταν βρίσκεται σ' ἕνα γοῦϊ - ἔντ ἢ σὲ διακοπές, ὅταν ἔχῃ ἐλεύθερες ὧρες στὴ διάθεσί του, αἰσθάνεται καὶ μιὰ ἐπιθυμία—ποὺ ἴσως δὲν τὴν ὁμολογεῖ—νὰ ντυθῇ διαφορετικὰ ἀπ' ὅ,τι πὼς ντύνεται συνήθως. Ἐπιθυμεῖ νὰ νοιώσῃ τὴν ἑαυτό του ντυμένο ἀλλοιώτικα ἀπ' τὶς ἄλλες μέρες, δηλαδὴ ἀπόλυτα ἐλεύθερο.

Γι' αὐτὸ τὸ σκοπό, χρειάζεται ἕνα εἰδικὸ ντύσιμο, ποὺ νὰ ξεχωρίζῃ ἀπὸ τὸ καθημερινὸ καὶ ποὺ νὰ εἶναι ἀπόλυτα κατάλληλο γιὰ τὶς στιγμὲς τοῦ ἀπόλυτου «ρελάξ».

Αὐτὴ ἡ «φόρμα γιὰ τὶς ἐλεύθερες ὧρες», πρέπει νὰ εἶναι ζεστὴ μὰ ὄχι πολὺ κοιμωμένη, ὄχι ἐπιτηδευμένη καὶ ἰδίως πρακτική, ὥστε νὰ προσφέρῃ στὸν ἄντρα ἀπόλυτη ἄνεσι.

Τώρα ποὺ ἔχει μιὰ γρήγορη λύσι: μιὰ φόρμα ὁλόκληρη, ἀπὸ ἐλαστικοποιημένο νάϋλον, ἀπὸ βαμβακερὸ ἢ ἀπὸ γοντρὸ λινό, ἢ ἀκόμα καὶ ἀπὸ τεριτάλ.

Τὸ ψάσιμο πρέπει νὰ μὴν εἶναι πολὺ ἐλαφρό, οὔτε πολὺ ἀνεχτύπητο. γιὰ νὰ μὴν μοιάζῃ μὲ πιτζάμα. Τὰ πιὸ κατάλληλα χρώματα εἶναι τῆς ἄμμου ἢ τὸ σκοῦρο μπλέ.

Ἡ φόρμα αὐτοῦ τοῦ τύπου ἀποτελεῖται ἀπὸ σακάκι καὶ παντελόνι. Κάτω ἀπὸ τὸ σακάκι, ταιριάζει ὁμορφα ἕνα βαμβακερὸ πλουβιζάκι μὲ «βάσι λαιμοῦ». Τὸ πλουβιζάκι δὲν εἶναι πολὺ ξέϋπνη λύσι, γιατὶ πλησιάζει πολὺ στὴν ἰδέα τῆς ρόμπας ἢ τῆς πιτζάμας ἢ γιὰ τῶν δυό.

Τὴν πλεχτὴ μπλούζα, πρέπει νὰ τὴν διαλέξετε προσεκτικὰ καὶ νὰ τὴν συνδυάσετε στὸ χρῶμα μὲ τὶς κάλτσες. Ἂν σᾶς ἀρέσουν οἱ κάλτσες κάπτσες, θὰ πάρετε στὸ κόκκινες χρῶμα καὶ τὴ μπλούζα. Ὁπωσδήποτε ὅμως τὸν κ. Χάρρις καὶ τὸ ξαναλέω καὶ σὲ σᾶς: Ἴσως νὰ πάνε χαμένα ὅλα σας τὰ ἔξοδα.

»Σ' αὐτὲς τὶς δουλειές, δὲ μπορεῖ κανεὶς νὰ ἐγγυηθῇ γιὰ τίποτε. Θὰ κάνω πάντως ὅ,τι μοῦ εἶναι δυνατόν. Μά, ἂν δὲν πετύχω, θὰ πάρω τὸ ἀεροπλάνο ἀπ' τὴ Χονολουλού καὶ θὰ γυρίσω στὸ Λὸς Ἄντζελες. Θὰ μπορῆτε τότε νὰ ψάξετε γιὰ κανέναν ἄλλο βατραχάνθρωπο... ἐκτὸς ἂν περιμένετε ὥσπου νὰ κολλήσῃ τὸ σπαμένο πόδι τοῦ Μάρτιν.

Ἡ Σύλβια ἄφησε τὸ ποτῆρι της πάνω στὸ τραπέζι.

— Μὴ θυμώνετε, εἶπε συμφιλιωτικά. Σᾶς ἔκανα ἁπλῶς μιὰ ἐρώτησι.

Κι' ἐγὼ σᾶς ἔδωσα τὴν ἀπάντησι.

Ἡ κοπέλλα χαμογέλασε.

— Μ' ἀρέσετε, γιατὶ εἴσαστε εἰλικρινής, εἶπε. Ἐχω γνωρίσει στὴ ζωή μου τόσους κατεργάρηδες! Βαρέθηκα πιά...

— Ναί, ξέρω, τὴ διέκοψε ὁ Κέλλυ. Μοῦ τὸ εἴπατε. Βαρεθῆκατε τοὺς ὑποψήφιους ποὺ γυρεύουν νὰ τὰ φτιάξουνε μαζί σας γιατὶ ξέρουν πὼς, στὰ 16 χρόνια σας, εἴχατε μιὰ περιπέτεια μ' ἕνα σωφέρ!

Ἡ Σύλβια ἔσκασε στὰ γέλια.

— Τώρα μ' ἀρέσετε ἀληθινά, δήλωσε. Ἀπὸ πόσον καιρὸ κάνετε τὸ βουτηχτή, Μάτ;

— Ἐδῶ κι' δέκα χρόνια.

— Σᾶς ἀρέσει τὸ ἐπάγγελμά σας;

— Μ' αὐτὸ κερδίζω τὸ ψωμί μου.

— Τὸ ψωμί σας μονάχα;...Μὲ τόσα λεφτά, ποὺ σᾶς πληρώνουνε;

Ὁ Κέλλυ χαμογέλασε.

— Μὰ δὲ μοῦ τυχαίνουν κάθε μέρα τέτοιες δουλειές. Γι' αὐτὸ τσακίστηκα νὰ σᾶς προλάβω, στὴν προκυμαία τοῦ Λὸς Ἄντζελες. Τὸν περισσότερο καιρό, μοῦ ἀναθέτουνε μικροδουλειές, στὰ λιμάνια. Ἂς ποῦμε, νὰ βουλώσω τὶς τρύπες μιᾶς βουλιαγμένης μαούνας, ἢ νὰ δέσω ἕνα καλώδιο σ' ἕνα αὐτοκίνητο, ποὺ ἔρριξε στὴ θάλασσα κάποιος μπεκρὴς ὁδηγός... Ψιλοπράγματα δηλαδή, ποὺ μοῦ δίνουν μονάχα ἕνα καλὸ μεροκάματο.

— Πῶς ἔτυχε νὰ διαλέξετε αὐτὸ τὸ ἐπάγγελμα;

— Δὲν τὸ διάλεξα ἐγώ. Μοῦ τὸ δίδαξε τὸ Κράτος, ὅπως καὶ στοὺς περισσότερους συναδέλφους μου, στὰ χρόνια τοῦ πολέμου. Κι' ὅταν ἀποστρατεύθηκα, τὸ συνέχισα.

— Μὰ δὲν εἶναι ἐπικίνδυνο;

— Καμμιὰ φορά...

— Τί ἀκριβῶς σᾶς εἶπε ὁ κ. Χάρρις;

— Ὄχι πολλὰ πράγματα. Μοῦ εἶπε πὼς θὰ μὲ καταπορίζανε ὁ Χάνσον κι' ὁ Χίνς, στὸ ταξίδι, καὶ πὼς θὰ μὲ πληρώνατε 5 χιλιάδες δολλάρια.

— Θέλετε καμμιὰ προκαταβολή;

— Ὄχι, γιὰ τὴν ὥρα. Ἴσως νὰ σᾶς ζητήσω, ὅταν φτάσουμε στὸ Πάγκο-Πάγκο.

— Γιατί στὸ Πάγκο-Πάγκο;

— Θὰ μοῦ στείλουν ἐκεῖ ἀεροπορικὸς τὰ σύνεργα τῆς δουλειᾶς μου.

— Ἄ, καλά!

Ἔπειτα ἀπὸ μιὰ μικρὴ διακοπή, ὁ Κέλλυ ρώτησε:

— Σὲ πόση ἀπόστασι ἀπ' τὸ Πάγκο-Πάγκο ἔγινε τὸ ναυάγιο;

— Περὶ τὰ 300 μίλια, πιστεύω.

— Πῶς θὰ πᾶμε ὡς ἐκεῖ, ἀπ' τὸ Πάγκο-Πάγκο: Θὰ χρειαστοῦμε κάποιο σκάφος.

— Ἔχω προβλέψει γιὰ ὅλα. Ὁ κ. Χάρρις νοίκιασε ἕνα κότερο, μὲ πανιὰ καὶ μὲ βοηθητικὴ μηχανή. Ἂς ἐλπίσουμε πὼς θὰ εἶναι καλοτάξιδο, γιατὶ δὲ μοῦ πολυαρέσανε ποτὲ τὰ θαλασσινὰ ταξίδια... Δὲν ξέρετε πόσο εὐχαριστήθηκα, ὅταν ἡ «Μάγισσα» ἔπιασε στὸ λιμάνι τοῦ Σίονεϋ! Κόντευα νὰ πεθάνω ἀπὸ τὴν πλῆξι...

— Καὶ γυρίσατε ἀεροπορικῶς ἀπὸ κεῖ;

— Ναί... Ἤμουν τυχερή, γιατὶ γλύτωσα ἔτσι ἀπ' τὸ ναυάγιο.

— Ποιὸς θὰ κυβερνήσῃ τώρα τὸ κότερο, ποὺ νοικιάσατε,

— Ποιὸς ἄλλος ἀπ' τὸ Σὲν; Θὰ τὸ καταφέρω;

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΤΗΣ
G. PANTSOS

(ἐξ Αἰγύπτου) ΜΥΣΤΗΣ ΤΟΥ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ ΤΗΣ ΣΦΙΓΓΟΣ. Ἱκανότης ΤΗΛΕΠΑΘΕΙΑ ΕΝ ΕΓΡΗΓΟΡΣΕΙ. Μαντεύει καὶ καθοδηγεῖ ἐπὶ αἰσθηματικῶν προβλημάτων (ἀμιεβολίας κλπ.) Καὶ βοηθεῖ διὰ ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΣΚΕΨΕΩΝ ΣΑΣ εἰς ἔτερα ἄτομα. Δέχεται 2—8 μ.μ. καθ' ἑκάστην πλὴν Κυριακῆς καὶ 9—12 π.μ. μόνον Τρίτην — Πέμπτην — Σάββατον. ΤΗΛΕΜΑΧΟΥ 17, Ἀμφιθέα. Λεωφορεῖον Νέας Σμύρνης — Παγκρατίου, Στάσις τέρμα Παγκρατίου. Τηλ. 910-271. Δι' ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ γράφατε: G. PANTSOS, T. Θ. 1109. Ὁμόνοια, Ἀθῆναι. Ἀποστέλλατε διὰ ταχυδρομικὰ τέλη γραμματόσημον 5 δρχ., διὰ νὰ λάβετε εἰδικὸν ἐρωτηματολόγιον.

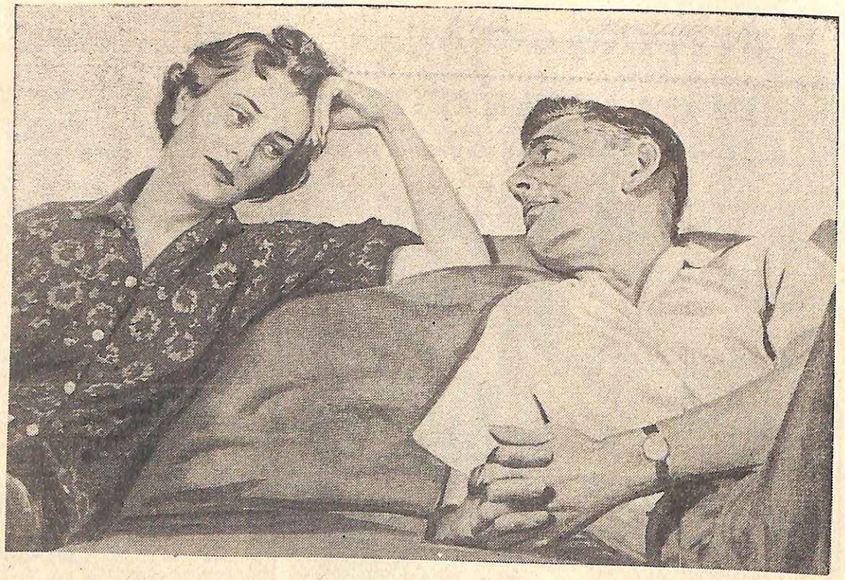

— Δὲν εἰμαι ἀπὸ κείνους ποὺ ἀπογοητεύονται μὲ τὴν πρώτη ἀναποδιά, τῆς ἀποκρίθηκε ὁ Ρόμπερτ.

Η ΠΑΡΑΚΛΗΣΙ ΜΙΑΣ ΝΕΚΡΗΣ

ΤΟ ρολόϊ του ἔλεγε δύο μετὰ τὰ μεσάνυχτα ὅταν ὁ Ρόμπερτ Βίντσεντ γύρισε σπίτι του. Γδύθηκε ἀμέσως, φόρεσε τὶς πυζάμες του, πλησίασε τὸ ἀθώρυδα στὸ κρεβάτι κι' ἔσκυψε πάνω ἀπ' τὴ γυναίκα του. Ἡ Μάριον κοιμόταν βαθειά, μὲ λαχανιασμένη ἀναπνοή. Ὑπέφερε καὶ ἀπ' τὴν καρδιὰ κι' ἀπὸ τὸ στομάχι. Ὁ Ρόμπερτ χαμογέλασε εὐχαριστημένος. Ἡ γυναίκα του δὲν εἶχε καταλάβει πὼς ἔλειψε κάπου μιὰ ὥρα. Γλίστρησε σὰν φίδι κάτω ἀπὸ τὴν κουβέρτα.

Ἀνατρίχιασε, ὅμως, ὅταν ἔνιωσε τὴ Μάριον νὰ σαλεύη, νὰ γυρνᾶ πρὸς τὸ μέρος του.

— Εἶχες σηκωθῆ, Ρόμπερτ; τὸν ρώτησε ἀγκομαχώντας. Ξύπνησα μιὰ-δυὸ φορὲς ἀπὸ δυσπνοια, καὶ μοῦ φάνηκε, πὼς δὲν ἤσουν ἐδῶ.

— Ναί, τραύλισε κεῖνος. Εἶχα πάει στὴν κουζίνα, νὰ πιῶ ἕνα νερὸ καὶ νὰ σκεπάσω τὸν Πήτερ στὸ κρεβατάκι του. Κοιμήσου τώρα.

Ἡ Μάριον ξανάπεσε στὸν ἀνήσυχο ὕπνο της. Ὁ Ρόμπερτ, πλαγιασμένος τώρα ἀνάσκελα, μὲ τὰ χέρια δεμένα πίσω στὸ σβέρκο, ἄρχισε νὰ σκέπτεται. Καί, γιὰ ἑκατοστὴ φορά, κατέληξε στὸ συμπέρασμα πὼς ἡ μόνη λύσι γιὰ νὰ βγῆ ἀπὸ τὸ ἀδιέξοδο, ἦταν νὰ τὰ παίξη ὅλα κορώνα-γράμματα. Ἡ κατάστασι αὐτὴ δὲ μποροῦσε νὰ διαρκέση περισσότερο. Ἕνα ἐργαστήριο φαρμακευτικῶν προϊόντων, πεντακόσια μέτρα μακριὰ ἀπ' τὸ σπίτι του, δὲν τοῦ ἀπέδωσε τίποτα. Χαμένες πήγανε προσπάθειες ἕξη ἐτῶν, χαμένα τόσα λεπτά. Τὸ εὐτύχημα ἦταν πὼς ὑπῆρχε ἡ ἀσφάλεια πυρός.

... Κι ἐκείνη τὴ νύχτα, πῆγε στὸ ἐργαστήριό του, χωρὶς νὰ τὸν ἀντιληφθῆ κανείς, — ὅλοι κοιμόντανε στὴ μικρὴ τους πολιτεία—, καὶ τοποθέτησε ἀνάμεσα σὲ κάτι εὐφλεκτες ὕλες ἕνα μεγάλο ἀναμμένο κερί. Ὅταν τὸ κερὶ αὐτὸ θὰ ἔφτανε στὸ τέλος του, τὸ ἐργαστήριο θὰ τιναζόταν στὸν ἀέρα!

★

Πήγε ἡ ὥρα τρεῖς ἀπ' τὰ μεσάνυχτα.

Ξαφνικά, δυνατὰ χτυπήματα ἀκούστηκαν στὴν ἐξώπορτα. Ὁ Ρόμπερτ, ποὺ δὲν κοιμόταν, περιμένοντας νὰ εἰδοποιηθῆ πὼς ἔπιασε φωτιὰ στὸ ἐργαστήριό του, τινάχτηκε ἀμέσως ἀπὸ τὸ κρεβάτι του. Ἡ Μάριον ξύπνησε κι' αὐτή, τρομαγμένη.

— Τί συμβαίνει; ρώτησε ἀναπνέοντας μὲ δυσκολία.

— Δὲν ξέρω, ἀποκρίθηκε ὁ Ρόμπερτ. Πᾶω νὰ δῶ.

Ὅταν ἄνοιξε τὴν πόρτα, εἶδε μπροστά του ἕνα μικρό, ποὺ ἔμενε κοντὰ στὸ ἐργαστήριο.

— Μ' ἔστειλε ὁ μπαμπᾶς μου νὰ σᾶς πῶ πὼς τὸ ἐργαστήριό σας ἔπιασε φωτιά! τοῦ εἶπε ὁ ἀγουροξυπνημένος μικρός. Ἐλᾶτε γρήγορα.

★

Ξαναγύρισε τὰ χαράματα. Τὰ ροῦχα του μύριζαν καπνίλας. Βρῆκε τὴ γυναίκα του νὰ κάθεται ντυμένη σὲ μιὰ πολυθρόνα, στὸ σαλονάκι τους. Ἡ κυρία Μαρτὶν, μιὰ γειτόνισσα, μόλις ἔμαθε τί ἔγινε, ἔτρεξε νὰ τῆς κρατήση συντροφιά.

— Τί... τί ἔγινε; ρώτησε μὲ φωνὴ ἡ Μάριον τὸν ἄντρα της.

— Δὲν ἀπέμεινε τίποτα, τῆς ἀποκρίθηκε μὲ σβημένη φωνή. Ὅλα ἔγιναν στάχτη.

Σωριάστηκε στὸν καναπέ. Ἡ Μάριον σηκώθηκε μὲ κόπο ἀπὸ τὴν πολυθρόνα καὶ πῆγε κοντά του.

Ἕνας θόρυβος τὴν διέκοψε. Ὁ Ρόμπερτ εἶχε ρίξει κάτω τὸ σταχτοδοχεῖο, ποὺ τὸ ἀκούμπησε στὴν ἄκρη τοῦ καναπέ.

— Εἶσθε ἐκνευρισμένος, τοῦ εἶπε ἡ κυρία Μαρτίν. Σᾶς δικαιολογῶ. Αὐτὸ ποὺ πάθατε...

— Ἐκεῖνο ποὺ μ' ἐκνευρίζει περισσότερο, —τὴν διέκοψε ἀπότομα ὁ Ρόμπερτ,— εἶναι πὼς ἡ Μάριον ἐπιμένει σώνει καὶ καλὰ ὅτι δὲν πέρασα ὅλη τὴ νύχτα δίπλα της, στὸ κρεβάτι μου. Μὲ ζάλισε πιὰ μ' αὐτὴν τὴ λόξα της...

— Καλά, καλά, Ρόμπερτ, μὴν κάνης ἔτσι! εἶπε φοβισμένη ἡ γυναίκα του. Μοῦ φάνηκε πὼς...

Ἡ γυναίκα του δὲν τόλμησε νὰ τοῦ ἀντιμιλήση. Ἡ κυρία Μαρτὶν κατάλαβε πὼς ἡ παρουσία της ἦταν πιὰ περιττή. Τοὺς χαιρέτησε κι' ἔφυγε. Ἡ Μάριον πῆγε καὶ ξάπλωσε στὴν πολυθρόνα, μ' ἐλαφρὰ βαγγητά.

Ὁ Ρόμπερτ δὲν τῆς εἶπε τίποτα. Ξαπλώθηκε πιὸ ἀναπαυτικὰ στὴν πολυθρόνα, καὶ τὴν παρακολουθοῦσε μὲ λοξὰ βλέμματα. Μιὰ σκέψι,

★

... Εἶχαν παντρευτῆ ἐδῶ κι' ἕνδεκα χρόνια. Τὴν πῆρε, τὴ Μάριον, —σχεδὸν συνομήλικη του, τριάντα πέντε ἐτῶν,— ὄχι ἀπὸ ἔρωτα. Δὲν ἦταν ἀντιπαθητική. Δὲν εἶχε, ὅμως, καὶ τίποτα ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ τραβήξη τὸν ἄντρα. Ἐπὶ πλέον, ὑπέφερε ἀπὸ στομαχικά, ποὺ τὴν ἔκαναν πτῶμα. Γιατί, λοιπόν, τὴν πῆρε ὁ Ρόμπερτ; Γιὰ τὴν προῖκα της, σὲ ὁμολογίες. Πούλησε μεγάλο μέρος ἀπ' αὐτές, κι' ἔχτισε τὸ χτιμικὸ ἐργαστήριο. Ἡ προσπάθειά του, ὅμως, ἀπέτυχε. Καί, σὰν νὰ μὴν ἔφτανε αὐτό, τὰ χαρτιὰ ἔπεσαν, σὲ βαθμὸ νὰ χάσουν κάθε ἀξία. Ἡ γέννησι ἑνὸς παιδιοῦ, τοῦ Πήτερ, χειροτέρεψε τὴν κατάστασι.

Ὁ Ρόμπερτ, ποὺ δὲν εἶχε ἀγαπήσει ποτὲ τὴ γυναίκα του, ἄρχισε νὰ τὴν θεωρῆ περιττὸ βάρος. Ἐκεῖνο, ὅμως, ποὺ τὸν ἔκανε νὰ τὴν βρίσκη τώρα ἐπικίνδυνη, ἦταν ἡ ἐπιμονή της νὰ ἐπαναλαμβάνη πώς, τὴν περασμένη νύχτα, εἶχε σηκωθῆ ἀπ' τὸ κρεβάτι. Ὑπῆρχε, λοιπόν, φόβος νὰ τῆς ξεφύγη καμιὰ λέξι, ὅταν θὰ γίνονταν ἀναφανερωνόταν πὼς αὐτὸς ἦταν ὁ ἐμπρηστής.

Ἡ Μάριον ἔπρεπε νὰ λείψη ἀπ' τὴ μέση. Ὁ Ρόμπερτ ἔνιωθε ἀνατριχίλες χαρᾶς, μὲ τὴ σκέψι πὼς θὰ ξεφορτωνόταν τὴ γυναίκα αὐτήν, ποὺ δὲν τὴν ἀγάπησε ποτέ, ποὺ τοῦ ἀρρώστιες της. Καὶ μὲ τὴν ἀπο-ζημίωσι ποὺ θὰ εἰσέπραττε ἀπ' τὴν ἀσφαλιστικὴ ἑταιρία, θὰ ἔπαιρνε τὸ γυιό του καὶ θὰ πήγαινε ἀλλοῦ, νὰ ἀρχίση καινούργια ζωή. Θὰ μποροῦσε νὰ ξαναπαντρευτῆ. Δὲν εἶχε κλείσει ἀκόμα τὰ σαράντα.

Ξαφνικά, ἡ Μάριον ἔβγαλε ἕνα βογγητὸ πόνου κι' ἔπιασε τὸ στομάχι της μὲ τὰ δυό της χέρια. Σηκώθηκε μὲ κόπο.

— Πάω νὰ πάρω ἕνα χαπάκι, ψιξύρισε.

— Δὲν παίρνεις καὶ καμμιὰ ἀπὸ κεῖνες τὶς πράσινες καψούλες γιὰ τὴν καρδιά σου; τῆς εἶπε, μηχανικά, ὁ Ρόμπερτ.

Ὅταν ξαναγύρισε, σὲ λίγο, στὸ σαλονάκι, εἶδε τὸν Ρόμπερτ νὰ χαμογελᾶ παράξενα. Τῆς ἔκανε ἐντύπωσι ἡ ἀπότομη ἀλλαγή του.

— Σὲ βλέπω μᾶλλον εὐχαριστημένο, τοῦ εἶπε. Τί συμβαίνει;

— Δὲν εἶμαι ἀπὸ κείνους ποὺ ἀπογοητεύονται μὲ τὴν πρώτη ἀναποδιά, τῆς ἀποκρίθηκε.

★

Τὴν ἑπομένη τὸ βράδυ, κατὰ τὶς δέκα, σ' ἕνα ξενοδοχεῖο τοῦ Μόντρεαλ, ὁ Ρόμπερτ, ἀφοῦ βεβαιώθηκε πὼς ὁ Πήτερ κοιμόταν βαθειά, σήκωσε τὸ ἀκουστικὸ τοῦ τηλεφώνου καὶ ζήτησε ὑπεραστικὴ σύνδεσι. Σὲ λίγο, τὸν συνέδεαν μὲ τὸ σπίτι του.

— Φτωχή μου Μάριον! εἶπε λαχανιάζοντας. Δύο ὧρες τώρα διστάζω νὰ σοῦ τηλεφωνήσω. Ὡστόσο...

— Τί συμβαίνει; τραύλισε ἡ Μάριον.

— Ἔχασα τὸν Πήτερ... Τὸν ἄφησα στὸ ξενοδοχεῖο, νὰ πάω γιὰ δουλειές... Ὅταν γύρισα, δὲν τὸν βρῆκα... Εἰδοποίησα ἀμέσως τὴν ἀστυνομία.. Μόλις ὑπάρχουν νεώτερα, θὰ σὲ εἰδοποιήσω...

Καὶ κατέβασε τὸ ἀκουστικό, χαμογελάντας.

Δὲν τοῦ ἔμεινε καμμιὰ ἀμφιβολία πὼς τὴ γυναίκα του θὰ τὴν ἔπιανε καρδιακὴ κρίσι, ἀπὸ τὴν ταραχή της. Θὰ ἔτρεχε ἀμέσως στὸ ντουλαπάκι, νὰ πάρη τὴν πράσινη καψούλα. Ὁ Ρόμπερτ, ὅμως, φρόντισε, πρὶν φύγη, ν' ἀντικαταστήση τὸ περιεχόμενό της μ' ἕνα δηλητήριο... Τοῦ εἶχαν χρησιμεύσει σὲ κάτι οἱ σπουδές του στὴ χημεία.

★

Ὅταν γύρισε σπίτι του, τὴν ἑπομένη τὸ μεσημέρι, βρῆκε μαζεμένη ἐκεῖ ὅλη σχεδὸν τὰ γειτονιά.

— Τί συμβαίνει; ρώτησε μὲ προσποιητὴ ἀγωνία.

Κανεὶς δὲν εἶχε τὸ κουράγιο νὰ τὸν πληροφορήση τί συμφορὰ τὸν βρῆκε. Ὁ γιατρός, ποὺ ἔτυχε νὰ εἶναι κεῖ, τὸν πῆρε κατὰ μέρος καὶ τοῦ ἀνεκοίνωσε τὴ θλιβερὴ εἴδησι.

— Ἐξαιρετικὴ γυναίκα! συνέχισε ὁ γιατρός. Διαβάστε τὸ γράμμα αὐτό, ποὺ μοῦ ἔδωσε πρὶν ἀπὸ μιὰ ἑβδομάδα, μὲ τὴν ἐντολὴ νὰ μὴ σᾶς πῶ τίποτα σχετικῶς.

«Ἀγαπητέ μου γιατρέ,

»Δὲν αἰσθάνομαι καλά, προβλέπω ὅτι σύντομο θὰ εἶναι τὸ τέλος μου. Σᾶς ζητῶ, λοιπόν, νὰ μοῦ κάνετε μιὰ μεγάλη ἐξυπηρέτησι.

»Σ, ὅλη μου τὴ ζωὴ ὑπέφερα ἀπὸ στομαχικὲς διαταραχές, χωρὶς νὰ μπορέση ἡ ἐπιστήμη νὰ διαπιστώση τὴν αἰτία. Αὐτὸ τὸ ξέρετε κι' ἐσεῖς, ποὺ μὲ παρακολουθεῖτε τόσα χρόνια. Ἂς γίνη ἡ πάθησί μου ἀφορμὴ νὰ ὠφεληθοῦν ἄλλοι ἄρρωστοι. Σᾶς παρακαλῶ, λοιπόν, ὅταν πεθάνω, νὰ εἰδοποιήσετε τὸ Πανεπιστήμιο πὼς τοῦ κληροδοτῶ τὸ πτῶμα μου, γιὰ νὰ κάνουν οἱ εἰδικοὶ ἀναλύσεις καὶ ἔρευνες γιὰ τὴν πάθησί μου. Εἰς ἀντάλλαγμα, ζητῶ ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιο νὰ καταβάλη τὰ ἔξοδα τῆς κηδείας. Κι' ἔτσι, δὲν θὰ ἐπιβαρύνω τὸν ἀγαπημένο μου Ρόμπερτ...»

★

Ὁ Ρόμπερτ ἄφησε τὸ γράμμα νὰ πέση ἀπ' τὰ χέρια του, κι' ἄρχισε νὰ τρέμη ὁλόκληρος.. Τὸ σοφό του σχέδιο, —ἕνα τέλειο ἔγκλημα,— κατέπεσε σὰν πύργος ἀπὸ τραπουλόχαρτα. Μὲ τὴ νεκροψία, θὰ φανερώνονταν ὅλα... Καὶ ξαφνικά, ξέσπασε σὲ μανιακὸ γέλιο.

Ἀπέδωσαν τὴν τρέλλα του στὴ λύπη του γιὰ τὸν θάνατο τῆς γυναίκας του. Μονάχα ἀφοῦ ἔγινε ἡ νεκροψία, κατάλαβαν γιὰ πιὸ λόγο εἶχε παραφρονήσει ἔτσι ξαφνικά.

ΜΑΪΚΕΛ ΑΡΘΟΥΡ

ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Τὸ ΛΑΧΕΙΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ Ἐκυκλοφόρησε!

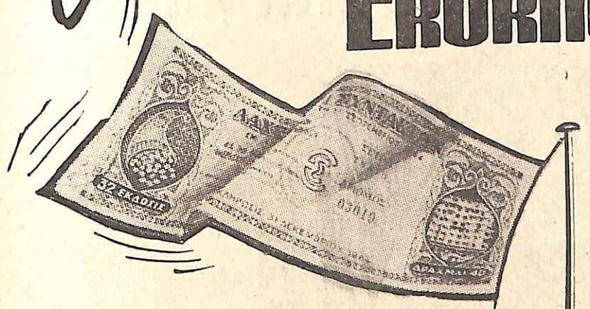

ΕΦΕΤΟΣ **2** ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΕΣ

καὶ ΠΟΛΛΕΣ ΔΕΚΑΔΕΣ ΣΠΙΤΙΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΜΕΤΡΗΤΑ

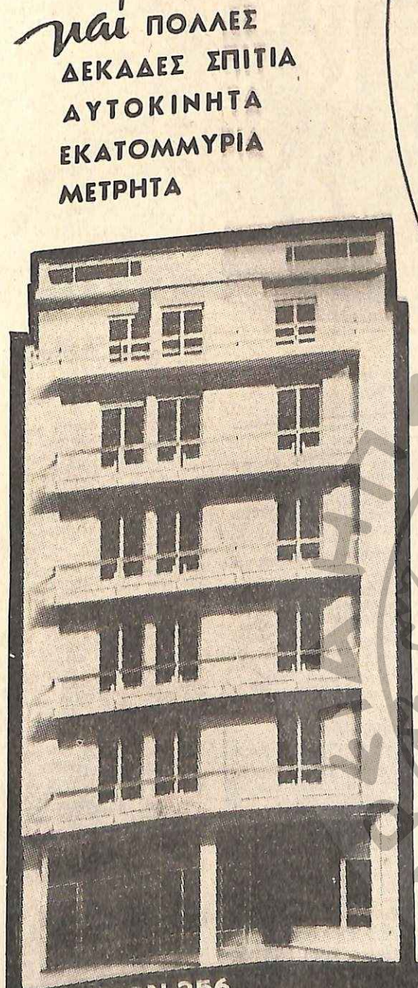

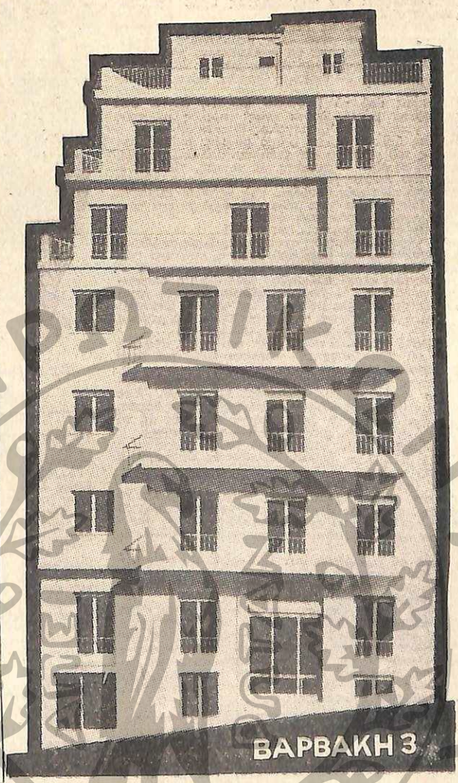

ΒΑΡΒΑΚΗ 3

ΑΙ 12 ΠΡΩΤΑΙ ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΙ ΣΕΙΡΑΙ ΕΧΟΥΝ ΜΕΓΑΛΑ ΞΕΧΩΡΙΣΤΑ ΚΕΡΔΗ

ΠΑΤΗΣΙΩΝ 256

Ἡ σελίδα τοῦ παιδιοῦ

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ ΣΑΣ

ΤΑ ΤΡΙΑ ΡΟΔΑΚΙΝΑ

ΜΙΑ φορά, ζοῦσε στὴ μακρυνὴ Νορβηγία ἕνας βασιλιάς, ποὺ εἶχε μιὰ πολὺ ὄμορφη μὰ καὶ ἰδιότροπη κόρη, ποὺ τὴν Ἔλεγαν Ροζαλί. Κάθε φορά, λοιπόν, ποὺ ὁ βασιλιὰς παρουσίαζε στὴν Ροζαλὶ ἕνα παλληκάρι γιὰ νὰ γίνῃ ἄντρας της, ἐκείνη τοὔβριskε χίλια δυὸ ἐλαττώματα καὶ τὸν ἐστελνε σπίτι του.

Ὁ βασιλιὰς θύμωνε μὲ τὰ καμώματα τῆς κόρης του καὶ τῆς εἶπε μιὰ μέρα:

— Ροζαλί, θὰ μοῦ πῆς ἐπὶ τέλους πῶς πρέπει νὰ εἶναι τὸ παλληκάρι, ποὺ θὰ καταδεχτῆς νὰ πάρῃς γιὰ ἄντρα σου;

— Δὲν ξέρω πῶς πρέπει νὰ εἶναι τὸ παλληκάρι αὐτό, ἀπάντησε πονηρὰ ἡ Ροζαλί, μὰ πρέπει νὰ μοῦ φέρῃ τὰ Χριστούγεννα ἕνα φρέσκο ροδάκινο!

Ἡ ἀπόφασι τῆς πριγκήπισσας ἔγινε γρήγορα γνωστὴ σ' ὅλο τὸ βασίλειο.

— Ποῦ θὰ βροῦμε στὴν παγερὴ χώρα μας τὸ χειμώνα φρούτα πάνω στὶς ροδακινιές; σκέφτηκαν ἀπελπισμένοι ὅλα τὰ παλληκάρια, ποὺ μέχρι ἐκείνη τὴν ἡμέρα εἶχαν ἀκόμη κάποια ἐλπίδα ὅτι ἡ πριγκήπισσα θὰ διάλεγε ἕνα ἀπ' αὐτὰ γιὰ ἄντρα της.

Μακριὰ ἀπὸ τὸ βασιλικὸ παλάτι, κοντὰ στὰ χιονισμένα βουνά, ζοῦσε ἕνας χωρικὸς μὲ τοὺς τρεῖς γυιούς του. Ὁ μεγάλος ἦταν παπουτσῆς, ὁ μεσαῖος ξυλουργὸς κι' ὁ πιὸ μικρός, ὁ Γκούναρ, βοηθὸς τοῦ μάγειρα στὸ βασιλικὸ παλάτι. Ἔτυχε, λοιπόν, ὁ γέρο — χωρικὸς νὰ περνάῃ, τὴν παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων, ἀπὸ ἕνα μεγάλο δάσος. Ξαφνικὰ εἶδε ενα πουλάκι, ποὺ πετοῦσε μπροστά του. Τοῦ φάνηκε τότε πὼς τοῦ ἔγνεφε καὶ πὼς τοῦ ἔλεγε μὲ ἀνθρώπινη φωνή:

— Κουράγιο, γέρο. . . Φτάσαμε!

Ὁ γέρο — χωρικὸς σταμάτησε, ξαφνιασμένος. Μπροστά του, στὴ μέση τοῦ δρόμου, εἶδε ἕνα δέντρο. Δὲν εἶχε οὔτε ἕνα φύλλο πάνω του, μὰ σ' ἕνα μεγάλο κλαρὶ κρέμονταν τρία ὥριμα, ὁλοκόκκινα ροδάκινα. Ὁ χωρικὸς πῆδησε ἀπὸ τὴ χαρά του, ἔκοψε τὰ τρία ροδάκινα καὶ γύρισε βιαστικὰ στὸ σπίτι του. Ἔβωσε τὸ ἕνα ροδάκινο στὸ μεγάλο γυιό του, τὸν παπουτσῆ, καὶ τοῦ εἶπε:

— Βάλε τὰ καλά σου ροῦχα καὶ τρέξε στὸ παλάτι, νὰ προσφέρῃς τὸ φρέσκο ροδάκινο στὴν πριγκίπισσά σας!

Ὁ νέος τύλιξε τὸ ροδάκινο σ' ἕνα ὄμορφο χαρτὶ τὸ ἔβαλε σ' ἕνα καλαθάκι κι' ἔφυγε. Στὸ δρόμο του, καθὼς περνοῦσε ἀπὸ τὸ μεγάλο δάσος, ποὺ πέρα ἀπ' αὐτὸ βρισκόταν ἡ πολιτεία μὲ τὸ παλάτι, συνάντησε μιὰ γριά, ποὺ τὸν ρώτησε:

— Τί ἔχεις μέσα στὸ καλάθι σου;

— Τί σὲ μέλλει ἐσένα, παλιόγρια; ἀπάντησε ὁ νέος θυμωμένος.

Καὶ συνέχισε τὸ δρόμο του.

Ὅταν, ὅμως, ἔφτασε στὸ παλάτι κι' ἔδωσε τὸ καλάθι μὲ τὸ ροδάκινο στὴν πριγκήπισσα, ἐκείνη βρῆκε στὴ θέσι τοῦ φρέσκου ροδάκινου ἕνα σκουληκοφαγωμένο φροῦτο καὶ τὸ πέταξε ἀηδιασμένη χάμω.

— Θὰ σὲ τιμωρήσω γιὰ τὴν ἀναίδειά σου, φώναξε θυμωμένη.

Καὶ πρόσταξε δυὸ ὑπηρέτες της νὰ δώσουν στὸν παπουτσῆ εἴκοσι μπαστουνιές.

Ὅταν ὁ νέος γύρισε κουτσαίνοντας στὸ σπίτι του καὶ διηγήθηκε στὸν πατέρα του τί τοῦ εἶχε συμβῆ στὸ βασιλικὸ παλάτι, αὐτὸς ἔστειλε τὸ μεσαῖο γυιό του, τὸν ξυλουργό, μὲ τὸ δεύτερο ροδάκινο στὸ παλάτι. Στὸ δρόμο του, ὁ νεαρὸς ξυλουργὸς συνάντησε κι' αὐτὸς τὴ γριά. Κι' ὅταν αὐτὴ τὸν ρώτησε τί εἶχε μέσα στὸ καλάθι του, τῆς ἀπάντησε θυμωμένος:

— Τί σὲ μέλλει ἐσένα; Φύγε ἀπὸ μπροστά μου, παλιόγρια, γιατὶ βιάζουμε νὰ φτάσω γρήγορα στὸ παλάτι καὶ νὰ παντρευτῶ τὴν ὁμορφη πριγκήπισσα!

Μὰ ἡ τύχη τοῦ ξυλουργοῦ δὲν ἦταν καλύτερη ἀπὸ ἐκείνη τοῦ παπουτσῆ: Τοῦ ἔδωσαν κι' αὐτουνοῦ εἴκοσι μπαστουνιές, γιατὶ καὶ τὸ δικό του ροδάκινο ἦταν μαραμένο καὶ γεμάτο σκουλήκια, ὁταν ἡ πριγκήπισσα τὸ ἔβγαλε ἀπὸ τὸ κλειστὸ καλάθι. Γύρισε κι' αὐτὸς κουτσαίνοντας σπίτι καὶ διηγήθηκε στὸν πατέρα του τὸ κακό, ποὺ τὸν εἶχε βρῆ.

Τότε ὁ γέρο — χωρικὸς ἔβωσε τὸ τελευταῖο ροδάκινο στὸ μικρό του γυιό, τὸ Γκούναρ, καὶ τοῦ εἶπε:

— Βάλε τὰ καλά σου ροῦχα καὶ πήγαινε νὰ προσφέρῃς στὴν πριγκήπισσα τὸ ροδάκινό σου. Ἴσως θάχῃς καλύτερη τύχη ἀπὸ τὰ ἀδέλφια σου!

Κι' ἔτσι ἔγινε. Ὅταν, ὅμως, ὁ Γκούναρ συνάντησε στὸ δρόμο του κι' αὐτὸς τὴ γριά κι' ἐκείνη τὸν ρώτησε τί εἶχε μέσα στὸ καλάθι του, τῆς ἀπάντησε μὲ εὐγένεια:

— Ἐνῶ ἕνα ὡριμο ροδάκινο μαζί μου, γιὰ νὰ

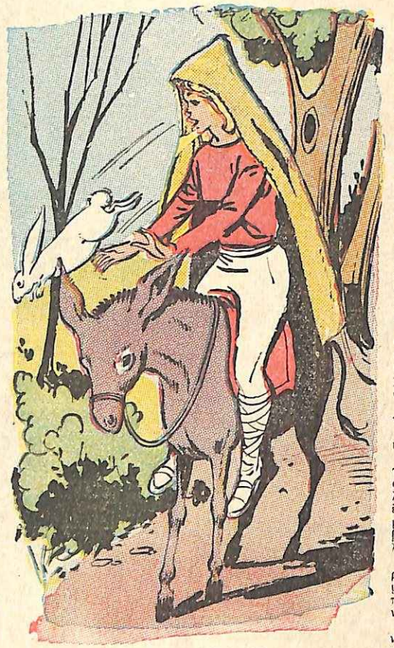

Τὸ λαγουδάκι πήδησε κάτω κι' ἔγινε ἄφαντο.

τὸ δώσω στὴν πριγκήπισσά μας.

Κι' ἐπειδὴ δὲν ἦταν μόνο εὐγενικὸς μὰ καὶ πονόψυχος, ὁ νέος πρόσθεσε:

— Μὰ ἂν πεινᾶς, καλή μου γριούλα, θὰ στὸ δώσω ἐσένα νὰ τὸ φᾶς!

— Ὄχι, εὐχαριστῶ, εἶπε ἡ γριὰ καὶ χαμογέλασε. Πάρε αὐτὴν τὴ σφυρίχτρα, παλληκάρι μου, κι' ἂν χρειαστῆς κάτι, σφύριξε τρεις φορὲς κι' ὅλα θὰ πάνε καλά!

Ἡ γριούλα ἔδωσε τὴ μαγικὴ σφυρίχτρα της στὸ Γκούναρ κι' ἔγινε ἄφαντη.

Μόλις ὁ νέος ἔφτασε στὸ παλάτι, τὸν πῆγαν κι' αὐτόν, σὰν τὰ δυὸ ἀδέλφια του, στὴν αἴθουσα τοῦ θρόνου, ὅπου κάθονταν, δίπλα στὸ βασιλιά, ἡ βασίλισσα καὶ ἡ πριγκήπισσα Ροζαλί. Αὐτὴ κύτταξε παραξενεμένη τὸ ὄμορφο παλληκάρι. Ἄνοιξε ἔπειτα τὸ καλαθάκι κι' ἔβγαλε ἕκπληκτη ἕνα ὁλοδρόσερο, ὥριμο ροδάκινο ποὺ φαινόταν σὰν νὰ τὸ εἶχαν κόψει ἐκείνη τὴ στιγμή.

— Ποιὸς εἶσαι ἐσύ, ποὺ βρῆκες τέτοια ἐποχὴ ἕνα φρέσκο ροδάκινο; τὸν ρώτησε.

— Εἶμαι ὁ βοηθὸς τοῦ μάγειρά σου, ἀπάντησε ὁ Γκούναρ.

Καὶ κοκκίνισε ἀπὸ τὴ ντροπή του.

Ἡ πριγκήπισσα ἔγινε ἔξω φρενῶν, ὅταν ἔμαθε ποιὸς ἦταν ἐκεῖνος ποὺ θὰ ἔπαιρνε γιὰ ἄντρα της. Δὲν ἦταν, ὅμως, μόνο ἰδιότροπη, μὰ καὶ πονηρή. Σκέφτηκε, λοιπόν, νὰ βρῇ ἕναν τρόπο γιὰ νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ τὸ γυιὸ τοῦ χωρικοῦ καὶ τοῦ εἶπε μὲ προσποιητὴ εὐγένεια:

— Σ' εὐχαριστῶ γιὰ τὸ ὄμορφο ροδάκινο, πολλὴ χάρη μοῦ κάνουν οἱ ὑπηρέτες μου κρατῶν μέσα σ' ἕνα παλιὸ κοττέτσι τοὺς μόνους ἑκατὸ ἄσπρους λαγοὺς, ποὺ ὑπάρχουν στὸ βασίλειό μας. Θὰ πάρῃς τοὺς λαγοὺς αὐτοὺς καὶ θὰ μείνῃς μαζί τους μιὰ ὁλόκληρη ἑβδομάδα σὲ μιὰ βοσκὴ πάνω στὰ βουνό. Κι' ἂν μοῦ ξαναφέρῃς τοὺς ἄσπρους λαγούς μου καὶ δὲν λείπῃ οὔτε ἕνας, τότε θὰ γίνω γυναίκα σου.

Ὁ Γκούναρ δὲν ἀπελπίστηκε! Πῆρε τοὺς λαγοὺς καὶ ἀνέβηκε μαζί τους στὴ βοσκή. Κάθε φορὰ ποὺ ἕνας ἀπ' αὐτοὺς ἤθελε νὰ φύγῃ, γιὰ νὰ τρέξῃ ἐλεύθερα μέσα στὸ δάσος ἐκεῖνος σφύριζε τρεῖς φορὲς μὲ τὴ μαγικὴ σφυρίχτρα του, κι' ἀμέσως τὸ ἄτακτο λαγουδάκι γύριζε πίσω, γιὰ νὰ ἀκολουθήσῃ φρόνιμα τὸ παλληκάρι.

Ὕστερα ἀπὸ τρεις μέρες, ἡ πριγκήπισσα Ροζαλί, μεταμφιεσμένη σὲ βοσκό, ἀνέβηκε μὲ τὸ γαϊδουράκι ἑνὸς ὑπηρέτη της στὴ βοσκή. Μόλις εἶδε τὸ Γκούναρ, του χαμογέλασε καὶ τὸν ρώτησε μὲ προσποιητὴ εὐγένεια:

— Καλέ μου φίλε, μοῦ πουλᾶς ἕνα ἀπὸ τοὺς λαγούς σου, γιὰ νὰ τὸν πάω σπίτι, στὴ μητέρα μου;

Ὁ Γκούναρ γνώρισε τὴν πριγκήπισσα Ροζαλί, παρ' ὅλη τὴν μεταφίεσί της. Δὲν τῆς ἔδειξε, ὅμως, τίποτε. Μά, γιὰ νὰ τῆς δώσῃ ἕνα μάθημα γιὰ τὴν ὑπερηφάνειά της, τῆς εἶπε:

— Καλέ μου βοσκέ, δὲν πουλάω λαγούς. Μὰ θὰ σοῦ χαρίσω ἕναν. . . ἂν δώσῃς ἕνα φιλὶ στὸ γαϊδουράκι σου!

Τί δὲν θάκανε ἡ Ροζαλὶ γιὰ νὰ πάρῃ μαζί της ἕναν ἀπὸ τοὺς λαγοὺς καὶ νὰ γλυτώσῃ ἔτσι ἀπὸ τὸ βοηθὸ τοῦ μάγειρα; Ἔσκυψε, λοιπὸν καὶ φίλησε τὸ γαϊδουράκι της. Ἔπειτα πῆρε τὸ λαγό της κι' ἔφυγε. Μὰ δὲν πέρασε πολλὴ ὥρα κι' ἄκουσε τρία σφυρίγματα. Τότε τὸ λαγουδάκι, ποὺ τὸ κρατοῦσε σφιχτὰ στὴν ἀγκαλιά της, πῆδησε μὲ φόρα κάτω κι' ἔγινε ἄφαντο.

Τὴν ἄλλη μέρα, ἦρθε ἡ βασίλισσα, μεταμφιεσμένη σὲ μαγείρισσα, καὶ ὕστερ' ἀπὸ αὐτὴν ὁ βασιλιάς, ντυμένος σὰν ὑπηρέτης. Καὶ οἱ δυό τους ζήτησαν ἕνα λαγὸ ἀπὸ τὸ Γκούναρ κι' ἔφυγαν εὐχαριστημένοι μὲ τὰ λαγουδάκια, ποὺ τοὺς χάρισε ὁ εὐγενικὸς νέος.

Μὰ καὶ οἱ δυό τους δὲν κατώρθωσαν νὰ κρατήσουν τοὺς λαγούς.

Ἡ βασίλισσα εἶχε βάλει τὸ δικό της σ' ἕνα κλειστὸ καλαθάκι.

Μά, μόλις ἀκούστηκαν τὰ τρία σφυρίγματα ὁ λαγὸς ἄνοιξε μόνος του τὸ καλάθι, πήδησε μὲ φόρα ἔξω κι' ἔγινε ἄφαντος. Κι' ὁ βασιλιάς, ποὺ εἶχε βάλει τὸ δικό του λαγὸ μέσα σ' ἕνα σακκούλι, ποὺ τὸ εἶχε δέσει ἔπειτα σφιχτὰ μὲ μιὰ κορδέλλα, εἶδε ἔκπληκτος νὰ τοῦ φεύγῃ βιαστικὰ τὸ λαγουδάκι μαζὶ μὲ τὸ σακκούλι, μόλις ἀκούστηκαν τρία διαπεραστικὰ σφυρίγματα.

Ὕστερ' ἀπὸ ὀχτὼ μέρες λοιπόν, ὁ Γκούναρ γύρισε, μαζὶ μὲ τὰ ἑκατὸ ἄσπρα λαγουδάκια, τὰ μόνα ποὺ ὑπῆρχαν σ' ὁλόκληρο τὸ βασίλειο, στὸ παλάτι καὶ ζήτησε ἀπὸ τὴν Ροζαλὶ νὰ γίνῃ γυναίκα του.

— Θὰ σὲ πάρω γιὰ ἄντρα, τοῦ εἶπε ἐκείνη πονηρά, ἂν μοῦ φέρῃς αὔριο τρία σακκιὰ γεμάτα μέ... ἀλήθεια!

— Μὰ πῶς γεμίζουν σακκιὰ μέ... ἀλήθεια; ἀπόρησε ὁ Γκούναρ, ὅταν γύρισε στὴν κάμαρά του.

Μόλις ὅμως ἔκατσε κουρασμένος στὸ κρεβάτι του, τοῦ παρουσιάστηκε ἡ γριούλα, ποὺ τοῦ εἶχε δώσει τὴ μαγικὴ σφυρίχτρα καὶ τοῦ εἶπε:

— Μὴ στενοχωριέσαι, παλληκάρι μου. Ἔχεις τρεῖς μεγάλες ἀλήθειες, ἀπὸ μιὰ γιὰ κάθε σακκί... Μίλησε στὴν πριγκήπισσα γιὰ τὴν ἴδια, γιὰ τὴ βασίλισσα καὶ γιὰ τὸ βασιλιά, ποὺ εἶχαν ἔρθει καὶ οἱ τρεῖς πάνω στὴ βοσκή, γιὰ νὰ σὲ γελάσουν καὶ νὰ γλυτώσουν ἀπὸ σένα.

Ἔτσι κι' ἔγινε. Τὴν ἄλλη μέρα, ὁ Γκούναρ παρουσιάστηκε στὴν αἴθουσα τοῦ θρόνου, ὅπου κάθονταν σὲ χρυσὰ καθίσματα ὁ βασιλιάς, ἡ βασίλισσα καὶ ἡ πριγκήπισσα Ροζαλί. Στὸ χέρι του βαστοῦσε τρία μεγάλα ἄδεια σακκιά, ποὺ τὰ ἀκούμπησε προσεχτικὰ χάμω.

— Τί ἔχεις μέσα στὰ σακκιά σου, ρώτησε παγχεμενεμένος ὁ βασιλιάς, καὶ τὰ ἀκουμπᾶς μὲ τόση προσοχὴ στὸ πάτωμα;

— Καὶ βέβαια θέλουν προσοχὴ τὰ σακκιὰ αὐτά, βασιλιά μου, ἀπάντησε εὐγενικὰ ὁ Γκούναρ, στὸ πρῶτο σακκὶ ἐδῶ χάμω ἔχω τὴν πριγκήπισσα, γιατὶ τὸ περιεχόμενό τους εἶναι πολύτιμο! Νά, ποὺ ἦρθε μεταμφιεσμένη σὲ βοσκό, γιὰ νὰ μοῦ πάρῃ ἕνα λαγό!

— Ἡ ἀλήθεια αὐτὴ φτάνει γιὰ νὰ γεμίσῃ τὸ πρῶτο σακκί, εἶπε σοβαρὰ ὁ βασιλιάς. Καὶ τί ἔχεις μέσα στὸ δεύτερο;

— Ἐκεῖ βρίσκεται ἡ βασίλισσα, μεταμφιεσμένη σὲ μαγείρισσα ὅπως ἦταν, ὅταν ἦρθε στὴ βοσκὴ γιὰ νὰ μοῦ πάρῃ ἕνα λαγό.

Πάλι, γέμισε καὶ τὸ δεύτερο σακκί, εἶπε χαμογελῶντας ὁ βασιλιάς. Καὶ στὸ τρίτο σακκί, ποιὸν ἔχεις μέσα;

— Ἐσένα, βασιλιᾶ μου, ὅπως ἤσουν, ὅταν ἦρθες μεταμφιεσμένος σὲ ὑπηρέτη, γιὰ νὰ μοῦ πάρῃς ἕνα λαγό.

Τὴν κέρδισες τὴν πριγκήπισσά σου, γέλασε ὁ βασιλιάς. Βλέπω ὅτι δὲν εἶσαι μόνο ὄμορφο καὶ εὐγενικό, μὰ καὶ πολὺ ἔξυπνο παλληκάρι, κι' θὰ γίνῃς μιὰ μέρα ἕνας καλὸς βασιλιάς!

Ἔτσι, λοιπὸν ἔγιναν μὲ μεγάλη πολυτέλεια οἱ γάμοι τοῦ Γκούναρ καὶ τῆς πριγκήπισσας Ροζαλί, ποὺ ἐξέχασε τὴν ἰδιοτροπία καὶ τὴν πονηριά της κι' ἔλαμπε ἀπὸ εὐτυχία, γιατὶ εἶχε βρῆ ἕνα τόσο ἄξιο παλληκάρι γιὰ ἄντρα της.

Η ΓΙΑΓΙΑ ΣΑΣ

Ὁ Ρίρης ζητάει βοήθεια

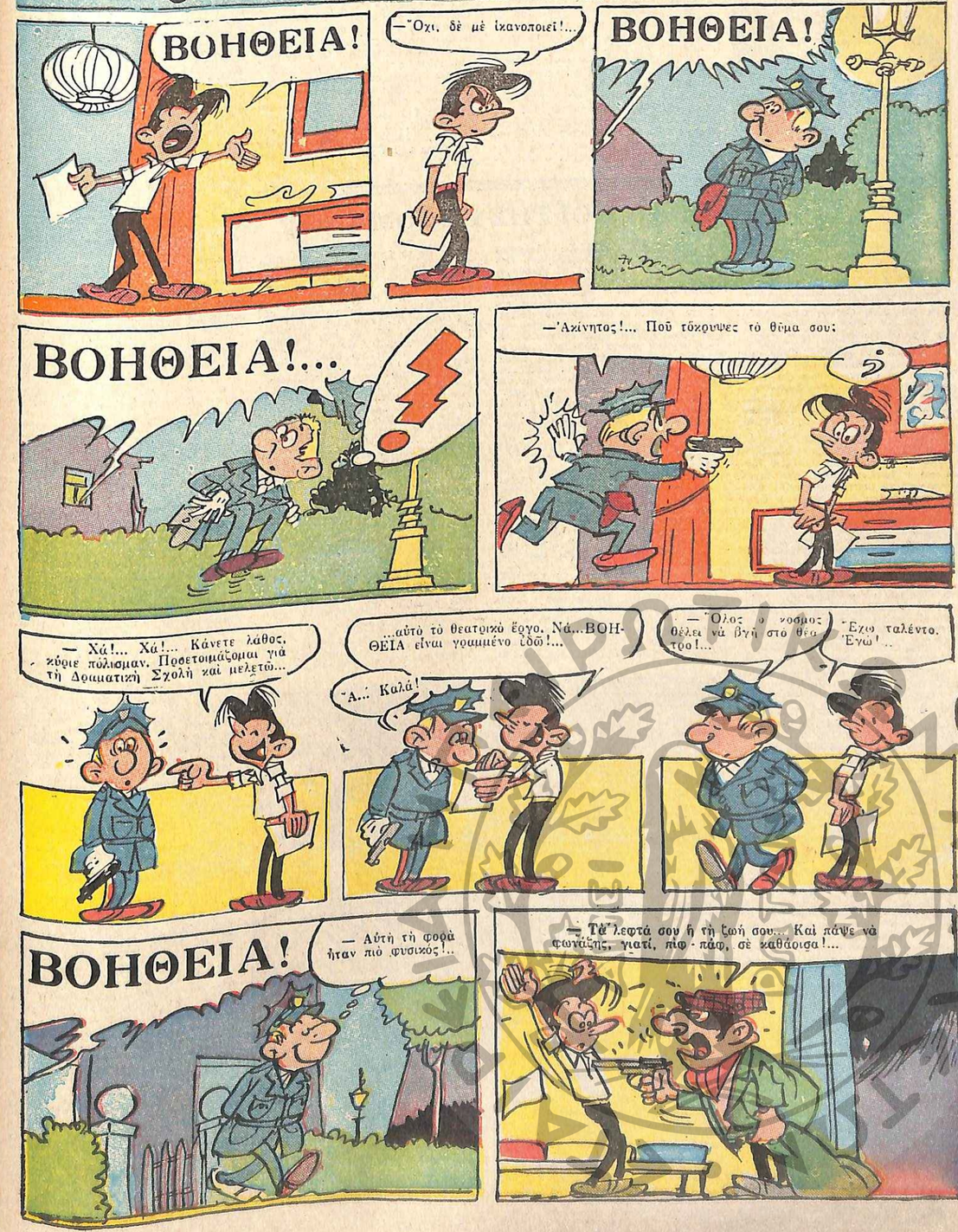

Ο ΘΗΣΑΥΡΟΣ τῶν δίσκων

ΤΖΙΜ ΡΗΒΣ

Μιὰ μεγάλη φωνὴ σιώπησε...

Η ΤΡΟΜΕΡΗ εἴδησι, ποὺ ἔφθασε πρῶτα στὸ Νάσβιλ, στὴν πόλι ποὺ εἶχε ἐγκατασταθῆ ἀπὸ χρόνια ὁ Τζὶμ Ρῆβς, κινητοποίησε χίλια περίπου ἄτομα, ποὺ ξεχύθηκαν στὰ γύρω δάση, ἀναζητῶντας τὰ συντρίμμια τοῦ ἀεροπλάνου του... "Υστερα ἀπὸ πολύωρες δραματικὲς ἀναζητήσεις, οἱ κατάκοποι φίλοι καὶ θαυμαστές του, βρέθηκαν μπροστὰ σ' ἕνα τραγικὸ θέαμα. Ὁ Τζὶμ Ρῆβς καὶ ὁ μάνατζέρ του ἦταν νεκροί, κάτω ἀπὸ τὰ συντρίμμια τοῦ ἰδιωτικοῦ τους ἀεροπλάνου, θύματα, ὅπως διαπιστώθηκε, μιᾶς θύελλας.

Τὸ θλιβερὸ γεγονὸς διαδόθηκε ἀστραπιαῖα σ' ὅλον τὸν κόσμο κι' ἄφησε ἀφωνους τοὺς ἀναρίθμητους θαυμαστές του. Πολλοὶ ἦταν ἀδύνατον νὰ πιστέψουν ὅτι ἡ φωνὴ τοῦ Τζὶμ Ρῆβς εἶχε σιωπήσει γιὰ πάντα. "Ηθελαν νὰ νομίζουν ὅτι ἐπρόκειτο γιὰ κάποιο διαφημιστικὸ κόλπο καὶ περίμεναν τὴν διάψευσι τῆς θλιβερῆς εἰδήσεως. Ἡ διάψευσι ὅμως δὲν ἔφτασε ποτέ...

Ὁ θάνατος βρῆκε τὸν δημοφιλέστερο λαϊκὸ τραγουδιστὴ τῆς Ἀμερικῆς στὴν πιὸ εὐτυχισμένη στιγμὴ τῆς καρρίερας του. Τὰ τραγούδια του, ὅπως τὸ «Αἴ λὰβ γιοὺ μπηκώζ» καὶ τὸ «Α- γουΐλ νὸτ φοργκέτ γιοὺ», βρίσκονταν στὰ «Τὰπ» ὅλου τοῦ κόσμου καὶ οἱ προτάσεις γιὰ νὰ ἐμφανισθῆ στὰ μεγαλύτερα κέντρα ἦσαν ἀμέτρητες.

Ὁ Ρῆβς γεννήθηκε στὶς 20 Αὐγούστου 1924, στὴν κομητεία Πάνολα τοῦ Τέξας. Τὰ πρῶτα μαθήματα μουσικῆς τὰ πῆρε ἀπὸ τὴ μητέρα του, ποὺ ἔπαιζε πιάνο καὶ ἀκορντέον. Ἡ φωνὴ τοῦ μικροῦ Τζὶμ ὑποσχόταν τόσα πολλά, ὥστε οἱ δικοί του τὸν βοήθησαν μὲ ὅλα τους τὰ μέσα γιὰ νὰ ἀκολουθήση τὸ τραγούδι. Ὁ μεγαλύτερος ἀδελφός του τὸν συνώδευε μὲ τὴν κιθάρα του, ἐπειδὴ τὰ δάχτυλα τοῦ μικροῦ τραγουδιστῆ ἦσαν μικρὰ γιὰ νὰ φθάνουν ὅλες τὶς χορδές... Ἐπὶ τέλους, στὰ ἐννέα του χρόνια, ὁ Τζὶμ κράτησε μόνος του τὴν κιθάρα κι' ἔκανε τὶς πρῶτες δημόσιες ἐμφανίσεις του σὲ λέσχες καὶ φιλανθρωπικὲς συγκεντρώσεις.

Παράλληλα μὲ τὸ τραγούδι, ὁ Ρῆβς ἔτρεφε ἀπέραντη ἀγάπη στὰ στ'ρ καὶ ἰδιαίτερα στὸ «μπέϊζμπώλ», σὲ σημεῖο νὰ ἀποφασίση νὰ ἀσχοληθῆ ἐπαγγελματικὰ μ' αὐτό. Στὸ Πανεπιστήμιο τοῦ Τέξας, ὅπου φοίτησε, ἔγινε «κίττερ», μία διακεκριμένη θέσι αὐτοῦ τοῦ παιγνιδιοῦ, καὶ τελικὰ πέτυχε ἕνα συμβόλαιο μὲ τὴν ὁμοιαστὴ ὁμάδα τοῦ Σαίντ Λούϊς.

Καὶ ἡ ἀθλητικὴ καρρίερα τοῦ Τζὶμ Ρῆβς ἦταν γραφτὸ νὰ τελειώση ἄδοξα. Σὲ κάποιο ἀπὸ τὰ παιγνίδια, ἔπεσε καὶ χτύπησε στὴν πλάτη σοβαρά. Οἱ γιατροὶ τοῦ ὡμολόγησαν ὅτι ποτὲ πιὰ δὲν θὰ μποροῦσε νὰ ἀσχοληθῆ μὲ τὸ ἀγαπημένο του σπόρ.

Ὁ Τζὶμ ἐγκαταλείπει τότε μὲ πικρία τὰ γήπεδα καὶ στρέφεται πάλι στὰ καλλιτεχνικά. Προσλαβάνεται σὰν ἐκφωνητὴς στὸν ραδιοφωνικὸ σταθμὸ τοῦ Σρήβερπορτ, ἐνῶ παράλληλα παίρνει μέρος σὲ διάφορες θεατρικὲς ἑκπομπές. Ἡ φωνή του, ἀρρενωπή, μὲ ἐκπληκτικὴ διαύγεια, ἀρέσει πολὺ καὶ τοῦ προτείνουν νὰ ἐγράψη σὲ δίσκους μερικὰ τραγούδια. Ὁ πρῶτος δίσκος του, τὸ «Μέξικαν Τζό», σημειώνει ἀπίστευτη κυκλοφορία καὶ ὁ Τζὶμ ἀποφασίζει νὰ ἀφιερωθῆ στὸ τραγούδι, καὶ ἰδίως στὶς μπαλλάντες «Οὐέστερν». Μέσα σὲ λίγα χρόνια, γίνεται διάσημος καὶ πάμπλουτος, μὲ δικό του ραδιοφωνικὸ σταθμὸ καὶ ἑταιρία δίσκων.

Ὅμως, τὸ ἀδυσώπητο χέρι τῆς μοίρας, ἔβαλε στὴ ζωὴ καὶ στὴν καρριέρα τοῦ Τζὶμ Ρῆβς τελεία καὶ παῦλα...

ΟΙ ΔΙΣΚΟΙ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΕΝΝΕΣΥ ΟΥΩΛΤΣ: Μολονότι ὁ τίτλος σημαίνει «Τὸ βάλς τοῦ Τέννεσυ», μὴν περιμένετε ν' ἀκούσετε κάποια βιεννέζικη μελωδία ἢ κάποια παραλλαγὴ τῶν ἀριστουργημάτων τοῦ Στράους... Τὸ «Τέννεσυ οὐώλτ» εἶναι... καθαρώτατο τουΐστ, στὸ πεῖσμα ἐκείνων ποὺ τὸ βάφτισαν μ' ἕνα... ξένο ὄνομα. Τραγουδάει ἕνα μεγάλο ὄνομα τοῦ ἀμερικανικοῦ τραγουδιοῦ: ὁ Νέγρος Σάμ Κούκ, πού, στὸ κομμάτι αὐτό, ἐπιδίδεται στὶς ψηλὲς ὀκτάβες. Πρόκειται γιὰ κάτι χαρούμενο, μὲ ρυθμὸ ζωηρό.

ΜΠΕΣΟΣ ΝΤΕ ΠΑΠΕΛ: Ἡ Ἱσπανία, μὲ τὴν τόσο πλούσια μουσική της παράδοσι, μᾶς ἔχει χαρίσει πολλὲς ὡραῖες φωνές, ποὺ ἔγιναν παγκόσμια γνωστὲς καὶ ἀγαπήθηκαν παραφορα. Παράδειγμα, ἡ Σαρίτα Μοντιέλ, ποὺ βρίσκεται διαρκῶς στὸ προσκήνιο τῆς ἐπικαιρότητας ἐδῶ καὶ πολλὰ χρόνια. Μία νέα φωνὴ μὲ παλμὸ καὶ πλούσιο ταμπεραμέντο, εἶναι ἡ Βιολέττα Ρίβας, πού, μὲ τὸν δίσκο της «Μπέσος ντὲ παπέλ», γνώρισε ἀμέσως τὴν ἐπιτυχία. Πρόκειται γιὰ ἕνα ἔρφ, ποὺ ἡ Ρίβας ἀποδίδει ἀριστοτεχνικά.

ΑΑ ΜΑΜΜΑ: Αὐτὸ τὸ τραγοῦδι εἶναι γνωστὸ μὲ τὴ φωνὴ τοῦ μαίτρ τοῦ γαλλικοῦ τραγουδιοῦ Σάρλ Ἀζναβούρ. Πρόκειται γιὰ ἕνα τραγούδι μὲ πολὺ αἴσθημα καὶ συγκίνησι, ποὺ δὲν ἄφησε... ἀσυγκίνητο τὸν Ἰταλὸ τραγουδιστὴ Ντομένικο Μοντούνιο. Ἀπεφάσισε, λοιπόν, κι' αὐτὸς νὰ τὸ ἑρμηνεύση μὲ τὸν δικό του τρόπο, σὲ στίχους ἰταλικούς. Ἀποτέλεσμα: Τὸ ἰταλικὸ «Λά μάμμα» προηγεῖται τοῦ γαλλικοῦ...

ΠΕΡ ΤΕ ΝΟΝ ΡΙΕΣΚΟ Α ΝΤΟΡΜΙΡΕ: Πολλοὶ τὸ εἶπαν, ἀλλὰ ἐλάχιστοι ἔγιναν πιστευτοί... Αὐτὴ τὴ φορά, μᾶς τὸ λέει μελωδικὰ καὶ ὁμολογουμένως πολὺ γλυκά, ἕνα ὁμορφο κορίτσι ποὺ ἀκούει στὸ ὄνομα Μπέττυ Κούρτις. «Τὶ τὸ χατῆρι σου νὰ σὲ μπορῶ νὰ κοιμηθῶ», δίχ μὲ τὴ λεπτὴ συγκίνησι, ποὺ τὸ χαρακτηρίζει ἡ φωνή της. Ρυθμικὸ μπλοὺς ποὺ ἀσφαλῶς θὰ γεμίζη τὶς πίστες.

ΕΡΑ ΣΕΤΤΕΜΠΡΕ: Καὶ τὸ φετεινὸ καλοκαίρι δὲν εἶναι παρὰ μία πρόσφατη ἀνάμνησι, ποὺ θὰ ζεσταίνη μὲ τὴ θύμησι του τὶς παγερὲς ἡμέρες τοῦ χειμῶνα. Ἀνάμεσα στὶς δύο τόσο ἀπίτιθετες ἐποχές, τὸ φθινόπωρο, σὰν ἐπίλογος τῆς πρώτης καὶ πρόλογος τῆς δεύτερης... Μᾶς ἔρχεται πάντα θλιμμένο καὶ μελαγχολικὸ μὲ τὰ φτωχὰ του δῶρα — τὰ κίτρινα φύλλα καὶ τὰ πρωτοβρόχια. Αὐτοῦ τοῦ κλίματος εἶναι τὸ τραγούδι «Ἔρα Σεττέμπρε» (Ἦταν Σεπτέμβρης), ποὺ τραγουδάει ὁ νεαρὸς Ἰταλὸς Τζόννυ Ντορέλλι. Μιὰ μελωδία, ποὺ ἐκφράζει τέλεια τὸ θέμα της.

ΠΑΛΟ ΜΠΟΝΙΤΟ: Ἕνας δίσκος ποὺ «ἔγραφαν» οἱ Λατίνοι (πρὸς Θεοῦ, πρόκειται γιὰ σύγχρονο συγκρότημα) γιὰ τοὺς φίλους τῶν χορευτικῶν ρυθμῶν. Στὴ μιὰ πλευρὰ τὸ «Πόλο μπονίτο» εἶναι ἕνα χαριτωμένο μάμπο καὶ στὴν ἄλλη, τὸ τσὰ — τσὰ «Μάλαγκα», γνωστὸ μας ἀπὸ τοὺς Τσακάτσας.

ΚΑΝΣΑΣ ΣΙΤΥ: «Λόντρα, Παρίσι, Νιοῦ Γιόρκ, Βουδαπέστη, Βιέννη καὶ Κάνσας Σίτυ» πρέπει νὰ διασκευασθῆ ὁ γνωστὸς τίτλος τοῦ κοσμοπολίτικου τραγουδιοῦ μας. Τὸ Κάνσας εἶναι κι' αὐτὸ μία πολυτραγουδισμένη πόλις, ποὺ ἔβειξαν τὴν προτίμησί τους ὁ Τρίνι Λοπές κα ιὸ Πήτερ Τζέϋ...

ΚΟΥΒΕΝΤΟΥΛΕΣ

★ Κανεὶς δὲν τὸ πίστευε, οὔτε φυσικὰ ὁ ἴδιος ὁ Ντομένικο Μοντούνιο, ὅτι τὸ τραγοῦδι του «Λά μάμα» θὰ ξεπερνοῦσε σὲ κυκλοφορία τὸ δικό του μόνο, ποὺ ἔγινε τὸ Σάρλ Ἀζναβούρ. Αὐτά, φυσικά, συμβαίνουν στὴν Ἰταλία, στὴν πατρίδα τοῦ Ντομένικο...

★ Μὲ καθυστέρησι 20 λεπτῶν ἔφτασε στὸ στούντιο ἐγγραφῶν τοῦ Λονδίνου ἡ μικροσκοπικὴ τραγουδίστρια τῆς Ἀμερικῆς, Μπρέντα Λῆ. Ἡ ὀρχήστρα, οἱ φροντιστὲς ἦχου, ὁ διευθυντὴς παραγωγῆς καὶ οἱ ἄλλοι παράγοντες τῆς φωνογραφικῆς ἑταιρίας, ἀναστέναξαν μὲ ἀνακούφισι, μόλις ἔκανε τὴν ἐμφάνισί της ἡ Μπρέντα. Αἰτία τῆς ἀργοπορίας της, μία ἀσήμαντη σύγκρουσι τοῦ αὐτοκινήτου ποὺ τὴν μετέφερε. Ὡς γνωστόν, ἡ Μπρέντα Λῆ βρίσκεται στὸ Λονδίνο γιὰ μιὰ σειρὰ ἐμφανίσεων καὶ ἐγγραφὲς δίσκων.

★ Ἡ Τζιλιόλα Τσινκουέττι μὲ πολὺ κόπο κατάφερε νὰ μάθη στὰ γαλλικὰ καὶ νὰ τραγουδήση σὲ δίσκους τὴν ἐπιτυχία της «Δὲν ἔχω τὴν ἡλικία νὰ σ' ἀγαπήσω», ποὺ μὲ ἰταλικοὺς στίχους κέρδισε τὸ ἐφετεινὸ βραδεῖο τοῦ Σὰν Ρέμο.

★ Ἡ χῆρα Τζὶμ Ρῆβς ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσι τῶν καλλιτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων τοῦ ἀξέχαστου ἀνδρός της. Ὁ Ρῆβς ἦταν κύριος μέτοχος τῆς ἐγκύκλιο, ἂν δημιουργοῦσε κάποιο σκανδαλάκι, ἡ μιὰ καινούργια «κυαντστερικὴ» ἀναγωγή...

Ν. ΚΥΤ.

Τὸ κουαρτέττο τῶν «Σέρτσες» θεωρεῖται ἀπὸ τὰ πιὸ δημοφιλῆ τῆς Ἀγγλίας, εἰδικευμένο κυρίως στοὺς μαντέρνους χορευτικοὺς ρυθμούς, ποὺ συναρπάζουν τοὺς «τηνειτζέρς»... Μεγάλη ἐπιτυχία τους τὸ «Νήντλες ἐντ πίνς» (Βελόνες καὶ καρφίτσες)!...

Ὁ Σπυρ. Ματάκης τερματίζων πρῶτος σὲ νυκτερινοὺς ἀγῶνες.

ΤΑ ΝΕΑ ΑΣΤΕΡΙΑ

Αθλητικά παραθύρια

ΣΠ. ΜΑΤΑΚΗΣ

Ἐλπίδα τῆς ἡμιαντοχῆς

Ἀπὸ τοὺς νέους ταλαντούχους ἀθλητές, καὶ μάλιστα ἐκείνους ποὺ ἀναμένεται ὅτι θὰ ἀφίσουν ἐποχή, εἶναι ὁ Σπύρος Ματάκης.

Ἡ εἴσοδός του στὴν ἀθλητικὴ σκηνὴ ἔγινε κατὰ τρόπο ἐντυπωσιακό. Χωρὶς πολλὴ ἑτοιμασία, χωρὶς νὰ προηγηθῆ ἡ ἀπαραίτητη σ' αὐτὲς τὶς περιπτώσεις φήμη, ἐμφανίσθηκε στὴν ἐνεργὸ δράσι καὶ ἀμέσως ἔδωσε σ' ὅλους τοὺς εἰδικοὺς τὴν βεβαιότητα ὅτι θὰ εἶναι ὁ νέος μεγάλος τῶν δρόμων ἡμιαντοχῆς.

Βεροιώτης τὴν καταγωγή γεμάτος ἀπὸ τὸ ὀξυγόνο τῆς ἐπαρχίας, ἀμόλυντος ἀπὸ τὰ ξενύχτια τῶν συναδέλφων του τῆς Ἀθήνας, χωρὶς καμμιὰ ἔπαρσι, ἔδωσε τὸ «παρών» του γιὰ πρώτη φορὰ στὸ πανελλήνιο πρωτάθλημα ἀνωμάλου δρόμου ἐφήβων, ποὺ ἔγινε τὸ 1963. Δὲν ἦταν τότε παρὰ δυὸ-τριῶν μηνῶν ἀθλητής. Ἑτερμάτισε πέμπτος, ὑπερφαλαγγίσας δεκάδες ἄλλους, δοκίμους καὶ γνωστοὺς συναδέλφους του. Τὸ ταλέντο του φάνηκε καθαρά. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ ΣΕΓΑΣ τὸν περιέλοβε ἀμέσως στὴν ἐθνικὴ ὁμάδα. Μὲ τὰ χρώματα τῆς τελευταίας, πῆρε μέρος στὸν βαλκανικὸ ἀνώμαλο δρόμο, ποὺ ἔγινε στὴν Τουρκία, ὅπου κατετάγη 16ος, στοὺς ἀγῶνες Ἑλλάδος — Τουρκίας — Γιουγκοσλαβίας, τερματίσας 3ος στὸ δρόμο 3000 μ., μὲ χρόνο 9'10". Αὐτὴ ἦταν ἡ δράσι του τὸ 1963.

Τὸ χειμῶνα 1963—64, προπονήθηκε συστηματικώτερα. Ἀπὸ τὴ Βέροια, πῆρε μεταγραφὴ γιὰ τὸν «Παναθηναϊκό», ὅπου, ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψι τοῦ κ. Μιχ. Μητροφάνη καὶ τοῦ κ. Ἀνταλ, ἄρχισε πιὰ νὰ ἀκολουθεῖ ἕνα σταθερὸ πρόγραμμα προετοιμασίας καὶ νὰ σημειώνη συνεχῆ πρόοδο.

Στοὺς πανελληνίους ἐφηβικοὺς ἀγῶνες, ἐκέρδισε τρεῖς πρῶτες νίκες (1500 μ. ἁπλά, 1500 μ, στήπλ, 3000 μ.) καὶ στοὺς ἀγῶνες Ἑλλάδος—Βουλγαρίας κατέκτησε τὴν πρώτη θέσι στὰ 3000 μ. μὲ ἐπίδοσι 8.40.2 καὶ στὰ 1500 μ. στήπλ μὲ 4.24.5.

Σήμερα κατέχει τὰ ρεκὸρ στὰ 1500 μ. στήπλ μὲ 4.24.5, στὸ μίλι μὲ 4.30.1 καὶ στὰ 2000 μ. μὲ 5. 32.6. Οἱ καλύτερες ἐπιδόσεις του στὰ 1500 μ. ἁπλὰ καὶ 3000 μ. εἶναι ἀντιστοίχως 4.01.6 καὶ 8.47.6.

Ἀνάμεσα στοὺς νέους δρομεῖς ἡμιαντοχῆς, ἀποτελεῖ τὴν καλύτερη ἐλπίδα —ὅπως δεδομένων καὶ ὁ προπονητής κ. Μιχ. Μητροφάνης— γιὰ τὸ μέλλον. Ἂν ἐπιτύχη καὶ στὶς ἐξετάσεις του στὴν ΕΑΣΑ καὶ δγή γυμναστής, ἡ προσφορά του στὸν ἀθλητισμὸ θὰ εἶναι διπλή. Τὸ εὐχόμαστε.

ΝΑ ΤΑ ΕΦΑΡΜΟΣΗ

Ἡ ΕΠΟ ἐξέδωκε αὐστηρὴ ἐγκύκλιο πρὸς τὰ σωματεῖα ἐν ὄψει τοῦ κλιο πρὸς τὰ σωματεῖα ἐν ὄψει τοῦ πρωταθλήματος. Προειδοποίησε ὅπρωταθλήματος. Προειδοποίησε ὅτι κατὰ τὴν ἐφετεινὴ περίοδο θὰ τιμωρῆ παραδειγματικὰ κάθε παράπτωμα σωματείου ἢ παδοσφαιρόφαν μὲ κάθε λεπτομέρεια τὶς καλλιτεχνικὲς ἐπιδόσεις του, τὸν τελειταῖο καιρὸ κυριολεκτικῶς τὸν ἀγνοοῦν. Θὰ εἶχε ἄδικο, λοιπόν, ἂν δημιουργοῦσε κάποιο σκανδαλάκι, ἡ μιὰ καινούργια «κυαντστερικὴ» ἀναγωγή...

ΤΟ «ΚΟΥΣ—ΚΟΥΣ» ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΠΑΟ — ΓΚΛΕΝΤΟΡΙΑΝ 2—2

Στὶς 30 τρέχοντος, θὰ διεξαχθῆ στὴν Ἀθήνα ἡ ρεβάνς τοῦ ἀγῶνα Παναθηναϊκοῦ — Γκλεντόριαν, γιὰ τὸ κύπελλο πρωταθλητριῶν Εὐρώπης. Μετὰ τὴν ἰσοπαλία (2—2) ποὺ πέτυχε στὸ Μπέλφαστ, ὁ Παναθηναϊκός, ἔχει πολλὲς ἐλπίδες νὰ προκριθῆ γιὰ τὸν ἑπόμενο γῦρο, γιατὶ θεωρεῖται ἀλλιῶς βέβαιον ὅτι θὰ νικήση στὸ προσεχὲς μάτς. Στὸν ἀγῶνα τοῦ Μπέλφαστ, ἡ ἐμφάνισι τοῦ ΠΑΟ ἦταν ἐξαιρετική.

ΑΠΕΚΛΕΙΣΘΗ Η ΑΕΚ

Ἡ ΑΕΚ ἀπεκλείσθη ἀπὸ τὸ εὐρωπαϊκὸ τουρνουὰ «Κυπελλούχων» ὁμάδων, γιατὶ ἡττήθηκε στὴ ρεβάνς ἀπὸ τὴν «Δυναμὸ» μὲ 3—0. Ὅπως εἶναι γνωστό, στὸ πρῶτο μάτς ἡ ΑΕΚ εἶχε κερδίσει μὲ 2—0. Ἡ διαφορὰ τοῦ ἑνὸς γκόλ, στὸν ἀγῶνα τοῦ Ζάγκρεμπ ἦταν ἀποφασιστική. Πέραν, ὅμως, ἀπὸ τὴν ἧττα, οἱ παῖκτες τῆς ΑΕΚ ὑπέστησαν καὶ τὸ τραῦμα παιγνίδι τῶν Γιουγκοσλάβων μὲ συνέπεια μερικοὶ νὰ τραυματισθοῦν.

Η ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΟΜΑΔΑ

Ἡ Τ.Ε.Α. τοῦ ΣΕΓΑΣ πρότεινε γιὰ τὸ Τόκιο τοὺς ἀθλητὲς Μαγκλάρα, Παπανικολάου, Μουσιάδην, Πιέρρακον, Μαρσέλλον καὶ Τσακανίκα. Ἡ ὁριστικὴ ἐπιλογὴ θὰ γίνη ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴ Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων.

ΟΙ ΚΟΛΥΜΒΗΤΙΚΟΙ

Ὁ Παναθηναϊκὸς ἀνεδείχθη πρωταθλητὴς στὴν κολύμβησι, κατὰ τοὺς ἀγῶνες ἀνδρῶν — γυναικῶν, μὲ δεύτερο τὸν Ὀλυμπιακό.

Ἐξ ἄλλου, πρωταθλητὴς στὴν ὑδατοσφαίριση ἀνεδείχθη ὁ Ἐθνικὸς Πειραιῶς, νικήσας στὸν τελικὸν ἀγῶνα τὸν Ὀλυμπιακὸ μὲ 2—1. Ἀξιοσημείωτο εἶναι ὅτι ὁ Ἐθνικὸς κατέκτησε τὸν τίτλο τοῦ πρωταθλητοῦ γιὰ 13η φορά!

ΟΙ ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΙ

Στοὺς βαλκανικοὺς ἀγῶνες στίβου, ποὺ διεξήχθησαν στὸ Βουκουρέστι, τὴν πρώτη θέσι κατέλαβε ἡ Ρουμανία μὲ 171 βαθμούς. Δεύτερη κατετάγη ἡ Βουλγαρία μὲ 131 καὶ ἡ Γιουγκοσλαβία μὲ τοὺς ἴδιους βαθμούς, τέταρτη ἡ Ἑλλὰς μὲ 57, πέμπτη ἡ Ἀλβανία μὲ 22 καὶ ἔκτη ἡ Τουρκία μὲ 9. Στὶς γυναῖκες, πρώτευσε πάλι ἡ Ρουμανία μὲ 99 βαθμούς, δεύτερη κατετάγη ἡ Γιουγκοσλαβία μὲ 87, τρίτη ἡ Βουλγαρία μὲ 76, τετάρτη ἡ Ἀλβανία μὲ 6 καὶ πέμπτη ἡ Ἑλλὰς μὲ 3. Ἀπὸ πλευρᾶς πρώτων νικῶν, ἡ Ἑλλὰς κέρδισε τρεῖς, μὲ τοὺς Μαγκλάραν (μῆκος 7.67), Μαρσέλλον (110 μ. μετ' ἐμποδίων 14.7) καὶ Πιερράκον (ἀκοντισμὸς 77.30).

ΜΕ ΙΣΟΠΑΛΙΕΣ

Ἐκτὸς ἀπὸ τὸν γνωστὸ τύπο, καθιερώθηκε καὶ νέο δελτίο ΠΡΟ—ΠΟ, μὲ 20—40 ἀγῶνες, (ἑλληνικοὺς καὶ ξένους), στοὺς ὁποίους ὁ διαγωνιζόμενος θὰ κληθῆ νὰ ὑποδείξη τοὺς 5—6, ποὺ θὰ λήξουν ἰσόπαλοι.

ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΟΙ ΣΤΙΒΟΥ

Στὶς 1 Νοεμβρίου, θὰ ἀρχίση μία νέα σειρὰ ἀγώνων στίβου, ποὺ θὰ ἔχη τὸν τίτλο «Φθινοπωρινὸν διασυλλογικὸν πρωτάθλημα».

ΑΡΗΣ — ΡΟΜΑ 0—0

Γιὰ τὸ κύπελλο πόλεων διεθνῶν ἐκθέσεων ὁ "Αρης Θεσσαλονίκης ἀπέσπασε ἰσοπαλία ἀπὸ τὴν ἰταλικὴ Ρόμα 0—0, κατὰ τὸν πρῶτο ἀγῶνα, ποὺ ἔγινε στὴ Θεσσαλονίκη.

ΝΑ ΑΡΘΗ

Γάγγραινα κατήντησε γιὰ τοὺς συλλόγους ἡ ἀπαγόρευσι τῆς συμμετοχῆς στρατευμένων ποδοσφαιριστῶν στοὺς ἀγῶνες τῶν ὁμάδων τους. Δὲν χρειάζεται νὰ εἶναι κανένας ἰδιαίτερα εὐφυής, γιὰ νὰ ἀντιληφθῆ ὅτι οἱ σύλλογοι δὲν μποροῦν νὰ μετάσχουν στὸ πρωτάθλημα, ἂν δὲν ἔχουν στὴ διάθεσί τους ὅλους τοὺς παίκτες τους. Ἡ ἄρσις τοῦ ἀπαγορευτικοῦ μέτρου ἔγινε πλέον ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη.

ΠΩΣ ΘΑ ΠΑΙΞΕΤΕ ΣΤΟ "ΠΡΟ-ΠΟ„ ΤΗΣ 27-9-64

Συμβουλὲς ποὺ θὰ ἀποδειχθοῦν... θησαυρός!

1 ΑΠΟΛΛΩΝ ΑΘ. — ΑΡΗΣ ΘΕΣΣ.	1 X
2 ΑΠΟΛΛΩΝ ΘΕΣ. — ΤΡΙΚΑΛΑ	1
3 ΔΟΞΑ ΔΡΑΜΑΣ — ΑΕΚ	X 2
4 ΗΡΑΚΛΗΣ ΘΕΣ. — ΝΙΚΗ ΒΟΛΟΥ	1
5 ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ — ΠΑΝΙΩΝΙΟΣ	1
6 ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΣ — ΠΑΝΑΙΓΙΑΛΕΙΟΣ	1
7 ΠΙΕΡΙΚΟΣ — ΠΑΟΚ	1 X 2
8 ΚΑΤΑΝΙΑ — ΓΙΟΥΒΕΝΤΟΥΣ	X 2
9 ΛΑΝΕΡΟΣΣΙ — ΜΙΛΑΝ	1 X 2
10 ΡΟΜΑ — ΒΑΡΕΖΕ	1
11 ΤΖΕΝΟΑ — ΜΠΟΛΩΝΙΑ	1 X 2
12 ΤΟΡΙΝΟ — ΑΤΑΛΑΝΤΑ	1
13 ΦΟΤΖΙΑ — ΜΑΝΤΟΒΑ	1

ΕΙΔΗΣΟΥΛΕΣ ΠΕΝΝΙΕΣ—ΣΧΟΛΙΑ

Ὁ Στεφανάκος καὶ ὁ Παπαϊωάννου ἀπέχουν ἀπὸ τοὺς ἀγῶνες τῶν ὁμάδων, ἐπαναέρχονται καὶ ξαναφευγουν... Γιατὶ ὅλο αὐτὸ τὸ «πήγαινε — ἔλα»; διερωτῶνται οἱ ὀπαδοὶ τοῦ Ὀλυμπιακοῦ καὶ τῆς ΑΕΚ.

—Ἡ αἰτία εἶναι ἄγνωστη, ἀλλὰ τὰ παρουσιαζόμενα ἐπιχειρήματα φαίνονται πολὺ «πειστικά»...

—Ὅτι ἦσαν σκληροὶ οἱ Γιουγκοσλάβοι παίκτες τῆς «Δυναμὸ» φάνηκε ἀπὸ τὸ πρῶτο μάτς ποὺ ἔγινε στὴν Ἀθήνα.

—Κανένας, ὅμως, δὲν περίμενε ὅτι θά... περιποιηθοῦν ἔτσι τοὺς Ἕλληνες καὶ στὴ ρεβάνς, ποὺ ἔγινε στὸ Ζάγκρεμπ.

—"Ενα" ἀπὸ τοὺς ἐπιστρέφαντας παίκτες τῆς ΑΕΚ δήλωσε χαρακτηριστικά: «Δὲν φτάνει ὅτι «φάγαμε» τὰ γκόλ, ἀλλὰ μᾶς φορτώσανε καὶ ξύλο...».

—Ὁ Μαρσέλλος ἐπρόκειτο νὰ σταματήση ἐφέτος τὴν ἐνεργὸ δράσι. Ἀλλαξε ὅμως γνώμη, ὅταν εἶδε ὅτι κέρδισε στοὺς βαλκανικοὺς ἀγῶνες μὲ μεγάλη εὐκολία.

—Εἶπε στὸν ἀρχηγὸ τῆς ὁμάδος κ. Κ. Παπαναστασίου: «Εἶχα σκοπὸ νὰ τὰ παρατήσω, ἐφέτος. Ἀλλὰ τώρα ποὺ εἶδα τοὺς ἄλλους βαλκάνιους ἀθλητές, θὰ συγχίσω γιὰ δύο ἀκόμη χρόνια».

—Ὁ Δημ. Μαγκλάρας, μόλις εἶδε τὸν Βούλγαρο ἀντίπαλό του Τσόνεφ νὰ ζεσταίνεται καὶ νὰ κάνη δοκιμαστικὰ ἅλματα, βεβαιώθηκε ὅτι θὰ τὸν κερδίση.

—«Ἂν πηδήση μέχρι 7.50 μέτρα — εἶπε — θὰ τὸν διαλύσω σήμερα». "Ετσι κι' ἔγινε. Τὸ πεῖσμα νίκησε.

—Ὁ Λινοξυλάκης κινεῖται νὰ ὀργανώση τουρνουὰ μεταξὺ τῶν ὁμάδων τοῦ ΠΟΚ, ἀλλὰ ὄχι τῶν ἐν ἐνεργείᾳ παικτῶν.

— Στὸ τουρνουὰ θὰ λάβουν μέρος παίκτες ποὺ ἔχουν σταματήση τώρα νὰ ἀγωνίζωνται.

ΝΑ ΑΡΘΗ

Γάγγραινα κατήντησε γιὰ τοὺς συλλόγους ἡ ἀπαγόρευσι τῆς συμμετοχῆς στρατευμένων ποδοσφαιριστῶν στοὺς ἀγῶνες τῶν ὁμάδων τους. Δὲν χρειάζεται νὰ εἶναι κανένας ἰδιαίτερα εὐφυής, γιὰ νὰ ἀντιληφθῆ ὅτι οἱ σύλλογοι δὲν μποροῦν νὰ μετάσχουν στὸ πρωτάθλημα, ἂν δὲν ἔχουν στὴ διάθεσί τους ὅλους τοὺς παίκτες τους. Ἡ ἄρσις τοῦ ἀπαγορευτικοῦ μέτρου ἔγινε πλέον ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη.

Η ΥΓΕΙΑ

φυτρώνει στὸν κῆπο

Τρῶτε χορταρικὰ γιὰ νὰ παρατείνετε τὴ ζωή σας

ΤΑ ΑΓΡΙΑ ΣΑΛΑΤΙΚΑ

Μὰ ἂς ἀφίσουμε τὸ καρῶτο γιὰ νὰ προχωρήσουμε σὲ ἄλλα χορταρικά, σὲ ἄλλους πολύτιμους καὶ παραμελημένους συμμάχους τοῦ ὀργανισμοῦ μας.

Ποιος γνωρίζει σήμερα τὰ διάφορα φυτά, ποὺ φυτρώνουν μόνα τους, στοὺς κήπους καὶ στοὺς ἀγρούς; Ποιὸς τρώει ἀκόμα ἄγρια σαλάτα; Ποιὸς θυμᾶται ὅτι ὁ παραμελημένος κάρδαμος περιέχει οὐσίες τονωτικὲς γιὰ τοὺς πνεύμονες;

Πολὺ λίγοι ἐξ ἄλλου, εἶναι ἐκεῖνοι, ποὺ ξέρουν ὅτι ἡ κοινὴ σαλάτα, ποὺ παρουσιάζεται συχνὰ στὸ τραπέζι μας, περιέχει οὐσίες τονωτικές, γιὰ τὴν καρδιά.

Μὰ ἀκόμα λιγώτεροι γνωρίζουν ὅτι αὐτὰ τὰ φαινομενικὰ «ἀσήμαντα» λαχανικὰ ἐπίβροῦν εὐεργετικά, ὄχι μονάχα στὶς μικροβιακὲς ἀσθένειες, ἀλλὰ καὶ σ' ἐκεῖνες ποὺ προκαλοῦνται ἀπὸ ἰούς. Οἱ ἐρευνητὲς ὑποστηρίζουν τὸν πολλαπλασιασμό τους.

Τὸ φυσικὸ αὐτὸ φαινόμενο ἔχει προκαλέσει ζωηρότατο ἐνδιαφέρον στοὺς ἐπιστήμονες, ἀφοῦ προσπαθοῦν τώρα νὰ τὸ ἐκμεταλλευτοῦν γιὰ τὴ θεραπεία πολλῶν ἀσθενειῶν.

Δυστυχῶς, μὲ τὸ πέρασμα τῶν αἰώνων πολλὲς ἀπὸ τὶς γνώσεις καὶ τὶς θεραπευτικὲς μεθόδους, ποὺ χρησιμοποιοῦσαν οἱ πρόγονοί μας μὲ θαυμάσια ἀποτελέσματα — παρ' ὅλο ποὺ δὲν ἤξεραν τίποτα γιὰ μικρόβια καὶ ἰούς — παραμερίστηκαν ἢ καὶ λησμονήθηκαν ἐντελῶς.

"Ἕνας γνωστὸς Γερμανὸς ἐρευνητὴς τῆς βοτανολογίας, ὁ καθηγητὴς Γοὺϊντερ, ἀνακάλυψε πρῶτος ὅτι ἡ ἐπίδρασι ποὺ ἐξασκοῦν στὸν ὀργανισμό μας ὡρισμένα φυτά, μπορεῖ νὰ εἶναι εὐεργετικὴ σὲ διάφορες περιπτώσεις. Μά, ὅπως ἀνέφερε ὁ ἴδιος, ἡ ἐπιστήμη δὲν εἶναι ἀκόμα σὲ θέσι νὰ ξεχωρίση τὰ θρεπτικὰ ἀπὸ τὰ θεραπευτικὰ φυτά.

Ἀκόμη καὶ στὰ πιὸ κοινὰ χορταρικὰ καὶ τὰ φροῦτα, μπορεῖ νὰ ὑπάρχουν θεραπευτικὲς οὐσίες, ποὺ μᾶς εἶναι ἐντελῶς ἄγνωστες.

ΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟΓΟΥΛΙ: ΕΝΑ ΜΥ-ΣΤΡΙΟ ΓΕΜΑΤΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ

Ὁ ἴδιος Γερμανὸς ἐπιστήμων, σὲ μιὰ διάλεξι ποὺ ἔδωσε πρὶν ἀπὸ μερικὲς ἑβδομάδες, ἀναφέρθηκε στὴν ἐξαιρετικὴ θεραπευτικὴ ἀξία ποὺ ἔχει τὸ κοκκινογούλι.

Αὐτὸ τὸ χορταρικό, ὅπως εἶπε, ἀποτελεῖ, πρὶν ἀπ' ὅλα, ἕνα πολύτιμο σύμμαχο τοῦ ὀργανισμοῦ ἐναντίον τῆς γρίπης. Τὰ πειράματα ποὺ ἔγιναν μὲ αὐγὰ κότας, ποὺ εἶχαν «κεντρισ τῆ» μὲ ἰὸ τῆς γρίπης, ἀποδείξαν ὅτι αὐτὴ ἡ θεραπεία ἦταν ἀπόλυτα βάσιμη.

Ἑκατὸ γραμ. ὠμὰ κοκκινογούλια δίνουν 35 θερμίδες, 89 γραμ. νερό, 1,20 γραμ. λεύκωμα, 0,1 γραμ. λίπη, 7 γραμ. ὑδατάνθρακες, 50 μονάδες βιταμίνης Α, 50 μονάδες βιταμίνης Β2, 8 χιλιοστόγραμμα βιταμίνης C.

Μὰ τὸ σπουδαιότερο ἐνδιαφέρον, ποὺ παρουσιάζουν γιὰ τὴν ἰατρικὴ οἱ θεραπευτικὲς ἰδιότητες αὐτοῦ τοῦ χορταρικοῦ, τὸ ἀποκαλύπτει ἕνα γράμμα ποὺ δημοσιεύθηκε σ' ἕνα ἰατρικὸ γερμανικὸ περιοδικό.

«Πρὶν ἀπὸ λίγο καιρό, γράφει ἕνας γιατρός, συνδρομητὴς τοῦ περιοδικοῦ, μοῦ ἔτυχε νὰ διαβάσω ὅτι, σὲ μερικὲς χῶρες τῶν Βαλκανίων, καὶ ἀκόμα κι' ἐδῶ στὴ Γερμανία, χρησιμοποιοῦνται τὰ κοκκινογούλια γιὰ τὴ θεραπεία τοῦ καρκίνου. Γιὰ πολλοὺς μῆνες, οἱ ἀσθενεῖς τρῶνε ὠμὰ κοκκινογούλια καὶ πίνουν τὸ χυμό τους. Λέγεται (ἀνασφέρομαι σὲ πρόσφατες εἰδήσεις, ποὺ ἔχουν δημοσιευθῆ σὲ περιοδικὰ καὶ ἐφημερίδες) ὅτι αὐτὴ ἡ θεραπεία προκάλεσε περιορισμὸ τῶν ὄγκων, αὔξησι τοῦ θάρρους τῶν ἀσθενῶν καὶ θετικὴ βελτίωσι τῆς γενικῆς καταστάσεώς τους. Πάνω σ' αὐτὸ τὸ θέμα, δὲν ὑπάρχουν μόνο δημοσιογραφικὲς εἰδήσεις, ἀλλὰ καὶ ἰατρικὲς ἀνακοινώσεις. Πῶς θὰ μποροῦσε νὰ ἐξηγηθῆ ἡ ὑποτιθεμένη θεραπευτικὴ ἐνέργεια, ποὺ ἐξασκοῦν τὰ κοκκινογούλια σ' αὐτὲς τὶς περιπτώσεις;

Δόκτωρ Φ. Μ.».

Καὶ νὰ ἡ ἀπάντησι τοῦ περιοδικοῦ:

«Σχετικὰ μὲ τὴ θεραπεία τοῦ καρκίνου μὲ τὰ κοκκινογούλια, ἔχουμε, μέχρι τώρα, ὀπ' ὄψι μας μια μονο ὁμοσιεύσει, ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὴν Οὐγγαρία. Κάποιος Οὐγγρος ἐπιστήμων, ὀνομαζόμενος Φερεντζί, ἔθεινε καθημερινὰ στοὺς ἀσθενεῖς του 200 —250 γραμ. κοκκινογουλια, τριμμένα πολὺ φιλά, ἡ ἀνάλογη ποσότητα χυμοῦ.

»Σύμφωνα μὲ τὴ δημοσίευσι, ὁ δόκτωρ Φερέντζι ἐφήρμοσε αὐτὴ τὴ θεραπεία σε δεκαέξη περιπτώσεις καρκινώσεως ὄγκου (στὶς δεκατρεῖς ἀπ' αὐτὲς, ἡ παρουσια τοῦ ὄγκου εἰχε ἐξακριβωθῆ μὲ ἱστολογικὴ ἐξέτασι). Στὶς δεκαπέντε ἀπὸ τὶς δεκαέξη αὐτὲς περιπτώσεις, ὁ ἀσθενης παρουσιασε: περιορισμὸ τοῦ ὄγκου, αὐξησι τοῦ βάρους του μέχρι δέκα κιλά καὶ αναμφισθητητη θελτιωσι της γενικῆς του καταστασεως.

»Ἀρκετοὶ ἀπὸ τοὺς ἀσθενεῖς δὲν κατώρθωσαν νὰ ἐξακολουθήσουν τὴ θεραπεία ὡς τὸ τέλος, γιατὶ ἐξεδήλωσαν ξαφνικὰ ἀκατανίκητη ἀπέχθεια γιὰ τὰ κοκκινογούλια.

»Ἐπειδὴ τὸ δραστικὸ στοιχεῖο, ποὺ ἐπιδρᾶ στοὺς ὄγκους, δὲν ἔχει ἀκόμα ἀπομονωθῆ καὶ ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχουν ἀκόμα —ὅπως τουλάχιστον φαίνεται — θετικὰ ἀποτελέσματα, σχετικὰ μὲ τὶς ἀντικρινικὲς ἰδιότητες αὐτοῦ τοῦ φυτοῦ, δὲν μποροῦμε μὲ γιὰ τὴν ὥρα νὰ ἐκφέρουμε γνώμη.

»Δὲν γνωρίζω ἂν ὁ Φερέντζι ὑπέβαλε τὰ ἀποτελέσματα ποὺ ἐπέτυχε, στὸν ἔλεγχο ἄλλων ἐπιστημόνων.

Καθηγητὴς Φ. ΜΑΥΤΑΛΕΡ».

Εἶναι ἀναμφισθήτητο ὅτι κάτι τέτοιες ἀνακοινώσεις ἔχουν τεράστιο ἐνδιαφέρον καὶ προσελκύουν τὴν προσοχὴ τοῦ ἐπιστημονικοῦ κόσμου. Τὸ ἐνδιαφέρον αὐτὸ γίνεται ἀκόμη ζωηρότερο, ὕστερα ἀπὸ τὶς τελευταίες ἐρευνες, ποὺ φαίνεται νὰ ἐπιβεβαιώνουν ὅτι ὁ καρκίνος προέρχεται ἀπὸ ἰό, ἐνῶ ταυτόχρονα ὁ δόκτωρ Γοὺϊντερ ὑποστηρίζει ὅτι τὰ κοκκινογούλια ἐξασκοῦν ἀποφασιστικὴ ἐπίδρασι γιὰ τὴν καταπολέμησι τῶν ἰῶν, ἐνῶ αὐτὰ τὰ γεγονότα μποροῦν νὰ συνδυασθοῦν μεταξύ τους καὶ νὰ δημιουργήσουν πολλὲς ἐλπίδες.

Φυσικά, χρειάζονται πολὺ θετικώτερα καὶ οὐσιαστικότερα τεκμήρια, γιὰ νὰ ἀποδειχθῆ, χωρὶς πιὰ ἀμφιβολία, ὅτι τὸ κοκκινογούλι μπορεῖ νὰ παίξη ἀποφασιστικὸ ρόλο ἐναντίον τῆς φοβέρης ἀρρώστιας τοῦ αἰώνος. Πάντως, ἀπὸ τὶς παρατηρήσεις ποὺ ἔχουν γίνει μέχρι τώρα, δγαίνει τὸ συμπέρασμα ὅτι τὸ κοκκινογούλι περιέχει πολλὰ καὶ πολύτιμα δραστικὰ συστατικά, ποὺ ἡ βιολογία πρέπει νὰ τὰ ἐρευνήση καὶ νὰ τὰ ἐκμεταλλευθῆ.

Χωρὶς ἀμφιβολία θὰ ὑπάρχουν καὶ πολλὰ ἄλλα φυτά, ποὺ δὲν ἔχουν προσελκύσει ἀκόμα τὸ ἐνδιαφέρον τῆς ἐπιστήμης ἀπὸ θεραπευτικῆς πλευρᾶς, μὰ ποὺ στὸ μέλλον θὰ τοὺς ἀναγνωρισθῆ μιὰ ἐξαιρετη ἀξία, εἴτε ἐπειδὴ ἐνισχύουν τὸν ὀργανισμὸ ἀπὸ τὴ μιὰ ἢ τὴν ἄλλη ἄποψι, εἴτε γιατὶ παρουσιάζουν ἰδιότητες θεραπευτικές.

ΚΡΕΜΜΥΔΙ ΚΑΙ ΑΓΓΟΥΡΙ ΣΥΜΜΑΧΟΙ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ

Παρ' ὅλες τὶς προόδους ποὺ ἔχει κάνει ἡ φαρμακολογία, ἡ ἰατρικὴ ἐπιστήμη πείθεται ὁλο καὶ περισσότερο ὅτι ὁ καλύτερος τρόπος γιὰ νὰ προφυλαχθῆ ὁ ἀνθρώπινος ὀργανισμὸς ἀπὸ τὶς ἀρρώστιες, εἶναι μιὰ ἁπλὴ καὶ φυσικὴ ζωή, ποὺ νὰ ἐνισχύση τὶς ἱκανότητες ἀντοχῆς τοῦ ὀργανισμοῦ. Ὅλες οἱ ἀσθένειες εἶναι προτιμότερο νὰ προλαμβάνωνται, ἀντὶ νὰ θεραπεύωνται, δηλαδή, εἶναι πιὸ εὔκολο νὰ ἀποφύγη κανεὶς μιὰ ἀρρώστια, παρὰ νὰ τὴν καταπολεμήση ὅταν θὰ ἔχη ἤδη ἐκδηλωθῆ.

Ἡ φυχοσωματικὴ ἰατρικὴ (δηλαδὴ ἐκείνη ἡ ἐπιστήμη ποὺ θεραπεύει τὶς ἀρρώστιες, ποὺ τὸ μυαλὸ προκαλεῖ στὸ σῶμα καὶ τὸ σῶμα στὸ μυαλό) βεβαιώνει ὅτι, σὲ πολλὲς περιπτώσεις, εἴμαστε ἐμεῖς οἱ ἴδιοι ὑπεύθυνοι γιὰ τὶς ἀσθένειες ποὺ μᾶς προσβάλλουν, δημιουργώντας συνθήκες ἀντίθετες πρὸς τὴν σωματικὴν καὶ τὴν φυχικὴν ὑγιεινήν.

Ἕνα μεγάλο μέρος ἀπὸ τὶς ἀσθένειες ποὺ θασανίζουν τὴ σημερινὴ ἀνθρωπότητα, ὀφείλεται σὲ ἀνωμαλίες τῆς ἐναλλαγῆς τῆς ὕλης, σὲ κακὴ λειτουργία τοῦ πεπτικοῦ συστήματος, τῶν νεφρῶν καὶ τῆς κύστεως.

ΠΟΙΟΣ ΕΥΘΥΝΕΤΑΙ;

Ὁ κύριος ὑπεύθυνος γι' αὐτὲς τὶς ἀσθένειες εἶναι ὁ ἴδιος ὁ ἄνθρωπος, ἢ μᾶλλον οἱ τεχνητὲς συνθῆκες ζωῆς ποὺ ἔχει δημιουργήσει.

Νὰ δυὸ ἀπὸ τοὺς κυριώτερους ἀρνητικοὺς παράγοντες γιὰ τὴν ὑγεία: Διατροφὴ μὲ τροφῆμα, ἀπὸ τὸ ὁποῖα ἔχει ἀφαιρεθῆ ἕνα μεγάλο μέρος ἀπὸ τὶς θιταμινες τους, μικροστοιχεῖα καὶ ἄλλες ὠφελιμες οὐσίες. Ἡ ὑπερβολικὰ καθηστικὴ ζωή, ποὺ ὀφείλεται στὰ μεταφορικὰ μέσα ποὺ ἔχουν σχεδὸν ἀχρηστέψει τὰ πόδια μας.

Οἱ πέτρες στὰ νεφρὰ καὶ στὴ χολὴ ὀφείλονται, τὶς περισσότερες φορὲς σὲ ὑπερβολικὴ καὶ πολὺ πικαντικὴ διατροφή. Σήμερα, οἱ περισσότερο ἐξελιγμένοι λαοὶ συνηθίζουν νὰ τρῶνε περισσότερο ἀπ' ὅσο ἀνέχεται ὁ ὀργανισμός.

Μπορούμε ὡστόσο νὰ ἀποφύγουμε ὅλες αὐτὲς τὶς ἐπικίνδυνες συνηθειες τῆς σύγχρονης ζωῆς, ποὺ ἀπειλοῦν τὴν ὑγεία μας. Γιὰ νὰ τὸ πετύχουμε αὐτό, θὰ πρέπει νὰ σκεπτώμαστε κάθε μέρα τί ὀφελεῖ καὶ τί βλάπτει τὸν ὀργανισμό μας. Οἱ πρόγονοί μας ἀκολουθοῦσαν αὐτὴ τὴν ἀρχὴ καὶ κὲς μεθόδους, γιὰ νὰ ἀποφεύγουν ἀπὸ τὶς ὁποιες, ἀκόμα καὶ σήμερα, ἀπέιλεῖται ὁ ἄνθρωπος.

Ἀνάμεσα στὶς προληπτικὲς μεθόδους, ποὺ ἐφαρμόζανε, ὑπῆρχαν θέβαια καὶ πολλὲς λανθασμένες, μὰ ὁπωσδήποτε, στὸ μεγαλύτερο μέρος τους συντελοῦσαν σὲ μιὰ ὑγιεινὴ ζωή. Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη δὲν ὑπῆρχαν ἀκόμα τὰ φάρμακα ποὺ ἔχει δημιουργήσει σήμερα ἡ Χημεία καὶ γι' αὐτὸ οἱ ἄνθρωποι ἦταν ἀναγκασμένοι νὰ ἀρκοῦνται σὲ ὅσα τοὺς προσέφερε ἡ φύσι, καὶ ἰδιαίτερα τὸ φυτικὸ βασίλειο.

ΤΟ ΚΡΕΜΜΥΔΙ

Σ' ἕνα συνέδριο ἰατρικῆς ποὺ ἔγινε πρόσφατα στὴ Ν. Υόρκη, ἐξετάσθηκε τὸ πρόβλημα τῶν μέσων ποὺ ὑπάρχουν στὴν διάθεσι τῆς ἐπιστήμης, γιὰ νὰ ἐξαφανίζωνται οἱ οὐλὲς ποὺ ὀφείλονται σὲ χειρουργικὲς ἐπεμβάσεις, σὲ τραύματα ἀπὸ ἀτυχήματα ἢ σὲ ἐγκαύματα.

Ἡ πιὸ καταπληκτικὴ ἔκθεσι πάνω σ' αὐτὸ τὸ θέμα ἦταν ἐνὸς Γιαπωνέζου δερματολόγου τοῦ καθηγητοῦ Χιτάκι, ποὺ θεβαίωσε ὅτι ἕνα περίφημο φάρμακο γιὰ τὶς οὐλὲς εἶναι... τὸ κρεμμύδι. Στὸ Τόκιο, στὴν κλινική του, εἶχαν γίνει πολλὰ πειράματα, μὲ ἐκχύλισμα κρεμμυδιοῦ, ἀνακατεμένο μὲ οὐσίες ποὺ τὸ διευκόλυναν γιὰ εἰσχώρηση στὸ δέρμα. Ἐ, λοιπόν, σὲ ἑπτὰ ἀπὸ τὶς δέκα περιπτώσεις, οἱ οὐλὲς ἐξαφανίστηκαν σχεδὸν ἀμέσως.

Πρόκειται, ὅπως βλέπετε, γιὰ μιὰ θεραπεία πολὺ ἁπλή. Μά, γιὰ νὰ τὴν ἀνακαλύψη ἡ σύγχρονη ἐπιστήμη, χρειάστηκε νὰ τὴν ἀναζητήση μιὰ ἑξαρτιση ἀπὸ πρακτικὲς συντυχίες ποὺ χρησιμοποίησαν οἱ ἄνθρωποι πρὶν ἀπὸ αἰῶνες καὶ ἀπὸ χιλιετίες.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ
τῶν παιχνιδιῶν

Δίδυμη διπλὴ πυραμίδα

1) Ι. 2) Ι. 3) ΣΙ. 4) ΤΙ. 5) ΣΙΑ. 6) ΟΤΙ. 7) ΦΙΣΑ. 8) ΤΙΝΟ. 9) ΗΦΑΙΣΤΕΙΟΝ. 10) ΑΦΙΣ. 11) ΝΕΟΙ. 12) ΙΣΑ. 13) ΙΟΝ. 14) ΙΣ. 15) ΟΙ. 16) Ι. 17) Ι.

Κινηματογραφικὸ παιγνίδι

1) Δεκατρία. 2) Ἀπόδρασις. 3) Κρεβατοκάμαρα. 4) Ραντεβοὺ. 5) Ἐρασταί. 6) Διασκοπές. 7) Βασιλίσσες. 8) Ἄντρας. 9) Τέξας. 10) Γαλάξια.

Ἐπαναφέρατε τὴν τάξι

Ἡ κανονικὴ σειρὰ στὴ δεύτερη στήλη εἶναι ἡ ἀκόλουθη: 1) Φυτόν. 2) Ἰχθύς. 3) Ὕφασμα. 4) Πτηνόν. 5) Αἰλουροειδές. 6) Ὀρυκτόν. 7) Χορός. 8) Ἔλαφος. 9) Μουσικὸ ὄργανο. 10) Ὀστοῦν.

Ἀναγραμματισμὸς

ΙΝΩ — ΙΩΝ.

Αἴνιγμα

Ὁ σάλος, ἡ σάλα τὸ σάλι.

Τὰ δύο ὅμοια ζευγάρια

Εἶναι τὸ δεύτερο τῆς πρώτης σειρᾶς καὶ τὸ προτελευταῖο τῆς δευτέρας.

*

Ἡ λύσις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1024 σταυρολέξου

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1) ΤΡΑΓΙΑΝΟΣ — ΕΜΒΟΛΕΣ. 2) ΚΙΡΚΑΣΙΟΣ. 3) ΜΠΑΝΑΝΑ — ΣΑΤΑΝΑΣ. 4) ΙΙ — ΛΑΣ — ΣΙ. 5) ΑΔΩΡΑ — ΧΑΡΕΣ — ΣΕΜΝΑ. 6) ΚΑΒΑ — ΚΑΙΑΔΑΣ — ΣΩΣΕ. 7) ΟΣ — ΑΑ — ΚΤΕ — ΑΗ — ΣΚΙ. 8) ΣΑ — ΣΑΙΤΑ — ΣΑΡΡΑ — ΡΣ. 9) ΡΕΙΘΡΑ — ΙΔΕΑΤΟ. 10) ΑΧ — ΑΡΙΕΣ — ΚΡΕΜΑ — ΦΕ. 11) ΘΕΑ — ΑΩ — ΕΔΑ — ΙΑ — ΜΟΛ. 12) ΑΙΝΩ — ΣΑΛΑΜΙΣ — ΜΑΡΑ. 13) ΝΑΙΑΣ — ΣΙΝΑΣ — ΤΟΚΑΣ. 14) ΤΑ — ΣΑΞ — ΖΑ. 15) ΣΚΑΦΕΙΑ — ΤΟΚΕΤΟΙ. 16) ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ. 17) ΑΝΑΤΑΣΙΣ — ΑΝΑΣΚΑΦΗ.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1) ΤΑΜΠΑΚΟΣ — ΑΘΑΝΑΣΙΑ. 2) ΑΣΑΡΧΕΙΑ. 3) ΑΡΑΧΩΒΑ — ΑΝΙΚΑΝΑ. 4) ΡΑ — ΣΙΑ — ΩΑ — 5) ΑΚΑΙΑ — ΛΑΘΡΑ — ΣΤΕΚΑ. 6) ΝΙΝΙ — ΚΑΙΡΙΩΣ — ΑΙΑΣ. 7) ΟΡΑ — ΧΑ — ΤΑΕ — ΑΣ — ΑΤΙ. 8) ΣΚ — ΛΑΙΚΑ — ΣΕΛΙΣ — ΑΣ. 9) ΑΡΑΡΑΤ — ΔΑΝΑΙΣ. 10) ΕΣ — ΣΕΔΕΣ — ΚΑΜΑΞ — ΤΑ. 11) ΜΙΣ — ΣΑ — ΑΙΡ — ΙΣ — ΤΟΝ. 12) ΒΟΑΣ — ΣΑΡΔΕΙΣ — ΖΟΛΑ. 13) ΟΣΤΙΣ — ΗΡΕΜΑ — ΤΑΚΗΣ. 14) ΕΣ — ΑΑΑ — ΜΟ. 15) ΕΝΝΟΜΩΣ — ΜΑΚΕΤΤΑ. 16) ΝΕΚΡΟΦΟΡΑ. 17) ΣΥΣΠΑΣΙΣ — ΕΛΑΣΤΙΚΗ.

ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ Κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ
Πατησίων καὶ Στουρνάρα 28 (παρὰ τὴν Ὁμόνοιαν) 9—2 καὶ 5—7½ μ.μ.
Τηλέφωνον 523.708.

ΜΕΝΤΙΟΥΜ
ΕΛΕΝΗ ΚΙΚΙΔΟΥ
Τῆς Ἑταιρίας Ψυχικῶν Ἐρευνῶν (Βραδεῖον Τηλεπαθείας μακρᾶς ἀποστάσεως). Δέχεται καθ' ἑκάστην 9—1 π.μ καὶ 5—8 μ.μ. ὁδὸς Μεταξοῦ 25 Α' ὀροφ. (στάσις Μουσείου). Τηλέφωνον 810-975.

ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ ΝΟΣΗΜΑΤΑ
Α. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΟΣ
Δέχεται Βηλαρᾶ 7 Πλατεῖα Ἁγίου Κωνσταντίνου, Ὁμόνοια) 10 π.μ. — 1 μ.μ. καὶ 5—8 μ.μ. Τηλ. 525.387.

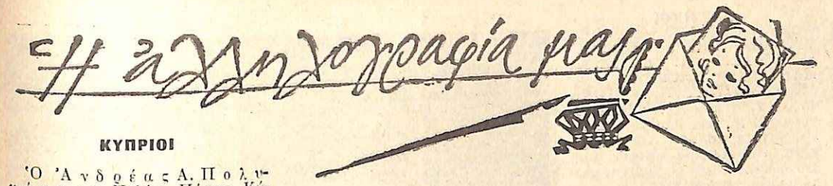

ΚΥΠΡΙΟΙ

Ὁ Ἀνδρέας Α. Πολυκάρπου, Πολέμι, Πάφος, Κύπρος, θέλει ν' ἀλληλογραφήση μὲ νέες ἀπ' ὅλο τὸν κόσμο, ἡλικίας 16—17 χρόνων, μὲ σκοπὸ τὴν ἀνταλλαγὴ γραμματοσήμων καὶ τὴν σύναψη μιᾶς καλῆς καὶ σταθερῆς φιλίας. Φωτογραφία ἀπαραίτητη.

Ὁ Γιώργος Κυπριανοῦ, ΚΕΝ Λάρναχος, 4ος Λόχος, Κύπρος, ζητεῖ ν' ἀλληλογραφήση μὲ νέες ἀπ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα, μὲ σκοπὸ τὴν σύναψη μιᾶς καλῆς καὶ σταθερῆς φιλίας.

Ὁ Ἀνδρέας Γεωργίου, Ἀγία Νάπα, Ἀμμόχωστος, Κύπρος, θέλει ν' ἀλληλογραφήση μὲ νέες ἀπὸ τὴν Κύπρο, καὶ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, ἡλικίας 16—20 χρόνων, μὲ σκοπὸ τὴν σύναψη μιᾶς καλῆς καὶ σταθερῆς φιλίας.

Ὁ Ἀνδρέας Α. Χατζημηνᾶ, Ἀγία Νάπα, Ἀμμόχωστος, Κύπρος, ζητεῖ ν' ἀλληλογραφήση μὲ νέες ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Κύπρο, μὲ σκοπὸ τὴν σύναψη μιᾶς καλῆς καὶ σταθερῆς φιλίας.

Ὁ Κωνσταντῖνος Χρυσοχόος, Ταχ. Κιβ. 242. Λεμεσός, Κύπρος, θέλει ν' ἀλληλογραφήση μὲ μιὰ Ἑλληνίδα μαθήτρια, ἡλικίας 14—16 χρόνων, μὲ σκοπὸ τὴν ἀνταλλαγὴ γραμματοσήμων καὶ τὴν σύναψη μιᾶς καλῆς καὶ σταθερῆς φιλίας. Φωτογραφία ἀπαραίτητη.

Ὁ Χριστάκης Γ. Φιλίππου, Ταχ. Κιβ. No 331, Λευκωσία, Κύπρος, ζητεῖ ν' ἀλληλογραφήση μὲ νέες ἡλικίας 17—20 χρόνων, ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ Λονδῖνο, στὴν Ἑλληνικὴ ἢ ἀγγλικὴ γλῶσσα.

Ὁ Βάσος Χατζηπαντελῆς, Μυκηνῶν No 4, Λάρνακα, Κύπρος, θέλει ν' ἀλληλογραφήση μὲ νέους καὶ νέες ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἀπ' ὅλο τὸν κόσμο, στὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα, μὲ σκοπὸ τὴν ἀνταλλαγὴ γραμματοσήμων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ὁ Μάκης Οἰκονομίδης, Σπ. Λάμπρου No 6., Πατήσια, Ἀθῆναι, Ἑλλάς θέλει ν' ἀλληλογραφήση μὲ νέες ἀπ' ὅλο τὸν κόσμο, μὲ σκοπὸ τὴν δημιουργία μιᾶς καλῆς καὶ σταθερῆς φιλίας.

Ὁ Μ. Σφακιανάκης, Αἰγάλεω. Ἀλκμάνας No 28, Αἰγάλεω. Ἀθῆναι, καὶ ὁ Ἡρακλῆς Ράττης, Φοιτητὲς, Αἴγιον, Ἑλλάς, ζητοῦν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ νέες ἀπ' ὅλο τὸν κόσμο, μὲ σκοπὸ τὴν σύναψη μιᾶς ἀγνῆς καὶ σταθερῆς φιλίας. Φωτογραφία εὐπρόσδεκτη.

Ὁ Στέφανος Στεφανόπουλος. POSTE RESTANTE, Ἄργος, Πελοπόννησος, Ἑλλάς, θέλει ν' ἀλληλογραφήση μὲ Ἑλληνίδες ἀπὸ τὴν Ἀθῆνα μὲ σκοπὸ τὴν σύναψη μιᾶς καλῆς καὶ σταθερῆς φιλίας.

Ὁ Γρεγάσιος Μαρωνᾶς, Φίλωνος No 97, Πειραιεύς, Ἑλλάς, ζητεῖ ν' ἀλληλογραφήση μὲ νέες ἀπὸ τὴν Αἰγυπτο, κατὰ προτίμηση ἀπὸ τὴν Αὐστραλία, ἡλικίας 25—30 χρόνων, μὲ σκοπὸ ὅ,τι ἤθελε ἐπακολουθήσει. Φωτογραφία εὐπρόσδεκτη.

Ὁ Ἄρης Γκινάκης, (28 χρόνων), Γ. Λαμπάκη Κάτω Πατήσια, Ἀθῆναι, Ἑλλάς, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήση μὲ νέες ἡλικίας 18—23 χρόνων μὲ σκοπὸ τὴν σύναψη μιᾶς καλῆς καὶ σταθερῆς φιλίας.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΕΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ἡ RITA JOSSIFIDI S. K·O·L·N— RIEHL AMSTERDAMER STR. 135 W. GERMANY, ζητεῖ ἀλληλογραφία μὲ ὅλον τὸν κόσμο, σκοπὸς ἡ ἀνταλλαγὴ γραμματοσήμων.

Ἡ NADIA KYPRIANOU, (23 χρόνων) 147 COOK'S RD' KENNINGTON LONDON S. E. 17., ENGLAND, μορφωμένη καὶ εὐπαρουσίαστη, θέλει ν' ἀλληλογραφήση μὲ ἕνα νέο τῆς ἡλικίας της, ἀπὸ τὴν Αὐστραλία, μὲ σκοπὸ τὸ γάμο καὶ τὴν μετανάστευσι. Φωτογραφία ἀπαραίτητη.

Ἡ LENA MANOU, (27 χρόνων), YEDIKULE IMRAHOR CADDESI TAHTA TULUMBA SOKAK No 1., ISTANBUL, TURKIYE, ζητεῖ ν' ἀλληλογραφήση μὲ νέους ἀπὸ τὸ ἐξωτερικό, μορφωμένους καὶ εὐπαρουσίαστους ἡλικίας 30—35 χρόνων.

Ἡ EFI PATERIDOU καὶ ἡ ALIKI THEOHARIDOU' TARLABASI CAD. No 59)2..ISTANBUL TURKIYE, θέλουν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ νέους ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, ἡλικίας 19—21 χρόνων, μὲ σκοπὸ τὴν σύναψη μιᾶς καλῆς καὶ σταθερῆς φιλίας.

Ἡ RENA Co PAN AMERICAN WORLD AIRWAYS, HILTON HOTEL ARCADE ISTANBUL' TURKIYE, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήση μὲ κυρίους ἡλικίας ἄνω τῶν 50 χρόνων, στὴν ἑλληνικὴ γαλλικὴ καὶ ἀγγλικὴ γλῶσσα, οἰκονομικὰς ἀνεξάρτητους.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ὁ NIKOS MAKRIS, GRAZ, ASPASIAGASSE 4., AUSTRIA, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήση μὲ νέες ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα.

Ὁ A. PAP., STE EN BOK HOSTEL, WELKOM O. F. S., SOUTH AFRICA, ζητεῖ ν' ἀλληλογραφήση μὲ νέες ἀπ' ὅλον τὸν κόσμον, στὴν ἀγγλικὴ ἢ ἑλληνικὴ γλῶσσα, μὲ σκοπὸ ὅ,τι ἤθελε προκύψει. Φωτογραφία ἀπαραίτητη.

Ὁ LOUKIS CHKISTOFIDES, 7 GRANVILLE RD., HORNSEY N. 4., LONDON, ENGLAND, θέλει ν' ἀλληλογραφήση μὲ νέες ἀπ' ὅλο τὸν κόσμο, ἡλικίας 15—18 χρόνων, στὴν ἑλληνικὴ καὶ ἀγγλικὴ γλῶσσα.

Ὁ ANTHONY S. YOVANNIS Co LOFFLAND BROTHERS P. O BOX 179 — RIG 58, BENGHAZI, LIBYA, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήση μὲ νέες, ἡλικίας μέχρι 23 χρόνων, ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἀπ' ὅλο τὸν κόσμο, μὲ σκοπὸ τὴν ἀνάπτυξι μιᾶς καλῆς καὶ σταθερῆς φιλίας. Φωτογραφία εὐπρόσδεκτη.

Ὁ DENIS TSIRONIS, 29 WELLESLY ST. EAST., TORONTO, ONTARIO, CANADA, θέλει ν' ἀλληλογραφήση μὲ μαθήτριες ἀπὸ τὴν Ἀθήνα καὶ γενικὰ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα.

Ὁ THEOFANIS D. καὶ ὁ DIMITRIOS X. 4011 ST DOMINIQUE, MONTREAL, CANADA, ζητοῦν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ νέες ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, ἡλικίας κάτω τῶν 23 χρόνων, μὲ σκοπὸ τὴν σύναψη μιᾶς καλῆς καὶ σταθερῆς φιλίας.

Ὁ CHRISTOS BOUZAKIS καὶ ὁ TAKIS SIABARAS, 3538 N. MARSBERG PAVLINEN STR. 84., GERMANY, ζητοῦν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ Ἕλληνίδες ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἀπ' ὅλο τὸν κόσμο, μὲ σκοπὸ τὴν ἀνταλλαγὴ γ

σαλονίκη καὶ τὶς ξένες χῶρες, μὲ σκοπὸ τὴν σύναψη μιᾶς καλῆς καὶ σταθερῆς φιλίας.

'Ο PIERRE KARATION, F.U.RTH (BAY) 85Ι., HAUPT POSTLAGERND GERMANT, ζητεῖ ν' ἀλληλογραφήση μὲ 'Ελληνίδες ἀπ' ὅλο τὸν κόσμο.

'Ο STRATOS ATSIDAKOS, 75 ES. 18 AVE. VANCOUVER. B. C., CANADA, ζητεῖ ν' ἀλληλογραφήση μὲ 'Ελληνίδες ἀπ' ὅλο τὸν κόσμο, κατὰ προτίμησιν ἀπὸ τὴν 'Αμερική, μὲ σκοπὸ ὅ,τι ἤθελε προκύψει. Φωτογραφία ἀπαραίτητη.

'Ο TOM FOTOPOULOS, 279 NAPIER ST., FITZROU (N.6.), VIC., AUSTRALIA, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήση μὲ 'Ελληνίδες ἀπ' ὅλο τὸν κόσμο, στὴν ἑλληνικὴ ἢ ἀγγλικὴ γλῶσσα, μὲ σκοπὸ τὴν σύναψη μιᾶς καλῆς καὶ σταθερῆς φιλίας. Φωτογραφία προαιρετική.

'Ο E. LEFTON, P. O. BOX 73., LONE — BUTTE., B. L., CANADA, θέλει ν' ἀλληλογραφήση μὲ νέες ἀπὸ τὴν 'Ελλάδα καὶ τὸ ἐξωτερικό, μὲ σκοπὸ τὴν ἀνταλλαγὴ ἰδεῶν καὶ κάρτ—ποστὰλ καὶ τὴν δημιουργία μιᾶς καλῆς καὶ σταθερῆς φιλίας.

'Ο JIMMY MAKRIS, SEC MAN ENTERPRISE Co P. G. E., R. L. Y., 1311 W. 1ST ST., NORTH VANCOUVER B. C., CANADA, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήση μὲ νέες ἀπὸ τὸ ἐσωτερικό, μὲ σκοπὸ τὴν δημιουργία μιᾶς καλῆς καὶ σταθερῆς φιλίας.

'Ο PANIKOS CHRISTODOULIDES, 133 BERMONDSEY ST., LONDON S. E. I., ENGLAND, θέλει ν' ἀλληλογραφήση μὲ νέες ἀπ' ὅλο τὸν κόσμο, ἰδιαίτερα ἀπὸ τὴν Αὐστραλία, ἡλικίας 16—18 χρόνων, μὲ σκοπὸ τὴν σύναψη μιᾶς καλῆς καὶ σταθερῆς φιλίας. Φωτογραφία εὐπρόσδεκτη.

'Ο GUY COMACHE, 7 RUE SOUER NEUILLY SUR SEINE. FRANCE, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήση μὲ Ἕλληνες στὴν ἀγγλικὴ καὶ γαλλικὴ γλῶσσα, μὲ σκοπὸ τὴν ἀνταλλαγὴ γραμματοσήμων.

'Ο NICK DRITSAS, 5 DAY ST. καὶ ὁ JOHN TSOUGLIS, 6 HIGH ST., MARRICKVILLE, NSW., STDNEY AUSTRALIA, ζητοῦν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ νέες ἀπὸ τὴν 'Ελλάδα, ἡλικίας 18—20 χρόνων, στὴν ἑλληνικὴ καὶ ἀγγλικὴ γλῶσσα, μὲ σκοπὸ ὅ,τι ἤθελε προκύψει. Φωτογραφία ἀπαραίτητη.

'Ο MICHAIL PAPADOPOULOS καὶ ὁ GEORGIOS APOSTOLIDES, 4151 OSTERATH BEI KREFED., NEUSSER STR. NOR. 55, GERMANY, θέλουν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ νέες ἀπ' ὅλο τὸν κόσμο, ἡλικίας 18—22 χρόνων, στὴν ἑλληνικὴ καὶ γερμανικὴ γλῶσσα, μὲ σκοπὸ τὸ γάμο.

'Ο JOHN CONSTANTOS, LODGE 17 LITTENOOM W.A., AUSTRALIA, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήση μὲ 'Ελληνίδες ἀπὸ τὴν Αὐστραλία, ἡλικίας 16—20 χρόνων μὲ σκοπὸ ὅ,τι ἤθελε ἐπακολουθήσει.

Δ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΤΕΧΝΗΤΗ ΓΟΝΙΜΟΠΟΙΗΣΙΣ ΣΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ — ΕΦΑΡΜΟΓΗ

ΣΤΕΙΡΩΣΙΣ

καὶ ἡ θεραπεία της

ΠΩΛΕΙΤΑΙ εἰς ὅλα τὰ κεντρικὰ βιβλιοπωλεῖα Δρχ. 30 καὶ εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ συγγραφέως

ΟΔΟΣ ΣΕΚΕΡΗ 8 — ΑΘΗΝΑΙ

ΝΑΥΤΙΚΟΙ

'Ο GEORGIOS BASALOS, S)T ATLANTIC EMPEROR MARITIME BROKERS INC 52 BROADWAY NEW YORK 4., N. Y., USA, θέλει ν' ἀλληλογραφήση μὲ νέες ἀπὸ τὴν 'Ελλάδα, κατὰ προτίμησιν ἀπὸ τὴν 'Αθήνα, τὸν Πειραιᾶ καὶ τὴν Κρήτη, ἡλικίας μεχρὶ 17 χρόνων. Φωτογραφία εὐπροσδεκτη.

'Ο LEONIDAS THIRD S)S ELENI V., Co ORION SHIPPING 29 BROADWAY N. Y. 6., NEW YORK, USA, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήση μὲ νέες ἀπ' ὅλο τὸν κόσμο, ἡλικίας 23—28 χρόνων, στὴν ἑλληνικὴ καὶ ἀγγλικὴ γλῶσσα.

'Ο PANATIOTIS KARANTIS καὶ ὁ PANATIOTIS KRITIKOS, S)T OLYMPIC DALE OLYMPIC MARITIME, 17 AV. DE MONTE CARLO, MONTE CARLO, MONACO, ζητοῦν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ νέες ἀπὸ ὅλο τὸν κόσμο.

'Ο NICOLAOS KANTARTZIS, S)S WORLD CENTURION Co NIARCHOS LONDON LTD., 41)43 PARK STREET, LONDON W. 1., ENGLAND, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήση μὲ νέες ἀπ' ὅλη τὴν 'Ελλάδα, κατὰ προτίμησι ἀπὸ τὴν Μυτιλήνη, ἡλικίας 18—20 χρόνων, μὲ σκοπὸ τὴν σύναψη μιᾶς καλῆς καὶ σταθερῆς φιλίας. Φωτογραφία ἀπαραίτητη.

'Ο ELEFTERIOS ROUSSIS, M)V SOUTHPOLE, STANDARD FRUIT AND STEAMSHIP 20, P. O. BOX 50.830, NEW ORLEANS., LA., USA, θέλει ν' ἀλληλογραφήση μὲ νέες ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ καὶ ἰδιαίτερα ἀπὸ τὴν Καλλίπολι, ἡλικίας 18—20 χρόνων, μὲ σκοπὸ τὴν σύναψη μιᾶς καλῆς καὶ σταθερῆς φιλίας. Φωτογραφία εὐπρόσδεκτη.

Δυὸ φίλοι, ὁ EVANGELOS K. καὶ ὁ DIMITRIOS MELACHRINAKIS, M)T MELITI, Co ANDREADIS (U.K.), LTD., 52 LIME STREET LONDON E.C. 3., ENGLAND, ζητοῦν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ νέες μορφωμένες ἀπ' ὅλο τὸν κόσμο, ἡλικίας 15—19 χρόνων, μὲ σκοπὸ τὴν σύναψη μιᾶς καλῆς καὶ σταθερῆς φιλίας.

'Ο NICOLAOS TARTHALITIS καὶ ὁ STELIOS MANIOTIS, M)V VICTORIA Co A.G. PAPADAKIS 44)46 LEADEN HALL AFRICA HOUSE, LONDON E. C. 3., ENGLAND, ζητοῦν ν' ἀλληλογραφήσουν μὲ νέες ἀπὸ τὴν 'Ελλάδα, κατὰ προτίμησι ἀπὸ τὴν 'Αθήνα, στὴν ἑλληνικὴ ἢ ἀγγλικὴ γλῶσσα. Φωτογραφία ἀπαραίτητη.

'Ο DIMITRIOS LAVUTAS, S)S DELPHI STROS SHIPPING Co., 9 WORMWOOD STR. LONDON E. C. 2., ENGLAND, θέλει ν' ἀλληλογραφήση μὲ νέες ἀπ' ὅλη τὴν 'Ελλάδα, κατὰ προτίμησι ἀπὸ τὴν Μυτιλήνη, ἡλικίας 20—30 χρόνων, μὲ σκοπὸ τὴν σύναψη μιᾶς φιλικῆς γνωριμίας καὶ ὅ,τι ἄλλο ἤθελε προκύψει.

'Ο DIONISIOS ARVANITIS, (20 χρόνων), S)T OLYMPIC VALLEY, 655 MADISON AVE. 21 NEW TORK N. T., USA, ἐπιθυμεῖ ν' ἀλληλογραφήση μὲ νέες ἀπὸ τὴν 'Ελλάδα, κατὰ προτίμησι ἀπὸ τὴν 'Αθήνα καὶ τὸν Πειραιᾶ, ἡλικίας 18—22 χρόνων, μὲ σκοπὸ ὅ,τι ἤθελε ἐπακολουθήσει.

'Ο V. PANTAZIS, M)V OLNOUSSIOS Co N. PATERAS SONS LTD. 16 BEVIS MARKS E. G., LONDON ENGLAND, ζητεῖ ν' ἀλληλογραφήση μὲ νέες ἡλικίας 17—24 χρόνων, μὲ σκοπὸ ὅ,τι ἤθελε προκύψει.

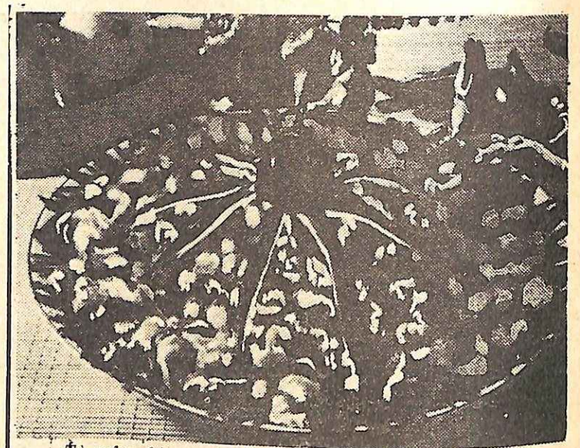

Τὰ κολοκυθάκια καὶ οἱ μελιτζάνες προσφέρουν στὴ νοικοκυρὰ τὴν δυνατότητα νὰ δημιουργήση φαγητὰ κάθε εἴδους, ἀπὸ τὰ πιὸ ἁπλὰ «οἰκογενειακὰ» μέχρι τὰ πιὸ ἐπίσημα. Ἡ καλὴ ἐπιτευγία κάθε πιάτου, ἀπαιτεῖ νὰ εἶναι τὰ κολοκυθάκια καὶ οἱ μελιτζάνες φρέσκα καὶ ἐντελῶς γερά.

ΚΟΛΟΚΥΘΑΚΙΑ ΚΑΙ ΜΕΛΙΤΖΑΝΕΣ ΦΡΙΚΑΣΣΕ

Γιὰ τέσσερα ἄτομα: Ἕνα κιλὸ κολοκυθάκια, ἕνα κιλὸ μελιτζάνες, μερικὲς σκελίδες σκόρδο, δυὸ κουταλιὲς ζάχαρη, δυὸ κουταλιὲς ξίδι, τρία αὐγά, τυρὶ τριμμένο, λάδι, λεμόνι, ἁλάτι.

Κόβετε τὶς μελιτζάνες καὶ τὰ κολοκυθάκια σὲ μικρὰ κομμάτια καὶ τὰ βάζετε σὲ δυὸ μεγάλα χωριστὰ πιάτα. Τοὺς ρίχνετε ἁλάτι, τὰ σκεπάζετε μ' ἕνα ἄλλο πιάτο, βάζετε ἀπὸ πάνω ἕνα βάρος καὶ τὰ ἀφίνετε ἔτσι γιὰ μιὰ ὥρα. Ὅταν θὰ περάση ἡ ὥρα, τὰ πλένετε καὶ τὰ στεγνώνετε καλά. Βάζετε στὴ φωτιὰ ἕνα μεγάλο τηγάνι μὲ μισὸ ποτήρι λάδι, τὸ ἀφίνετε νὰ κάψη καὶ ὕστερα ρίχνετε τὰ κολοκυθάκια καὶ τὰ ἀφίνετε νὰ τηγανιστοῦν γιὰ δέκα λεπτὰ περίπου. Χαμηλώνετε τὴ φωτιὰ καὶ ἀφίνετε τὰ κολοκυθάκια νὰ ἐξακολουθήσουν νὰ μαγειρεύωνται, μὲ τὴν κατσαρόλα σκεπασμένη, περίπου γιὰ σαράντα λεπτὰ ἀκόμα. Ὕστερα, ρίχνετε πάνω ἀπὸ τὰ κολοκυθάκια τὰ τρία αὐγά, χτυπημένα ἐλαφρὰ ὅπως γιὰ μιὰ ὀμελέττα, καὶ προσθέτετε τὸ χυμὸ ἑνὸς λεμονιοῦ καὶ δυὸ κουταλιὲς τυρὶ τριμμένο. Δυναμώνετε τὴ φωτιά, γυρίζετε δυὸ ἢ τρεῖς φορὲς τὰ κολοκυθάκια, γιὰ νὰ ἀνακατευτοῦν καλὰ μὲ τὰ ἄλλα συστατικά, ὕστερα σβήνετε τὴ φωτιὰ καὶ ἀφίνετε τὴν κατσαρόλα σκεπασμένη. Βάζετε τώρα στὴ φωτιὰ μιὰ ἄλλη κατσαρόλα, μὲ ἄφθονο λάδι, τέσσερις-πέντε σκελίδες σκόρδο καὶ τὶς μελιτζάνες. Ὕστερα ἀπὸ τριάντα λεπτά, προσθέτετε τὴ ζάχαρη καὶ τὸ ξίδι καὶ ἐξακολουθεῖτε τὸ μαγείρεμα σὲ χαμηλὴ φωτιά, περίπου γιὰ μισὴ ὥρα. Ὅταν θὰ εἶναι ἑτοιμες, ἀνακατεύετε τὶς μελιτζάνες μὲ τὰ κολυκυθάκια, ξεσταίνετε ὅλο τὸ φαγητὸ στὴ φωτιὰ καὶ τὸ σερβίρετε.

«ΡΑΠΑΤΟΥΪ-Γ»

Γιὰ τέσσερα ἄτομα: Τέσσερις μεγάλες μελιτζάνες, τρεῖς πιπεριές, τέσσερις ντομάτες, δύο κρεμμύδια, ἑκατὸ γραμ. πρασινες ἐλιές, ἕνα ποτήρι λάδι, ἁλάτι, πιπέρι, θυμάρι, μαϊντανός.

Πλένετε τὶς μελιτζάνες καὶ τὶς κόβετε σὲ κομματάκια. Χωρίζετε τοὺς σπόρους καὶ τὶς κόβετε σὲ μικρὰ τετράγωνα. Ξεφλουδίζετε τὶς ντομάτες, τὶς βουτᾶτε γιὰ μιὰ στιγμὴ σὲ βραστὸ νερὸ καὶ τὶς κόβετε σὲ κομμάτια, ἀφοῦ ἔχτε ἀφαιρέσει ὅλους τοὺς σπόρους. Ρίχνετε σὲ μιὰ φαρδιὰ κατσαρόλα ἕνα ποτήρι λάδι καὶ τὰ δυὸ κρεμμύδια φιλοκομμένα. Τὰ ἀφίνετε νὰ χρωματιστοῦν καὶ ὕστερα ρίχνετε τὶς μελιτζάνες καὶ τὶς πιπεριές. Τὰ ἀνακατεύετε ὅλα σὲ σιγανὴ φωτιά, γιὰ νὰ νοστιμίσουν, περίπου γιὰ δέκα λεπτά. Προσθέτετε ὕστερα τὶς ντομάτες, τὸ θυμάρι, τὸ μαϊντανὸ φιλοκομμένο, ἁλάτι καὶ πιπέρι. Ἐξακολουθεῖτε τὸ μαγείρεμα σὲ μέτρια φωτιά, ἀνακατεύοντας συχνὰ τὰ συστατικά. Δέκα λεπτά, πρὶν νὰ τραβήξετε τὴν κατσαρόλα ἀπὸ τὴ φωτιά, προσθέτετε τὶς πράσινες ἐλιὲς (ἀπὸ τὶς ὁποῖες θἄχετε ἀφαιρέσει τὸ κουκούτσι) καὶ συμπληρώνετε τὸ μαγείρεμα γιὰ λίγα λεπτά. Μπορεῖτε νὰ σερβίρττε τὸ φαγητὸ ζεστὸ ἢ κρύο.

ΔΙΠΛΕΣ ΚΟΤΟΛΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΜΕΛΙΤΖΑΝΕΣ

Γιὰ τέσσερα ἄτομα; Τέσσερις στρογγυλὲς μελιτζάνες, ἁλάτι, ἕνα αὐγό, ἀλεύρι, τριμμένη φρυγανιά, ἑκατὸ γραμ. τυρί, πενῆντα γραμ. φιλέτα ἀτζούγα.

Κόβετε τὶς μελιτζάνες σὲ φέτες ἀρκετὰ λεπτὲς (σὲ ὅλο τὸ φάρδος) τὶς ἁπλώνετε σ' ἕνα στρῶμα πάνω σὲ μιὰ σανίδα ἢ σὲ πιατέλα, τὶς ἁλατίζετε καὶ ἐξακολουθεῖτε ἔτσι ὥσπου νὰ ἐχετε τοποθετήσει ὅλης τὶς μελιτζάνες. Τὶς σκεπάζετε μ' ἕνα πιάτο, βάζετε ἀπὸ πάνω ἕνα βάρος καὶ τὶς ἀφίνετε ἔτσι μία ὥρα, γιὰ νὰ φύγη τὸ ὑπόπικρο νερό τους. Ὅταν θὰ περάση αὐτὴ ἡ ὥρα, τὶς πλένετε καὶ τὶς στεγνώνετε καλά. Τὶς περνᾶτε πρῶτα ἀπὸ τὸ ἀλεύρι, ὕστερα ἀπὸ τὸ χτυπημένο αὐγὸ καὶ τέλος ἀπὸ τὴ φρυγανιά. Ἔπειτα, τὶς τηγανίζετε σὲ ἄφθονο καφτὸ λάδι. Τὶς τοποθετεῖτε πάνω σ' ἕνα πιάτο (χωρὶς νὰ ἀφίσετε νὰ σωρώση τὸ λάδι τοῦ τηγανίσματος). Τοποθετεῖτε στὸ βάθος ἑνὸς φαρδιοῦ σκεύους, ποὺ νὰ μπορῆ νὰ πάη στὴ φωτιά, ἕνα στρῶμα «κοτολέττες» μελιτζάνες (σὲ ἐλαφρὴ ἀπόστασι τὴ μιὰ ἀπὸ τὴν ἄλλη). Τοποθετεῖτε ἀπὸ πάνω μιὰ φετίτσα τυρὶ κομμένη μὲ τὴ μηχανὴ στὸ ἴδιο φάρδος τῆς μελιτζάνας, καὶ σκεπάζετε μὲ τὴν ἄλλη «κοτολέττα». Τοποθετεῖτε στὸ κέντρο κάθε μιᾶς ἀπ' αὐτὲς τὶς διπλὲς κοτολέττες ἕνα φιλέττο ἀτζούγας καὶ στερεώνετε καλὰ τὸ σάντουϊτς μὲ μιὰ ὀδοντογλυφίδα. Τοποθετεῖτε γιὰ λίγες στιγμὲς τὸ σκεῦος σὲ ζεστὸ φοῦρνο, γιὰ νὰ λιώση ἐλαφρὰ τὸ τυρί, καὶ σερβίρετε ἀμέσως.

ΚΟΛΟΚΥΘΙΑ ΜΕ ΒΑΣΙΛΙΚΟ ΚΑΙ ΜΑ·Ϊ·ΝΤΑΝΟ

Γιὰ τέσσερα ἄτομα: Ἕνα κιλὸ κολοκυθάκια, ἀσκετὸς μαϊντανὸς καὶ βασιλικός, λάδι, ἁλάτι, πιπέρι, μιὰ σκελίδα σκόρδο.

Ηδουάνα

Κολοκυθάκια καὶ μελιτζάνες, εὐχάριστος συνδυασμός

Πλένετε τὰ κολοκυθάκια καὶ τὰ κόβετε σὲ τετράγωνα ὄχι πολὺ μικρά. Ρίχνετε σὲ μιὰ κατσαρόλα μισὸ ποτήρι λάδι καὶ μιὰ σκελίδα σκόρδο. Τὰ ἀφίνετε νὰ χρωματιστῆ, ὕστερα ἀφαιρεῖτε τὸ σκόρδο καὶ ρίχνετε τὰ κολοκυθάκια. Τὰ ἀφίνετε νὰ μαγειρευτοῦν, περίπου σαράντα λεπτά, σὲ δυνατὴ φωτιά, ὕστερα ἁλατίζετε, πιπερώνετε καὶ ἐξακολουθεῖτε τὸ μαγείρεμα σὲ μέτρια φωτιά, μὲ τὴν κατσαρόλα σκεπασμένη. Ἕνα τέταρτο πρὶν τραβήξετε τὴν κατσαρόλα ἀπὸ τὴ φωτιά, ρίχνετε τὸ μαϊντανὸ καὶ τὸ βασιλικό, πολὺ ψιλοκομμένα. Σερβίρετε τὸ φαγητὸ ζεστό.

ΜΠΑΣΤΟΥΝΑΚΙΑ ΜΕΛΙΤΖΑΝΕΣ ΜΕ ΑΤΖΟΥΓΕΣ

Γιὰ τέσσερα ἄτομα: Τέσσερες μελιτζάνες, λάδι, τέσσερα φιλέτα ἀτζούγες, ζωμός, ἁλάτι, πιπέρι, μαϊντανός, μιὰ σκελίδα σκόρδο, ἕνα κρεμμύδι.

Κόβετε τὶς μελιτζάνες σὲ φέτες (κατὰ μῆκος), τὶς τοποθετεῖτε σὲ στρώματα σὲ μιὰ πιατέλα ἐλαφρὰ γυρμένη, τὶς ἁλατίζετε καὶ τὶς ἀφίνετε ἔτσι μιὰ ὥρα, γιὰ νὰ φύγη ὅλο τὸ ὑπόπικρο νερό τους. Ὕστερα τὶς πλένετε, τὶς στεγνώνετε καλὰ καὶ τὶς τηγανίζετε σὲ ἄφθονο καφτὸ λάδι. Βάζετε στὴ φωτιὰ μιὰ κατσαρόλα μὲ λάδι, δυὸ σκελίδες σκόρδο καὶ ψιλοκομμένο μαϊντανό, τὰ ἀφίνετε νὰ χρωματιστοῦν γιὰ ἕνα λεπτό, ὕστερα προσθέτετε τὶς ντομάτες, ξεφλουδισμένες καὶ καθαρισμένες ἀπὸ τοὺς σπόρους, καὶ τὶς λιώνετε μὲ τὸ πηρούνι. (Ἂν θέλετε, μπορεῖτε νὰ μὴν ρίξετε τὸν κιμὰ στὴ γέμιση ὅμῶ, ἀλλὰ γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ ψηθῆ γιὰ μερικὰ λεπτὰ σ' ἕνα τηγάνι, μὲ βούτυρο ἢ μὲ λάδι).

ΠΙΛΑΦΙ ΜΕ ΚΟΛΟΚΥΘΑΚΙΑ ΚΑΙ ΜΕΛΙΤΖΑΝΕΣ

Γιὰ τέσσερα ἄτομα: 400 γραμ. ρύζι, τρία κολοκυθάκια, δύο μελιτζάνες, ἕνα κρεμμύδι, λάδι, βούτυρο, ἁλάτι, ζωμός, μαϊντανός, σκόρδο, μιὰ κουταλιὰ σάλτσα ντομάτας.

Κόβετε σὲ μπατσουνάκια πολὺ μικρὰ τὰ κολοκυθάκια καὶ τὶς μελιτζάνες, ἀφοῦ τὰ ἔχετε πλύνει καλά. Ἑτοιμάζετε ἕνα μίγμα ἀπὸ ἕνα κρεμμύδι, μιὰ σκελίδα σκόρδο, μιὰ μικρὴ φούχτα μαϊντανό, καὶ τὰ βάζετε ὅλα σὲ μιὰ φαρδιὰ κατσαρόλα μὲ μισὸ ποτήρι λάδι κι' ἕνα καρύδι βούτυρο. Τὰ ἀφίνετε νὰ χρωματιστοῦν καλά, ὕστερα προσθέτετε τὶς μελιτζάνες καὶ τὰ κολοκυθάκια καὶ τὰ ἀφίνετε νὰ νοστιμίσουν ἔνα τέταρτο τῆς ὥρας σὲ μέτρια φωτιά. Ὅταν θὰ ἔχουν μαλακώσει κάπως, ρίχνετε ἐπάνω τὴ σάλτσα τῆς ντομάτας, ποὺ θὰ τὴν ἔχετε διαλύσει σὲ ἕνα φλυτζάνι ζωμό, ἀνακατεύετε καλά, ὕστερα προσθέτετε τὸ ρύζι καὶ τὸ ἀνακατεύετε μὲ ὅλα τὰ συστατικά. Συμπληρώνετε τὸ μαγείρεμα, προσθέτοντας σιγὰ-σιγὰ μερικὲς κουταλιὲς ζεστὸ ζωμό.

Μελιτζάνες «ρατατούγ».

ΚΟΛΟΚΥΘΑΚΙΑ ΓΕΜΙΣΤΑ ΑΥΓΟΛΕΜΟΝΟ

Γιὰ τέσσερα ἄτομα: Ὀκτὼ μέτρια κολοκυθάκια, 250 γραμ. κιμάς, ἕνα αὐγό, τυρί, μαϊντανός, δύο φλυτζανάκια τοῦ καφὲ ρύζι, 150 γραμ. βούτυρο, μαϊντανός, δυόσμος, ἁλάτι, πιπέρι. Γιὰ τὴ σάλτσα: δυὸ αὐγὰ καὶ δυὸ λεμόνια.

Πλένετε τὰ κολοκυθάκια, τὰ κόβετε λίγο στὸ ἐπάνω μέρος καί, μ' ἕνα εἰδικὸ ἐργαλεῖο ἢ μ' ἕνα κουτελάκι, τοὺς ἀφαιρεῖτε ὅλη τὴ σάρκα τους. Ὕστερα ρίχνετε μέσα σὲ μιὰ πιατέλα ἕνα μέρος ἀπὸ τὴ σάρκα ποὺ ἐχετε ἀφαιρέσει ἀπὸ τὰ κολοκυθάκια, πολὺ ψιλοκομμένη, τὸν κιμά, τὸ ρύζι, λίγο μαϊντανὸ ψιλοκομμένο, λίγο τριμμένο δυόσμο, ἁλάτι, πιπέρι, Ἀνακατεύετε τὸ μίγμα καὶ γεμίζετε μ' αὐτὸ τὰ κολοκυθάκια, φροντίζοντας νὰ σκεπάζετε τὸ καθένα μὲ τὸ σκέπασμα ποὺ τοῦ ἔχετε ἀφαιρέσει καὶ νὰ τὸ στερεώνετε μὲ μιὰ ὀδοντογλυφίδα.

Κάθε γεμισμένο κολοκυθάκι, τὸ ἀραδιάζετε σὲ μιὰ φαρδιὰ κατσαρόλα, ἔτσι, ποὺ ὅλα τὰ κολοκυθάκια νὰ δημιουργήσουν μόνον ἕνα στρῶμα. Ρίχνετε ἀπὸ πάνω μερικὰ κομμάτια βούτυρο καὶ βάζετε τὴν κατσαρόλα σὲ μέτρια φωτιά. Κουνᾶτε ἐλαφρὰ τὴν κατσαρόλα, μέχρι νὰ δῆτε τὸ βούτυρο νὰ λιώνη, ὕστερα σκεπάζετε τὰ κολοκυθάκια μὲ νερὸ καὶ τὰ ἀφίνετε νὰ βράσουν. Ὅταν τὰ κολοκυθάκια θὰ εἶναι ἕτοιμα, κτυπᾶτε σὲ ἕνα βαθὺ πιάτο τὰ δυὸ αὐγά, προσθέτετε τὸ χυμὸ τῶν λεμονιῶν ἀνακατεύοντας πολὺ γρήγορα γιὰ μὴν «κόψη» τὸ αὐγό, ἔπειτα τὸ ζεσταίνετε μὲ μερικὲς κουταλιὲς ἀπὸ τὸ ζωμὸ (ἀνακατεύοντας πάντα γρήγορα). Ὕστερα, τραβᾶτε τὴν κατσαρόλα ἀπὸ τὴ φωτιά, ρίχνετε τὸ κτυπημένο αὐγό, ἀνακατεύετε κουνώντας γρήγορα τὴν κατσαρόλα, τὴν ξαναβάζετε κατόπιν στὴ φωτιὰ γιὰ νὰ πάρη μερικὲς βράσεις καὶ σερβίρετε τὸ φαγητὸ ἀκόμα ζεστό.

ΚΟΛΟΚΥΘΑΚΙΑ ΜΕ ΤΥΡΙ

Γιὰ τέσσερα ἄτομα: Ἕνα κιλὸ κολοκυθάκια (ἀρκετὰ μεγάλα), 500 γραμ. ντομάτες ὥριμες, ἁλεύρι, μορταδέλλα, ρίγανη, λάδι, ἁλάτι, τυρὶ τριμμένο.

Καθαρίζετε τὰ κολοκυθάκια, τὰ κόβετε σὲ φετίτσες ὄχι πολὺ λεπτὲς (κατὰ μῆκος), τὶς ἁλευρώνετε ἐλαφρὰ καὶ τὶς τηγανίζετε σὲ ἄφθονο καφτὸ λάδι. Πρὶν τὶς βγάλετε ἀπὸ τὸ τηγάνι, τὶς ἁλατίζετε. Ξεφλουδίζετε τὶς ντομάτες ἀφοῦ πρῶτα τὶς βουτᾶτε σὲ καφτὸ νερό), τὶς καθαρίζετε ἀπὸ τοὺς σπόρους καὶ τὶς κόβετε σὲ κομματάκια. Ἁλείφετε μὲ λίγο λάδι ἕνα ταψάκι πυρέξ, ἁπλώνετε ἕνα στρῶμα κολοκυθάκια, ἕνα στρῶμα φετίτσες μορταδέλλα (μπορεῖτε νὰ χρησιμοποιήσετε καὶ κιμὰ ἐλαφρὰ τηγανισμένο), ἕνα στρῶμα ντομάτες. Ἁλατίζετε, ρίχνετε λίγη ρίγανη, ἁπλώνετε κι' ἄλλο ἕνα στρῶμα κολοκυθάκια κι' ἄλλο ἕνα στρῶμα μορταδέλλα κι' ἄλλο ἕνα στρῶμα ντομάτες, ἐξακολουθῶντας ἔτσι ὥσπου νὰ ἐξαντλήσετε τὰ ὑλικά. Τελειώνετε μ' ἕνα στρῶμα ντομάτες. Τὶς σκεπάζετε μὲ ἄφθονο τυρὶ τριμμένο καὶ βάζετε τὸ ταψὶ σὲ μέτριο φοῦρνο.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

✪✪

Η ΜΟΔΑ ΤΟΥ «ΣΚΟΛ»

Ἀπὸ τὴ Σουηδία ἀρχίζει νὰ ἐξαπλώνεται σ' ὅλη τὴν Εὐρώπη ἡ μόδα τοῦ «Σκόλ». Τὸ «Σκόλ» εἶναι μιὰ παλιὰ παράδοσι στὶς βόρειες χῶρες. Οἱ Σαμποὶ λένε πὼς πρέπει νὰ πίνη κανεὶς ὅταν τρώη, μὰ πρέπει νὰ τὸ κάνη μὲ τάξι, δηλαδὴ ἀκολουθῶντας τὸ σαβουάρ-βίβρ τοῦ «Σκόλ». Καὶ νὰ οἱ κανόνες αὐτῆς τῆς σκανδιναυϊκῆς προσπαθείας ποὺ δὲν ἀποκλείεται νὰ γίνη τῆς μόδας καὶ σ' ἐμᾶς πολὺ γρήγορα: 1) Τὸ πρῶτο «Σκόλ» τὸ κανεὶ ὁ οἰκοδεσπότης (σηκώνει τὸ ποτήρι του, λέει «Σκόλ» πίνοντας εἰς ὑγείαν τῶν προσκεκλημένων). 2) Δὲν πρέπει νὰ ἐχάση τὰ κάνη «Σκόλ» μὲ τὴ σωστή του. 3) Οἱ προσκεκλημένοι δὲν πρέπει νὰ κάνουν «Σκόλ» μὲ τὴν οἰκοδέσποινα. 4) Ὕστερα ἀπὸ τὴν πρόποσι τοῦ οἰκοδεσπότη, οἱ ἄντρες ποὺ κάθονται στὸ τραπέζι κάνουν «Σκόλ» μὲ τὴ γυναίκα ποὺ κάθεται δεξιά τους. Ἐκείνη σηκώνει τὸ ποτήρι, κάνει μιὰ μικρὴ κλίσι μὲ τὸ κεφάλι, χαμογελάει καὶ ἀφοῦ λέει «Σκόλ» πίνει. Πρὶν γ' ἀφήση τὸ ποτήρι στὸ τραπέζι χαμογελάει καὶ ἀπακλίνεται ἐλαφρά.

ΘΑΛΑΣΣΙΝΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΤΙ ΠΑΡΑΞΕΝΑ ΠΛΑΣΜΑΤΑ ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ!

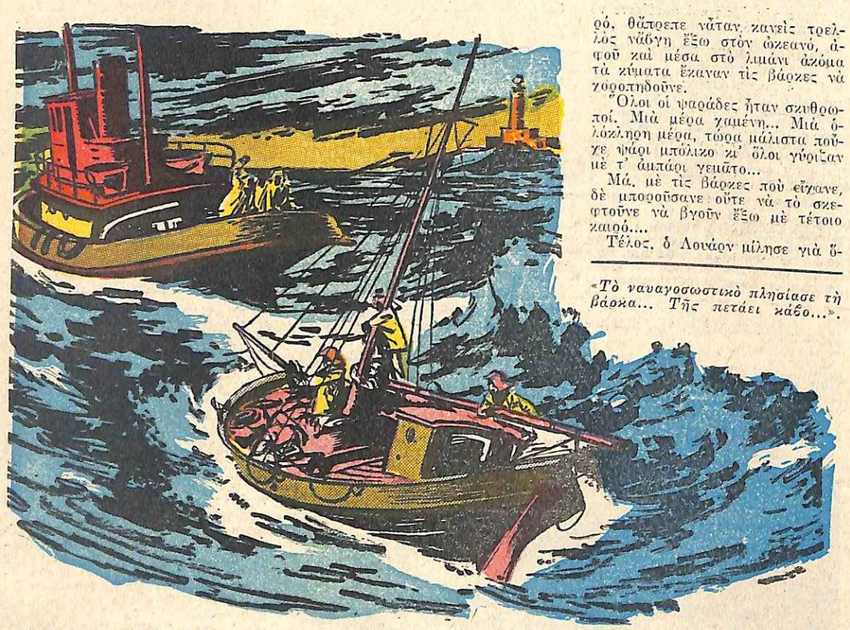

ΦΤΣΙΚΑ, ἡ Μαριάννα λὲ Ντουέρφ, κόρη ψαρᾶ, δὲν μποροῦσε νὰ παντρευτῆ παρὰ θαλασσινό.

Δύο τὴν εἶχανε ζητήσει ὡς τώρα. Καθὼς μάλιστα τὴν γύρεψαν κι' οἱ δυὸ μαζί, ἡ Μαριάννα βρέθηκε σὲ δύσκολη θέσι. Δὲν ἤξερε ποιὸν νὰ διαλέξῃ...

Καλὰ παιδιὰ καὶ οἱ δυό, ὄμορφοι, δουλευτάδες, κι' ὁ καθένας τους εἶχε δική του ψαρόβαρκα.

Πολλὰ κορίτσια στὸ χωριὸ ζηλεύανε τὴ τύχη τῆς Μαριάννας. Θἄδιναν πολλὰ γιὰ νάταν στὴ θέσι της.

Ἡ γυναίκα ποὺ θἄπαιρνε ἕναν ἀπὸ τοὺς δυὸ αὐτοὺς θαλασσινούς, δὲν θὰ κακοπερνοῦσε... "Α! αὐτὸ ἦταν σίγουρο! Ἤξεραν περισσότερο τὸ δρόμο τοῦ σπιτιοῦ ἀπὸ τὸ δρόμο τῆς ταβέρνας. Κι' ἀπ' τὰ παιδιά τους δὲν θἄλειπε ποτὲ τὸ ψωμί...

Ὁ "Τὸ Λουάρν, ὁ ἕνας, ἦταν ψηλός, ξανθός, λιγάκι δειλός... Δὲν τόλμησε νὰ πάῃ ὁ ἴδιος γιὰ μιλήση τῆς Μαριάννας. Ἔστειλε ὅμως τὴ μητέρα του νὰ τὴν ζητήσῃ ἐπίσημα ἀπὸ τὸν πατέρα της, ὅπως κάναμε τὸν παλιὸ καιρό....

Ἀμὰ τύχαινε νὰ βρεθῇ μπροστὰ στὴ Μαριάννα, δὲν μποροῦσε νὰ μιλήσῃ, ἀλλὰ τὴν κύτταζε μ' ἀγάπη καὶ θαυμασμό. Τὰ γαλανά του μάτια γινόντουσαν ἀπίστευτα τρυφερά... Ἡ κοπέλλα ἔνοιωθε πώς, ἂν ἔπαιρνε τὸν "Τὸ, θὰ γινόταν πολὺ εὐτυχισμένη... Θἄγερ ἕναν ἄντρα σπάνιο, ἔτοιμο νὰ κινήσῃ γῆ καὶ πέλαγα γιὰ νὰ τὴν εὐχαριστήσῃ....

Τὸν καλοκύτταζαν ὅλες οἱ κοπέλλες στὸ χωριό, γιατὶ τελειοταῖα εἶχε διοριστῆ καὶ καπετάνιος στὸ ναυγοσωστικό...

Κι' ἦταν νέος, μόλις εἰκοσιτῶν χρόνων...

Ἀργότερα, θὰ φοροῦσε στὶς γιοστὲς τὰ μετάλλια, ποὺ θἄγερ νεροδίσει μὲ τὴν ἀξία του κι' ἴσως -ἴσως τὸ Ναυτικὸ Σταυρό, ποὺ δίνουν στοὺς γενναίους.... Τὸ σταυρὸ αὐτό, τὸν εἶχε καὶ τὸν φοροῦσε μὲ περηφάνεια κι' ὁ πατέρας τῆς Μαριάννας...

Ὁ δεύτερος ὑποψήφιος, ὁ Ζὰν Κεντέκ, κοντὸς καὶ μελαγχολικός, ἦταν τολμηρὸς στὶς ματιὲς καὶ ἀποφασιστικὸς στὰ λόγια.

Μόνος πῆγε καὶ βρῆκε τὴ Μαριάννα. Τῆς μίλησε γιὰ τὴν ἀγάπη του καὶ τῆς ζήτησε νὰ γίνῃ γυναίκα του. Καὶ μάλιστα, ὄχι μὲ παρακάλια, ἀλλὰ σὰν ἄνθρωπος ποὺ ξέρει τί ἀξίζει ἐκεῖνο ποὺ προσφέρει...

Ἡ Μαριάννα κατάλαβε πώς, ἂν τὸν παντρευόταν, αὐτὸς θὰ διάταζε στὸ σπίτι τους.

Οἱ γονεῖς τῆς κοπέλλας εἶχαν μιὰ μικρὴ προτίμηση γιὰ τὸ Λουάρν. Ἀφήνανε ὅμως τὴν κόρη τους ἐλεύθερη ν' ἀποφασίσῃ. Αὐτὴ δίσταζε γιὰ τὰ δυὰ ἐξῆς.

Κι' ἔτσι οἱ δυὸ ναυτικοὶ περιμέναν. Ὁ ἕνας μὲ φόβο κι' ὁ ἄλλος γεμᾶτος πεποίθησι...

Ξέρανε πῶς ἦταν ἀντίπαλοι, χωρὶς ποτὲ νὰ ἔχουνε μιλήσει γι' αὐτό. Ἔτσι, ἀποφεύγανε νὰ συναντηθοῦνε, ἀπὸ φόβο μὴν ἀρχίσέγανε τὴν ἐμφάνισί τους. Δὲν πατοῦσαν πιὰ τὸ πόδι τους στὴν ταβέρνα καὶ συναγωνιζόντουσαν ποιὸς θὰ δουλεύῃ τὸ περισσότερο ψάρι.

★

Ἐκεῖνο τὸ πρωϊνό, οἱ ψαράδες ἦταν ἕτοιμοι νὰ φύγουν.

Ψιλὴ βροχὴ ἔπεφτε, ὥρες τώρα. Ὅλοι φοροῦσαν τ' ἀδιάβροχα μὲ τὶς κουκούλες καὶ τὶς γονάτες τους μπότες....

Τὸ μεσημέρι, στὸ γραφεῖο τοῦ λιμενάρχη, εἶχαν μαζευτῆ μερικοὶ ναυτικοὶ καὶ συζητοῦσαν γιὰ τὴν τρέλλα τοῦ Κεντέκ...

— Νάβγη ἔξω μὲ τέτοιο καιρό!... Ἄχου...

— Καὶ μὲ κεῖνη τὴ σαπιομπάρκα... Νὰ ἀξίζε τοὐλάχιστον ἡ βάρκα του!

— Ποιὸς τὸν ξέρει ποῦ βρίσκεται τώρα!

Κείνη τὴ στιγμὴ, κουδούνισε τὸ τηλέφωνο.

Ὁ λιμενάρχης πῆρε τὸ ἀκουστικό. Οἱ ἄλλοι περίμεναν, ἀνήσυχοι...

— Μοῦ τηλεφωνεῖ ὁ φαροφύλακας... Εἶπε ὅταν τελείωσε ἡ συνομιλία. Βλέπει τὸ καΐκι τοῦ Κεντὲκ ἐνάμισυ μίλι στ' ἀνοιχτά, νὰ ζητάῃ βοήθεια μὲ σήματα... Πρέπει νὰ βγάλουμε τὸ ναυγοσωστικό...

Οἱ ναυτικοὶ κατάλαβαν.... Ἔφυγαν τρέχοντας νὰ εἰδοποιήσουν τὸ ναυγοσωστικό.

Σὲ λίγο, ἡ σειρῆνα των ἀντήχησε σ' ὅλο τὸ χωριό, καλώντας τοὺς ναυαγοσῶστες.

Ὁ Λουάρν, ὁ καπετάνιος τους, διάταξε, σὰν ἄνθρωπος συνηθισμένος νὰ διευθύνῃ:

— Μόλα κάβο... Μπρός!... Ὁλοταχῶς!

Ἀκούστηκε ὁ θόρυβος τοῦ μοτὲρ καὶ τὸ ναυαγοσωστικὸ ξεκίνησε ὁλοταχῶς....

Ἡ εἴδησι εἶχε διαδοθῆ σ' ὅλο τὸ χωριό. Κι' ὅλοι, ἄντρες, γυναῖκες καὶ παιδιά, εἶχαν μαζευτῆ στὴν παραλία, περιμένοντας μ' ἀγωνία νὰ μάθουν νέα...

Ὁ ὠκεανὸς δὲν ἀστειευόταν... Σχεδὸν κάθε οἰκογένεια εἶχε στὸ νεκροταφεῖο ἕναν πνιγμένο, θῦμα τῆς ὀργῆς τοῦ γερο-Ἀτλαντικοῦ... Πολλοὶ τάφοι μάλιστα ἦταν ἄδειοι... Δὲν ἄφηνε εὔκολα τὴ λεία της ἡ θάλασσα. Τὴν κρατοῦσε ζηλότυπα στὰ βάθη της...

Ὁ φαροφύλακας, ποὺ παρακολουθοῦσε μὲ τὰ κιάλια τὸ ἔργο τοῦ ναυαγοσωστικοῦ, τηλεφωνοῦσε στὸ λιμενάρχη ὅ,τι ἔβλεπε. Κι' αὐτὸς πάλι τὰ μεταβίβαζε στὸ πλῆθος:

— Τὸ ναυαγοσωστικὸ πλησίασε τὴ βάρκα... Τῆς πετάει κάβο... Τὴν ἔδεσε... Τὴν σέρνει... Ἐρχονται...

Κι' ἔπειτα, οἱ λέξεις ποὺ περίμεναν ὅλοι μ' ἀγωνία:

— Δὲν λείπει κανένας!

Σὲ λίγο, τὸ ναυαγοσωστικὸ πλεύριζε, φέροντας καὶ τὴ βάρκα τοῦ Κεντέκ, ποὺ ἦταν γεμάτη νερά....

Ὅλοι πήδησαν στὴ ξηρά, μουσκεμένοι, ἀλλὰ καὶ εὐχαριστημένοι ποὺ τὴ γλύτωσαν φτηνά.

Ὁ Κεντὲκ κι' ὁ Λουάρν πήδησαν τελευταῖοι. Τὸ πρῶτο πρόσωπο ποὺ ἀντίκρυσαν, ἦταν ἡ Μαριάννα.

Τί θἄκανε τώρα ἡ κοπέλλα; Θἄβρισκε κανένα καλὸ λόγο γιὰ τὸν γενναῖο ψαρᾶ, ποὺ ἔδειξε τέτοια τόλμη;

Ἐκεῖνος στεκόταν περήφανος καὶ περίμενε. Ὁ ἄλλος, ὁ Ζὰν Κεντέκ, ἦταν σὰν βρεγμένη γάτα. Δὲν εἶχε κάνενα λόγο νάναι περήφανος, ἀφοῦ, γιὰ τὴν ξεροκεφαλιά του, εἶχαν κινδυνέψει τόσα παλληκάρια.

Μὰ ἡ κοπέλλα, σ' αὐτοῦ τὴν ἀγκαλιὰ πῆγε κι' ἔπεσε.

— Νάξερες, Ζάν μου, πῶς φοβήθηκα!... τοῦ εἶπε.

Κι' ὁ ψηλὸς Λουάρν, πιὸ ζεσταίνει γιὰ νὰ σώσῃ αὐτὸν ποὺ τοὔκλεβε τὴν ἀγάπη του, δὲν πόνεσε πιά, μόνο σκέφθηκε πὼς ἀλήθεια εἶναι παράξενα πλάσματα οἱ γυναῖκες....

ΑΝΡΤ ΜΠΕΡΝΑΙ

"Τὸ ναυαγοσωστικὸ πλησίασε τὴ βάρκα... Τῆς πετάει κάβο...".

Οἱ προβλέψεις τοῦ Δρος ΚΑΜΑ γιὰ τὴν περίοδο 24 — 30 Σεπτεμβρίου 1964

ΖΩΔΙΑ...	ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ...	ΑΙΣΘΗΜΑΤΑ...	ΥΓΕΙΑ... ΤΥΧΗ
ΚΡΙΟΣ 22 Μαρσίου – 20 Ἀπριλίου	★ Μὴ ἀφῆστε ἀνεκμετάλλευτη μιὰ πρόσφατη γκωρμιᾶ. Θὰ προθυμοποιηθοῦν νὰ σᾶς βοηθήσουν, καὶ αὐτὸ θὰ ἔχῃ εὐνοϊκὸ ἀντίκτυπο στὸν οἰκονομικό τομέα. ★ Ἡ ἐργασία θὰ εἶναι, τὶς ἡμέρες αὐτές, πιὸ εὐχάριστη.	★ Δύσκολα θ' ἀποφύγετε μιὰ παρεξήγησι μὲ ἀγαπημένο πρόσωπο. Φροντίστε νὰ μὴ κρατήσετε ἐπιθετικὴ στάσι, γιατὶ παρὰ τὶς ἀμφιβολίες σας, σᾶς ἀγαποῦν εἰλικρινά. ★ Μὴ διστάζετε νὰ κάνετε τὸ πρῶτο συμφιλιωτικὸ βῆμα.	★ Ἀνωμαλίες καὶ ἐνοχλήσεις, ποὺ πρέπει μάλλον ν' ἀποδοθοῦν σὲ νευρικὰ αἴτια καὶ ποὺ δὲ δικαιολογοῦν καμμιὰ ἀνησυχία. ★ Προσέξετε μόνο τὴν καρδιὰ καὶ ἀποφύγετε τὶς ζωηρὲς συγκινήσεις. ★ Τυχερὸ τὸ 3.
ΤΑΥΡΟΣ 21 Ἀπριλίου – 21 Μαΐου	★ Ζῆστε τὸ παρόν, χωρὶς νὰ σᾶς πολυαπασχολῇ τὸ μέλλον. ★ Ζητῆστε τὴ βοήθεια ἢ τὴ συμβουλὴ τῶν προσώπων τοῦ Καρκίνου. Θ' ἀποδειχθῇ πολύτιμη. ★ Ἡ αἰσιοδοξία θὰ σᾶς βοηθήσῃ νὰ βρῆτε μιὰ λύσι σὲ δύσκολο πρόβλημα.	★ Τὰ ἄστρα δημιουργοῦν συνθῆκες δυσμενεῖς γιὰ τὶς αἰσθηματικὲς σχέσεις. Προκαλοῦν μιὰ ἀσυνεννοησία καὶ μιὰ Ἐλλειψι ἐμπιστοσύνης. ★ Ἕνας ὀλιγοήμερος χωρισμὸς θὰ ἐξυπηρετοῦσε τὸν ἔρωτά σας. ★ Ἐνδιαφέροντα νέα.	★ Στενοχώριες, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀδιαικαιολόγητες, θλάσσουν τὴν ὑγεία καὶ ἰδιαίτερα τὸ νευρικὸ σύστημα. ★ Ἀποφύγετε τὴ σύγχυσι, πρὸ παντὸς κατὰ τὶς ὧρες τῶν γευμάτων. ★ Κίνδυνος δηλητηριάσεως ἀπὸ ἔντομα.
ΔΙΔΥΜΟΙ 22 Μαΐου – 22 Ἰουνίου	★ Ἀστρικοὶ συνδυασμοὶ εὐνοϊκοὶ γιὰ τὴν ἐργασία. Οἱ γρήγορες ἀποφάσεις θ' ἀποδώσουν καρπούς, ἐνῶ οἱ διστασμοὶ θὰ σᾶς κάνουν νὰ χάσετε εὐκαιρίες, ποὺ θ' ἀργήσουν νὰ ξαναπαρουσιαστοῦν. ★ Βασιστῆτε στοὺς φίλους.	★ Ἡ Ἀφροδίτη δημιουργεῖ συνήθειες εὐνοϊκές, τόσο γιὰ τοὺς ἐρωτευμένους, ὅσο καὶ γιὰ τοὺς παντρεμένους. Μὰ θὰ λάβετε γράμμα, ποὺ θὰ παίξῃ σημαντικὸ ρόλο. ★ Ἐξαιρετικὰ εὐχάριστες βραδυὲς μὲ ἀγαπητὸ πρόσωπο.	★ Ὁ καλύτερος τροπος, γιὰ νὰ καταπολεμήσετε τὴ νευρικότητα, εἶναι νὰ κάνετε κάθε πρωὶ λίγη γυμναστικὴ στὸν καθαρὸ ἀέρα ἢ μπροστὰ σ' ἕνα ἀνοιχτὸ παράθυρο. ★ Περίπατοι στὴν ἔξοχὴ θὰ σᾶς ὠφελήσουν πολύ.
ΚΑΡΚΙΝΟΣ 23 Ἰουνίου – 23 Ἰουλίου	★ Περίοδος περισσότερο εὐνοϊκὴ γιὰ τοὺς ἄνδρες παρὰ γιὰ τὶς γυναῖκες, οἱ ὁποῖες πρέπει νὰ φυλαχτοῦν ἀπὸ πρόσωπα ποὺ παρ' ὅλον ὅτι προσποιοῦνται φιλικὲς διαθέσεις, θέλουν τὸ κακό τους. ★ Εὐνοϊκὴ ἑβδομάς.	★ Περίοδος πολὺ εὐχάριστη, κατὰ τὴν ὁποία θὰ δημιουργήσετε μιὰ νέα φιλία, ἡ ὁποία σᾶς ἐπιφυλάσσει εὐχάριστες ἐκπλήξεις στὸ μέλλον. ★ Θὰ παρουσιαστοῦν πολλοὶ νέοι πειρασμοὶ στοὺς ὁποίους δύσκολα θ' ἀντισταθῆτε.	★ Εὐαισθησία στοὺς πνεύμονες καὶ στὸ λαιμὸ ἀπαιτεῖ ν' ἀποφύγετε τὰ ρεύματα καὶ τὰ παγωμένα ποτά, ἰδίως δταν εἶσθε ἱδρωμένος. ★ Γιὰ τὶς γυναῖκες ἰδίως, σοβαρὲς ἀνωμαλίες στὸ σύρροπο γενετικὸ σύστημα.
ΛΕΩΝ 24 Ἰουλίου – 23 Αὐγούστου	★ Ἡ ἀταξία στὴν ἐργασία θὰ σᾶς βλάψῃ ἀφάνταστα. Ἀποφύγετε τὶς ἀδιακρισίες, ἀλλὰ καὶ κάθε φλυαρία σχετικὴ μὲ τὰ σχέδια καὶ τὶς ἐπιδιώξεις σας. ★ Περίοδος ἰδιαίτερα εὐνοϊκὴ γιὰ τοὺς σπουδαστὲς καὶ τοὺς ἐρευνητές.	★ Περίοδος πολὺ εὐχάριστη, κατὰ τὴν ὁποία θὰ δημιουργήσετε μιὰ νέα φιλία, ἡ ὁποία σᾶς ἐπιφυλάσσει εὐχάριστες ἐκπλήξεις στὸ μέλλον. ★ Θὰ παρουσιαστοῦν πολλοὶ νέοι πειρασμοὶ στοὺς ὁποίους δύσκολα θ' ἀντισταθῆτε.	★ Ἄπροσδόκητα γεγονότα θὰ διαταράξουν τὴν αἰσθηματική εας γαλήνη. ★ Τὰ ἄστρα αὐξάνουν τὸν ἐρωτισμό σας καὶ σᾶς κάνουν νὰ παρεξηγῆτε τὰ ἀπέναντί σας αἰσθήματα ἑτεροφύλου προσώπου, ποὺ εἶναι καθαρῶς φιλικά.	★ Ἕνα αἴσθημα κοπώσεως θὰ κάνῃ ἐξαιρετικὰ δυσάρεστα τὸ πρωϊνὸ ἐγερτήριο. φροντίστε νὰ βρίσκεστε στὸ κρεββάτι στὶς 11 τὸ βράδυ. Ὁ ὕπνος θὰ εἶναι τότε πολὺ πιὸ ὠφέλιμος. ★ Ἀποφύγετε τὶς λιπαρὲς τροφές.
ΠΑΡΘΕΝΟΣ 24 Αὐγούστου – 23 Σεπτεμβρίου	★ Τὰ ἄστρα σᾶς κάνουν πιὸ ἐνθουσιώδη ἀπὸ συνήθως. Θὰ ἐργαστῆτε ἔντσι μὲ περισσότερο ζῆλο κι' αὐτὸ θ' αὐξήσῃ τὴν ἀπόδοσί σας στὴν ἐργασία. ★ Θὰ πραγματοποιηθοῦν πολλὲς ἐπιθυμίες καὶ φιλοδοξίες σας. ★ Ἀλλαγές.	★ Ἡ περίοδος εἶναι ἀκατάλληλη, γιὰ νὰ συντάξετε καὶ νὰ στείλετε ἐρωτικὰ γράμματα. Μὴ γράψετε, παρὰ τὰ ἀπολύτως ἀπαραίτητα, καὶ ἀποφύγετε τὶς διαχύσεις. ★ Ἀπομακρυνθῆτε ἀπὸ πρόσωπο, ποὺ σᾶς ὠθεῖ στὴ σπατάλη.	★ Διατηρῆστε τὰ πόδια ζεστὰ καὶ προφυλάξετε τὸ κεφάλι ἀπὸ τὴν ὑγρασία καὶ τὴ δροχή. ★ Ὁ Ποσειδῶν βοηθεῖ τὸν ὀργανισμό ν' ἀντιδράσῃ κατὰ τῶν κινδύνων, που τὸν ἀπειλοῦν. ★ Ἀνορέξτε λαχεῖο, ποὺ νὰ λήγῃ σὲ 8.
ΖΥΓΟΣ 24 Σεπτεμβρίου – 23 Ὀκτωβρίου	★ Μὴ ἀφῆστε τὸ ἐνθουσιασμό νὰ σᾶς παρασύρῃ σὲ ἀπερίσκεπτες ἐνέργειες. Οὔτε νὰ στραφῆτε πρὸς διάφορες κατευθύνσεις συγχρόνως, διασκορπίζοντας ἔτσι τὶς προσπάθειές σας. ★ Ἐχετε συμφέρον νὰ ἐνεργῆστε μὲ διπλωματία.	★ Τὰ βράδυα αὐτῆς τῆς περιόδου εἶναι δὰ εὐνοϊκὰ γιὰ τὶς αἰσθηματικὲς συναντήσεις. ★ Τὸ Σαββατοκύριακο, ἕνας μεγάλος πειρασμὸς θὰ βάλῃ σὲ κίνδυνο παλαιὸ δεσμό, ποὺ φαινόταν παντοτεινός. ★ Χωρισμὸς θὰ σᾶς λυπήσῃ.	★ Ἡ καρδιὰ εἶναι κατὰ τὴν περίοδο αὐτή, τὸ εὐαίσθητο σημεῖο τοῦ ὀργανισμοῦ. Ἀποφύγετε, λοιπόν, τὶς δυνατὲς συγκινήσεις καὶ ὅ,τι ξέρετε πὼς τὴν κουράζει. ★ Ἡ αἰσιοδοξία εἶναι τὸ καλύτερο φάρμακο. ★ Τυχερὸ τὸ 7.
ΣΚΟΡΠΙΟΣ 24 Ὀκτωβρίου – 22 Νοεμβρίου	★ Δυσχέρειες παρουσιάζονται στὸν ἐπαγγελματικὸ τομέα καὶ ὀφείλονται μάλλον σὲ νέο ἐπικίνδυνο ἀντίπαλο. ★ Χειριστῆτε τὸ κάθε τι μὲ τόλμη, ἐπιδεξιότητα μὰ καὶ αἰσιοδοξία, γιὰ νὰ εἶναι ἐπιτυχὴς ἡ ἔκβασί του. ★ Δίλημμα.	★ Εὐχάριστες περιπέτειες γιὰ ὅσους ἔχουν τὴν καρδιὰ τους τελείως ἐλεύθερη. Ὅσοι ὅμως δεσμεύονται, ἂς ἀποφύγουν τὰ ἀδιεσθήματα, γιατὶ θὰ ἔχουν πολὺ δυσάρεστα ἐπακόλουθα. ★ Εὐχάριστο Σαββατοκύριακο.	★ Ἰκάθε εἴδους κατάχρησις, ἀκόμα καὶ στὶς διασκεδάσεις, θὰ εἶχε δυσάρεστο ἀντίκτυπο στὴν ὑγεία σας. ★ Παρακολουθῆστε συστηματικὰ τὴν πίεσί σας καὶ ἀποφύγετε νὰ μένετε στὸν ἥλιο ἀσκεπής. ★ Τυχερὸ τὸ 1.
ΤΟΞΟΤΗΣ 23 Νοεμβρίου – 22 Δεκεμβρίου	★ Τὰ ἄστρα δὲν ἐπηρεάζουν τόσο εὐνοϊκὰ τὸν ἐπαγγελματικὸ τομέα. Μὲ τὴν προσοχὴ νέα Σελήνη ὅμως, θὰ πέλθῃ μιὰ αἰσθητὴ βελτίωσι στὴν ὅλη κατάστασι. ★ Προσοχὴ στοὺς λογαριασμοὺς καὶ κατὰ τὸ μέτρημα χρημάτων.	★ Πρέπει ὁπωσδήποτε νὰ βασίσετε στὶς αἰσθηματικές σας σχέσεις στὴν ειλικρίνεια καὶ στὴ λογική. Μιὰ διαφορετικὴ στάσι θὰ δυσαρεστοῦσε ἀγαπημένο πρόσωπο καὶ θὰ τὸ ἀπομάκρυνε ὁριστικὰ ἀπὸ κοντά σας.	★ Ἀνωμαλίες στὸ πεπτικὸ ἢ ἀναπευστικὸ σύστημα θὰ σᾶς χαλάσουν τὸ κέφι. Ἀναπαυθῆτε ὅσο τὸ δυνατὸν περισσότερο καὶ προσέξετε τὸ φαγητό σας. ★ Σᾶς ἀπειλεῖ τραυματισμὸς στὰ πόδια ἀπὸ πέσιμο. ★ Τυχερὸ τὸ 4.
ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ 23 Δεκεμβρίου – 20 Ἰανουαρίου	★ Οἱ ἐνέργειές σας θὰ συναντήσουν ἐπειδόδια καὶ θὰ καθυστερήσῃ ἔτσι ἡ πραγματοποίησι πολλῶν σχεδίων. Ἂν θέλετε ν' ἀποφύγετε τὴν ὁριστικὴ τους ματαίωσι, πρέπει νὰ συνεχίσετε τὶς προσπάθειες. ★ Ἀπαιτεῖται θέλησις.	★ Θὰ μπορέσετε κατὰ τὶς ἡμέρες αὐτὲς νὰ πραγματοποιήσετε παλαιὸ σας ὄνειρο. ★ Μὴ ἀφῆστε τὴ φαντασία σας νὰ ἐξιδανικεύῃ ἑτεροφύλο πρόσωπο, ποὺ πολὺ σύντομα θὰ σᾶς ἀπογοητεύσῃ. ★ Εὐχάριστο Σαββατοκύριακο.	★ Ἀταξία στὶς ὧρες τῶν γευμάτων ἀποτελεῖ σοβαρὸ κίνδυνο γιὰ τὸ στόμαχι, ποὺ παρουσιάζει τὶς ἡμέρες αὐτὲς μεγάλη εὐαισθησία. ★ Προσέξετε τὰ χέρια. Ἀπειλοῦνται ἀπὸ κάψιμο ἢ τραυματισμό. ★ Χρῶμα σας τὸ μπλέ
ΥΔΡΟΧΟΟΣ 21 Ἰανουαρίου – 19 Φεβρουαρίου	★ Οἱ προτάσεις καὶ τὰ σχέδιά σας θὰ γίνουν μὲ προθυμία δεκτά, ἀρκεῖ νὰ παρουσιάσετε μὲ κάποια δόσι διτὰ παρουσιάσετε μὲ κάποια δόσι διπλωματίας. Τὰ ἄστρα αὐξάνουν τὴν ἐργατικότητά σας καὶ σᾶς βοηθοῦν νὰ ἐπιτύχετε λαμπρὰ ἀποτελέσματα.	★ Τὰ ἄστρα δημιουργοῦν συνθήκες δυσμενεῖς, γιὰ τὶς αἰσθηματικὲς σχέσεις. Μὲ ἐπιμονὴ καὶ ὑπομονὴ θὰ πετύχετε πάντως ὅλους τοὺς σκοπούς σας. ★ Εὐχάριστες μέρες, γιὰ ὅσους πάρουν τώρα τὴν ἀδειά τους. ★ Νέα γνωριμία.	★ Ὁ ὀργανισμὸς παρουσιάζει κατὰ τὴν περίοδο αὐτὴ μιὰ ἀσυνήθιστη εὐαισθησία. Ἀποφύγετε τὴν ὑπερκόπωσι καὶ προσέξετε τὸ φαγητό σας, ἰδίως τὰ βράδυα. Τρῶτε ἐλαφρά, σὲ ὡρισμένες ὧρες καὶ μασᾶτε καλὰ τὶς τροφές.
ΙΧΘΥΕΣ 20 Φεβρουαρίου – 21 Μαρτίου	★ Ὁ Κρόνος σᾶς ὠθεῖ σὲ μιὰ σπατάλη χρόνου καὶ δραστηριότητος, γιὰ ἀσκοπες προσπάθειες. ★ Συνεργασία μὲ πρόσωπο τῶν Διδύμων θ' ἀποδειχθῇ ἀποδοτικὴ γιὰ τὴν ἐργασία, ἰδίως προκειμένου γιὰ ἐμπόριο τροφίμων.	★ Ἡ φιλία σᾶς ἐπιφυλάσσει πολὺ μεγαλύτερες ἱκανοποιήσεις ἀπὸ τὸν ἔρωτα. ★ Κατὰ τὶς ἡμέρες αὐτὲς, εἶναι προτιμότερο ν' ἀκούσετε τὴ φωνὴ τῆς λογικῆς, παρὰ τὴ φωνὴ τῆς καρδιᾶς σας. ★ Ἐπικίνδυνη ἀδεξιοτεχνία.	★ Νευραλγίες καὶ μικροενοχλήσεις προφυλάξετε τὸ κεφάλι. Θὰ εἶναι ὅμως παροδικές. Δὲν ὑπάρχει κανένας λόγος ν' ἀνησυχῆτε. "Ολα θὰ περάσουν, ἂν ἐξασφαλίσετε στὸν ὀργανισμό σας ἀφθονο καὶ ἤρεμο ὕπνο.

ή καλύτερη
ΘΕΡΜΑΣΤΡΑ
τοῦ κόσμου

OLSBERG
Δ. ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ
ή μοναδική της ἀγάπη...

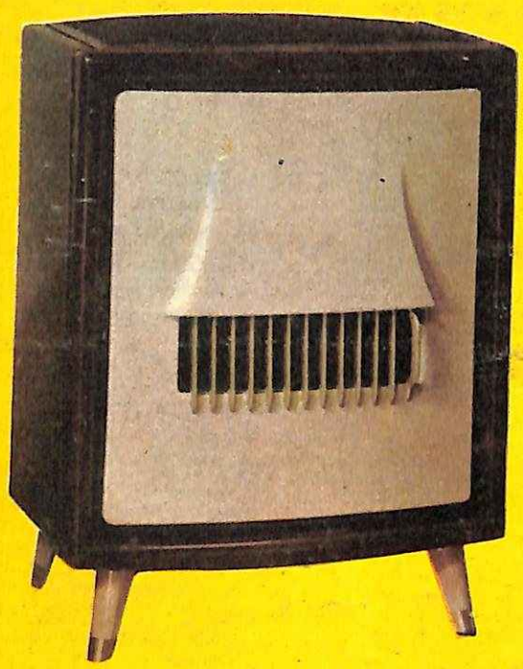

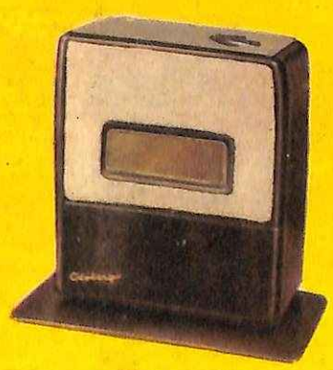

ΑΠΟΚΛ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ "ΔΗΜ. Σ. ΧΟΥΒΑΡΔΑΣ Α.Ε."
ΑΘΗΝΑΙ: ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 6 - ΠΑΤΗΣΙΩΝ 154 • ΘΕΣ/ΝΙΚΗ: ΤΣΙΜΙΣΚΗ 31